

~~9-2-10~~

HISTOIRE NATURELLE
DES
ILES CANARIES.

BIBLIOTECA
DE
CIENCIAS NATURALES

LES CAVERNES

PARIS. — TYPOGRAPHIE PLON FRÈRES,
Rue de Vaugirard, 36.

~~4-2-9~~

HISTOIRE NATURELLE

$\frac{I}{35}$

DES

PHYTOGRAPHIA CANARIENSIS
ILES CANARIES,

PAR

MM. P. BARKER-WEBB ET SABIN BERTHELOT,

Membres de plusieurs Académies et Sociétés savantes;

OUVRAGE PUBLIÉ SOUS LES AUSPICES

De M. le Ministre de l'Instruction Publique.

TOME TROISIÈME.

Deuxième partie.

PHYTOGRAPHIA CANARIENSIS.

SECTIO III.

PARIS,

BUREAUX : RUE PAVÉE-SAINT-ANDRÉ-DES-ARTS, 17.

MDCCCXXXVI - L.

R. 4517

HISTOIRE NATURELLE

ILES CANARIES.

M. P. BARRER-MORIS ET S. B. BARRER-MORIS.

Paris, chez M. BACHELIER, Libraire, Palais National, ci-devant des Beaux-Arts, ci-devant de la Nation, ci-devant de la Liberté, ci-devant de la Concorde, ci-devant de la République, ci-devant de la République Française, ci-devant de la République Française, ci-devant de la République Française.

TOUT TOURNÉ

chez M. BACHELIER, Libraire, Palais National, ci-devant des Beaux-Arts, ci-devant de la Nation, ci-devant de la Liberté, ci-devant de la Concorde, ci-devant de la République, ci-devant de la République Française, ci-devant de la République Française, ci-devant de la République Française.

PARIS, chez M. BACHELIER, Libraire, Palais National, ci-devant des Beaux-Arts, ci-devant de la Nation, ci-devant de la Liberté, ci-devant de la Concorde, ci-devant de la République, ci-devant de la République Française, ci-devant de la République Française, ci-devant de la République Française.

1810.

PARIS

M. P. BARRER-MORIS ET S. B. BARRER-MORIS.

chez M. BACHELIER, Libraire, Palais National, ci-devant des Beaux-Arts, ci-devant de la Nation, ci-devant de la Liberté, ci-devant de la Concorde, ci-devant de la République, ci-devant de la République Française, ci-devant de la République Française, ci-devant de la République Française.

1810

PHYTOGRAPHIA CANARIENSIS.

CAMPANULACEÆ. BARTL.

Campanulæ Adans. et Campanulaceæ Juss. pro parte.

TRIB. I. CANARINÆÆ. NOB.

Fructus baccatus, indehiscens.

CANARINA. LINN.

CALYX turbinatus, tubo cum ovario connato, limbo supero 6-fido. **COROLLA** annuli perigyni margini inserta, campanæformis, apice 6-loba. **STAMINA** cum corollâ inserta ejusque laciniis alternantia, inclusa, recurva, basi dilatata, antheris liberis. **OVARIUM** inferum, 6-loculare, loculis laciniis calycinis oppositis, placentis ab axe centrali prodeuntibus, 2-laminaribus, ovulis horizontalibus, pluriseriatis. **STYLUS** inclusus, supernè hispidus. **STIGMATA** 6, brevia, in unicum claviformem conniventia, mox patentia, intùs papillata, extùs pilosa. **FRUCTUS** baccatus, pulposus, globoso-pyriformis, 6-costatus, indehiscens. **SEMINA** plurima, ovata, placentis incrassatis nidulantia. **PERISPERMUM** carnosum-corneum. **EMBRYO** minimus, perispermo brevior, axilis, radiculâ hilo conversâ, cotyledonibus radiculâ brevioribus.

HERBA Canariensis, perennis, radice tuberosâ, lactescente, caulibus annuis, elongatis, sarmentosis, floribus in dichotomiis supremis vel ad apicem ramulorum summorum nascentibus, pedunculis solitariis, 1-floris, nutantibus, corollis purpureo-aurantiacis vel lateritiis.

CANARINA CAMPANULA. LINN.

Campanula Canariensis Regia, s. Medium radice tuberosâ, foliis sinuatis, cæsiis, Atriplicis æmulis, ternis circâ caulem ambientibus, flore amplo pendulo, colore flammeo rutilante. *Pluken., Almag., pag. 76; Phytogr., tab. 276, fig. 1.*

Campanula Canariensis Atriplicis folio, tuberosâ radice. *Tournef., Inst., pag. 109.*

Campanula foliis hastatis dentatis, caule determinatè folioso. *Linn., Hort. Cliff., pag. 65, tab. 8.*

Campanula Canariensis. *Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 238. — Hill., Hort. Kew., pag. 131. — Veg. syst., vol. 8, tab. 8.*

Canarina Campanula. *Linn., Mant., pag. 225. — Lamck., Encycl., vol. 1, pag. 598; Ill., tab. 259. — Hort. Kew., ed. 1, vol. 1, pag. 480. — Curt., Bot. mag., tab. 444. — Gærtn. fil., Carpol., pag. 163, tab. 211. — Lodd., Bot. cab., tab. 376. — Herb. de l'Amat., tab. 142. — Buch, Besch. Can. Ins., pag. 146. — Alph. DC., Monogr., pag. 124; Prodr., vol. 7, pag. 422. — Nob. in tit. Phyt., Can. Icon. Bicararo. Canariensium nec bicararo uti inscribitur apud cl. de Buch.*

HAB. In sylvis, ad rupes umbrosos, et in convallibus madidis insularum Canariensium. Vulgatissima est in montibus Teneriffæ Boreæ Etesiæque conversis, legimus quoque in convalle *de las Cuevas negras*, in convalle Averni sive *del Infierno* aliisque oræ meridionalis, necnon in montosis propè oppidum Teror atque alibi in Canariâ, et in insulâ Palmâ. Baccæ maturæ pulpâ albidâ farctæ parùm sapidæ sed edules plebi puerisque, uti Gætulis olim Canariensibus, non ingratae, etiam in foro prostant. Hæc forsân fuere poma quibus ex Plinio abundabant omnes Fortunatæ, nisi arbuta fuisse cum celeb. Buchio credibile, sed arbuta Romanis Maurisque Jubæ regis vulgaria, Canarina ignota et pro pomo parvo potiùs cui formâ non dispar habenda: si quâ in illo de insulis nostris paragrapho pars non parva *μῦθος*. Pabularis quoque ramique montibus deducti cibum caballis pecorique luxuriosum præbent.

OBS. *Canarina* ob fructum baccatum indehiscens tribum à *Wahlenbergiis* distinctissimam *Campanulaceas* cum *Lobeliaceis* arctiùs colligantem efficit. Nescio quo errore captus capsulam apice dehiscere scripserit Gærtnerus filius.

DESCR. RADIX perennis, crassa, fusiformis vel demùm batateformis, lacte scatens. CAULES annui, herbacei, succulenti, erectiusculi, mox elongati sarmentosi; teretes, striati, glaberrimi, cavi, ad folia incrassati, sæpè 2-3-pedales, rorè glauco conspersi. FOLIA opposita, rarò ternata, hastata, tenuia, aquosa, basi sub-2-loba, cordata, irregulariter dentato-crenata, acuta, repanda, subhorizontalia, margine nervoso glanduloso-denticulato, nunc pollicaria 1/2 poll. lata; nunc 4-pollicaria et 1 poll. lata, glaberrima, nitida, suprâ pallida, subtùs glaucescentia, venosa, venis primariis curvatim ascendentibus, secundariis reticulatim anastomosantibus, sæpè pulchrè purpureis. PETIOLI tenues, cylindracei, folio duplo breviores. RAMI novelli bini ad apicem merithalli cujusque è foliorum axillis prodeunt, summi dichotomi flore interposito. FLORES 1 1/2 poll. longi, 1 poll. lati, ad apicem ramulorum, vel ramorum summorum dichotomiis solitarii, pedunculati, pedunculis teretibus flore duplo triplo brevioribus, nutantibus. CALYX turbinatus, glaberrimus, tubo ovario connato, 6-nervio, nervis à laciniarum nervo medio descendentibus, laciniis

lineari-lanceolatis, integris vel obsolete dentatis, 3-nerviis, acutissimis, erectiusculis dimidium corollæ æquantibus, demùm majoribus patentibus, basibus post anthesin in fructu persistentibus. COROLLA campanulata, apice 6-loba, lobis latè lanceolatis, acutis, aurantiaca vel lateritia, glaberrima, nervis rectiusculis venisque reticulatis purpureo-picta. STAMINA 6, lobis corollinis alternantia, stylo duplo breviora, filamentis crassis in alabastro rectis, mox recurvis, basi dilatatis, marginibus retrorsùm revolutis, antrorsùm cum disco cava 5 nectarifera aquâ saccharatâ scatentia efformantibus, supernè attenuatis marginibus introrsùm revolutis, antheris liberis, filamentis sublongioribus, erectis, oblongis, angustis, utrinque obtusiusculis, dorso ad basin insertis, longitrorsùm ad latera dehiscentibus. OVARIIUM inferum, 6-loculare, loculis laciniis calycinis oppositis, ovulis plurimis, placentis 2-laminaribus horizontaliter funiculo brevissimo crasso affixis. STYLUS tubi corollini longitudine, columnaris, utrinque incrassatus, basi glaber, apice claviformis et ad dimidium usque pilis crispulis pilosus. STIGMATA incipiente anthesi conniventia, mox repanda, crassa, 3-angularia, extus pilosa, intus papillosa. FRUCTUS baccatus, carnosus, globosus, indehiscens, apice constrictus umbilicatus, calyce et corollâ marcescentibus coronatus, 6-costatus, glaber, inter costas rugosus, 6-locularis. SEMINA placentis fimbriatis carnosis nidulantia, ovata, rufula, basi ad umbilicum nigro notata subattenuata, apice obtusa, leviter nigrescentia, integumento coriaceo obsolete scabro, cum perispermio arcuè coerente. PERISPERMIUM amplum, carnosum-subcorneum. EMBRYO minimus, axillis, pupæformis, perispermio 3-plo brevior. RADICULA crassa, obtusa, hilo conversa. COTYLEDONES radiculâ breviores, apice attenuatæ.

TRIB. II. WAHLENBERGIEÆ.

Capsula apice supero dehiscens.

WAHLENBERGIA. SCHRAD.

CALYX ovatus vel turbinatus, tubo cum ovario connato, apice supero, 3-5-fido. COROLLA ad apicem tubi calycini inserta, campanulata vel tubulosa, apice vel ad medium usquè 3-5-fido. STAMINA 3-5, filamentis basi dilatatis, erectis vel recurvis, antheris liberis, oblongis vel ovatis. OVARIIUM 2-5-loculare, loculis ovariorum 5-locularium lobis calycinis oppositis. OVULA plurima, placentis 2-laminaribus ab axi protrusis affixa. STYLUS inclusus, supernè pilosus. STIGMATA 2-5, demùm patula, brevina. CAPSULA ovata vel oblongo-ovata, 2-5-locularis, apice supero valvis diruptis loculicidè dehiscens. SEMINA ovata, rarò elliptica vel 3-quetra. PERISPERMIUM carnosum. EMBRYO axillis.

HERBÆ annuæ perennesque rarò suffrutices hæmispherii præsertim australis cives, paucissimæ palæogææ. FOLIA alterna vel opposita, inferiora subrosulata. CAULES subnudi vel foliosi, erecti vel diffusi. FLORES rosei, albi cœruleique, pedicellis per anthesin nutantibus, fructiferis erectis.

SECTIO I. AIKINIA. (AIKINIA ET LOBELIOIDES. ALPH. DC.)

Flores 3-4-5-meri. Fructus 2-5-merus. Semina ovata. Herbæ Indicæ, Austro-Libyæ, atque Australasicæ, unica per insulas Canarienses et Maderenses, Africam borealem et Europæ fines attingit. An genus?

1. WAHLENBERGIA LOBELIOIDES. ALPH. DC.

W. annua, caule erecto, glabro vel basi hispidulo; ramis strictis, foliosis vel subnudis; foliis inferioribus lanceolatis ovatisve, in petiolum attenuatis, superioribus lanceolatis vel linearibus, omnibus sinuato-dentatis, glabris vel nervis et margine strigoso-hirtis, calycis glaberrimi tubo cylindræco-ovato, ovato, vel exiguo globuloso, nervis sæpè evanescentibus, laciniis linearibus vel lanceolato-linearibus, acutis; corollâ glabrâ, infundibuliformi, demùm suprâ basin constrictâ et basi disciformi, tubo dentium calycis longitudine vel duplò longiore; staminibus 3-5, basilatoribus, incumbentibus, antheris oblongis; seminibus ovatis, nitentibus.

α Gussonei major, foliis latis, floribus 5-meris, corollâ latiore albidâ, capsulâ elongatâ, obovatâ, 3-merâ.

Campanula nutabunda. Guss! in Ten., App. ad Fl. nap. Prodr. quintâ., pag. 8. — Plant. rar., pag. 94, tab. 18. — Moris!, Stirp. sard., El. 1, pag. 30.

Wahlenbergia nutabunda. Alph. DC., Monogr. Campan., pag. 151. — Bertol., Fl. it., vol. 2, pag. 524. — Prodr., vol. 7, pars 2, pag. 435.

β Linnæi, media, foliis angustioribus, floribus 3-5-meris, corollâ longiore, tubulosâ, rosçâ, capsulâ cylindræco-ovatâ, 2-3-loculari.

Campanula lobelioides. Linn., Suppl., pag. 140. — Hort. Kew., ed. 1, vol. 1, pag. 219. — Buch Phys. Beschr. Can. Ins., pag. 146.

Roella cernua. Brouss., Cat. hort. Monsp., pag. 49.

Lobelia Broussonetia. Bory, Iles Fort., pag. 330.

Campanula parviflora. Salisb., Prodr., pag. 126.

Wahlenbergia pendula. Schrad., Cat. hort. Gott., 1814, pag. 3. — Diss. de Blumenb., pag. 38.

Wahlenbergia lobelioides. Alph. DC., Monogr. Camp., pag. 157, tab. 7. — Prodr., vol. 7, pars 2, pag. 440.

γ macilenta, minor, foliis linearibus, floribus 3-meris, corollâ rosçâ, capsulâ breviter ovatâ vel globulosâ, 2-merâ.

HAB. Surgunt varietates omnes inter saxeta et glaream ad torrentium ostia et in rupes-tribus humidiusculis regionis inferioris insularum omnium Canariensium. Legimus etiam hanc plantam in monte *Peñitas de Chache* insulæ Lancerottæ, ubi formam habuit Gussoneanam.

DISTRIB. GEOGR. Ab insulis nostris et à Maderà in Lusitaniam (*Herb. nostrum!*), in Calabriam (*Gussone!*), et in Sardiniam (*Moris!*) protruditur. Inter tantas quoque Africæ australiores species credibile est latere.

Obs. *Aikinia*, Alph. DC. seu genus sit seu sectio, valdè concinna est et ex integro servanda. Species nostra mirè mutabilis nullo prorsus caractere à *Wahlenbergiâ nutabundâ* dirimitur. Specimina plura Canariensia in Teneriffâ lecta omninò eadem sunt ac Gussoneana quæ ab ipso clarissimo inventore habuimus. Per mille formas alias formam speciei acceptam et varietatis nostræ pusillæ sitibundæ soli naturâ et aeris indole coacta induit.

TRIB. III. CAMPANULÆ.

Capsula latere dehiscens.

SPECULARIA. HEIST.

CALYX tubo prismatico vel infundibuliformi, limbo supero 5-fido. COROLLA tubi calycini apici inserta, campanulato-rotata, apice 5-loba. STAMINA 5, cum corollâ inserta, filamentis linearibus brevibus, erectis, vel elongatis recurvis, antheris oblongis, liberis, 2-ocularibus, loculis longitudinaliter antrorsùm dehiscentibus. OVARIIUM inferum, phyllidiis rotundato-incurvis 3-2-loculare. OVULA plurima, placentis filiformibus per axim decurrentibus affixis. STYLUS inclusus, ultrâ medium pilosus. STIGMATA 3, filiformia. CAPSULA elongata, prismatica, vel ventricoso-prismatica, polysperma, 3-2-ocularis, valvis sursùm revolutis sub apice vel medio loculicidè dehiscens. SEMINA ovato-lenticularia vel lenticularia, nitidissima vel puncticulata. EMBRYO perispermo corneocarnoso axilis, oblongo-ovatus, radiculâ crassâ, cotyledonibus brevissimis.

HERBÆ annuæ, erectiusculæ vel diffusæ, orarum maris Mediterranei præsertim incolæ, una per Europam temperatam, unica per orbis totius novi regiones sparsa. FOLIA radicalia subrosulata, caulina alterna. FLORES solitarii, vel bini, axillares, vel ad apicem ramorum terminales, cœrulei vel subrosei.

APENULA. NECK.

Calycis tubus prismaticus. Filamenta brevia, erecta. Ovarium 3-loculare. Capsula elongata, prismatica. Semina ovato-lenticularia. Species palæogææ.

HESPEROCODON. (DYSMICODON. ENDL.)

Calycis tubus infundibuliformis. Filamenta elongata, recurva. Ovarium 2-3-loculare. Capsula brevis ventricosoprismatica. Semina lenticularia. Species neogææ.

SECTIO I. *APENULA*. NECK.1. *SPECULARIA FALCATA*. ALPH. DC.

S. caule robusto, erectiusculo, ramoso, basi sæpè scabro; foliis ovatis lanceolatisque, crenatis, ciliatis; floribus parvis 1-3 axillaribus, superioribus subspicatis; calycis tubo elongato, laciniis longissimis, lanceolato-linearibus, acutis, falcato-reflexis, calycis tubo fructifero 2-plò brevioribus.

Flores pallidè cœrulei.

Campanula arvensis flore minimo, capsulâ grandi. *Buxb., Cent. 4, pag. 24, tab. 38.*

Prismatocarpus falcatus. *Ten., Prodr., pag. 16. — Fl. nap., vol. 1, pag. 77, tab. 20.*

Campanula falcata. *Roem. et Schult., Syst., vol. 5, pag. 154. — Guss., Pl. rar., pag. 96. — Fl. sic., Prodr., vol. 1, pag. 247. — Suppl. 1, pag. 56.*

Specularia falcata. *Alph. DC., Monogr. Camp., pag. 345. — Bertol., Fl. it., vol. 2, pag. 523.*

Prismatocarpus scaber. *Lowe, Nov. Fl. mad., pag. 16.*

HAB. Hanc speciem in insulâ Canariâ invenit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Occurrit huc illuc ad utramque oram maris Mediterranei præsertim magis occidentalis.

2. *SPECULARIA HYBRIDA*. ALPH. DC.

S. caule erecto, subramoso, scabro; foliis ovatis, obtusiusculis, sinuato-crenatis; floribus subterminalibus; calycis tubo elongato, apice constricto, lobis ovato-lanceolatis erectis fructu 3-plò brevioribus; corollâ parvâ, laciniis ovatis, acutis.

Flores rosei vel cœruleo-rosei.

Speculum Veneris minus. *Johnst., Ger. herb., pag. 439. — Park., Theatr., pag. 1331.*

Campanula arvensis erecta, sive *speculum Veneris*. *Moris., Hist., sect. 5, tab. 2, fig. 2.*

Campanula hybrida. *Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 239. — Engl. bot., tab. 375.*

Prismatocarpus hybridus. *L'Hérit., Sert. angl., pag. 2. — DC., Fl. fr., vol. 3, pag. 709. — Ten., Fl. nap., vol. 1, pag. 77.*

HAB. Crescit hæc species in arvis Canariæ et Teneriffæ.

DISTRIB. GEOG. Accola est peripherii totiùs maris Mediterranci undè per Gallias sparsa 55 in Britannia latitudinis gradum (*Watson*) attingit, et ultra 52 in Germanià (*Koch*) scandit.

CAMPANULA. LINN.

CALYX tubo cum ovario connato ovato vel rotundato, limbo supero 5-fido, marginibus planis vel lobis ad sinus appendiculatis. COROLLA ad apicem tubi calycini inserta, campanulata, 5-loba, lobis brevibus, ovatis, acutis. STAMINA 5, cum corollâ inserta, filamentis basi dilatatis suprâ ovarium incumbentibus, antheris elongatis, liberis. OVARIUM 3-5-loculare, loculis lobis calycinis oppositis. OVULA plurima placentis ab axe centrali magis minùsve protrusis affixa. STYLUS inclusus, pilis deciduis pilosus. STIGMATA 3-5, linearia, mox revoluta. CAPSULA 3-5-locularis, ovata vel turbinata, loculis valvis sursùm reversis loculicidè propè basim vel ad apicem dehiscentibus. SEMINA plurima, minima, plano-elliptica, vel ovata nitida. PERISPERMUM carnosum. EMBRYO axilis.

HERBÆ perennes vel annuæ hemisphærii borealis. FOLIA radicalia lata subrosulata, superiora sæpè angustiora, alterna, rarò opposita. FLORES axillares spicati vel fasciculati, aut terminales glomerati thyrsoides vel paniculati, cœrulei vel albi.

SECTIO I. *MEDIUM*. TOURNEF. A. DC.

Calycis sinus appendiculati. Capsula basi dehiscens.

1. CAMPANULA DICHOTOMA. LINN.

C. strigosa, caule erecto, 2-tomo; foliis ovato-lanceolatis, sessilibus, margine irregulariter crenato-dentatis; floribus ad apicem ramorum axillaribus sessilibus, vel terminalibus pedunculatis; calycis tubo turbinato, laciniis basi lanceolatis, apice acutis, appendiculis ovatis, acutis vel obtusiusculis, patulis vel subadpressis; corollâ campanulato-tubulosâ, basi dilatâ, calycis laciniis sublongiore, pubescente vel subglabrâ; staminibus glaberrimis, filamentis basi 3-angularibus, versus apicem attenuatis, subulatis; stylo brevissimè

pubescente; capsulâ depressâ subrotundatâ; seminibus ovatis, utrinquè attenuatis, succineis, nitidissimis.

Campanula hirsuta Ocimi folio caulem ambiente, flore pendulo. *Bocc., Ic. et Descr., pag. 84.* — *Moris., vol. 1, sect. 5, tab. 3, fig. 26*, à Boccone mutuata.

Viola mariana minor, cærulea folio subrotundo, calyce corniculato. *Barrel., Ic., 759.*

Campanula dichotoma. *Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 237.* — *Jacq., Collect., vol. 5, pag. 36, tab. 12.* — *Fl. græc., tab. 211.* — *Reichb., Cent., 5, tab. 441.* — *Sweet, Brit. flow. gard., tab. 280.* — *Bert., Fl. it., vol. 2, pag. 508.*

Campanula mollis β. *Willd., Sp. pl., vol. 1, pag. 910.*

Campanula afra. *Cav., Anal. de cienc. nat., vol. 3, pag. 21.*

Campanula decipiens. *Roem. et Schult., Syst., vol. 5, pag. 142.*

Campanula dichotoma α et β. *Alph. DC., Monogr. Camp., pag. 236.* — *Prodr., vol. 7, pars 2, pag. 462.*

HAB. Legimus semel tantum hanc speciem in rupibus siccissimis propè Sanctam Crucem Teneriffæ.

DISTRIB. GEOG. Herba est regionum calidiorum mari interno conterminarum quæ in Italiâ (*Schouw.*) ad 42 ferè gradum latitudinis borealis scandit, nec Galliarum littora attingit. In Asiâ interiore usquè in Mesopotamiam (*Auch. ex Alph. DC.*) protenditur.

Obs. Ambarum clariss. Candollei filii varietatum solâ eademque statione lectæ plantæ nostræ characteres præ se ferunt. Specimina Italica et Fontanesii Africana minora sunt et strigosiora, unde *C. strigosam* Russel quodammodo referunt, quæ autem laciniis calycinis longè acuminatis à nostrâ solo aspectu facillimè discernitur.

SECTIO II. *EUCODON*. A. DC.

Sinus calycis nudi.

DIVISIO I. ERINUS.

Herba annua. Rami 2-tomi. Folia opposita vel alterna. Flores in dichotomiis sessiles vel folio oppositi.

Lobi calycini stellato-patuli. Capsula complanato-turbinata, basi poris binis dehiscens!

2. *CAMPANULA ERINUS*. LINN.

C. breviter hispida, caule erecto vel divaricato; ramis flexuosis; foliis ovatis et ovato-oblongis, sessilibus, inferioribus breviter petiolatis; pedunculis filiformibus, nutantibus; lobis calycinis 3-angularibus; corollâ minimâ; filamentis basi latis.

Erinos. *Casalp., De plant., pag. 386*, non Diosc.

Erinus. *Column. φυτόμα., App., pag. 31.*

Erinos Fabii Columnæ minor. *Bauh., Hist., vol. 2, pag. 799.*

Alsine oblongo folio serrato, flore cæruleo. *Ejusd., Hist., vol. 3, pag. 367.*

Rapunculus minor foliis incis C. B. P. Erini sive Rapunculi minimum Genus Col. Moris., Hist., sect. 5, tab. 7, fig. 25.

Campanula Erinus. Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 240. — Fl. græc., tab. 214. — Alph. DC., Monogr. Camp., pag. 295. — Prodr., vol. 7, pars 2, pag. 473.

Roucela Erinus. Dumort., Comment. bot., pag. 14, ex cl. Alph. DC.

Erinia Campanula. Noul., Fl. du bass. sous-pyrén., pag. 407.

HAB. In rupestribus siccis regionis inferioris insularum Canariensium haud infrequens.

DISTRIB. GEOG. Cives est oræ utriusquè vasti crateris maris Mediterranei undè in medias terras quandoque protruditur. (Boreau, Fl. du centre, vol. II, pag. 291.)

CAULIS 5-partitus. COROLLA sub disco hypogynio inserta globosa vel ovato-globosa, apice contracta, limbo breviter 5-loba, lobis linearibus, imo corollæ tubo inserta. ANTHEÆ in prælostatione erectæ, basi alixæ, lacinis basi bipartitis, lobis deorsu appendiculato-articulatis, germinum per anthesin læviter. OVARIIUM disco hypogynio insertum vel immersum, 5-loculare, loculis ovatis, ovulis 2-3. STYLUS apici columnæ breviter axillis alixæ et stylo nervis connexis, pendulis, stylis simpliciter stigmatibus capitatis. BACCA globosa, granulato-tuberculata, 5-locularis. SEMINA plurima, placentis immersis cartosis ad apicem columnæ centralis solutis et styli nervis pendulis, testâ crustacea. PERSISTENTIUM CARTOSUM, obovatum, testâ adhaerentem. FERTILIS RECTUS, axillis. RADICULA hilo connexa. COTYLEDONES plani.

ARBUCLÆ vel frutices hemispherii borealis semperviventes, lillo-
rum scilicet crateris mediterranei, Fortunariarum et Americæ ex-
tropicae Cancr. TOTA alixæ, petiolata, coriacea. FLORES læviter,
lacinis terminalibus, corollis alixæ vel roseis.

ARBUSCULA CANARIENSIS. VERTICILLIS
A. arborescens, cortex luteo ferrugineo, foliis elongato-lanceolatis, acuminatis, glabris,
semita, basi attenuatis, pediculis brevibus, junctura nervis; paniculis erectis, subsolis,
lobis, glandulosis-lanceolatis, lobis longioribus, lacinis elongatis, cordatis, rotundatis
ovatis; nervis contractis.

ERICACEÆ. LINDL.**TRIB. I. ARBUTEÆ. DC.****ARBUTUS. TOURNEF.**

CALYX 5-partitus. **COROLLA** sub disco hypogyno inserta, globosa vel ovato-globosa, apice constricta, limbo brevi, 5-fido, reflexo. **STAMINA** 10, inclusa, imo corollæ tubo inserta. **ANTHERÆ** in præfloratione erectæ, basi affixæ, thecis basi biporosis ibique dorso appendiculato-aristatis, demùm per anthesin reversæ. **OVARIUM** disco hypogyno impositum vel immersum, 5-loculare, loculis multi-ovulatis. **OVULA** à placentis apici columnæ brevis axilis affixis et stylo nervis connexis, pendula. **STYLUS** simplex stigmatē capitato. **BACCA** globosa, granulato-tuberculata, 5-locularis. **SEMINA** plurima, placentis immersa carnosis ab apice columnæ centralis solutis et styli nervis pendulis, testâ crustaceâ. **PERISPERMIUM** carnosum, oleaginosum, testæ adnatum. **EMBRYO** rectus, axilis. **RADICULA** hilo conversa. **COTYLEDONES** planæ.

ARBUSCULÆ vel frutices hæmispherii borealis sempervirentes, littorum scilicet crateris Mediterranei, Fortunatarum et Americæ extrâ tropicum Cancræ. **FOLIA** alterna, petiolata, coriacea. **FLORES** racemosi, racemis terminalibus, corollis albis vel roseis.

1. ARBUTUS CANARIENSIS. VEILL.

A. arborescens, cortice lævi, ferrugineo, foliis elongato-lanceolatis, acuminatis, glabris, serratis, basi attenuatis, petiolis fulvis, junioribus hirtis; paniculis erectiusculis, subfoliosis, laxis, glanduloso-hispidis, floribus remotiusculis, bracteis elongatis; corollâ rotundato-ovatâ; aristis crassiusculis antheris duplo brevioribus; baccâ verrucosâ, magnâ, succosâ, aurantiacâ.

Arbutus serratis foliis Canarina, cortice circumrupto, sive duodecies anni spatio, corticem abiciens, ex insulâ Teneriffâ nobis est allata. *Pluk., Almag., pag. 49.*

Arbutus procera. Soland., mss. in herb. Banks.

Arbutus Canariensis. Veill. in Duham. arbr., ed. alt., vol. 1, pag. 80. — Poir., Encycl. suppl., vol. 1; pag. 419. — Sims, Bot. mag., tab. 1577.

Arbutus callicarpus. Broussl., Cat. Hort. Monsp., 1805, pag. 6. — Buch, Phys. Besch. Can. Ins., pag. 146 et 180.

Madroño. Canariensium.

HAB. Occurrit hæc arbor in sylvis Palmæ Canariæ et Teneriffæ ubi ad latus meridionale insulæ in convalle *del Agua* suprâ *Arafo* copiosa est.

DISTRIB. GEOGR. Species est omninô Canariensis.

Oss. Arbor est 20-pedalis et ultrâ, facie Unedonis, cortice autem deciduo. Lignum præbet durum pulchrè roseum, sed color evanescit. Flores majores sunt quàm in Unedone, roseæ vel in umbrosis roseo-virescentes. Est quoque imprimis callicarpa, baccae enim conspicuè aurantiacæ 1 1/2 pollices diametro metiuntur, suaviores quoque et magis pulposæ sunt quàm in specie Europæâ. Rejiciendum autem nomen, jam enim ab anno 1801 novæ Duhamelii arborum editionis pars prior prodierat. È fructu liquorem in cerevisiæ vel vini speciem concoquebant Gætuli Canarienses; saccharo conditum comedunt coloni Hispani ex Masson. Hæc quoque poma forsân fuere Fortunatarum de quibus apud Plinium (lib. 6, cap. 37) mentio facta est. Mense novembre anni 1828 florentem hanc speciem fructusque maturos gerentem invenimus.

Semina sat numerosa in placentis pulposis abscondita sunt, ovato-5-quetra, basi ad hilum acuta, fibroso-cartilaginea. Perispermum crassum oleo scatit. Radicula leviter incurva, cotyledonibus longior. Cotyledones oblongo-obovatae vel rotundato-ovatae obtusiusculæ.

TRIB. II. ANDROMEDEÆ. DC.

CLETHRA GRONOV. LINN.

CALYX 5-partitus, persistens. COROLLA hypogyna, profundè 5-fida, laciniis erectis demùm secedentibus, deciduis. STAMINA 10, filamentis filiformibus, inclusa vel exserta. ANTHERÆ in præfloratione erectæ, introrsæ, basi sagittatæ vel cordatæ, mox per anthesin reflexæ, poris muticis dehiscentes. OVARIVM sessile, 3-loculare, loculis multiovulatis. OVULA plurima in quoque loculo placentæ globosæ vel angulatæ ab apice columnæ centralis pendulæ affixa, sessilia. STYLUS filiformis, apice 3-fidus, laciniis recurvis. STIGMATA 3, capitata. CAPSULA pyramidalis vel depressa, 3-locularis, loculicidè dehiscens. SEMINA plurima, ovato-angulata testâ fungosâ vel plana alâ fungosâ marginata. PERI-

SPERMUM carnosum, cum testâ coalitum. EMBRYO axilis cylindraceus vel minimus ovatus. RADICULA hilo conversa.

FRUTICES vel arbores Americanæ, unica Floræ Atlantico-Canariensis. FOLIA alterna, decidua vel perennantia. FLORES in racemos bracteatos digesti albi vel subrosei.

Obs. Nescio quâ hallucinatione deceptus placentas *Clethrae alnifoliae* basi adnatas esse scribit celeb. Gærtnerus (vol. 1, pag. 302), cujus errationem secuti sunt botanici plurimi, inter quos jam nuperrimè (nec tam vasti moliminis opere omnia per se vidisse licuit) enumerandus etiam doctissimus ac clariss. Endlicherus. Ex examine autem trium sectionis Euclethrae DC. specierum *alnifoliae tomentosae*, atque *acuminatae*, errasse Gærtnerum et placentas ab apice columnæ centralis dependere vidi, eandemque placentationem in speciebus 8 sect. *Tini* (Cuellariae Ruiz et Pav.) observavi. Ritè viri seduli Ruiz et Pavon *Cuellariae* « receptacula (placentas) brevi columnæ adnata » (in *Prodromo Flor. Per. et Chil.*, pag. 59) scripserunt; sed hoc, quòd tab. 10, figg. 8 et 9 tam rudes sunt atque ambiguae botanicos omnes recentiores effugerat.

SECTIO I. *TINUS*. LINN. — *CUELLARIA*. RUIZ ET PAV.

Folia perennantia. Genitalia inclusa. Antheræ basi cordatæ. — Species austro-Americanæ unica Maderensis.

1. *CLETHRA ARBOREA*. HORT. KEW.

C. frutex, foliis lanceolatis, glabris, apicem versùs serratis, penninerviis, basi attenuatis, longiùs petiolatis; racemis terminalibus, paniculatis, tomentosis; calycis laciniis ovatis, obtusis, pubescentibus, subciliatis, corollæ oblongis, glabris, apice obtusissimis, erosodenticulatis, subemarginatis, calyce 3-plò longioribus, basi inter se vix ac ne vix cohærentibus; staminibus imâ basi cum petalis connexis, filamentis complanatis, apice filiformibus, antheris basi cordatis, apice acutissimis; ovario ovato, hirsuto, stylo demùm elongato, profundè 3-fido; seminibus complanatis, alatis.

Clethra arborea. *Hort. Kew.*, ed. 1, vol. 2, pag. 73. — *Vent.*, *Jard. Malm.*, tab. 40. — *Sims*, *Bot. mag.*, tab. 1057. — *Buch*, *Phys. Besch. Can. Ins.*, pagg. 146 et 175. — *Loud.* *Arb. brit.*, fig. 930. — *DC.*, *Prodr.*, vol. 7, sect. 2, pag. 589.

HAB. Pulchram hanc arbusculam, nobis nullibi obviam in convalle de *Nuestra Señora de Gracia* sub oppido *Laguna* invenerunt cl. de Buch et Chr. Smith. Sumpta est descriptio è speciminibus quæ anno 1828 in Maderâ legi.

DISTRIB. GEOG. Hæc species generis Americani prodromus in Maderæ convallium rupes-tribus satis communis est.

TRIB. III. ERICEÆ. DC.

ERICA. LINN.

CALYX æqualis vel imbricatus, 4-partitus vel rariùs 4-fidus. COROLLA hypogyna, tubulosa, hypocrateriformis urceolata campanulata vel globosa, limbo brevi, rariùs maximo, 4-fido, connivente, erecto, patente vel revoluto. STAMINA 8, rariùs 6-7, disco hypogyno glanduloso inserta. FILAMENTA libera, rariùs submonadelpha. ANTHERÆ inclusæ vel exsertæ, terminales, ad insertionem filamenti appendicibus 2 aristatæ vel cristatæ, vel muticæ, poro orbiculari, vel oblongo vel rimâ longitudinali dehiscentes. OVARIVM 4-loculare rariùs 8-loculare loculis 2-multiovulatis. STYLUS filiformis. STIGMA obtusum, capitatum vel peltato-dilatatum, sæpè breviter 4-lobum. CAPSULA 4-rariùs 8-locularis, loculicidè 4-valvis, dissepimentis demùm fassis, partim valvulis, partim columellæ adhærentibus. SEMINA placentis axilibus affixa, ovoidea vel compressa, testâ adhærente reticulatâ, læviusculâ vel nitidâ, rariùs in membranam tenuem expansâ.

FRUTICES Europæi, vel maximâ parte Austro-Africani, rigiduli. FOLIA linearî-acerosa, marginibus revolutis sæpè sub folio cohærentibus, verticillata rariùs alterna vel sparsa. FLORES in pedicellis 1-floris axillares vel terminales, solitarii verticillati vel capitati, plerumque cernui. BRACTEÆ in pedicello sæpissimè 3, 2 oppositis, 1 inferiore rariùs deficiente. (*Benth. in DC. Prodr.*)

1. ERICA ARBOREA. LINN.

E. arbor, ramis strictis, pilis dentatis lanuginoso-hirtis; foliis sparsis ternis quaternisque, linearibus, glabris vel margine scabris; racemis terminalibus; corollâ campanulatâ, calycis laciniis lanceolatis ciliolatis 3-plò longiore; antherarum appendicibus brevibus, latiusculis, margine serrulatis; ovario glabro, stylo exserto, stigmate capitato vel subpeltato.

Scopa foliis albis. Cæsalp., De plant., pag. 104.

Erica arborea. Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 502. — Amœn. acad., vol. 8, pag. 55, tab. 1, fig. 14. —

Sibth., Fl. græca, tab. 351. — Link in Buch Phys. Besch. Can. Ins., pag. 145, et Buch, l. c., pag. 180. — Bertol., Fl. it., vol. 4, pag. 321.

Brezo. Canariensium.

HAB. Hæc species in insulis Canariensibus procera fit et crassa ex æquo, ligno durissimo rubescente. Arbores vidimus 30- immò 40-pedales, quæ ultrà 2 pedes diametro metiuntur. In insulis omnibus magis minùsve communis est. In Teneriffà zonam super sylvas per se solam efficit, perindè atque in Palmà, ubi altitudinem 4200 ped. super mare ex cl. Buch attingit. In insulà planiore Lancerottà verticem jugi *Peñitas de Chache* vestit et in sylvulà Fuerteventuræ propè fanum Divæ Mariæ de *la Peña* cum Pistaciâ atlanticâ Desf. commixta viret.

DISTRIB. GEOGR. Hæc species oras vasti crateris Mediterranei à Lusitaniâ ad Græciam usquè adornat.

Obs. *E. arborea* monente scrutatore oculato Soyer-Willemet à congeneribus et præcipuè à vicinâ *E. polytrichifolia* Salisb., cui pili simplices, pilis ipsis dentatis seu pilos breves gerentibus facillè dignoscitur; non ità quidem ab *E. acrophye* cui pili iidem. Diversa tamen videtur planta Abyssinica calyce comparatè cum corollâ longiore et antherarum intensè purpurarum appendicibus longioribus subulatisque.

2. ERICA SCOPARIA. LINN. VAR. PLATYCODON. NOB.

E. glabra foliis latè linearibus; inflorescentiâ laterali, ramis densè floriferis; bracteis 3 remotis; foliolis calycinis basi connatis, ovato-lanceolatis, corollâ dimidio brevioribus; corollâ ante anthesin globosâ, apertâ latè campanulatâ; antheris obtusis, muticis, inclusis; stigmate peltato, exserto; capsulâ depressâ glabrâ; seminibus ovatis, utrinquè obtusis, puncticulatis.

Erica Coris folio IV. *Clus., Hisp., pag. 108.*

Erica scoparia flosculus herbaceis. *Lob., Hist., vol. 1, pag. 42. — Ic., vol. 2, pag. 215.*

Erica scoparia. *Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 502, pro parte. — Mant. alt., pag. 372. — Amæn. Acad., vol. 8, pag. 55, tab. 1, fig. 13. — Benth. in DC., Prodr., vol. 7, sect. 2, pag. 692. — Buch, Phys. Besch. Can. Ins., pag. 181.*

Erica azorica. *Hochst., Pl. az. exsicc. n. 30!*

Tejo. Canariensium.

HAB. In insulæ Teneriffæ ericarum regionis parte superiore ad sylvam de *las Mercedes* per juga montium usquè ad *Tagananam*.

DISTRIB. GEOG. Species est occidentalis quæ à Fortunatis per insulas Maderenses ac Azoricas ipsamque Lusitaniam, ubi copiosa, medias Galliæ terras et Ligerim flumen attingit; secùs littora maris interni usquè in Italiam et Græciam versùs orientem pergit.

Obs. Species Canariensis omnibus partibus major est et fortior corollasque habet valdè apertas atque intensè fucatas, sed differentias nullas reverà específicas videre potuimus.

ASCLEPIADEÆ ⁽¹⁾.

PERIPLOCA.

CALYX 5-partitus. **COROLLA** rotata, altè 5-fida, laciniis patulis v. reflexis obscure emarginatis, sæpiùs introrsùm hirsutis. **SQUAMÆ** 5 aristatæ fauci insertæ cum laciniis alternantes. **STAMINA** 5, filamenta distincta. **ANTHERÆ** apice cohærentes dorsoque medio barbatae. **MASSÆ** pollinis apice dilatato corpusculi stigmatis applicitæ, solitariae, è quatuor confluentibus. **STIGMA** muticum, hemisphæricum, antheris reconditum. **FOLLICULI** cylindracei, divaricatissimi, læves. **SEMINA** carnosæ.

FRUTICES Europæ austr., Asiæ et Africæ æquinox. indigeni, sæpiùs volubiles glabri foliosi v. rariùs aphylli. **FOLIA** sæpiùs nitida sempervirentia. **FLORES** in cymis dichotomis extrà axillaribus v. axillaribus pedunculatis rariùs subsessilibus dispositi; corollæ squamulis aristatis aristis filiformibus inflexis.

1. PERIPLOCA LÆVIGATA. AIT.

P. erecta v. *subvolubilis*, foliis elliptico- v. lineari-oblongis obtusis v. mucronulatis basi et apice haud rarò attenuatis utrinque glabris coriaceis subopacis nervis vix conspicuis, cymis paucifloris folio brevioribus, corollæ laciniis ovato-oblongis emarginatis, marginibus reflexis, utrinque glabris, folliculis oblongis.

Periploca lævigata. *Hort. Kew.*, vol. 1, pag. 301.

Periploca puniceifolia. *Cav., Icon.*, vol. 3, pag. 91, tab. 217.

Periploca angustifolia. *La Bill., Decad. Syr.*, 2, pag. 13, tab. 7. — *Desf., Fl. atl.*, vol. 1, pag. 209.

Periploca rigida. *Vivian. Il. lib. spec.*, pag. 14, tab. 6, figg. 3, 4, h.

(1) Rogatui nostro benignè obtemperans Asclepiadearum ordinem elaboravit celeb. Decaisne.

Periploca audicea. *Rauch.*

Cornicul. Canariensium.

HAB. In rupestribus siccis regionis totius maritimæ ins. Can. et longius à mari usque ad alt. 600 pedum scandentem propè oppidulum *Icod de los Vinos* eam detexit cl. de Buch.

DISTRIB. GEOG. In Mauritaniâ, Syriâ.

CEROPEGIA. L. R. BR.

CALYX 5-partitus. COROLLA tubulosa, basi magis minùsve ventricosa, subinfundibuliformis, limbi laciniis compressis, ligulatis, erectis, sæpiùs arcuatis apiceque cohærentibus haud rarò ciliolatis, præfloratione valvatâ. CORONA staminea duplici serie campanulata v. rotata, 5-15-lobata, lobis antheris antepositis sæpiùs longioribus ligulatis apice haud rarò approximatis conniventibus. ANTHERÆ apice simplices, membranâ destitutæ. MASSÆ pollinis erectæ, rotundatæ margine interiore pellucidæ. STIGMA muticum. FOLLICULI cylindræci, læves, pergamacei. SEMINA carnosæ.

SUFFRUTICES v. potiùs herbæ perennes indicæ v. Africanæ erectæ carnosæ aphyllæ v. sæpiùs volubiles foliosæ. FOLIA haud rarò carnosula. FLORES subcorymbosi v. umbellati concolori virentes, lutei, purpureo v. atroviolaceo-maculati.

1. CEROPEGIA DICHOTOMA. HAW.

C. erecta casnosa glaberrima, foliis linearibus acutis in petiolum brevem attenuatis marginibus reflexis suprâ nitidis, pedunculis brevissimis, pedicellis erectis ad ramulorum apicem, corollæ tubo cylindræcio flavescente, limbi laciniis oblongo-lanceolatis cohærentibus glaberrimis, coronæ stam. lobis exterioribus lanceolatis crassiusculis, inter. ligulatis triplò longioribus flavis, folliculis subarcuatis basi et apice angustatis lævibus.

Ceropegia dichotoma. *Harv., Pl. succul., pag. 13.*

Ceropegia aphylla. *EjUSD., pag. 13, n. 8. — Buch, Phys. Besch. Can. Ins., pag. 164.*

Mataperro seu *Cardoncillo*. Canariensium.

HAB. In rupibus siccis calidissimis insularum Canariæ, Palmæ et Teneriffæ. Nos ad

maris littora tantummodò florentem legimus, cl. de Buch ad altitudem 500 pedum crescentem vidit, et varietatem propè Arucam corollis fuscis præditam observavit cùm color florum normalis luteus. Succus ad canes et mures necandos in usu est unde nomen vernaculum *Mataperro*, et *Cardoncillo* quia *Euphorbiæ Canariensi* (*Cardon*) simillima est.

DISTRIB. GEOG. Species est unicè Canariensis.

GOMPHOCARPUS. R. BR.

CALYX 5-partitus. **COROLLA** 5-partita, rotata v. laciniis reflexis. **CORONA** staminea gynostegio inserta, 5-phylla, foliolis cucullatis, marginibus utrinque unidentatis introrsùm simplicibus, apice truncatis. **ANTHERÆ** membranâ terminatæ. **MASSÆ** pollinis apici attenuato affixæ, clavato-compressæ, v. cultriformes, basi rotundatâ v. obliquè truncatâ. **STIGMA** depressum pentagonum carnosum. **FOLLICULI** ventricosi spinis innocuis sæpiùs echinati, pedicello reflexo arrecti. **SEMINA** comosa.

FRUTICES, suffrutices v. sæpiùs herbæ perennes Africæ australis v. rariùs Arabici, species una maris Mediterranei peripherii accola. **FOLIA** marginibus sæpiùs revolutis. **PEDUNCULI** extrà-axillares umbellatim multiflori. **FLORIBUS** pedicellatis.

1. GOMPHOCARPUS FRUTICOSUS. R. BR.

G. caule suffruticante elato, ramis virgatis pube intactile incanis, foliis linearibus apice acutiusculis basi in petiolum attenuatis marginibus revolutis glabris, pedunculis incanis 8-12-floris, corollæ laciniis ovatis patenti-reflexis, coronæ stam. foliolis truncatis angulis in dentem arrectum elongatis, folliculis rostratis.

Apocynum salicifolium. *Herm., Parad., pag. 23, tab. 24.* — *Plukn., Phytogr., 36, tab. 138, fig. 2.*

Asclepias fruticosa. *Linn., Sp. 215.* — *Commel., Var. 2, pag. 491, tab. 25.* — *Sims., Bot. mag., tab. 1628.*

Gomphocarpus fruticosus. *R. Br., Wern. Soc., vol. 1, pag. 38.* — *Roem. et Sch., Syst., vol. 6, pag. 87.*

HAB. Occurrit hæc planta huc et illuc in glareosis et ruderatis insularum Canariensium, adscita forsan, cum papilione suo *Danaide Chrysippo*, Linn.

DISTRIB. GEOG. In rupestribus Africæ austr. et ad littora maris Mediterranei, in Asiâ, etiam in Antillis et in Americâ æquinoct. ex Africâ invecta.

J. DECAISNE.

GENTIANEÆ. JUSS.

CHLORA. RENEALM.

CALYX 6-8-phyllus, foliolis planiusculis basi connatis, præfloratione valvatis. COROLLA rotata, limbo 6-8-fido, contorto-marcescente, mox deciduo, tubo ovato cum ovario demùm agglutinato. STAMINA 6-8, ad apicem tubi corollini inserta, filamentis filiformibus. ANTHERÆ antrorsæ, oblongæ vel ovato-oblongæ, basi insertæ, connectivo evanido, thecis per totam longitudinem dehiscentibus. OVARIVM 1-loculare. PLACENTÆ phyllidiorum paginæ exteriori involutæ adnatæ. OVULA plurima sessilia. STYLUS apice 2-fidus, immutatus. STIGMATA 2, lamellata. CAPSULA ovata, 1-locularis, septicidè dehiscens.

HERBÆ annuæ palæogææ, foliis oppositis, sessilibus vel basi connatis, corymbis 2-tomis flore 1 intermedio.

1. CHLORA IMPERFOLIATA. LINN. FIL.

C. foliis lanceolatis, acutis, basi attenuatis, sessilibus, superioribus vix imâ basi connatis; calycis laciniis lanceolatis, 3-nerviis, basi in tubum connatis, corollam conniventem æquantibus; antheris ovato-oblongis, basi cordatis.

Chlora imperfoliata. Linn. fil., *Suppl.*, pag. 218.

Chlora dubia. Lamk, *Encycl.*, vol. 10, pag. 255. — *Ill.*, tab. 296, fig. 2.

Chlora sessilifolia. Desv., *Mém. Soc. sc. phys.*, vol. 1, pag. 74, tab. 3, fig. 2.

Chlora crenulata. Salzmann, *Exsicc. ting.* — Reichb., *Pl. crit.*, cent. 5, pag. 7, fig. 598.

Chlora lanceolata, var. α . Boiss., *Voy. bot.*, pag. 412.

HAB. Hanc speciem ex insulâ Canariâ misit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Forma est Europæa austro-occidentalis, quæ copiosa est in Galliâ meridionali Monspeliî! Massiliæ! et alibi. Propè Bayonam eam legit Endress! propè Tingi Salzmann! Nos *C. perfoliata* var. *grandifloram* (ne non pro specie potiùs habenda sit),

floribus maximis 10-12-meris insignem, in collibus propè *Tetuan* legimus, ergò binæ in eadem ditione extant formæ.

ERYTHRÆA. RENEALM.

CALYX 4-5-phyllus, foliolis carinatis basi in urceolum connatis, apice in præfloratione contortis. COROLLA infundibuliformis, limbo 4-5-fido suprâ capsulam persistente, tubo elongato cylindræo apice constricto, demum marcescente rumpente. STAMINA 4-5, sub apice tubi corallini ad faucem constrictum inserta, filamentis filiformibus. ANTHERÆ ovatæ, oblongæ, dorso suprâ basin affixæ, connectivo evanido, longitrorsum dehiscentes, defloratæ contortæ. OVARIUM 1-loculare, vel placentis magis minusve involutis sub-2-loculare ovulis phyllidii paginæ exteriori involutæ adnatis. STYLUS apice 2-fidus vel indivisus. STIGMATA 2-lamellata vel in unicum cohærentia. CAPSULA 1 vel 2-locularis, 2-valvis, septicidè dehiscens. SEMINA plurima, minima, scrobiculata, exalata. PERISPERMUM crassum cum testâ connatum. EMBRYO minutissimus, ovatus et ad cotyledones leviter crenatus vel (in *E. maritimâ*) rotundatus cotyledonibus ex toto concretis.

HERBÆ annuæ vel perennes per orbem terrarum sparsæ, erectæ vel à basi diffusæ. FOLIA radicalia sæpè breviter petiolata rosulata vel opposita, superiora sessilia. FLORES pedicellati in corymbos 2-tomos, flere in dichotomiis interposito, dispositi.

1. ERYTHRÆA CENTAURIUM. PERS.

E. caule erecto, stricto, supernè ramoso; foliis ovato-oblongis, 3-5-nerviis; floribus corymbosis, alari subsessili; corollæ laciniis ovatis, tubo sub anthesi calyce subduplò longiore; stigmatibus ovatis; capsulâ valvulis introflexis sub-2-loculari vel 2-loculari.

Centaurium minus. *Fuchs., Hist., pag. 387.* — *Trag., Stirp. hist., pag. 40.*

Centaurium parvum. *Lob., Hist., pag. 218.* — *Math. (ed. Valgrîs, 1583), pars 2, pag. 19.*

Erythræa. *Renalm., Spec., pag. 76.*

Gentiana Centaurium. *Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 332.* — *Fl. dan., tab. 517.* — *Savi, Mat. med. tosc., tab. 7.*

Chironia Centaurium. Willd., *Sp. pl.*, vol. 1, pars 2, pag. 1068. — *Engl. Bot.*, tab. 417. — *Curt. Fl. lond.*, fasc. 4, tab. 22. — *Ed. Hook.*, tab. 33.

Erythræa Centaurium. Pers., *Syn.*, vol. 1, pag. 283. — *Hook.*, *Brit. Fl.*, ed. 5, pag. 217.

Erythræa Centaurium vulgare. Schmidt, *Linnaea*, vol. 7, pag. 475, tab. 12, figg. 1-5.

Erythræa Centaurium var. α . Bertol., *Fl. it.*, vol. 2, pag. 642. — *Koch, Syn.*, vol. 2, pag. 492. — *Griseb.*, *Gen. et sp. gent.*, pag. 140.

Yerva pedorrera. Palmensium.

HAB. In insulis Canariâ, Teneriffâ ad oppidum Orotava et propè Sanctam-Crucem, et in Palmâ.

DISTRIB. GEOG. Occurrit sub mille formis per totum orbem veteribus notum ab Ægypto (*Delile! Montbret!*), et insulis Fortunatis usquè in Britanniam ad gradum 59 lat. bor. (*Watson*).

2. ERYTHRÆA SPICATA. PERS.

E. caule erecto, stricto, supernè ramoso, ramis elongatis, gracilibus; foliis oblongis sub-5-nerviis; floribus cymoso-spicatis, secundis, alari sessili; calycis laciniis exterioribus longioribus, corollæ floribus tubi longitudine; stylo apice integro, stigmatibus rotundis in unicum infundibuliforme approximatis; capsulâ ovato-cylindraceâ, 1-loculari, valvis paululùm introflexis.

Centaurium minus spicatum. Matth., *ed.* 1674, pag. 488.

Centaurium spicatum minus album. Bauh., *Prodr.*, pag. 130. — *Tabernæm.*, pag. 780.

Centaurium minus ramosum. Barr., *Jc.*, 1242.

Gentiana spicata. Linn., *Sp. pl.*, vol. 1, pag. 333.

Chironia spicata. Willd., *Sp. pl.*, vol. 1, pars 2, pag. 1069. — *Sibth.*, *Fl. græc.*, tab. 238. — *Hoffm. et Link*, *Fl. Port.*, tab. 68.

Erythræa spicata. Pers., *Syn.*, vol. 1, pag. 283. — Bertol., *Fl. it.*, vol. 2, pag. 648. — Koch, *Syn.*, vol. 2, pag. 492. — Boiss., *Voy. bot.*, pag. 414.

HAB. Crescit hæc species ex cl. Despréaux in insulæ Gomeræ rupestribus siccis loco dicto *la Cantera*. Specimen unicum misit.

DISTRIB. GEOG. Occurrit ab Ægypto et insulis Fortunatis per ambas crateris ingentis Mediterranei oras usquè ad littora Caspii maris (*Prescott ex Grisebach*) ultrà gradum latitudinis borealis 46.

3. ERYTHRÆA MARITIMA. PERS.

E. caule erecto, stricto, supernè ramoso; foliis ovatis, superioribus lanceolatis, 3-5-nerviis, nervis sæpè evanidis; floribus corymbosis, corymbis laxis, alari pedicel lato; calycis

laciniis corollæ tubum longissimum æquantibus; stylo supernè discreto, stigmatibus oblongo-spathulatis; capsulâ elongato-cylindraceâ, 1-loculari, valvulis paullulùm introflexis.

Centaurium luteum novum. Col., *Ephras.*, pars 2, pag. 77.

Centaurium minus luteum latifolium non perfoliatum. Barr., *lc.*, 488.

Gentiana maritima. Linn., *Mant.*, pag. 55.

Chironia maritima. Fl. græc., tab. 237.

Chironia maritima α. DC., *Fl. fr. suppl.*, pag. 428. — *Pers., Syn.*, vol. 1, pag. 283.

Erythræa maritima. Bertol., *Fl. it.*, vol. 2, pag. 646. — *Mor. et De Not., Fl. capr.*, pag. 92.

Erythræa lutea. Roem. et Schult., *Syst.*, vol. 4, pag. 171.

Erythræa maritima β. Griseb., *Gen. et sp. gent.*, pag. 148.

HAB. Hanc speciem semel in collibus circâ oppidum Palmarum in Canariâ invenimus, semel quoque in eâdem insulâ eandem propè *Argueniguín* legit cl. Despréaux. Forma est pusilla lutea, synonyma ergò quæ ad hanc formam spectent sola citavimus.

DISTRIB. GEOG. Species est regionis maris Mediterranei quæ à Fortunatis et à Maderâ (cl. *Carolus Leman!*) ultrâ Oliveta usquè in Galliam occidentalem provehitur.

CONVOLVULACEÆ. JUSS.

SECTIO I. CONVULVULÆ. CHOIS.

Ovarium 2-4-loculare, loculis 2-ovulatis. Capsula valvata vel evalvis. Embryo dycotyledoneus, contortuplicatus. Cotyledones tenues, corrugatæ, vel planæ. Perispermum parcum, mucilaginosum, tegmini adhærens, inter cotyledonum plicas intrusum.

CONVOLVULUS. LINN.

CALYX 5-phyllus, nudus vel bracteis exiguis stipatus, foliolis persistentibus post anthesin immutatis. COROLLA infundibuliformis limbo 5-plicato. STAMINA 5, corollâ breviorâ. OVARIUM 2-loculare, loculis 2-ovulatis. STYLUS inclusus. STIGMATA 2, cylindræa. CAPSULA 2-locularis, 2-valvis, valvis tenuibus, deciduis, dissepimento persistente. SEMINA 2-4, ovato-3-quetra, erecta, testâ coriaceâ. PERISPERMUM mucilaginosum, parcum. EMBRYO contortuplicatus. COTYLEDONES corrugatæ. RADICULA infera.

HERBÆ volubiles, procumbentes, repentes vel erectæ, aut suffrutices. FOLIA sparsa vel alterna, integra vel lobata, sæpè cordata. FLORES pedunculati, pedunculis axillaribus 1-multifloris.

1. CONVULVULUS ARVENSIS. LINN.

C. glaber caule prostrato; foliis ovatis, oblongo-lanceolatis linearibusque, basi cordatis vel auriculato-sagittatis; pedunculis axillaribus, 1-2-floris, suprâ medium minutè bracteolatis; foliolis calycinis brevibus, ovatis, glabris, apice ciliatis; corollâ calyce 4-5-plò longiore; stylo exserto, stigmatibus cylindræo-clavatis capsulâ ovato-sub-5-gonâ, acutâ, calyce sublongiore; seminibus glabris.

Helxine Cissampelos. *Fuchs.*, *Hist.*, pag. 258. — *Matth.* (ed. *Valgr.*, 1583), pag. 359.

Vilucchio. *Cast. Durant.*, *Herb. nuov.*, pag. 473.

Volubilis arvensis flore roseo. *Tabernæm.*, *Krauterb.*, vol. 1, pag. 580.

Convolvulus arvensis. *Linn.*, *Sp. pl.*, vol. 1, pag. 218. — *Curt.*, *Fl. lond.*, fasc. 2, tab. 13. — *Ed. Hook.*, vol. 2, tab. 46. — *Engl. bot.*, tab. 312. — *Bull.*, *Herb. de la France*, tab. 269. — *Fl. dan.*, tab. 459.

Convolvulus Cherleri. *Agh.*, in *Roem. et Schult.*, *Syst.*, vol. 4, pag. 261.

Convolvulus arvensis β *angustifolius*. *Boiss.*, *Voy. Esp.*, pag. 418.

Marañuelo. *Canariensium*.

HAB. Hæc species vulgaris est in arvis insularum Canariensium.

DISTRIB. GEOG. Vagatur per totum hæmisphærium boreale ab Upsaliâ Suecorum! usque in Arabiam (Schimper) et insulas Fortunatas ubi varietas angustifolia satis communis sed in eodem ramo ambæ foliorum sæpè occurrunt formæ.

2. CONVOLVULUS SICULUS. LINN.

C. annuus, caule prostrato, hirtio; foliis oblongo-ovatis, subcordatis, vermiculato-venosis, hirtio-ciliatis, subsecundis, breviter petiolatis; pedunculis 1-2-floris, axillaribus, superioribus parùm infra calycem 2-bracteatis, bracteis foliaceis, lanceolatis vel lineari-lanceolatis, subpedicellatis; foliolis calycinis ovatis, acutis, hirtio-ciliatis; corollâ calyce vix longiore; antheris oblongis obtusis, basi cordatis; capsulâ globosâ, apiculatâ calycis longitudine; seminibus ovato-3-quetris, scabris, nigris.

Corolla cœrulea.

Convolvulus Africanus minor. *Parkins.*, *Theatr.*, pag. 172, fig. 7. — *Moris.*, *Hist.*, vol. 2, sect. 1, tab. 7, fig. 5, icon Parkinsonii malè reconcinata.

Convolvulus siculus minor, flore parvo, auriculato. *Bocc.*, *Ic. et Descr.*, pag. 89, tab. 48.

Convolvulus siculus. *Linn.*, *Sp. pl.*, vol. 1, pag. 223. — *Desf.*, *Fl. atl.*, vol. 1, pag. 174. — *Cav.*, *Anal. cienc. nat.*, vol. 3, pag. 16. — *Sibth.*, *Fl. græc.*, tab. 196. — *Parol. et Webb*, *Fl. sirac. in Bongiovan. guid.*, pag. 8. — *Guss.*, *Fl. sic. Prodr.*, vol. 1, pag. 240. — *Roem. et Schult.*, *Syst.*, vol. 4, pag. 283. — *Ker.*, *Bot. reg.*, vol. 6, tab. 445. — *Boiss.*, *Voy. Esp.*, pag. 418.

Convolvulus ovatus. *Mæsch.*, *Meth.*, pag. 450.

HAB. Hæc species communis est in arvis insularum Canariensium.

DISTRIB. GEOG. Crescit in arvis et collibus totius regionis maris Mediterranei à Cypro (*Labillardière!*) in Mauritaniam Tingitanam! unde usque in Maderam et Fortunatas per-
vectus est.

3. CONVULVULUS ELONGATUS. WILLD.

C. annuus, caule volubili, piloso vel glabro; foliis ovatis ovato-lanceolatisque, acutis vel acuminatis, punctato-venosis, subciliatis, basi cordatis; petiolis brevibus vel longiusculis; pedunculis axillaribus 1-3-floris, folium longè excedentibus, demùm apice clavatis, geniculatis, 2-bracteatis, bracteis linearibus, subpedicellatis; foliolis calycinis lanceolatis vel obovatis, acuminatis, apice ciliatis; corollâ calyce duplò longiore; antheris ovatis apice crenatis, basi cordatis; capsulâ globosâ, apiculatâ, calyce longiore; seminibus fuscis, scabriuscula.

Corolla alba est vel dilutissimè violacea.

Convolvulus pseudosiculus. *Cavan., Plant. demonstr., pag. 97.* — *Brouss., Cat. Hort. Monsp., 1805, pag. 18.* — *Roem. et Schult., Syst., vol. 4.*

Convolvulus elongatus. *Willd., Enum. Hort. ber., vol. 1, pag. 205.* — *Ker., Bot. reg., vol. 6, tab. 498.*

Convolvulus volubilis (Broussonet). *Link in Buch, pag. 145.*

HAB. Legimus hanc speciem in collibus propè *Bajamar*, insulæ Teneriffæ, eandem propè *Tagananam* legit Chr. Smith, nec *Preauxius* hanc plantam nec nos in *Canariâ* invenimus.

DISTRIB. GEOG. *Convolvulus* hicce siculo affinis sed distinctissimus in *Nivariâ* tantummodò et in *Mauritaniâ* apparuit. Pro *C. siculo* propè *Portum Magnum Romanorum* (*Arabum Mers-el-Kebir*) lectum fautoribus suis misit cl. *Bové*.

4. CONVULVULUS ALTHÆOIDES. LINN.

C. pilis patentibus fulvis hirtus, caule subvolubili; foliis inferioribus lanceolato-cuneiformibus, crenatis, basi cordatis, superioribus pinnatifidis, pinnis dentatis, pedicellatis, pedicellis folii longitudine; pedunculis axillaribus folio 2-4-plò longioribus, 1-2-floris, bracteolis linearibus; calycis foliolis æqualibus, obtusis acutisque, 2 exterioribus bracteantibus, hirtis; corollâ extûs hirsutâ calycem 4-plò excedente; staminibus inclusis; stylo filiformi, stigmatibus cylindræco-complanatis, crassis, exsertis; capsulâ rotundatâ, acuminatâ, calyce sublongiore; seminibus læviusculis.

Convolvulus folio Althææ. *Clus., Hisp., pag. 384.*

Convolvulus althææ folio. *Ejusd., Hist., vol. 1, pag. 49.*

Convolvulus althæoides. *Linn., Herb.* — undè et — *Sp. pl., vol. 1, pag. 222, excl. syn. Barr. et var. β.* — *Sibth., Fl. græc., tab. 194.* — *DC., Fl. fr. suppl., pag. 423.* — *Berto l. it., pag. 439.* — *Mor. et De Not., Fl. capr., pag. 93.*

Convolvulus hirsutus. Ten., *Fl. nap.*, tab. 15. — *Parol. et Webb, Fl. sirac. in Bongiovan. guid.*, pag. 8. — *Schenk, Fl. æg.*

Convolvulus italicus. Roem. et Schult., *Syst.*, vol. 4, pag. 266. — *Guss., Fl. sic. Prodr.*, vol. 1, pag. 237.

Convolvulus bryoniæfolius. Reichb., *Fl. excurs.*, vol. 2, pag. 349.

Correhuelo. Nivariensium. *Molinera*. Palmensium.

HAB. In insulis omnibus Canariensibus non rarò occurrit hæc planta.

DISTRIB. GEOG. Crescit per totum peripherium maris Mediterranei ab Ægypto (*Monbret!*), ad Mauritaniam undè in Fortunatarum regionem irrepsit.

5. CONVOLVULUS CANARIENSIS. LINN.

C. lignosus, hirsutissimus ramis longè latèque volubilibus; foliis ovato-lanceolatis, integerrimis, acutis, basi cordatis; petiolis folio brevioribus; cymis axillaribus folio sublongioribus, pedicellis sub medio 2-bracteolatis, bracteis linearibus; foliolis calycinis lanceolatis, acutis, subæqualibus; corollà calyce subduplò longiore, plicis hirtissimis; staminibus basi dilatatis, inclusis; ovario cylindræo, 2-loculari, loculis 2-spermis; stylo apice 2-fido, exserto, stigmatibus filiformi-complanatis; capsulâ.....

Corolla violacea fauce lutescente.

Convolvulus Canariensis longioribus foliis mollibus et incanis. *Pluk., Alm.*, pag. 114. — *Phytogr.*, tab. 325, fig. 1.

Convolvulus Canariensis sempervirens foliis mollibus et incanis floribus ex albo purpurascens. *Comm., Hort. Amst.*, vol. 2, pag. 101, tab. 51.

Convolvulus Canariensis. *Linn., Sp. pl.*, vol. 1, pag. 221. — *Hort. Kew.*, ed. 1, vol. 1, pag. 210. — *Desrouss. in Lamck, Encycl.*, vol. 3, pag. 556. — *Willd., Sp. pl.*, vol. 1, pag. 858. — *Sims., Bot. mag.*, tab. 1:28. — *Roem. et Schult., Syst.*, vol. 4, pag. 272.

Convolvulus pannifolius. *Salisb., Parad.*, pag. 20. — *Hort. Kew.*, ed. 2, vol. 1, pag. 328. — *Ker., Bot. reg.*, vol. 3, tab. 222, et *App.*, excl. syn. *C. suffruticosum*.

Correhuelo de los montes, et *Liga*. Canariensium.

HAB. Frutex est altissimus atque intricatissimus qui summas Ardisias et lauros 70-pedales scandit. Copiosus est in sylvis Canariæ Nivariæ et Palmæ.

DISTRIB. GEOG. Hæc species extrâ insulas Canarienses nondum inventa est.

Obs. *C. suffruticosum* non benè cum nostro omninò diverso confudit cl. ac reverendiss. Herbert ex Ker, l. c. Hanc speciem (quæ et *C. solanifolius*, Lowe, *Prim. Fl. et Faun. Mad.*, pag. 14, et *Novit.*, pag. 15), nondum in Fortunatis repertam propè oppidum. Funchalense in convalle ubi aquæ lapsus a *Caxoeira*, anno 1828 duce cl. Loweo legi.

PHARBITIS. CHOIS.

CALYX 5-phyllus, foliolis æqualibus. COROLLA campanulata, limbo plicato. STAMINA 5, corollâ breviora, filamentis basi dilatatis. OVARIUM 3-loculare, loculis 2-ovulatis. STYLUS indivisus, inclusus. STIGMA capitato-2-lobum, papillosum. CAPSULA 3-locularis, 3-valvis, ab apice ad basin dehiscens. EMBRYO perispermo mucilaginoso immersus. COTYLEDONES corrugatæ. RADICULA infera.

HERBÆ procumbentes vel volubiles intrâ extrâque tropicum utrumque degentes. FOLIA integra vel lobata, basi cordata. PEDUNCULI axillares. PEDICELLI 2-4-bracteolati, bracteis à calyce remotis. FLORES conspicui, purpurei rosei vel albi.

1. PHARBITIS PREAUXII. NOB.

P. radice perpendiculari, caule depresso; foliis ovato-reniformibus, crassis, glabrescentibus, petiolatis, petiolo foliis brevioribus; floribus axillaribus, solitariis, pedunculis folio longioribus, pilis appressis deflexis hirsutis, sub medio 4-bracteolatis; foliolis calycinis herbaceis, lineari-lanceolatis, acutis, dorso et margine pilis strigosis ascendentibus hirtis; corollâ amplâ; genitalibus inclusis; antheris brevibus, 3-angulari-sagittatis; ovario-3-loculari, loculis 2-ovulatis; stigmate globoso.

Convolvulus Soldanella? Despréaux in Litt.

HAB. Hanc plantulam propè Maspalomas in Canariâ invenit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Speciem esse omninò Canariensem credendum.

Obs. Specimen hujus stirpis unicum, pusillum, uniflorum, *Calycostegiam* (*Calyctegiam*) *Soldanellam* Brown referentem accepimus. Ob ovarium 3-loculare, stigmatis formam et calycis foliola herbacea (quæ in *Batata* cui habitû proxima mox coriacea), fructu cæterisque ignotis in *Pharbitidis* numerum hæsitabundi aggregavimus, genera enim *Convolvularum* in lubrico nimium versantur. Flos magnus, corollæque partem superiorem intensè purpureum fuisse ex sicco judicavimus.

LEGENDREA. NOB.

CALYX 5-phyllus, foliolis 2 exterioribus minoribus. COROLLA 5-plicata, campanulata. STAMINA 5, exserta. OVARIUM 2-loculare, loculis 2-ovulatis. STYLUS indivisus, longè exsertus. STIGMA capitato-2-lobum.

CAPSULA 2-locularis, coriacea, evalvis, indehiscens. **EMBRYO** contortuplicatus, perisperino parco mucilaginoso immersus. **COTYLEDONES** tenues, bifidæ. **RADICULA** claviformis.

FRUTICES volubiles, subtropicales. **FOLIA** alterna, petiolata, integra, cordata. **FLORES** axillares, pedunculati, pedunculis 4-multifloris.

Obs. *Legendrea* capsulæ evalvis indehiscensque formâ *Maripam*, Aubl. refert. *Maripa* autem *Convolvulacearum* genus est à reliquis semine atque embryone itâ dissentiens ut sectionem *Maripeam* abnormem efficere necesse est, et causâ suâ ordinis ipsius character mutandus.

MARIPEÆ. NOB.

Inflorescentia Convolvularum. Ovarium 2-loculare ovulis in quoque loculo binis erectis. Capsula evalvis indehiscens, 1-locularis, 1-sperma, semen coriaceum crassum. Perispermum nullum, (nisi pro perispermo habenda tegminis cujusdam fragmenta circâ radiculam). Embryo rectus. Cotyledones crasse, ovatæ, erectæ, altera dorso recurva alteram facie recurvam dorso canaliculatam amplexa, basi profundè cordato-crenata. Radicula supera, 5-angularis, acuta, cotyledonibus brevior earumque crenulâ abscondita.

Exogonio, cum vera *Convolvulea*, tum affinior est *Legendrea*, eam autem in hanc seriem Choisyana cooptare fructus evalvis vetat, cum generi suo ex cel. Choisy fructus valvatus. Summæ enim utilitatis est ad distinguendum *Convolvularum* gregem versipellem dehiscentia, eamque armenti hujus mundivagi opilioni futuro præ cæteris commendamus. Nomen fecimus in honorem dominæ Fanniæ Legendre nunc Spach, pictricis egregiæ, quæ jam à principio operam nostram, maritique, aliasque quamplures iconibus perpulchris doctisque ornavit.

1. LEGENDREA MOLLISSIMA. NOB.

L. caule lignoso, volubili; foliis ovato-cordatis, suprâ puberulis, subtus mollissimè sericeo-tomentosis; floribus cymosis, cymulis axillaribus, ad apicem foliorum sæpè spicatis; calyce demùm scarioso; fructu oblongo, glaberrimo; seminibus pilosis.

HAB. Convolvulaceam hanc perelegantem non longè ab oppido Palmarum in Canariâ propè locum draconibus arboribus olim consitum et nunc Draconalem dictum invenit cl. Despréaux, specimina alia à convalle *del Angostura* misit, eandemque plantam iterùm ex litteris vidit in convalle ubi inventa est icon Mariæ thaumaturga, undè nomen *Barranco de la Virgen*.

DISTRIB. GEOG. Plantam esse Canariensem credibile est.

DESCR. **FRUTEX** lignosus, dextrorsùm volubilis, cortice albido, ramorum juniorum fusco, pubescente. **FOLIA** 2-3 lin. longa, 1-2 lin. lata, ovato-cordata, lobis sæpè imbricatis, margine extremo undulata obsoleteque dentata, suprâ pilis simplicibus crispis molliter pubescentia, saturatè viridia, subtus velutino-pandosa, nervosa. **FLORES** in cymis axillaribus 2-4-multifloris ad apicem ramorum aggregatis et in spicam aphyllam sæpè secundam dispositis. **PEDUNCULI** foliorum longitudine vel subbreviares, glabri, apice incrassati. **PEDICELLI** basi cum pedunculo articulati et squamato-bracteati, glabelli. **CALYX** basi nudus, 5-phyllus, scariosus, nervosus, persistens, glaberrimus, post anthesin immutatus, foliolis

apice obtusis, fuscis, fructum maturum excedentibus, exterioribus subduplò brevioribus. **COROLLA** mediocris, limbo albo, fundo violaceo. **STAMINA** 5, corollæ tubo inserta, limbo vix breviora; filamentis basi dilatatis, pilis glanduliferis hirtis, apice glabris, subulato-filiformibus; antheris oblongis, planis, apice obtusis, basi sagittatis, dorso sub medio affixis. **OVARIUM** ovatum, 2-loculare, loculis 2-ovulatis. **STYLUS** exsertus basi glandulosus. **STIGMA** globosum, 2-fidum. **CAPSULA** oblongo-ovata, apice umbilicata, fusca, glaberrima membranaceo-coriacea, indehiscens, valvis obsolete, 2-locularis, loculis 2-spermis, vel abortu 1-locularis 1-sperma. **SEMINA** à basi capsulæ erecta, fusca, pilis rufis reflexis puberula, pyriformia. **COTYLEDONES** perispermio mucilaginoso parco mersæ, plicatæ, in lacinias 4 acutas profundè divisæ. **RADICULA** brevis, ovato-claviformis.

EXPLICATIO TAB. 137.

1. Ramus floridus et fructifer mag. nat. 2. Calyx prout figuræ reliquæ omnes auctus. 3. Corolla cum staminibus arte explicata. 4. Stamen ex alabastro excerptum à dorso visum. 5. Stamen vegetum antrorsum visum. 6. Pistillum disco cinctum. 7. Ovarium transitor-sum sectum. 8. Idem longitrossum sectum. 9. Fructus calyce præter foliolum unum direpto. 10. Semen. 11. Embryo arte explicatus.

RHODORRHIZA. NOB.

CALYX 5-phyllus, nudus, foliolis æqualibus, immutatis. **COROLLA** 5-plicata, campanulata vel infundibuliformis. **STAMINA** 5, vix exserta, corollæ tubo inserta, basi dilatata. **OVARIUM** 2-loculare, loculis 2-ovulatis. **STYLUS** brevis vel subnullus. **STIGMATA** 2, filiformia. **CAPSULA** 1-locularis, 1-sperma, membranacea, evalvis, basi irregulariter dehiscens. **SEMEN** piriforme. **PERISPERMUM** mucilaginosum, copiosum. **COTYLEDONES** contortuplicatæ, 2-fidæ, laciniis linearibus tæniiformibus crassiusculis planis, vel tenues rugosæ. **RADICULA** elongata, infera.

FRUTICES Canarienses, erecti ramis virgatis, radicibus lignosis oleo odorato scatentibus, vel scandentes (radicibus inodori?). **FOLIA** alterna vel sparsa, rarissimè subopposita, lanceolata vel linearia, integra, sessilia vel breviter petiolata. **FLORES** mediocres, albi carnei vel rosei, inodori vel suaveolentes, in cymas axillares simplices paucifloras, vel multifloras proliferas digesti, rarò terminales paniculati.

SECT. I. ORTHOCLADIA.

Frutices erecti, foliis linearibus vel oblongo-linearibus, cotyledonibus crassiusculis erugosis.

1. RHODORRHIZA SCOPARIA. NOB.

R. caule lignoso, stricto, ramis erectis; foliis alternis, filiformibus, mox deciduis; cymis erectis, 2-tomis, flore intermedio sessili; calyce cylindraceo-ovato, foliolis lineari-lanceolatis, apiculatis; corollâ infundibuliformi calyce subduplò longiore; capsulâ angustè ovatâ.

Convolvulus scoparius. *Linn. fil., Suppl., pag. 135.* — *Hort. Kew., ed. 1, vol. 1, pag. 213.* — *Willd., Sp. pl., vol. 1, pag. 872.* — *Desrouss., in Lamk, Encycl., vol. 3, pag. 553.* — *Vent., Jard. Cels., tab. 21.* — *Roem. et Schult., Syst., vol. 1, pag. 299.* — *Lindl., Bot. reg., 1841, tab. 43.*

Breweria? scoparia. *Lindl., Fl. med., pag. 400.*

Rhodorrhiza scoparia. *Webb, in Lindl., Bot. reg., 1841; Misc., pag. 69.*

Leña noel et Noel chagil. *Canariensium.*

HAB. Crescit in rupibus siccis convallium regionis inferioris et in petrosis maritimis Canariæ Teneriffæ Palmæ et Gomeræ.

DISTRIB. GEOG. Frutex est ex toto Canariensis.

DESCR. FRUTEX erectus, caule lignoso stricto, ramis ascendentibus, fusco-cinereis, junioribus pilososericeis. FOLIA pulvinulis (more *Retamæ*) insidentia, alterna, filiformia, vel elongato-linearia, integerima, subtùs ad medium usque revoluta, acuta, sericea, caducissima. FLORES ad apicem ramorum spicate, cymis 1-2 axillaribus, folio quod vix excedunt, vel superiores (folio deciduo) pulvinulo stipatis, strictæ, 2-multifloræ, dichotomæ, flore intermedio sessili. CALYX basi 2-bracteolatus, bracteolis lineari-lanceolatis, sessilibus, acutis, scariosis, pubescentibus, à calyce sæpissimè brevi intervallo sejunctis. CALYX OVATUS vel cylindraceo-ovatus, apice constrictus, foliolis lineari-lanceolatis vel lanceolatis, acuminatis, subscariosis, sericeis. COROLLA infundibuliformis, alba, extùs ad plicas hirsuta, dilutissimè rosea, calyce subduplò longior. STAMINA ad basin tubi corollini inserta, exserta, filamentis filiformibus, basi dilatatis glandulosis, antheris oblongis, subobtusis, basi sagittatis, inæqualibus. OVARIVM ellipsoideo-conicum, apice hirsutum, 2-loculare, loculis 2-ovulatis, ovulis ovatis. STYLUS subnullus. STIGMATA 2, filiformia, papillata, corollâ breviora. CAPSULA calyce persistente stipata, evalvis, glabra vel hirsuta, angustè ovata, acuta, sæpè gibba, abortu 1-ocularis 1-sperma, rarò 2-sperma, basi irregulariter dehiscentes, luteo-fuscescens. SEMEN 3-angulari-pyriforme, apice acutiusculum, basi perforatum, fuscum, pilis sericeis albidis pubescens. PERISPERMUM copiosum, mucilaginosum, cum testâ coalitum. EMBRYO contortuplicatus. RADICULA elongata, acuta. COTYLEDONES radiculâ 3-plò longiores, crassiusculæ, planæ nec corrugatæ, in lacinias geminas lineari-tæniiformes ferè ad basin divisæ.

Obs. Nomen *Leña noel* à vocibus latinis *Ligno aloes* mutatum est. Oleo enim *ῥωδίου* hujus speciei scitent radices easque à Fortunatis, Normannis nuper atque Hispanis subactis, devectas, pro ligno rhodio. Dioscoridis pharmacopœe sæculi XV habebant. *ῥωδία* autem *ῥωδία* veteribus herba erat montium Macedoniæ quæ nunc *Rhodiola rosea*

Linn. Sub eodem tamen nomine radicis hujus copiam in Europam miserunt coloni Canarienses permutandique iis ansam non mediocrem præbebat, undè planta ferè exstirpata. Mox Aspalathi nomen induebat sed ἀσπάλθος *Cytisus* erat *laniger* DC. qui et nunc Neo-Græcis ἀσπάλθος et ἀσπάλτος vel ex celeb. Lindley (*Fl. græc.*, vol. 10, pag. 84), *Genista acanthoclada* DC. aliæque littorum maris Interni species spinosæ. Fructum et embryonem hujus speciei ad calcem tab. ubi depicta *R. virgata*, Nob. delineari curavimus.

2. RHODORRHIZA VIRGATA. NOB.

R. caule lignoso dumoso, ramis à basi divaricatis; foliis alternis, elongato-linearibus; cymis erectis, proliferis, 2-3-tomis, flore intermedio sæpè pedicellato; calyce ovato, foliolis ovato-lanceolatis, apiculatis; corollà campanulatà calyce subtriplo longiore; capsulà.....

Guaidil, insulæ Canariæ incolarum.

HAB. Hanc speciem in montibus elatis Sancti Jacobi, insulæ Canariæ, mense Aprile, an. 1839, invenit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Erutex est Canariensis.

DESCR. FUTEX ramosus, ramis à basi divaricatis virgatisque, fusco-viridibus vel subcinereis, junioribus sericeis. FOLIA pulvinulis insidentia, elongato-linearia, alterna, rarò opposita, integra, margine plana vel subrevoluta, acuta, sericeo-virescentia. FLORES ad apicem ramorum subdivaricato-spicati, cymis 1-2, axillaribus, folio vel pulvinulo stipatis, sæpè compositis seu proliferis, elongatis, folium duplo excedentibus, divaricatis, irregulariter 2-tomis, flore intermedio nullo vel stipitato, rarò sessili. BRACTEOLÆ calycinæ 2, lanceolatæ, sessiles, acutæ, scariosæ, pubescentes, calycis basim ut plurimum arcuè foventes. CALYX ovatus vel rotundato-ovatus, apice sub-constrictus, foliolis lanceolatis vel ovato-lanceolatis, acuminatis vel acutis, subscariosis, sericeis. COROLLA campanulata, rosea, plicis saturatioribus, calyce subtriplo longior. STAMINA ad basin tubi corollini inserta, exserta, filamentis filiformibus basi dilatatis glandulosisque; antheris oblongis subobtusis, basi sagittatis, inæqualibus. OVARIVM ovato-conicum, apice hirsutissimum, 2-loculare, loculis 2-ovulatis, ovulis ovatis. STYLUS subnullus. STIGMATA 2, filiformia, papillata, corollà subbrevia.

Obs. Hanc plantam pro specie à *R. scoparia* diversâ noluerem habuisse nisi cl. Despréaux in litteris scripsisset « diversam omninò à specie cui nomen *Leña noel* (*R. scoparia*), nullus radici odor, rami semper foliosi, flores rosacei nec albi, nec inodori, sed violas redolent, dumos quoque latos altioresque nec caulem ullum efficit. » Nomen *Guaidil* quo in Canariâ noscitur Nivarienses et Palmenses *R. floridæ* applicant, à quâ magis quàm à *B. scoparia* differt, speciesque sororias species hæc nova amplexu colligat novo.

EXPLICATIO TAB. 138.

1. Ramus floridus magnitudine naturali. 2. Alabastrum, prout figuræ sequentes magnitudine auctum, ut conspiciatur calyx bracteolis binis suffultum. 3. Calycis foliolum à dorso visum. 4. Corolla arte explicata cum staminibus. 5. Pistillum disco hypogyno suffultum. 6. Ovarii sectio transversalis. 7. Ovarium dum disco hypogyno transitorsum sectum ut

appareant ovula toro insidentia. 8. Ovulum. — Figuræ sequentes fructum et embryonem *R. scopariæ* representant. 9. Capsula calyce persistente suffulta. 10. Eadem à calyce dilapsa atque dehiscens. 11. Semen. 12. Embryo arte explicatus.

3. RHODORRHIZA FLORIDA. NOB.

R. frutex intricatus, ramis crassis, nodosis; foliis sparsis, oblongo-lanceolatis, petiolatis, persistentibus; corymbis terminalibus, thyrsoides, myrianthis; calyce ovato corollâ 4-plò brevior, foliolis rhomboideo-ovatis, anatis, lacutis obtusisque; corollâ campanulatâ; antheris basi divaricato-sagittatis; capsulâ rotundato-ovatâ.

Convolvulus floridus. *Linn. fil., Suppl., pag. 136.* — *Hort. Kew., ed. 1, vol. 1, pag. 214.* — *Jacq., Coll., vol. 1, pag. 62.* — *Plant. rar., tab. 34.* — *Desrouss., in Lamk, Encycl., vol. 3, pag. 552.* — *Willd., Sp. pl., vol. 1, pag. 873.* — *Lindl., Bot. reg., 1840, Misc., pag. 84, num. 199.*

Rhodorrhiza florida. *Webb, in Lindl., Bot. reg., 1841, Misc., pag. 69, num. 152.*

Guaidil, Nivariensium; Anuel, Palmensium.

HAB. Frutex hic perpulcher floribus innumeris loco suo natali onustus rupes convallium regionis calidæ insularum Canariæ, Teneriffæ et Palmæ ornat. Sæpè etiam morsum caprarum fugiens in dumis Euphorbiæ Canariensis se abdit. Radix ut in *R. scopariâ* odore $\rho\delta\delta\omega\phi$, debiliore tamen, gaudet, et per fraudem cum specie congenere immixta in Europam provehitur.

DISTRIB. GEOG. Frutex est Canariensis nondùm alibi inventus.

DESCR. FRUTEX 6-pedalis, ramis brevibus, nodosis. **FOLIA** sparsa vel quandoque alterna, sæpè ad apicem ramorum fasciculata, oblongo-lanceolata 6 poll. longa $1\frac{1}{2}$ -1 poll. lata vel angusta linearia, basi in petiolum brevem attenuata, pilis brevibus appressis sericeis cinerascentia, nervosa, nervis recurvo-ascendentibus. **FLORES** in corymbos latos terminales foliosos dispositi, flore in 2-tomiis summis subsessili. **CALYX** ovatus, apice constrictus, corollâ 3-plò et 4-plò brevior, foliolis ovatis vel ovato-rhomboides, acutis vel obtusis, sericeis, basi 2-bracteolatus, bracteolis linearibus acutis. **COROLLA** rosea, latè campanulata, tubo brevi, extùs ad plicas sericeo-hirta. **STAMINA** inæqualia, exserta, basi dilatata, antheris apice subacutis, basi divaricato-sagittatis. **OVARIUM** ellipticum, hirsutum. **OVULA** elongato-ovata. **STYLES** brevis. **STIGMATA** linearia. **CAPSULA** calyce persistente suffulta, rotundato-ovata, acuta, chartacea, hirta, fusca. **SEMEN** rotundato-3-angulare, pilosum, demùm glabrescens nigrum. **EMBRYO** ut in præcedente.

SECTIO II. *HELICOCCLADIA*.

Frutices scandentes radicibus inodoris (?), foliis lanceolatis, cotyledonibus tenuibus rugosis.

4. *RHODORRHIZA GLANDULOSA*. NOB.

R. caule lignoso, volubili; foliis lanceolatis, basi rotundatis vel attenuatis, nervosis, pellucidè punctulatis; pedunculis axillaribus, 1-2-floris, folio brevioribus, medio 2-bracteolatis, bracteolis filiformibus; calyce foliaceo, foliolis oblongo-lanceolatis, apice puberulis; corollà calyce 2-plò longiore; ovario apice hirsuto; capsulà conicà, chartaceà; semine pyriformi læviusculo.

Rhodorrhiza glandulosa. *Webb*, in *Lindl.*, *Bot. reg.*, 1840, *Misc.*, pag. 69, num. 152.

HAB. Hanc speciem pulchram et semper virentem in fissuris rupium aliorum insulæ Canariæ ad pylas vasti crateris primævi *Tiraxanæ Degollada de Manzanilla* dictas, mense Novembre, ann. 1829, sine flore et fructu invenimus. Eandem floridam in imâ convalle de *Tauro*, iterùmque in rupibus convallis *Florum (Barranco de las flores)*, mense Maio, 1839, legit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOG. Species est Canariensis.

DESCR. FRUTEX volubilis, ramis foliorum cicatricibus sæpè nodulosus, junioribus pubescentibus. FOLIA alterna vel sparsa, lanceolata vel lineari-lanceolata, acuta vel apiculata, basi rotundata vel subattenuata, 1-1/2 poll. longa, 2-4 lin. lata, margine obsolete erosa, nervosa, nervis diaphanis ascendentibus, ad marginem præcipuè pellucidè punctata, glabrescentia vel subpuberula, cinerascens-viridia, subsessilia vel breviter petiolata, petiolis ut maximè 3/4 lin. longis, crassis. PEDUNCULI axillares, folio breviores, glanduloso-pubescentes, demùm glabri, 1-2-flori, medio 3-4-bracteolati, bracteis elongato-linearibus, acutis, carinatis, 1-nerviis, vix pubescentibus vel glabris. CALYX 5-phyllus, foliaceus, foliolis æqualibus, 4-5 lin. longis, 1/2 lin. latis, oblongo-lanceolatis, mucronulatus, versùs apicem reticulato-venosis tenuibus puberulis subciliatis, demùm in fructu scariosis. COROLLA calyce subduplò longior, plicata, extùs hirsuta, rosea, margine obsolete undulato-denticulata, apicibus acutis. STAMINA ad basin tubi corollini inserta, faucem paululùm excedentia, filamentis basi dilatatis, glandulosis, antheris oblongis, subobtusis, basi sagittatis. OVARIVM disco hypogyno cinctum, ovatum, sub-4-sulcatum, apice hirsutum, 2-loculare, loculis 2-ovulatis. STYLUS longitudine ferè corollæ. STIGMATA 2, filiformia. CAPSULA conica, sæpè gibba, chartacea, alba, pilosula, 1-locularis, evalvis, basi irregulariter dehiscens. SEMEN 1, elongato-pyriforme, læviusculum, nigrum, testâ perispermo mucilaginoso indutâ. RADICULA longiuscula, acuta. COTYLEDONES in laminas 2, tenues, acutas, plicato-rugulosas divisæ.

EXPLICATIO TAB. 139.

1. Rami floridi. 2. Folia segmentum magnoperè auctum ut appareant venæ et puncti.

3. Calyx cum bracteolis, ut partes reliquæ, auctus. 4. Corolla cum staminibus arte explicata. 5. Pistillum. 6. Styli pars cum stigmatibus. 7. Ovarium transversè sectum. 8. Idem longitrorsùm sectum. 9. Ovulum.

5. RHODORRHIZA FRUTICULOSA. NOB.

R. caule valdè volubili, lignoso, ramis gracilibus; foliis lineari-oblongis, basi cordatis, nervosis, pellucidè punctatis; pedunculis 1-floris, folio brevioribus, 2-bracteatis, bracteis 2 brevibus filiformibus; calyce foliaceo, foliolis æqualibus, lanceolatis, pubescentibus; corollâ calyce duplò longiore; ovario hirsuto; capsulâ...

Convolvulus fruticosus. Desrouss., in Lamk, *Encycl.*, vol. 3, pag. 541. — Roem. et Schult., *Syst.*, vol. 4, pag. 281. — Link, in Buch, *Phys.; Beschr., Can. Ins.*, pag. 145. — Buch, *Ibid.*, pag. 164.

HAB. Hanc plantam nuspiam in insulis nostris vigentem vidimus. Semina in Teneriffa lecta ex cl. Desrousseaux horto regio Parisiensi antè annum 1787 misit Collignon. Eandem speciem, si eadem omninò stirps Linkiana, propè Tagananam in Teneriffa legerunt de Buch et Christ. Smith. In horto regio non ampliùs extat. Descriptio et icon è speciminibus herbarii celeb. B. Delessert atque unico Fontanesiano cultis illic olim sumptæ. Cum præcedente, quanquàm diversâ, cognatio ejus tam clara est atque apertissima ut patriam eandem, etiamsi in libris nullis tradita fuisset, facies et foliorum punctilla interlucentia arguerent.

DISTRIB. GEOG. Frutex est proculdubiò ex toto Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 140.

1. Rami floridi magnitudine naturali. 2. Folia dimidiata pars inferior multotiès aucta ut nervi appareant et puncti diaphani. 3. Calyx cum pedunculo et bracteis æquè ac figuræ sequentes magnitudine auctus. 4. Corolla cum staminibus arte explicata. 5. Ovarium disco hypogyno impositum. 6. Stylus in stigmata 2 desinens. 7. Ovarium transitrorsùm sectum ut cernantur loculi et ovula. 8. Idem longitrorsùm per medium sectum ut conspiciantur ovula toro insidentia. 9. Ovulum.

SECTIO II. CRESSEÆ. NOB.

Embryo dicotyledoneus, sigmatoideo-curvedus. Cotyledones planæ. Perispermum subcarnosum, copiosum, testâ solutum. Ovarium 2-loculare, loculis 2-ovulatis. Capsula evalvis.

III. — (3° SECT.)

CRESSA. LINN.

CALYX 5-phyllus foliolis æqualibus, basi bracteatus. COROLLA hypogyna, infundibuliformis, limbo plano, 5-dentato. STAMINA 5, corollæ tubo sub fauce inserta ejusque laciniæ excedentiæ. OVARIVM disco hypogyno cinctum, 2-loculare, loculis 2-ovulatis. STYLI 2, rarò 3, longè exserti. STIGMATA globosa. CAPSULA 1-locularis, evalvis, basi irregulariter dehiscens. SEMEN erectum, pyriforme, testâ corneâ. PERISPERMUM carnosum-mucilaginosum à testâ solutum. EMBRYO sigmatoideo-curvedus. RADICULA cotyledonibus duplò brevior. COTYLEDONES planæ, crassiusculæ, medio curvatæ.

HERBÆ pusillæ, erectæ vel prostratæ, intrâ extrâque tropicum utrumque, nec ultrâ zonam temperatiorem, degentes. FOLIA sparsa, integra, puberula. FLORES parvi, axillares, ad ramorum apices aggregato-spicati. PEDUNCULI 1-2-flori, pedicellis 2-bracteolatis.

1. CRESSA CRETICA. LINN.

C. caule diffuso, ramuloso, ascendente; foliis ovatis ovato-lanceolatisque, acutis, sessilibus; pedunculis brevissimis, bracteis lanceolatis, calyce brevioribus; corollâ calyce longiore; capsulâ ovato-conicâ calycem persistentem excedente.

Anthyllis. *Alp., Exot., pag. 156.* — *Magnol., Bot. Monsp., pag. 290.*

Lysimachiæ spicatæ purpureæ affinis Thimifolia, flosculis in cacumine plurimis, quasi in nodis junctis. *Pluk., Phyt., tab. 43, fig. 6.*

Quamoclit minima, humifusa, palustris, Herniarie folio. *Tournef., Coroll., pag. 4.*

Cressa cretica. *Linn., Amæn., vol. 1, pag. 395.* — *Sp. pl., pag. 325.* — *Lanck, Encycl., pag. 181.* — *Ill., vol. 2, tab. 183.* — *Desf., Fl. atl., vol. 1, pag. 220.* — *Delil., Ill. fl. æg., pag. 9.* — *DC., Fl. fr., vol. 3, pag. 643.* — *Sibth., Fl. græc., tab. 256.* — *Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 1, pag. 290.* — *Bertol., Fl. it., vol. 3, pag. 61.* — *Boiss., Esp. Bot., pag. 420.*

Cressa villosa. *Hoffmans. et Link, Fl. port., vol. 1, pag. 372.* — *Link in Buch, Phys. Beschr. Can. Ins., pag. 145.*

HAB. Hanc speciem in insulæ Canariæ collibus propè *las Palmas* et ad portum *Sardina* non longè ab oppidulo *Galdar* invenerunt cl. Chr. Smith et de Buch.

DISTRIB. GEOG. Crescit hæc planta ad utramque maris Mediterranei oram et ab Oriente in occasum, gradus longitudinis 50 percurrens, in Fortunatas ab Ægypto provehitur.

SECTIO III. *CUSCUTEÆ*. LINK.

Embryo acotyledoneus, filiformis, intrâ tegmen perispermophorum spiraliter convolutus.

Corolla plana, persistens, cum capsulâ evalvi circumscissa.

CUSCUTA. LINN.

CALYX 5-4-fidus, persistens. COROLLA hypogyna, 5-4-fida, marcescenti-persistens, demùm suprâ basin cum capsulâ circumscissè caduca. STAMINA 5-4, sub apice tubi corollini inserta, ejusque laciniis alternantia. ANTHERÆ 2-loculares, introrsæ. SQUAMULÆ 5-4, tubo corollino sub staminibus insertæ iisque oppositæ. OVARIUM 2-loculare, loculis 2-ovulatis. OVULA collateralia, erecta, axi centrali propè basin dissepimenti inserta. STYLI 2, liberi vel ultrâ medium connati. STIGMATA 2, filiformia, vel capitato-globosa. CAPSULA 2-locularis, 4-sperma, evalvis, tenuis, mox propè basin cum dissepimento circumscissè caduca. SEMINA globoso-3-quetra, punctulata, testâ coriaceâ vel corneâ. EMBRYO filiformis, acotyledoneus, intrâ sacculum pellucidum perispermo carnosomucilaginoso indutum farctumque spiraliter convolutus vel cochleatus. RADICULA incrassata, infera.

HERBÆ aphyllæ, parasiticæ, per terræ orbem sparsæ. CAULES filiformes, tortiles. FLORES breviter pedicellati vel sessiles, aggregati, subcapitati vel spicati, 1-bracteati.

Obs. Descriptio nostra generica à speciebus Europæis omnibus duabus Canariensibus atque unicâ Arabicâ conflata est. *C. monogynam* ex professo exclusimus cui calyx persistens sed corolla caduca, capsula indurata evalvis ac demùm circumscissè dehiscens dissepimento autem ferè ut in *Convolvulo* persistente, undè scientiæ decursu *Cuscutæ* ritè trutinatis pro genere forsan habenda erit, aut genus aliter tam fecundum constituent alii. Nostrum nobis sufficit pecus. Non benè Gærtnerus ovula *Cuscutæ* dissepimento propè basin affixa dixit, cùm non aliter à toro axili ac in *Convolvulaceis* veris prodeant, nec feliciter embryonem circâ albumen carnosum spiraliter convolutum descripsit nam tegmine proprio perispermo induto farctoque involvitur et inter involutiones ut in *Convolvulaceis* obtruditur perispermi incompleti diaphani mucilago. In specie alterâ Canariensi spirâ unicâ torquetur embryo formamque *Gymnoto electrico* capite caudam premente consimilem induit.

1. CUSCUTA EPITHYMUM. MURR.

C. caule ramoso, capillaceo; calyce corollâ subdimidio brevior, segmentis lanceolatis, acutis; corollâ campanulato-infundibuliformi, dentibus ovato-lanceolatis, acuminatis, tubi subcylindracei longitudine; staminibus corollâ brevioribus, squamulis latis fimbriato-papillois; stylis brevibus cum stigmatibus filiformibus ovario duplò longioribus.

Ἐπιθύμων. *Diosc.*, lib. 4, cap. 172?

Epithymum sine radice, tenue, similitudine pallioli, rubens. *Plin.*, *Hist. nat.*, lib. 26, cap. 35.

Epithymum. *Cæsalp.*, *De Plant.*, pag. 343. — *Matth.*, *Comment.*, ed. *Valgris*, pag. 1570.

Cuscuta europæa β Epithymum. *Linn.*, *Sp. pl.*, vol. 1, pag. 180. — *Fl. dan.*, tab. 427. — *Engl. bot.*, tab. 378. — *Sibth.*, *Fl. græc.*, tab. 257.

Cuscuta Epithymum. *Murr.*, *Syst. veg.*, vol. 1, pag. 173. — *Mert. et Koch*, *Deutschl. Fl.*, vol. 2, pag. 331. — *Reichb.*, cent., tab. 499. — *Berol.*, *Fl. it.*, vol. 3, pag. 69. — *Kunth*, *Fl. berol.*, vol. 2, pag. 32. — *Koch*, *Syn.*, vol. 2, pag. 495.

Cuscuta minor. *DC.*, *Fl. fr.*, vol. 3, pag. 644.

HAB. Plantam quam huic speciei retulimus junco quodam implexam invenimus.

DISTRIB. GEOG. Species hæc antiquissimè observata per omnes orbis veteribus noti plagas temperatas occurrit.

2. CUSCUTA EPILINUM. WEIH.

C. caule simplici, filiformi; calyce corollæ longitudine, apice 5-fido, laciniis brevibus, latè ovatis, obtusis; corollâ subglobosâ, dentibus ovatis, subobtusis, tubo duplò brevioribus; staminibus corollâ brevioribus; squamulis brevibus, apice laciniato-cristatis; stylis cum stigmatibus filiformibus ovario brevioribus.

Cuscuta Epilinum. *Weih.*, *Archiv. Apothekervereins*, vol. 8, pag. 51. — *Mert. et Koch*, *Deutschl. Fl.*, vol. 3, pag. 331. — *Reichb.*, cent. 5, pag. 64, tab. 500. — *Koch*, *Syn.*, vol. 2, pag. 495. — *Kunth*, *Fl. berol.*, vol. 2, pag. 32. — *Leight.*, *Shropsh. flor.*, pag. 125.

HAB. *Linum usitatissimum* involventem ex insulâ Canariâ hanc speciem misit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Nascitur hæc planta in segetibus lini quas per terræ orbem undequaque sparsas persequi credibile est.

3. CUSCUTA EPISONCHUM. NOB.

C. caule ramoso, tenuissimè capillaceo; calyce corollâ duplò brevior, 5-4-fido, laciniis ovatis acutis dorso carinatis; corollâ depressè globosâ, dentibus tubi longitudine; stamini-

bus tubum corollæ vix excedentibus, squamis brevibus apice subcristatis; ovario supernè globoso depresso stylis cum stigmatibus duplò brevioribus; embryone spiris tribus convoluto.

Cuscuta Epithymum. Link in Buch, *Phys. Besch. Can. Ins.*, pag. 145. — Buch, *Ibid.*, pag. 164, quoad plantam *Soncho* implicitam.—non Murr.

Tircuela. Canariensium secundùm de Buch.

HAB. Legimus passim hanc speciem in locis calidis aridissimisque Teneriffæ meridionalis, Canariæ et Lancerottæ, *Sonchum spinosum* chlamyde rhodinâ circumamictantem.

DISTRIB. GEOG. Planta est Canariensis.

DESCR. CAULIS tenuissimus ramosissimus lætè purpurascens. FLORES crassiusculi, hyalini, 4-vel 5-meri, subsessiles in glomerulos orbiculares 1-1/2 pollices diametro metientes congesti. CALYX corollâ subduplò brevior, tener, roseo-vel violaceo-purpurascens ad medium fissus, laciniis ovatis acutis dorso carinatis. COROLLA depresso-globosa, dentibus ovatis, acutis, apice violaceo-purpureis vel roseis, tubi dilutè albidi longitudine. STAMINA tubum corollæ vix excedentia, demùm horizontalia suprâ ovarium incumbentia, antherarum loculis globoso-ovatis. SQUAMÆ breves, sub-4-gonæ. OVARIVM depressum. STYLI brevissimi. STIGMATA filiformia ovario duplò breviora. CAPSULA tenuis, hyalina, depresso-globosa. SEMINA rotundato-pyriformia, testâ coriaceâ, punctulatâ. TEGMEN pellucidum subpunctatum, perispermio vitreo indutum farctumque. EMBRYO spiris 3 convolutus.

EXPLICATIO TAB. 141.

1. Planta caulibus *Sonchum spinosum* circumnectens, magnitudine naturali. 2. Flos prout figuræ sequentes, magnitudine auctus. 3. Calyx explicatus cum corollæ circumscissè caducæ basi persistente. 4. Corolla ovarium gravidum cingens. 5. Idem supernè visum ut appareant stamina ovarii apicem foventia. 6. Corolla explicata. 7. Stamen antrorsùm visum. 8. Idem à dorso visum. 9. Squama epipetala. 10. Ovarium cum stylis. 11. Stylus cum stigmate. 12. Capsula circumscissa. 13. Semen. 14. Embryo tegmine perispermio hyalino inclusus, radiculâ per hilum diruptum exsolutâ.

4. CUSCUTA CALYCINA. NOB.

C. caule ramoso capillaceo; calyce corollam excedente, profundè 5-fido, sub laciniis ovato-lanceolatis obtusis costato; corollâ subrotundâ dentibus latè ovatis, imbricantibus, subacutis, tubo brevioribus; staminibus corollâ brevioribus, squamis angustis, cristatis; stylis brevibus cum stigmatibus filiformibus ovario supernè globoso longioribus; embryone spirâ unicâ cochleato.

Pelo de la Vinagrera. Nivariensium.

HAB. Crescit hæc species in regione inferiore Teneriffæ magis borealis ramis *Rumicis Lunaricæ*, undè nomen vernaculum, aliarumque stirpium circumligata. Icon nostra thallos *Phyllida* involventes repræsentat.

DISTRIB. GEOG. Species est Canariensis.

DESCR. CAULIS tenuis, ramosissimus, fusco-rufescens. FLORES ferè omnes 5-meri albi vel rubescentes, in glomerulos rotundos 1-1-1/2 pollices diametro metientes congesti, breviter pedicellati. CALYX corollæ longiore profundè fissus, laciniis latè ovato-lanceolatis, basi attenuatis, obtusis vel subacutis, rufulis. COROLLA alba campanulato-globosa, dentibus subobtusis, ovato-lanceolatis, basi latis, imbricantibus, tubo subduplò brevioribus. STAMINA corollæ breviora, antherarum loculis ellipticis. SQUAMÆ lanceolatæ, apice fimbriatæ. OVARII pars superior ovato-rotundata. STILI breves. STIGMATA filiformia. CAPSULA globosa, hyalina. SEMINA subglobosa, testâ coriaceâ, profundè punctulatâ. TEGMEN dubilum, puncticulatum, perispermo mucilaginoso indutum farctumque. EMBRYO spirâ unicâ cochleatus.

EXPLICATIO TAB. 142.

1. Ramuli *Phyllidis Noblæ* ramum juniorem obstringentes, magnitudine naturali.
2. Flos cum figuris reliquis, magnitudine auctus.
3. Calyx arte extensus, parte corollæ superiore circumscissâ sublatâ fundo persistente.
4. Corolla arte explicata.
5. Stamen antrorsùm visum.
6. Idem visum à dorso.
7. Squama epipetala.
8. Ovarium stylis coronatum.
9. Ovarium longitrorsùm sectum ut appareant ovula bina erecta axi affixa.
10. Ovulum jam prægnans.
11. Capsula corollâ circumscissâ indutum.
12. Semen.
13. Tegmen subdiaphanum perispermo embryonem fovente farctum.
14. Embryo solutus.

BORAGINEÆ. JUSS. ⁽¹⁾

MESSERSCHMIDIA. LINN.

CALYX 5-partitus, parvus, persistens. COROLLA hypocrateriformis, tubo supernè ampliato, fauce nudâ, limbo 5-fido, laciniis lineari-lanceolatis æstivatione introrsum inflexis. STAMINA 5, suprâ medium tubum inserta, inclusa; filamenta brevissima; antheræ introrsæ biloculares ovatae. STYLUS cylindraceus, stigmatе conoideo annulo papilloso instructo. OVARIUM 4-loculare, loculis 1-ovulatis, ovulis anatropis. FRUCTUS è nuculis 4 v. abortu 2, 2-v. 4-partibilis, nuculis unilocularibus monospermis, cristatis, irregularibus. SEMEN plùs minùsve arcuatum. EMBRYO exalbuminosus.

FRUTICES Canarienses v. Americani tropici erecti v. volubiles, foliis alternis integris scabris, spicis bifidis axillaribus et terminalibus, floribus secundis ebracteatis.

1. MESSERSCHMIDIA FRUTICOSA. LINN.

M. caule fruticoso erecto, ramis deflexis, foliis lanceolato-ovatis v. oblongo-lanceolatis petiolatis adultis utrinque pilis brevissimis v. tuberculis inspersis asperis, junioribus lævibus, pedunculis axillaribus v. terminalibus sæpiùs bifidis, nuculis cristatis verrucosis.

β *angustifolia*, foliis linearibus subsessilibus ramulisque hispidis.

Messerschmidia fruticosa. Linn., *Suppl.*, pag. 132. — *Bot. reg.*, vol. 6, tab. 464.

Duraznillo. Canariensium.

HAB. Crescit hæc species in rupibus convallium regionis inferioris Teneriffæ Canariæ et Palmæ, ubi satis frequens. Nomen vernaculum *Duraznillo* à foliis Persicæ (*Durazno*) similibus sumptum est. Var. β in orâ maritimâ Teneriffæ meridionalis solummodò occurrit.

(1) Boragineas Canarienses voto nostro obtemperans elaboravit clariss. Decaisne.

DISTRIB. GEOGR. Frutex est verè Canariensis generis Americani præcursor.

Obs. Species maximè variabilis formas quàm plurimas offert, quas inter nullos certos limites licuit mihi detegere; earum formarum duas tantùm easque principes commemorare satiùs fore credidi. Folia præsertim β vix semilineam longa sub nomine *M. angustifoliæ* in hort. bot. occurrit.

EXPLICATIO TAB. 143.

MESSERSCHMIDIA FRUTICOSA. VAR. ANGUSTIFOLIA.

1. Ramus floridus. 2. Paniculæ ramulus cum flore aperto alteroque semiaperto, prout figuræ sequentes, magnitudine auctus. 3. Flos semiapertus. 4. Idem longitrossum sectum. 5. Corolla sub anthesi medio scissa atque arte patefacta. 6. Pistillum calycis laciniis dimotis ut appareat ovarium disco insidens. 7. Nucula. 8. Eadem longitrossum secta. 9. Nucularum forma altera. 10. Eadem longitrossum secta.

HELIOTROPIUM. LINN.

CALYX 5-partitus. COROLLA hypogyna, hypocraterimorpha, fauce edentulâ, nudâ v. barbatâ limbo quinquefido, sinus plicatis, simplicibus v. dente instructis. STAMINA 5, corollæ tubo inserta, inclusa. OVARIVM quadriloculare. OVULA in loculis solitaria, pendula. STYLUS terminalis brevissimus; stigma peltatum. DRUPA exsucca, tetrapyrena, quadripartibilis, pyrenis unilocularibus, monospermis, triquetris, angulo centrali-carinatis. SEMINA inversa. EMBRYO exalbuminosus, rectus v. homotropè arcuatus; cotyledonibus carnosus, radiculâ tereti superâ.

HERBÆ v. suffrutices inter tropicos et in regionibus subtropicis totius orbis magno specierum numero luxuriantes, in temperatis rariùs crescentes; foliis alternis v. interdùm suboppositis ternatisve, sæpissimè hispidis, integerrimis, spicis terminalibus et lateralibus, solitariis v. conjugatis, novellis sæpiùs spiraliter revolutis. (*Endlich.*)

1. HELIOTROPIUM EUROPÆUM. LINN.

H. annuum, caule ramoso, ramis divaricatis pubescentibus, foliis ovatis obtusis v. obovatis in petiolum attenuatis utrinque asperulis, spicis simplicibus v. bifidis, foliolis calyci-

nis bracteisque oblongo-lanceolatis extrorsum pubescenti-hirtis, corollæ tubo puberulo subæqualibus, nuculis primò pilis brevissimis viridibus densè vestitis, dein glabratis rugulosis.

Heliotropium europæum. Linn. - Willd., *Sp.*, vol. 1, pag. 742. — Roem. et Sch., *Syst.*, vol. 4, pag. 29.

HAB. Hanc plantam in arvis Lancerottanis propè Hariam, et in Palmensibus propè *Arguál* legerunt cl. Webb et Berth. Ad Sanctam Crucem Palmæ et in arvis propè *Arguál* legit cl. de Buch.

DISTRIB. GEOG. Species est orbis antiqui temperatoris vulgaris.

2. HELIOTROPIUM EROSUM. LEHM.

H. caule suffruticoso, decumbente; foliis oblongis, obtusis, in petiolum attenuatis, repandis, eroso-denticulatis, retrorsum hispidis; spicis conjugatis; laciniis calycinis oblongis, obtusis, corollæ tubum medium puberulum æquantibus; antheris oblongis, loculis imâ basi parùm discretis, in acumen brevissimum apice attenuatis; stylo dimidiâ super. parte pyramidato, obsolete striato, subpentagono; nuculis rotundatis, rugosis. fulvis.

Heliotropium erosum. Lehm., *Asperifol.*, 1, pag. 54, n. 36. — *Icon.*, pars 1, pag. 4, tab. 7.

Yerva camellera. Canariensium.

HAB. In torrentium arenis siccis et in saxosis apricis regionis maritimæ.

DISTRIB. GEOG. Species est Canariensis quæ à Fortunatis ad insulas Prom. Viridis decurrit (*Forster* in herb. Banks ex Webb *Chr. Smith*), et boream versum usque in insulam Portus Sancti (*Webb!*) provehitur.

Obs. Variat foliis vix 3 lineas et ultra pollicem longis repandis v. eroso-dentatis, latè obovatis et angustissimè linearibus, idque sæpè in eodem specimine. Nihilominus habitu peculiari notisque indicatis facilè distinguitur.

ECHIUM. TOURNEF.

CALYX persistens, altè 5-partitus, laciniis plùs minùsve inæqualibus, sæpiùs lineari-lanceolatis, erectis, nonnunquam ovatis, anthesi perfectâ accrescentibus. COROLLA campanulata v. è tubo sensim ampliata, campanulato-infundibuliformis, fauce nudâ tubo imâ basi sæpiùs aunulo piloso v. carnosulo instructo; limbus 5-fidus, laciniis rotundatis, subæqualibus, infima interdum minor. ÆSTIVATIO quinconcialis. STAMINA sæpiùs exserta; filamenta subulato-filiformia, arcuato-decli-

nata v. erecta; antheræ ovales, parvæ, dorso medio affixæ, biloculares. STYLUS filiformis, arcuatus, internè pilosus, supernè glaber, bifidus, laciniis acutis. OVARIUM 4-lobatum, lobulis hæmisphæricis lævibus. NUCULÆ 4, v. abortu solitariae v. binæ, ovatae, v. obsolete acuminatae, carinatae, scrobiculatae v. tuberculoso-rugosae, basi margine prominente cinctae, areâ planâ triangulari disco affixae, monospermæ. SEMEN suborthotropum. EMBRYO inversus; cotyledones carnosulae, hinc planae indè convexae; radícula perbrevis.

HERBÆ annuæ, biennes et plurium annorum sed hapaxanthæ v. fruticuli erecti, ramosi veteris orbis indigeni; plurimæ species fruticosæ Canarienses, Maderienses v. Africae australis, sæpissimè setoso-hispidae, corollis albis cæruleis v. dilutè violaceis, in locis apricis asperis sterilibus obviæ.

1. ECHIUM PLANTAGINEUM. LINN.

E. caule herbaceo simplice vel ramoso folioso, foliis in fimis oblongis vel oblongo-lanceolatis, in petiolum attenuatis, obtusis superioribus, sessilibus, internè nonnunquam attenuatis, utrinque hispidis; spicis simplicibus; laciniis calycinis lineari-lanceolatis; corollâ cæruleâ, calyceem superante, extrorsum pilis raris ad nervulos et marginem inspersâ; staminibus corollam æquantibus vel interdum duobus majoribus; stylo villosa; nuculis cineris valdè exasperatis.

Echium plantagineum. Linn., *Mant.*, pag. 202.

Echium plantagineum. Fl. græc., tab. 179. — Jacq., *Hort. Vindob.*, vol. 1, tab. 45. — Aug. S.-Hil., *Pl. usuell. Brasil.*, tab. 35.

Vivorina, *Nivariensium*. *Palomina* et *Sonaja*, *Palmensium*.

HAB. In arvis et graminosis ins. Can. satis vulgaris est hæc species.

DISTRIB. GEOGR. Crescit per totum maris Interni peripherium et inde deflexa Garumnæ ripas propè Tolosam (*Bentham Noulet*) et littora Oceani occidua usquè ad insulam Cæsaream (*Hooker*) ornat. Ad fluminis quoque Argentini ripas et in Brasiliam colonorum comes migravit.

2. ECHIUM AUBERIANUM. WEBB ET BERTH.

E. caule herbaceo, simplice, erecto, valdè hispido; foliis linearibus v. lineari-lanceolatis,

in petiolum attenuatis, acutis, utrinque scabris pilosis; paniculâ termina, amplâ, densiflorâ; floribus cœruleis, laciniis calycinis inæqualibus, lineari-lanceolatis, staminibus; corollam æquantibus; stylo infernè villosa.

HAB. Hanc speciem pulchram in regionibus altissimis (*la Cumbre*) insulæ Teneriffæ inter pumices Montis albi propè basin conii superioris Montis Alti (*el Pico de Teyde*) ad alt. 8000 ped. super Oceanum legit cl. Petrus Alexander Auberius nunc horti botanici Havanensis prorector.

DISTRIB. GEOGR. Species est Nivariensis.

DESCR. HERBA hapaxantha. CAULIS simplex, erectus, 4-5-pedalis, infernè 3 poll. diametr. crassus, herbaceus, hispidus, fistulosus, foliolosus. FOLIA ad caulis basin approximata, vel densè imbricata, erecta tres ad quinque poll. et ultrâ longa, dimidium lata, lineari-lanceolata, apice acutula, in petiolum compressum, semiamplexicaulem attenuata, utrinque pilis albis basi tuberculosi dense vestita, subtùs nervo prominente petiolisque infernè densiùs et longiùs pilosis, pilis erectis, caulina conformia arrecta, nonnunquàm canaliculata, gradatim ad caulis apicem breviora; foliola ramorum florentium ceteroquin magis glabra sunt. Flores in paniculam thyrsoidem vastam, densifloram 1 1/2 pedal. dispositi, compositam ex spicis alternis simplicibus vel bifidis scorpioideis, ante florescentiam eleganter revolutis, ab infimâ parte ad superiorem successivè florentibus, insidentibus pedunculis dimidium pollicem longis brevioribusque, suffultis singulis bracteis lanceolato-linearibus spicâ dimidiò brevioribus. FLORES in spicis alterni, distichi, secundi, densi, subsessiles, 3-bracteolati, bracteolis linearibus acutis calycem æquantibus vel ramis superantibus. CALYX 5-partitus, laciniis inæqualibus, duabus superioribus angustioribus et minoribus lineari-lanceolatis, acutis, partem dimidiam inferiorem corollæ adæquantibus, utrinque densè hispidis, pilis desiccatione flavescens. COROLLA cœrulea, infundibuliformis, fauce ampliata, limbo 5-loba, lobis rotundatis subæqualibus, extrorsum pubescens, semipollicanis; tubus imâ basi annulo piloso instructus. STAMINA inclusa vel interdum corollam parùm superantia, infra tubum medium inserta, laciniâ infimâ corollæ incumbentia; filamenta inæqualia subulata, infernè tumida, alba (?); antheræ parvæ, ovatæ, biloculares, loculis parallelis æqualibus, rimâ longitrossum dehiscentes. STYLUS stamina superans arcuatus, villosus, supernè glaber, altè bifidus, laciniis subulatis subæqualibus. OVARIVM quadrilobum, lobis hemisphæricis, sublævibus, disco hypogyno carnosulo cinetis. NUCULÆ sæpiùs abortu trinæ, ovato-trigonæ, acuminatæ, obsolete à latere denticulatæ, dorso nervo prominente subcarinatæ, scrobicularæ, cineræ.

EXPLICATIO TAB. 144.

1. Plantæ floridæ rhizocephalus et caulis. 2. Paniculæ pars superior. 3. Flos, prout figuræ reliquæ, magnitudine auctus. 4. Calyx cum stylo. 5. Ovarium disco insidens è calyce excerptum, stylo truncato. 6. Corolla fissa atque arte complanata ut loborum forma et staminum longitudo comparativè inter se et cum corollâ appareat.

3. ECHIUM SIMPLEX. DC.

E. caule basi lignoso, simplici, hapaxantho, cicatricibus foliorum præteritorum notato; foliis amplis, oblongo-lanceolatis, acuminatis, in petiolum attenuatis, utrinque incano-sericeis, reticulato-venosis, venis subtus prominentibus; paniculâ maximâ, subcylindraccâ, densiflorâ, terminali, ramis floriferis brevibus, molliter pubescenti-incanis, bracteis lanceolatis parvis basi stipatis; floribus albis, laciniis calycinis ovatis, obtusis, inferior. angustior., corollâ triplò brevioribus; staminibus exsertis, erectis, glabris; stylo infernè villosa, apice bifido, laciniis subæqualibus. — Calyx parvus 5-partitus, laciniis valdè inæqualibus, super. subcordatâ, infer. angustiore.

Echium simplex, DC., *Cat. Hort. Mons.*, 1813, pag. 108.

Arrebol, Nivariensium.

HAB. Occurrit hæc planta in montibus Teneriffæ ad Eurum et boream conversis præcipuè circâ *Bajamar* ubi humus pinguis. Planta est valdè conspicua quæ post aliquot vitæ annos inertes à Maio mense ad septembrem collectis tandem viribus caulem unicam thyrsoidem floribundamque 6-8-pedalem projicet; et tum peractâ citò anthesi perit. Nomen *Arrebol* à purpurisso radicibus expresso, boli Armeniaci coloris æmulo, sumptum.

DISTRIB. GEOGR. Species est omninò Nivariensis.

EXPLICATIO TAB. 145.

1. Thyrsus floridus. 2. Caulis pars superior. 3. Folium radicale cum præcedentibus magnitudine naturali delineatum; figuræ sequentes omnes magnitudine auctæ sunt. 4. Flos. 5. Corolla resecta atque aperta. 6. Calyx ovarium fovens cum stylo. 7. Ovarium disco insidens à calyce excerptum cum styli parte inferiore. 8. Calycis æstivationis diagramma.

4. ECHIUM PININANA. WEBB ET BERTH.

E. caule simplici, ramis ramulisque hispidis; foliis oblongis, acuminatis, acutis, in petiolum attenuatis, suprâ nervis impressis, subtus pubescentibus, nervis prominentibus, utrinque viridibus; paniculâ terminali, amplâ, foliosâ, foliis oblongo-lanceolatis, ramulis floriferis hirtis; floribus cæruleis, calyce accrescente valdè inæquale laciniis ovatis haud raro ad 4 reductis; staminibus exsertis, suberectis; stylo villosa; nuculis crustaceis, aculeatis, scrobiculato-exasperatis.

Pininana, Palmensium.

HAB. Crescit hæc planta in convallum rupibus propè *Barlovento* in insulâ Palmâ.

DISTRIB. GEOGR. Stirps est ex toto Palmensis.

DESCR. CAULIS basi lignescens, simplex, hapaxanthus, 6-12 pedalis, ramis junioribus robustis, herbaceis, fistulosis, laxè hispidis. FOLIA alterna, inferiora ped. 1 1/2 et ultrâ longa, 5-6 poll. lata, patentia vel patentissima, oblonga, apice acuminata, basi in petiolum depressum, latiusculum, subamplexicaulem angustata; utrinque viridia, pubescentia, penninervia, suprâ nervis impressis, obliquis ad marginem evanescentibus subtùs prominentibus hirsutis notata, margine plano; folia floralia vel ramorum florentium suprâ magis aspera sunt. FLORES in paniculâ amplâ, bipedali et ultrâ, thyrsoideâ, primò densiflorâ, dein laxâ, compositâ ex ramulis alternis axillaribus erectis tripollicaribus, solitariis, rariùs binis, ramosis, spicis antè florescentiam revolutis scorpioideis, ab infimâ parte ad superiorem successivè florentibus, bracteis ovatis acuminatis sæpiùs imâ basi stipatis. FLORES in spicis primò densi, secundî, dein alternatim distichi duplici serie dispositi, brevissimè pedicellati, bracteolati, bracteolis parvulis ovatis patulis, calycem medium vix æquantibus. CALYX infernè subturbinatus, 4-5-fidus, laciniis inæqualibus, ovatis, acutulis, duabus lateralibus inferiorique præsertim minoribus, superiore majore è duabus interdum conflatâ et nervis binis ad apicem confusis notatâ, anthesi peractâ corollâque delapsâ accrescens, semipollicaris, herbaceus, tenuis, utrinque pilis albidis laxè inspersus. COROLLA cærulea subinfundibuliformi-campanulata, calycem duplò superans, subregularis, 5-loba, lobis rotundatis obscurè crenulatis erectis, extrorsum subpubescens, cærulea, tubo introrsum glabro imâ basi annulo carnosulo subintegro piloso instructo. STAMINA corollam ferè duplò superantia, infrâ tubum medium inserta, adscendentia, inæqualia; filamenta filiformia, curvata, infernè incrassata, glabra; antheræ parvæ, ovatæ biloculares, rimâ longitudinali dehiscentes. STYLUS suberectus, stamina subæquans, supernè glaber, bifidus, laciniis subæqualibus obtusis. OVARIVM depressum, quadrilobum, lobis hemisphæricis, sublævibus, disco hypogyno parvo cinctum. NUCULÆ 4, parvæ, crustacæ, scrobiculato-exasperatæ, obscurè trigonæ, acutæ, denticulis lateralibus stipatis, cicatriculâ triangulari pallidâ, demùm cavâ notatis. SEMEN adscendens, testâ tenui fulvâ. EMBRYO exalbuminosus inversus, radiculâ brevi, cotyledonibus ovatis carnosulis.

EXPLICATIO TAB. 146.

1. Thyrsi floridi pars intermedia. 2. Corolla fissa et arte aperta cum staminibus. 3. Calyx fissus stylo persistente ut appareat ovarium. 4. Calyx vegetior stylo, è medio nucularum porrecto, truncato. 5. Nucula à latere visa. 6. Eadem longitrossum secta ut conspiciatur embryonis positura. Figuræ omnes præter primam magis minùsve auctæ.

5. ECHIUM STRICTUM. LINN. FIL.

E. caule fruticoso ramoso, ramis gracilibus ramulisque valdè hispidis, foliis ovato-oblongis acutulis vel breviter acuminatis utrinque pilis rigidulis inspersis hispidis viridibus, nervis subtùs prominulis; ramulis floriferis ad ramorum apicem congestis axillaribus sim-

plicibus vel bifidis, floribus cœruleis parvis primò approximatis subcapitatis dein remotis, laciniis calycinis oblongo-lanceolatis corollam subæquantibus; staminibus exsertis corollâ duplò longioribus; stylo infernè villosò bifido; nuculis trigonis angulis denticulato-exasperatis. — Calyx laciniis valdè inæqualibus, laciniis duabus ad medium coalitis, lateralibus oblongo-lanceolatis, inf. minore. — Fruticulus pedalis.

Echium strictum. Jacq., *Hort. Schœnb.*, tab. 35.

Echium strictum: Linn. *fl.*, *Supp.*, 131. — *Att.*, *Kew.*, vol. 1, pag. 299, ed. 2. — DC., *Cat. Hort. Monsp.*, 1813, pag. 108.

Taginaste, Canariensium, quod nomen quasi genericum Echiorum omnium frutescentium.

HAB. Oritur hæc planta in herbidis convallium regionis inferioris Teneriffæ et Canariæ, solo glareoso humo concreto nec in rupestribus vitam degit.

DISTRIB. GEOGR. Species est ex toto Canariensis.

6. ECHIUM LINEOLATUM. JACQ.

E. caule fruticoso ramoso, ramis gracilibus ramulisque pubescenti-hirtis, foliis oblongis vel ovato-oblongis acutulis in petiolum gracilem attenuatis utrinque pubescenti-hirtis viridibus, ramulis floriferis ad ramorum apicem angustis paniculam mentientibus simplicibus vel rariùs bifidis, floribus parvulis dilutè carneis primò subcapitatis dein remotis; laciniis calycinis lanceolatis coroll. brevioribus; staminibus erectis exsertis coroll. duplò longioribus; stylo infernè villosò. — Antecedenti (stricto) proxima, sed primà fronte habitu peculiari distinctissima, ramulis semper pubescenti-hirtis nec valdè hispidis, floribusque minoribus.

Echium lineolatum. Jacq., *Egl.*, pag. 62, tab. 42. — *Roem. et Sch.*, *Syst.*, 4, pag. 717.

Echium ambiguum. DC., *Cat. Hort. Monsp.*, 1813, pag. 107.

HAB. Non rara est hæc species in convallibus siccis Teneriffæ circà portum Orotavensem, in montibus demissioribus circà oppidulum *Buena Vista* et in Canariâ.

DISTRIB. GEOGR. Stirps est Canariensis.

7. ECHIUM ONOSMÆFOLIUM. WEBB (1).

E. caule fruticoso ramoso, ramis divaricatis, ramulisque laxè hispidis, fusco-cinereis; foliis linearibus lineari-lanceolatisque, basi et apice attenuatis, margine revolutis, strigoso-

(1) Cl. Decaisne Boraginearum nostrarum non doctus minùs quàm benevolus interpretes iter longulum facturus opus non ex toto absolutum manibus nostris à Lutetiâ decedens commisit. Duæ Echii species *E.* scilicet *onosmæfolium* et *E. Decaisnei* Nob. inter schedas inexploratæ jacebant. Harum favitè descriptionem nec pari marte tanto adjutore orbati suscepimus.

hirtis, subtus nervosis; paniculâ terminali, ramosâ, strictâ, laxiusculâ; floribus parvis subringentibus; bracteis calyce longioribus; laciniis calycinis linearibus, strigoso-hirtis, tubo corollæ brevioribus; corollæ lobis ovatis subacutis; staminibus longioribus exsertis, brevioribus corollæ longitudine; stylo hirsuto.

HAB. Hanc speciem in rupibus siccis crateris primævi Tixaranæ insulæ Canariæ semel et ferè defloratam legit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Stirps est Canariensis.

DESCR. FRUTICULUS ramosus, ramis lignosis, divaricatis, laxè hispidissimis. FOLIA sparsa, angustè lineari-lanceolata vel linearia, subsessilia, basi et apice attenuata, acutiuscula, marginibus sæpè usquè ad medium revolutis, utrinque pilis validis bulbosis hirta, subtus nervosa. FLORES subsecundi, in paniculam terminalem laxiusculam digesti, parvi, subsessiles, axillares, bracteolis linearibus calycem excedentibus. CALYX basi turbinatus, laciniis subæqualibus, linearibus, involutis, strigosissimis, tubo corollæ subdimidiò brevioribus, post anthesim immutatis. COROLLA pallidè cœrulea? extus hirsuta, angustè cylindræo-tubulosa, leviter incurva, limbo campanulato, inæquali, 5-lobo, subringente, lobis ovatis, subacutis, margine undulato-crenulatis, pulchrè reticulato-venosis. STAMINA adscendentia, inæqualia, longiora propè faucem inserta, filiformia, exserta, antheris parvis ovato-oblongis utrinque crenatis, breviora tubo medio inserta, subinclusa. OVARIUM depressum, 4-lobum, lobis ovatis, lævibus. STYLUS staminibus longior, hirsutus, apice 2-fidus, laciniis subæqualibus, stigmatibus obtusis. NUCULÆ abortu 1-3, sub-3-quetto-oblongæ, acutiusculæ, lateribus leviter gibbæ, scabræ, antrorsum basi funiculo perforatæ. FUNICULUS filiformis, adscendens, angulum nuculæ interiorem percurrens. SEMEN ovato-3-gonum, acutum, testâ tenui fulvâ, minutè reticulatâ, micropyle apiculari, hilo ventrali, chalazâ sub hilo nervulis divaricatis expanso. EMBRYO inversus, radiculâ brevi, 3-gono, acuto, cotyledonibus ovatis, apice obtusis leviter revolutis.

EXPLICATIO TAB. 147. A.

A 1. Echii onosmæfolii ramus floridus magnitudine naturali. 2. Flos uti ut figuræ reliquæ magnitudine auctæ. 3. Corolla arte patefacta. 4. Calyx arte apertus ut conspiciantur lobi ovarii. 5. Nucula à dorso visa. 6. Semen à nuculâ ablatum antrorsum visum, *a* hilum, *b* micropyle, *c* vascula chalazæ. 7. Embryo. — P. B. W.

8. ECHIUM VIRESCENS. DC.

E. caule fruticoso ramoso, ramis elongatis strictis ramulisque brevi et molliter hirsutis, foliis lineari-lanceolatis apice attenuatis acutulis in petiolum brevissimum angustatis vel sessilibus subtus nervis prominentibus marginibus angustiss. revolutis utrinque subincanis; paniculâ terminali ramosâ, ramis abbreviatis densiflorâ, floribus dilutè cœruleis, laciniis

calycinis oblongis obtusis corollæ tubum medium vix æquantibus; staminibus exsertis filamentis erectis, stylo villoso; corollæ tubo imâ basi annulato, piloso.

Echium virescens. DC., *Cat. Hort. Monsp.*, 1813, pag. 107.

Echium candicans. Jacq., *Coll.*, pag. 44; *Icon.*, tab. 30.

Echium fastuosum. Jacq., *Egl.*, pag. 61, tab. 41?

HAB. Hanc plantam inter juga montium Orotavensium de *la Risbala* legimus.

DISTRIB. GEOGR. Species est ut videtur Nivariensis in insulis reliquis nondùm visa.

Obs. Differt ab *E. candicante* Linn. fil. ramorum foliorumque pilis brevissimis subvelutinis nec hirsutis — ab *E. giganteo* foliis non basi attenuatis.

9. ECHIUM BIFRONS. DC.

E. caule fruticoso ramoso, ramis ramulisque incanis, foliis lanceolatis acutis in petiolum imâ basi latiusculum attenuatis subtùs nervis prominentibus utrinque sed præsertim paginâ infer. incanis subsericeis; paniculâ terminali ramosâ ramulis gracilibus densiflorâ, floribus secundis cœruleis; laciniis calycinis lineari-oblongis obtusiusculis corollæ tubum medium superantibus vel æquantibus; staminibus exsertis filamentis suberectis, stylo villoso, nuculis crustaceis scrobiculatis exasperatis. — Folia suprema angustiora subopposita patentia, corollæ nervulis albidis extrorsùm percursæ.

Echium bifrons. DC1, *Cat. Hort. Monsp.*, 1813, pag. 107.

HAB. Lecta erat hæc planta in convalle *del Rio* propè oppidum Sanctam Crucem insulæ Palmæ. Probabile est et in Teneriffâ eam legisse Broussonetium.

DISTRIB. GEOGR. Species est uti frutescentes omnes ex toto Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 148.

1. Ramus floridus magnitudine naturali. 2. Flos integer prout figuræ sequentes magnitudine auctus. 3. Corolla medio secta et arte aperta. 4. Nucula à latere visa. 5. Semen antrorsùm visum, *f* funiculus, *m* micropyle, *h* hilum, *v* vascula.

10. ECHIUM GIGANTEUM. LINN.

E. caule fruticoso ramoso ramis ramulisque incanis, foliis lanceolatis acutulis in petiolum internè latiusculum attenuatis subtùs nervis prominentibus utrinque incanis; paniculâ terminali ramosâ densiflorâ, floribus albis, laciniis calycinis corollæ tubum æquantibus; corollæ lobis subæqualibus; staminibus exsertis, filamentis curvatis glabris; stylo internè villoso.

Echium giganteum. Vent., *Malm.*, tab. 71.

Echium giganteum. *Ait., Kew., pag. 299, ed. 2. — Willd., Sp. pl., vol. 1, pag. 782. — DC., Cat. Hort. Monsp., 1813, pag. 106.*

HAB. Occurrit hùc illùc in rupibus siccis convallium Teneriffæ. Ultrà 500 hexap. super oceanum scandit.

DISTRIB. GEOGR. Species Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 149.

1. Ramus floridus. 2. Flos cum sequentibus auctus. 3-4. Calyx corollà ademptà cum stylo. 5. Corolla longitrorsùm scissa et arte explicata.

11. ECHIUM DECAISNEI. WEBB.

E. caule fruticoso, ramis divaricatis, glabris, ramulis piloso-strigosis; foliis lanceolatis, acutis, margine revolutis, viridibus, sparsim strigoso-scabris, subtùs eveniis, nervo medio prominente; paniculà terminali ramosà; floribus cœruleis; laciniis calycinis inæqualibus, majoribus latis ovatis, corollæ tubo brevioribus; lobis corollæ subæqualibus; staminibus longè exsertis recurvis; stylo villosò.

Echium giganteo aff. sp. n. *Decaisn., mss.*

HAB. Hanc plantam in insulà Canarià ad rupes Bandamæ et alibi invenimus.

DISTRIB. GEOGR. Species est Canariensis.

DESCR. FRUTEX ramosus, ramis fuscis glabris, ramulis pube brevi pilis latis bulbosis commixtâ hirsutis. FOLIA lanceolata vel lineari-lanceolata, acuta, in petiolum attenuata, basi dilatata, aculeis sparsis latè bulbosis scabra, cæterùm glabra, subtùs venosa, nervo medio prominente secundariis obsolete, margine extremo revoluta, strigoso-ciliata. PANICULA terminalis, ovata, densiuscula, bracteata, bracteis linearibus strigosis. FLORES cœrulescentes, secundi, bracteolati, bracteolis lineari-lanceolatis, calyce brevioribus. CALYX amplus, strigoso-hirsutus, tubo brevissimo, laciniis ovato-lanceolatis vel lanceolatis, inæqualibus, quinto majore, 2 sæpè ferè ad apicem connatis, corollæ tubo brevioribus. COROLLA incurva, subringens, extùs pilosa, limbo 5-lobo, lobis ovatis subæqualibus, margine crenulatis, reticulato-venosis. STAMINA longè exserta, incurva, filamentis filiformi-complanatis, glabris. OVARIVM depressum lobis rotundato-ovatis. STYLUS staminibus longior, pilosus, apice profundè 2-fidus, laciniis subæqualibus, stigmatibus capitatis, obtusis. NUCULÆ rotundato-3-quetræ, exasperatæ, costatæ, apice cuspidatæ, lateribus gibbis. SEMEN luteo-fulvum, testâ tenui punctulatâ.

EXPLICATIO TAB. 147. B.

B. *Echium Decaisnei*, Nob. 1. Ramus floridus magnitudine naturali. 2. Corolla arte aperta cum staminibus et stylo. 3. Calyx laciniis detractis ut appareant nuculæ, quarum

III. — (3° SECT.)

7

tres vegetæ, quarta abortiva. 4. Semen, *a* hilum, *b* micropyle, *c* funiculus arte à positurâ suâ naturali (verticali) amotus ut ritè conspiciantur, *d* vascula chalazæ. 5. Embryo. — P. B. W.

12. ECHIUM ACULEATUM. POIR.

E. caule fruticoso ramoso, ramis ramulisque incanis; foliis lineari-lanceolatis vel linearibus acutulis in petiolum latiusculum attenuatis subtùs nervo medio tantùm prominente, marginibusque angustè revolutis calloso-aculeatis utrinque incanis; paniculâ terminali ramosâ plùs minùsve foliosâ densiflorâ, floribus albis; laciniis calycinis majoribus corollam parùm superantibus; corollæ tubo imâ basi annulo crassiusculo pilis insperso instructo; staminibus exsertis, filamentis glabris curvatis; stylo villosò.

Echium aculeatum. Poir. *Lehm., Asper., tab. 5.* (Var. fol. linear.)

Echium aculeatum. Poir. *J., Encycl., vol. 8, pag. 664.* — DC., *Cat. Hort. Monsp., 1813, pag. 106.*

Echium armatum. Chr. Sm.

OBS. Variat foliis plùs minùs albescentibus atque inermibus: formam speciei typicam descripsi.

HAB. In locis aridis regionis maritimæ insulæ Teneriffæ. Forma typica Poirerii lecta fuit propè oppidulum *Buena Vista* inter scorias Montis *Taco* olim ignivomi et nunc apice crateriformis. Forma albidior foliis inermibus bracteolis laciniisque calycinis læviusculis corollam ut in formâ typicâ excedentibus occurrit circâ *Bujamè* non longe à scopulo *el Frayle* dicto. Altera quoque albida et serè inermis, sed bracteolis laciniisque calycinis multò brevioribus, communis est in rupestribus siccis insulæ Palmæ et nisi cum priore per antecedentem sensim et sine sensu innexa fuerit pro specie certò habenda esset et forsàn habitura.

DISTRIB. GEOGR. Species est Canariensis genuina.

RHYTISPERMUM. LINK.

CALYX 5-partitus persistens, laciniis subæqualibus erectis, anthesi peractâ accretis. COROLLA infundibuliformis, limbo 5-fido, laciniis ad faucem plicis 5 pilosis instructis, æstivatione quincunciali. STAMINA inclusa, filamenta brevissima; antheræ oblongæ acutæ. STYLUS filiformis. STIGMA bilobum. OVARIVM 4-partitum lobulis hemisphæricis lævibus disco hypogyno carnosulo subregulari cincto. NUCULÆ

4 liberæ, distinctæ, disco insertæ, asperæ v. rugosæ. SEMEN appensum. EMBRYO rectus inversus.

HERBÆ annuæ, Europæ australis regio. Medit. incolæ, unica in regionibus septentr. species indigena.

1. RHYTISPERMUM ARVENSE. LINK.

R. caule herbaceo erecto apice ramoso simplice vel basi caulibus secundariis aucto pilis brevibus adpressis subincano; foliis sessilibus lanceolatis vel oblongo-lanceolatis obtusis vel acutulis pilis adpressis utrinque inspersis lætè viridibus; floribus luteis, calycibus fructiferis remotis extrà axillaribus, nuculis rugoso-scabris cinereis.

Rhytispermum arvense. Link., *Handb. Spenner in Nees gen. fl. germ.*

HAB. Frequentissima est hæc species in arvis ins. Can.

DISTRIB. GEOGR. Occurrit ab insulis Fortunatis et regionibus mare internum obvallantibus per arva Europæ totius usque ad plagas hyperboreas (Lapponiam, Linn.), et in Americam cum segetibus irrepsit.

2. RHYTISPERMUM APULUM. LINK.

R. caule herbaceo erecto apice ramoso simplice vel caulibus secundariis aucto setis patulis hispido; foliis linearibus infimis in petiolum attenuatis subspathulato-lanceolatis hispidis obscure viridibus; spicis sæpiùs bifidis floribus albis, calycibus fructiferis dense approximatis; nuculis tuberculoso-scabris fulvis.

Rhytispermum apulum (sub Lithospermo). Fl. græc., tab. 158.

HAB. Occurrit hæc planta in arenosis siccis Teneriffæ ad montem olim ignivomum *Taco* propè oppidulum *Buena Vista* et in Canariâ propè oppidum *Telde*, nec non in promontorio *Isletà* (el. C. Lemann.).

DISTRIB. GEOGR. Spargitur hæc species per oras utrasque maris Mediterranei et ultrà fretum Herculeum à Mauritanîâ Tingitanâ! et Olisipone usque in Maderam et insulas Canarienses.

CYNOGLOSSUM. TOURNEF.

CALYX 5-partitus vel 5-fidus. COROLLA subrotata vel hypocrateriformis, 5-fida, fauce fornicibus 5 erectis laciniis antepositis instructâ sub

clausâ, æstivatione quincunciali. STAMINA inclusa, filamenta brevissima; antheræ oblongæ basi et apice subemarginatæ. STYLUS filiformis persistens. STIGMA capitatum obscure bilobatum. OVARIUM 4-lobum, lobis disco hypogyno styloque infernè dilatato adnatis uniovulatis, ovulis ad basin loculi insertis suborthotropis. NUCULÆ 4 distinctæ, depressæ, glochidatæ, sæpius marginatæ. SEMEN testâ tenui. EMBRYO inversus.

HERBÆ sæpius biennes veteris orbis indigenæ.

1. CYNOGLOSSUM PICTUM. AIT.

C. caule erecto, folioso, foliis tomento tenui molli canescentibus acutis, inferioribus oblongis in petiolum attenuatis supremis è basi subcordatâ semiamplexicauli lanceolatis; racemis ebracteatis, staminibus inclusis, nuculis anticè convexiusculis margine non prominulis. — Flores dilutè cœrulei, venis purpureis picti, fornices sanguinei.

Cynoglossum pictum. *Ait. Kew.*, vol. 1, pag. 291, ed. 2. — *Bot. mag.*, 2134. — *Hoffm. et Link, Fl. portug.*, 1, pag. 189, tab. 24.

Alicaneja, Canariensium.

HAB. Non infrequens est hæc species ab Ericarum et laurorum regione insulæ Teneriffæ in vervactis et dumetis usque ad regionem calidam.

DISTRIB. GEOGR. Est regionum maris Mediterranei à Græciæ! arvis usque in Mauritaniam! et Lusitaniam! cives undè per insulas Maderenses! in Fortunatas protenditur.

MYOSOTIS. LINN.

CALYX persistens, alte 5-fidus infernè subturbinatus. COROLLA rotata vel subhypocrateriformis, 5-fida, laciniis rotundatis, fauce fornicibus 5 laciniis antepositis depressis coarctatâ, æstivatione dextrorsùm contortâ. STAMINA inclusa; filamenta brevissima; antheræ ovatæ basi et apice subemarginatæ, loculis parallelis. STYLUS brevis cylindricus, stigmate depresso capitellato coronatus. OVARIUM altè 4-partitum lobulis hemisphæricis lævibus, uniovulatis, ovulis ad inferiorem loculi partem insertis. NUCULÆ 4, liberæ distinctæ, lævissimæ, nitidæ,

facie interiore subcarinatae, juxta basin disco areaque minutissimâ punctiformi affixæ. EMBRYO rectus, inversus.

HERBÆ annuæ vel perennes tum radiciferæ repentes, utriusque hemisphæræ, incolæ, floribus azureis roseo vel luteo dilutè tinctis.

1. MYOSOTIS VERSICOLOR. ROTH.

M. caulibus adscendentibus pilis patulis laxis internè inspersis supernè subadpressis; foliis oblongis vel lineari-oblongis obtusis sessilibus infimis in petiolum brevem attenuatis; racemis basi foliatis, pedicellis fructiferis erectis, calycibus internè pilis uncinatis inspersis ad medium 5-fidis, laciniis oblongis erectis fructiferis clausis. — Flores minuti primum pallidè flavi subsulphurei, deindè cœrulescentes, denique violacei.

Myosotis versicolor. Roth., *Germ.*, vol. 2, pag. 222. — *Sturm.*, Fl., 42.

HAB. Invenitur in campis arenosis insularum Canariensium sed rariuscula hæc species: specimina lecta fuerunt propè oppidum Lagunam et in altitudinibus Canariæ (*la Cumbre*) à cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. A Germaniâ, et 29 in Britanniâ gradu (*Watson*) in Maderam! et insulas Canarienses decurrit hæc *Myosotis* forma, sed stationes nondum ritè cognitæ.

2. MYOSOTIS SYLVATICA. HOFFM.

M. caulibus adscendentibus pilis patulis laxis inspersis, foliis infimis ellipticis in petiolum longiusculum attenuatis supremis oblongis sessilibus utrinque laxè pilosis obsolete trinerviis; pedicellis fructiferis obliquis erectis calycibus altè 5-fidis patulo-pilosis, pilis infer. partis uncinatis, laciniis erecto-conniventibus. — A M. intermediâ omninò differt foliis latioribus, racemis longioribus, pedicellis plus quàm duplò longioribus, calycibus majoribus laciniis subfalcatis pilis uncinatis internè vestitis.

Myosotis sylvatica. Hoffm., *D. Fl.*, ed. 2, pag. 85. — Koch, *Synop. Fl. germ.*, pag. 505.

Myosotis alpestris. W. Bertol., *Amæn. ital.*, pag. 340.

Myosotis scorpioides. Schkuhr, *cl. 5*, tab. 29.

Myosotis latifolia. Poir., *Encycl. suppl.*, vol. 4, pag. 45.

Myosotis oblongata. Link, in *Buch Phys. Beschr. Can. Ins.*, pag. 144.

No me olvides, Canariensium.

HAB. Vulgaris est hæc planta in humidis sylvarum Teneriffæ Canariæ et Palmæ, Europæa major fortiorque.

DISTRIB. GEOGR. Percurrit hæc species orbem omnem veterem à 56 lat. bor. gradu in

Britanniâ (*Watson*) per montes Europæ australioris in Hispaniam (Montes Elibiritanos! *Boissier*) et insulas Canarienses. Lecta fuit à cl. Drège ad promontorium Bonæ Spei sed ibi secundùm cel. Bentham ex Europâ perfuga.

ANCHUSA. LINN.

CALYX 5-fidus. COROLLA hypogyna, infundibuliformis vel hypocra-
teromorpha, fauce fornicibus clausa, limbo 5-partito. STAMINA 5,
corollæ tubo inserta, inclusa. OVARIVM quadrilobum. STYLUS simplex,
stigma indivisum. NUCES distinctæ, rugosæ, basi excavatæ, margine
tumido cinctæ, receptaculo insertæ.

HERBÆ in hemisphæræ borealis temperatis et calidioribus indigenæ
in regione Mediterranea imprimis copiosæ inter tropicos Asiæ et
Americæ nec non in capite Bonæ Spei raræ, floribus axillaribus soli-
tariis racemosis, racemis bracteatis. (Endlich.)

1. ANCHUSA ITALICA. RETZ.

A. caule ramoso erecto, foliis oblongo-lanceolatis obtusis infimis in petiolum longiuscu-
lum attenuatis caulinis sessilibus semiamplexicaulibus utrinque pilis raris inspersis; race-
mis dichotomo-geminatis, laciniis calycinis linearibus corollæ tubum æquantibus, fornicibus
rotundatis papilloso-pilosis antheras vix superantibus; nuculis sulcato-rugosis tenuis-
simè granulosis.

Anchusa italica. Retz, *Obs.*, 1, pag. 12.

Anchusa paniculata. Ait. *Kew.*, vol. 1, pag. 288, ed. 2. — *Fl. græca*, tab. 163.

Buglossum paniculatum. Tauschr., *Bot. ztg.*, vol. 7, pag. 227. — *Spenn.*, in *Nees gen. fl. germ.*

HAB. Occurrit hæc species hæc illuc in arvis insularum Canariæ et Teneriffæ.

DISTRIE. GEOGR. Protenditur hæc planta in Europâ à gradu boreali 49 usque in insulas
Canarienses.

BORAGO. TOURNEF.

CALYX 5-partitus. COROLLA hypogyna, rotata, fauce squamis quin-
que emarginatis instructa, limbi quinquefidi laciniis ovatis, acumi-
natis, patentibus. STAMINA 5, corollæ fauci inserta exserta; filamenta
brevissima, dorso appendice cartilagineâ oblongâ, instructa; antheræ

lanceolatae acuminatae, in conum conniventes. OVARIIUM quadrilobum. STYLUS filiformis, stigma simplex. NUCES 4 distinctae, basi excavatae, margine tumido cinctae receptaculo insertae.

HERBAE Mediterraneae et Orientales; foliis strigosis, floribus laxè racemosis subsecundis. (Endlich.)

1. BORAGO OFFICINALIS. LINN.

B. annua, foliis inferioribus ellipticis obtusis in petiolum basi attenuatis, corollae laciniis ovatis acuminatis planis, fornicibus obtusis obscure emarginatis, anther. filamentis bifidis, crure exteriori coroniformi antheris apice acutis, nuculis costatis verrucoso-tuberculatis.

Borago officinalis. L. *Schkuhr, Handb., cl. 5, tab. 31.* — *Engl. bot., vol. 1, tab. 36.* — *Spenn. in Nees gen. fl. germ.*

HAB. Vulgaris est haec planta in arvis plurimis insularum Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. È cultis digressa etiam in insulam Cæsaream (*Babington*) et Britanniam occurrit haec species et à Gallia mediterraneam (*Boreau*) per totam Europam calidiorem et Africam borealem! in insulas Maderenses! et Canarienses pervenit.

J. DECAISNE.

LABIATÆ. Juss.**TRIB. I. OCIMOIDEÆ. Benth.****LAVANDULA. Linn.**

CALYX ovato-vel cylindraco-tubulosus, 13-15-nerviis, 5-dentatus, dentibus 4 exterioribus 5-nerviis, interiore (nervis 3 in 1 coalitis) 1-nervio, supernè in appendicem latam producto, vel omnibus 5-nerviis, interiore vix latiore, exterioribus subæqualibus. **COROLLA** obliqua, tubo magis vel minùs exserto, 2-labiata, labio superiore 2-fido, inferiore 3-fido, lobis subæqualibus. **STAMINA** 4, inferioribus longioribus, inclusa, declinata. **ANTHERÆ** reniformes loculis confluentibus. **STYLUS** apice dilatatus 2-fidus, lobis margine stigmatiferis. **HEMIMERICARPIA** disci hypogyni squamis dorso connata.

FRUTICULI erecti vel diffusi peripherium maris Mediterranei, Arabiam, insularum Fortunatarum regionem subtropicalem et ultrà tropicum Cancrì usquè ad promontorium Viride, incolentes, unicus Indicus. **RAMI** floriferi basi foliosi supernè sæpè nudi. **SPICÆ** longiùs vel breviter pedunculatæ, simplices vel compositæ, bracteatae, bracteis 1-5-floris, superioribus sæpè sterilibus in comam productis. **FLORES** subsessiles vel pedunculati, pedunculis bracteolatis vel nudi.

SECTIO I. STOECHAS. GING.

Spicæ densæ, bracteis 3-5-floris, superioribus sterilibus in comam productis. Calycis dens axilis dilatato-appendiculatus. Fruticuli littorum maris Mediterranei accolæ.

1. LAVANDULA STOECHAS. Linn.

L. caule erecto, stricto, ramis foliosis; foliis linearibus integerrimis, margine revolutis,

pilis stellatis appressis incanis; spicis breviter pedunculatis, ovatis; bracteis rhomboideo-cordatis, acuminatis, tomentosis; dentibus calycinis brevibus, lanceolatis, interioris appendice obcordato; corollæ subæqualis lobis rotundatis; styli lobis rotundatis, truncatis.

Στυχάς. *Diosc.*, lib. 3, cap. 28.

Stœchas. *Fuchs.*, *Hist.*, pag. 779. — *Trag.*, de *Stirp.*, pag. 213, icon Fuchsii contracta. — *Matth.* (ed. *Valgris*, 1570), pag. 471. — *Lob.*, *Obs.*, pag. 234. — *Park.*, *Parad.*, pag. 451, f. 3.

Stecha. *Durant.*, *Herb.*, pag. 447.

Stœchas brevioribus ligulis. *Clus.*, *Hist.*, pars 1, pag. 344, ic. Lobel. — *Dod.*, *Pempt.*, pag. 275, ic. Lobel.

Lavandula Stœchas. *Linn.*, *Sp. pl.*, pag. 800. — *Lamck.*, *Encycl.*, vol. 3, pag. 428. — *Savi.*, *Mat. med. Tosc.*, tab. 55. — *DC.*, *Fl. fr.*, vol. 3, pag. 529. — *Savi.*, *Mat. med. Tosc.*, pag. 19, tab. 55. — *Sibth.*, *Fl. græc.*, tab. 549. — *Ging.*, *Lavand.*, pag. 128, tab. 1, A. — *Benth.*, *Lab.*, pag. 147. — *Boiss.*, *Voy. Esp.*, pag. 477.

Alhucema, *Canariensium.*

HAB. In rupestribus siccis regionis inferioris insulæ Teneriffæ ad oras præcipuè meridionales.

DISTRIB. GEOGR. Occurrit quasi gregatim hæc planta ad littora utraque maris Mediterranei à Cretâ (*Sieber!*) Cycladibus et Peloponneso (*Bory!*) ad Oceani oras in Lusitaniâ! et in agro Tingitano! In Hispaniam mediam usquè ad Matritum procurrit, et insulas Fortunatas, per Africam provecta, attingit. *Lavandulam* (*Stœchadem*) *viridem* quam solam in Maderâ legimus, nuspiam in insulis nostris vidimus.

2. LAVANDULA DENTATA. LINN.

L. caule erecto, ramoso; foliis linearibus vel lineari-oblongis, sessilibus, supra viridibus pubescentibus, subtus tomentosis, dentatis, dentibus ovatis, obtusis, margine revolutis; spicis longè pedunculatis, oblongis, laxiusculis, sæpissimè carnosis, pubescentibus; calyce cylindraceo, dentibus lanceolatis basi denticulatis, summi appendice amplo obcordato; corollæ subæqualis segmentis ovatis; stylo lobis lanceolatis obtusis.

Stœchas II. *Clus.*, *Hisp.*, pag. 233.

Stœchas crispo folio. *Clus.*, *Hist.*, pag. 345. Hanc iconem Botanici veteres omnes invicem mutuati sunt.

Lavandula dentata. *Linn.*, *Sp. pl.*, pag. 800. — *Lamck.*, *Encycl.*, vol. 3, pag. 428. — *Curt.*, *Bot. mag.*, tab. 400. — *Ging.*, *Lavand.*, pag. 138. — *Benth.*, *Lab.*, pag. 147. — *Webb.*, *It. hisp.*, pag. 19. — *Boiss.*, *Voy. Esp.*, pag. 477.

HAB. Hanc speciem in rupibus siccis circà Mogán in insulâ Canariâ et in incultis sterilibus Gomeræ loco dicto *la Cantera* ubi vulgaris, invenit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Occurrit ad ambas maris Interni magis occidentalis oras Africanas Hispanicisque undè per insulam Maderam (*Masson! in herb. Banks*), ad Fortunatas usque devebitur.

SECTIO II. PTEROSTOECHAS. GING.

Spicæ laxiusculæ, bracteis 1-floris, omnibus æqualibus. Calycis 15-nervii dentes subæquales. Fruticuli præcipuè Macaronesi et Prom. Viridis ins., unicus Hispanicus, alter vel bini Arabici.

Obs. Calycis in hæc sectione ut in *Chaetostæchade*, Benth. dentes omnes 3-nervii neque hic, sicut cl. Ginginsio visum est, perindè ac in speciebus Endothalassiis, dentis interni deformati nervi, principio 3, in unicum contracti sunt.

3. LAVANDULA PINNATA. LINN. FIL.

L. ramis floriferis nudis, 3-stachyis, spicis d'ensis; foliis pinnatis pube albâ stellatâ appressâ tomentosis, pinnis linearibus obtusis, apice latioribus, summo subspathulato vel 3-foliato, petiolo dilatato subamplexicauli; bracteis elongatè lanceolatis, acutis, tomentosis, nervis evanidis, calyce sub anthesin ferè duplò longioribus; dentibus calycinis ovatis, obtusiusculis; corollæ amplæ labio superiore oblongo, emarginato; styli lobis rotundato-obtusis, mox truncatis.

Lavandula pinnata, Linn. fil., *Diss. de Lavand. in Amœn. ac.*, vol. 10, edente Schreb., pagg. 54 et 60, tab. 2, excl. syn. J. Comm. — ambigit icon satis anceps inter hanc et sequentem speciem. — Jacq., *Ic. rar.*, vol. 1, tab. 106. — Curt., *Bot. mag.*, tab. 401. — Mirb., *Ann. Mus.*, vol. 15, tab. 17, fig. 2. — Buch, *Phys. Beschr. Can. Ins.*, pag. 163, quoad plantam Lancerottensem. — Benth., *Lab.*, pag. 150.

Lavandula pinnata γ. Ging., *Lavand.*, pag. 159, tab. 2, J et M, figg. 3, 5, 6, 7, 8, necnon tab. 8, fig. 2.

Lavandula pinnata β. *Ejusd.*, pag. 159, quoad plantam Maderensem.

HAB. Legimus hanc plantam in scopulis præruptis Famaræ quæ freto *el Rio*, Lancerottam ab insulâ minore Graciosâ disterminanti, superimpendunt, eodem loco quo prius specimina sua Lancerottensia legerunt ell. viri Chr. Smith et lib. Baro de Buch.

DISTRIB. GEOGR. Eandem omninò plantam ac nostram Lancerottensem in rupibus Maderæ legimus præsertim australioribus.

4. LAVANDULA BUCHII. NOB.

L. ramis floriferis basi foliosis, 3-5-polystachyis, spicis sæpè duplicatis, cymosis, laxiusculis; foliis pinnatis pinnis linearibus, obtusis vel apice spathulatis, summo spathulato vel

rhomboidale 3-dentato, petiolo basi vix dilatato; pube stellatâ appressâ albo-tomentosis; bracteis ovatis acuminatis, nervosis, puberulis, calyce florifero brevioribus vel eundem æquante; dentibus calycinis lanceolatis acutis; corollæ labio superiore rhomboideo-cordato; styli lobis ovatis, acutis.

Lavandula pinnata. *Link, in Buch Phys. Besch. Can. Ins., pag. 143, et Buch, Ibid., pag. 163, quoad plantam Nivariensem.*

Lavandula pinnata α . *Ging., Lavand., pag. 159, excl. patriâ (?), tab. 8, fig. 1.*

Lavandula pinnata β . *EjUSD., l. c. quoad plantam Canariensem.*

Tiña del Negro vel *Yerva de Risco*, Nivariensium.

HAB. Legimus hanc plantam in rupibus maritimis propè oppidulum Teneriffæ *Buena Vista*, eandem propè Tagananam et montes exindè humiliores supervadentem in valle Sancti Andreæ observavit cl. de Buch.

DISTRIB. GEOGR. Planta est ex toto Canariensis, nisi fortè reverà Maderense specimen Smithianum à cl. Gingsio delineatum. Speciem non ritè derelictam nomine viri illustris Leopoldi de Buch Floræ Macaronesiæ, post socii mortem, indagatoris indefessi, libenter condecoramus.

5. LAVANDULA ABROTANOIDES. LAMK.

L. caule erecto ramoso, ramis floridis foliosis; spicis laxis, ramosis, longè pedunculatis; foliis 2-pinnatis, viridibus, pube patulâ ramosâ conspersis, pinnis brevibus, linearibus, obtusis; bracteis lanceolatis acutis, 5-nerviis, calycis floriferi longitudine; calycis ovoidei dentibus, lanceolato-subulatis; corollæ labio superiore rhomboideo-cordato; styli lobis rotundato-ovatis, acutiusculis.

Lavandula Canarica foliis tenuius divisis. *Moris., Hist., vol. 2, pag. 352.*

Lavandula maritima Canariensis spicâ multiplici cœruleâ. *Pluk., Alm., pag. 209; Phytogr., tab. 303, fig. 5.*

Lavandula folio longiore et elegantius dissecto. *J. Comm. Pl. rar., pag. 27, tab. 27.*

Lavandula abrotanoides. *Lamck, Encycl., vol. 3, pag. 429. — Ging., Lavand., pag. 162, tab. 4 K, et tab. 10. — Benth., Lab., pag. 150.*

Romanillo vel *Yerva de Risco*, Canariensium.

β . *elegans*, bracteis ovatis acuminatis calycem floriferum longè excedentibus, calycis cylindræi dentibus latiusculis, corollæ labio superiore cordato.

Lavandula elegans. *Desf. l., Cat. hort. Par. — Mirb., Ann. Mus., vol. 15, tab. 5, fig. 3.*

Lavandula abrotanoides. *Herb. de l'Am. (an. 1827), vol. 8.*

HAB. Communis est hæc species in rupibus apricis Canariæ, Teneriffæ et Palmæ, à syl-

varum regione usque ad regionem inferiorem. Colonis Hispanis notissima est et præ cæteris coronaria; hæc in oppido Lagunensi indictis supplicationibus ipsa altaria et Mariæ virginis simulacra exornantur, via omnis ramulis floridis et Divi Christophori sternitur templum, mox pedibus supplicantium tritâ insitum speciei effluit aroma atque eximius quidam undequaque per basilicam quasi cœlitus spargitur odor.

Var. β , quæ adhuc in horto reg. Par. colitur, propè oppidum Orotavam in torrentium alveis siccis crescentem invenimus, eandemque à Canariæ imâ convalle de *Goyevra* misit cl. Despréaux.

DISTRIB. α GEOGR. Species est quæ nuspiam extrâ insulas Canarienses occurrit.

Obs. Ex descriptione Lamarckianâ et præcipuè bractearum plantæ suæ faciliè videndum est varietatem nostram α ante oculos habuisse. Ambæ varietates vivæ examinandæ et culturâ comprobandæ, suspicamur enim *L. elegantem*, Desf., eodem ferè modo à *L. abrotanoide* Lamck, quo *L. Buchii*, Nob., à *L. pinnatâ*, Linn. fil., differre.

TRIB. II. MENTHOIDEÆ. BENTH.

MENTHA. LINN.

CALYX tubulosus vel campanulatus, 5-fidus, dentibus æqualibus, vel sub-2-labiatus, fauce nudâ vel villosâ. COROLLA ferè regularis, infundibuliformis, tubo incluso, 4-fida, vel sub-2-labiata, laciniâ superiore majore, integrâ vel emarginatâ. STAMINA 4, æqualiâ, lobis corollæ alternantia, erecta. FILAMENTA nuda. ANTHERÆ 2-loculares, loculis parallelis. STYLUS 2-fidus, lobis apice stigmatiferis. HEMMERICARPIA teretiuscula, sicca, lævia, glabra.

HERBÆ hemisphærii borealis, plures demùm per terræ orbem dispersæ, paucissimæ orbis australis. CAULES erecti vel procumbentes, basi lignosi. FOLIA integra, dentata, rarissimè laciniata. VERTICILLASTRI (cymæ depressæ) multiflori, axillares, remoti, vel in spicas aut capitula ad apicem ramorum congesti.

1. MENTHA SYLVESTRIS. LINN.

M. caule erecto; foliis subsessilibus, ovatis lanceolatisque, magis vel minùs serrato-dentatis, albo-tomentosis, suprâ sæpè virescentibus; spicis angustè cylindræis, bracteis linearibus, acutis; calycis villosi tomentosi dentibus demùm subconniventibus.

Mentha sylvestris. Linn., *Sp. pl.*, pag. 804. — Mirb., *Ann. Mus.*, vol. 15, tab. 4, fig. 14. — Benth., *Lab.*, pag. 171.

α. candicans, foliis ovato-oblongis lanceolatisque, suprâ puberulis subtùs albo-tomentosis.

Mentha candicans. Crantz, *Stirp. austr.*, pag. 330. — Reichb., tab. 982, fig. 1313.

Mentha sylvestris β *candicans*. Benth., *Lab.*, pag. 171.

Maestranto, Canariensium.

β. nemorosa, foliis ovato-oblongis, profundè serrato-dentatis, subtùs laxiùs tomentosis.

Mentha nemorosa. Willd., *Sp. pl.*, vol. 3, pag. 75. — Reichb., tab. 984, fig. 1315.

Mentha sylvestris ε *nemorosa*. Benth., *Lab.*, pag. 171.

γ. viridis, glaberrima, vel caule foliisque subpubescentibus.

Mentha viridis. Linn., *Sp. pl.*, pag. 804. — Engl. bot., tab. 2424. — Fl. dan., tab. 1876. — Benth., *Lab.*, pag. 173.

Mentha sylvestris δ *glabra*. Koch, *Deutschl. Fl.*, vol. 4, pag. 247. — Syn., pag. 550.

HAB. Var. α communis est in insulis omnibus Canariensibus ad rivulorum margines regionis præcipuè sylvosæ, var. β in Teneriffâ à Broussonetio lectam in herb. Desfont. vidi, var. γ ab insulâ Canariâ misit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Occurrit per totum orbem antiquum unde in Americas et regiones antarcticas migravit.

2. MENTHA ROTUNDIFOLIA. LINN.

M. caule erecto, foliis sessilibus, ovato-rotundatis, crenatis, rugosis, suprâ pubescenti-hirtis, subtùs laxè albo-lanatis, spicis densis conico-cylindricis, calycibus hirtis. (Benth.)

Mentha rotundifolia. Linn., *Sp. pl.*, pag. 805. — Engl., bot., 446. — Benth., *Lab.*, pag. 173.

Mentha macrostachya. Ten., *Fl. nap.*, tab. 56.

Mentha neglecta. Ejusd., l. c. tab. 157, fig. 1.

HAB. Hanc speciem in arvis inter colles Lagunenses et circâ Sanctam Andream Teneriffæ invenit cl. de Buch (*Phys. Besch. Can. Ins.*, pag. 170).

DISTRIB. GEOGR. Occurrit per totum orbem temperatum veteribus notum undè et in Americam irrepsit.

3. MENTHA SATIVA. LINN. β GLABRA.

M. foliis latis, rotundatis, glaucescentibus, petiolatis.

Mentha arvensis δ *rubra*. Benth., *Lab.*, pag. 179.

Mentha sativa β glabra. Koch, *Syn.*, vol. 2, pag. 552.

Hortelana et Torongil mulato, Canariensium.

HAB. Occurrit hæc planta secus rivulos ad pagum Chasnam et alibi in Teneriffa et in insula Palmã, ex hortis proculdubio perfuga.

DISTRIB. GEOGR. Herba est palæogæa diu atque ubique terrarum culta.

4. MENTHA PULEGIUM. LINN.

M. caule prostrato, ramoso, radicante; foliis petiolatis, ovato-ellipticis, apice dentatis, pubescentibus vel tomentosus; verticillastris remotis, globosis, multifloris; calycibus tubulosis, sub-2-labiatis, hispidis, fauce villosis; corollã pilosã.

Γλήχρον. *Diosc.*, lib. 3, cap. 36.

Pulegium. *Fuchs.*, *Hist.*, pag. 198. — *Matth.* (ed. *Valgr.*, 1570), pag. 475.

Mentha Pulegium. *Linn.*, *Sp. pl.*, pag. 807. — *Engl. bot.*, tab. 1026.

Poleyo, Canariensium.

β tomentosa, tota densè albo-tomentosa, floribus villosissimis.

Pulegium tomentosum minimum. *Bocc.*, *Pl. rar. Sic.*, pag. 40, tab. 20, fig. 2.

Mentha gibraltica. *Willd.*, *Enum. h. ber.*, vol. 2, pag. 611.

Mentha tomentella. *Hoffm. et Link*, *Fl. port.*, vol. 1, pag. 73.

Mentha tomentosa. *Smith*, *artic. Menth.*, in *Rees Cycl.*, vol. 23, n. 23.

Mentha Pulegium β . *Benth.*, *Lab.*, pag. 182.

HAB. Satis copiosa est hæc species in humidis Palmæ Teneriffæ et Canariæ, var. β in Canariæ montosis (*la Cumbre*) invenit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Planta est orbis veteribus noti vulgaris quæ in Americam et in terras australes irrepsit.

TRIB. III. SATUREINEÆ. BENTH.

BYSTROPOGON. L'HÉRIT., BENTH., excl.

Minthostachy ejusd.

CALYX 10-nervius, campanulatus, tubulosus vel infundibularis, 5-fidus, laciniis tubum excedentibus vel subæquantibus, inter se subæqualibus, fauce villosã vel nudiusculã. COROLLA sub-2-labiata, labio superiore 2-fido vel crenato, erecto, inferiore 3-fido, laciniis planis, 2 lateralibus integris, inferiore longiore, subintegro vel crenato. STA-

MINA 4, erecta, distantia, corollâ breviora, sub fauce inserta, inferioribus longioribus. FILAMENTA glabra. ANTHERÆ 2-loculares, loculis parallelis, vel connectivo dilatato paullulùm disjunctis subparallelis. DISCUS eglandulosus. STYLUS breviter 2-fidus, lobis subinæqualibus. STIGMATA acuta. HEMIMERICARPIUM ut plurimùm abortu 1, siccum, læve vel scabrellum, 3 abortientibus basi stipatum.

FRUTICULI regionis Macaronesiæ, odore balsameo vel menthino præditi. FOLIA petiolata, crenata, denticulata vel subintegra, lanceolata vel ovata. PANICULÆ ad apicem ramorum cymosæ, floribundæ, ad dichotomias bracteatae, bracteis linearibus, flore intermedio solitario. FLORES albi, inconspicui.

1. BYSTROPOGON ORIGANIFOLIUS. L'HÉRIT.

B. sericeo-pubescent, foliis lanceolatis ovatisque, acutè dentatis vel sinuatis dentibus obsoleteis, subtùs albo-tomentosis; florum glomerulis amplis; calycis tubo angusto, subcylindræo, fauce pilosissimâ, laciniis apice linearibus, densè ciliatis, tubo longioribus.

Bystropogon origanifolius. *L'Hérit., Sert. angl., pag. 20.* — *Smith, in Rees Cycl., vol. 5, art. Bystropogon.* — *Benth., Lab., pag. 325.*

Poleyo de Monte, Nivariensium.

HAB. In rupestribus siccis insulæ Teneriffæ ad viam inter oppidulum Garachico et Montem Aquæ, propè Portum Orotavensem et alibi in regione mediâ usquè ad altitudinem 4000 ped. propè Chasnam ad latus meridionale montium *el filo de las Cañadas* occurrit, necnon in rupibus siccis insulæ Palmæ, et in Canariâ, ubi rarior, ad scopulos aridos Divæ Virginis convallis.

DISTRIB. GEOGR. Species est Canariensis.

DESCR. FRUTICULUS sesquipedalis, diffusus, odorem Mentharum verum tritus spargens, ramis tortilibus vel rectis, fuscis, 4-gonis, gracilibus, sæpè excoriatis, junioribus tomentosus. FOLIA lanceolata, acuta 1 poll. longa, 1/2 poll. lata, vel oblongo-ovata 1 1/2 poll. longa, 3/4 poll. lata, nunc acutè dentatâ, dentibus nunc obsoleteis vel sinuata, suprâ pallida, puncticulata, appressè pubescentia, subtùs albida, sericeo-tomentosa, pedicellis folio subduplò brevioribus. FLORUM glomeruli ampli, intricatissimi, floribundi, pluriès 3-tomi, bracteis lanceolatis sensim supernè linearibus. CALYX cylindræus, 10-costatus, pilis longis geniculatis hirtissimis, dentibus basi ovatis lanceolatisque, supernè lineari-subulatis, longissimè ciliatis, tubo longioribus et sæpè corollam excedentibus, fauce demùm pilis copiosis albis clausâ. COROLLA extùs pilosa laciniâ superiore quadratâ 2-fidâ, inferiore cordatâ. HEM-

MERICARPIMUM elongato-ovatum, utrinque obtusum, luteum, læve, disco subcrenato rubro impositum, intus basi 3 abortientibus foliiformibus stipatum.

EXPLICATIO TAB. 150.

1. Ramus floridus magnitudine naturali. 2. Flos æquè ac figuræ sequentes magnitudine auctus. 3. Corolla longitrossum secta ut appareat staminum insertio. 4. Stamen antrorsum visum. 5. Idem visum à dorso. 6. Styli apex. 7. Calyx longitrossum sectus ut conspiciantur ovarii lobi disco impositi et calycis faux pilosa.

2. BYSTROPOGON PLUMOSUS. L'HÉRIT.

B. pilis mollibus pilosus; foliis ovato-subrhomboideis, supra viridibus, subtus niveo-lanatis, margine obsolete crenatis; florum glomerulis densissimis in spicam cylindraceam lanatam digestis; calyce tubuloso, 10-nervio, dentibus apice linearibus tubo longioribus, fauce villis clausa; corollæ lobis 3 inferioribus integris.

Mentha plumosa. Linn. *fil.*, *Sup. pl.*, pag. 273.

Bystropogon plumosus. L'Hérit., *Sert. angl.*, pag. 20, tab. 22. — *Smith in Rees Cycl.*, vol. 5, art. *Bystr.* — *Benth.*, *Lab.*, pag. 325.

HAB. In convallibus siccis insulæ Teneriffæ propè *Buena Vista* et in vallis *Asentejo* declivibus valli Taoroensi conversis ubi copiosa, necnon ex cl. de Buch in convalle Sanctæ Ursulæ, eandemque invenit in insulâ Canariâ ultrâ Artenaram versus Aldeam in insulâ Canariâ.

DISTRIB. GEOGR. Species est ex toto insularum Canariensium.

DESCR. FRAUTICULUS 1-2-pedalis, cortice fusco longitrossum rimoso, rimis rufis. RAMI robusti recti fusci villis patentibus mollibus crispulis albis pilosi. FOLIA $\frac{3}{4}$ -1 poll. longa, 6-8 lin. lata, ovata, acutiuscula, crassa, basi latiora, obsolete crenata vel subintegerrima, supra viridia sparsim pilosa nervosa, subtus dense lanata, nivea. PANICULÆ densæ, floribundæ, in spicas longas cylindraceas subfoliaceas ad apicem ramorum digestæ, cymis 2-tomis subrotundis bracteatis, bracteis lineari-lanceolatis vel linearibus breviter stipitatis, pedunculis pilis patentibus lævibus hirtis. CALYX 10-nervius, villosissimus, tubo cylindraceo, supernè constricto, fauce campanulatâ patente pilis spissis clausâ, dentibus subæqualibus, apice filiformibus, basi ovatis, tubo longioribus, ciliis spissis longis plumoso-marginatis. COROLLA calycis longitudine, extus pilosiuscula, labii superioris laciniâ cordatâ, inferioris 3 rotundatis, filamentis filiformibus glabris, antheris parallelis basi meniscato-divaricatis, dorso gibbis. STYLUS glaber, apice 2-fidus, lobo altero brevior.

3. BYSTROPOGON CANARIENSIS. L'HÉRIT.

B. hirsutus pilis denticulatis; foliis ovato-lanceolatis, crenatis, basi subcuneatis; glome-

rulis globosis, floribus densis subsessilibus; calyce infundibuliformi, hirsuto, fauce subnuda, dentibus tubo subduplo brevioribus; corollae labii inferioris laciniâ intermediâ oblongâ emarginatâ.

Mentha Canariensis frutescens, foliis subtus lanugine candidissimâ villosis, floribus glomeratis è sinu foliorum longioribus pediculis insidentibus. *Pluk., Alm., pag. 248; Phytogr., tab. 307, fig. 2.* — Folia subtus lanugine candidissimâ villosa ad speciem antecedentem potius quadrant sed icon plantam nostram non malè refert.

Heliotropium Canariense arborescens, scorodoniae folio. *Comm., Hort. Amst., vol. 2, pag. 129, tab. 65.*

Mentha Canariensis. *Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 807.*

Bystropogon Canariensis. *L'Hérit., Sert. angl., pag. 20. — Benth., Lab., pag. 325.*

HAB. In dumetis ad sylvarum margines aut in rupestribus apricis regionis sylvosæ in insulis Canariâ Palmâ et Teneriffâ non infrequens.

DISTRIB. GEOGR. Species est ex toto Canariensis.

DESCR. FRUTEX 6-8-pedalis, caule ramoso fusco sæpè excoriato, ramulis lentis flexilibus pilis patentibus dentatis hirsutis. FOLIA 1-2 1/2 poll. longa, 1/2-1 poll. lata, suprâ glabrescentia, viridia, subtus pilis brevibus stellatis tomentosa longioribusque ad nervos et venas strigoso-hirta, ovato-lanceolata, subacuta, margine revoluta, crenata, petiolata, petiolis folio subbrevioribus. FLORES ad apicem ramorum laxè paniculati in glomerulos globosos multifloros congesti. CALYX infundibularis, pilosissimus, 10-nervius, nervis intermediis conspicuis, lateralibus subobsoletis, dentibus basi ovatis apice subulatis, tubo subduplo brevioribus, fauce vix pilosâ. COROLLA calyce longior, labio superiore cordato, labii inferioris laciniâ intermediâ oblongâ crenatâ, lateralibus ovato-rotundatis integris. ANTHERÆ rotundato-ovatae. HEMIMERICARIUM scabrellum disco crenato parvo fusco impositum, 3 abortientibus stipatum.

EXPLICATIO TAB. A 151.

1. Ramus floridus mag. nat. 2. Flos, prout cæteræ figuræ, magnitudine auctus. 3. Calyx. 4. Idem longitrossum sectus atque arte explicatus. 5. Stamen antrorsum visum. 6. Idem visum à tergo. 7. Ovarii lobi disco impositi ex alabastro excerpti cum stylo juniore. 8. Hemimericarium antrorsum visum disco diminuto impositum et lobis ovarii abortivis stipatum. 9. Idem visum à dorso.

4. BYSTROPOGON SERRULATUS. NOB.

B. hirsutus, pilis plumoso-denticulatis; foliis lanceolato-ellipticis, margine serratis; florum glomerulis confertis, oblongis, floribus pedicellatis; calyce tubuloso, 10-nervio

III. — (3° SECT.)

9

nervis omnibus conspicuis, dentibus lanceolatis, apice attenuatis, acutis, tubo sublongioribus, fauce leviter pilosâ, corollæ laciniâ inferiore lingulatâ obsolete crenatâ.

HAB. Hanc speciem ex insulâ Canariâ misit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Stirps est Canariensis.

DESCR. RAMULI virgati pilis plumoso-denticulatis densè hirti. FOLIA superiora (quæ sola in manu habuimus) 1/2-1 poll. longa, 1/2 poll. lata, lanceolato-elliptica, acuta, suprâ subpilosa viridia, subtùs pilosissima albida, margine serrato-denticulata, petiolata petiolis folio brevioribus. CYMÆ axillares ad apicem ramorum spicato-paniculatæ, pedunculis elongatis, dichotomis confertis. FLORES in glomerulos subrotundos digesti, bracteis brevibus lanceolatis stipati. CALYX tubulosus 10-nerviis, nervis conspicuis, pilosiusculus, dentibus lanceolatis, acutissimis, tubo subbrevioribus, fauce pilis raris munitâ. COROLLA calyce longior, labio superiore truncato-cordato, inferioris laciniâ intermediâ lingulatâ, crenatâ, lateralibus brevibus rotundatis. DISCUS parvus, 4-denticulatus, fuscus. HEMIMERICARPIUM oblongo-ovatum, scabrellum, lobulis ovarii abortivis stipatum. EMBRYO ovatus, utrinque obtusus, cotyledonibus basi cordatis, radiculâ brevissimâ, globosulâ, crenulam cotyledonum vix præcurrens.

EXPLICATIO TAB. B 151.

1. Ramus floridus magnitudine naturali. 2. Flos cum figuris reliquis magnitudine auctus. 3. Calyx. 4. Idem longitrossum sectus. 5. Corolla secta atque arte aperta. 6. Stamen antrorsum visum. 6. Stamen longius à dorso visum. 8. Pistillum disco impositum. 9. Styli junioris ex alabastro excerpti apex lobis nondum discretis.

Oss. Hic datur occasio speciem Maderensem intercalariam (cùm ditionis sit Macaronesiæ quanquam Floræ Fortunatarum aliena), paucis verbis adumbrandi. Eam olim falsò pro *B. Canariensi* L'Hérit. habui, nunc diversam credo. Flores majores et quamvis uti reliquorum inconspicui omnium tamen maximi.

BYSTROPOGON MADERENSIS. NOB.

B. fruticulus 6-pedalis pilis articulatis strigoso-hirtus; foliis ovato-ellipticis, obtusis, latè crenatis, margine plicato-revolutis, suprâ viridibus, rugosis, subtùs minutissimè punctulatis, glabris, nervis venisque reticulatis pilis recurvis geniculatis strigoso-hirtis, basi subcordatis; calyce campanulato, 10-costato, hirto, dentibus ovato-lanceolatis acutis tubi longitudine, fauce nudiusculâ; corollâ calyce longiore, labii inferioris laciniâ intermediâ latè cordata.

HAB. Legi hanc plantam anno 1828 mense Julio inter Sacellum Divi Antonii et oppidulum Portum Crucis insulæ Maderæ.

5. BYSTROPOGON PUNCTATUS. L'HÉRIT.

B. glabrescens, ramis 4-gonis, fulvis, junioribus pilis simplicibus hirtis; foliis ovatis et ovato-rhomboideis, obtusis, glabris, margine crenatis, subtùs albescentibus nervis prominentibus; paniculis hirsutis, floribus subsessilibus; calyce ovato-tubuloso, hirto, 10-nervio,

dentibus lanceolatis acutis, tubo fauce piloso subduplò longioribus; corollæ laciniis ovatis.

Bystropogon punctatus. *L'Hérit., Sert. angl., pag. 20, tab. 23.* — *C. Sm! in Buch. Can., pagg. 143 et 175*; ex specimine herb. DC.

HAB. Legimus hanc plantam in insulâ Teneriffâ mense Novembre 1828 sine flore et fructu ad fauces magnæ convallis *Badajos* propè oppidulum *Guimar*. Ibi eam primùm vidit C. Smith (*Barranco von Guimar bis 2400 F. Buch l. c.*). Specimen Smithianum jam defloratum, ex quo sumpta est calycis post anthesin et corollæ unicæ descriptio nostra, inscriptum est « *Guimar sur la lave.* » Nuspiàm per quinque insulas quas indagavimus licuit nobis alibi hanc speciem videre.

DISTRIB. GEOGR. Planta est per omnem Maderam vulgata, robustiora tamen specimina Canariensia.

ORIGANUM. LINN.

CALYX tubuloso-campanulatus, 10-13-nervius, 5-dentatus, dentibus æqualibus vel superioribus sublongioribus, fauce villosâ. COROLLA ringens tubo calycem vix excedente, limbo sub-2-labiato, labio superiore erectiusculo emarginato, inferiore 3-fido patente. STAMINA 4, distantia, exserta, inferioribus longioribus, filamentis glabris, antheris 2-ocularibus, loculis subparallelis, connectivo dilatato pœullulùm discretis. STYLUS supernè 2 fidus, lobis ferè æqualibus, apice stigmatiferis. HEMIMERICARPIA sicca, glabra, lævia.

HERBÆ lignescentes vel suffruticuli per orbem veteribus notum plagis præsertim temperatis ab Emodo ad Lapponum confinia obvii et per Americam borealem sparsi, ibi autem translatici. RAMI 4-goni. FOLIA ovata vel lanceolata, integerrima vel dentata. FLORES in spiculis cylindræis vel sub-4-gonis ad apicem ramorum congesti.

1. ORIGANUM VULGARE. LINN.

α *megastachyum*, foliis ovatis vel ellipticis pubescentibus, spicis elongatis densè prismaticis, bracteis imbricatis, latè ovatis, calyce campanulato dentibus ovatis acutis, corollæ tubo breviusculo, labii inferioris laciniis oblongis.

Origanum Mouspeliense pulchrum. *Cam., Ep., pag. 468.* — *Tabern., Kræuterb., ed. 2, vol. 2, pag. 61,* cum figurâ Camerarii paululùm mutata. — *J. Bauh., Hist., vol. 3, pars 2, pag. 238,* cum fig. Camerarii.

Origanum creticum β. *Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 823.*

Origanum creticum. *DC., Fl. fr., vol. 3, pag. 558.*

Origanum megastachyum. *Link, Enum. hort. ber., vol. 2, pag. 114.* — *EjUSD., in Buch, Can. Ins., pag. 143.*

Origanum vulgare β *prismaticum.* *Gaud., Fl. helv., vol. 3, pag. 78.* — *Benth., Lab., pag. 335.*

Origanum vulgare β *megastachyum.* *Koch, Syn., vol. 2, pag. 556.*

β *virens* foliis lanceolatis glabrescentibus ciliatis, spicis brevibus laxis, bracteis ovatis vel lanceolatis glabris viridibus, rarò coloratis, calyce ovato-campanulato, dentibus lanceolatis, corollæ tubo elongato, labii inferioris laciniis elongatis angustis.

Origanum virens. *Link et Hoffm., Fl. port., vol. 1, pag. 119, tab. 9.* — *Link, Enum., vol. 2, pag. 114.* *EjUSD., in Buch Can. Ins., pag. 143.*

HAB. Varietas α, quæ rarior, crescit in montosis Teneriffæ ubi eam legimus non longè à Teginâ et in aspretis circâ sylvam *Agua Garcia* eamque à Canariâ misit Despréaux. Var. β satis vulgaris est in dumetis regionis sylvosæ insularum Teneriffæ et Palmæ.

DISTRIB. GEOGR. Speciei forma vulgaris ab Indiæ montibus ad regiones hyperboreas ultrâ Upsaliam protenditur. Varietates nostræ vix extrâ plagas mari interno conterminas occurrunt.

THYMUS. LINN., ex parte. — BENTH., excl. Mastichinâ.

CALYX ovato-campanulatus, 13-nervius, distinctè 2-labiatus, labio superiore 3-dentato, patente, inferiore longiore 2-partito, laciniis subulatis, fauce villis clausâ. COROLLA calycem parùm excedens, tubo incluso, 2-labiata, labio superiore erecto, emarginato, planiusculo, inferiore patente, 3-fido, laciniis æqualibus vel intermedio protractiore. STAMINA 4, exserta, rarò inclusa, recta, distantia, æqualia vel inferiora longiora. ANTHERÆ 2-loculares, loculis connectivo dilatato disjunctis, subparallelis. STYLUS apice 2-fidus, laciniis subæqualibus. HEMIMERICARPIA exsucca, lævia. SEMINA ovata vel rotundata, lævia, testâ tenuissimâ, hilo intùs ad basin, chalazâ sub apice sitâ, raphe

robustâ. PERISPERMUM parcum à testâ solubile. COTYLEDONES ovatæ basi cordatæ. RADICULA brevis.

FRUTICULI aromatici, regionis præcipuè magni crateris Mediterranei incolæ, sed latè per orbem veteribus notum ab Emodo monte ad plagas hyperboreas dispersi. FOLIA parva, integra, integerrima vel rarò obsoletè crenata, plana vel margine revoluta. CYMULÆ axillares sessiles vel brevissimè pedunculatæ, ad apices ramulorum remotiusculæ vel capitulatim glomeratæ. PEDICELLI breves, bracteis parvis stipati. FLORES mediocres, amaranthino-purpurei vel albi.

1. THYMUS ORIGANOIDES. NOB.

T. suffruticosus, procumbens, ramis diffusis, rigidis; foliis latis, ovatis, crassis, planis, glabris, margine sinuato-erosis, floralibus conformibus, ciliatis; cymulis in capitulos rotundatos digestis; calycis labii superioris angusti dentibus basi rotundato-ovatis, apice obtusis, rariùs subacutis; corollæ labio superiore rotundato, subrhombeo, emarginato, inferioris laciniis rotundatis, integris.

Thymus origanoides. Nob., in Florul. Lanc., vol. 1, pars 1, pag. 29.

Tajose, Lancerottensium.

HAB. Occurrit hæc species unica Canariensis in rupibus elatis montium septentrionalium Lancerottæ circà templum Virginis *de las Nieves* et ad pagum Hariam ab 800 scilicet ad 1700 pedes altitudinis super oceanum.

DISTRIB. GEOGR. Planta est Lancerottensis.

EXPLICATIO TAB. 152.

1. Ramus floridus magnitudine naturali. 2. Folium, cum figg. reliquis auctum. 3. Ramuli portio cum cymulis bracteis bracteolisque stipatis, floribus omnibus præter unicum et foliis recisis. 4. Alabastrum. 5. Flos. 6. Calyx extrorsum visum labio inferiore 2-dentato. 7. Idem labio inferiore 3-dentato. 8. Idem labio inferiore adempto ut appareant ovarii lobi et faucis pili. 9. Corolla antrorsum visa. 10. Idem dimidiatus. 11. Stamen antrorsum visum. 12. Idem visum à dorso. 13. Pistillum. 14. Styli junioris pars superior ut appareant lobi.

TRIB. IV. MELISSINEÆ. BENTH.

MICROMERIA. BENTH.

CALYX ovato-vel cylindraceo-tubulosus, 13-15-nerviis, 5-dentatus, dentibus sæpissimè pilosis, ferè æqualibus vel sub 2-labiatus dentibus 3 labii superioris brevioribus latioribus, fauce intùs nudiusculà vel pilis clausà. COROLLA recta vel leviter incurva, tubo incluso vel calycem paullùm excedente, 2-labiata, labio superiore erecto, breviusculo, subplano, integro vel emarginato, inferiore patente 3-lobo lobis æqualibus vel intermedio majore, vel emarginato. STAMINA 4, exserta vel inclusa, per paria approximata vel divergentia, inferioribus longioribus, ut plurimùm exsertis. FILAMENTA edentula. ANTHERÆ 2-loculares, loculis connectivo incrassato disjunctis, subparallelis vel divaricatis. STYLUS apice 2-fidus lobis subæqualibus, filiformibus vel lineari-lanceolatis, recurvis. STIGMATA apiculata vel ad latus loborum internum decurrentia. HEMIMERICARPIA sicca, lævia, quandoque mucilaginoso. SEMINA lævia, testà tenuissimà, hilo intùs ad basin, chalazà sub apice sità, micropyle apiculari. PERISPERMUM nullum vel valdè parcum. COTYLEDONES ovatae basi cordatae vel subsagittatae, radiculà brevissimà.

FRUTICULI vel herbæ per orbem totum temperatum calidumque sparsa.

Obs. Species hujus generis extricatu difficiles sunt et quæ species quæ varietates promulgandæ vix ausi sumus decernere opusque sententiâ nostrâ asperum adhuc indagatoribus novis relinquimus. Calycis tubi dentiumque forma, cymularum longitudo observandæ, à floribus pedicellatis sessilibusve aut à corollæ segmentis, nisi magna diversitas, discrimina parcius querenda sunt, vix ulla caulium aut foliorum variationibus fides habenda, nisi summæ. Cùm autem in regione nostrâ Etymomicromerii castra cohors tam nitida posuit, ni posteris ænigmata solvenda tradamus, formas omnes quæ nobis innotuerint sub oculis, tabulis insculptas lithinis, subjicere voluimus. Si ad summum porro pro varietatibus habendæ sunt formæ quedam à nobis hæsitabundis pro speciebus habitæ, aliæ, quarum nidus prærupti adhuc inviolati, in insulis plurimis sine ullo dubio latent. Omnes sectioni Piperellæ Benth. adnumerandæ.

SECTIO I. PIPERELLA. BENTH.

Folia omnia lanceolata vel linearia, revoluta, sæpè hirsuta (*Tragothymum*), vel ovato-

lanceolata aut ovata, coriacea, planiuscula, lucida, subpubescentia (Terebinthis). *Cymulæ* bracteatae sparsae, pedunculatae, floribus subsessilibus vel pedicellatis, raro compositae. *Corollæ* purpureae, violaceae, roseae vel albæ. — *Suffruticuli* lignosi, erecti, diffusi vel procumbentes, camphorati, aromatici, vel terebinthum redolentes, rarius inodori, crateris vasti maris Interni oras, Fortunatarum regionem, Æthiopiam, Americam inter tropicos et hemisphærii australis temperata incolentes.

† *TRAGOTHYMUM.*

1. *MICROMERIA THYMOIDES.* NOB.

M. caule erectiusculo vel diffuso, ramis pilis brevibus decurvis hirtulis; foliis linearilanceolatis, breviter petiolatis, subacutis margine vel ad medium usque revolutis, breviter pilosis; cymulis folio subbrevioribus, floribus plurimis breviter pedicellatis, bracteis linearibus revolutis pedicellis subduplo longioribus; calyce ovato vel subcylindræo, 13-costato, villosulo, sub-2-labiato, labio superiore 3-dentato, dentibus basi ovatis, pilosissimis, apice subulatis subciliatis, inferioris dentibus longioribus, fauce pilis copiosis clausa; corollæ labio superiore oblongo 2-fido, inferioris laciniis ovatis oblongisve, integris; antherarum loculis subparallelis; styli lobis subæqualibus; hemimericarpis subscabris. — Flores purpurei.

Satureia thymoides. Rob. Brown, *Verz. d. auf Mad. wildwachs. Pflanz. in Buch Can.*, pag. 192. — Soland. MSS. ex Lowe, *Prim. Flor. mad.*, pag. 19.

Thymus inodorus. Benth. in *Linnaea*, vol. 6, pag. 77, non Desf.

Satureia varia. Nob. olim.

Micromeria varia. Benth., *Lab.*, pag. 375, et *Suppl.*, pag. 731.

β *citrodora major*, viridior, calycis dentibus longioribus.

HAB. In rupestribus apricis et in convallibus regionis totius maritimæ insularum omnium Canariensium. Var. β occurrit in sylvis Teneriffæ.

DISTRIB. GEOGR. Species est unica Canariensis quæ in insulas Maderam! et Portum Sanctum! provehitur ubi vulgaris.

EXPLICATIO TAB. 153.

α 1. Ramus var. α rupestris *Micromeris thymoidis* Nob. floridus mag. nat. α 2. Ejusdem cymula cum folio et rami segmento aucta. α 3. Ejusdem flos auctus. α 4. Calyx auctus à latere sectus et arte explanatus. — β 1. Ramus var. β *citrodoræ* *Micromeris thymoidis* Nob. mag. nat. β 2. Flos cum pedicello et bracteis auctus. β 3. Calyx auctus à latere sectus atque explicatus.

2. MICROMERIA HYSSOPIFOLIA. NOB.

M. caule erectiusculo vel diffuso, ramis robustis, rectis, hirtis; foliis lanceolatis, revolutis, hirtis vel hirsuto-pubescentibus, subsessilibus; cymulis multifloris, inferioribus subsessilibus superioribus longè pedunculatis, floribus breviter pedicellatis, in glomerulum subsphæricum congestis, bracteis lineari-subulatis; calyce cylindræo vel ovato-cylindræo, 13-nervio, hirto, dentibus lanceolatis vel lineari-lanceolatis, acuminatis vel acutis, tubo 3-plò brevioribus, intùs pilosis, fauce pilosiusculà; corollà extùs hirsutà, tubo exserto vel incluso, labio superiore cordato, inferioris laciniis lateralibus rotundatis, infimo longiore cordiformi, integro. — Flores albi.

α hirta, foliis hirsutissimis, calycis cylindræi dentibus lanceolatis acuminatis, demùm sæpè recurvis.

β glabrescens, foliis hirsuto-pubescentibus, calycis ovati dentibus ovato-lanceolatis, acutis, erectis.

HAB. Invenimus hanc plantam in convalle Portùs Orotavensis quæ ad oppidum conducit.

DISTRIB. GEOGR. Species est Canariensis.

Obs. Quamvis primo aspectu satis diversæ sint formæ *α* et *β*, per alias tamen inter se contingunt, et nobis indubitanter conjungendas esse videtur.

EXPLICATIO TAB. 154.

1 *α*. M. hyssopifoliæ var. glabrescentis ramus. 2 *α*. Ejusdem flos cum figurâ sequente auctus. 3 *α*. Calyx latere sectus atque arte explicatus. — 1 *β*. M. hyssopifoliæ var. hirtæ ramus cymulis sessilibus. 2 *β*. Ejusdem ramus cui cymulæ plurimæ pedunculatæ. 3 *β*. Flos cum figurâ sequente magnitudine auctus. 4 *β*. Calyx latere apertus atque explicatus ut dentium formæ appareant.

3. MICROMERIA HERPYLLOMORPHA. NOB.

M. caule diffuso decumbente, ramis elongatis hirsutis; foliis lanceolatis, subhirsutis, margine revolutis, breviter petiolatis; calyce campanulato-tubuloso, 13-15-nervio, dentibus tubi ferè longitudine, subæqualibus, basi ovato-lanceolatis, apice subulatis, pectinociliatis, fauce nudiusculà; corollà amplà, extùs pubescente, labio superiore depressè cordato, profundè emarginato, inferioris laciniis lateralibus rotundato-ovatis, imà latè elongato-rotundatà, emarginatà; antherarum loculis demùm divaricatis; styli lobis subæqualibus. — Flores purpurascens.

HAB. Lecta fuit hæc planta in rupestribus convallium insulæ Palmæ.

DISTRIB. GEOGR. Stirps est ex toto Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 155, A.

1. Ramus floridus magnitudine naturali. 2. Flos cum sequentibus magnitudine auctus. 3. Calyx à latere sectus et explicatus ut conspiciantur dentes. 4. Hemimericarpia juniora cupulæ insidentia.

4. MICROMERIA TRAGOTHYMUS. NOB.

M. caule erectiusculo, ramis robustis, divaricatis, teretibus, fuscis; foliis lineari-lanceolatis lanceolatisque, revolutis, patentibus, breviter pedunculatis, velutino-pubescentibus vel glabrescentibus, atroviridibus; cymulis 2-multifloris, pedunculis folio brevioribus, bracteis linearibus, acutis; calyce campanulato-tubuloso demùm subovato, sæpè 15-striato, molliter pubescente, colorato, dentibus lanceolatis, subobtusis, rectis, æqualibus, tubo subduplò brevioribus, intùs pilis paucis hirsutis, fauce vix pilosâ; corollâ parvâ, tubo incluso, labio superiore cordato-rhombiformi, crenato, inferioris laciniis lateralibus rotundatis, inferiore obcordato; styli lobis æqualibus, latis. — Flores intensè cærulei.

HAB. Legimus hanc plantam in montosis Teneriffæ, loco non notato.

DISTRIB. GEOGR. Planta est Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 155, B.

1. Ramus floridus magnitudine naturali, figuræ reliquæ auctæ. 2. Flos cum calyce juniore. 3. Calyx vegetior. 4. Calyx latere recisus et arte patefactus ut appareant dentes.

5. MICROMERIA LACHNOPHYLLA. NOB.

M. caule erecto, ramis teretibus, elongatis, gracilibus, flexuosis, rufulis, superioribus albido-virentibus, pubescentibus; foliis revolutis, subcylindræis, obtusiusculis, pilis brevissimis, sericis, glandulosis, pulchrè puberulis, pallidè viridibus, ascendentibus, rectis vel rariùs arcuatis, ramorum inferiorum rectis imbricatis; cymulis sub-3-floris, pedicellatis, folio longioribus, versùs apicem ramorum laxè digestis; calyce cylindræo, sub-15-striato, puberulo, dentibus 3-angulari-lanceolatis, acutis, tubo sub-3-plò longioribus; corollâ parvâ, labio superiore rhomboideo 2-fido, inferioris laciniis rotundatis, infimâ crenatâ; antherarum loculis subparallelis; styli lobis subæqualibus.

HAB. Crescit hæc planta in ropestribus elatis aridissimis ultra pagum Chasnam, non longè à monte *Pico del Almendro* dicto.

DISTRIB. GEOGR. Stirps est Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 156, A.

1. Planta florida magnitudine naturali, figuræ reliquæ omnes auctæ. 2. Folium antrorsum visum. 3. Flos. 4. Calyx à latere inter labra sectus et arte patefactus ut appareat dentium forma.

6. MICROMERIA LASIOPHYLLA. NOB.

M. caule erectiusculo, ramis brevibus, arcuatis, cylindræis, fuscis, junioribus rufis, hirtis; foliis sessilibus, revolutis, subcylindræis, versùs apicem attenuatis, obtusis, subpatenti-arcuatis, hirsutissimis, pallidè virentibus; cymulis ad apicem ramorum congestis, subsessilibus, bracteis lineari-subulatis, 3-4-floris, floribus sessilibus; calyce ovato, sub-15-nervio, dentibus tubi ferè longitudine, angustè lanceolatis, usquè ad apicem regulariter attenuatis, acutis, rectiusculis, hirsuto-ciliatis, fauce nudiusculà; corollà parvâ, tubo incluso, labio superiore rotundato emarginato, inferioris laciniis rotundatis; antherarum loculis subparallelis; styli lobis subæqualibus.

HAB. Legimus hanc speciem in fissuris rupium deustorum jugi cyclici Teneriffæ *Filo de las Cañadas* dicti ad pylas alpinas *el Paso de Guadaluja*.

DISTRIB. GEOGR. Stirps est propria insularum Canariensium.

EXPLICATIO TAB. 156, B.

1. Ramus floridus mag. nat., figuræ cæteræ mag. auctæ sunt. 2. Cymula ramulo insidens folio stipata. 3. Calyx. 4. Idem latere recisus et arte apertus ut dentium forma conspiciatur. 5. Corolla.

7. MICROMERIA LEPIDA. NOB.

M. tota pilis patulis rectis, scabrellis, pilis brevibus intersitis, albensibus vestita, caule ascendente, ramis diffusis, recurvis, nodosulis, junioribus lætè purpureis; foliis revolutis, cylindræo-fusiformibus, petiolatis, petiolis gracilibus folio 3-4-plò brevioribus; cymulis 3-12-floris, pedunculatis, pedunculis gracillimis, hirtis, glandulosis, folio longioribus, purpurascensibus; floribus longè pedicellatis, pedicellis filiformibus, divaricatis, bracteis linearibus, acuminatis; calyce cylindræo-tubuloso, 13-striato, dentibus subæqualibus, recur-

vis, acutis, superioribus basi ovatis, inferioribus lanceolato-ovatis, tubo 4-plò brevioribus; corollà amplà labio superiore rotundato, subcrenato, inferioris laciniis lateralibus ovatis, inferiore rotundato; antherarum loculis subdivaricatis; styli lobis sub-æqualibus; hemimericarpis puncticulato-scabris. — Flores pulchrè rosei.

HAB. Crescit hæc species, ex cl. Despréaux, in rupibus præruptis montium Gomere.

DISTRIB. GEOGR. Stirps est omninò Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 157. A.

1. Ramus floridus magnitudine naturali, figuræ reliquæ auctæ. 2. Florum cymula folio stipata cum rami segmento. 3. Flos. 4. Calyx latere sectus et arte complanatus ut appareant dentes. 5. Hemimericarpium. 6. Semen *a* hilum, *b* raphe, *c* chalaza, *d* micropyle. 7. Embryo.

8. MICROMERIA PREAUXII. NOB.

M. tota molliter cinereo-hirta, caule erecto, ramis validis, rectiusculis, divaricatis, fusco-cinereis; foliis revolutis, cylindraceis; pilis albidis, hirtis, sessilibus; cymulis pedunculatis, folio brevioribus vel sublongioribus, bracteis lineari-lanceolatis; floribus glomeratis, breviter pedicellatis; calyce ovato-cylindraceo, hirtissimo, 13-striato, sub-2-labiato, labio superiore longiore, dentibus brevibus, 3-angularibus, acutis, divaricatis, inferioris gracilioribus tubo 3-plò brevioribus; fauce pilis paucis clausâ; corollâ parvâ, tubo incluso, labio superiore angustè cordato, inferioris laciniis rotundatis; antherarum loculis subparallelis.

Micromeria sp. nov. *Despréaux in sched.*

HAB. Hanc speciem inter rupes Goyavræ in insulâ Canariâ legit cl. Despréaux, qui flores habere pallidè roseos et citrum olere scripsit.

DISTRIB. GEOGR. Species est vera Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 157. B.

1. Ramus floridus magnitudine naturali, figuræ reliquæ auctæ sunt. 2. Calyx. 3. Idem latere resectus et arte apertus ut faux subnuda et labii utriusque dentes conspiciantur. 4. Corolla latere aperta et arte explanata ut laciniarum formæ et stamina pateant.

9. MICROMERIA TENUIS. LINK.

M. caule recto, erecto, ramis gracillimis rectis, strictis, atropurpurascens, junioribus pilis brevibus, recurvis, adscendentibus puberulis; foliis rectis vel vix incurvis, adscenden-

tibus, revoluto-subcylindraceis, obtusiusculis, brevissimè petiolatis vel subsessilibus, cinereo-pubescentibus; cymulis 8-9-floris, pedunculatis, pedunculis gracillimis folium sæpissimè longè excedentibus, flore in dichotomiâ longè pedicellato, pedunculis partialibus florumque pedicellis filiformibus, bracteis lineari-subulatis; calyce angustè urceolato-cylindraceo, pubescente, argutè 13-striato, sub-2-labiato, dentibus lineari-subulatis, labii superioris sub-4-plò inferioris tubo sub-3-plò longioribus; corollæ labio superiore cordato, inferioris laciniâ mediâ oblongo-cordatâ, lateralibus rotundatis, fauce pilis paucis clausâ; antheris divaricatis.

HAB. Hanc plantam in rupestribus insulæ Canariæ statione exactâ non notatâ, invenit cl. Despréaux. Veram esse speciem Linkianam ex descriptione vix dubitandum.

DISTRIB. GEOGR. Stirps est Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 158. A.

1. Rami floridi. 2. Cymula cum ramuli segmento et folio, prout figuræ 2 sequentes, aucta. 3. Calyx latere apertus ut conspiciantur labii cujusque dentes. 4. Corolla latere aperta atque explanata.

10. MICROMERIA POLIOIDES. NOB.

M. caule suberecto, ramis rectiusculis vel incurvis, fulvo-purpurascens, pilis longiusculis, crispis, deflexis, hirtis; foliis rectis vel incurvis, cylindraceo-revolutis, obtusis, brevissimè petiolatis vel sessilibus, pilis rectis vel deflexis, crispis, lanatis; cymulis 3-6-floris, folii longitudine, pedunculis gracilibus, bracteis linearibus, acutis, lanatis, flore medio pedicellato; calyce cylindraceo, gracili, argutè 13-striato, lanato, dentibus æqualibus, lineari-lanceolatis, subulatis, labii superioris sub-3-plò, inferioris tubo subduplò, brevioribus, pilosissimis, fauce pilis clausâ, corollæ labio superiore rotundato, breviter emarginato, inferioris laciniis lateralibus rotundatis, intermediâ rotundato-oblongâ; antherarum loculis subdivaricatis.

HAB. Hanc plantam ex insulâ Canariâ misit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Species est iterùm Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 158. B.

1. Ramus floridus. 2. Flos auctus. 3. Calyx magnitudine auctus, à latere recisus et arte explicatus ut appareant dentium forma et longitudo.

11. MICROMERIA BENTHAMI. NOB.

M. tota lanato-hirta, albida, caule erectiusculo, ramis diffusis, decumbentibus, floriferis, arrectis; foliis incurvis, revolutis, linearibus, apice attenuatis, subacutis, sessilibus; cymulis 3-4-floris, sessilibus vel breviter pedunculatis; calyce ovato-cylindraceo, 13-striato, dentibus basi lanceolatis, apice subulatis, tubo vix duplò brevioribus, valdè lanatis, fauce nudiusculà; corollà extùs pubescente, tubo longè exserto, labio superiore rotundato, subcrenato, inferioris laciniis lateralibus ovato-rotundatis, inferiore rotundatà, leviter crenatà; antheris valdè divaricatis. — Flores lactei, antheris roseis.

Micromeria lanata. Benth., *Lab.*, pag. 374, non Chr. Smith.

Micromeria tenuis. Benth., *Lab. Suppl.*, pag. 731, non Link.

HAB. Copiosissima est hæc planta in rupibus altissimis Montis *Saucillo* insulæ Canariæ, et impulsu aquarum devecta in convallibus circà urbem Palmarum aliquando occurrit.

DISTRIB. GEOGR. Species est genuina Canariensis.

ONS. Probabile est hanc plantam quam Lamberto à Fortunatis redux dederat Chr. Smith cum plantà alterà ab ipso in herbario Candolleano postea deposità quam tardiùs sub nomine *M. lanatæ* descripsit celeb. Linkius, in schedis olim confudisse. *Micromeriam* herbarii Lambertiani primùm pro *M. lanatâ* in *Lab. gen. et sp.* dedit cl. Benthamus, deinceps in supplemento plantæ alteræ in herb. DC. visæ, *M.* scilicet *lanatæ* veræ, nomen restituit et plantam Lambertianam pro *M. tenui* Linkianâ habuit. Nos pro *M. tenui* aliam speciem habemus, hanc ergò *M. Benthami* appellamus.

EXPLICATIO TAB. 159.

1. Ramus floridus magnitudine naturali, reliquæ magnitudine auctæ sunt. 2. Folium à latere visum. 3. Ejusdem sectio transversalis. 4. Flos. 5. Calyx à latere sectus et arte patefactus. 6. Corollà cum staminibus longioribus exsertis et stylo. 7. Eadem aperta atque arte explicata, labii inferioris lacinià inferiore medio cum tubo sectâ. 8. Staminis pars superior cum antherâ antrorsùm visâ, ut appareant connectivum incrassatum et loculi divaricati.

12. MICROMERIA LANATA. BENTH.

M. caule erecto, ramis erectiusculis duris, intricatis, fuscis, ramulis lanatis, albis; foliis brevibus, revolutis, ovatis vel fusiformibus, rectis, molliter lanatis vel lanato-pubescentibus, sessilibus vel brevissimè petiolatis; cymulis folii longitudine vel sublongioribus, pedunculis robustis, floribus aggregatis, sessilibus, bracteis lineari-lanceolatis, apice subulatis; calyce brevissimo, ovato, lanato, 13-striato, dentibus parvulis, acutis, lanato-hirsutissimis, labii superioris 3-plò, inferioris tubo subduplò brevioribus, fauce pilis clausâ; corollà parvâ vix

calycem excedente, labio superiore subrhomboidaleo, crenato, inferioris laciniis rotundatis; antherarum loculis subparallelis; styli lobis brevibus. — Corolla lactea (non benè rubellam dixit cl. Link), antheræ albæ.

Satureia lanata. Chr. Smith ex Link in Buch Can., pag. 143.

Micromeria lanata. Benth., Suppl. Lab., pag. 731.

HAB. Satis copiosa est hæc planta in montium jugis insulæ Canariæ circà convallem Tejedæ, eamque legerunt propè *Mogan* et *Tazarte* in eadem insulâ cl. Chr. Smith et Buch ex Buch *Can. Ins.*, pag. 163.

DISTRIB. GEOGR. Species est Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 160. A.

1. Ramus floridus magnitudine naturali. 2. Cymula cum rami segmento et folio cum figuris duobus sequentibus aucta. 3. Flos. 4. Calyx latere apertus et arte explicatus.

13. MICROMERIA JULIANOIDES. NOB.

M. caule depresso, ramis diffusis, arcuatis, decumbentibus, ramulis pilis patentibus vel deflexis, hirtis; foliis revolutis, cylindræis, incurvis, pilis ascendentibus, hirtulis vel glabris; cymulis folio subbrevioribus; calyce cylindræo, angusto, argutè 13-striato, dentibus subæqualibus, linearis-subulatis, tubo subduplò brevioribus, intùs pilosis, fauce pilis parvis clausâ; corollâ brevi, calycem vix excedente, labio superiore subcordiformi, inferioris laciniis rotundatis; antherarum loculis subparallelis. — Flores cærulei.

Thymus hirtus. Link in Buch Can., pag. 143, ex parte!

HAB. Legimus hanc speciem in altis jugis Teneriffæ *Filo de las Cañadas* eamque in viâ quæ ad Tagananam conducit invenit cl. Chr. Smith, ex specimine autographo herbarii Berolinensis.

DISTRIB. GEOGR. Species est Canariensis.

Obs. Folliculo chartæ cæruleæ herbarii regii Berolinensis cui propriâ cl. Linkii manu inscriptum nomen • *Thymus hirtus* Willd. • binæ incluse stirpes. Priori, quæ *M.* nostra *julianoides*, ἐπιγραφή affixa est Smithiana • *Tagananaweg 17 Junii* •; altera Maderensis propè oppidum Funchalense lecta, ad *M. thymoidem* Nob. referenda est, quæ planta forsàn Buchiana ex parte l. c. p. 174.

EXPLICATIO TAB. 160 B.

1. Ramus floridus, magnitudine naturali. 2. Cymula cum rami portiunculâ et folio, prout figuræ duæ sequentes, magnitudine aucta. 3. Flos. 4. Calyx arte sectus et explicatus.

14. MICROMERIA LINKII. NOB.

M. tota cinereo-pubescenti, ramis diffusis; foliis confertis, revolutis, lineari-lanceolatis, acutis, brevissimè petiolatis, pilis brevibus, albis, denticulatis, curvis, ascendentes, densè pulverulis; calyce cylindraco, subovato, profundius 2-labiato, dentibus lineari-subulatis, intus pilosis, labii superioris 3-plò, inferioris tubo 2-plò brevioribus; corollæ labio superiore oblongo-rotundato, crenato; labii inferioris laciniis lateralibus ovato-rotundatis, intermedio emarginato; antherarum loculis subdivaricatis.

Satureia juliana, *Link in Buch Can. Ins.*, pag. 143. — *Buch, l. c.*, pag. 174.

HAB. Legimus hujusce plantæ specimina caprarum morsu tonsa rupibus iisdem propè oppidulum *Guia* insulæ Canariæ, ubi eam invenerunt primùm cl. Chr. Smith et Leopoldus de Buch. Icon nostra sumpta est ex ipso specimine Smithiano in herbario Candolleano asservato.

DISTRIB. GEOGR. Species verissima est Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 151.

1. Ramus floridus. 2. Cymulæ binæ oppositæ, cum foliis et rami segmento, prout figuræ sequentes magnitudine auctæ. 3. Flos. 4. Calyx inter dentes labii inferioris sectus et arte explanatus. 5. Corolla, labii inferioris laciniâ mediâ et tubo sectis, arte explicata.

15. MICROMERIA HELIANTHEMIFOLIA. NOB.

M. caule lignoso, ramis robustis, fuscis, incurvis; foliis brevissimè pedicellatis, elongato-lanceolatis, margine revolutis, versùs apicem attenuatis, subobtusis, coriaceis, nervosis, scabris, junioribus utrinque pubescentibus; cymulis folio sublongioribus, bracteis lineari-subulatis, pubescentibus, floribus breviter pedicellatis; calyce elongato, cylindraco, apice substricto, 13-striato, purpurascete, dentibus rectis, subæqualibus, basi lanceolatis, apice subulatis, ciliatis, superioribus tubo bis et dimidium brevioribus, fauce subnudâ; corollâ amplâ, tubo exserto, labio superiore subrhomboideo, breviter emarginato, inferioris laciniis rotundatis; antherarum loculis divaricatis. — Planta valdè camphorata, flores rosei.

HAB. Legimus hanc stirpem in fissuris rupium nidulantem, ad pylas crateris primævi Tiraxanæ *Degollada de Manzanilla* dictas, in rupibus altissimis insulæ Canariæ, eandemque ex ejusdem insulæ convalle de *las Flores* misit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Species est Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 162.

1. Caulis pars cum ramis magnitudine naturali. 2. Folium à paginà inferiore visum cum figuris sequentibus auctum. 3. Calyx. 4. Idem inter dentes labii inferioris sectus et arte explicatus. 5. Corolla latere inter labia secta et arte explanata.

16. MICROMERIA DENSIFLORA. BENTH.

M. caule erecto; foliis lanceolatis, apice attenuatis, acutis, crassis, margine nervosis, revolutis, suprâ parcè pilosis, glabrescentibus, nitidis, subtùs pilis patentibus, argenteis, pilosis, eveniis, nervo medio conspicuo; cymulis folio sublongioribus, bracteis linearibus acutis; calyce elongato, cylindræo-campanulato, 15-nervio, dentibus tubi longitudine, basi lineari-lanceolatis, apice subulatis, pilosis, fauce nudiusculâ; corollâ amplâ, labio superiore brevi, oblongo, profundè 2-partito, inferioris laciniis lateralibus rotundatis, intermedio cordiformi, crenato; antherarum loculis demùm valdè divaricatis; styli lobis æqualibus. — Flores rosei.

Micromeria densiflora. Benth., *Lab.* pag. 375.

HAB. Hanc speciem nuspiàm in insulis nostris vidimus, mira autem cum præcedente affinitas. Icon et descriptio nostra sumptæ sunt ex specimine Broussonetiano herbarii locupletissimi Candolleani.

DISTRIB. GEOGR. Plantam esse Canariensem credibile est.

EXPLICATIO TAB. 163.

1. Ramus mag. nat., figuræ ceteræ mag. auctæ. 2. Folium à paginà inferiore visum. 3. Cymula ramuli segmento insidens cum folio. 4. Flos. 5. Calyx inter dentes inferiores recisa et arte explicata. 6. Corolla labii inferioris et tubi medio reciso arte explanata.

† † *TEREBINTHIS.*

17. MICROMERIA TEREBINTHINACEA. NOB.

M. caule lignoso, contorto, ramis filiformibus, brevissimè pubescentibus, pendulis, floridis sæpè erectis; foliis inferioribus-ovatis, superioribus lanceolatis, brevissimè petiolatis, acutis, nervoso-marginatis, planis, minutè puberulis vel glabris, suprâ intensè viridibus lucidis, subtùs pallidioribus nervosis; cymulis 2-12-floris, folio subbrevioribus, floribus parvis brevissimè pedicellatis; bracteis setaceis, brevibus; calyce ovato-cylindræo, molli-ter hirtulo vel pubescente, dentibus subæqualibus, lineari-lanceolatis vel lanceolatis, intùs

hirtis, fauce pilosiusculâ; corollâ brevi, tubo incluso, labio superiore rhomboideo, 2-fido, inferioris laciniis rotundatis, leviter emarginatis; antherarum loculis subparallelis; hemimericarpis scabriusculis, humectatis, mucilaginosi. — Flores violacei vel roseoli.

Thymus terebinthinaceus. *Brouss. Herb.!* — *Cat. hort. Monsp.*, 1805, pag. 59. — *Willd., Enum. hort. Berol.*, vol. 2, pag. 624. — *Link, in Buch Can. Ins.*, pag. 143. — *Buch, l. c.*, pag. 163.

Thymus Teneriffæ. *Poir. l., Herb. Desf.* — *Encycl.*, vol. 7, pag. 650.

Micromeria Teneriffæ. *Benth., Lab.*, pag. 378.

β caule robustiore, calycis pubescentis dentibus lanceolatis latioribus. An species?

HAB. Occurrit hæc species in fissuris rupium regionis inferioris Teneriffæ et Canariæ; odor terebinthinaceus, aliquando tamen in convallibus opacis littorum præcipuè orientaliū Teneriffæ citrum redolet. Nitorem et viriditatem saturatam dessiccata amittit.

DISTRIB. GEOGR. Planta est ex toto Canariensis, M. Piperellæ et filiformis in gregem cogenda.

EXPLICATIO TAB. 164.

Micromeria terebinthinacea α. 1. Ramus floridus. 2. Calyx inter dentes binos inferiores sectus et arte explicatus, cum figuris sequentibus auctus. 3. Corolla arte aperta, labii inferioris lobo intermedio diviso. — *Micromeria terebinthinacea* β. 1. Ramus floridus. 2. Flos prout partes sequentes auctus. 3. Calyx inter dentes inferiores sectus et arte explicatus. 4. Stamen antrorsum visum. 5. Idem à dorso visum. 6. Ovarii lobi gynophoro insidentes, cum styli basi. 7. Styli pars superior cum stigmatibus per styli lobos decurrentibus. 8. Cupula hypogyna hemimericarpis maturis sublatis.

CALAMINTHA. MOENCH.

CALYX ovato-cylindræus, fauce magis minùsve pilosâ, campanulâtâ, 2-labiatus, labio superiore 3-dentato, inferiore 2-fido. COROLLA campanulato-2-labiata, labio superiore rotundato, subemarginato, planiusculo, inferiore patente, plano. STAMINA 4, fertilia, inferioribus longioribus, antheris 2-locularibus, loculis connectivo crasso separatis, demùm divergentibus vel meniscatis. STYLI lobi inæquales, majore stigmate papilloso marginato. HEMIMERICARPIA sicca, lævia. SEMINA tenuissima, funiculo subnullo, hilo antrorsum ad basin, chalazâ sub

apice sitâ, perispermo parcissimo. COTYLEDONES rotundatæ, basi profundè cordatæ, radiculâ brevi inter lobos latente.

HERBÆ hemisphærii borealis temperationis, Mentham redolentes, basi lignescentes. FOLIA lata, ovata vel rotundata, petiolata. CYMÆ folio sublongiores, subsecundæ, floribus laxè pedicellatis, bracteis pedicellis brevioribus. FLORES purpurei.

1. CALAMINTHA OFFICINALIS. LINK.

C. foliis rhomboideo-rotundatis, dentato-crenatis, hirtis; calyce 2-labiato, labii inferioris dentibus subulatis, longioribus, fauce parçè pilosâ; corollâ amplâ, tubo longiùs exserto; antherarum loculis demùm meniscatis; hemimericarpiis ut plurimùm rotundis.

Calamintha. *Matth.* (ed. *Valgris*, 1583), *pars 2*, pag. 76.

Calamintha montana vulgaris. *Lob.*, *Stirp. Obs.*, pag. 274.

Calaminthum vulgare. *Uffenb. Kraeuterb. Cast. Dur.*, pag. 168.

Calamintha vulg. vel off. *Germ. Morand.*, *Bot. pract.*, tab. 29, fig. 8.

Melissa Calamintha. *Linn.*, *Sp. pl.*, vol. 2, pag. 827. — *Benth.*, *Lab.*, pag. 388.

Thymus Calamintha. *Smith, Engl. bot.*, tab. 1676.

Melissa rotundifolia. *Lowe, Novit. Fl. mad.*, pag. 14.

Nauta, Canariensium.

HAB. Frequens est hujus plantæ forma hirta ad margines sylvarum et in herbosis apricis insularum omnium Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. Calamintha hæc à regione mare Mediterraneum cingente et insulis Maderensibus (in Maderâ scilicet passim! forma hirtissima Thymus calaminthoides Reichb. et in Portûs Sancti Monte *Pico de Faxe!*) nostris Asturumque (C. Hochstetter! Watson!), boream versûs in Britanniam, ad 75 gradum (Watson), in Germaniâ ad Rheni ripas usquè procurrit.

2. CALAMINTHA NEPETA. SAVI.

C. foliis ovato-rhomboideis, crenatis, hirtis; calyce breviter 2-labiato, dentibus subæqualibus, fauce pilis copiosis clausâ; corollâ calycem paullùm excedente, tubo incluso; antherarum loculis demùm subdivergentibus; hemimericarpiis ut plurimùm ovatis.

Calamintha montana. *Matth.* (ed. *Valgr.*, 1583), *pars 2*, pag. 77. — *Rivin. Monop. irr.*, tab. 46, fig. 2.

Calamintha altera odore gravi Pulegii, foliis maculosis. *Lob.*, *Stirp. Obs.*, pag. 275.

Calamintha altera minor. *Park.*, *Theatr.*, pag. 36.

Melissa Nepeta. Linn., *Sp. pl.*, vol. 2, pag. 828. — Link, in *Buch Can. Ins.*, pag. 143, et *Buch, Ibid.*, pag. 180. — Benth., *Lab.*, pag. 387.

Calamintha trichotoma. Mœnch, *Meth.*, pag. 409.

Calamintha Nepeta. Savi, *Flor. pis.*, vol. 2, pag. 63.

Thymus Nepeta. Smith, *Flor. brit.*, vol. 2, pag. 642. — Hook., *Flor. Lond.*, ed. 2, ic.

Calamintha officinalis. Savi, *Mat. med. tosc.*, tab. 42, non Mœnch.

HAB. Hanc plantam invenerunt cll. Chr. Smith et L. de Buch in locis diversis insulæ Teneriffæ ad *Agua Mansa*, *Esperanza*, suprâ oppidum Lagunam, et copiosè suprâ convallem profundam Candelariæ ad fontem Nasturtii.

DISTRIB. GEOGR. Protenditur hæc species à littoribus maris Mediterranei in Britanniam, usquè ad 54 lat. bor. gradum (*Watson*); per Germaniæ atque Helvetiæ temperatiora à Ratisbonâ ad Salisburgum et in Austriam transit (*Koch*).

TRIB. V. SCUTELLARINEÆ. BENTH.

PRUNELLA. LINN.

CALYX campanulato-tubulosus, irregulariter nervosus, nervis in venas abeuntibus, 2-labiatus, labio superiore lato, rhomboideo, apice truncato, brevissimè 3-dentato, nervis in dentes productis, 2-lateralibus, suprâ-carinato-plicatis, labio superiore angusto, 2-fido, labiis post antherin convergentibus, fauce nudâ. COROLLA ampla, 2-labiata, ringens, labio erecto, convexo, integro, inferiore brevior, 3-fido, laciniâ intermediâ majore concavâ, crenatâ, tubo exserto, intûs versûs basin pilis annulato. STAMINA 4, fertilia, sub labio superiore ascendentia, approximata, filamentis apice simplicibus vel bifurcis, dente inferiore antherifero, antherarum loculis connectivo dilatato, apice bicorni, basi ovato affixis, demùm divaricatis, apicibus approximatis. STYLUS glaber, lobis subæqualibus, apice stigmatiferis. HEMIMERICARPIA ovato-3-angularia, appendice albo et sulculis 4 notata, epidermide humectatâ, mucilaginosa sulculisque mucilagine farctis, integumento secundo coriaceo, interno molli albido adhærente. SEMINA tenuissima umbilico suprâ basin chalazâ sub apice ferè ad medium sitâ, peri-

spermo nullo. COTYLEDONES ovato-rotundatae, basi cordatae, radiculâ brevi lobos excedente.

HERBÆ erectiusculæ vel procumbentes, ramosissimæ, Europææ, quarum una per orbem terrarum vagatur. FOLIA ovata vel lanceolata, integra vel pinnatifido-laciniata. CYMULÆ sessiles, 3-floræ, foliis floralibus latis, infimis majoribus stipatæ, in spicam terminalem densam digestæ. COROLLÆ purpureæ, violaceæ, albæ vel luteo-albæ.

1. PRUNELLA VULGARIS. LINN.

P. caulibus diffusis, stoloniferis; foliis ovatis vel lanceolatis, argutè dentatis vel integerimis, subtus hirsutis; calycis labii superioris dentibus brevissimis; corollæ labii inferioris laciniis rotundatis; filamentis apice dentatis, dente rectâ.

Brunella. Brunf., Herb. eic., tom. 3, pag. 26, fig. pess. sed prima.

Prunella. Fuchs., Hist., pag. 621.

Consolida minor, quam Germani Prunellam vocant. Matth. (ed. Valgr., 1570), pag. 671; (ed. Valgr., fig. magn., 1585) pars 2, pag. 312.

Brunella. Lob., Stirp. Obs., pag. 251. — Dod., Pempt., pag. 136.

Prunella vulgaris. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 837. — Fl. Dan., tab. 910. — Engl. bot., tab. 961. — Mirb., Ann. Mus., vol. 15, tab. 21, fig. 16. — Schk., Handb., vol. 2, tab. 168. — Mert. et Koch, Deutschl. Fl., vol. 4, pag. 334. — Benth., Lab., pag. 417. — Kunth, Flor. Ber., vol. 2, pag. 100.

Prunella æquinoctialis. H. B. et Kunth, Nov. gen., vol. 2, pag. 323, tab. 162.

HAB. Legimus hanc plantam semel sed copiosissimam ad rivorum margines et in inundatis convallis de *los Sauces* insulæ Palmæ.

DISTRIB. GEOGR. Spargitur undecunque hæc species super totam orbis cutem à regionibus hyperboreis per montes plagarum æquinoctialium usque in insulas Antarcticas.

TRIB. VI. NEPETEÆ. BENTH.

NEPETA. LINN.

CALYX tubulosus, rectus vel leviter incurvus, sub-15-nervius, 5-fidus, dentibus ferè æqualibus, fauce nudâ vel pilis clausâ. COROLLA ampla, tubo tenui incluso vel exserto, exannulato; fauce dilatatâ, quandoque pilosâ, labio superiore rectiusculo subconvexo, 2-fido, infe-

rioris patentis laciniis brevibus, rotundatis, recurvis, intermediâ maximâ, concavâ, margine crenulatâ. STAMINA 4, ascendentia, sub labio superiore approximata, superioribus longioribus. FILAMENTA apice brevissimè 2-dentata, antheris denticulo inferiori affixis, 2-locularibus, loculis divergentibus, apice connatis, connectivo tenui subevanido revinctis. STYLUS 2-fidus, lobis apice stigmatiferis. HEMIMERICARPIA sicca, lævia vel tuberculata basi, utrinque albo-notata. SEMINA tenuissima, umbilico suprâ basim, chalazâ sub apice sitâ. COTYLEDONES ovatæ, basi cordatæ, radiculâ brevi.

HERBÆ sæpè proceræ et basi lignescentes, per orbem omnem veteribus notum à Scandinaviâ et Sibiariâ usquè ad Emodi juga sparsæ. FOLIA petiolata, crenata, integra laciniata vel pinnatifida. CYMULÆ breves, sparsæ vel in spicam aggregatæ. FLORES conspicui, violacei, albi vel rosei.

1. NEPETA TEYDEA. NOB.

N. ramis erectis, 4-gonis, cavis, pilis mollissimis, articulatis, albis, villosis; foliis petiolatis, superioribus subsessilibus, lanceolatis vel ovato-lanceolatis, acutis, basi cordatis, argutè crenato-dentatis, utrinque villosis, pallidis; racemis simplicibus vel basi ramosis, elongatis, foliis floralibus lanceolatis integris, bracteis lineari-lanceolatis, venosis, coloratis, calycis longitudine vel brevioribus; cymis inferioribus pedunculatis, superioribus subsessilibus in spicam aggregatis; calycibus brevibus, campanulato-tubulosis, hirtis, 15-striatis, dentibus subæqualibus vel summo sublongiore, basi lanceolatis, apice subulatis, fauce lævi, fructifero vix dilatato; corollâ extûs hirtulâ, intûs lævi, calycem subduplò excedente; hemimericarpis tuberculato-scabris, nubilis, nigris.

HAB. Hanc plantam in rupestribus elatis ad 6000 pedes suprâ Oceani æquor in regione Leguminosarum Teneriffæ propè Fontem Rosæ et ad Montem *del Limon* primus legit cl. Petrus Alexander Auberius.

DISTRIB. GEOGR. Stirps esse ex toto Canariensis videtur.

EXPLICATIO TAB. 165.

1. Ramus floridus et fructifer mag. nat. 2. Bractea æquè ut partes stirpis sequentes

mag. auct. 3. Bracteola. 4. Flos. 5. Calyx medio antrorsum sectus et arte explicatus. 6. Anthera à fronte visa. 7. Eadem à tergo visa. 8. Styli lobi. 9. Ovarii lobi disco impositi. 10. Hemimericarpium. 11. Ovulum jam pragnans, *a* funiculus, *b* hilum, *c* raphe, *d* chalaza, *f* embryo immaturus intra integumentum tenue translucidum visus. 12. Embryo maturus.

CEDRONELLA. MOENCH.

CALYX urceolato-campanulatus vel tubulosus, rectiusculus, 15-16-nerviis, dentibus subæqualibus. **COROLLA** ringens, tubo subincluso vel exserto, labio superiore angusto, 2-fido, planiusculo, inferioris lobis lateralibus brevibus, intermedio latiore subplano. **STAMINA** 4, ascendencia, inclusa vel exserta, filamentis apice breviter 2-fidis vel simplicibus, antheris 2-ocularibus, parallelis vel subdivergentibus. **STYLUS** apice ferè æqualiter 2-fidus, lobis apice vel marginibus stigmatiferis. **HEMIMERICARPIA** sicca, lævia. **SEMINA** tenuia, integumento interno hyalino ab exteriori solubili, hilo suprà basin chalazâ ferè ad medium sitâ; perispermo nullo. **COTYLEDONES** ovatae, basi vix cordatae, radicula claviculata.

SUFFRUTICULI vel herbæ suaveolentes insularum Canariensium vel Americæ borealis australioris. **FOLIA** ovata vel elongato-lanceolata, integra vel 3-foliata, basi rarò cordata, inciso-crenata, floralibus linearibus. **CYMÆ** in spicam interruptam densamve approximatae, breviter pedunculatae. **FLORES** sessiles vel pedicellati, corollis purpurascensibus vel cæruleis.

SECT. I. CUPELLA.

Calyx turbinato-campanulatus. *Corollæ* faux dilatata, tubo brevi. *Stamina* inclusa, filamentis apice brevissimè 2-fidis, antheris demùm divaricatis. *Styli* lobi apice stigmatiferi. — *Suffruticulus* Canariensis foliis 3-foliatis, et herba hederacea repens Americana, foliis ovatis cordatis.

Obs. Sectionem alteram efficit *C. mexicana* Benth (1).

SECTION II. SIPHONELLA.

(1) *Calyx* cylindræco-tubulosus. *Corollæ* tubus elongatus, incurvus, fauce vix dilatata. *Stamina* longè exserta, filamen-

1. CEDRONELLA CANARIENSIS. NOB.

C. caule basi lignescente, ramis herbaceis, rectis, 4-gonis, glabris, medullâ farctis; foliis 3-foliatis, petiolatis, foliolis lanceolatis, apice attenuatis, 2 inferioribus quandoque caudato-2-lobis, suprâ glabris, subtus pilis crispis, lanatis vel glabris, margine nervosis, inciso-dentatis, breviter petiolulatis vel lateralibus subsessilibus, floribus in spicam crassam basi interruptam, obtusam digestis; cymulis 3-5-multifloris, breviter pedunculatis; calyce campanulato, basi urceolato, rectiusculo, demùm ovato-cylindræo, coriaceo, 15-16-striato, pubescente vel glabriusculo, dentibus lanceolatis, apice subulatis, tubo ter brevioribus, fauce nudâ; corollâ ringente, tubo subincluso, fauce dilatâ, labio superiore 2-fido, inferioris lobo intermedio brevi. — Flores fulvo-purpurei, marmorati, odor balsameus.

β anisata, tota glabra, spicâ laxiusculâ, dentibus calycinis brevioribus, corollâ (unicam vidi) valdè fornicatâ, labio superiore latiore vix crenato. Tota planta anisum olet.

Melissa fortè Canariana triphyllos, odorem camphoræ spirans penetrantissimum. *Pluk., Alm., emend., pag. 401; Phytogr., tab. 325, fig. 5, ramus sine floribus.*

Camphorosma. *Moris., Hist., pars 3, pag. 366, sect. 11, tab. 11, fig. ult. bona.*

Dracocephalo affinis Americana trifoliata, Terebinthinæ odore. *Volkam., Fl. norib., tab. 145.*

Cedronella Canariensis viscosa, foliis plerumque ex eodem pedicello ternis. *Comm., Hort. Amst., vol. 2, pag. 81, tab. 41.*

Dracocephalum Canariense. *Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 829.*

Cedronella Canariensis. *Mæneh, Meth., pag. 411. — Benth., Lab., pag. 502.*

Algaritoje Nivariensium Neta, Palmensium.

HAB. Crescit hæc planta copiosè ad sylvarum margines et in rupestribus umbrosis regionis sylvosæ insularum Canariæ Teneriffæ et Palmæ.

DISTRIB. GEOGR. Species est Macaronesiaca nec Americana quæ in insulâ quoque Maderâ non rarò occurrit; ibi sub nomine *Ortelao de Burro* seu menthæ asininæ accolis Portucalensibus nota est. Asturum insulas non attingit.

tis apice simplicibus, antheris parallelis, connectivo incrassato. *Stigmata* per styli lobos decurrentia. — *Herba Americana erecta, Monardam referens.*

TRIB. VII. SALVIEÆ.

SALVIA. LINN. (1).

CALYX 2-labiatus, ovatus vel tubulosus vel campanulatus; labio superiore integro vel 3-dentato, inferiore 2-fido, fauce nudâ. COROLLA 2-labiata, tubo incluso vel exserto, labio superiore fornicato vel rariùs ferè erecto, inferiore patente, trifido, lobis lateralibus brevibus, intermedio sæpissimè latiore, integro vel emarginato. STAMINA 4, fauci inserta, duo postica ananthera, ipso filamentum rudimentali vel etiam inconspicuo, antica duo perfecta. ANTHERÆ sub apice filamentum articulatae, parallelè contiguæ, basi imâ sibi mutuò adglutinatae, biloculares; loculis connectivo valdè dilatato longè ab invicem remotis; connectivi brachiis nunc subæqualibus, utrisque elongatis, adscendentibus, exsertis, in loculum fertile, alterum altero paulò minorem, desinentibus, nunc valdè inæqualibus, altero elongato, extrâ faucem corollæ porrecto, falcato-erecto, toto filiformi, loculum perfectum gerente, altero abbreviato, in corollæ faucem descendente, membranaceo-dilatato, basi membranæ edentulâ vel hinc aut utrinquè unidentatâ, loculo in apice membranæ punctiformi, abortivo, vix tamen unquàm pollinis granulis prorsùs vacuo, quo puncto eoque solo juga antherarum cohærent. STYLUS adscendens, apice 2-fidus, lobis æqualibus vel inæqualibus, postico brevior, vel quandoque ambis rotundatis, complanatis. STIGMATA terminalia, vel per lobos decurrentia. MERICARPIA ellipsoidea vel oblonga, obtusissimè trigona, sicca, glabra, vel pilis raris conspersa, plerùmquè (an semper?) humectata, mucilaginosa.

1. SALVIA CANARIENSIS. LINN.

S. (Hymenosphace) suffruticosa, elatior, ramosa, laxè foliata, ramis apice paniculatim

(1) Benevolentie viri generosi vicecomitis de Noë totius ordinis novi Salviarum nostrarum descriptionem debemus.

divisis cauleque molliter floccoso-lanatis; foliis hastato-lanceolatis vel sagittatis, margine crenulatis, dorso cano-cinereo-ve tomentosus, supra glabratis, inferioribus longè petiolatis, superioribus subsessilibus, floralibus membranaceis (plùs minùsve coloratis) oblongis, in petiolum brevem attenuatis, serò deciduis; cymulis in spicam laxam approximatis, 3-2-floris; pedicellis bractea multò brevioribus, filiformibus, erectis; bracteolis 4 (cymulis singulis 2) lanceolatis, herbaceis, pedicello triplò longioribus; calyce compressè campanulato, membranaceo, (plùs vel minùs colorato), hispidulo, 13-nervio, reticulatim venoso, demùm nutante, labio superiore recurvo, emarginato bilobo, lobis obtusissimis, inferiore vix longiore, erecto, bipartito, lobis oblongis, obtusis, mucronulatis; corollà calycem duplùm excedente, labio superiore falcato, inferioris brevioris lobis lateralibus demùm patulis, inferiore majore erecto, emarginato, annulo nullo piloso; connectivorum brachiis descendentibus, antheris superioribus majoribus, inferioribus membranaceo-dilatatis, membranà edentulà, inter se loculis punctiformibus connexis, ellipticis, apice connatis; mericarpiis parùm mucilaginosus.

Horminum hastatis amplioribus foliis Ari modo alatis. *Pluk. Almag. Bot. et Phytogr.* (1691), vol. 301, fig. 2.

Horminum Canariense tomentosum hastato folio. *Moris., Hist. plant.* (1699), vol. 3, pag. 394, sect. 2, tab. 13, fig. 17, inferior.

Sclarea folio triangulari, caule tomentoso. *Tournef., Inst.* (1700), vol. 1, pag. 180. — *Boerh., Ind. plant.* (1720), vol. 1, pag. 164, n. 12.

Salvia foliis hastato-triangularibus oblongis crenulatis obtusis. *Linn., Hort. Cliff.* (1737), pag. 13, n. 12. — *Roy., Flor. Leyd. Prodr.* (1740), pag. 308, n. 3. — *Linn., Hort. Ups.* (1748), pag. 10, n. 5.

Salvia Canariensis. *Linn., Spec. plant., ed. 1* (1753), pag. 26, n. 20; *ed. 2* (1762), pag. 38, n. 24. — *Trew., Pl. rar.* (1763), pag. 17, tab. 19, fig. 1 (mediocris). — *Linn., Mant. alt.* (1771), pag. 319. — *Lam., Dict., vol. 1* (1783), pag. 628. — *Willd., Spec., vol. 1* (1797), pag. 144. — *Pers., Synops., vol. 1* (1805), pag. 28, n. 74. — *Vahl., Enum., vol. 1* (1805), pag. 268. — *Spreng., Syst. veg., vol. 1* (1825), pag. 56, n. 4. — *Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 1* (1827), pag. 15 (hortorum aufuga, circa Panormum nunc spontanea, Aprilis majoque florifera). — *Benth., Lab.* (1832-1836).

Schraderia hastata. *Mærch., Method.* (1794), pag. 378.

Salvia incolarum.

HAB. In rupestribus siccis ad montem *del Pino de Oro* propè oppidum Sanctam Crucem Teneriffæ ad 600 circiter pedes super Oceanum, et in collibus aridissimis circa civitatem Palmarum (*ciudad de las Palmas*) atque alibi copiosissimè in insulà Canarià (*Webb!*) etiam in Gomerà insulà (*Pluk.*)

DISTRIB. GEOGR. Planta insulis Canariensibus propria.

2. SALVIA BROUSSONETI. BENTH.

S. (Æthiopsis) perennis? herbacea, pedalis et ultra, ramosa, ramis patulis pubescentibus, foliis crassiusculis, pannosis, petiolatis, inferioribus latè cordato-rotundatis, inæqualiter lobatis, lobis minutè dentato-crenatis, suprâ viridibus, subtùs albidè cinereo-tomentosis, nervoso-reticulatis nervis viscoso-pubescentibus medio multò latiore crassiusculo, caulinis oblongis, sublobatis, floralibus sessilibus, ovato-lanceolatis, concavis, mucronatis, hirsutis, erectis, persistentibus; cymulis 3-2-floris, caule summo in spicam approximatis, ultimis sterilibus pedicellis bracteâ multò minoribus, filiformibus, bracteolis 4 minutis, pedicello ferè triplò longioribus; calyce patente, compressè campanulato, hirsuto, sub-16-nervio, labio superiore 3-dentato, dente medio breviorè, inferioris dentibus ovato-oblongis, subulatis; corollâ cœruleâ calycem ferè duplùm excedente, labiis subæqualibus, superiore falcato, inferioris lobis lateralibus erectis medio latiore emarginato, recto, annulo nullo piloso; connectivorum brachiis descendentibus, membranaceo dilatatis, membranâ basi unidentatâ, inter se loculis punctiformibus.

Salvia Broussoneti. Benth., Lab., pag. 227.

DISTRIB. GEOGR. Hanc plantam in Teneriffâ ut videtur olim legit Broussonetius, sed in eam nec incidit Chr. Smith neque postè viderunt ell. Webb et Berthelot. Icon nostra sumpta est ex ipso specimine herb. Lambertiani à cl. Bentham descripto, quod cl. Webb Londinii commoranti ex herb. suo, ubi nunc extat, pingendum describendumque benignè tradidit cl. Carolus Lemann, qui et insulas Canarienses et Maderam ipse peragravit.

EXPLICATIO TAB. 166.

1. Ramus floridus. 2. Flos cum figuris sequentibus auctus. 3. Calyx apertus labii inferioris medio resecto. 4. Filamenta cum antheris loculi superioris perfecti, inferioris minutissimi adglutinati, connectivo latè membranaceo dilatato affixi. 5. Connectivi brachii pars inferior cum loculo abortivo.

3. SALVIA CLANDESTINA. LINN.

S. (Plethiosphace) humilis, simplex vel parùm ramosa, foliis oblongo-ellipticis, inciso-pinnatifidis; cymulis approximatis vel remotis; corollâ calycem duplùm longiore; loculi abortivi appendiculâ posticâ hinc dentatâ.

Horminum verbenæ laciniis angustifolium. Triunf., Obs. (1685), pag. 66, tab. 4.

Horminum sylvestre minus inciso folio flore azureo. Barrel. (1714), pag. 24, tab. 220.

Salvia clandestina. Linn., *Spec.*, ed. 2 (1762), pag. 36. — Vahl., *Enum.*, vol. 1 (1805), pag. 256. — Bertol., *Rar. Ital. pl.*, ed. 2 (1806), pag. 29. — Savi, *Bot. Etrus.* (1808), pag. 21. — Guss., *Flor. sic. Prod.*, vol. 1 (1827), pag. 18; *Suppl.*, vol. 1 (1832), pag. 5. — Ten., *Syll.* (1831), pag. 20 (non Linn. herb., neque Sibth., *Flor. græc.*, quæ diversissima est et ad *S. lanigeram* Poir. seu *controversam* Ten. spectat). — Benth., *Lab.* (1832-1833), pag. 240.

Salvia multifida. Sibth. et Sm., *Fl. græc.*, vol. 1 (1806), pag. 17, tab. 23. — Reichenb., *Iconogr. bot. cent.* 6 (1828), pag. 8, tab. 524, fig. 719. — Bertol., *Flor. ital.*, vol. 1 (1833), pag. 149, n. 12.

Salvia verbenacoides. Brot., *Fl. lusit.*, vol. 1 (1804), pag. 17.

Sclarea decidua. Mærch., *Method.* (1794), pag. 375.

S. pratensis minor. Savi, *Flor. pis.*, vol. 1 (1798), pag. 23.

S. pratensis γ *præcox*. Pers., *Synops.*, vol. 1 (1805), pag. 26.

Salvia Verbenaca. Desf., *Fl. atl.* (1800), vol. 1, pag. 21. — Chaub., in *Exped. Scient. Mor. bot.* (1832), pag. 18, n. 33.

Salvia collina. Lowe, *Prim. Fl. mad.* (1831), pag. 18, n. 29, non Kunth.

Salvia dubia. Ejusd., in *Hook. Journ.*, vol. 1 (1834), pag. 37.

HAB. Crescit hæc species copiosè in graminosis Teneriffæ ad altitudinem sylvarum, ad oppidum Lagunense, in valle Orotavensi circà pagum *Esperanza* et alibi, necnon ex Despréaux in insulâ Canariâ.

DISTRIB. GEOGR. Magnitudine varia à regionibus insulisque Oceani Atlantici quæ protendantur à grad. 27 usquè ad 45 copiosissimè crescit et per littora omnia insulasque maris interni non rarò occurrit.

4. SALVIA ÆGYPTIACA. LINN.

S. (Notiosphace) suffruticosa, humilis, basi ramosissima, ramis diffusis, densè cæspitosis, intricatis, filiformibus, pube reflexâ cinerascentibus, apicibus tenuissimis; foliis petiolatis, lineari-lanceolatis, margine undulato-crenatis, pube rigidâ utrinque, imprimis dorso, asperis, infernè sæpè runcinato-dentatis, floralibus parvis persistentibus, ovato-oblongis, acutis; cymulis remotis, inferioribus 6- superioribus 2-floris, ultimis abortivis; pedicellis filiformibus, bractea duplò longioribus; bracteolis 4 (cymulis singulis 2), lanceolatis, longitudine ferè bractearum; calyce obconico, hispidulo, 13-nervio, nervis 5 crassioribus, demùm nutante, labii superioris recurvi dentibus brevibus in unum quasi conniventibus, margine junioris introplacato, superioris erecti dentibus lineari-lanceolatis acuminatis; corollâ calycem parùm superante, glabrâ labio superiore brevi, erecto, inferioris longioris lobis inæqualibus demùm reflexis, annulo nullo piloso; filamentis 2 posticis vix distinctis, anticorum connectivis medio affixis! brachiis inferioribus adscendentibus! antherâ utraq; fertili!

superiore azureâ! inferiore minore, sordidè violaceâ; styli lobo brevior longiusculo acuto, vel abortivo obtusato, mericarpis mucilaginosi.

Sideritis ægyptiaca horminoides. *Lippi!*, in herb. *Vaill.*

Horminum ægyptium minimum ramosissimum. *Boerh.*, *Ind. plant. alt.*, vol. 1 (1720), pag. 166.

Salvia foliis lineari-lanceolatis denticulatis, floribus petiolatis. *Linn.*, *Hort. Cliff.* (1737), pag. 13, n. 17. — *Royer*, *Fl. Leyd. Prod.* (1740), pag. 309, n. 13.

Salvia ægyptiaca. *Linn.*, *Spec. pl.*, ed. 1 (1753), pag. 23, n. 1, ed. 2 (1762), pag. 33. — *Jacq.*, *Hort. vindob.*, vol. 11 (1772), tab. 108 (corollâ nimium longâ lobis lateralibus labii inferioris nimium angustatis). — *Gouan.*, *Illustr.* (1773), pag. 2. — *Willd.*, *Spec. pl.*, vol. 1 (1797), pag. 127. — *Desf.*, *Flor. atl.* (1800), vol. 1, pag. 19 (ubi perperam annua dicitur, verbumque colitur error typographicus habendus siquidem in arenosis circa Cafsam habitare plantam manu suâ scripsit auctor, cujus philyræ in herb. Atl. etiamnum extant). — *Poir.*, *Dict.*, vol. 6 (1804), pag. 583, n. 1. — *Vahl*, *Enum.*, vol. 1 (1805), pag. 221. — *Pers.*, *Syn.* (1805), pag. 24, n. 1. — *Delile*, *Fl. ægypt. illustr.* (1812), pag. 49, n. 15. — *Spreng.*, *Syst. veg.*, vol. 1 (1825), pag. 63, n. 105. — *Benth.*, *Lab.* (1836), pagg. 309 et 726, n. 262.

Salvia pumila. *Benth.*, *l. c.*, pag. 726. — *Cambess.*, *Voy. de Jacquem.*, *Bot.*, pag. 128, tab. 133.

HAB. Occurrit hæc species in regione maritimâ calidiorè Teneriffæ circa Sanctam Crucem, oppidulum *Guimar*, *Arico* pagum, *Adeæ* villam et alibi.

DISTRIB. GEOGR. Ab oceano Atlantico stirps usquè ad Pentapotamidem Indiæ borealis tractum agrî Cachemyriani confinem per transversam Africam Asiamque, excurrit, inter lat. bor. grad. 22 et 33 ubique inclusa. Occurrit in agro Tunetano interiore circa Cafsam (*Desf!*) in collibus Magnæ Syrteos (*Viv.* sub nomine *Thymi hirti*) in desertis Ægypti Inferioris circa Cahiram (*Forsk et Delile*) et Suez (*Delile!* in herb. Webb) in Arabiâ circa Djeddâ, Decembri exeunte florens. (*Schimp.*, exsicc. n. 820!) ad sinum Persicum (*Aucher*, exsicc. n. 5216!) in collibus gypsaceis et salinis Indiæ borealis ad Hydaspem flumen circa *Pendadenkhan*, ad viam inter *Lahore* et *Cachemyr*, ineunte Aprili florida (*Jacquemont*, herb! quæ *S. pumila*, *Benth.*).

Vicecomes DE NOË.

TRIB. VIII. STACHYDEÆ. BENTH.

LAMIUM. LINN.

CALYX campanulato-tubulosus, 10-nervius vel sub-5-nervius nervis in venas abeuntibus, 5-dentatus, dentibus subæqualibus, apice sæpè subulatis vel superioribus longioribus, fauce nudâ. **COROLLA** ringens

tubo incluso vel exserto, intùs nudo vel pilis annulato, fauce dilatata, labio superiore fornicato vel galeato, inferioris laciniis lateralibus truncatis, dentato-appendiculatis vel muticis, medio emarginato, basi angustato subfiliformi. STAMINA 4, adscendentia, sub fornice vel galeâ corollæ abscondita, inferioribus sublongioribus, filamentis apice indivisis, antheris per paria approximatis loculis basi divaricatis, apice conjunctis confluentibus, hirtis vel nudis, connectivo tenui. STYLI lobi subæquales, apice stigmatiferi. HEMIMERICARPIA sicca oblongo-3-quetra angulis acutis, truncata, lævia vel rugoso-puncticulata. SEMINA tenuia, integumento cum perispermi laminâ cohærente. COTYLEDONES obovatæ, basi brevissimè cordatæ, radiculâ cotyledonibus longiore.

HERBÆ annuæ vel perennes à regionibus borealibus orbis antiqui, Asiæ scilicet atque Europæ, ad Indiæ montes et Fortunatas pertractæ, in Americâ colonæ advectæ. CAULES repentis, erectæ vel decumbentes. FOLIA lata, integra, crenata, floralibus conformibus. CYMÆ sessiles, remotæ, vel ad apices ramorum approximatae. FLORES purpurei, albi vel lutei.

SECTIO I. *LAMIOPSIS*. DUMORT.

Corollæ tubus rectus, intùs nudus vel pilis annulatus, fauce ampliata.

Antheræ hirsutæ.

1. *LAMIUM AMPLEXICAULE*. LINN.

L. caule erectiusculo mox decumbente, ramis lævibus; foliis rotundato-reniformibus, remotis, inferioribus longè petiolatis, superioribus sessilibus, amplexicaulibus, grossè crenatis, pubescentibus; cymis sparsis vel ad apicem ramorum aggregatis, multifloris, bracteatis subnullis; calyce rectiusculo, dentibus lanceolatis apice subulato-attenuatis, tubi longitudine, ante anthesin et post anthesin clausis; corollâ longè exsertâ labio superiore galeato, extùs hirsutissimo, inferioris laciniis lateralibus brevibus, latissimis, propè basin brevissimè denticulatis, intermediâ oblongâ crenatâ, fauce inflatâ, tubo intùs exannulato; hemimericarpis læviusculis, humectatis minutè puncticulatis.

Morsus Gallinæ folio Hederulæ alterum. *Lob., Ic., pag. 463.*

Lamium amplexicaule. Linn., *Sp. pl.*, vol. 2, pag. 809. — *Fl. dan.*, tab. 752. — *Engl. bot.*, tab. 770. — *Schk.*, *Handb.*, vol. 2, tab. 259. — *Reichb.*, *Icon.*, tab. 259, fig. 373. — *Benth.*, *Lab.*, pag. 511.

HAB. Satis frequens est hæc species in campis et ad vias insularum Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. Herba est hemisphærii borealis quæ à 60 grad. lat. bor. à Petropoli scilicet Moschorum austrum versùs usquè ad Emodi juga et insulas nostras protruditur. Americæ quoque borealis accola est sed forsàn hospitata.

2. LAMIUM PURPUREUM. LINN.

L. caule decumbente; foliis rugosis, villosis, inferioribus rotundato-reniformibus, superioribus ovatis, cordatis, inciso-crenatis; cymis sparsis, superioribus approximatis, multifloris; dentibus calycinis post anthesin patentibus; corollæ tubo suprâ basin constricto, intùs pilis annulato, lobis lateralibus brevibus, denticulo auctis.

Urtica iners altera. Dod., *Pempt.*, pag. 153.

Lamium purpureum. Linn., *Sp. pl.*, vol. 2, pag. 809. — *Fl. dan.*, tab. 523. — *Engl. bot.*, tab. 769. — *Schk.*, *Handb.*, vol. 2, pag. 159. — *Hook.*, *Fl. lond.*, ed. 2, vol. 2, tab. .

HAB. Hanc plantam in insulis Canariensibus invenit cl. de Buch vid. *Phys. Besch.* pagg. 143 et 170.

DISTRIB. GEOGR. Occurrit quoquè hæc species à Scandinaviâ et Moschorum imperio per Hispaniam et Lusitaniam usquè ad insulas Canarienses si hùc certò referenda Stirps Buchiana nam stationem nullam propriam indicat.

STACHYS. LINN. (1).

CALYX campanulatus vel tubuloso-campanulatus bilabiatus 20-striatus dentibus aut æqualibus aut anticis vel rariùs posticis parùm longioribus. COROLLA bilabiata, labiis nunc æqualibus nunc inæqualibus, demùm abbreviatis, tubo recto vel supernè incurvo, exserto vel incluso, intùs aut nudo aut sæpiùs piloso-annulato; labio superiore erecto subpatente vel subfornicato, integro vel emarginato vel bifido, in præfloratione inferiori incumbente aut aliquandò erecto et plùs minùsve è calyce exserto (2), inferiore trilobo, medio majore, integro

(1) Hujus quoque generis elucubrationem cl. ac nobili viro vicecomiti de Noè debemus.

(2) Notam istam, ab auctoribus omnibus prætervisam in *Stachyde hirtâ* non solùm, verùm etiam in *S. Poirerii* Ten. (*S. Marrubifoliâ* Viv. non Salis) in *S. arenariâ* Vahl. et in *S. Betonica* Benth. observavi. Cæterarum *Stachydum* quarum saltem explorandarum occasio mihi fuerit labium superius inferiori incumbere vidi.

vel emarginato. STAMINA 4, adscendentia, inferiora longiora, apice sæpiùs contorta, et post fecundationem ad latera faucis dejecta; filamenta infernè barbata, pilis longis valdè viscosis, supernè plùs minùsve glabrata. STYLUS glaberrimus, apice bifidus lobis, subæqualibus, supernè stigmatosis. MERICARPIA obovalia, lævia, rugosa aut grumosa, non mucilaginoso.

HERBÆ quandoque basi lignescentes, per hemisphærii utriusque temperati arva et rudera sparsæ.

STACHYOTYPUS. BENTH.

Herbæ annuæ vel perennes glabræ pubescentes; corollis purpurascensibus, rubris, vel oseo-albis non ochroleucis; tubo incluso vel breviter exserto.

1. STACHYS ARVENSIS. LINN.

S. humilis, simplex vel sæpiùs basi ramosa, foliis cordato-ovatis, obtusis; calycibus campanulatis ultrà medium 5-fidis, lobis æqualibus subspinescentibus; corollis (purpureis) calycem parùm excedentibus, labio superiore inferiori in præfloratione incumbente.

Stachys arvensis. Linn., ed. 3 (1764), vol. 2, pag. 814. — Flor. dan. (1777), tab. 587 (ic. mediocris). — Curtis, Flor. Lond. (1817), vol. 1 (icon. bona). — Reich., Icon. Bot. (1832), cent. 10, pag. 24, n. 1298, tab. 967 (ic. bona). — Bentham, Lab. (1832-1836), pag. 550.

Glecoma foliis cordato-oblongis crenatis. Linn., Hort. Cliff. (1737), pag. 307.

Glecoma marubiastrum. Vill., Hist. des Plant. du Dauph. (1737), vol. 2, pag. 371.

Sideritis calycibus subinermibus hispidis. Linn., Flor. suec. (1745), pag. 176, n. 488.

Sideritis alsine trissaginis folio. Moris., Plant. Hist. Oxon. (1715), vol. 2, pag. 389, n. 22.

Trixago foliis hirsutis ovato-cordatis rotundè dentatis. Hall., Hist. stirp. indigen. Helv. (1768), vol. 1, pag. 101, n. 231.

Trixago arvensis. Hoff. et Link., Fl. Port. (1809), vol. 1, pag. 102.

Trixago cordifolia. Mœnch., Method. (1794), pag. 398.

Trixago colorata. Presl., Flor. sic. (1826), pag. 37.

Yerva de Gato, Canariensium.

HAB. In insularum Canariensium arvis et ruderatis; vulgaris Webb!

DISTRIB. GEOGR. Per Americam tropicam (sine dubio introducta) Asiam mediam? (ex Benth.) Africam borealem et copiosissimè per Europam totam nascitur, in Brasilià apud Rio Janeiro exsicc. (Gardner! in herb. Webb), in Cayennà. (Poiteau! in herb. Gay.),

in agris Tingitanis (exsicc. Salzmänn! in herb. Gay.), in Algeriâ circa *la Calle*, Hipponem, Algeriam, *Philippeville*, *Oran* (exsicc. Durieu! in herb. Mus. P.), in insulâ Baleare Majore, in agris, ad urbem Artam (exsicc. Cambessèdes! herb. Mus. P.), in Sardinia propè *Arizzo* (exsicc. Thomas! in herb. Gay.), in Corsicâ (exsicc. Serafino! in herb. Gay.), in Sicilia (exsicc. Jan.! in herb. Gay.), in Cretâ ad Caneam (exsicc. Salzmänn! in herb. Gay.), ad urbem Granatam (exsicc. E. Boissier! herb. Mus. P.), in Galliâ passim! in Britannia!

DESCR. RADIX annua, in fibras plurimas capillares divisa. CAULIS 1 decimetr. et ultra longus, pilis patulis villosulus medio vel sæpius imâ basi brachiato-ramosis, ramis inferioribus cauliformibus. FOLIA radicalia longè petiolata (majora 4-5 centimetr. cum petiolo longa 1-2 lata), limbo obtusissimo ovato vel rotundato, basi cordato, utrinque molliter villosulo, caulina superiora de more breviter petiolata, floralia subsessilia (majora 15 millim. longa, 10 mm. lata), reflexa, ovata, aut oblongo-ovata, obtusa, crenato-serrata, ultima brevissima, angustè oblonga, breviter mucronata, basi integra. CUMULÆ trifloræ, jugis inferioribus remotis folia vix dimidia æquantibus, superioribus confertis, ultimis folia sua subæquantibus. CALYX campanulatus 8 mm. longus extûs villosus intûs villosulus, profundè 5-fidus, lobis longè ciliatis, apice molliter spinescentibus, posticis 2 sublongioribus. COROLLA purpurea, calycem parùm superans, tubus inclusus medio piloso-annulatus, faux inclusa parùm dilatata, labium superius (in præfloratione incumbens) erectum, integrum extûs pilosulum, intûs subglabrum inferius longius, demùm reflexum lobis lateralibus parvis ovatis medio majore integro. FILAMENTA inferiora longiora. STYLUS apice bifidus, lobis apice stigmatosis. MERICARPIA undiquè granulata.

OLEZIA. BENTH.

Majore ex parte.

Herbæ annuæ vel perennes, glabræ pubescentes vel pilosæ; foliis ovatis, vel oblongis, vel lanceolato-oblongis; calycibus spinescentibus rariùs bilabiatis; corollis ochroleucis (labio superiore aliquandò albo), vel purpureis; labio superiore in præfloratione sæpè erecto! extrâque calycem, labio inferiore nondùm explicato, plûs vel minùs exserto!

2. STACHYS HIRTA. LINN.

S. foliis ovatis, æqualiter crenatis, basi subcordatis; caulibus brachiato-ramosis simplicibusve; calycibus campanulatis, 20-striatis, dentibus æqualibus, spinescentibus, elongatis; corollis (ochroleucis) calyce duplò longioribus, labio superiore, in præfloratione, erecto! extrâque tubum calycinum longè exserto.

Stachys hirta. Linn., *Spec. plant.*, ed. 3 (1764), pag. 813. — Desf., *Flor. atl.* (1809), vol. 2, pag. 20. — Reich., *Iconogr. bot.* (1827), cent. 1, pag. 68, tab. 40 (icon. bona). — Benth., *Lab. Gen. et spec.* (1832-1836), pag. 553, n. 65.

Galeopsis annua, Hispanica rotundiore folio. Tournf., *Inst. Rei. Herb.* (1700), vol. 1, pag. 186.

Galeopsis caule piloso. *Allion., Pl. Nicaens. Enum. method.* (1757), pag. 44.

Ocymastrum Valentinum. *Dalech., Hist. general. plant.* (1587), vol. 1, pag. 684 (icon. mediocris).

Marrubium nigrum rotundifolium. *Moris., Plant. Hist. univers. Oxon.* (1715), vol. 2, pag. 377, n. 15, tab. 9, sect. 11, fig. 15 (bona).

Tetrahitum hirtum. *Hoff. et Link., Flor. Port.* (1809), vol. 1, pag. 104.

Stachys inscripta. *Reichb., Iconogr. bot.* (1827), pag. 28, n. 40.

HAB. Occurrit hæc species in arvis insularum omnium Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. Nascitur in regionibus Africæ borealis et in oris australibus Europæ. In insulis Canariensibus Webb! in regno Tunetano Desfontaines! in herb. Mus. P., in Algeriâ propè *la Calle*, Hipponem, *Milah*, Cyrtam, Bougiam, Algeriam, Monstaganem, Oram et *Tlemsen* (exsicc. Durieu! in herb. Mus. P.,) insulâ Baleari majore ad urbes Alcuidiam et Esporlam (exsicc. Cambessèdes! in herb. Mus. P.,) in Melitâ (exsicc. Coquebert de Montbret! in herb. Gay.,) in Sardinia (exsicc. Moris! in herb. Gay.,) Calpe in rupibus (exsicc. Salzmann! in herb. Gay.,) in humidis propè Granatam (exsicc. E. Boissier! herb. Mus. P.,) propè Barcinonem (exsicc. Requien! in herb. Gay.,) in Stæchadum insulâ Margaritâ (exsicc. Perreymond!,) in Pyrenæi montibus orientalibus (exsicc. W. Arnott! in herb. Webb!)

DESCR. RADIX tenuis annua. Caulis erectus (4 decimetr. et ultrâ longus), hirsutus; pilis patulis, simplex, vel jam medio, etiamque à basi imâ, brachiato-ramosus. FOLIA (3-4 centimetr. longa, majora 2-3 lata) æqualiter crenata, pallidè viridia, molliter villosa; utrinque, latè ovata, basi subcordata, apice rotundata; floralia subsessilia breviora, acutiora, reflexa, crenato-serrata, breviter mucronata, ultima subintegra, erecta. CYMULÆ trifloræ; jugis inferioribus plus minusve remotis; superioribus confluentibus. Bracteolæ lineari-subulatæ, membranacæ, pilosæ, longitudine ferè pedicellorum lateralium. CALYX (1 ctm. longus) breviter pedicellatus, campanulatus, 20-striatus, extrorsum villosus, intus villosulus; dentibus æqualibus, longè ciliatis, longè aristatis; postico nunc aliquandò passim longiore, et distinctè ampliore. Corolla ochroleuca, labio superiore albo, sæpius duplò calycem long. excedente; tubo curvulo incluso, apice piloso-annulato; fauce parùm dilatata. Labium superius erectum, elongatum, plus minusve bifidum utrinque pilosum; inferius reflexum, longitudine ferè superioris; lobis lateralibus brevibus, oblongis; intermedio ampliore, vel amplissimo emarginato. STAMINA 4, adscendentia, inferiora longiora. STYLUS inclusus; lobis apice stigmatosis. MERICARPIA obovalia, undiquè granulata.

3. STACHYS ARENARIA. VAHL. NON BENTH. (1).

S. foliis lanceolato-oblongis, obtusis, crenatis; ramis elongatis; calycibus tubulosis, curvulis; dentibus æqualibus, spinescentibus, longissimis, acutissimis; corollis (purpurascen-

(1) Hanc in eadem sectione cum *Stachyde hirtâ* collocavi, quia hic quoque labium superius in præfloratione erectum observavi, sed hoc adnotandum est quòd hic labium superius primùm incurvum sese sensim sensimque explicat, in *hirtâ* verò se erectissimum semper ostendit.

tibus) calyce duplò longioribus; labio superiore in præfloratione erecto!, extrâque tubum calycinum breviter exserto.

Stachys arenaria. Vahl., *Symb. Bot.* (1731), vol. 2, pag. 64. — Desf., *Flor. atl.*, vol. 2, pag. 21, tab. 126 (icon non bona). — Guss., *Flor. sicul. Prodr.* (1828), vol. 2, pag. 102; *Suppl.*, fasc. 2 (1834), pag. 193.

HAB. In insulis Canariensibus (secundùm specimen herb. Webbiani quod manu Fontanesii hac patriâ inscriptum video).

DISTRIB. GEOGR. Occurrit in regionibus Africæ borealis, in oris australibus maris Interni, in Canariâ (Desfontaines! ex herbario), in regno Tunetano ad urbem *Rafs* inter *Cap. blanco* et *Zebileo* Vahl.,) propè *Biserte* (Desfontaines!) in Algeriæ arenosis propè *la Calle* (exsicc. Durieu!), ad urbem Monstaganem (exsicc. Durieu!), in Sicilia (Gussone!)

DESCR. RADIX perennis crassiuscula. CAULES (4 decimetr. et ultrâ longi) basi ascendente erecti, villosi, infernè villosissimi; pilis patentissimis vel reflexis, laxè ramosi; ramis elongatis. Folia inferiora petiolata; (majora 7 centimetr. cum petiolo longa 1 centimetr. lata) limbo oblongo-lanceolato, obtuso, mucronato; margine serrato, basi longè attenuato, integro, utrinque villosa, superiora subsessilia, apice solùm serrata, ultima angustè lanceolata, floralia reflexa, lanceolata, integerrima; (majore 2 centimetr. et ultrâ longa 8 mm. lata) ultima ex basi ovata longè acuminata, acumine spinescente. BRAC-TEOLÆ brevissimæ, vix conspicuæ. CYMULÆ trifloræ; jugis inferioribus mediisque longè remotis. CALYX subnutans, breviter pedicellatus (12 mm. longus 3 latus), tubulosus, curvulus, extus villosus, 5-dentatus; dentibus æqualibus, longè spinescentibus recurvis basi solùm et longè ciliatis, fructifer basi inflatus. COROLLA purpurascens, calyce duplò longior, tubus supernè parùm incurvus, intus piloso-annulatus (Benthamico perperàm exannulatus), faux breviter exserta, intus vagè pilosula, labium superius bifidum, utrinque pilosum, in præfloratione (ut in *Stachyde hirtâ*) erectum extrâque calycem exsertum, inferius brevius reflexum, lobis lateralibus, parvis, ovatis obtusis; medio majore repando-sinuato. STAMINA inferiora longiora. STYLUS apice bifidus; lobis apice stigmatosis. MERICARPIA ovato-rotundata, undique granulata.

Oss. Non temerè credo, Benthamium, sub nomine *Stachydis arenariæ*, tres plantas propriis separabiles caracteribus permiscuisse. Sunt 1° *Stachys arenaria*, Vahlîi Fontanesique. 2° *Stachys iberica*, Bieb., (*S. purpurea*, Poir.) 3° *Stachys scordifolia*, Willd. Earum conspectum diagnosticum hic propon.

1° *Stachys arenaria*. Cymularum jugis remotis; dentibus calycis subæqualibus, elongatis extrorsum recurvis; tubo corollæ piloso-annulato; labio superiore bifido! vel emarginato! in præfloratione erecto!; cotyledonibus ellipticis; radicula crassâ longiusculâ!

2° *Stachys iberica*. Cymularum jugis approximatis; calycibus subbilabiatis; dentibus anticis longioribus; tubo corollæ exannulato; labio superiore integro, inferiori, in præfloratione, incumbente; embryonis cotyledonibus rotundatis; radicula teretiusculâ, elongatâ.

3° *Stachys scordifolia*. Cymularum jugis, ut in ibericâ; dentibus calycis æqualibus, rectis, brevioribus; corollâ, ut in precedente; embryonis cotyledonibus (saltem ea planta quæ in H. P. sub hoc nomine colitur) latè orbicularibus; radicula brevissimâ, rotundatâ, inter cotyledones sublatente.

Certè aut *Stachydem ibericam* aut *scordifoliam* descripsit sub. *S. arenariæ* nomine celeb. Benthamius, nam

descriptione dicit, tubum corollæ exannulatum et labium superius integrum esse, quæ ambo speciebus supra dictis conveniunt nec *S. arenariæ* nostræ cui tubus piloso-annulatus est et labium bifidum vel emarginatum.

Vicecomes DE NOË.

LEUCOPHAE. NOB. (1).

Marrubiastri pars Mœnch non Tournef. Sideritidis sect.
Marrubiastrum. Benth.

CALYX tubuloso-vel turbinato-campanulatus, 5-dentatus, dentibus brevibus æqualibus vel rarò subinæqualibus, obtusis, acutis vel acuminatis, demùm patulis. **COROLLA** campanulato-ringens, sub-2-labiata, tubo et fauce inclusis, intùs nudà, fauce sæpè ampliata sub laciniis constricta et palato subtùs turgidulo, laciniis exsertis stellatim patentibus labio superiore breviusculo oblongo, integro, supernè attenuato vel sub-3-dentato, erecto, inferiore 3-fido, lobis lateralibus ovatis vel oblongis, intermedio majore obcordato vel sub-3-dentato, quandoque concavo. **STAMINA** 4, inclusa, inæqualia, superiora breviora, filamentis hirsutis, antherarum 2-locularium loculis divaricatis subhorizontalibus, confluentibus, connectivo subincrassato suffultis, inferiora longiora, usquè ad faucem procurrentia, antheris minoribus, loculo altero subabortivo. **STYLUS** staminibus brevior, 2-lobus, lobis inæqualibus, apice et margine stigmatosis. **HEMIMERICARPIA** 3-angulari-ovata vel pyriformia, exsucca, scabrella.

SUFFRUTICES Canarienses et Maderenses odore proprio phlomidoideo præditi, densè lanati, ramis ascendentibus. **FOLIA** integra, ovata vel lanceolato-3-angularia basi cordata vel truncata, longè petiolata, margine crenata crenis nunc obsolete, tomento spississimo niveo vel lutescente pannosa, floralia conformia, minora, herbacea. **INFLORESCENTIA** spicata, spicis simplicibus vel paniculatis, axillaribus termina-

(1) Genus *Marrubiastrum* Tournefortii, in quo interpolato sed non mutato speciem à Canariensibus unam deposuit Mœnchius, à nostro planè abhorret. Eam ob causam sectionem Benthamianam *Sideritidis* cui nomen *Marrubiastrum* pro genere habituri appellationem Tournefortianam alienam Mœnchianam accipitem respicimus. Cohors est valdè concinna sine *Sideritidem* illinc *Marrubium* attingens.

libusque, sæpè caudatis, cymis 3-30-floris, approximatis vel remotis, sessilibus vel subsessilibus, bracteatis, bracteis linearibus, calyces vix excedentibus.

1. LEUCOPHÆ CANDICANS. NOB.

L. suffrutex à basi ramosus, niveo-tomentosus, foliis ovatis lanceolatisve, apice attenuatis, basi cordatis vel truncatis, margine latè crenatis, crassis, utrinquè niveis, floralibus spathulatis et supernè sensim linearibus; spicis simplicibus elongatis, cymis 6-12-floris, inferioribus remotis; calyce ovato, campanulato, extùs densè lanato, intùs glabro, 10-nervio, nervis intermediis subevanidis; corollà campanulato-ringente, fauce dilatata ad laciniarum basin constrictà, labio superiore latè ovato apice vix attenuato integro vel obsolete crenato, inferioris laciniis rotundatis, sæpè acutiusculis, intermedio obcordato; hemimeris 3-angulari-pyriformibus, punctulato-reticulatis.

Stachys Canariensis frutescens verbasci folio. *Comm., Hort. Amst., vol. 2, pag. 97, tab. 99, excl. syn. et Tournef.* — Hæc icon ex æquo cum specie sequente convenit.

Sideritis cretica. *Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 801, certò ex Benth. qui specimen vidit.*

Sideritis candicans. *Hort. Kew., ed. 1, vol. 2, pag. 289, certò ex Benth. (quanquàm in Hort. Kew. folia subtùs tantùm nivea et patria Madera dicta, quæ ambo L. Massonianam referunt).* — *La mek, Encycl., vol. 2, pag. 167.* — *Benth., Lab., pag. 573.*

Salvia blanca et Chaorra sive Chagorra Nivariensium.

HAB. Occurrit hæc species in rupestribus siccis ad altitudinem sylvarum in insulâ Teneriffâ, etiã in regione altiore (*la Cumbre*) ad Fontem Rosæ. Hanc quoque plantam in altitudinibus Canariæ (*Cumbre de Tiraxana*) invenit cl. de Buch, atque eandem valdè vegetam à valle *Sequillo* usquè ad apicem summi montis *Pico del Pozo de las Nieves* persecutus est. Hæc autem statio ad *Leucophaën dasygnaphalam* nostram forsã referenda est (vid. *Phys. Besch., pag. 180*). Nec stationes Buchianas insulæ Teneriffæ licuit nobis ex certò memorare, clariss. enim Linkius hanc plantam cum *Leucophaë Massonianâ* Maderensi, quæ in insulis quoque nostris occurrit, confudisse suspicandum est, cùm et in Maderâ crescere plantam suam asserit (vid. *Phys. Besch., pag. 143*), *Leucophaë* autem *candicans* vera nondùm in Maderâ lecta, nisi *candicans* verior *L. Massoniana*, et tum quæ nunc *candicans*, *L. Linnæi* vocanda.

EXPLICATIO TAB. 168.

1. Ramus floridus. 2. Flos prout partes sequentes auctus. 3. Calyx longitrorsum sectus

et arte apertus. 4. Staminis minoris apex antrorsum visus. 5. Stylus. 6. Hemimericarpium.

2. LEUCOPHAE ARGOSPHACELUS. NOB.

L. suffrutex congestus, à basi ramosus, niveo-tomentosus, ramis brevibus foliosis; foliis latis ovatis, basi cordatis vel rotundatis, crassis margine subirregulariter crenatis, subtus niveis, supra griseo-virentibus, floralibus ovatis, pari imo calyce longiore, superioribus brevioribus; spicis simplicibus, brevibus, caudatis, cymis geminis imis remotis, superioribus congestis 3-5-floris; calyce ovato-turbinato, 12-nervio, extus densissime lanato, dentibus ovatis, apice obtusis, intus pilosis, superioribus sæpè brevioribus; corollà campanulato-ringente, fauce dilatata sub laciniis constricta, labio superiore oblongo lingulato, inferioris laciniis lateralibus ovatis, intermedio lato obcordato; hemimericarpis ovato-3-angularibus angulis acutis, punctulatis fuscis.

Salvia blanca Nivariensium.

HAB. In rupibus madidis convallium Teneriffæ.

DISTRIB. GEOGR. Species est Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 169.

1. Ramus floridus et fructifer. 2. Calyx uti partes reliquæ omnes magnitudine auctæ. 3. Idem medio longitrorsum sectus atque arte patefactus. 4. Stamen brevius antrorsum visum. 5. Stamen longius à ventre visum. 6. Hemimericarpium.

3. LEUCOPHAE DASYGNAPHALA. NOB.

L. suffrutex erectus, ramosus, tomento niveo floccoso densissime vestitis; foliis 3-angulari-lanceolatis, basi truncatis vel subcordatis, pannosis, utrinque albo-tomentosis, margine crenatis, floralibus lanceolato-linearibus, obtusis, supremis calycis longitudine; spicis simplicibus, cylindræis; cymis 2 imis remotiusculis superioribus densis, 6-12-floris; calyce tubuloso-campanulato, extus densissime villosus, 10-nervio, 5-dentato, dentibus subæqualibus apice in mucronem lanâ densâ occultatum protractis, intus glabris; corollà campanulato-ringente, fauce vix dilatata, labio superiore oblongo, integro, inferioris laciniis lateralibus ovato-oblongis, integris vel emarginatis, intermedio obcordato; hemimericarpis ovato-3-angularibus, reticulatis punctulatisque.

HAB. Hanc plantam ex insulâ Canariâ misit Despréaux. An huc quoque, uti jampridem dictum, referenda *Sideritis candicans* quam ad rupes crateris ingentis Tiraxanæ in insulâ

Canariâ et à valle *Sequillo* usque ad verticem summi montis *Pico del Pozo de las Nieves* observavit clariss. de Buch? (*Phys. Besch.*, pag. 180.)

DISTRIB. GEOGR. Species est ex toto Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 170.

1. Ramus floridus et fructifer magnitudine naturali, figuræ reliquæ auctæ. 2. Calyx. 3. Idem longitrorsum recisum et arte complanatum. 4. Corolla. 5. Hemimericarpium.

4. LEUCOPHAE MASSONIANA. NOB.

L. suffrutex erectiusculus, incano-tomentosus, foliis oblongo-lanceolatis, basi cordatis vel subtruncatis, obsolete crenatis vel integerrimis, subtus niveo-tomentosis, supra virescentibus, floralibus lineari-lanceolatis, cymas longè excedentibus; spicis paniculatis brevibus, laxè congestis; cymis 3-6-floris, floribus subpedicellatis; calice turbinato-campanulato, extus densè lanato, sub-10-nervio, dentibus 3-angulari-lanceolatis longiusculis, acutis, intus glabris; corollâ subcampanulatâ fauce vix dilatatâ, sub laciniis planâ, labio superiore oblongo apice attenuato, inferioris laciniis lateralibus, lanceolato-oblongis, intermedio lato, obcordato; hemimericarpis depressè rotundato-3-angularibus minutè reticulato-impressis.

Sideritis Massoniana. Benth., Lab., pag. 373.

HAB. Legimus semel tantum hanc speciem propè *Bajamar* insulæ Teneriffæ.

DISTRIB. GEOGR. Occurrit non infrequens hæc planta in insulâ Maderâ eamque à montis Portus Sancti mense Maio an. 1828 florentem retulimus.

EXPLICATIO TAB. 171.

1. Ramus floridus. 2. Calyx cum figuris sequentibus auctus. 3. Idem longitrorsum sectus et arte patefactus. 4. Corolla. 5. Hemimericarpium.

5. LEUCOPHAE MACROSTACHYS. NOB.

L. suffrutex congestus, à basi ramosus, niveo-floccoso-lanatus; foliis latè ovato-lanceolatis, basi cordatis, longè petiolatis, grossè crenatis, subtus niveo-tomentosis, supra virentibus, rugosis, floralibus ovato-lanceolatis apice attenuatis, calycibus 2-plò 3-plò longioribus, deflexis; spicis simplicibus vel breviter paniculatis, caudatis, cymis omnibus densè congestis, sessilibus; calyce tubuloso, extus densissimè piloso-lanato, dentibus latis, ovato-3-angu-

laribus, apice mucronatis; corollâ vix exsertâ, apice extûs lanatâ, labio superiore ovato-lanceolato, apice attenuato, inferioris laciniis lateralibus ovatis acutiusculis, intermedio rotundato, cochleato, concavo, palato turgido; hemimericarpis rotundato-3-angularibus vel depressè pyriformibus, reticulato-puncticulatis, fusco-nigris.

Sideritis macrostachys. Poir.! — (Infaustè græcizanti per errorem *macrostachyos*.) — *Encycl. suppl.*, pag. 381.

Chagorra Nivariensium, Tarilla Palmensium.

HAB. Copiosa est hæc species in rupibus montis *Mesa de Texina* ad sylvarum altitudinem in insulâ Teneriffâ, eamque propè *Realejos* legit cl. Carolus Lemann Med. Doct. Floræ Canariensis ac præsertim Maderensis benemerentissimus, eandem quoque speciem in insulâ Palmâ legimus, schedâ amissâ statio ignota.

DISTRIB. GEOGR. Species est vera Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 172.

1. Ramus floridus. 2. Flos, cum partibus sequentibus, auctus. 3. Calyx resectus et arte apertus. 4. Stamen longius cum antherâ perfectâ à fronte visum. 5. Idem visum à tergo. 6. Ovarium cum stylo. 7. Hemimericarpium.

6. LEUCOPHAE CANARIENSIS. NOB.

L. suffrutex erectus tomento floccoso lutescente tectus; foliis ovatis vel ovato-lanceolatis, in acumen productis, basi cordatis, margine crenatis, subtûs nervosis lanatis, suprâ velutinis rugosis, floralibus lanceolatis, acutis, cymas longè excedentibus; spicis simplicibus; cymis hemisphæricis, sub-30-floris, omnibus remotis; calyce tubuloso, apice campanulato, extûs piloso vel piloso-lanato, 10-nervio, dentibus lanceolato-3-angularibus, apiculatis, demùm repandis molliter spinulosis; corollâ ringente extûs pilosiusculâ, fauce vix dilatatâ, labio superiore rotundato-ovato, crenato, inferioris laciniis lateralibus ovatis apice attenuatis, infimâ latâ obcordatâ; hemimericarpis ovato-3-angularibus, puncticulato-scabris, nigris.

Salvia sylvestris amplissimis Verbasci foliis, gravecolens, flore albo parvo Canariensis. *Pluken. Alm.*, pag. 329, et *Stachys amplissimis Verbasci foliis floribus albis parvis non galeatis, spicâ Betonicæ, ex insulâ Canarinâ, Arvida Salva (Arbol Salvia?) incolis. — Ejusd. Alm.*, pag. 356. — *Phytogr.*, tab. 322, fig. 4.

Sideritis Canariensis. *Linn., Sp. pl.*, vol. 2, pag. 801. — *Jacq., Hort. Schænb.*, vol. 3, tab. 30. — *Lamck, Encycl.*, vol. 2, pag. 166. — *Benth., Lab.*, pag. 573.

HAB. Hunc speciem Maio floridam atque iterùm Augusto fructiferam legimus in saxetis

siccis suprâ *Agua Mansa* ubi à rupibus *los Organos* dictis aqua perennis labitur. Eandem et ad *Agua Mansa* et ad sylvam *las Mercedes* legit celeb. de Buch.

DISTRIB. GEOGR. Planta est Canariensis.

MARRUBIUM. LINN. pro parte,
BENTH. excl. Lagopsi.

CALYX tubulosus, 10-nerviis, nervis prominentibus, 5-10-dentatus, dentibus subæqualibus, subulatis, spinulosis, demùm sæpè patentibus, recurvis. COROLLA 2-labiata, intùs ut plurimùm piloso-annulato, tubo incluso, fauce vix inflatâ, labio superiore elongato, erecto, subplano, integro, inferiore 3-fido, lobis lateralibus ovatis, intermedio lato, rotundato vel obcordato. STAMINA inæqualia, superiora breviora, inclusa, antheris 2-ocularibus, loculis divaricatis subhorizontalibus confluentibus. STYLUS 2-lobus, lobis inæqualibus, apice stigmatiferis. HEMIMERICARPIA exsucca, oblongo-3-angularia, apice rotundata.

HERBÆ perennes, tomentosæ, à basi ramosæ, ramis ascendentibus vel tantùm procumbentibus, per orbis veteris totius arva rupes apricos et rudera sparsæ; unica Americam ab Europâ aufuga attingit. FOLIA rotundata vel ovata, breviter petiolata, utrinque rugosa, margine crenata vel inciso-crenata, basi attenuata, rarò cordata, floralia herbacea, conformia. INFLORESCENTIA spicata. CYMÆ hemisphæricæ, densæ, multifloræ, sessiles, remotiusculæ, bracteatae, bracteis subulatis calycis longitudine.

1. MARRUBIUM VULGARE. LINN.

M. ramis ascendentibus, densè albo-tomentosis; foliis rotundatis ovatisque, basi cuneatis, venoso-rugosissimis, inæqualiter grossè dentatis, suprâ viridibus velutinis, subtùs cano-tomentosis; cymis multifloris, densissimis; calycibus piloso-lanatis, 10-dentatis, dentibus filiformi-subulatis, subspinescentibus, uncinato-revolutis.

Πράσον Diosc., lib. 3, cap. 110.

Marrubium quod Græci prasion vocant. *Plin., Hist. nat., lib. 20, cap. 29.* — *Matth. (ed. Valgr., 1570), pag. 551.*

Marrubium vulgare. *Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 816.* — *Engl. bot., tab. 410.* — *Fl. dan., tab. 1036.*
— *Schkuhr, Handb., vol. 2, tab. 162.*

Marrubium hamatum. *H. B. et Kunth, Nov. gen. et sp., vol. 2, pag. 310.*

Marrubium apulum. *Ten., Fl. nap., tab. 154.*

Marrubio Nivariensium, *Escarchalagua Palmensium.*

HAB. Vulgaris est hæc planta in campis insularum Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. Species hæc ruderalis à 58 in Caledoniâ (*Watson*) et ab Upsaliâ Suecorum et 59 gradu boreali (*Wahlenberg*) in insulam Portum Sanctum! et Fortunatas! per Europam et Africam borealem procurrit; in Oriente à Caucaso (*Marsch. v. Bieb.*) ad Cycladas (*Sibthorp*) protenditur.

TRIB. IX. PRASIEÆ. BENTH.

PRASIUM. LINN.

CALYX campanulatus, 10-nerviis, irregulariter 2-labiatus, labio superiore breviter 3-fido, inferiore profundius 2-fido-laciniis omnibus foliaceis ovatis. COROLLA tubo incluso, intus pilis squamosis annulato, limbo subæqualiter 2-labiato, labio superiore ovato, integro, inferiore 3-fido, laciniâ intermediâ majore integrâ. STAMINA 4, sub labio superiore adscendentia. ANTHERÆ 2-loculares, loculis demum divaricatis. STYLUS apice subæqualiter 2-fidus, lobis subulatis. STIGMATA minuta. ACHÆNIA carnosâ. (*Benth., Lab., pag. 657.*)

SUFFRUTEX ramosus, glaber vel pubescens per littora utraque maris Interni à Siciliâ et Melitâ! ad insulam Maderensem Portum Sanctum! et insulas Canarienses pervecta.

1. PRASIUM MAJUS. LINN.

Prasium majus et minus. *Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 838.*

HAB. Hanc plantam ad aquæ ductum suprâ oppidum Orotavense legit cl. de Buch. (*Vid. Phys. Besch., pag. 170.*)

Obs. Varietatem stirpis hujus monotypæ, quam in insulis nostris nunquam vidimus, calyce lato et pilis strigosis insignem loco *Fonte d'Areia* in insulâ Portu Sancto dicto mense Maio ann. 1828 jam defloratam fructiferamque legimus.

TRIB. X. AJUGOIDEÆ. BENTH.

POLIODENDRON. NOB.

Leucosceptrum Smith. — Teucree sect. Leucosceptrum et Teucropsis pro parte Benth.

CALYX turbinatus, 10-15-nervius, 5-dentatus, dentibus brevibus, æqualibus vel summo brevioribus, muticis. COROLLA 2-labiata, tubo incluso, intus exannulato, fauce exsertâ vel inclusâ, post anthesin sæpè (in *P. heterophyllo*) marcescenti-persistens hemimericarpia fovens, labio superiore brevi, lato, truncato, recto, emarginato, labio inferiore deflexo, 3-fido, laciniis lateralibus brevibus, rotundatis, intermedio majore cochleato vel cymbiformi, apice integro vel apiculato, ad margines crenato. STAMINA 4, labio superiori corollæ per paria affixa, ad ejus fissuram longè porrecta, recurva, cum corollâ (in *P. heterophyllo*) marcescenti-persistentia, superioribus brevioribus. FILAMENTA basi vel undique glanduloso-hirta. ANTHERÆ obliquæ, rotundato-reniformes, loculis confluentibus. STYLUS apice 2-fidus, lobis linearibus inæqualibus apice stigmatiferis. HEMIMERICARPIA oblonga, scrobiculato-rugosa, apice hirsuta.

FRUTICES Canarienses et Indici, erecti, incani. FOLIA integra, serrata vel obsolete crenata, ad apicem ramorum sæpè approximata. CYMÆ 1-2-floræ, è foliorum sæpè caducorum axillis prodeuntes vel multifloræ bracteatae in thyrsos terminales, spiciformes, densissimos aggregatae. FLORES rubri demùm flammei vel albi.

Obs. Genus antiquissimum Teucrium facie et patriâ discolor, tot tamen characteribus consentiens atque ipsâ quasi consortum naturâ distortere et in membra discernere nefas. *Tedera* autem *heterophyllum* et *Leucosceptrum* uti jam optimè animadvertit celeb. Benthamus facie atque inflorescentiâ diversa florum structurâ inter se mirum in modum conveniunt. Hoc ex speciminum siccorum examine recognovimus, in errorem enim conducit effigies Smithiana planè mendosa, stamina enim assurgentia nec recurvo-declinata, antheras 2-loculares et corollæ labium superius (falsò uti credibile est) quàm maximè potuit arrectum effinxit, itâ ut et ordine ipso à suâ icon nostra diversa vide-

bitur. At si sectiones *Leucosceptrum* et *Teucropsis* (1) commiscendæ è *Teucropsi* priùs speciem alteram *T. Betonium* L'Hér. tot notis et facie alienam ejicere et inter *Scorodonias*, à quibus labio corollæ superiore integro vix differt quibus autem dum habitu iis aliisque characteribus, multimodè accedit, collocare necesse est. Novo huic cohorti ni oriatur confusio, nomen fecimus novum, *Poliodendron*; generis apud nos vicem explebit, totam ponderantibus tribum loco subgeneris si placet habebitur.

1. POLIODENDRON HETEROPHYLLUM. NOB.

P. frutex ramosus totus velutinè cinereo-tomentosus, ramis rectis; foliis ovato-lanceolatis, obtusis, basi in petiolum attenuatis, crenatis integerrimisque; floribus sub apice ramorum ex axillis foliorum sæpè caducorum prodeuntibus, pedicellatis, deflexis, ramulis supernè foliosis et in comæ speciem productis; calycibus turbinatis, tomentosus vel glabrescentibus, 10-striatis, 5-dentatis, dentibus brevibus latis, acutis; corollâ coriaceâ, persistente, fauce exsertâ, labio superiore latè rotundato-truncato, brevi, emarginato, horizontali, labi inferioris promissi laciniis lateralibus brevibus, latis, rotundatis, intermedio cochleato-cymbiformi, acutiusculo, utrinque emarginato; staminibus longè exsertis, glanduloso-hirtis; styli lobis linearibus, apice attenuatis, stigmatosis; hemimericarpiis oblongis scrobiculato-reticulatis, apice pilis ramosis hirsutis. — Flos carneo-rubens vel ruber, demùm atrorubens.

Teucrium heterophyllum. L'Hérit., *Stirp. rar.*, pag. 84. — *Hort. Kew.*, ed. 1, vol. 2, pag. . — *Benth.*, *Lab.*, pag. 664.

Teucrium canariense. Lamck, *Encycl.*, vol. 2, pag. 692.

Jocama Palmensium. *Salvia de India Canariensium* ex Despréaux.

HAB. Non rara est hæc planta in locis petrosis siccissimis regionis inferioris insulæ Teneriffæ: occurrit etiam in Palmâ et Canariâ. Copiosam legimus propè Portum Orotavensem, circà *Bajamár* et sub villâ Comitum de Septem Fontibus propè *Buena Vista* in insulâ Teneriffâ, eamque in valle Sancti Andreæ et ad *Iguete* legit cl. de Buch; eandem à *Mazo* in insulâ Palmâ apportavimus et ab *Amurga* et *Risco blanco* in Canariâ misit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Planta est Canariensis, quam in Maderæ rupestribus propè oppidum Funchalense legit cl. Lemann!

EXPLICATIO TAB. 173.

1. Ramus junior foliis valdè tomentosus crenatisque. 2. Ramus floridus foliis plurimis

(1) Si huc quoque inserenda sect. *Pycnobotrys* Benth. mutandi erunt quantumquodque generis characteres, sed species orientales nondum examinavimus.

integerrimis. Ambo mag. nat. figuræ reliquæ omnes magnitudine auctæ. 3. Calyx. 4. Idem inter dentes inferiores longitrossum sectus et arte expansus cum lobis ovarii gynophoro insidentibus. 5. Corollæ labium superius cum staminibus. 6. Eiusdem labium inferius. 7. Corolla integra persistens hemimericarpia matura fovens. 8. Stamen antrorsum visum. 9. Idem à tergo visum. 10. Styli pars superior cum lobis et stigmatibus. 11. Hemimericarpium à ventre visum. 12. Idem à dorso visum.

TEUCRIUM. LINN.

CALYX tubulosus vel campanulatus, 5-dentatus, dentibus æqualibus vel 3 superioribus vix latioribus, vel 2-labiatus labio superiore 3-fido dente supremo dilatato. **COROLLA** 2-labiata, tubo incluso vel exserto, intus exannulato, labio superiore brevi emarginato, horizontali, vel longiore 2-partito decurvato; inferiore 3-fido, laciniis lateralibus latis brevibus, vel oblongis deflexis, intermediâ majore. **STAMINA** 4, tubi corallini dorso affixa, è fissurâ labii superioris corollæ exserta, declinata, inferioribus longioribus. **ANTHERÆ** apici filamenti obliquè affixæ, reniformes, ob loculos confluentes 1-loculares. **STYLUS** supernè subæqualiter 2-fidus lobis apice stigmatosis. **HEMIMERICARPIA** exsucca, lævia vel rugosa, quandoque hirsuta.

SUFFRUTICES vel herbæ per orbis terræ regiones temperatiores sparsæ. **FOLIA** serrata, crenata vel rarò laciniata. **INFLORESCENTIA** per ramos sparsa, axillaris aut terminalis racemosa vel spicata. **CYMÆ** 1-2-multifloræ, floribus albis, flavescensibus, cœruleis vel purpureis.

SECTIO I. TEUCRIS. BENTH.

Inflorescentia sparsa, axillaris, cymis 1-2-multifloris, calycibus breviter campanulatis, post anthesin hiantibus, corollæ labio superiore profundè fisso, labii inferioris laciniis lateralibus elongatis, intermedio oblongo concavo.

1. TEUCRIUM FRUTICANS. LINN.

T. frutex divaricatus albo- vel ferrugineo-tomentosus; foliis ovato-lanceolatis, breviter petiolatis, suprâ viridibus, subtus albis nervosis; floribus axillaribus, solitariis; calyce pro-

fundè fisso, dentibus latis, lanceolatis; corollà amplà, laciniis lateralibus lineari-lanceolatis, intermedià lanceolatà; hemimericarpis reticulatis; hirtis.

Teucrium Beticum. *Clus., Hisp., pag. 229.*

Teucrium Beticum fruticans sive III. *Ejusd., Hist., pag. 349.*

Teucrium fruticans. *Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 787.* — *Curt., Bot. mag., vol. 7, tab. 247.* — *Benth., Lab., pag. 665.*

HAB. Hanc speciem propè Tagananam in Teneriffà sylvam versùs invenit cl. de Buch. (Vid. *Phys. Besch., pag. 174.*)

DISTRIB. GEOGR. Planta est regionis maris Mediterranei magis occidentalis à Græcià in Lusitaniam, Gallià exclusà, protensa.

SECTIO II. PSEUDO-SCORDIUM.

Inflorescentia sparsa axillaris. Calyces tubulosi, basi gibbi, fauce post anthesin pilis clausà, 2-labiati dente intermedio labii superioris dilatato, vel 1-labiati dentibus subæqualibus. Corollæ resupinatæ. — Herbæ annuæ.

2. TEUCRIUM SPINOSUM. LINN.

T. molliter vil'osum, caule erecto rigido, ramis tenuibus, patulis, ramulis spinescentibus; foliis lanceolato-oblongis, basi angustatis, petiolatis, inciso-crenatis vel laciniatis, utrinque viridibus, summis minimis; cymis 1-2-floris; calycis labii superioris dente intermedio rotundato acuto, lateralibus dentibusque labii inferioris lineari-subulatis, demùm subspinescentibus; corollà extùs hirtà; hemimericarpis ovato-globosulis, puncticulatis, nigris.

Chamædrys spinosa. *J. Bauh., Prodr., pag. 117.* — *Moris., Hist., vol. 3, pag. 423, sect. 11, tab. 22, fig. 17.*

Scordium spinosum odoratum. *Corn., Can., pag. 192, fig. 124.*

Teucrium spinosum. *Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 793.* — *Sibth., Fl. græc., tab. 539.* — *Benth., Lab., pag. 678.*

Scordium spinosum. *Cav., Ic., vol. 1, pag. 19, tab. 31.*

Scorodonia spinosa. *Link, Handb., pag. 458.*

HAB. Legimus hanc herbam in arvis circà Sanctam Crucem Teneriffæ et ad viam quæ ad oppidum Lagunam conducit, necnon in Canarià in vervactis siccissimis inter urbem Palmarum et oppidum *Teror*.

DISTRIB. GEOGR. Occurrit hæc planta in argillosis siccioribus à Syrià per plagas calidiores mari Mediterraneo adjacentibus usquè in insulas Fortunatas.

AJUGA. LINN.

CALYX ovato- vel globoso-campanulatus, 5-dentatus, dentibus subæqualibus. COROLLA 2-labiata, tubo incluso vel exserto, recto vel spiritaliter torto, intus sæpissimè pilis annulato, labio superiore brevi 2-fido, vel brevissimo emarginato aut 2-dentato, inferiore elongato, 3-lobo, lobis lateralibus oblongis intermedio majore 2-fido vel emarginato. STAMINA 4, tubi corollini dorso propè faucem affixa, sæpissimè exserta, inferioribus longioribus. ANTHERÆ apici filamenti obliquè affixæ, loculis confluentibus 1-loculares. STYLUS apice 2-fidus, lobis subæqualibus, apice stigmatosis, stigmatibus minutis. HEMIMERICARPIA reticulato-rugosa, calva.

SECTIO I. CHAMÆPITYS.

Inflorescentia axillaris, cymulis 1-2-floris, corollæ labio superiore truncato, brevissimo.

Herbæ palæogææ, basi sæpè suffrutescentes, procumbentes vel ascendentes, piloso-lanatae. Folia integra, crenata vel dentata, breviter petiolata vel sessilia. Flores rosæi vel flavi.

1. AJUGA IVA. SCHREB. VAR. PSEUDO-IVA. BENTH.

A. caule decumbente, basi lignescente, ramis ascendentibus, densè piloso-lanatis, griseis; foliis densis, oblongis, irregulariter et grossè dentatis, apice sæpè latioribus 3-dentatis; cymulis sessilibus, sub-2-floris; corollâ calycem duplò excedente; hemimericarpîis semicylindræis, circà cicatriculum elongatam meniscatis, stramineis, scrobiculatis.

Χαμαιπίτυς τρίτη. Diosc., lib. 3, cap. 176.

Ajuga Pseudo-Iva. DC., Fl. fr. suppl., pag. 395.

Ajuga Iva. Sibth., Fl. græc., tab. 525.

Ajuga Iva β floribus luteis. Benth., Lab., pag. 699.

Yerva Clin Canariensium.

HAB. Occurrit hæc varietas in locis siccis aridis insularum omnium Canariensium. Planta Canariensis semper molestè moschata menses trahere et prægnantibus abortum inferre dicitur.

DISTRIB. GEOGR. Legitur hæc forma cum varietate typicâ à Græciâ usquè in insulam Portum Sanctum (ubi sola quoque invenitur)! atque indè in insulas Fortunatas procurrit.

Quæ sequuntur, cùm de Salviis agebatur, omissa, hùc ad calcem ordinis inserimus.

Obs. Diversa connectivorum facies, sed hoc pro certo observavi nunquam ex toto deficere locula, connectivum autem locula semper quanquam inæqualia, et minutè pollinifera, gerere. Quod nondùm adhuc ritè cognitum. Sæpè connectivorum apices dividuntur et lobi diversè per dorsum antheræ majoris decurrunt; undè origo dentium quæ aliquando videntur ad partem connectivi qui sese latè dilatata ostendit ubi et loculorum abortientium reliquæ polliniferæ supersunt. Hi casus omnes in tabulâ sequente videndi.

EXPLICATIO TAB. 167.

A. *Salvia ægyptiaca*. LINN. 1. Flos vicies auctus. 2. Calyx labio inferiore secto patefactus. 3. Stamina. 4. Stylus æqualiter bilobatus. 5. Stylus lobo antico vel labii superioris truncato vel brevissimo.

B. *Salvia clandestina*. LINN. 1. Flos quinquies auctus. 2. Calyx apertus marginibus labii superioris induplicatis. 3. Stamina, *a* connectivi pars dentata latèque dilatata. *b* antheræ imperfectæ minutissimè polliniferæ. 4. Anthera perfecta, à dorso visa ut appareat connectivum apice dentatum.

C. *Salvia canariensis*. LINN. 1. Flos ter auctus. 2. Calyx cum stylo et mericarpis. 3. Corolla aperta cum staminibus. 4. Styli lobi.

Vicecomes DE NOË.

VERBENACEÆ. JUSS.

VERBENA. LINN.

CALYX tubulosus vel ovato-tubulosus, 5-dentatus, persistens. COROLLA infundibuliformis, sub-2-labiata, 5-fida. STAMINA 4, didynamica, tubo corollæ sub fauce inserta, inclusa, 2 superioribus interdum abortivis. OVARIVM 4-loculare. STIGMATA 2, capitata, inæqualia. DRUPA exsucca, utricularis, tenuissima, 4-ocularis, mox 4-partibilis.

HERBÆ perennes per orbis terræ regiones temperatas sparsæ, erectæ vel procumbentes. FOLIA integra, incisa, vel pinnatipartita. INFLORESCENTIA spicata, spicis paniculatis, vel ad apices ramorum simplicibus.

1. VERBENA OFFICINALIS. LINN.

V. caule basi subsimplici vel ramoso, ramis 4-gonis, glabriusculis; foliis lanceolatis, sub-3-fidis laciniatis crenatis incisive, adpressè pilosulis, in petiolum latum subamplexicaulem attenuatis; spicis filiformibus, paniculatis; calycibus tubulosis, appressè pilosis, dentibus brevissimis, apice subulatis; stigmatè spathulato; seminibus 3-angulari-oblongis, argutè rugoso-reticulatis.

Ἰερὰ βοτάνη. Diosc., lib. 4, cap. 59.

Verbenaca. Plin., lib. 25, cap. 59. — Matth. (ed. Valgr., 1570), pag. 667.

Verbena officinalis. Linn., vol. 1, pag. 29. — Fl. dan., tab. 628. — Engl. bot., tab. 767.

HAB. Vulgaris est hæc species in ruderatis insularum omnium Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. Herba est orbis antiqui temperati à 57 in Caledoniâ gradu (*Watson*) usquè in Americam et terras australes prolata.

2. VERBENA SUPINA. LINN.

V. caule prostrato vel ascendente, à basi pluriès ramoso, ramis crebris, 2-3-tomis, sub-

cylindræis, strigoso-pubescentibus vel glabrescentibus; foliis pinnatifidis, laciniis linearibus lanceolatisque, adpressè strigoso-hirsutissimis, longiusculè petiolatis; calycibus ovatis, pilis patulis strigosis, dentibus lanceolatis acutis; stigmatè rotundato; seminibus 3-angulato-ovatis, scrobiculato-rugosis, glanduloso-punctulatis.

β major, ascendens, subglabrescens.

Verbenaca supina. *Clus., Hisp., pag. 372.*

Verbena supina. *EjUSD., Hist., vol. 2, pag. 46.* — *Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 29.* — *Sibth., Fl. græc., tab. 534.* — *Desf., Fl. atl., vol. 1, pag. 17.* — *Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 145.*

HAB. Legimus hanc plantam propè Arcifam in insulâ Lancerottâ, eandem legit Preauxius in arenis propè *Maspalomas* insulæ Canariæ et varietatem β propè oppidum *Galdar*.

Obs. Idem b. Despréaux (qui nuperrimè peragrata Cubâ in urbe Mexico è vitâ excessit) in schedis annotavit varietatem α Augusto, β Januario mense florere.

DISTRIB. GEOGR. Occurrit hæc species ab orbis antiqui regionibus extremis occidentilibus (Ins. Fortunatis) orientalibusque (*Mossul Kotschy!* *Chartum* ad Nili cærulei albique confluentem *Kotschy!*) per Ægyptum inferiorem (*Delile!*) atque ambas maris Interni oras, usquè in Lusitaniam et Mauritaniam Tingitanam (*Tetuan!*).

ZAPPANIA. JUSS.

CALYX compressus, 5-dentatus, 2-lobus, demùm 2-valvis, persistens. COROLLA 2-labiata, fauce ampliata, labio superiore 2-lobo, inferiore 3-lobo. STAMINA 4 tubo corollæ sub fauce inserta, didynama, fertilia. OVARIVM 2-loculare. STYLUS brevis. STIGMA capitatum, obliquum. DRUPA utricularis, exsucca, tenuis, 2-locularis, demum 2-partibilis.

HERBÆ lignescentes, repentes per orbem undique sparsæ. FOLIA opposita, crenata. FLORES in capitula axillaria, pedunculata densè glomerati.

1. ZAPPANIA NODIFLORA. JUSS.

Z. caule glabro, repente radicante; foliis spathulato-cuneiformibus, supernè argutè denticulato-crenatis; capitulis rotundatis vel ovato-cylindræis; calycis 2-lobi lobis rhomboideo-ovatis; corollâ persistente; seminibus ovatis, lævibus, ventre planis.

Verbena nodiflora. *C. Bauh., Prodr., pag. 125.* — *Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 28.* — *Burm., Fl. ind. tab. 6.* — *Desf., Fl. atl., vol. 1, pag. 15.*

Blairia nodiflora. *Gærtn., vol. 1, pag. 266, tab. 56.*

III. — (3° SECT.)

Lippia nodiflora. Rich. in Mich., Fl. bor. Am., vol. 2, pag. 15.

Zapania (*Zappania*) *nodiflora*. Juss., Ann. sc. nat., vol. 7, pag. 72.

Verbena repens. Bert., Rar. Ital. pl., dec. 2, pag. 27.

Zapania repens. Ejusd., Amæn. it., pag. 73. — Guss., Flor. sic. Prodr., vol. 2, pag. 146.

HAB. Hanc plantam ex insulâ Canariâ misit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Oritur hæc stirps in inundatis et fossis circa tropicum utrumque undè in regiones australes magis temperatas in Australiam scilicet (*Rob. Brown*) in ditionem Chilensem (*Cuming!*) ad ripas fluminis Platæ (*Isabelle*) et alibi procurrit; in hemisphærio verò boreali 40 ferè gradum in Hispaniâ (ad lacum Albuferam dictum propè Valentiam!), 44 in Italiâ propè Pisas! necnon in Americâ 40 gradum (in Pensylvaniæ comitatu Cestriâ occidentali *Darlington*) attingit. Specimina habuimus à Platæ ripis (*Isabelle!*), Chili (*Cuming!*), Peruviâ (*Pavon!*), Portu Natalensi (*Krauss!*) à basi montis Emodi (*Wallich!*) ab insulâ Mauritii (*Commerson!*), Sancti Thomæ (*Ledru!*), Puerto Rico (*Wydler!*), Senegambiâ (*Heudelot!*), Tampico de Tamaulipas (*Berlandier!*), Cubâ (*La Sagra!*), Texas (*Drummond!*), ad Novam Aureliam (*Drummond!*), à Missouri fluvio (*Riehl!*), Abyssiniâ (*Schimper!*), Mascate (*Aucher!*), Ægypto (*Delile!*), Arabiâ (*Schimper!*), Italiâ! Hispaniâ! Græciâ! In Asiâ ab Indiâ Lenkoranum (*Hohenaker!*) et 33 latitudinis borealis gradum prætergreditur.

Obs. Epitheton *nodiflorum* plantæ nostræ restituimus, huic enim vetus Bauhini et botanicorum antiquorum nomen nec aliæ dandum, si quidem alia, uti doctis Italis placuerit. Linnæi stirps. Divus enim Linnæus Bauhini plantam nec aliam describere voluit. Si alteram, quod dubitamus, sub oculis habebat speciem alteri huic speciei novum dandum fuerit nomen. Plantam autem nostram, quæ, si quæ alia, multivaga et πολυμορφότατη, Linnæanam esse et Burmannianam fuisse putamus.

GLOBULARIÆ. DC.

GLOBULARIA. LINN.

CALYX 5-fidus, laciniis æqualibus vel 2-labiatus, post anthesin 4-gonus, fauce pilis clausâ vel nudâ. COROLLA tubulosa, 2-labiata, labio superiore brevioris integro vel 2-fido, vel brevissimo aut subnullo, inferiore longiore 3-fido. STAMINA 4, exserta, superiora breviora. ANTHERÆ depressè reniformes, 1-loculares. OVARIIUM 1-loculare, ovulo unico ex apice loculi pendulo. STYLUS filiformis, terminalis. STIGMA 1, capitatum simplex vel emarginatum, aut 2 ad apicem styli cylindracea. ACHÆNIUM 1-spermum.

SECTIO I. ALYPUM.

Calyx tubulosus laciniis subæqualibus. Corollæ labium superius abortivum subnullum. Stigmata 2 apicularia cylindracea. — Suffrutex regionis maris Mediterranei vel frutex Macaronesia, foliis perennantibus, capitulis terminalibus vel axillaribus, globuloso-complanatis, involucris imbricatis, serico-pilosis.

GLOBULARIA SALICINA. LAMCK.

G. caule fruticoso, 6-12-pedali, ramosissimo, ramis virgatis; foliis lineari-lanceolatis, breviter petiolatis glabris, integerrimis, capitulis ad apicem ramorum axillaribus.

Alypum sive herba terribilis procerior, cortice cinereo scabro, folio acuminato longiore. *Sloane, Jam., tab. 5, fig. 3.*

Globularia salicina. Lamck., Encycl., vol. 2, pag. 732. — Camb., Ann. sc. nat., vol. 9 (1826), pag. 29.

Globularia longifolia. Hort. Kew., vol. 1, pag. 130. — Ker., Bot. reg., tab. 685.

Lentisco Nivariensium ex Brouss. in herb. Desf.! — Mosquera Palmensium.

HAB. Non infrequens est hic frutex ad convallium rupes in regione sylvosâ Teneriffæ et Palmæ. Flores pallidè azurei, suaveolentes.

DISTRIB. GEOGR. Planta est Canariensis et Maderensis.

SOLANACEÆ. JUSS.*TRIB. I. HYOSCYAMÆÆ.***HYOSCYAMUS. LINN.**

CALYX urceolatus, 5-dentatus, persistens, capsulam includens. COROLLA infundibuliformis, limbo plicato irregulariter obtuse 5-lobo. STAMINA 5, corollæ tubo inserta, inclusa seu exserta, inclinata. FILAMENTA subæqualia, basi pilosa. ANTHERÆ elongatæ, basi affixæ, longitudinaliter dehiscentes. OVARIVM superum, biloculare, placentis dorso dissepimenti affixis, multiovulatis. STYLUS simplex, staminibus longior. STIGMA capitulatum. FRUCTUS: CAPSULA calyce inclusa, oblonga, basi ventricosa, bilocularis, apice circumscissa, operculo 1-2-loculari. SEMINA subreniformia, scrobiculata. EMBRYO inter albumen subperiphericum, arcuatum. RADICULA teres, vaga. COTYLEDONES semicylindricæ.

HERBÆ annuæ, s. biennes s. perennes, palæogææ, in Europâ, Asiâ et Africâ boreali indigenæ, sæpè viscosæ, urinam felinam redolentes. FOLIA alterna, oblonga, floralia plerumque gemina. FLORES axillares, solitarii.

1. HYOSCYAMUS ALBUS. LINN.

H. annuus s. biennis, caule suberecto, villosa, foliis omnibus petiolatis, ovatis aut cordatis, acutis, grossè dentatis, dentibus subacutis, ciliatis, villosis, supremis sæpè ovato lanceolatis, integris s. integerrimis, floribus subsessilibus s. pedunculatis, calyce campanulato, decemstriato, hirsuto.

(1) Solanaceas Canarienses pertractavit et nobiscum benignè communicavit cl. ac doctus H. G. Reichenbach Jun.

Hyoscyamo bianco. *Matth., ed. Valgr., vol. 2, pag. 1120.*

Hyoscyami alterum genus in maritimis. *Cæsalp., De plant., lib. 8, cap. 45, pag. 345.*

Hyoscyamus albus. *Lob., Ic., pag. 269.* — *J. Bauh., Hist. pl., vol. 3, lib. 34, pag. 627.* — *Clus., Hist. pl., lib. 5, pag. 82.*

Hyoscyamus albus major. *Hort. Rom., 1, t. 91.*

Hyoscyamus albus. *Linn., Sp. pl., pag. 257.* — *Codex, 14,251.* — *Sibth. et Sm., Fl. græc., vol. 3, pag. 24, tab. 236.* — *Bull. herb. de la France, tab. 99.* — *Spr., Syst. veg., vol. 1, pag. 615.* — *Lam. et DC., Fl. fr., ed. 3, vol. 3, pag. 607.* — *Rchb., Fl. germ. exc., pag. 388, n. 2631.* — *Bertol., Fl. ital., vol. 2, pag. 613.* — *Koch, Synopsis Fl. germ., pag. 509.* — *Walpers, Rep. b., pag. 120, n. 3, 4.*

Hyoscyamus aureus. *All., Fl. ped., pag. 101.*

HAB. In vineis, ruderatis et rupestribus insularum Canariensium vulgaris.

DISTRIB. GEOGR. Species est ferè totiùs Europæ meridionalis necnon Africæ borealis.

Obs. Planta viscidè villosa, corolla straminea, fauce violaceà s. viridi Canariensibus *Veleño* dicitur. — Monente cl. Webb, qui Hyoscyamum canariensem et album non satis distinctos esse intellexit, omni curâ studui, ut utramque speciem discernere, sed mihi neque contigit. Comparavi specimina Maderensia (ad vias versùs *Martinho* lecta à cl. Holl.), Canariensa (Buch! Webb et Berthelot!), Gallica, Veneta, (de Welden!), Dalmatica (de Welden!). Neque quidquam discriminis video inter flores « subsessiles » et « subpedunculatos », nec in variâ foliorum formâ, nec in vario faucis colore. Fruticosum verò Hyoscyamum canariensem, tantùm calami lapsu dixit cl. Walpers. — Ceterùm cl. Ker. Hyoscyamum album non cognovisse videtur. Is enim l. c. novum H. suum à reliquis speciebus distantem ad H. pusillum L. accedere dicit.

Hyoscyamus canariensis. *Ker., Bot. reg., pag. 180.* — *Spr., Syst. veg., vol. 1, pag. 616, n. 10.* — *Rchb., Fl. germ. exc., pag. 388, n. 2632.* — *Walpers, Rep. bot. syst., vol. 3, pag. 20, n. 10.*

Hyoscyamus varians. *Vis., Bot., Zeitg., 1829.* — *Fl. dalmat., 1, tab. 24.*

TRIB. II. DATURÆ.

DATURA. LINN.

CALYX tubulosus, prismatico-angulatus s. subteres, quinquefidus seu longitudinaliter fissus, de basi circumscissè deciduus. COROLLA hypogyna, infundibuliformis, limbo patulo, plicato, quinque-decendentato. STAMINA 5, corollæ tubo inserta, inclusa s. subexserta s. exserta. FILAMENTA è basi latiore attenuata, subæqualia. ANTHERÆ elongatæ, introrsæ, basi affixæ. OVARIVM superum, incomplete quadriloculare, dissepimento altero placentifero, apice deliquescente, placentis multiovulatis. STYLUS simplex, staminibus paulò longior. STIGMA bilamellatum. FRUCTUS : CAPSULA ovata s. subglobosa, muricata s. lævis, semi-

quadrilocularis, septis incompletè quadrivalvis. SEMINA numerosa, reniformia, scrobiculata. EMBRYO subperiphericus involvens. RADICULA teres. COTYLEDONES subreniformes.

HERBÆ annuæ s. perennes, virosæ, in Asiâ tropicâ et Americâ spontaneæ. Species quædam nunc per orbis regiones temperatas proveniunt efferatæ. FOLIA alterna, oblonga s. ovata, integra s. sinuoso-dentata. FLORES solitarii, speciosi, candidi, purpurei, rubri, violacei.

1. DATURA STRAMONIUM. LINN.

D. annua, glabra, caule erecto, ramis assurgentibus, foliis ovatis, irregulariter sinuoso-dentatis, calyce prismatico angulato, capsulâ erectâ ovalâ echinatâ.

Solanum fetidum spinosum. *C. Bauh. in Matth., ed. an. 1764, pag. 228.*

Solanum fetid. pomo spinoso oblongo, flore albo. *Cup., Hort. cath., pag. 206.*

Stramonium fructu spinoso oblongo, flore albo. *Tournef., Inst., pag. 119.*—*Zannich., Ist. delle piante, n. 254, tab. 84.*

Solanum maniacum *Dioscoridis., Column. Phyt., ed. neap., pag. 46.*

Stramonium fetidum. *All., Fl. ped., vol. 1, pag. 103.* — *Scop., Fl. Carniol., vol. 11, pag. 252.*

Datura Stramonium. *Linn., Sp. pl., pag. 225.* — *Codex, 1418.* — *Spr., Syst. veg., pag. 627.* — *Lam. et Decandolle, Fl. fr., ed. 3, vol. 3, pag. 609.* — *Rehb., Fl. germ. ex., 389, 2637.* — *Gaud., F. helv., vol. 2, pag. 11.* — *Bertol., Fl. ital., vol. 2, pag. 607.* — *Koch, Synopsis, pag. 510.*

Stramonium foliis angulatis, fructu erecto muricato. *Hall. Fl. helv., pag. 586.*

Datura Turcarum. *Bessl., Hort. syst. ant., 111, 2, fol. 12.*

HAB. Stirps in Canariis efferata. Canariensibus *Buenas Noches.*

DISTRIB. GEOGR. Herba Indiæ orientalis et Americæ septentrionalis cives per totam ferè Europam, Asiam, Africam exsiliit.

2. DATURA METEL. LINN.

D. annua, caule erecto pubescente, foliis ovatis acutis integerrimis s. sinuosè dentatis, puberulis, plerisque inæqualibus, calyce tereti, corollæ limbo decedentato, capsulâ ovalâ inernii s. remotè echinatâ.

Stramonium. *Fuchs, Hist. pl., pag. 690.*

Malum spinosum. *Cæsalp., De pl., lib. 5, cap. 17, pag. 212.*

Noce Metelle. *Matth., ed. Valgr., vol. 1, pag. 301.*

Datura Metel. *Linn., Sp. plant., pag. 256.* — *Codex, 1424.* — *Spr., Syst. veg., vol. 1, pag. 627, n. 9.* — *Bertol., Fl. ital., vol. 2, pag. 609.*

Datura fruticosa. *Hornem., Hort. hafn., pag. 212.*

Datura Guayaquilensis. *H. B. Kunth, Nov. gen. et Sp. pl., 3, 8. — Spr., Syst. veg., vol. 1, pag. 627, n. 12.*

HAB. In Canariis efferata provenit. Nomen habet *Santas* vel *Buenas Noches*.

DISTRIB. GEOGR. Hab. in Indiâ orientali et Americâ meridionali.

TRIB. III. SOLANEÆ.

PHYSALIS. LINN.

CALYX 5-fidus, demùm increscens. COROLLA hypogyna, infundibulari-rotata, plicata, limbo 5-sinuato. STAMINA 5, corollæ tubo inserta, inclusa. ANTHERÆ conniventes, basi affixæ, longitudinaliter dehiscentes. OVARIVM superum oblongatum, basi incrassatum, biloculare, placentis dorso dissepimenti insertis multiovulatis. STYLUS simplex, stigma capitato-transversum. FRUCTUS: BACCA bilocularis, calyce inflato inclusa. SEMINA subreniformia, compressa, punctulata. EMBRYO inter albumen carnosum subperiphericus. RADICULA centripeta. COTYLEDONES semiteretes.

HERBÆ annuæ s. perennes, seu suffrutices orbis utriusque præsertim plagarum tropicalium. FOLIA alternâ s. geminata, integra seu lobata. FLORES solitarii s. aggregati. COROLLÆ albæ s. flavæ.

1. PHYSALIS SOMNIFERA. LAMCK.

P. frutex caule tereti, ramis rectis, foliis oblongis, obtusis s. acutis, floribus axillaribus, fasciculatis, pedunculatis, cernuis, corollâ extus subtomentosâ, quinquefidâ, baccâ globosâ.

Solanum majus, vesicarium corolloides. Barrel., Ic., 149.

Solanum somniferum verticillatum. C. Bauh., Pin., pag. 166. — Cup., Hort. cath., pag. 203. — Castell., Hort. Mess., pag. 22. — Moris. Oxon. Hist. pl., vol. 3, pag. 526.

Solanum somniferum. Cæsalp., De plant., lib. 5, cap. 21, pag. 214. — Clus., Hist. pl., lib. 5, pag. 85.

Solatro somnifero. Matth., ed. Valgr., vol. 2, pag. 1127.

Alkekengi fructu parvo verticillato. Tournef., Instit. rei. herb., pag. 156.

Physalis somnifera. Linn., *Sp. pl.*, pag. 264. — *Codex*, 1444. — *Sibth.*, *Smith*, *Fl. græca*, vol. 3, pag. 27, tab. 233. — *Cavan.*, *Ic. et Desc.*, vol. 2, pag. 2, n. 117, tab. 103. — *Nees ab Esenbeck*, *Linnaea* vol. 6, pagg. 431-483.

Physalis scariosa. L., *Sp.*, vol. 1, pag. 261. — *Cod.*, 1445.

Hypnoticum somniferum. *Prodr. fide Boissier*.

HAB. In rupibus aridissimis necnon in ruderatis propè oppidum Sanctam Crucem ins. Palmæ et circà urbem Palmarum insulæ Canariæ principem, Buch!, Webb et Berthelot!, Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Crescit in Indiâ orientali, in Arabiâ, in Græciâ, in Sicilia, Sardiniâ, Andalusîâ, Canariis, Mauritio, Promontorio B. Sp. — Examinavi specimina lecta ad montem Sinai, Lind. in herb. berol. reg.!, in insulâ Cretâ Sieber!, propè Panormum Gussone!, in Sardiniâ Thomas!, propè Malagam et Marbellam Boissier!, locis suprâ dictis Canariensibus; in insulâ Mauritio Sieber!, ad promontorium Bonæ Spei Lichtenstein!, Ecklon!, Drège!, Mundt. et Maire!.

DESCR. FRUTEX pedalis-bipedalis, caule pubescente tomentoso. FOLIA breviter petiolata, interdùm gemina, corolla flavescens, bacca matura coccinea inclusa in calyce inflato.

Obs. Varietates: communis N. ab E. et tomentosa Thunb. minimè sunt stabiles, occurrunt quidem specimina characteristic (solo tomento diversa), plurima tamen specimina inter utramque varietatem sunt media, ità ut nescias, cui adscribas. — Animo gratissimo profiteor, cl. Dr. Klotzch, præfectum herbarii regii berlinensis mihi usum Solanacearum in Canariis à cl. Buch lectarum aliamque specierum criticarum liberalitate suâ et benevolentia concessisse eique maximas ago gratias.

SOLANUM. LINN.

CALYX 5-10-fidus. **COROLLA** hypogyna, rotata, rariùs campanulata, tubo brevissimo, cymo plicato, 5-s. 10-fido (interdùm 4-6-fido). **STAMINA** 5 (rarò 4-6), corollæ tubo inserta. **FILAMENTA** antheras æquantia. **ANTHERÆ** conniventes, apice poris geminis dehiscentes. **OVARIUM** superum, bi-tri-quadriloculare, placentis dissepimentis adnatis multiovulatis. **STYLUS** simplex. **STIGMA** obtusum. **BACCA** bi-rariùs tri-quadrilocularis succulenta. **SEMINA** ovato-reniformia, compressa. **EMBRYO** spiralis, filiformis. **RADICULA** centripeta. **COTYLEDONES** semiteretes.

HERBÆ annuæ s. perennes, suffrutices, frutices, arbores orbis utriusque præsertim regionum tropicalium et calidarum cives. Inermes, aculeatæ, spinosæ, glabræ, s. pilosæ s. pube stellatâ tomentosæ. **FOLIA** alterna, solitaria s. gemina, integra s. variè partita. **FLORES** extrà-axil-

lares, alares v. laterales, rarò terminales, solitarii, gemini, fasciculati, umbellati, racemosi, corymbosi. COROLLÆ albæ, violaceæ, luteæ.

1. SOLANUM NIGRUM. LINN.

S. annuum, s. bienne, pubescens, caule infernè teretiusculo, supernè angulato, ramis angulatis, foliis ovatis subdeltoideis sinuato-dentatis angulatisve, corymbis extrà foliaceis, floribus cernuis, baccis globosis nigris.

Solanum minus fructu nigro. *Cæsalp., De plant., lib. 5, cap. 19, pag. 213.*

Solatro hortolano. *Matth., ed. Valgris, vol. 2, pag. 1125.*

Solanum minus officinarum. *Zannich., Ist. dell. piante, pag. 248, tab. 267.*

Solanum officinarum acinis nigricantibus. *Tournef., Inst. rei herb., pag. 188.*

Solanum nigrum. *L., Sp. pl., pag. 226. — Codex, 1473. — Bull., Herb. de la France, tab. 26. — Lam. et Decandolle, Fl. française, ed. 3, vol. 3, pag. 613. — Dun., Hist. des Solanum, pag. 152; Synopsis, pag. 12. — Rehb., Fl. germ. exc., pag. 390, n. 2685. — Pl. critic., tab. 953. — Gaud., Fl. helv., vol. 2, pag. 130. — Bertol., Fl. ital., vol. 2, pag. 633 sq. — Koch, Synopsis, pag. 508.*

Moralillo de Santa-Maria Lancerottensium cl. Webb.

HAB. Ad vias, in arvis insulæ Lancerottæ circà oppidum *Arrecife* et in rupibus elatis montis *Chache*, Webb et Berthelot!, propè *Funchal*, Buch!.

DISTRIB. GEOGR. Per totam Europam, Asiam, Africam, Americam obvia. Exotica specimina examinavi lecta in India orientali Wight!, in Canariis l. c., in America boreali com. Hooker!, in insulâ *Saint-Thomas* Ehrenberg jun.!, in Mexico Berlandier!, Hartweg!, Schieller!, propè *Concon* Pœpp., *Coll. pl. Chil., vol. 1, pag. 71.*

2. SOLANUM MINIATUM. BERNH.

S. annuum, caule herbaceo, diffuso, ramis dentato angulatis strigoso-subpubescentibus, foliis ovatis repandis grabriusculis; corymbis extrà-foliaceis, cernuis, corollis calyce duplò longioribus, baccis globosis luteo-miniatis, demùm miniatis.

Solanum minus fructu flavo. *Cæsalp., De pl., lib. 5, cap. 19, pag. 213.*

Solanum offic. acinis puniceis. *Cup., Hort. cath., pag. 202.*

Solanum hortense rubrum. *Castell., Hort. Mess., pag. 45.*

Solanum officinale acinis purpureis. *Zannich., Ist. dell. piante, pag. 248.*

Solanum miniatum. *Bernh., in En., vol. 1, pag. 236. — Dunal., Hist. des Solanum, pag. 156. — Lam. et DC., Fl. fr., ed. 3, vol. 5, pag. 417, n. 2693, a. — Rehb., Fl. germ. exc., pag. 391, n. 2634. — Pl. crit., tab. 996. — Bertol., Fl. ital., vol. 2, pag. 635. — Koch, Synopsis, pag. 507. — Bernh. über den Begriff der Pflanzengattung und seine Anwendung, pag. 55.*

Solanum villosum. *NoCCA. et Balb., Fl. fr., pag. 109.*

HAB. Ad vias, in ruderatis Teneriffæ Webb et Berthelot!, varietatem habitu gracili floribusque minoribus insignem in insulâ Canariâ legit Despréaux!

DISTRIB. GEOGR. Stirps Europæa et boreali-Africana et in Asiâ (*Kurdistan* Brand!) occurrit.

3. SOLANUM HUMILE. BERNH.

S. annuum, caule herbaceo, ramoso, ramis angulatis, angulis ramorum subtuberculatis, foliis rhombeo-ovatis sinuato-repandis acutis s. integris, corymbis nutantibus, baccis globosis luteo-viridibus, demùm luteis.

Solanum humile. Bernh. ap. Willd., *Enum. pl. Hort. Berol.*, vol. 1, pag. 236. — *Rehb.*, *Fl. excurs.*, pag. 391, n. 2653. — *Plant. crit.*, 10, 194. — Bernhardt, *über d. Begriff der Pflanzentart und seine Annehmung*, pag. 55.

Solanum luteo-virescens. Gmel., *Fl. bad.*, vol. 4, pag. 177.

HAB. In insulæ Teneriffæ et Canariæ ruderatis.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ mediâ et australi necnon in Canariis. — Monente cl. Despréaux incolæ Canariæ baccas hujus Solani Yerba Santa Maria dicti comedunt.

4. SOLANUM VILLOSUM. LAMCK.

S. annuum, caule herbaceo, ramis teretibus hirtis, foliis ovatis angulato dentatis pubescentibus corymbis nutantibus, baccis globosis luteo-aurantiis, demùm brunneo-aurantiis.

Solanum villosum. Lam., *Dict.*, vol. 4, pag. 289! — *Illustr. gen.*, n. 2338. — *Dunal.*, *Hist. des Solan.*, pag. 157. — *Lam. et DC.*, *Fl. fr.*, ed. 3, vol. 3, pag. 413, n. 2694. — *Rehb.*, *Fl. exc.*, 3, gen. 2652. — *Koch*, *Synopsis*, pag. 507.

Solanum luteum. Gmel., *Fl. bad.*, vol. 1, pag. 521.

Solanum nigrum γ *villosum*. L., *Spec. pl.*, pag. 266. — *Cod.*, 738.

Solanum Ægyptiacum. Forsk., *Descr. pl. æg.*, pag. 46.

HAB. In Canariis leg. de Buch! loco in schedâ herbarii regii berolinensis non addito.

DISTRIB. GEOGR. Crescit in Europa-media et meridionali, in Ægypto et Canariis necnon in *Chili* australi Pœpping!

5. SOLANUM PSEUDO-CAPSICUM. LINN.

S. arbuscula glaberrima, caule erecto, supernè ramoso, foliis oblongo-lanceolatis angustis, acutis integris, pedunculis solitariis s. paucis unifloris, extrâfoliaceis.

Solanum fruticosum bacciferum. *Tournef.*, *Instit. rei. herb.*, pag. 149.

Solanum arborescens. *Cæsalp.*, pag. 215.

Anomum Plinii. *Lob., Ic., pag. 265.*

S. strychnodendron. *C. Bauh., Pin., pag. 614.*

Solanum americanum. *Dalech., Lugd., pag. 599, c. 1c.*

Solanum pseudo-capsicum. *Dodon., Pempt. stirp., pag. 718, c. 1c.*

Solanum pseudo-capsicum. *Linn., Sp. pl., pag. 263. — Codex, n. 1457. — Dunal., Hist. des Solan., pag. 150; Synopsis, 11. — Lam. et DC., Fl. franç., vol. 5, n. 2692. — Spr., Syst. veg. tab. 1, pag. 684, n. 101.*

HAB. Circà culta et in sepibus in valle Orotavensi Teneriffæ propè *la Vega* Canariæ et alibi legerunt cl. Webb et Berthelot!

DISTRIB. GEOGR. In insulâ Madeirâ et in Canariis, nunc etiam in *Béarn* propè Arette ad muros in ipso pago quasi spontanea Decandolle l. c.

DESCR. ARBUSCULA pedalis, bipedalis et ultrâ, glaberrima. RAMI virides. FOLIA subundulata. FLORES exigui, calyx 5-fidus, corolla 5-fida, alba. BACCA globosa, cerasiformis, rubra, interdum lutea.

Obs. Ob baccas parvis Lycopersici baccis (Tomate) similes habitari Canariensibus Tomatillo dicitur. Contra exanthemata in usu esse Canariensibus cl. Webb comperit.

6. SOLANUM NAVA. WEBB ET BERTH.

S. perenne, inerme, totum viscoso-pubescent, ramis sarmentosis angulatis, foliis simplicibus, inferioribus sæpè ternato-pinnatis, foliis foliolisve cordatis vel oblongis acutis subintegris obsolete repando-dentatis; racemis subcorymbosis sparsis, pedicellis erectè patentibus, corollis quinqueangulatis; baccis calyce aucto subinclusis globosis.

Solanum Nava. *Webb et Berthelot, Hist. nat. des îles Canaries, Géogr. bot., 1835.*

HAB. In insulâ Teneriffâ (in sylva *Agua Garcia* leg. Webb et Berthelot!, in vallis Taoroensis convalle *de Higa* cl. Berthelot!) et in Canariâ (ad scaturiginem *Caidero de Co-ruña* dictam in convalle elatâ sub jugo montium *Saucillo* insulæ Canariæ suprâ vicum Tenteniguadam Webb et Berthelot!, in sylvâ *Doramas* cl. Despréaux!). Propè *Esperanza* de Buch!, ante anthesin, undè factum, ut non sit determinatum à cl. Link.

DISTRIB. GEOGR. Decus insularum Fortunatarum neque alibi observatum.

Obs. Flores ferè Solani tuberosi L. — Antheræ 2-5 longè productæ, cornutæ. Bacca cerasi magnitudine, aurantiaca. Webb. — Nycterium genere à Solano nullo pacto separari licet, nam character antherarum inæqualium valde varians invitâ naturâ petitus est in plantis, quæ ceterum planè congruunt cum Solanis. — Restat ut de plantâ maderensi dicam. Specimen Lemannianum *Nycterii triphylli* Lowe differt foliis rigidioribus, dentatis s. integris, duplè minoribus. Præterea pl. Canariensis ramos longè sarmentosos inter arbusta ducit. Cl. Webb utramque plantam diversæ esse speciei judicavit neque possumus non assentiri viro clarissimo, ubi recordamur, plantas Canarienses in sylvis, Lemannianas secus vias esse lectas.

EXPLICATIO TAB. 174.

1. Ramus plantæ floridus cum baccis immaturis. 2. Flos extrorsum visus mag. nat. 3. Flos explanatus mag. auctus. 4. Corolla discissa cum staminibus inæqualibus. 5. Bacca calyce subinclusa. 6. Calyx explanatus. 7. Semen. 8. Idem magnitudine auctum. 9. Semen longitudine dissectum ut embryo spiralis conspiciatur in albumine.

7. SOLANUM VESPERTILIO. AIT. HORT. KEW.

S. caule fruticoso, aculeato, foliis cordatis plurimis inæqualibus, acuminatis integris, discoloribus supra piloso-scabriusculis, infra tomentosis, racemis subcorymbosis tomentosis extra axillaribus multifloris, sparsis, calyce 4-5-fido, corollâ 4-5-angulâ.

Solanum tomentosum Canariense spinosum, fructu cerasorum forma et magnitudine. *Pluk., P. yt. tab. 316, fig. 3.*

Solanum Vespertilio. *Ait., Hort. Kew., vol. 1, pag. 252.* — *Willd., Sp. pl., vol. 1, pag. 1045.* — *Dunal., Hist., pag. 202; Synopsis, pag. 35.* — *Spr., Systema veget., vol. 1, pag. 696, n. 273.*

HAB. Inter scopulos in imâ convalle Draconum arborum sive *el Dragonal* ins. Canariæ, in convalle magnâ insulæ Canariæ inter oppidula *Teror* et *Moya*, ubi olim Mariæ Virginis prodigio inventa icon, undè nomen *Barranco de la Virgen*. Inter clivos maritimos vallis *Batàn* Teneriffæ boreali-orientalis introitum spelunçæ de Pope dumis spissis et proceris obstruit.

DISTRIB. GEOGR. Mera stirps Canariensis.

Obs. Arbustum 6-7 pedale. Corolla cœrulea, extus tomentosa. Bacca cerasiformis miniata, unde nomen *Realgarera* Canariensium. Nomen *Permenton* quod affert Plukenet non audivit cl. Webb.

SCROFULARINEÆ. JUSS.

TRIB. I. SALPIGLOSSIDEÆ. BENTH.

SUBTRIB. I. CAMPYLANTHEÆ. NOB.

Calyx 5-partitus. Corolla tubulosa tubo sursùm recurvo, limbo plano subæquali. Stamina 2, anticâ, declinata, brevissima, inclusa. Capsula lateraliter compressa, septicidè et septifragè 2-partibilis, valvis 2-partitis, columnâ placentiferâ demùm liberâ. Semina plana, alata campylotropa. Embryo periphericus (1).

CAMPYLANTHUS. ROTH.

CALYX 5-partitus, laciniis linearibus, herbaceis æqualibus. COROLLA tubulosa, subinfundibuliformis, tubo cylindræo sub medio sursùm recurvo, limbo 5-partito, plano, subæquali, laciniis in præfloratione imbricatis, 2 sc. lateralibus anticæ et 2 posticis inter se supernè imbricatis, utriusquè margine anteriore ab anticâ tecto, superpositis. STAMINA 2, tubo corollæ propè basin inserta, lobo corollæ inferiore alternantia, filamentis brevissimis declinato-horizontalibus, antheris oblongis, loculis divaricatis, apice connatis, confluentibus, verticalibus inter se per valvas connatis, demùm liberis. OVARIUM lateraliter compressum, disco crasso impositum, 2-loculare, placentis valvarum marginibus introflexis adnatis, multiovulatis, ovulis ovatis incurvis, mox

(1) *Campylanthi*, generis ambigui, affinitates aliò (in *Ann. sc. nat.*, 5e sér., vol. 5, pag. 55), et rationes quibus adducti eum inter *Salpiglossideas* Benth. enumeravimus, fusiùs exponuntur. Hic breviter memorandum à reliquis Scrofularineis, quibus fructu convenit, semine campylotropo atque embryone, non arcuato tantùm ut in plurimis, sed peripherico vel hippocrepidoideo, d'fferæ. Præterea à *Veronicæarum* tribu, ubi eum propè *Wu'feniam* ill. R. Brownium secuti collocaverunt celeb. Endlicher et Meisner, staminibus brevissimis inclusis declinatis anticis differt; nec inter *Gratiolæas* cum *Anticharite* Endlich. et *Achetariâ* Cham., staminibus anticis præditis, ob plures causas deponi licet. Restant *Solanacæ* quibus embryo jure periphericus, sed ob capsulam et ob corollæ æstivationem ad *Salpiglossideas* revertit, quæ profectò *Solanaceis* à quibusdam annumerantur.

campylotropis planis alatis. STYLUS brevissimus, columnaris, apice claviformis deflexus. STIGMA crassum capitatum. CAPSULA ovata, dissepimento contrariè compressa, apice obtusa leviter emarginata, septidè et septifragè dehiscens (1), valvis 2-partitis columnà placentiferà demùm liberà, breviter stipitatâ, dimidium capsulæ excedente, polyspermâ. SEMINA plana, orbicularia, campylotropa, hilo et chalazâ ad marginis medium approximatis, testâ asperâ cum tegmine et perispermo carnosò coalitâ, in alam hyalinam expansâ. EMBRYO cylindraceus, axilis, periphericus vel hippocrepidoideus.

FRUTICES lignosi, Africani, insularum scilicet Fortunatarum Gorgadumque sive Viridensium accolæ, ramis duriusculis virgatis foliorum cicatricibus nodulosis. FOLIA crebra, sparsa, lineari-subulata vel oblonga, crassa, glaberrima vel tomentosa, sessilia. FLORES ad apicem ramulorum in spicas laxiusculas secundas 2-3-tomas digesti, nutantes, pedicellis filiformibus bractearum foliacearum axillis prodeuntibus, basi bracteolis 2 oppositis stipatis.

1. CAMPYLANTHUS SALSOLOIDES. ROTH.

C. foliis teretibus, carnosis, glabris; calycis laciniis angustis pilosis.

Eranthemum salsoloides. Linn. fil., *Suppl.*, pag. 82. — Vahl., *Enum.*, vol. 1, pag. 304. — Brouss., *Elench. hort. Monsp.*, 1805, pag. 23. — R. Brown, *Prodr. Fl. Nov. Holl.*, pag. 34, in *Obs.*

Campylanthus salsoloides. Roth, *Nov. sp.*, pag. 4.

Teucrium filiforme. Poir.!, *Encycl. suppl.*, vol. 2, pag. 769, ex epigraphe propriâ spec. herb. Desfont.!

Romero marino selvaje Canariensium.

HAB. Non infrequens est hæc species in fissuris rupium convallium calidarum oræ maritimæ magis meridionalis insularum Teneriffæ et Canariæ. Legimus florentem in convalle Averni Teneriffæ mense Januario, in convalle *Xerque* sive *Jerque* propè *Arico* mense Novembre et in convallibus circâ Sanctam Crucem etiam per æstatem floridam.

DISTRIB. GEOGR. Species est Macaronesiaca quæ littoris rupes adustos et convalles cali-

(1) Dehiscencia hæc, inter Scrofularinas hand rara itâ fit; solvuntur dissepimenti lamellæ, supersunt autem margines fracti qui medio relictî columnam placentiferam liberam efficiunt. Hæc est, ni fallimur, plurimorum dehiscencia septifraga columnaris.

das vix deserit. In Gorgadibus autem altera extat species *Viridensis* ex speciminibus in insulâ Sancti Nicolai à cl. Forbes die 3o Martii 1822 lectis et in herbario Societatis Londinensis ad hortorum culturam promovendam institutæ asservatis quæ per totum montem *Gurdo* ad altitudines omnes, cum varietate floribus albis insigni, *Odontospermi sericeæ* C. H. Schultz Bip. socius occurrit. Varietatem quoque uti suspicamur aliam (itâ enim variare credibile), foliis oblongis complanatis valdè tomentosis fructu non diverso ab eo lem Forbesio missam vidimus. Ambas quoque nuperrimè inter copiosam messem cl. Hookeri fil. qui orbem hyperantarcticum scrutaturus Gorgades sive promonterii viridis insulas fortuitò lustravit, conspeximus, aliamque quam moriturus legit b. Vogel.

DESCR. FRUTEX 3-6-pedalis, robustus, ligno compacto, lutescente, medullâ amplâ nigrâ durâ per curso, cortice cinereo tenui. RAMI albidi tenues, fragiles, intricati, foliorum basibus adnatis seu pulvinulis crebrò nodulosi, juniores virgati, sæpè recurvi pubescentes. FOLIA sparsa, conferta, sæpè subfasciculata, sessilia, lineari-filiformia, acutiuscula, majora linearia suprâ planiuscula, nervo medio impressa, margine revoluta, lætè virentia, crassa, glabra vel basi aut juniora minutè cinereo-puberula. SPICÆ ad apicem ramorum breves, tenues, laxæ, eleganter recurvæ, secundæ simplices vel binæ tres quatuor dichotomè superpositæ, pilis simplicibus rectis glandulosis piloso-pubescentes. FLORES pedicellati, pedicellis filiformibus, pilosis, nutantibus, fructiferis erectis, folio filiformi bracteatis et 2 bracteolis minoribus oppositis versùs basin stipatis. CALYX junior sub-2-labiatus, laciniis 3 superioribus brevioribus, 2 inferioribus longioribus, adultus subæqualis, foliosus, crassiusculus, glanduloso-pilosus, persistens, profundè 5-partitus, laciniis linearibus vel demùm lineari-lanceolatis, acutis, pilosis, corollæ tubo subtriplo brevioribus. COROLLÆ lætè carnea, subinfundibuliformis, tubo cylindraceo ad apicem dilatato, in alabastro supernè gibbo, leviter incurvo, mox sub medio suprâ antheras sursùm recurvo, intrâ extrâque præsertim versùs apicem pubescente, limbo planiusculo, subæquali, 5-fido, laciniis lanceolatis, acutis, intùs glabris, extùs puberulis, venosis, tubo 2-plò 3-plòve brevioribus, 2 axilibus paullo minoribus, extimâ lateralibus aliquantulum majore. In præfiorescentiâ autem limbus sub-2-labiatus atque itâ laciniæ superimpositæ ut laterales binæ infimam et superiores duas, inter se imbricatas, leviter deflexas, atque infimâ veluti carinâ amplexas, obtegant. STAMINA 2, propè tubi corollini basim inserta cum laciniâ anticâ alternantia, deflexa, filamentis brevissimis curvatis, antheris oblongis, obtusis, glanduloso-pubescentibus, per filamentorum flexionem verticaliter suspensis, loculis apice connatis, divaricatis, confluentibus. OVARIVM disco crasso cupulæformi impositum, ovatum, obtusum, 2-loculare, ad dissepimentum lateraliter compressum, placentis ad loculorum margines involutos insertis, multiovulatis, ovulis elongato-ovatis incurvis pendulis apteris, mox complanatis, dorsi et extremitatum incremento rotundato-recurvis, campylotropis, membranâ hyalinâ (testâ in alam expansâ) cinctis. STYLUS brevissimus, columnaris, glaber, apice incrassatus in alabastro rectus mox supernè inflexus. STIGMA capitatum, orbiculari-complanatum, cum stylo deflexum. CAPSULA ovata, obtusa, vix subrenata, lateraliter compressa, nitida, 2-locularis, septicidè et septifragè 2-partibilis dissepimenti marginibus cum placentis adhærentibus, valvis parallelis profundè 2-partitis, columnâ placentiferâ liberâ, breviter stipitatâ, dimidium valvarum excedente, ab apice ultrâ medium seminiferâ, septorum lami-

nis nudis sub medio instructâ. SEMINA complanata, campylotropa, orbicularia vel compressione angulata, alâ membranaceâ albâ cincta, pendula, integumento unico cum perispermo crasso coalito. EMBRYO exilis, cylindraceus, periphericus vel ferri equini modo revolutus.

EXPLICATIO TAB. 176.

1. Ramus floridus et fructifer magnitudine naturali; figuræ omnes quæ sequuntur magnitudine auctæ sunt. 2. Alabastrum ante anthesin antrorsum visum duobus corollæ segmentis *a a* in præflorecentiâ inferius sive carinale *b* tegentibus. 3. Idem retrorsum visum, *a a* segmentorum lateralium ablatorum cicatrices, *b* segmentum inferius duo superiora *c* invicem involuta fovens. 4. Idem antrorsum visum segmentis duobus lateralibus *a a* et inferiore sive carinali *b* arte detractis ut conspiciantur segmenta duo superiora *c d* invicem, alterum alteri, imposita. 5. Flos cum bractea et bracteolis. 6. Corolla dorso inter segmenta duo postica secta et complanata staminibus arte divaricatis ut appareat nervorum corollæ directio. 7. Corollæ tubus medio transversè et dorso longitrossum sectus ut staminum juniorum et pistilli positura pateat. 8. Stamen antrorsum visum. 9. Idem visum à tergo. 10. Pistillum innuptum. 11. Idem transversè sectum. 12. Columna placentifera ovulis virgineis gravida ab ovario innupto excerpta. 13. Ejusdem ovulum seorsum visum. 14. Ovarium jam secundum stylo recurvo coronatum longitrossum sectum. 15. Ovulum secundum. 16. Columna placentifera cum ovulis provectoribus. 17. Ejusdem ovulum seorsum visum. 18. Capsula à latere visa calyce secto. 19. Idem calyce cinctum dehiscens, valvulis 2-partitis et columnâ placentiferâ medio relictâ. 20. Columna placentifera à latere visa. 21. Semen. 22. Embryo. 23. Inflorescentiæ diagramma.

TRIB. II. VERBASCEÆ. BENTH.

VERBASCUM. LINN.

CALYX 5-partitus, subregularis, persistens. COROLLA rotata, explanata, tubo brevissimo, limbo 5-partito, laciniis latis, subæqualibus vel infimo majore, mox caduca. STAMINA 5, corollæ tubo inserta, declinata, inæqualia, 2 inferiora longiora, filamentis omnibus vel 3 superioribus barbatis. ANTHERÆ reniformes medio affixæ vel filamentis adnatæ, 1-loculares loculis confluentibus. OVARIUM 2-loculare. STYLUS 1. STIGMA terminale simplex vel rarò 2-lamellatum. CAPSULA subglobosa, polysperma, septicidè dehiscens, 2-valvis, valvis semi-2-fidis. SEMINA par-

vula, oblonga, costato-scribiculata. PERISPERMUM carnosum. EMBRYO rectus axilis.

HERBÆ tomentosæ vel lanâ floccosâ deterrenti vestitæ, rarò glabrescentes, per orbem antiquum temperatum sparsæ. FOLIA rhizocephali rosulata integra, margine sæpè dentata vel sinuata, rarò subpinnatifida, caulina alterna sessilia vel decurrentia. CAULIS annuus, rectus, in paniculam dilatatus. FLORES per paniculæ ramos fasciculati, rarò in bractearum axillis solitarii, flavi aut phœnicei.

1. VERBASCUM SINUATUM. LINN.

V. sordidè tomentosum, foliis radicalibus lanceolatis, obtusis, margine sinuato-lobatis et undulatis, lobis irregulariter crenatis, suprâ subvirentibus, caulinis breviter decurrentibus; racemo paniculato; fasciculis 3-6-floris, pedicellis calycis longitudine vel brevioribus; calycis laciniis lanceolatis, acutissimis; corollâ luteâ rariùs albâ; filamentis omnibus violaceo-barbatis; capsula calycis longitudine, ovato-rotundatâ, tomento caduco conspersâ.

Φλόμος μέλαινα. *Diosc.*, lib. 4, cap. 104.

Verbascum aliud. *Matth. (Valgris, 1570)*, pag. 717. — *Camer., Epit.*, pag. 882.

Verbascum sextum. *Cæsalp., De plant.*, pag. 347.

Verbascum nigrum folio papaveris corniculati. *Zannich., Ist. delle piant.*, pag. 272, tab. 205.

Verbascum sinuatum. *Linn., vol. 1*, pag. 254. — *Sibth., Fl. græc.*, tab. 227.

HAB. Legimus hanc plantam in monte Lentiscali Canariæ et circâ craterem Bandamæ.

DISTRIB. GEOGR. Species est regionum omnium mari Mediterraneo conterminorum.

CELSIA. LINN.

CALYX profundè 5-partitus, subregularis, persistens. COROLLA subrotata, explanata, tubo brevissimo, limbo 5-partito, laciniis subæqualibus vel infimo majore, decidua. STAMINA 4, corollæ tubo inserta, 2 inferiora longiora, superiora breviora vel abortienti-diformia. FILAMENTA longiora glabra antheris adnatis, breviora barbata antheris medio affixis, vel omnia barbata aut longiora glabra antheris omnibus medio affixis. OVARIUM 2-loculare, placentis ad marginem dissepimenti cujusque 2-laminati (valvarum intromissarum marginum),

usquè ad medium protracti ibique soluti ac revoluti, adnatis. OVULA plurima. STYLUS simplex, incurvus. CAPSULA subglobosa, polysperma, septicidè dehiscens, 2-valvis, valvulis sæpè apice 2-fidis. SEMINA plurima, scrobiculata.

HERBÆ perennes caulibus annuis vel suffrutices intricati per Asiam temperatam ab Indiæ montibus ad oram utramque maris Interni protensi. FOLIA rhizocephali specierum herbacearum sæpè lyrata vel pinnatifida, caulina alterna. RACEMI simplices vel subpaniculati. FLORES gemini vel solitarii, rarò fasciculati, pedunculis sæpè longiusculis, lutei, aurantiaci, rubri vel phœnicei.

1. CELSIA CRETICA. LINN.

C. foliis radicalibus basi laciniatis, caulinis oblongo-lanceolatis, sessilibus, semiamplexicaulibus, inciso-dentatis, lobis serratis, crassis, subtùs præcipuè appressè pubescentibus; racemo subsimplici, bracteis ovatis vel lanceolatis, dentatis, acutis, floribus solitariis vel binis, breviter pedicellatis; calycis laciniis rhomboideo-lanceolatis, argutè dentatis, subtùs tomentosus; staminibus longioribus glabris, antheris adnatis, brevioribus abortientibus, pilosissimis; stylo apice incrassato, stigmatè capitato.

Celsia cretica. Linn., *Suppl.*, pag. 281. — Desf., *Fl. atl.*, vol. 2, pag. 57. — Sims., *Bot. mag.*, tab. 964. — Reichb., *Fl. exot.*, tab. 206. — Jacq., *Hort. Schænbr.*, vol. 4, tab. 476. — Guss., *Fl. sic. Prodr.*, vol. 2, pag. 176. — *EjUSD.*, *Plant. rar.*, pag. 254.

HAB. Hanc plantam ad montem crateriformem Bandamam et propè oppidum *Telde* invenit cl. Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Species est Africana quæ à Candido promontorio (*Herb. Labill.*!) per arva totius Numidiæ porrigitur (Desfontaines); sed limites ejus ad orientem uti ad occasum prorsus ignoti. Boream versùs Siciliam (*Gussone, Parlatores!*) et Sardiniam (*Moris!*) percurrit atque Italiam ipsam in Calabriâ attingit.

SCROFULARIA. LINN.

CALYX 5-fidus vel 5-partitus, subregularis. COROLLA disco hypogyno inserta, irregularis, tubo ventricoso, limbo curto, 2-labiato, labio superiore majore, erecto, 2-fido, inferiore breviorè, 3-lobo, lobis lateralibus rectis vel apice recurvis, intermedio deflexo. STAMINA 4, didy-

nama, tubo corollino inserta, inclusa vel exserta, filamentis glandulosis vel glabris. ANTHERÆ reniformes, adnatæ, quintâ sterili difformi, inter lacinias labii superioris subsessili, filamento tubo adnato. OVARIVM disco cupuliformi insidens, 2-loculare, placentis 2 ad apicem dissepimentorum affixis. OVULA plurima. STYLUS terminalis, stigmatè capitato, simplici emarginato vel 2-fido. CAPSULA suborbicularis vel ovata apice attenuata, apiculata, 2-valvis, septicidè dehiscens, placentis demùm liberis, axilibus, polyspermis. SEMINA minima ovato-vel oblongo-depressa, scrobiculata, integumento unico tenui. EMBRYO rectus, axilis, perispermo carnosò inclusus, radiculâ hilum spectante.

HERBÆ annuæ vel perennes aut suffrutices hemisphærii borealis temperati, crateris præcipuè maris Mediterranei atque Asiæ extrâ tropicum cives, caulibus simplicibus vel ramosis, 4-angularibus, basi quandoque multiangulatis. FOLIA opposita, petiolata, integra lyrata vel pinnatisecta. CYMÆ ad apicem ramorum axillares vel in spicam aphyllam congestæ. FLORES fusco-rubri, purpurei, virescentes vel flavi.

1. SCROFULARIA ARGUTA. HORT. KEW.

S. annua, caule simplici vel parcè ramoso, ramis strictis, glanduloso-pilosis glutinosis vel glabrescentibus, sæpè purpureis; foliis latè ovatis subcordatis vel cuneatis, tenuibus, subpubescentibus, margine argutè duplicato-crenatis; spicis foliosis, floribus minutis; calyce glanduloso; staminibus exsertis, antherâ sterili magnâ, obcordatâ vel rotundatâ; capsulâ basi rotundatâ, supernè longè attenuatâ, apice acutâ mucronatâ; seminibus ovato-obpyriformibus, scrobiculatis.

Scrofularia arguta. Hort. Kew., vol. 2, pag. 302.

Scrofularia peregrina var. ? *Wydł.*, *Scrof.*, pag. 28. — *Walp.*, *Repert.*, vol. 3, pag. 106.

HAB. Occurrit hæc species hùc illùc inter spiraculorum scoriam et in siccis apicis regionis maritimæ insularum plurimarum Archipelagi ut dicunt Canariensis: in Lancerottâ sc. propè oppidum Arecifam, in Canariâ ad Isletam promontorium, in torrente petroso oppidi *Garachico*, in ipsis Portûs Orotavensis viis et alibi in Teneriffâ, necnon inter pumices et tophum spiraculorum propè fontem Calidum in insulâ Palmâ. Hanc plantam nuspiam legerunt cll. viri Chr. Smith et Leopoldus de Buch

DISTRIB. GEOGR. Planta est Canariensis quæ in orbe iterum orientali sub eodem ferè latitudinis borealis gradu occurrit, seu de novo nascatur sive omnis Libyæ deserta percurrat; eam enim nuperrimè ad Arabiæ littora sub ipso Cancrì tropico secus torrentes propè Moscham portum invenit indefessus Aucher-Eloy (*Herb. or.*, sub num. 5057).

DESCR. ANNUA, 1/2-2-pedalis, radice fibrosà, caule medullà farcto, striato, 4-angulo, angulis acutiusculis, vel ramoso multiangulato, ramis erectis strictis, pilis crispis glanduloso-pubescente, sæpè viscoso, demùm glabrescente, purpurascete vel in umbrosis virescente. **FOLIA** rotundato-ovata vel rhomboido-lanceolata, utrinque subpubescentia, reticulato-venosa, impunctata, tenuia, margine argutè duplicatim crenato-dentata, crenis glanduloso-apiculatis, basi subcordata vel cuneata, petiolata, petiolo angusto, glanduloso-piloso, folio subduplò breviorè. **CYMÆ** per totum caulem ex axillis foliorum prodeuntes, folio subduplò breviores, pedunculis pedicellisque filiformibus, densè glandulosis, 3-5-floræ rariùs 7-floræ. **FLORES** parvi, intensè rubri. **CALYX** glandulosus, foliolis oblongis, margine vix scariosis, ovatis. **COROLLA** calycem parùm excedente, urceolata, marcescenti-subpersistens, labii superioris laciniis oblongo-rotundatis, labii inferioris lateralibus rotundatis, margine incurvis, intermedio ovato. **STAMINA** exserta, filamentis glabris, antheris reniformibus, sterili maximà, obcordatà vel longè protrusà. **STYLUS** glaber, stigmate capitato, simplici, papillato.

Obs. Affinis est hæc species *S. peregrinæ* Linn., sed capsulæ formà summoperè differt.

EXPLICATIO TAB. 177.

1. Planta integra florida. 2. Ramuli segmentum cum fructùs cymulà folio suffultà, ambo magnitudine naturali. 3. Corolla lateraliter secta et arte explicata, prout figuræ reliquæ auctæ. 4. Styli pars superior cum stigmate. 5. Fructus stylo coronatus. 6. Idem longitrorsum sectus. 7. Idem transversè sectus. 8. Semen.

2. SCROFULARIA SMITHII. WYDL.

S. perennis, suffrutescens, ramis elongatis; foliis lanceolato-ovatis, basi cordatis, margine duplicato-crenatis, flaccidis, subtùs pubescentibus; thyrsò aphylo, bracteis pedunculis subduplò longioribus, cymis laxis; calyce subglabro corollà 3-plò breviorè; corollà cylindracco-urceolatà; lobis superioribus oblongis; antherà sterili claviformi vel angustè obcordiformi.

Scrofularia Smithii. *Hornem. hort. hafn. suppl.*, pag. 68? — *Link, Enum. hort. berol.*, vol. 2, pag. 139? — *Wydlér!*, *Scrof.*, pag. 32.

HAB. Non infrequens est hæc species ad margines sylvarum et in dumetis udis insule Teneriffæ.

DISTRIB. GEOGR. Plantam esse ex toto Canariensem credibile est.

DESCR. Suffrutescens, 1-3-pedalis, ramis lentis, infernè sæpè purpurascens, obtusè 4-gonis,

supernè pubescentibus. FOLIA lanceolato-ovata vel ovata, basi profundè cordata lobis rotundatis, margine crenata vel duplicato-crenata, pellucidè subpunctata, mollia, flaccida, viridia, subtùs pallidiora, magis minùsve pilis crispis articulatis pubescentia, venis primariis expansis picta, petiolis pubescentibus, vix dilatatis, folio sub-3-plò brevioribus. THYRSUS aphyllus, elongatus, bracteis linearibus, integerrimis vel denticulatis, pedunculo dimidio brevioribus. CYMÆ laxæ, remotæ, ad apicem pedunculi longiusculi 3-tomæ, pedicellis flore 2-plò 3-plò longioribus, gracilibus, piloso-glandulosis, bracteolis filiformibus integerrimis. CALYX glabrescens flore sub-3-plò brevioribus, laciniis ovato-lanceolatis, marginibus angustè luteo-scariosis. COROLLA tota lætè rufescens, cylindracea, labii superioris laciniis rotundato-oblongis, lateralibus latis, truncatis, intermedio lingulato. STAMINA inclusa, filamentis pubescentibus, antheris magnis reniformibus, sterili subfoliaceâ, clavatâ, apice acutâ vel angustè obcordiformi, rarò 2-fidâ. STYLUS subglaber, stigmatè rotundo, capitato. CAPSULA ovata vel ovato-rotundata, glabra, apice attenuata, vel vix producta, apiculata.

EXPLICATIO TAB. 178.

1. Ramus floridus magnitudine naturali. 2. Caulis portiuncula cum cymulâ fructiferâ magnitudine naturali, ceteræ hujus tabulæ figuræ magnitudine auctæ sunt. 3. Flos. 4. Corolla nondùm ex toto expansa secta et arte aperta, labii inferioris laciniâ intermediâ divisâ. 5. Pistillum cum calyce. 6. Stigma multotiès auctum.

Obs. Speciem nostram dubitabundè ad *S. Smithii* Hornem. retulimus, quia plantam suam parvus verborum phrasi macrâ nimis atque ancipite descripsit. Linkius quoque luteam corollam dixit. Plantam autem nostram Wydlérianæ consimilem esse certos nos fecit schedula manu propriâ in herb. Fontanesiano inscripta; nomen ergò servavimus. *S. Smithii* nostra affinis est *S. Scorodonia* Linn. à quâ foliorum nunquàm bullatorum formâ et consistentiâ, corollâ elongatâ concolore, labii superioris laciniis oblongis, antherâ sterili claviformi aliisque notis satis superque differt. Nec minùs affinis est *S. alpestris* Gay (in Sched. plant. astur. Durici, sub num. 262) cujus, ut pateant differentie, descriptionem, quam, typis olim impressam sed adhuc ineditam, commisit nobis celeberr. atque amicissimus auctor, ex toto perlibenter transcribimus, dolendum enim est cum aliis etiã nãm confundi posse orbam diagnoscas speciem.

• SCROFULARIA ALPESTRIS. GAY.

• *S. perennis*, pilis non septiferis, ad nodos et in utrâque foliorum paginâ longioribus in superiore plantæ parte glanduliferis, tota laxè pubescens; caule simplici; foliis cordato-ovatis vel ovato-oblongis, crenatis serratisve, impunctatis; paniculâ terminali demùm elongatâ, basi foliatâ, cymis 3-10-floris, pedicellis fructiferis elongatis, teretiusculis, apice glaberrimis; calycis perindè glaberrimi segmentis latè ovatis, integerrimis, obtusissimis, sor-didè albo-marginatis; antherâ sterili transversè oblongâ, retusâ vel subemarginatâ; capsulâ ovatâ, acuminatâ.

• *Scrofularia major* hirsuta. *Tournef., Inst., pag. 161.*

• *Scrofularia Scopoli.* *Lois., Not., pag. 95. — Lapeyr., Abr., pag. 556. — DC., Fl. fr. suppl., pag. 46. — Bertol., Amœn. it., pag. 582. — Wydl., Scrof., pag. 51, partim; (confundit enim veram *S. Scopoli* cum nostrâ, et insuper varietatem enumerat glabram, quam ego à Moulinsio acceptam pro *S. nodosâ* agnovi). — Non Hopp., Pers., Koch.*

• HAB. In Alpibus Europæ australis occidentalis, inter Liguriam orientalem et Asturiam. In Alpibus Apuanis

• (Bertol.). In Cebennarum monte *Aubrac* (*Prost.*). In toto Pyrenæorum jugo inter 400 et 4000 hexapodas (*nostra propriâ experientiâ*). In Asturiæ montibus frequenter, nempe ad amniculam ex lacu montis *Pico de Arvas* in vallem *Treastro* defluentem (*Durieu.*). — Floret Julio ineunte in Pyrenæis, Junio ineunte in horto Luxemburgo-Parisiuo.

• Ons. Veræ *S. Scopolii* (à Sadlero et Pauero acceptæ) statura dimidio minor, caulis tenuior, folia plûs dimidio breviora, distinctissimè pellucido-punctata, dentibus brevius densiusque ciliolatis, panicula, cymæ pedicelli, fructiferi longè breviores, deinceps ad summum usquè glandulosi. calycis segmenta ferrugineo- non albo-tomentosa aliaque plura diversa, quodque notabile stirps est biennis (*Koch, Deutschl., Fl. vol. 4, pag. 407*) Europæ orientalis cives, nostra perennis Europæ occidentalis accola. • (*J. Gay, It. Dur. Plant. descr. ined.*)

3. SCROFULARIA SCORODONIA. LINN.

S. perennis, sulfrutescens, pilis septiferis pubescens, ramis elongatis; foliis 3-angularibus vel 3-angulari-lanceolatis, basi cordatis, paginâ superiore rugosâ, subbullosâ, inferiore densè pilosâ, margine serratis vel duplicato-serrato-crenatis, sæpè crispato-undulatis; pedicellis densè piloso-glandulosi; corollâ brevi, ovatâ; antherâ sterili orbiculari.

Scrofularia Scordii folio, præstans ad ulcera. *Grisl., Virid. lus., pag. 75.*

Scrofularia Scorodonie folio. *Moris., vol. 1, pag. 482, sect. 5, tab. 35.* — *Rai., Syn. pl. brit., pag. 161.* — *Plûb., Alm., pag. 338; Phytogr., tab. 59, fig. 5.* — *Pet., Herb. brit., tab. 35, fig. 11.*

Scrofularia Scorodonia. *Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 864.* — *Lamck., Ill., tab. 533.* — *Huds., Fl. angl., pag. 275.* — *Engl. bot., tab. 2209.* — *Brot., Fl. lus., vol. 1, pag. 201.* — *Wyd., Scrof., pag. 25, excl. syn. plur.* — *Bab., Prim. Fl. sarn., pag. 69.* — *Boiss., Voy. Esp., pag. 445.*

Scrofularia betonicæfolia. *Webb, It. hisp., pag. 24,* — forma parvifolia, floribus (plantæ etiam cultæ) minoribus virentibus.

HAB. Legimus hanc speciem ad margines sylvarum insulæ Palmæ eamque à Canariâ misit Despréaux. Huic quoque aut *S. Smithii* adsciscenda *S. Scorodonia* quam in altitudinibus Teneriffiæ propè Tagananam legit cl. de Buch vel *S. betonicifolia* in sylvâ subscaturigine *Agua Mansa* dictâ à viro eodem celeb. indicata (*Phys. Besch. d. Can. Ins., pag. 80*). Nam *S. Scorodonia* Linn. vera ad hunc usquè diem cum aliis confusa fuit et *S. betonicæfolia* L. ejus verisimiliter varietas.

DISTRIB. GEOGR. Stirps est plagarum orbis antiqui occidentalium cives, quæ primùm à Grisleio deinde ab indefesso Morisono notata, ab insulis nostris ad gradum usquè 51 borealem scandit. Occurrit enim in Cornubiâ Britanniciæ provinciâ (*Huds.*), in insulâ Cæsareâ (*Sherard*), in proximâ Sarniâ et insulâ minore *Herm* (*Babington*), ad littora Neustriæ (*Gay!*), in Armoraciâ circâ Corisopitum (*Bonnemaison, in herb. Gay*), in Asturiâ omni (*Durieu!*), in montibus Arundæ! et alibi in Bæticâ occidentali, per totam Lusitaniam usquè ad Bracaram Angustam! in insulâ Sancti Michaelis (*C. Hochstetter!*), in Maderâ!

DESCR. Perennis basi suffrutescens, ramis rectis purpurascens, acutè 4-gonis, supernè pubescentibus vel glabris. FOLIA oblongo-3-angularia, basi profundè cordata vel truncata, margine argutè serrata, vel demùm duplicato-serrato-crenata, sæpè crispata, suprà atroviridia, subbullata, rugoso-duriscula, subtùs pilis crispis articulatis obsita, venis primariis ascendentibus, petiolis dilatatis folio sub-4-plò brevioribus. THYRSUS aphyllus vel subaphyllus, densus vel parùm elongatus, bracteis linearilanceolatis, denticulatis, pedunculi longitudine vel sublongioribus, superioribus brevioribus. CYMÆ subapproximatæ, ad apicem pedunculi breviusculi 2-tomæ 5-15-floræ, sæpè secundæ, pedicellis densè glanduloso-hirtis flore duplò longioribus, bracteolis linearibus subintegerrimis. CALYX corollæ 2-plò brevior, puberula vel demùm glabrescens, foliolis oblongis apice rotundatis, margine eroso-scariosis. COROLLA brevis, quandoque parvula, ovata, labii superioris laciniis rotundatis intensè purpureis, lateralibus rotundato-emarginatis purpurascens basi luteis, intermedio ovato, viridi-lutescente. STAMINA inclusa, filamentis valdè glanduloso-hirtis, antheris reniformibus, sterili orbiculari crasso glanduloso. STYLUS glaber, stigmatè clavulato. CAPSULA ovata aut globularis, acuta vel acuminata.

4. SCROFULARIA GLABRATA. HORT. KEW.

S. perennis, basi suffrutescens, tota glabra, ramis brevibus, 4-gonis, atropurpureis; foliis ovato-3-angularibus, coriaceis, nitidis, margine regulariter serrato-dentatis; thyrsos aphyllis, cymis 3-6-floris, pedicellis glandulosis; floribus parvis pulchrè venulatis; calyce glabrescente, laciniis ovatis, margine luteo-scariosis, staminibus exsertis, anthera sterili latè obcordatà basi, cuneatà capsulà globosà vel ovato-globosà, mucronatà.

Scrofularia glabrata. Hort. Kew., vol. 2, pag. 341. — Jacq., Hort. Schænbr., vol. 2, pag. 44, tab. 209. — Wydl., Scrof., pag. 153, excl. var. β. — Link in Buch Beschr. Can. Ins., pag. 143.

Yerva de la Cumbre Nivariensium.

HAB. Nascitur hæc species ad basin Montis Alti Nivarizæ (*el Pico de Teyde*) in jugis montium *Filo de las Cañadas* et in ipsis angustiis *las Cañadas* dictis ad altitudinem 8000 ad 9000 pedum super Oceani æquor.

DISTRIB. GEOGR. Species est Nivariensis.

EXPLICATIO TAB. 179.

1. Ramus floridus. 2. Rami pars cum cymulà fructiferà. 3. Folium inferius cum figuris antecedentibus magnitudine naturali delineatum, reliquæ autem quæ sequuntur magnitudine auctæ sunt. 4. Corolla ad latus dextrum divisum et arte complanatum ut appareant stamina fertilia et quintum sterile corollæ adnatum. 5. Pistillum cum calyce corollæ detractâ. 6. Ovarium disco cinctum direpto calyce. 7. Stigma magnoperè auctum. 8. Capsula. 9. Eadem dimidiata. 10. Eadem transversè secta. 11. Semen.

5. SCROFULARIA CALLIANTHA. NOB.

S. frutescens, ramis elongatis, 4-gonis, parcè pilosis; foliis 3-5-foliatis, foliolis oblongo-lanceolatis, rarò ovatis, basi truncatis vel cordatis, crenatis vel duplicato-crenatis, petiolulatis; thyrsis elongatis, aphyllis, cymulis sub-12-floris, floribus magnis conspicuis; calyce glanduloso, laciniis ovato-oblongis, obtusis, margine breviter et sordidè scariosis; corollà calyce plùs duplò longiore, totà rubro coloratà; antherà sterili ovatà; stigmate 2-fido; capsulà subglobosà.

HAB. Legimus semel tantum hanc plantam mense septembre anno 1829 fructiferam in insulà Canarià à rupibus pensilem et inter dumos cum *Solano Navá* Nob. serpentem super vicum *Tenteniguada* ad scaturiginem *Caidero de Coruña* dictam. Flores à stirpe in horto Millfördiensi florente descripsimus et depingi curavimus.

DISTRIB. GEOGR. Species est Canariensis.

DESCR. FRUTEX caule elongato, ramis longissimis, lentis, acutè 4-gonis, glabrescentibus, atropurpureis. FOLIA magna 3-5-foliolata, foliolis oblongis basi ovatis, vel oblongo-lanceolatis basi truncatis vel cordatis, pilis articulatis breviter pubescentibus vel glabrescentibus, obscurè pellucido-punctatis vel impunctatis, crenatis vel duplicato-crenato-serratis, lateralibus longiùs petiolulatis petiolulis in plantà cultà sæpè auriculatis. THYRSI ad apicem ramorum producti, aphylli pedales vel semipedales, rarò sesquipedales. CYMÆ ad apicem pedunculi brevis compactæ, 5-12-floræ, floribus pedicellatis, pedicellis per anthesin nutantibus, flore sublongioribus, densè glanduloso-pubescentibus, bracteolatis, bracteolis linearibus dentatis. CALYX corollà dimidio brevior, glandulosus, laciniis oblongis obtusiusculis, margine angustè sordido-scariosis laceris. COROLLA magna tota rubro-purpurea, punctulato-glandulosa, tubo brevi subovato, laciniis superioribus maximis, latè depresso-rotundatis, lateralibus rotundatis brevioribus, inferiore brevissimo, oblongo-rotundato. STAMINA subexserta, filamentis glabris, antheris reniformibus, sterili ovatà parvâ, breviter stipitatâ. STYLUS glaber, staminibus longior, exsertus. STIGMA 2-fidum. CAPSULA globosa, abruptè mucronata, lævis. SEMINA parvula, ovata, obtusa, costato-scribiculata, nigra, testâ tenuiter striatâ.

Obs. Omnino à *S. grandiflorâ* DC. differt planta nostra, flores quoque majores et thyrsis nudis magis conspicui. *S. hispida* Desf. valdè affinis est, thyrsus enim fructifer et folia quamvis hirsutiora vix satis diversa, sed flores plantæ Fontanesianæ, qui adhuc in specimine herbarii Atlantici Mus. reg. Par. nostroque herbarii olim sui pauci supersunt, multò minores sunt et anthera sterilis magna orbicularis, nec ovata parva.

EXPLICATIO TAB. 180.

1. Rami floridi pars superior. 2. Folium caulis, ambo magnitudine naturali, figuræ reliquæ præter sequentem magis minùsve auctæ sunt. 3. Cymula fructifera. 4. Calyx apertus ut appareat ovarium stylo coronatum et cupule hypogynæ impositum. 5. Corolla

arte aperta, labii inferioris laciniâ intermediâ divisâ, ut conspiciantur laciniarum forma stamina fecunda et stamen abortivum. 6. Staminis junioris pars superior antrorsum visa. 7. Eadem visa à tergo. 8. Stigma.

TRIB. III. ANTIRRHINEÆ. CHAV.

ANTIRRHINUM. LINN.

CALYX 5-partitus, laciniâ summâ longiore, 2 inferioribus brevioribus divaricatis. *COROLLA* personata, tubo compressiusculo, basi subtus saccata, labio superiore, 2-fido reflexo, inferiore 3-fido deflexo, fauce palato clausâ. *STAMINA* 4, didynama, tubi corollini basi inserta, inclusa, quinto brevi vel abortiente. *ANTHERÆ* introrsæ, 2-loculares, per paria cohærentes. *OVARIUM* 2-loculare, placentis dissepimento adnatis, multiovulatis. *STYLUS* 1, stigmatè capitato, simplici vel subbilobo. *CAPSULA* ovata, basi obliqua, 2-locularis, loculo superiore sæpè minore foramine unico apiculari dehiscente, inferiore majore 2-foro, rariùs orbiculari loculo utroque foramine unico dirupto, indurescens, polyspermum. *SEMINA* parva, oblonga, scrobiculata, rariùs alâ introrsum revolutâ marginata.

HERBÆ annuæ, vel perennes lignescentes, veteris orbis hospites, plagarum præsertim mari Interno adjacentium. *FOLIA* sparsa, inferiora sæpè opposita. *FLORES* racemosi vel axillares.

1. ANTIRRHINUM ORONTIUM. LINN.

A. glanduloso-pubescens, caule annuo erecto, simplici vel ramoso; foliis lineari-lanceolatis linearibusque, integerrimis, glabrescentibus, sæpè ciliatis, inferioribus oppositis, floralibus elongatis; floribus axillaribus vel emrotè spicatis, breviter pedunculatis; laciniis calycinis linearibus, acutis, superioribus corollam excedentibus, summo longiore; corollâ extus pilosâ; staminibus glabris; ovario ovato, ovulis complanato-ovatis, fungoso-alatis, ventre convexis lævibus, dorso concavis rugosis; stigmatè breviter 2-lobo; capsulâ ovatâ, basi obliquâ, pilosissimâ, apice 3-forâ; seminibus ovato-oblongis, hinc convexis illinc concavis, marginibus in alam revolutam protractis.

Orontium. Le petit Antirrhinum. *Dod., Hist. (traduct. de Charles de l'Escluse), pag. 132.*

Antirrhinum quartum. *Matth. (Valgris, 1565), pag. 1199.*

Antirrhinum minimum forsan Archigenis Orontium. *Pena et Lob., Advers., pag. 175. — Lob., Hist., pag. 222.*

Antirrhinum sylvestre sive Phyteuma. *Dod., Pempt., pag. 182.*

Antirrhinum arvense. *Moris., Hist., sect. 5, tab. 14, fig. 5. — Riv., Monop. irr., tab. 83, fig. 2.*

Antirrhinum Orontium. *Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 860. — Curt., Fl. lond., fasc. 4. — Gärtn., vol. 1, pag. 249, tab. 53. — Fl. dan., tab. 941. — Engl. bot., tab. 1155. — Schkuhr, Handb., tab. 173. — Chav., Antirrh., pag. 89. — Kunth, Fl. berol., vol. 2, pag. 63.*

HAB. Vulgaris est hæc species in cultis insularum omnium Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. Herba est arvalis quæ per totum orbem veterem temperatum sparsa in Indiam quoque intrâ Gangem in Maderam et in insulas Canarienses transit, boream versùs usquè ad Cimbrorum promontorium (*Fl. dan.*), et Scandinaviæ fines (*Linn.*) provehitur; Britanniamque ad gradum usquè 55 (*Watson*) percurrit nec Caledoniam uspiam attingit. Americæ quoque septentrionalis cives est hospitatus.

LINARIA. TOURNEF.

CALYX profundè 5-partitus, inæqualis, laciniis 2-inferioribus brevioribus divergentibus. COROLLA personata, tubo compressiusculo, basi calcarata, labio superiore 2-fido horizontali vel reflexo erecto, inferiore 3-fido, deflexo, fauce palato clausâ. STAMINA 4, didynama, corollæ basi inserta, inclusa, quinto brevi rudimentario. ANTHERÆ introrsæ, loculis apice conjunctis mox confluentibus, alabastro liberæ, demùm per paria cohærentes. OVARIUM disco brevi adnato posticè quandoque obsoleto impositum, 2-loculare, loculis sæpè inæqualibus, placentis dissepimento adnatis, multiovulatis. STYLUS 1. STIGMA apiculare, simplex, emarginatum vel 2-lobum. CAPSULA ovata vel rotundata, chartacea vel cornea, 2-ocularis, loculis supernè tantùm vel ferè ad basin valvulis inæqualibus ruptis, vel operculo regulariter circumscisso dehiscentibus. SEMINA ovato-oblonga, subreniformia, vel subpyriformia, testâ solubili, levi, longitrossum costatâ, rimoso-foveolatâ, vel granulato-tuberculatâ, aut discoidea margine membranaceo-alata. EMBRYO axilis, rectus vel incurvus, radiculâ hilum spectante.

HERBÆ annuæ, perennes lignescentes, vel suffruticuli, hemisphærii borealis præcipuè temperationis orbisque veteris incolæ, rariores in Americâ. FOLIA prima opposita dein sparsa, aliquandò verticillata. FLORES racemosi, spicati vel solitarii axillares.

1. LINARIA SPURIA. MILL.

L. annua, pilosa, è basi ramosa, ramis elongatis procumbentibus; foliis ovatis vel rhomboideo-ovatis, acutis, integerrimis, basi subcordatis, breviter petiolatis; floribus axillaribus solitariis, pedicellis filiformibus folio longioribus; laciniis calycinis lanceolato-ovatis, acutis; capsulâ rotundatâ calyce persistente breviorè, operculis 2 magnis circumscissè dehiscente; seminibus oblongo-ovatis, testâ fungosâ reticulato-foveolatâ.

Veronica fœmina. *Fuchs., Hist., pag. 467.* — *Matth. (Valgris, 1565), pag. 694.* — *Camerar., Epit., pag. 462.*

Elatine Dioscoridis. *Pena et Lob., Stirp. adv., pag. 197.*

Antirrhinum spurium. *Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 851.* — *Engl. bot., tab. 691.* — *Fl. dan., tab. 913.*

Cymbalaria spuria. *Baumg., Stirp. trans., vol. 2, pag. 209.*

Linaria spuria. *Mill., Dict., n. 15.*

Linaria lanigera. *Hoffmans. et Link., Fl. port., vol. 1, pag. 231, tab. 34, non Desf.*

HAB. Legimus hanc speciem circa oppidum Orotavense Teneriffæ et in arvis insulæ Palmæ.

DISTRIB. GEOGR. Species est orbis antiqui temperationis quæ Germaniam magis australem intrâ Albim et in Britannia 55 lat. bor. gradum et Caledoniæ fines attingit (*Watson*).

2. LINARIA ELATINE. MILL.

L. annua, pilosa villosissima vel glabrescens, caule à basi ramoso, ramis elongatis prostratis; foliis sparsis, imis oppositis, inferioribus lanceolato-ovatis denticulatis, superioribus ovato-hastatis, apiculatis, breviter petiolatis; floribus parvis, axillaribus, solitariis, longè pedunculatis; calyce hirsuto, laciniis lanceolatis acutis; corollâ calycem vix excedente, calcare angusto, petalis subbreuiore, recurvo, apice acutissimo, palato pilis sparsis hirsuto; staminibus hirsutis, antheris subreniformibus hirsutis; ovario orbiculari puberulo, stylo pubescente; capsulâ depresso-rotundatâ, subchartaceâ, calyce multùm breviorè, valvulis 2 magnis orbicularibus dehiscente; seminibus latè ovatis, compressis, fungoso-reticulatis.

Elatine. *Matth. (Valgris, 1565), pag. 1012.* — *Durant., Herb. nuov., pag. 166.* — *Camerar., Epit., pag. 754.*

Elatine altera. *Tabern., Kräuterb., pag. 413.* — *Lob., Ic., 470.* — *Dod., Pempt., pag. 42, ic. Lobelii.*
— *Johns., Ger. herb., pag. 625, ic. Lobelii.*

Elatine folio acuminato. *Park., Theatr., pag. 553, ic. Camerarii.*

Linaria hirsuto folio acuminato in basi auriculato. Moris., Hist., sect. 5, tab. 14, fig. 28.

Antirrhinum Elatine. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 851. — *Fl. dan., tab. 426.* — *Engl. bot., tab. 692.*

Elatine hastata. Mæsch., Meth., pag. 524.

Cymbalaria Elatine. Baumg., Stirp. trans., vol. 2, pag. 208. — *Chav., Antirrh., pag. 107.*

Linaria Elatine. Mill., Dict., n. 16.

Linaria Sieberi. Reichb., Fl. germ. exc., vol. 2, pag. 374, forma villosissima.

HAB. Formam hujus speciei valde villosam semel tantum legimus in via inter oppidulum *Guimar* insulae *Teneriffae* et pagum *Arico*.

DISTRIB. GEOGR. Planta est orbis antiqui temperati et calidioris ubi saepe cum sequente confunditur. Sola autem plagas magis boreales et glabrescens occupat. In oriente ultra sinum Persicum sub ipso tropico ad Moscham portum eam legit cl. *Aucher-Éloy!*, in ditione *Memsuch* prope Adoam Abyssinae urbem *Schimper!*, ad ripas Tigris fluminis (*Kotschy!*), ad canalem Alexandriae in Aegypto (*Delile!*), inter Gazam et Hierosolymas (*Bové!*), exinde Asiam percurrit et per Europam australem atque occidentalem ex insulis Canariensibus atque Azoricis (*Watson!*) provecta, Borussorum planities (*Kunth*), Pomeraniae (*Schmidt*), Cimbrici promontorii (*Drejer*), et Britanniarum usque ad 55 gradum (*Watson*) cives fit indigena.

3. LINARIA GRÆCA. CHAV.

L. annua, pilosa vel glabrescens, caule à basi ramoso, ramis elongatis prostratis; foliis inferioribus ovatis versus basin denticulatis oppositis, superioribus lanceolatis hastatis, vel 3-quetris sagittatis, apiculatis, alternis, petiolis brevissimis filiformibus; floribus axillariibus solitariis, longè pedunculatis; calyce hirsuto, laciniis lineari-lanceolatis apice subulatis, vel linearibus, latè scariosis; corollà calycem longè excedente, calcare recto petalis longiore, apice subobtusos, palato densè lanato; staminibus hirtis, antheris elliptico-reniformibus pilis albis ciliatis; ovario rotundato-ovato, pubescente, stylo hirto; capsulà rotundatà, corneà, calyce subbreviore, valvulis 2 ovatis dehiscente; seminibus ovato-oblongis, granulato-tuberculatis.

Linaria Elatine. D'Urv., Enum. pl. arch., pag. 74, non Mill. — *Buch, Can. Ins., pagg. 143 et 170?*

Antirrhinum græcum. Bory et Chaub., Expéd. de la Mor., Bot., pag. 799, tab. 21. — *Fl. Pelop., pag. 39, tab. 22.*

Linaria græca. Chav., Antirrh., pag. 108.

HAB. Vidimus hanc speciem huc illuc in insulâ Teneriffâ legimusque propè portum Oro-
vensem et circâ oppidulum *Guimar* necnon in Canariâ propè oppidum *Teror*.

DISTRIB. GEOGR. Planta est orarum magni crateris maris Mediterranei calidiorum indi-
gena. Lecta fuit in insulis *Lero* (*d'Urville!*) et Rheneâ (*Parolini et Webb!*), in Pelopon-
neso (*Bory!*), in Siciliâ propè *Mondello* (*Parlatore!*), in Sardinia (*P. Thomas!*), circâ
Marianum oppidum in Corsicâ (*Pouzolz!*, in *herb. Gay*), in Stœchadum insulâ *Prote*
(*Requien!*), in Mauritaniâ Cæsariensi (*Bové!*) et Tingitanâ circâ Salam (*Broussonet!*).

4. LINARIA HETEROPHYLLA. SCHOUSB.

(sub *Antirrhino*).

S. suffruticulus glaber, à basi ramosus, ramis elongatis, tortuosis, decumbentibus; foliis
lætè viridibus, imis ovato-lanceolatis, oppositis, cæteris oblongo-sagittatis, superioribus
linearibus, canaliculatis, apiculatis, petiolis filiformibus folio subduplò brevioribus; flori-
bus axillaribus solitariis, longè pedunculatis; calycis laciniis lineari-lanceolatis, acutissimis,
marginè angustè scariosis; corollâ amplâ, pilis retroversis pubescente, calcare petalis sub-
duplò longiore, fauce latâ, palato piloso; antheris oblongo-ovatis, lævibus; ovario-ellip-
tico-ovato, subobliquo, pubescente, stylo lævi, stigmatè simplici; capsulâ ovato-oblongâ
valvis 2 laceris dehiscente; seminibus reniformibus, nigris, tuberculis minimis dense
exasperatis. — Corolla citrina, labio superiore luteo, palati plicaturis purpureo-puncticu-
latis.

Antirrhinum heterophyllum. *Schousb.!*, *Jaggt. ov. Marok.*, pag. 194, tab. 3. — *Willd.*, *Sp. pl.*, vol. 3,
pag. 234.

Antirrhinum sagittatum. *Poir!*, *Encycl. suppl.*, vol. 4, pag. 20.

Linaria heterophylla. *Spreng.*, *Syst.*, vol. 2, pag. 970. — *Chav.*, *Antirrh.*, pag. 112.

Linaria circinnata. *Sweet*, *Brit. fl. gard. (New. ser.)*, tab. 235.

Linaria Lancerottæ. *Delile*, *Sem. hort. Monsp.* (1836), pag. 26.

Linaria Webbiana. *Vis.*, *Ort. bot. Pad.*, pag. 142.

HAB. Nascitur hæc species in rupium fissuris maritimarum *Famaræ* insulæ *Lancerottæ*
ubi via præceps ad fontem descendit. Florebat adhuc ad fines mensis sextilis et capsulas
pariter maturas gerebat.

DISTRIB. GEOGR. Stirps est Mauritanica quam primùm in fruticetis provinciæ *Hahæ* inve-
nit celeb. ac dum viveret amicissimus *Schousboe*.

EXPLICATIO TAB. 181.

1. Planta integra fructifera ex insulâ *Lancerottâ*. 2. Ramus floridus plantæ è seminibus

nostris in horto Monspelienſi enatæ. Ambo magnitudine naturali, figuræ reliquæ magnitudine magis minusve auctæ sunt. 3. Corolla secta ſupernè labio ſuperiore infrà calcare terminata, labio ſuperiore concavo ſtamina 4 (antheris per paria coalitis) tegente. 4. Labium inferius à corollæ parte mediâ reſectum. 5. Labium ſuperius ſejunctum et artè complanatum ut appareat fiſſura. 6. Labium inferius reſectum et arte complanatum. 7. Stamina et piſtillum ex alabaſtro antè florentiam ſumpta corollæ parte ſuperiore ablatâ. 8. Stamina adulta. 9. Piſtillum. 10. Capsula jam dehiſcens calyce perſiſtente. 11. Eadem tranſiſſorſum ſecta ut conſpiciantur loculi inæquales et ſemina placentis adnata. 12. Semen. 13. Ejusdem ſectio tranſverſa.

5. LINARIA SCOPARIA. BROUSS.

L. ſuffruticulus glaberrimus, caule 1-2-pedali, erecto, cinereo, ramoso, ramis elongatis, tenuibus, ſtriatis, ſtrictis, ſæpè aphyllis vel apice tantùm folioſis, rarò bidentibus præmorſo jam à baſi ramoso; foliis lineari-ſpathulatis, petiolatis, acutis vel revolutis filiformibus, ſparsiſ, caducis; floribus axillaribus ſolitariis, pedunculis longis, filiformibus, albidis, nitidis; calyce glabro, laciniis lineari-lanceolatis vel linearibus, apice ſubulatis, ſubcarinatis; corollâ magnâ extûs glanduloſo-piloſâ, calcare petalis 2-plò 3-plòve longiore, per antheſim recto, ſubobtuso, labio ſuperiore oblongo, breviter 2-lobo, inferiore 3-lobo, lobis exterioribus rotundatis, intermedio ovato, palato piloſiſſimo; ſtaminibus baſi piloſis, antheris 3-angulari-ſagittatis loculis confluentibus; ovario elliptico-ovato, glabro, ſtylo pilis criſpulis aſcendentibus adpreſſis pubeſcente, ſtigmatè ſimplici; capsulâ ovatâ glabrâ valvulis 2 oblongis dehiſcente; ſeminibus oblongis vel ſubreniformibus, denſè tuberculatis.

Linaria ſcoparia. *Brouss.*, *Spreng. Syst.*, vol. 2, pag. 789. — *Brouss.*, *MSS. in herb. DC.*

Linaria ſpartioides. *Brouss.*, *Buch, Phys. Beſchr. Can. Ins.*, pagg. 143 et 163. — *Chav.*, *Antirrh.*, pag. 113. — *Walp.*, *Repert.*, vol. 3, pag. 196.

HAB. Legimus hanc ſtirpem in rupibus aridiſſimis Montis Vulturum ſive *de los Guirres* in planitie Guimarienſi mare verſùs, et in promontorio Acuto ſive *del Aguja* dicto inſulæ Teneriffæ, eamque in convalle Sancti Andree et ad portum Chriſtianorum in eadem inſulâ legerunt cl. de Buch et Chr. Smith. Eandem ſpeciem legimus quoque in Canariæ petroſis apricis circa urbem Palmarum, habuimusque ex eadem inſulâ à cl. Deſpréaux.

DISTRIB. GEOGR. Species eſt ut videtur ex toto Canarienſis.

EXPLICATIO TAB. 182.

1. Ramus floridus et fructifer magnitudine naturali. 2. Alabaſtrum cum figuris reliquis

usquè ad octavam magnitudine auctum. 3. Flos. 4. Calyx ovarium cingens stylo reciso. 5. Corolla per medium longitrossum secta, labio superiore integro explanato ut conspiciatur staminum cohors. 6. Stamen junius alabastro excerptum, antrorsum visum. 7. Idem visum à tergo. 8. Pistillum basi disco cinctum corollâ ademptâ et calyce resecto. 9. Capsula magnitudine naturali. 10. Eadem aucta. 11. Semen magnitudine naturali. 12. Idem multotiès auctum.

TRIB. IV. DIGITALEÆ. BENTH.

CALLIANASSA. NOB.

CALYX 5-phyllus, æqualis, persistens. **COROLLA** ringens, tubo infundibuliformi, brevi, fauce vix ampliata, nudâ, conspicuè 2-labiata, labio superiore inferiore longiore, fornicato, apice emarginato; inferiore 3-lobo, laciniâ intermediâ longè porrectâ superiori in præfloratione æquali, rectâ et cum eo valvatâ vel sub labio superiore cochleatim convolutâ, lateralibus rectis demùm brevioribus. **STAMINA** 4 (quinti rudimento nullo) 2-dynama, corollæ tubo inserta, labii superioris fornice tecta, deflexa, longè exserta. **OVARIUM** 2-loculare, basi disco parvo cinctum, placentis loculorum marginibus introflexis adnatis. **STYLUS** staminibus longior, deflexus. **STIGMA** emarginato-2-lobum. **CAPSULA** ovato-pyramidata, acuta, 2-valvis, usquè ad medium septicidè dehiscens, columnâ placentali apice liberâ, polysperma. **SEMINA** parva, leviter incurva, fungosa, reticulato-foveolata, hilo intus ad basin, chalazâ sub apice sitâ, testâ solubili, tegmine cum perispermo carnosio adhærente. **EMBRYO** cylindræus, axilis, incurvus, radiculâ hilum spectante.

FRUTICULI ramosi, ramis fuscis, curvato-ascendentibus, foliorum cicatriculis rugosis, regionis Macaronesiæ cives autochthones, unica scilicet Maderensis, binæ Canarienses, foliis integris ovato-lanceolatis, lanceolatis vel lineari-lanceolatis, coriaceis, glabrescentibus, serratis, petiolatis, vel sessilibus basi attenuatis. **FLORES** in spicis densis, bracteatis, basi nudiusculis, ovatis vel cylindræis conferti.

SECTIO I. ISOPLEXIS.

Corollæ labium superius in præfloratione inferiori æquale, alterum alteri accumbens.

1. CALLIANASSA CANARIENSIS. NOB.

C. foliis lanceolatis; corollæ labii inferioris, superiore oblongo supernè ovato acutè 2-lobo brevioris, laciniâ intermedia lanceolatâ acuminatâ lateralibus duplò longiore; staminibus corollâ brevioribus, subinclusis.

Digitalis acanthoides Canariensis frutescens, flore aureo. Comm., Hort. Amst., vol. 2, pag. 105, tab. 53.

Digitali affinis Canariensis, Solidaginis acutis foliis leviter pilosis, flore aureo cucullato. Pluk., Alm., pag. 40; Phytogr., tab. 325, fig. 2.

Gesneria foliis lanceolatis serratis, pedunculo terminali laxè spicato. Hort. Cliff., pag. 318.

Digitalis canariensis. Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 868. — Mill., Ic., vol. 1, tab. 120. — Lamck., Ill., tab. 525, fig. 2. — Ker., Bot. reg., tab. 48.

Dedadera, Cresta de Gallo et Pico de Gallo Nivariensium.

Ajonjolí Palmensium (non Hispanorum).

HAB. Occurrit hæc species in locis apricis sylvarum Teneriffæ et Palmæ.

DISTRIB. GEOGR. Species est omninò Canariensis.

Obs. Hùc quoque revocanda *Callianassa Sceptrum* in insulis nostris nondùm visa. *Callianassa* à *Digitali* floris præfloratione, corollâ distinctè 2-labiâtâ, nec campanulatâ, tubo brevi, labio superiore ultrâ inferiùs porrecto, staminibus elongatis exsertis abundè differt. Nomen Lindleyanum sectioni primæ tantùm nec speciei novæ conveniens mutandum.

SECTIO II. CAMPYLOPLEXIS.

Corollæ labium inferius in præfloratione sub superiore cochleato-revolutum.

Callianassæ, quæ et pulchra regina, nomen generi decoro conveniens elegimus; fuit et nymphea Callianassa Nereos filia. Callianassam formosam, florem veluti sceptrum aut virgineum diadema, Hispaniarum Reginæ potentissimæ Isabellæ II oblatam, demissè porrigimus: antè regios pedes à Fortunatis suis novellos projicimus flores artique herbariæ propitiæ et Floræ Ibericæ cultoribus dominam fieri matremque benignam votis piis et puro hoc anathemate exposcimus.

2. CALLIANASSA ISABELLIANA. NOB.

C. foliis lineari-lanceolatis; labii inferioris superiore oblongo, breviter 2-lobo, longè brevioris, laciniâ intermediâ lateralibus breviorè; staminibus longis, exsertis.

HAB. Lecta fuit nova hæc Digitalea in apricis calidis ubi et Euphorbiæ, maris orarum et vallium solibus ustarum ut plurimum hospites, crescunt, in valle sc. Tiraxanensi insulæ Canariæ.

DISTRIB. GEOGR. Species est ex toto Canariensis.

DESCR. FRUTICULUS pedalis, caule ramoso, ramis ascendenti-divaricatis, fusco-lutescentibus, nitidis foliorum cicatricibus crebris rugosis, junioribus pilis brevibus crispis rugosis. FOLIA coriacea, lineari-lanceolata, venis ascendentibus venoso-reticulata, juniora hirta, mox suprâ glaberrima, virentia, nitida, subtus pallidiora, pilosiuscula vel glabra, margine dentibus ascendentibus, brevibus, aliquando obsolete subobtusis, irregulariter serrata, basi attenuata, sessilia. SPICÆ ad apicem ramorum densæ, floribus subsessilibus, basi aphyllæ bracteata, bracteis lanceolatis integerrimis, glanduloso-pubescentibus, acutissimis vel filiformibus, calyce demum vix brevioribus. CALYX glanduloso-pubescentibus, tubo corallino brevior, laciniis lanceolatis, acutis. COROLLA purpureo-fulva, extus glabrescens fauce vix inflatâ, tubo infundibuliformi, recurvo, labio superiore oblongo, fornicato, tubo subduplò longiore, apice truncato, sæpè denticulato vel 2-corni, breviter emarginato, revoluto, inferiore in præfloratione cochleato, demum recto, 3-fido, laciniâ intermediâ ovatâ acutâ, intus velutinâ, apice sæpè 2-denticulatâ vel rarò 2-lobâ, lateralibus lanceolatis acutis breviorè. STAMINA labio corollæ superiore vix breviora vel longiora, exserta, deflexa, filamentis glabris, antheris sagittato-reniformibus, glabris, 2-ocularibus, loculis demum confluentibus. OVARIVM ovato-pyramidatum, glabrum. STYLUS staminibus longior, deflexus. STIGMA emarginatum. CAPSULA ovato-pyramidata, acuta, glabra, venosa. SEMINA ovato-rotundata pulchrè foveolato-reticulata.

EXPLICATIO TAB. 183.

1. Ramus floridus magnitudine naturali, reliquæ figuræ auctæ. 3. Corolla à latere secta et arte aperta. 4. Corollæ junioris præfloratio. 5. Pistillum corollâ detractâ et calycis laciniis præter unum sectis. 6. Capsula arte dimidiata. 7. Capsula transitorsum secta. 8. Semen. 9. Idem longitrossum sectum ut appareat embryo. — 1 B. Ramulus floridus varietatis (an speciei?) alteræ cui labii inferioris laciniâ intermedia 2-partita. 2 B. Ejusdem flos junior supinus.

TRIB. V. BUCHNEREÆ. BENTH.

LYPERIA. BENTH.

CALYX 5-partitus, laciniis linearibus, subfoliaceis. COROLLA decidua, sæpè viscosa, tubo elongato subtùs sub apice gibbo vel recurvo, limbo patente sub-2-labiato, subinæqualiter 5-fido, laciniis apice emarginatis vel dentatis. STAMINA 4, corollæ tubo inserta, didynama, adscendentia, 2 longiora ad apicem tubi subexserta. OVARIUM marginibus inflexis 2-loculare. STYLUS 1, stigmatè simplici. CAPSULA ovata vel pyramidato-ovata, acuta, septicidè dehiscens, valvis apice 2-fidis, columnâ placentali demùm liberâ, polysperma. SEMINA plurima, ovata, leviter incurva, scrobiculata, basi hilo apice chalazâ notata. EMBRYO cylindraceus, homotropus.

HERBÆ vel suffruticuli Africæ australis, unica Canariensis. FOLIA inferiora opposita, superiora alterna, integra, dentata, vel pinnatifida. FLORES axillares vel in spicas bracteatas ad apicem ramorum collata. COROLLÆ rubræ lateritiæ vel albidæ, desiccatione nigricantes.

1. LYPERIA CANARIENSIS. NOB.

L. caule fruticuloso decumbente; foliis orbicularibus vel ovato-rotundatis, grossè dentatis, pannoso-tomentosis; spicis laxis tomentosis.

HAB. Legimus hanc speciem notabilem inter rupes ad orientem profundi atque antiquissimi crateris Bandamæ non longè ab urbe Palmarum in insulâ Canariâ. Nos ipsas rupes ut studio geologico inservirent depingi curavimus (*Atl., series 1, tab. 24, fig. 14*). Crescebat planta nostra in fissuris ubi saxa pyroxenica r torrentis olim liquefacti strata alba trachytica o attingunt.

DISTRIB. GEOGR. Species est omnimodò Canariensis.

DESCR. FRUTICULUS diffusus, procumbens, pilis glandulosis densis pilosus, ramis robustis, teretibus, breviusculis. FOLIA inferiora opposita, superiora alterna, orbicularia vel rotundato-ovata, majora 6 lin. diametro metientia, utrinque tomentosa, pannosa, margine grossè et subregulariter crenato-dentata, basi integerrima in petiolum 3-4 lin. longum, crassiusculum attenuata. PANICULÆ ad apicem ramorum breves, 3-6-floræ, laxæ, bracteolis filiformibus, floribus longè pedunculatis, pedunculis fili-

formibus, apice incrassatis, assurgentibus, glanduloso-pubescentis. CALYX undiquè piloso-glandulosus, 5-partitus, laciniis lineari-oblongis, crassis, obtusis, foliaceis, tubo corollæ subduplò brevioribus. COROLLA subringens, viscoso-tomentosa, tubo cylindræo, leviter recurvo, limbo 1 lin. longo, lobis obovato-oblongis, lineolato-venosis, apice inciso-emarginatis, dentatis vel obtusis, subplanis, infimo protracto. STAMINA 4, recta, didynama, 2 longiora ad faucem corollæ subexserta, quinti rudimento nullo, filamentis glabris, antheris meniscato-reniformibus. OVARIIUM ellipticum. STYLUS glaber, stigmatè simplici, subclaviformi. CAPSULA pyramidato-ovata, apice attenuata, acuta, membranacea, albida, levis, calyce persistente subbrevior, usquè ad basin septicidè et septifragè dehiscens, valvis apice 2-fidis, columnâ placentiferâ demùm liberâ. SEMINA minutissima, ovato-oblonga, longitrossum costata, obsoletè puncticulata. EMBRYO elongatus, cylindræus, rectus.

EXPLICATIO TAB. 184.

1. Ramus floridus et fructifer magnitudine naturali. 2. Flos cum figuris reliquis modo eodem auctis. 3. Corolla secta et arte explicata. 4. Pistillum. 5. Capsula dehiscens. 6. Capsula sectio transversa. 7. Semen.

TRIB. VI. VERONICEÆ. BENTH.

VERONICA. LINN.

CALYX 4-5-fidus vel 2-phyllus foliolis 2-fidis, sæpè compressus. COROLLA subrotata, limbo 4- rarò 3- vel 5-partito, laciniis planis. STAMINA 2, postica, divergentia, antherarum loculis divaricatis, confluentibus. OVARIIUM disco impositum, 2-loculare, placentis septo adnatis. STYLUS simplex, stigmatè capitato, vix incrassato. CAPSULA obcordata, septo contrariè compressa, rarò ovata acutiuscula, loculicidè dehiscens, septis placentiferis valvis mediis cohærentibus, valvis nunc integris nunc 2-fidis, aut septicidè et septifragè dehiscens valvis 2-fidis columnæ placentiferæ demùm liberæ parallelis. SEMINA pauca, varia, nunc ovato-lenticularia, plana vel marginibus inflexa, testâ et tegmine tenuissimo induta, nunc cymbiformia vel strongylo-navicularia integumentis primariis dorso diruptis concavitate deformiter glomeratis tegmine solo munita, nunc complanato-orbicularia membranaceo-alata, sed omnibus formis hilum semper et chalaza ventrales, hâc ad apicem vel sub apice, illo ad basin vel suprâ basin sito. EMBRYO

intrà perispermum parcum crassum, rectus vel homotropè cum semine leviter incurvatus, cylindræus, radiculâ hilo proximâ vel ultrâ hilum porrectâ.

HERBÆ ANNUÆ aut perennes vel suffruticuli hemisphærii utriusque, sed præcipuè borealis temperationis, hospites vel frutices hypernotii arborescentes. FOLIA opposita, rarò verticillata, rarissimè sparsa, serrata vel inciso-dentata. FLORES spicati spicis axillaribus vel terminalibus vel racemosi, rarò axillares. COROLLÆ cœruleæ vel albæ.

1. VERONICA ANAGALLIS. LINN.

V. caule erecto vel ascendente, subfistuloso; foliis sessilibus lanceolatis vel lineari-lanceolatis, acutis, argutè serratis, rariùs integerrimis; racemis axillaribus, oppositis, bracteis linearibus pedicello patentissimo subbrevioribus; calyce 4-partito, laciniis lanceolatis; corollâ parvulâ calycem vix excedente, stylo elongato, stigmate capitato, sub-2-lobo; capsulâ ovatâ, rotundatâ vel turgidâ, subemarginatâ; seminibus ovatis, antrorsum planis, basi hilo, sub apice chalazâ notatis.

Anagallis aquatica caule concavo, *Cæsalp., De plant., p. 336.*

Berula major. *Tabernæm., Kræterb., vol. 2, p. 416.*

Anagallis aquatica major. *Johns. Ger., Herb., p. 620, cum ic. Tabernæmontani.*

Veronica Anagallis. *Linn., Sp. pl., vol. 1, p. 16. — Fl. dan., tab. 903. — Engl. bot., tab. 781. — Hook., Fl. lond., ed. 2, vol. 2, tab. — Poit. et Turp., Fl. par., tab. 12. — Hayne, Arzneigew., vol. 4, tab. 1.*

Veronica anagalloides. *Guss., Pl. rar., p. 5, tab. 3.*

HAB. Non infrequens est hæc planta ad rivulorum et canaliculorum margines insularum omnium Canariensium: in locis siccioribus communior forma Gussoneana.

DISTRIB. GEOGR. Crescit hæc planta per totum hemisphærium boreale ab Upsaliâ Suecorum (*Wahlenberg*), usquè ad Fortunatas et à Canadâ (*lady Dalhousie!*), usquè in imperium Mexicanum (*Berlandier!*). Eam quoque in Africâ australi ad rivulos in Zitzikammâ legit cl. Krauss!

2. VERONICA BECCABUNGA. LINN.

V. caule pleno, procumbente, ramis erectis, foliis petiolatis, ovato-ellipticis, crassis, crenatis, nitidis; bracteis linearilanceolatis pedicellum demùm patentem æquantibus; calyce 4-partito, laciniis ovato-lanceolatis; corollâ parvâ; stylo longiusculo, stigmate capitato;

capsulâ subrotundâ, turgidulâ, subemarginatâ; seminibus ovato-rotundatis, planiusculis, junioribus alâ brevi cinctis.

Sion. *Brunfels., Eic., p. 169.*

Sium. *Fuchs., Hist., p. 725.*

Anagallis aquatica sive Beccabunga Germanorum. *Pena et Lob., Adv., p. 195. — Lob., Obs., p. 248.*

Anagallis aquatica. *Dod., Pempt., pag. 593.*

Beccabunga. *Riv., Monop. irr., tab. 100.*

Veronica Beccabunga. *Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 16. — Fl. dan., tab. 511. — Engl. bot., tab. 655.*

— *Hook., Fl. lond., ed. 2, ic. — Poit. et Turp., Fl. par., tab. 11.*

HAB. Hanc plantam in insulis Canariensibus invenit Riedlé (vid. *Buch., Phys. Besch., pag.*).

DISTRIB. GEOGR. Occurrit hæc species in hemisphærio boreali ab Upsaliâ Suecorum (*Wahlenberg*), usquë ad insulas Canarienses et in Æthiopiâ ubi eam in summis Alpibus ad altitudinem 1300-1400 pedum legit cl. Schimper; à Canadâ quoque (*lady Dalhousie!*), in Carolinam protenditur (*Pursh*).

3. VERONICA ARVENSIS. LINN.

V. caule decumbente, ramis assurgentibus; foliis oppositis, ovatis, cordatis, crenato-serratis, inferioribus petiolatis, superioribus, sensim in bracteas lanceolatas, integerrimas, florem æquantes abeuntibus; floribus ad apicem ramorum laxè spicatis, pedicellis calyce in lacinias 4 linearilanceolatas inæquales diviso duplò brevioribus; stylo brevissimo, stigmate orbiculari; capsulâ obcordatâ, lobis rotundatis, compressâ; seminibus ovatis, complanatis, rugosulis, hilo ad basin chalazâ medio sitâ, embryone minimo recto.

Alyssum. *Column., Phytob., tab. 8.*

Alsine serrato folio hirsutiori, floribus et loculis cauliculis adhærentibus. *J. Bauh., Hist., vol. 3, pag. 367.*

Veronica Arvensis. *Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 18. — Fl. dan., tab. 515. — Engl. bot., tab. 734. — Hook., Fl. lond., ed. 2, ic.*

HAB. Non infrequens est hæc planta in arvis et ad muros insularum Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. Cives est Europæa in Americâ metæca.

4. VERONICA DIDYMA. TEN.

V. caule prostrato; foliis ovato-cordatis, superioribus ovatis; floribus axillaribus, pedunculis folium æquantibus vel sublongioribus, fructiferis recurvis; calyce 4-partito, subæquali, laciniis latè ovatis, basi imbricantibus, apice attenuatis, subacutis, conspicuè venosis;

stylo capsulae lobos excedente, stigmatе orbiculari; capsulâ obcordato-2-lobâ, turgidâ, lobis globosis, densè glanduloso-pubescentibus, loculis 8-10-spermis; seminibus stronglylo-navicularibus, embryone longiusculo.

Veronica agrestis. *Engl. bot.*, tab. 783. — *Fl. dan.*, tab. 449. — Non Linn.

Veronica Didyma. *Ten.*, *Prodr. in Fl. neap.*, vol. 1, pag. 6. — *App.*, 5, pag. 3. — *Syll.*, pag. 19. — *Bertol.*, *Fl. it.*, vol. 1, pag. 101. — *Godr.*, *Fl. de Lorr.*, vol. 2, pag. 163.

Veronica polita. *Fries*, *Prim. fl. suec.*, ed. 1, pag. 63; ex eodem ed. 2, pag. 1. — *Reichb.*, *Cent.*, tab. 246, figg. 404 et 405. — *Hook.*, *Brit. fl.*, ed. 5, pag. 237. — *Koch*, *Syn.*, ed. 2, vol. 2, pag. 610.

Veronica agrestis β *didyma*. *Boreau*, *Fl. du centre de la France*, vol. 2, pag. 367.

HAB. Specimina hujus speciei à Canariâ misit Preauxius et huc forsân referenda *V. agrestis* Link in *Buch Phys. Besch.*, pag. 142, aut Floræ nostræ quoque consors (quod non insperabile) habenda species sororia.

DISTRIB. GEOGR. Occurrit hæc forma per totum orbem veteribus notum à Scandinaviâ meridionali ad Mesopotamiam (Exped. Chesney n. 96!) et insulas Fortunatas.

TRIB. VII. RHINANTHÆÆ. BENTH.

TRIXAGO. STEV.

CALYX tubulosus vel subcampanulatus, 4-fidus vel 4-dentatus, laciniâ quintâ deletâ. COROLLA ringens, labio superiore galeato integerrimo, inferiore 3-fido, laciniis planiusculis, subæqualibus. STAMINA 4 tubo corollæ inserta, didynama, antheris 2-ocularibus, loculis parallelis, basi sagittato-divaricatis mucronatis. OVARIVM ad basin glandulâ anticè stipatum, 2-loculare, multiovulatum. STYLUS 1, stigmatе capitato sub-2-lobo. CAPSULA cylindræo-elliptica vel ovata, 2-ocularis vel septis inflexis placentiferis elongatis spuriè 4-ocularis, apice loculicidè dehiscens vel per totam longitudinem loculicidè 2-valvis, valvis medio septa placentifera gerentibus, polysperma. SEMINA parva, pendula, subincurva, hilo et chalazâ notata, longitrorsùm striata vel leviuscula, integumento duplici tecta, exteriorе tenuissimo hyalino, interiorе coriaceo cum perispermo parco coalito. EMBRYO cylindræo-claviformis vel ovatus, rectiusculus, axilis.

HERBÆ erectæ, strictæ, caulibus simplicibus vel ramosis vasti cra-

teris Mediterranei oras et regiones occidentales temperatiores inco-
lentes. FOLIA opposita, sessilia, lineari-lanceolata vel oblonga, dentata
vel inciso-dentata. FLORES oppositi axillares, sessiles sæpè in spicam
terminalem digesti.

LASIOPERA.

Capsula ovato-rotundata, per totam longitudinem loculicidè dehiscens valvis medio septa
placentifera gerentibus, demùm 2-partitis; seminibus lineato-costulatis.

1. TRIXAGO MAXIMA. WILLD. (sub Rhinantho).

T. caule erecto, *pilis rectis patentibus hirsuto*; foliis oblongis, dentatis, *molliter pilo-
sis*, floralibus rhomboideo-ovatis, pilosissimis; spicâ densâ pyramidatâ; calyce campanu-
lato-inflato, dentibus brevibus; *corollâ amplâ, aureâ*, labii inferioris superiore multùm
longioris laciniâ intermediâ majore; *antherarum loculis ellipticis*, hirsutis, stylo apice
clavato, stigmatè sub-2-lobo.

Crista galli spicata, flore luteo magno, Messanensis. *Raj., Hist., pag. 769.*

Pedicularis Cretica maxima amplioribus foliis et floribus. *Tournef., Coroll., pag. 9.*

Rhinanthus maximus. *Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 189, non Lamck, nec Desf. — Sieb., Exsicc. Cret.!*
propè Rettimo.

Bartsia Trixago. *Sibth., Fl. græc., tab. 585.*

HAB. Specimina hujus speciei à Canariâ misit Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Occurrit hæc forma ad orientem præcipuè magni crateris Mediter-
ranei.

Obs. Diversam valdè à sequente, folia tactu lenia indicans, scripsit b. Despréaux. A plantâ Creticâ et à specimi-
nibus ab indefesso Gustavo de Moubret propè Catanam in Siciliâ lectis nullo modo differt. Discrimina quæ ex sicco
eruerè licuerit, litteris cursivis in charactere utroque signavimus.

2. TRIXAGO VERSICOLOR. LAMCK. (sub Bartsiâ).

T. caule erecto, *pilis incurvis deflexis appressis hirtis*, foliis oblongis vel linearibus,
dentatis, *hirtis, scabris*, floralibus ovato-lanceolatis pilosissimis; spicâ densâ; calyce
campanulato-inflato, dentibus brevibus; *corollâ mediocri, labii inferioris albescentis*
superiore purpureo sublongioris laciniâ intermediâ minore; antherarum loculis ovatis
glanduloso-hirsutissimis; stylo apice clavato, stigmatè sub-2-lobo.

Trixago apula. *Column., Epher., tab. 197.*

Pedicularis versicolor spicata. *Tournef., Coroll., pag. 9.*

Alectorolophus italica versicolor spicata. *Barrel., tab. 666.*

Rhinanthus versicolor. *Lamck., Encycl., vol. 2, pag. 61.* — *Willd., Sp. pl., vol. 3, pag. 190.*

Bartsia versicolor. *DC., Fl. fr. suppl., 477.*

Bartsia bicolor. *DC., Ic. pl. rar. Gall., tab. 10.*

Lasiopera rhinanthina β bicolor. *Hoffm. et Link, Fl. port., tab. 58, icon. dextera.*

Bartsia Trixago β versicolor. *Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 2, pag. 152.*

HAB. Legimus hanc plantam in declivibus herbosis circa *Teghestem* superiorem et alibi in regione sylvarum Teneriffæ eamque à Canariâ misit Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Species est per totam regionem maris Interni sparsa undè in Lusitaniâ et per littora Oceani occidua usquè in Pictonum terras ad Carantoni ostia (*Lesson, Fl. Rochefortine, pag. 377*), et in Armoricæ insulam Vindilim (*DC., l. c.*) protruditur.

PARENTUCELLIA.

Capsula cylindraco-elliptica, apice tantùm loculicidè dehiscens, seminibus minimis læviusculis. — Huc spectat *Trixago latifolia* quæ *Parentucellia floribunda* Viv.

3. TRIXAGO VISCOSA. LINN. (sub Bartsia).

T. caule erecto, infernè subramoso, pilis crispis glanduligeris piloso; foliis oblongo-lanceolatis, serrato-dentatis, scabris; spicâ elongatâ laxiusculâ viscosâ, bracteis linearilanceolatis apice filiformibus; calyce cylindraco, tubuloso, striato, laciniis linearibus acutis; corollæ sulphuræe labiis subæqualibus; antherarum loculis ellipticis, apice obtusis, basi sagittato-acuminatis, subhirsutis; stylo filiformi, supernè dilatato, stigmate capitato; capsulâ ellipticâ, apice hirsutâ, calycis persistentis tubum vix excedente.

Euphrasia latifolia viscata serrata. *Moris., Hort. r. blaes., pag. 264.*

Euphrasia lutea latifolia palustris. *Ejusd., Hist., pars 3, pag. 432.*

Euphrasia lutea palustris. *Pluk., Alm., pag. 142; Phytogr., tab. 27, fig. 5.*

Alectorolophos italica luteo-alba. *Barrel., Ic., 665.*

Euphrasia lutea latifolia palustris. *Raj., Cat. pl. Angl., pag. 102. — Synops. st. Brit., pag. 163.*

Bartsia viscosa. *Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 839. — Lightf., Fl. scot., vol. 1, pag. 321, tab. 14. — Engl. bot., tab. 1045.*

Rhinanthus maxima. *Lamck., Encycl., vol. 2, pag. 61. — Desf., Fl. atl., vol. 2, pag. 34. — Non Willd.*

HAB. Non infrequens est hæc planta in herbosis sylvaticis propè *Tegueste, las Mercedes, Agua Mansa* et alibi in Teneriffâ eamque ex insulâ Palmâ mense Julio fructiferam traximus.

DISTRIB. GEOGR. Ab oris maris Interni per Oceani occidentalis littora usquè in Britanniam procurrit hæc species.

OROBANCHEÆ. L. C. RICH.

PHELIPÆA. DESF. — C. A. MEY.

CALYX tubulosus, 2-bracteolatus, vel dente axili abortiente 4-dentatus. COROLLA ringens, labio superiore emarginato vel 2-fido, inferiore 3-fido, patente, ad faucem sæpè inflato. STAMINA 4, didymana, corollæ tubo ad basin vel suprâ basin inserta, inclusa. ANTHERÆ 2-loculares loculis parallelis, basi divaricatis, mucronatis, nunc omninò glabris vel ad valvulas pilosis, nunc undique lanatis. OVARIUM glandulâ posticâ stipatum, 1-loculare, 2-valve, placentis 4, binis ad margines valvæ utriusquè leviter intròflexos geminatim affixis, parietalibus. STYLUS incurvus, subinclusus. STIGMA capitato-2-lamellare. CAPSULA corollâ diù emarcidâ et calyce immutato tectâ, 1-locularis, apice vel ultrâ medium vel per totam longitudinem 2-valvis. SEMINA plurima, minima, globosula, ovata vel pyriformia, fungoso-reticulata, testâ cum perispermo carnosio coalitâ. EMBRYO ad basin perispermi minimus, globosus vel ovatus, acotyledoneus?

HERBÆ aphyllæ, squamigeræ, ad stirpium plurimarum radices per totum orbem veterem temperatiorem parasiticæ. CAULES simplices vel rarò ramosi, stricti, basi bulboso-incrassati. FLORES ex axillis squamarum bracteiformium prodeuntes, spicati.

SECT. I. TRIONYCHION. WALLR.

Calyx 4-5-fidus, laciniis inæqualibus, acutis. Antheræ glabræ vel ad valvas magis minusve villosæ.

1. PHELIPÆA GRATIOSA. NOB.

P. scapo simplici, semipedali; sicco dilutiùs rufo, fufuraceo-piloso, spicâ laxiusculâ,

bracteis lanceolatis acutis, calycis longitudine, bracteolis lineari-filiformibus; calyce campanulato-urceolato, 4-fido, laciniis basi lanceolato-subovatis, apice acutatis vel subfiliformibus, carinatis; corollâ elongatâ, angustâ, labii inferioris ad faucem convexo-plicati pubescentis laciniis rotundatis, crispis, crenato-denticulatis; filamentis ad basin leviter pubescentibus; capsulâ calyce longiore, ovato-oblongâ, compressâ, acutâ, rufâ, apice pubescente; seminibus globosis, fungosis, albidis.

HAB. Occurrit hæc species in Lancerottâ et in insulâ parvâ arenosâ cui nomen *Graciosa*. Stir pem nutricem cujus parasita non licuit nobis discernere.

DISTRIB. GEOGR. Stirps erit, ut probabile est, Canariensis.

Obs. Herba est satis concinna et luti coloris rufi, cujus specimina, mense augusto fragrante, deflorata corollis jam siccis imperfectisque legimus. Nomen novum plantæ non satis notæ inviti imposuimus, *O. salrie* C. H. Schultz quodammodò refert aut *O. arenariam* Borekh., quæ ambæ Phelipææ, sed filamenta habet pubescentia seminaque globosa albida nec nigra pyriformia. Ad *O. longifloram* Pers. libenter eam retulissemus, nisi hæc, quam non nisi icone novimus, Caspii maris littorum nostræ arena sitientis Purpurariorum hospes.

2. PHELIPÆA TRICHOCALYX. NOB.

P. scapo ramoso, subpedali, furfuraceo, cærulescente, squamis lanceolato-linearibus, acutis; spicâ laxâ, bracteis lanceolatis, apice filiformibus, bracteolis angustis vel sæpè 2-lobis, lobis filiformi-elongatis; calyce urceolato, tubo longiusculo, tenui, venoso, 5-fido, laciniis inæqualibus basi lanceolato-linearibus, denticulatis, apice longè filamentosis; corollâ angustâ, leviter incurvâ, plumbeo-cæruleâ; staminibus sub medio corollæ tubo insertis, glabris; antheris ovatis, apice rotundatis, basi sagittatis, nudis, lævibus, albis; stylo glabro, stigmatibus lobis rotundatis; capsulâ ovatâ, acutâ, calyce breviorè.

HAB. Hanc plantam in Canariâ radicibus *Pteridis Aquilinæ* alfixam invenit Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Planta est Canariensis, et forsàn Provincialis specimina enim affinia, sed calycis laciniis brevioribus, propè Nicæam olim legimus.

EXPLICATIO TAB. 185.

1. Planta florida magnitudine naturali, ceteræ figuræ auctæ. 2. Calyx bracteâ suâ et bracteolis binis suffultus, quarum altera quæ conspicua 2-fida. 3. Idem sectus et arte complanatus cum bracteolis, quarum pars inferior per pelluciditatem calycis translucet. 4. Corolla. 5. Corollæ tubus recisus ut appareant stamina. 6. Stylus cum stigmate.

3. PHELIPÆA RAMOSA. C. A. MEY.

P. scapo ramoso, breviusculo, squamis lanceolatis, spicâ tenui, laxâ, bracteolis linearibus, apice subulatis; calyce campanulato, tenui, 4-partito, laciniis lanceolatis, apice subulatis; corollâ incurvâ, sub medio angustatâ, labio inferiore ad faucem planiusculo staminibus tubo corollæ sub medio insertis, filamentis basi pubescentibus, apice glandulosis, antheris glabris; stylo corollâ brevior, glandulosulâ, stigmate capitato.

α *minor*, scapo glabro, calycinis dentibus ovato-lanceolatis, apice subulato-acuminatis, floribus luteis apice cœruleis.

β *major*, scapo molliter pubescente, calycis dentibus lanceolatis, apice subulato-setaceis, corollâ totâ lætè cœrulescente.

γ *alba*, tota alba lacinis calycinis latioribus apice setaceis, corollæ laciniis angustioribus.

Orobanche. *Camer., Epit., pag. 311.*

Orobanche III πολύκλωνος. *Clus., Hist., pars 1, pag. 271.*

Orobanche ramosa. *Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 882. — Engl. bot., tab. 184. — Reichb., Pl. crû., cent. 7, tab. 696, figg. 933 et 934.*

Phelipæa ramosa. *C. A. Mey., Verz. Pfl. Cauc., pag. 104.*

HAB. Non infrequens est hæc planta in insulâ Teneriffâ; varietatem β in Canariâ ad radices *Pisi arvensis* parasitantem invenit Despréaux, eamque *Tropæoli* et *Doronici Tus-silaginis* C. H. Schultz radicibus et var. γ *Bistropogoni Smithii* Nob. MSS. adhærentem legit cl. Bourgeau.

DISTRIB. GEOGR. Occurrit hæc species per totum orbem veterem à Britannîâ et Sibirîâ ad Ægyptum et insulas Fortunatas.

OROBANCHE. LINN.

CALYX ebracteolatus, 2-phyllus, foliolis liberis vel antrorsum aut rarius retrorsum coalitis, integris vel laciniatis. CAPSULA 2-valvis, vel valvis basi et apice cohærentibus, incompletè 2-valvis. Cætera ut in Phelipæâ.

1. OROBANCHE BERTHELOTII NOB.

O. glabrescens, scapo pilis raris roridulo, nitido, cœrulescente, squamis lanceolatis, glabrescenti-nitidis, coriaceis, spicâ cylindræâ, pallidâ, laxiusculâ, bracteis lanceolatis acutis, calycis 2-phylli foliolis lanceolatis, 5-7-nerviis vel lineari-lanceolatis, integris vel 2-fidis,

scariosis, nervosis, glabris, albidis filamentis tubo corollini sub medio affixis, glabris; antheris albis, nudis; stylo glabro, fusco; stigmatē 2-lobo; capsulā fuscā, elongato-ovatā. Corollam perfectam non videmus.

HAB. Hanc plantam parasitam in insulā Teneriffā sub umbrā Ericarum latitantem invenit cl. Berthelot. Non malē convenit cum speciminibus Caucasiis *O. arenariæ* M. V. Bieb., sed fortior, nec eam in hanc sodalitatē adducere ausimus.

DISTRIB. GEOGR. *O. arenaria* maris Euxini littorum hospes est nostra Canariensis.

2. OROBANCHE PRUINOSA. LAPEYR.

O. scapo 1-3-pedali, fusco-cærulescente, furfuraceo-pruinoso; spicā cylindraceā, amplā, densiflorā, squamis linearibus, apice filiformibus, flores æquantibus; calyce 2-phylo, foliolis angustis, 5-7-nerviis, 2-3-fidis, segmentis filiformibus; corollā subincurvā, albo-viola-cēā, limbo undulato-repando, margine crispo-denticulato, labio superiore rotundato, vix emarginato, medio plicato, inferiore 3-fido; laciniis rotundatis, mediā productiore ad faucē utrinque inflatā; staminibus corollæ tubo suprā basin insertis, basi aurantiaco-subvillosis, apice albis, vix glandulosis; antheris glabris, fusco-carneis; stylo apice glanduloso, stigmatē carneo, 2-lobo, lobis rotundatis.

Orobanche pruinosa. Lapeyr., *Fl. pyr. suppl.*, pag. 87. — Reichb., *Pl. crit.*, cent. 7, tab. , fig. 911. — Koch, *Syn.*, ed. 2, vol. 2, pag. 613.

Orobanche grandiflora. Bory et Chaub!, *Expéd. de la Mor.*, *Botanique*, pag. 178, tab. 22.

HAB. Hanc speciem radicibus fabæ minoris hærentem legit Despréaux. Specimina valdē procera misit et iconem ad vivum pictam ex quā partium colores descriptionis nostræ sumpti.

DISTRIB. GEOGR. Species est crateris maris interni hospes ab *Ægypto* (*Delile, Montbret!*) ad insulas nostras protensa.

ACANTHACEÆ. JUSS.

ACANTHUS. LINN.

CALYX 4-partitus, laciniis posticâ 2-fidâ et anticâ longè majoribus. COROLLA labio superiore abortiente 1-labiata, tubo brevi, cartilagineo, posticè integerrimo, intùs sub staminibus pilorum annulo, ad latera auriculis tubo calycino affixis, stipato, labio 3-fido. STAMINA corollæ basi inserta, geminatim approximata, subdidynama, filamentis induratis, antheris verticalibus, 1-ocularibus, ciliatis. OVARIUM 2-loculare, loculis 2-ovulatis, ovulis superpositis, basi affixis, ascendentibus. STYLUS simplex. STIGMA 2-lobum. CAPSULA membranacea, 2-ocularis, dissepimento ligneo contrariè compressa, eoque tandem soluto loculicidè 2-valvis, 4-sperma. SEMINA retinaculis duris obtusis subtensa, complanato-ovata; testâ coriaceâ, tegmine hyalino, hilo laterali. COTYLEDONES latæ, crassæ, coriaceæ, radiculâ minimâ, rectâ, ad hilum conversâ, cotyledonibus tectâ.

HERBÆ perennes vel suffruticuli, craterem vastum maris Interni et Asiam omnem etiam sub tropico incolentes. FOLIA opposita, inciso-vel sinuato-dentata, dentibus spinosis. INFLORESCENTIA terminalis, spicata; spicâ densâ, bracteâtâ, bracteis amplis, spinosis vel ciliatis.

1. ACANTHUS MOLLIS. LINN.

A. herbaceus, rhizocephalo amplo, folioso; foliis latis, oblongis, sinuato-incisis, dentibus muticis vel subspinosis, virentibus, glabris; spicâ elongatâ, bracteis latis, dentato-spinosis, calycis laciniâ superiore subpetaloideo; filamentis glaberrimis, nitidis; stylo glabro; capsulae valvis lutescentibus.

Acanthus vera. Fuchs., *Hist.*, pag. 52. Bona.

Acanthus. Matth. (ed. Valgr. 1565), pag. 673. — Cam., *Epit.*, p. 442.

Acanthus mollis. *Linna.*, *Sp. pl.*, vol. 2, p. 891. — *Cartn.*, vol. 1, p. 253, tab. 54, fig. 1. — *Sibth.*, *Fl. grec.*, tab. 610.

HAB. Occurrit *Acanthus mollis*, si quâ olim hospes, nunc verè inquilinus, ad muros et in rùpestribus insulæ Teneriffæ. Specimina nostra legimus in cultis propè Sanctam Crucem.

DISTRIB. GEOGR. Sparsa est hæc species per totam regionem mari Interno conterminam.

GENDARUSSA. NEES AB ESENB.

SUBGENUS DIPSAS. NOB.

CALYX 5-partitus, laciniis æqualibus. COROLLA brevis, 2-labiata, tubo lato, brevi, labio superiore fornicato vel rectiusculo, inferiore 3-fido, laciniis subæqualibus, intermediâ basi medio vel ad latera inflatâ. STAMINA 2, tubo corollino inserta, cum plicaturis nervorum piligeris alternantia. ANTHERÆ glabræ connectivo-dilatato, affixæ, subparallelae vel altera alteri magis minùsve superposita, inferiore in calcar productâ. OVARIUM 2-loculare, loculis 2-ovulatis, ovulis planis, ascendentibus, trophospermio crasso basi affixis. STYLUS 1. STIGMA capitatum, orbiculare vel ovatum. CAPSULA unguiculata, valvis basi compressis, apice pyramidata, acuta, 2-valvis, 2-sperma, rarò 4-sperma, loculicidè 2-valvis, valvis medio septiferis. SEMINA retinaculis elongatis suffulta, lenticulata vel globoso-compressiuscula, rugosa vel muricato-scabra. EMBRYO curvatus, radiculâ deflexâ hilum spectante, cotyledonibus orbicularibus, reversis, accumbentibus.

FRUTICES Africani, ramis 2-3-tomis, rectis, divergentibus vel flexuosis. FOLIA opposita, coriacea, sæpissimè glabra, sessilia vel breviter petiolata. FLORES in cymas simplices, breves vel rarò ramosas, axillares, digesti, rariùs spicati.

Obs. A reliquis *Gendarussæ* Neesii speciebus cohortem valdè concinnam et consentaneam naturæ secerimus. Arbusta sunt Africæ, medioeris staturæ, ramis 2-3-tomis, rectis, divergentibus, quandoque flexuosis, foliis sæpè ovatis lanceolatisve, coriaceis, floribus pallidis in cymulas axillares digestis, bracteis bracteolisque exiguis, sæpè lanceolatis, persistentibus et corollæ tubo brevi insignibus. Regiones solibus assiduis arsas Arabiæ, Abyssiniæ, Fortunatarum littoris, et promontorii Bonæ Spei incolunt, *Rhytiglossis* concivibus longè aspectu propriiores quàm *Gendarussis* Asiaticis et Adhatodis, characteribus quanquàm perpaucais technicis ab his aut ab illis dirimantur. Justicieas enim aut segregare aut conjungere ex æquo difficile est: si pro generis *Gendarussæ* vel *Adhatodæ* sectione

habenda est *Dipsas*, tum alterutrius sectio erit *Rhytiglossa*, si autem in generum serie adnumeranda est *Dipsas*, tum sectio ejus erit *Rhytiglossa*. Nec nomen pro genere usurpandum, nam *Dipsadum* plurium lateraliter, plurium medio plus minusve inflata est corollae faux, nullis autem ut in *Rhytiglossis* veris tam convexa est et rugosa. Nec aliam vidimus inter eas differentiam. In *Justicia Gendarussa* L. corollae forma valde diversa est, tubus clausus, gracilis, faux haud inflata, staminum abortientium vestigia nulla. *Adhatoda* nostris similior, sed facies toto caelo diversa. Haec omnia *Acanthophilis* dijudicanda.

Nomen à Theophrasto mutuatum est (lib. 4, cap. 8), qui ad oras maris Erythraei *καύματα* perpetuo uistas nullas posse arbores venire, sed *ἀκάθρα* tantum nasci sive spinas *Dipsades* dictas, scribit. Haec eadem est regio quae *Justiciam* (*Dipsadem*) *odoram* Vahl., inter Theophrasti *Acanthas* ut probabile est, adnumerandam, alit. Non una enim uti philosopho illustri apparuit, sed plura, per hos tractus arbusta sitibunda crescunt; et inter ea pro certo aggreganda est haec *Dipsas* nostra, quam pro cohortis antesignano et prototipo habebimus. Commilitones erunt praeter Canariensem, in Abyssiniâ *Dipsades cordata* Hochst. et *dichotoma* ejusd., in Africâ australi *D.D. prunellaefolia* Hornsch., *cuneata* Nees, *capensis* Nees, *oleaefolia* Cham., *orchioides*, aliaeque nondum examinae.

1. GENDARUSSA (DIPSAS) HYSSOPIFOLIA. NOB.

G. ramis 2-3-tomis, divaricatis, junioribus 4-gonis, glabris, luteo-albis; foliis ovato-vel lanceolato-oblongis, coriaceis, glaberrimis, integerrimis, sessilibus; floribus axillaribus, solitariis vel in cymulam simplicem 3-floram digestis; bracteolis parvis, lanceolatis acutis, amplexicaulibus; calyce turbinato, laciniis angustis, lanceolatis, ciliatis; corollae extus pubescentis fauce latâ, labio superiore rhomboideo-ovato, labii inferioris laciniâ intermediâ latiore, basi lateraliter inflatâ; staminibus longè divaricato-exsertis, antheris subparallelis; seminibus nigris.

Ecbolii Indici, s. *Adhatodæ cucullatis* floribus æmula, *Hyssopifolia*, Planta ex Insulis Fortunatis. *Pluk., Alm., p. 132; Phytogr., tab. 280, fig. 1.*

Justicia hyssopifolia. Linn., *Syst. veg., p. 63.* — *Mill., Ic., tab. 13.* — *Vahl., Enum., vol. 1, p. 162.*
Mata prieta Canariensium.

HAB. Nascitur hic frutex in rupibus siccis regionis inferioris Teneriffæ, ubi haud infrequens; et morsus caprinos cavens, sæpè inter *Euphorbiarum* canariensium columellas cum *Periplocâ* aliisque arbustis, ut ramos tutè explicet, aufugium quærit.

DISTRIB. GEOGR. Species est propria insularum Fortunatarum.

DESCR. FRUTEX 3-6-pedalis, ramosus, ramis rectis, 2-3-tomis, divaricatis, glabris, subcylindraceis, junioribus 4-gonis, cortice nitido albo, ligno lutescente fibroso. FOLIA opposita, crebra, sæpè subfasciculata, ovato-oblonga, apice obtusata, mucronulata, margine nervosa, integerrima, nervis in caulem productis, coriacea, crassiuscula, glaberrima, 1-nervia, intensè viridia vel luteo-viridia, sessilia. FLORES axillares, solitarii, pedicellati, pedicello 2-bracteolato, vel floribus novellis ex bracteolarum axillis simpliciter, rarò duplicatim, cymosi, et tum flos intermedius ebracteolatus. PEDICELLI folio duplò breviores, angulato-teretiuseculi, glabri. BRACTEOLÆ breves, lanceolatae, carinatae, acutae, basi amplexicaules, margine scariosae, ciliatae. CALYX turbinatus, usque ferè ad basin 5-partitus, glaber, laciniis æqualibus,

lanccolatis vel lineari-lanccolatis, acutis, margine scariosis, breviter et spissè ciliatis. **COROLLA** brevis, lata, ringens, pubescens, straminea vel dilutè lutea; tubo dilatato, calycem vix excedente, labio superiore lato, suberecto vel leviter fornicato, emarginato, ovato-subrhomboideo, apice truncato rotundato, inferiore sublongiore, patente, 3-lobo, lobis oblongis, medio latiore, intus ad faucem utrinque inflato. **STAMINA** 2, corollæ tubo sub fauce inserta, cum fasciculis pilorum (staminum abortientium rudimentis), alternantia, divaricato-exserta, filamentis planis, glabris, antherarum loculis connectivo dilatato sagittato affixis, subparallelis, altero basi in auriculam brevem protracto. **OVARIUM** cupule crassæ antrorsum dentatæ impositum, elongato-ovatum, glabrum, 2-loculare, loculis 2-ovulatis, ovulis planiusculis, basi ubi affixa latis, apice attenuatis, erectis. **STYLUS** filiformis, basi glanduloso-pilosus. **STIGMA** simplex, capitatum, rotundato-pyramidatum, papillare. **CAPSULA** calyce et bracteolis persistentibus immutatis stipata, claviformis, apice breviter mucronata, 2-locularis, 2-valvis, valvis infernè complanatis et in unguem attenuatis, dorso canaliculatis, loculis ovulorum abortu sæpissime 1-spermis. **SEMINA** retinaculis elongatis, sublinearibus, basi latioribus, concavis, apice subulato-2-dentulatis subtensa, globulosa, subcompressa, nigerrima, scabrella.

OLEINEÆ. HOFFM. ET LINK.

OLEA. LINN.

CALYX cyathiformis, brevis, 4-dentatus, dentibus quandoque obsoletis. COROLLA 4-partita, tubo brevi, limbo planiusculo, laciniis in præfloreatione valvatis, margine introflexis, stamina arcuè includentibus, raro apetala. STAMINA 2, corollæ tubo inserta ejusque laciniis alternantia, lateralia postico et antico deficiente, rariùs 3 postico solo abortivo, in apetalis hypogyna. OVARIVM 2-loculare, loculis 2-ovulatis, ovulis ab apice septi pendulis. STYLUS crassus, brevis. STIGMA capitatum, compressum, emarginatum vel 2fidum. DRUPA baccata, putamine osseo, abortu sæpissimè 1-ocularis, 1-sperma. SEMEN inversum, testâ tenui cum perispermo carnosio oleifero connatâ, basi verâ hilo, apice chalazâ notatâ, raphes vasculis adhærentibus percursa. EMBRYO axilis, réctus, cotyledonibus foliaceis, radiculâ hilo conversâ.

ARBORES vel frutices crateris Mediterranei, Asiæ et totiùs Africæ cives. FOLIA opposita, integerrima, sæpissimè sericeo-glauculentia. FLORES racemosi, racemis axillaribus erectis vel pendulis ebracteatis, vel paniculati.

1. OLEA EUROPÆA. BERTOL.

α Oleaster. Arbor insignis, 40-50-pedalis, surculis rectis folia lanceolata aut alia buxum referentia gerentibus, trunco erecto ramis flexilibus, fructu elliptico.

Κάστος. *Theophr.*, lib. 2, cap. 3.

Ἀγριελεία, ἣν ἐνίοι κάστινον καλοῦσιν. *Diosc.*, lib. 1, cap. 138.

Olea sylvestris sive *Oleaster*. *Pena et Lob.*, *Adv.*, pag. 422.

Oleaster. *Clus.*, *Hisp.*, pag. 48.

Olea oleastriformi folio et fructu. *Bonann.*, *Jc.*, tab. 147.

Olea europæa β . Linn., *Sp. pl.*, vol. 1, pag. 11.

Olea europæa A sylvestris. Desf., *Fl. atl.*, vol. 1, pag. 10.

Olea europæa, Oleaster. Guss., *Fl. sic. Prodr.*, vol. 6, pag. 6. — Parlat., *Fl. panorm.*, pag. 8.

Olea europæa. Schousb., *Jaggt. ofv. Marok.*, pag. 15. — Vw., *Fl. lib. Spec.*, pag. 1. — Bertol., *Fl. it.*, vol. 1, pag. 45.

Azebuche Canariensium.

β *cerasiformis*. Frutex, ramis debilibus foliis elongato-linearibus, mucronulatis, subtus subglabris, ferè concoloribus, racemis compositis divaricatis, drupis parvis subrotundis.

Olea europæa sp. valdè simile *Oleæ glabellæ*. R. Br. *Verzeichn. d. auf Mad. wildwachs. Pfl. in Buch, Can.*, pag. 192.

Olea europæa var. *maderensis*. Lowe, *Nov. fl. mad.*, pag. 15.

HAB. Occurrit hæc arbor in collibus siccis Teneriffæ Canariæ et Palmæ, in sylvis quoque primævis inter lauros et ardisias crescit et nomine etiam Gætulo *Azebuche* noscitur. Fuit et sylva ingens circa urbem Palmarum oleastris et lentiscis consita cui nomen et nunc *el Lentiscal*. *Olea sativa* in Fortunatis haud colitur: oleum navibus ex Hispaniâ importatur. Var. β in altis montibus Canariæ invenit Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Oleam in oriente sylvestrem esse, aliorum forsân auctoritati fretus, asserit celeb. DC. Regionum autem calidiorum crateris ingentis maris Mediterranei proculdubiò et præcipuè Africanarum civis esse autochthon nec metœca videtur. Syriæ? Cyrenaiçæ (*Della Cella Viviani Spec.*), Numidiæ (*Desfontaines*), Mauritanîæ Tingitanæ (*Schousbæ*), Maderæ certò! et insularum Fortunatarum!, ubi olim (ut et nunc ex auctoribus citatis in continente Africæ terrâ), sylvas veras efficiebat. Hæc ex rei herbariæ peritorum testimoniis et ex indagationibus nostris eruimus. Mirum quoque non aliter doctum Tavantium (*Trattato sull' olivo Firenze*, 1819, vol. 1, pag. 25), veterum quæ de hæc re documenta sparsa tradiderint scriptis ritè indagatis, Africam quoque præcipuè inter 28 et 33 latitudinis borealis gradum genuinam esse hujus stirpis patriam statuisse; quam verò patriam nos ab eodem gradu 28 ad 37 producimus.

Obs. In foliis var. β *Æcidium* aut ejectionis quedam oritur alba nitens margaritacea.—Hanc in foliis nullius Oleastri Europæi animadvertit doctissimus atque harum expertissimus rerum Montagneus, unde forma forsân nova. Hæc quoque manna forsitan de quâ l. c. apud cl. Loweum agitur.

NOTELÆA. VENT.

CALYX hypocrateromorpha, brevissima, 4-partita. COROLLA 2-petala (1), petalis profundè 2-partitis (binis sc. utrinque connatis), in præfloratione simpliciter valvatis antheris brevioribus atque easdem vix foventibus. STAMINA 2, ungui petali cujusque duplicati inserta, filamentis crassis brevissimis. OVARIVM oblongo-pyriforme, 2-loculare, dissepimento contrariè compressum, loculis 2-ovulatis, ovulis geminis, collateralibus, ab apice septi pendulis. STYLUS subnullus. STIGMA 2-fidum vel capitatum emarginatum. DRUPA baccata, putamine chartaceo, longitrossum costato-nervoso, abortu 1-loculari, 1-spermo. SEMEN inversum, testâ tenui, exaratâ, cum perispermo densè carnosò connatâ, ad raphen, quandoque membranâ arilliformi auctam, sulcatâ. EMBRYO brevis vel longiuscula, axilis, rectus, radiculâ hilo conversâ, cotyledonibus foliaceis, lanceolatis.

ARBUSCULÆ vel frutices Australianæ vel arbor regionis Macaronesiæ, foliis ovato-lanceolatis, lanceolatis vel lineari-lanceolatis, coriaceis, integerrimis, sæpissimè lucidis vel glabris. RACEMI simplices subsuprà-axillares gemmis 1-2 floriferis foliiferæ superpositis, bracteis connatis, persistentibus, bracteolis caducis.

SECTIO I. PICCONIA. DC.

Petala concava sed demùm subplana. Antheræ apiculatæ. Stigma emarginatum. Raphe in membranam arilliformem expansa. Radicula elongata. — Arbor Macaronesiaca.

1. NOTELÆA EXCELSA. NOB.

N. arbor compacta 20-40-pedalis, ligno albo duro, ramis crebris, ascendentibus, teretibus, junioribus compressis, cortice albo sæpè lenticulato; foliis breviter petiolatis, lanceo-

(1) Summus Brownius (*Prodr.*, p. 525) petala 4 *Notelææ* per paria mediantibus filamentis basi connexa esse asserit, sed in præfloratione antheris tum ferè sessilibus filamentis vix dum emersis jam concreta nasci petala facillè videndum est, ergò pro binis verè gemellis habenda.

latis vel ovato-lanceolatis, acutis, integerrimis, glabris, lucidis, margine revolutis; gemmis axillaribus sæpissimè ternis; racemis simplicibus, ascendentibus, bracteis glabris, vaginantibus, bracteolis furfuraceo-ciliatis; petalis coriaceis incurvis, demùm subpatulis; drupis magnis, ellipticis, tenuiter carnosis, putamine subchartaceo.

Laurus Leucodendron canariensis. *Cook, Voy.*

Olea excelsa. *Hort. Kew., ed. 1, vol. 1, pag. 14.* — *Vahl., Symb., vol. 1, pag. 3.* — *Enum., vol. 1, pag. 42.* — *Ram. et Schult., Syst., vol. 1, pag. 70, excl. syn. Jacq.*

Picconia excelsa. *DC., Prodr., vol. 8, pag. 288.* — *Seub., Fl. az., pag. 35.*

Palo blanco Canariensium.

HAB. Non infrequens erat hæc planta in sylvis Teneriffæ et Palmæ et plurimæ adhuc supersunt arbores, sed vehementer deplorandum lignatoribus indiès destrui, nec conseri aut inseri ullas. Lignum enim optimum præbet ac durissimum, ad instrumenta plurima domestica cochlearia scilicet et torcularia conficienda utilissimum.

DISTRIB. GEOGR. Occurrit hæc species in Maderà! et in Asturum insulis (Watson!)

Oss. Differentias technicas vel genericas inter *Notelæas* veras nostramque frustrà quesivimus, si forma quædam propria australibus et quasi gentilitia sit, gentis tamen sororiæ alio sub celo palantis faciem, qualem quoque sororum deceat esse, præ se ferunt. Eandem similitudinem *Olea europæa* vera cum Austro-Africanis et Mascarenicis exhibet. Ergò conjunximus: hoc enim cavendum est ne nimium artibus nostris in frusta concidatur naturæ operum contextus. *Picconiam* è genere in sectionem dimitti voluimus, nec viri illustris ex toto abnuimus nomen ea quam omnia que summo patefecimus studio descrimina, secundaria sint aut specialia et genus vix, si vera edisserimus, ac ne vix pro partili habendum sit.

EXPLICATIO TAB. 186.

1. Ramus jam floriturus. 2. Ramus alter fructifer ambo magnitudine naturali, figuræ cæteræ auctæ. 3. Ramuli segmentum cum gemmâ suprâ-axillari racemum jam projecturâ. 4. Racemus junior in præfloratione bracteâ et bracteolis excisis. 5. Racemus vegetior. 6. Vagina bractealis. 7. Bracteolarum jugum inferius. 8. Bracteolæ. 9. Racemus nondum benè explicatus nam petala tum staminibus longiora. 10. Flos junior. 11. Petalorum jugum cum stamine à dorso visum. 12. Idem antrorsum visum. 13. Pistillum calyce suffultum. 14. Fructus sarcocarpio deraso ut appareat putamen. 15. Drupa longitrossum secta ut conspiciatur semen rimosum raphe arilliferâ percursum. 16. Ejusdem sectio transversa. 17. Semen è drupâ excerptum ut pateat raphe membranâ aucta. 18. Embryo perispermio conditus. 19. Embryo solutus. 20. Floris diagramma.

JASMINEÆ. R. BR.

JASMINUM. LINN.

CALYX tubulosus, 5-8-fidus, dentibus brevibus vel in lacinias filiformes productis. COROLLA hypocrateromorpha, tubo elongato angusto cylindraceo, limbo patente 5-8-partito, laciniis æstivatione subcontortis. STAMINA 2, corollæ tubo inserta et laciniis 2 diversis alternantia, inserta, filamentis brevissimis, antheris 2-ocularibus, loculis parallelis. OVARIUM ovatum obtusum vel apice sub-2-lobum, 2-loculare, loculis 1- vel 2-ovulatis ovulis horizontalibus (1). STYLUS 1. STIGMA elongatum, 2-lobum vel 2-fidum. BACCA didyma, 2-ocularis vel lobi alterius abortu 1-ocularis, loculis 1-spermis rarò 2-spermis. SEMINA erecta testâ coriaceâ perispermii laminâ sæpè indutâ, radiculâ inferâ, cotyledonibus magnis carnosis.

FRUTICES erecti, sarmentosi vel volubiles orbis veteris atque australis regionibus præsertim temperatis extrâ intrâque tropicum utrumque degentes. FOLIA opposita, integra ternata quinata vel imparipinnata. PANICULÆ terminales. FLORES flavi vel albi inodori vel suaveolentes, sæpè caduci.

1. JASMINUM BARRELIERI. NOB.

J. frutex, ramis erectis, ramulis subcylindræis, tenuibus; foliis coriaceis, glaberrimis, 3-foliatis foliolis ovatis obtusis, vel 5-foliatis, foliolis lanceolatis; calycis dentibus brevibus, subobtusis; baccâ parvâ olivæformi.

(1) Ovula in *Jasminis* primò horizontalia sunt septo paulò sub apice affixa, mox gradatim loculorum atque ovulorum sursùm tendentium accretione verè prodigiali oblitteratur quasi loculi pars inferior, ex apicibus autem loculorum productis bacca fit biloba parte imâ tantùm 2-ocularis septo non accreto divisa (sed in plurimis abortio loculi alterius ferè normalis est), et semina erecta evadunt. Locula in specie nostrâ nunc ambo 2-ovulata nunc alterum 1-ovulatum.

Semina elongata hinc compressa, illinc convexa, cotyledones oblongæ basi cordatæ, radicula ultra lobos producta subtriplò longiores.

Jasminum flavum odoratum. *H. P. olim ex B. Juss. in Barr., Ic., pag. 123.*

Gelsiminum trifolium odoratissimum sempervirens exoticum s. Indicum. *Barr., Ic., 62, non Gelsiminum Indicum flavum odoratissimum, Ferrar., Colt. di fior. (ed. it.), pag. 393.*

Jasminum foliis alternis ternatis obtusis. *Linn., Hort. Cliff., pag. 5.*

Jasminum odoratissimum. *Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 11, excl. syn. Ferr. — Hort. Kew., ed. 1, pag. 10. — Lamck., Encycl., vol. 3, pag. 219, excl. syn. Ferr. — Curt., Bot. mag., pag. 285. — DC., Prodr., vol. 8, pag. 312.*

HAB. Occurrit hæc stirps, de die saltem inodora, in rupestribus siccis et in dumetis regionis inferioris insularum Teneriffæ et Palmæ. Sæpè etiam usquè ad regionem sylvosam obrepit vel inter *Euphorbiæ canariensis* ramos veluti post ericium refugium sibi quærit.

DISTRIB. GEOGR. Species est Canariensis et Maderensis.

Oss. Maxima orta est confusio et nomen plantæ nostræ ineptissimum datum fuit ex errore Barrelieri et magni Linnæi qui eam cum *Gelsimino Indico flavo odoratissimo* Ferrarii promiscuè descriperunt. Facile autem ex icone Ferrarianâ videndum est plantæ suæ flores multò majores esse aliamque petalorum formam, fructus quoque (et hoc etiam ex icone patet), magnitudine olivæ esse exiguæ dicitur — *della grandezza delle ulive più piccole.* — Nostræ autem hordei granorum geminorum vix majores. Præterea jucundissimum esse florum odorem propriis verbis atque ipsa eorum cadavera pulchra etiam sicca bene olere asserit Ferrarius; — *hanno un odore soavissimo, etianadio i cadaveri loro belli e secchi.* — Hoc *Jasmino officinali* L. *J. revoluta* aliisque accidit sed nostro certè nunquam, unde *Jasminum revolutum* Sims. hanc descriptionem referre suspicamur aut aliam quandam Indicam hortis id temporis cultam et mox amissam. Expers ex toto odoris *Jasminum* hoc falsò pro *odoratissimo* habitum et in Maderâ et in Fortunatis invenimus. Debi-lem in hortis exspirare odorem ab auctoribus obsequenter forsan ob nomen dicitur. Credibile est ergò plantam nostram à Maderâ allatam speciei Indicæ nomen usurpasse quod *Gelsimino verè odoratissimo* Ferrarii cùm innotuerit restituendum, nostræ novum, quod fecimus, faciendum.

MYRSINEACEÆ. ALPH. DC⁽¹⁾.

PLEIOMERIS. ALPH. DC.

FLORES 5-6-7-meri, sæpius hexameri, polygami. CALYX coriaceus, campanulatus; lobis ovatis, obtusis, tubo sublongioribus, longitudinaliter 4-6-nerviis, margine enerviis membranaceo-subciliatis, æstivatione sinistrorsùm subcontortis. COROLLA calyce quadruplò longior, lobis lineari-lanceolatis, basi in tubum subconnatis, apice liberis, vix patentibus, æstivatione ad quincunciam accedente, lobis nempe 2 exterioribus, 3-4-5-interioribus variè imbricatis, uno interdùm utrinque à vicinis margine tecto. STAMINA corollâ subbreviora. FILAMENTA brevissima, versùs apicem tubi inserta, infrà cum corollâ manifestè coalita. ANTHERÆ filamentis multò longiores, erectæ, lanceolatæ, acutæ, biloculares, loculis rimâ longitudinali dehiscentibus. POLLEN ovoideum? OVARIVM ovoideo-conicum, liberum, striatum, uniloculare. STYLUS cylindræus, corollâ brevior, apice acutus et frequenter uncinatus. PLACENTA centralis globosa, apiculata, breviter stipitata, ovulis 12-15. DRUPA sphærica, exsucca, stylo truncato terminata. SEMEN maturum ignotum.

ARBUSCULA habitu Lauri, undique glaber. FOLIA alterna, ovali-oblonga, vel oblonga, obtusiuscula, in petiolum brevem attenuata, integra, valdè coriacea, penninervia, nervis nervulisque distinctissimis, areolis intrà nervulos medio 1-2-punctatis, punctis pellucidis. FASCICULI florum axillares, multiflori, basi bracteis ovatis imbricatis tecti, petiolo breviores, floribus sessilibus. — Differt à Myrsine placentâ

(1) Myrsineacearum Canariensium descriptiones iterùm pro opere nostro revisas communicavit clariss. atque amiciss. Alph. DC.

multiovulatâ, flore majore, polline verisimiliter ovoideo, stigmate aucto; ab Heberdeniâ corollâ non rotatâ, ovulis minùs numerosis; ab Ardisiâ æstivatione et inflorescentiâ; ab omnibus, numero partium floris, nec non floribus sessilibus. Æstivatio calycis variabilis videtur.

1. PLEIOMERIS CANARIENSIS. ALPH. DC.

Scleroxylon canariense. *Willd. mag. Berl. naturf. freund*, 3, pag. 59.

Manglilla Canariensis. *Rœm. et Sch., Syst.*, 4, pag. 505.

Myrsine Canariensis. *Spreng., Syst.*, vol. 1, pag. 663. — *Alph. DC., Trans. linn. Soc.*, vol. 1, pag. 111.

Pleiomeris Canariensis. *Alph. DC., Ann. sc. nat., sér. 2*, vol. 16, pag. 87; *Prodr.*, vol. 8, pag. 105.

Marmolan incolis Canar. et ex Viera, Cat. ms. Mirmulano et Murmuran (1).

HAB. IN CONVALLIBUS umbrosis secus torrentes Teneriffæ ad sylvam *Agua Garcia, las Cuevas negras*, propè *Garachico*, et in insulâ Palmâ (fide incol.), nec non in Canariâ (Despr.).

DISTRIB. GEOGR. Planta est omninò Canariensis.

DESCR. FOLIA 4-6 poll. longa, 2-4 poll. lata. FASCICULA FLORUM 3-8-flori. BRACTEÆ lineam longè lateque, hinc subciliatæ. CALYX 1 1/2 lin. longus, lobis interdum ciliolatis. COROLLA albida.

EXPLICATIO TAB. 187.

1. Flos auctus. 2. Corolla junior supernè visa, ut conspiciatur æstivatio. 3. Flos apertus. 4. Corolla secta et patefacta. 5. Calyx auctus. 6. Flos numero quaternario. 7. Pistillum. 8. Stamen. 9. Stamen à tergo visum. 10. Sectio longitudinalis ovarii calyce cincti, *a* bractea, *b* calyx, *c* placenta cum ovulis nidulantibus. 11. Ovarium post anthesin longitudinaliter sectum, *a* placenta ovulis tecta.

HEBERDENIA. ALPH. DC., ex H. BANKS.

CALYX 5-partitus, lobis ovato-acutis, æstivatione sinistrorsùm contortis. COROLLA 5-partita, rotata; lobis lanceolatis, æstivatione quincunciali, 2 paulò exterioribus, 3 interioribus inter se subcontortis.

(1) Hùc referendam esse arborem Hierrensem fabulosam suspicatur Viera *Cat. ms.* ad voc. *Marmolan* • Hay fundamenta para opinar, que el admirable arbol distilador de la isla del Hierro era un frondosissimo Marmolan. • Alli llaman à estos arboles *Codernos*. • Webb in litt.

STAMINA 5. FILAMENTA cum basi loborum corollæ connata, ligulata, acuminata. ANTHERÆ 2-loculares lineari-acuminatæ, basi 2-lobæ, versùs medium affixæ, in alabastro erectæ et filamentis subbreviores, per anthesin effatæ horizontales demùm contortæ. Loculi nervo longitudinali in locellos subdivisi. POLLEN (dùm siccum) ovoideum. OVARIIUM liberum, subsphæricum. STYLUS filiformis, subulatus, longitudine filamentorum. OVULA plurima, in seriebus 4-5 concentricis, alternatim circà placentam supernè liberam centralem globosam disposita, pleraque in alabastro abortiva. DRUPA globosa, 1-sperma.

ARBOR 30-40-pedalis. FOLIA obovata, integra, glabra, cartilaginea, punctata, basi in petiolum brevem angustata, supernè nitida, penninervia, punctis non pellucidis minimis. RACEMI laterales, pedunculo abbreviato, pedicellis approximatis rigidis flore longioribus. — INFLORESCENTIA ferè Myrsines, stamina Walleniæ, cætera potiùs generis Ardisiæ.

1. HEBERDENIA EXCELSA. BANKS.

Ardisia excelsa. Ait., *H. Kew.*, vol. 1, pag. 261. — *Alph. DC.*, mem., in *Trans. linn. Soc.*, vol. 17, pagg. 126 et 128.

Anguillaria Bahamensis. *Gærtn.*, *Fruct.*, vol. 1, pag. 373, tab. 77, fig. 1.

Icacorea Bahamensis. *Lam.*, *Ill.*, tab. 136, fig. 1.

Heberdenia excelsa. *H. Banks*. *Alph. DC.*, in *Ann. sc. nat.*, sér. 2, vol. 16, pag. 79 tab. 8, lit. D. (ubi fructus). — *Prodr.*, vol. 8, pag. 105.

Myrsine Heberdenia. *Rœm. et Sch.*, *Syst.*, vol. 4, pag. 508.

Condalia coriacea. *Hæll*, in *Flor.*, 1830, vol. 1, pag. 369, ex *Low*. in *Hook.*, *Journ. bot.*, vol. 1, pag. 39.

Aderno et Sacatero incolis Canariensibus.

HAB. In sylvis Teneriffæ et Canariæ vulgaris. Floret februario.

DISTRIB. GEOGR. Species est Maderensis ut et Canariensis.

DESCR. FOLIA 2-3 poll. longa (incluso petiolo 3 lin.), 9-16 lin. lata, obtusiuscula. PEDICELLI 4-9 ex eodem pedunculo pulverulento-puberuli. FLORES 2 lin. longi, valdè odori ex cl. Webb. ALABASTRA ovoidea, subacuta. COROLLA calyce quintuplò longior, purpureo-virescens aut virescens, lobis in æstivatione interioribus vix ab exterioribus tectis. STAMINA corollâ subbreviora. ANTHERÆ colore griseo. DRUPA 4 lin. lata, purpurascens, parùm succulenta, tamen saccharo condita edulis ex Webb.

EXPLICATIO TAB. 188.

A. 1. Ramus floridus. 2. Ramus baccifer. 3. Alabastrum. 4. Id. supernè visum cum calycis diagrammate. 5. Flos pentamerus. 6. Flos hexamerus. 7. Corolla secta et arte aperta. 8. Stamen antrorsùm visum. 9. Id. à dorso. 10. Sectio ovarii cum calyce. 11. Fructus nondùm maturus longitudinaliter sectus et quinques auctus, *a* calyx, *b* pericarpium, *c* placenta apice perfossa. 12. Placenta longitudinaliter secta, *a* ovula abortientia, *b* corpuscula resinosa, *c* ovulum fertile. 13. Semen maturum magn. nat., *a* hilus, *b* sulcus radiculae proximus. 14. Placentae reliquiae semine abstracto, magn. nat. 15. Fructus maturus longitudinaliter sectus, *a* mesocarpium, *b* endocarpium, *c* pars inferior placentae ovulis abortivis perspicuis, *d* pars superior placentae semen obtegens, *e* semen, *f* embryo. 16. Semen maturum, sectum et bis auctum.

B. 1. Fructus monstrosus, magn. nat. 2. Id. auctus et sectus, ubi semina 2 ad maturitatem perveniunt. 3. Fructus sectus, seminibus demptis, *a* reliquiae placentares. 4. Semen magnoperè auctum, *a* hilus. 5. Semen transversè sectum. 6. Embryo.

Obs. Figg. 11-15 ad dissert. nostram in *Ann. Sc. nat.*, ser. 2, v. 16, t. 8, f. 2, sumptae. — Pars tabulae lit. *B* notata exemplar unicum fructus monstrosi à cl. pictore solo observatum exhibet.

ALPH. DC.

PRIMULACEÆ. VENT.

TRIB. I. ANAGALLIDEÆ. BAUDO.

ANAGALLIS. LINN.

CALYX 5-partitus. COROLLA rotata, tubo brevissimo, limbo 5-partito. STAMINA imo corollæ tubo inserta, filamentis filiformibus, villosis, liberis vel basi conjunctis, antheris, ovatis, muticis, dorso affixis. OVARIIUM globosum, liberum disco brevi basi cinctum, 1-loculare, multi-ovulatum, ovulis planiusculis placentæ centrali breviter stipitatæ affixis, ascendentibus. STYLUS 1. STIGMA capitatum. CAPSULA globosa, membranacea, circumscissè operculata, polysperma. SEMINA ovato-angulosa, testâ crustaceâ, tegmine tenuissimo. EMBRYO cylindraceus in axe perispermi densè carnosî rectus, umbilico parallelus.

HERBÆ rarò suffruticuli hemisphærii præcipuè borealis temperati incolæ, unde per totum orbem vagatæ sunt. RAMI herbacei sæpè 4-goni, foliis oppositis, integerrimis. PEDUNCULI axillares, 1-flori, ebracteati. FLORES rubri, rosei, cœrulei vel albi.

1. ANAGALLIS ARVENSIS. LINN. BAUD.

A. caule decumbente, ramis ascendentibus; foliis sessilibus ovatis lanceolatisque; pedunculis folio longioribus, corollæ laciniis sæpissimè denticulatis.

α phœnicea.

Ἀναγάλλης, φοινικοῦν ἔχουσα τὸ ἄνθος, ἀρβύνη. *Diosc., lib. 2, cap. 209.*

Anagallis mas. *Matth. (ed. Valgrisi), pag.*

Anagallide maschio. *Dur., Herb. nuov., pag. 24.*

Anagallis arvensis. *Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 211. — Fl. dan., tab. 88. — Engl. bot., tab. 529. — Hayne, Arzneigewachs., vol. 2, tab. 45.*

Anagallis arvensis rubra. *Baudo, Ann. des sc. nat., 2e sér., vol. 2, pag. 345.*

β cœrulea.

Ἀναγάλλις, κυάνιον ἔχουσα τὸ άνθος, θήλεια. *Diosc., lib. 2, cap. 209.*

Anagallis fœmina. Matth. (ed. Valgris, 1565), pag. 622.

Anagallide fœmina. Durant., Herb. nuov., pag.

Anagallis Hispanica, latifolia, maximo flore. Tournef., Inst., pag. 142.

Anagallis latifolia. Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 211.

Anagallis verticillata. All., Fl. ped., vol. 1, tab. 85, fig. 4.

Anagallis cœrulea. Smith, Engl. bot., tab. 1823. — Hayne, Arzneigewachs., vol. 2, tab. 46.

Anagallis arvensis β. Fl. dan., tab. 1823.

Anagallis indica. Sweet, Brit. fl. gard., tab. 132.

Anagallis arvensis cœrulea. Baud., l. c.

HAB. Hujus stirpis var. α quæ in insulis Canariensibus rara est, non nisi in arvis vallis Taoroensis legimus. Var. β communis est undique in cultis et ruderatis ubi formam sæpissimè ampliata *latifoliam* induit.

DISTRIB. GEOGR. Species est valdè polymorpha quæ totum terræ orbem pervadit. Var. phœnicea quæ magis borealis Britanniam omnem usquè ad 58 gradum percurrit (*Watson*) et ultrà Chersonesum Cimbricum (*Flora danica*) transmissa, Londinium Gothorum attingit (*Linnæus*).

TRIB. II. ASTROLINEÆ. BAUD.

PELLETIERA. A. DE SAINT-HIL.

CALYX 5-partitus, persistens. COROLLA 3-petala, petalis hypogynis, minimis, calycis segmentis 3 anticis alternantibus. STAMINA 3, corollâ longiora, petalis opposita, iisque infrà medium inserta, filamentis filiformibus glabris, antheris ovatis, basi dorso affixis, 2-ocularibus, loculis utrinque obtusis, basi divergentibus. OVARIVM basi disco brevi cinctum, ovatum, 1-loculare, 2-3-ovulatum. STYLUS 1, ovario duplò longior, subpersistens. STIGMA capitatum. CAPSULA globosa, 1-ocularis, indehiscens, in valvas 3 solubilis. SEMINA 3 vel abortu 2, placentæ globosæ breviter stipitatae cavernulis capsulæ valvis oppositis immersa, medio affixa, subcymbiformia, radiatim subrugoso-costata, puncticulata. EMBRYO in medio perispermi densè carnosì, cylindræus, leviter incurvus, umbilico parallelus.

HERBA pusilla, glabra, flaccida, annua, aprica, vernalis, Americana. CAULIS erecto-diffusus, ramis divaricatis 4-gono-subalatis. FOLIA opposita ovato-lanceolata, obtusa vel mucronulata, nervis divergentibus nervosa, margine denticulato-ciliata, basi attenuata, sessilia. PEDUNCULI axillares, solitarii, tenues, ascendentes, fructiferi nutantes, folio duplò breviores.

1. PELLETIERA SERPYLLIFOLIA. NOB.

Lysimachia serpyllifolia. Poir! *Suppl.* vol. 3, pag. 173.

Pelletiera verna. A. de Saint-Hil., *Mém. Mus.*, vol. 9, pag. 365. — *Ann. des sc. nat.*, 2e sér., vol. 11, pag. 86, tab. 4.

Asterolinon trinum. Baud., *Ann. des sc. nat.*, 2e sér., vol. 20, pag. 350.

HAB. Plantulam hanc notabilem in lapideo quodam torrente ignigeno, promontorii Is etæ invenit oculus Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Ab orbe novo deducta est in Fortunatas *Pelletiera* ut à vetere *Asterolinon*.

Obs. Si quis genus *Asterolinon* ita mutaret ut *A. hoc serpyllifolium* includeret, id quidem sententiæ nostræ nullo prorsus modo alienum esset. Descripimen enim omninò technicum, stirpes aliter simillimæ, solvuntur tantùm corollæ laciniæ, petala 2 postica cum eorum staminibus et carpophylla 2 desunt. Nomen autem *serpyllifolium* quia proprium et ut priorum jus sacrum servetur, non mutandum. Est certè immortalis species, nec varietas uti suspicatur cl. Baudô.

ASTEROLINON. HOFFM. ET LINK.

CALYX 5-partitus, persistens. COROLLA calyce brevior hypogyna, rotata, limbo 5-partito, laciniis segmentis calycinis alternantibus. STAMINA 5, corollæ longiora, ejus laciniis opposita et tubi fauce inserta, antheris ovatis, dorso basi affixis, 2-ocularibus, loculis utrinque obtusis, basi divergentibus. OVARIVM 1-loculare 3-5-ovulatum. STYLUS 1, ovario sublongior, subpersistens. STIGMA capitatum. CAPSULA globosa, 1-ocularis, indehiscens, in valvas 5 solubilis. SEMINA placentæ centrælis breviter stipitatae cavernulis capsulæ valvis oppositis immersa, cymbiformia, angulis acutis, radiatim rugosa, puncticulata, testâ tenui cum perispermo densè carnosò coalita. EMBRYO in medio perispermi cylindræus, leviter incurvus, umbilico parallelus.

HERBULA annua, minima, aprica, erecta, vernalis, glabra regionum crateri vasto maris mediterranei utrinque adjacentium hospitula. RAMI teneri, stricti, 4-gono-subalati. FOLIA opposita, lineari-lanceolata, acutissima, sub-3-nervia, pellucida, venis ascendentibus venosula, margine erosociliata, sessilia. PEDUNCULI axillares, solitarii, tenuissimi, folio breviores, floriferi erecti, mox nutantes.

1. ASTEROLINON STELLATUM. HOFFM. ET LINK.

Linum minimum stellatum. *Magn. Bot. Monsp.*, pag. 162.

Lysimachia Linum stellatum. *Linn., Sp. pl.*, vol. 1, pag. 211. — *Gärtn.*, vol. 1, tab. 50. — *Sibth., Fl. græc.*, tab. 180. — *Bertol., Fl. it.*, vol. 2, pag. 417.

Asterolinon stellatum. *Hoffm. et Link, Fl. port.*, vol. 1, pag. 332. — *Nees jun. Gen. Fl. germ.*, tab. 11.

HAB. Hanc speciem legimus in collibus circa Sanctam Crucem insulæ Teneriffæ, eamque à Canariâ misit Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Herba est regionis maris Interni.

TRIB. III. SAMOLEÆ. ENDLICH.

SAMOLUS. LINN.

CALYX 5-fidus, tubo cum ovario connato. COROLLA subcampanulata, perigyna, limbo 5-partito. STAMINA 5 fertilia, corollæ tubi basi inserta ejusque laciniis opposita, 5 sterilibus tubi margini vel paulò sub margine insertis alternantia, antheris 2-ocularibus, ovatis, basi affixis. OVARIUM seminiferum, 1-loculare, multiovulatum, ovulis placentæ centrali globosæ ventre affixis. STYLUS 1, brevis. STIGMA capitatum, 2-lobum. CAPSULA 1-ocularis, seminifera, dimidio emerso 5-valvis, polysperma. SEMINA plurima, placentæ centralis globosæ sessilis foveolis immersa, dorso plana, lateribus et ventre protruso angulatis, hilo ventrali, testâ crustaceâ, reticulatâ, à perispermo solubili. EMBRYO minimus, ovatus, rectus in axe perispermi carnosî umbilico parallelus.

HERBÆ per orbem sparsæ et plures hemisphærii australis. FOLIA alterna, integra, radicalia sæpè rosulata. FLORES corymbosi, albi, pedicellis medio vel basi 1-bracteatis.

Obs. Animadversionem celeb. A. de Saint-Hil. in *Ann. sc. nat.*, 2e sér., vol. 2, pag. 97, Samoli embryonem ut in Primulaceis archetypis umbilico parallelum esse nec hilo sicut summo R. Brown olim visum est conversum, veram esse ac verissimam et oculis nostris probavimus. In plantâ quoque nostrâ ut in Americanis ab ill. A. de Saint-Hilaire et cl. de Girard *Ann. sc. nat.* 1. c. visis, filamenta sterilia margini ipsi tubi corollini inseruntur nec paullò sub margine ut in speciminibus Europæis quæ nuper circâ Lutetiam et ad Bononiam Morinorum legimus atque examinavimus. Alia quoque, appendicibus forma, Europæis lata brevis, nostris longior angustior et verè filiformis, sed transitiones videndæ.

1. SAMOLUS VALERANDI. LINN.

S. caule erecto subramoso stricto; foliis ovatis vel spathulatis; pedicellis medio bracteolatis corollâ calyce duplò longiore, laciniis obovato-oblongis; antheris ovato-cordatis subapiculatis; capsulæ valvis erectiusculis apice demùm revolutis.

Anagallis aquatica altera. *Lob.*, *Obs.*, pag. 249. — *Lugd. Hist.*, vol. 1, pag. 1090.

Alsine aquatica foliis rotundis Beccabungæ. *Moris.*, *Hist.*, vol. 2, pag. 323, sect. 3, tab. 24, fig. 28.

Samolus Valerandi. *Hort. rom.*, vol. 2, tab. 47. — *Linn.*, *Sp. pl.*, vol. 1, pag. 243. — *Gartn.*, vol. 1, tab. 30. — *Lamck.*, *Ill.*, vol. 2, tab. 101. — *Fl. dan.*, tab. 198. — *Engl. bot.*, tab. 703. — *Schkuhr.*, *Handb.*, tab. 40.

HAB. Vulgaris est hæc planta in insulis Canariensibus.

DISTRIB. GEOGR. Stirps est mundivaga paludum hemisphærii utriusquæ cives si qua alia autochthon. Boream versus in Britannia usquè ad 58 gradum scandit (*Watson*), et Scandinaviæ littora attingit (*Linnaeus*).

PLUMBAGINEÆ. JUSS.

STATICE. LINN.

CALYX infundibuliformis, limbo scarioso, 5-dentato, 5-plicato, persistens. COROLLA hypogyna, 5-petala, petalorum limbo expanso, unguibus contorto-plicatis imâ basi per filamentorum bases glandulosas connatis, vel syzygopetala 5-loba, cum staminibus et stylis involutivè marcescens. STAMINA 5, libera, exserta, petalis opposita eorumque unguibus inserta. OVARIIUM 1-loculare, 1-ovulatum. STYLI 5, exserti, distincti vel basibus incrassatis super ovarii apicem in cupellam 5-gonam connati. STIGMATA apicillaria, cylindræo-claviformia vel capitellata, papillata. CAPSULA tenuissima, fusiformis, apice styli basibus liberis vel in cupellam solubilem connatis coronata (1). SEMEN ellipsoideum, inversum, ab apice funiculi è fundo ovarii orti pendulum, in tegumento unico, raphe percurso, hinc umbilico, illinc chalazâ conspicuis notato, cum perispermo farinaceo sæpè parcissimo connato. EMBRYO axilis, rectus, cotyledonibus elongatis subfoliaceis, radiculâ brevi hilo conversâ.

HERBÆ quandoque suffrutescentes, halophilæ hemisphærii utriusque temperati sed præcipuè borealis cives, radicibus fusiformibus rhizocephalos apice foliorum rosulâ coronatos vel truncos ramosos supernè foliis frondescentes edentibus. FOLIA crassa, integra, sæpissimè spathulata vel lineari-acicularia, sessilia vel petiolata, simpliciter vel stellato-pubescentia furfuracea vel glabra. SCAPI paniculati vel corymbosi, foliosi vel squamigeri, spicis floriferis ut plurimùm secundis,

(1) Capsulam demùm à basi multifido-solutam calyptriformem scribit cl. Endlicher, nostrarum autem capsula, stylorum cupellâ demùm solutâ, supernè 5-valvis.

calycis limbo corollam mentiente violaceo vel albo rarò luteo; corollâ albâ, roseâ vel violaceâ, caducâ.

1. STATICE PAPILLATA. NOB.

S. caule prostrato, rhizocephalo mox aphylo, juniore folioso; foliis subrosulatis, ovatis vel lanceolatis, apice rotundatis vel emarginatis, junioribus mucronatis in petiolum brevem attenuatis, tenuibus fugacissimis; scapis aphyllis ramosissimis, intricatissimis, exilibus, decumbentibus, teretibus, papillis margaritaceis vix pilosulis densè vestitis; spicis rotundatis, densifloris; bracteâ exteriorè latâ, ovatâ, acutâ, margine scariosâ, interiorè magnâ, laxâ, ovatâ, apice acutâ vel subrotundâ, latissimè scariosâ, dorso glabrescente, bracteolis hyalinis elongato-lanceolatis; calyce infundibuliformi, limbo niveo demùm campanulato, segmentis crenulatis, sæpè apice mucronulatis, argutè plicatis; corollâ tenuissimâ cœruleâ, petalorum limbis angustè lanceolatis, unguibus liberis; stylis basi dilatatis, coadunatis; capsulâ 5-costatâ, truncatâ, muticâ.

Statice pruinosa. Nob. olim in *Geogr. bot.*, vol. 3, pagg. 27 et 28, non Delile.

HAB. Copiosissima est hæc species cum *Chenopodiis* plurimis in arenâ maritimâ Purpurariarum minorum *Graciosa* et *Alegranza*.

DISTRIB. GEOGR. Species est penitus Canariensis.

Obs. Statice pruinosa, cui summoperè affinis nostra, differt scapo rigidiorè et minùs ramoso, papillis hirsutissimis nec margaritaceo-glabellis, spicis paucifloris nec floribundis circinnato-revolutis, bracteis exterioribus 2 vel 3 rotundatis, interiorè rhomboideo-rotundatâ apice truncatâ angustius scariosâ dorso hirsutâ florem arcuè amplexante; floribus minoribus, calycis limbo sordidè albo, pateriformi, subobtusè angulato, regulariter et obtusè plicato; petalorum limbis subovatis, capsulâ apice rotundato-obtusâ. Folia ignota.

EXPLICATIO TAB. 189.

1. Planta junior foliosa magnitudine naturali. 2. Rami segmentum cum spiculis florum auctum. 3. Ejusdem frusta magnoperè aucta ut conspiciantur papillæ. 4. Bractea exterior cum figuris omnibus quæ sequuntur, aucta. 5. Bractea interior. 6. Bracteolæ. 7. Flos junior bracteolâ stipatus. 8. Calyx fructifer. 9. Corolla è calyce erumpens. 10. Eadem è calyce excerpta. 11. Corolla explicata petalis sese invicem imbricantibus. 12. Staminum basibus ampliatis connexorum cohors ab apice capsulæ caducus. 13. Capsula. 14. Semen cum funiculo.

2. STATICE PECTINATA. HORT. KEW.

S. foliis rosulatis, spathulatis in petiolum attenuatis, crassiusculis, glabris, apice acuminatis, rotundatis vel crenatis; scapo decumbente folioso, vel arrecto aphylo, 4-gono,

minutè albo-papillato, spicis rectis vel leviter recurvis, compressis, pectinatis; bracteis exterioribus ovatis, obtusis, interioribus amplis, elongatis, apice rotundatis, bracteolis angustis; calycis tubo angusto subhirsuto, limbo planiusculo, dentato; petalis apice lanceolatis unguibus liberis; stylis basi vix incrassatis, capsulâ trochuliformi, muticâ.

α Solandri, scapis arrectis, foliis spathulatis, spicis rectiusculis, bracteis cinnamomeis, calycis limbo subcarneo.

β incompta, scapis decumbentibus, foliosis, foliis latè obovatis, spicis elongatis revolutis, bracteis fuscis, calycis limbo albo.

γ Corculum, scapis decumbentibus, foliosis, foliis parvis, omnibus concinnè obcordatis, apiculo inter lobos auctis, petalis apice emarginatis.

Statice pectinata. *Hort. Kew.*, ed. 1, vol. 1, pag. 385. — *Hornem.*, *Hort. hafn.*, *Suppl.*, pag. 37.

Siempreviva. Canariensium, quod et omnium nomen quasi genericum.

HAB. Satis vulgaris est in orâ maritimâ Teneriffæ var. *α* ubi in littoribus abruptis occurrit, legimus var. *β* in orâ maris propè oppidum *Garachico* et alibi, var. *γ* à Canariâ misit Despréaux.

EXPLICATIO TAB. 190.

1. Planta florida var. *α*, magnitudine naturali. 2. Spicula florum cum bracteis obvoluta magnitudine prout figuræ reliquæ auctæ. 3. Bractea exterior. 4. Bractea interior. 5. Bracteola. 6. Flos. 7. Calyx. 8. Corolla. 9. Staminis pars superior cum antherâ antrorsum visâ. 10. Petalum cum stamine. 11. Capsula. 12. Eadem longitrorsum secta ut appareat semen à filamento pendulum. 13. Embryo.

3. STATICE PUBERULA. NOB.

S. caule brevi ramoso, foliis ad apicem ramorum crassorum aggregatis, ovato-vel spathulato-lanceolatis mucronatis, pilis hyalinis appressis stellatis utrinque puberulâ, margine undulatis, in petiolum brevem basi dilatatum amplexicaulem attenuatis; scapo subtereti breviter paniculato stellatim piloso; bracteis exterioribus brevibus ovatis mucronulatis, pilis simplicibus pubescentibus, interiore duplò longiore apice limbo brevi plicato colorato coronato; calycis limbo subæquali, eroso, breviter 5-dentato; petalis apice crenatis, basi per glandulas interstamineas connatis; antheris oblongis, puncticulatis; capsulâ fusi-formi, stylorum basibus incrassatis apiculato.

Statice puberula. *Nob. in Lindl. Bot. reg.*, vol. 17, tab. 1450. — *Hook.*, *Bot. mag.*, vol. 12, tab. 3701.

HAB. Occurrit hæc species in rupibus abruptis Famaræ insulæ Lancerottæ quæ freto *el Rio* superimpendent et in insulâ parvâ quæ ex adverso est *Graciosa* dictâ.

DISTRIB. GEOGR. Species est Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 191.

1. Planta florida magnitudine naturali. 2. Folium prout figuræ reliquæ, auctum. 3. Pilorum fasciculus radiatus. 5. Florum spicula cum bracteis. 6. Flos. 7-8. Bracteæ exteriores. 9. Bractea interior. 10. Corolla. 11. Eadem secta ut appareant petalorum bases connatæ. 12. Pistillum. 13. Capsula. 14. Semen.

4. STATICE IMBRICATA. NOB.

S. undique pube velutinâ et pilis mollissimis villosa, radice fusiformi rhizocephalo lignescente coronatâ; foliis sæpè pedilibus, oblongo-panduræformibus, lobis distinctis, latè reniformibus, obliquis, invicem imbricatis, obsolete sinuatis, integerrimis, summo majore rotundato-3-angulari; scapo elongato, supernè paniculato latè sinuato-alato, squamis lanceolatis in apiculum productis; spicis secundis, bracteis exterioribus lanceolatis ovatisque, mucronulatis, interiore truncato apice limbo plicato colorato desinente, bracteolâ angustâ glandulam stipitam (florem abortivum) axillâ fovente; calycis limbo lato, acutè angulato; petalis apice spathulatis, unguibus per staminum bases glandulosas conjunctis, antheris oblongis, apiculatis; stylorum basibus dilatatis in cupellam campanulatam ad apicem ovarii connatis, capsulâ fusiformi stylorum cupellâ coronata.

Statice imbricata. *Nob. in de Gir. Arm. et Stat., Ann. sc. nat., 3e sér., vol. 1, pag. 330.*

Siempreviva de la mar. Nivariensium.

HAB. Species est pulchra *S. sinuatæ* affinis sed omnibus partibus major elatiorque, quam primam capris tonsam inter villam Comitum Heptapegæi (*Conde de Siete Fuentes*) *Fuente del Cuero* dictam et maris littora propè oppidulum *Buena Vista* invenimus, deindè tutam vegetamque habuimus ex insulâ illâ scopulosâ cui nomen *el Roque* quæ portui Garachicensi obruto opponitur.

DISTRIB. GEOGR. Planta est Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 192.

1. Plantæ pars inferior. 2. Paniculæ pars superior, ambæ magnitudine naturali, figuræ reliquæ omnes magnitudine auctæ sunt. 3. Folium junius nondum explicatum. 4. Spicula florum. 5. Bractea exterior. 6. Altera exterior. 7. Bractea interior. 8. Bracteola cum appendice. 9. Calyx. 10. Corolla calyce tecta. 11. Eadem excerpta. 12. Eadem arte aperta ut appareant ungues filamentis concretis connexi. 13. Ovarium stylis coronatum. 14. Capsula. 15. Styli bases coadunatæ.

5. STATICE MACROPHYLLA. BROUSS.

S. caule brevi crasso, suffrutescente, foliis chartaceis ad apicem rhizocephali vel rami incrassati glomeratis, spathulato-oblongis, margine crispato-undulatis, versùs basim attenuatis, sessilibus, basi dilatato-amplexicaulibus membranâ integerrimâ; scapo alato, paniculâ ascendente, corymbosâ, squamis rhomboideo-ovatis, mucronatis; spicis cuneatis, alatis, densifloris, alis apice obtusis; bracteis exterioribus ovatis mucronatis, interioribus truncatis, apice limbatis, coloratis; calycis limbo lato, angulis obtusis, saturatè cœruleo; corollâ albâ, petalis apice spathulatis, unguibus per filamentorum bases glandulosas connatis; ovario tubuloso, stylosum basibus latis in cupellam campanulatam digestis coronato.

Statice macrophylla. Brouss. ex Spreng., *Syst.*, vol. 1, pag. 959. — Hook., *Bot. mag.*, tab. 4125. — Lindl., *Bot. reg.*, 1845, tab. 7.

HAB. Legimus hanc plantam in montosis herbis Teneriffæ ad vallem *de la Goleta* et ad montem *Bajamár*.

DISTRIB. GEOGR. Stirps est ex toto Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 193.

1. Rhizocephali foliosi pars superior. 2. Paniculæ pars superior, ambæ magnitudine naturali, figuræ reliquæ magis minùsve auctæ sunt. 3. Bractea exterior. 4. Altera exterior. 5. Bractea interior. 6. Bracteola. 7. Flos bracteis involutus. 8. Calyx à tergo visus. 9. Corolla calyce induta. 10. Corolla. 11. Petalum cum stamine ungue à tubo staminum basibus agglutinatis confecto abrepto. 12. Staminis antrorsùm visi pars superior. 13. Ovarium cum stylosum agmine concreto.

6. STATICE ARBORESCENS. BROUSS.

S. caule frutescente; foliis ad apicem ramorum glomeratis, pergameno-chartaceis, lanceolatis, margine crenato-crispatis, basi attenuatis, petiolatis, petiolis basi ampliatis, amplexicaulibus membranâ integrâ; scapo versùs apicem alato, paniculâ dilatâ, spicis complanatis alatis, laxifloris, alis apice acutis; bracteis exterioribus ovatis, acutis, interiore oblongâ, acutiusculâ apice subscariosâ; calycis limbo dilutè cœruleo, angulis acutis; corollâ lacteâ, petalis apice lanceolatis, unguibus per filamentorum bases glandulosas connatis; ovario tubuloso, styli basibus incrassatis erectis in cupellam connatis coronato.

Statice arborescens. Brouss., *Elench. hort. Monsp.*, 1805, pag. 85. — Nomen sine descr.

Statice arborea. Willd., *Enum. hort. berol.*, 1809, vol. 1, pag. 337. — Schult., *Syst.*, vol. 6, pag. 797. — Lindl., *Bot. reg.*, 1839, tab. 6. — Hook., *Bot. mag.*, vol. 66, tab. 3776.

HAB. Hanc plantam in continente Teneriffæ terrâ jam pridem uti creditum fuit extirpatam, quamque in hortis tantùm hospitatum viderunt solertissimi viri Chr. Smith et Leopoldus de Buch, recuperavit cl. Berthelotius, qui eam in scopulis duobus ab omni parte præcisus propè sinum angustum *el Burgado* dictum ad occasum Portûs Orotavensis omnium primus indigenam post Broussonetium legit et nos reperti felicitis participes fecit. Hujus loci aspectum tabellâ exprimi statuimus, vid. *Atl. vues phytostatiques, planche 8, fig. 3*. Eam nuper in rupibus Teneriffæ oppositis invenit cl. Bourgeau cautibus insidentem loco dicto *La Dehesa de los Frayles*.

DISTRIB. GEOGR. Stirps est ex toto Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 194.

1. Ramus secundarius florifer. 2. Ramus fortior florifer scapo abscisso ambo magnitudine naturali. 3. Spica multiflora ut et figuræ omnes quæ sequuntur magnitudine aucta. 4. Spicula uniflora. 5. Bractea exterior. 6. Bractea interior. 7. Calyx longitrorsùm sectus ut conspiciatur corolla. 8. Corolla secta et explanata ut petalorum unguis filamentis basi glanduligeris connexi appareant. 9. Petalum cum stamine arte avulsum. 10. Ovarium staminum cupellâ coronatum. 11. Ejusdem pars superior longitrorsùm sectum. 12. Staminis pars superior cum antherâ antrorsùm visa. 13. Eadem à tergo visa. 14. Staminis pars superior cum antherâ effeta.

7. STATICE PREAUXII. NOB.

S. caule frutescente, foliis brevibus latè subrotundatis vel triangularibus, crassis, coriaceis, margine eroso-undulatis, longè petiolatis, petiolo teretiussculo basi dilatato amplexicauli; scapo complanato angulis acutis vix marginato, spiculis planis exalatis, bracteâ interiore apice truncatâ, subscariosâ, exterioribus oblongis acuminatis vix duplò longiore; calycis limbi ampli angulis muticis; petalorum unguibus per filamentorum bases glandulosas connatis; ovario subcylindræo, apice styli basibus mediocriter dilatatis, erectis, in cupellam apice latiore connatis coronato.

HAB. Hanc speciem *S. arborescenti* affinem sed ut videtur, ex specimine cui scapus emeritus et quasi enectus, diversam, à Canariâ misit Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Planta est Canariensis.

8. STATICE BRASSICÆFOLIA. NOB.

S. radice lignosâ, tortuosa, rhizocephalis 1-3 foliorum cicatricibus proximatis notatis coronatâ; foliis molliter pubescentibus, subcinereis ad venas purpurascentibus, panduri-

formibus, lobo terminali ovato vel ovato-lanceolato, basi subcordato, petiolo pubescente, lobulis parvis lanceolatis sæpè discretis oppositisque aducto subbreviore, basi amplexicaulibus membranâ margine scariosâ apice utrinque dentatâ; scapo usque ad medium vel paulò ultrâ medium alato; bracteâ interiore apice brevissimè limbatâ; calycis cœrulei limbo subobtusè denticulato; petalis junioribus apice latè obcordatis demùm rotundato-ovatis.

HAB. Hanc plantam in Gomerâ insulâ loco dicto *El risco de las Sulas, Lugar de Agulo*, die 16 aprilis 1845, florentem necdùm fructiferam legit Cl. Bourgeau.

DISTRIB. GEOGR. Stirps est Gomeræo-Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 195.

1. Planta integra magnitudine naturali. 2. Florum spicula, prout figuræ reliquæ, aucta. 3. Bracteæ exteriores. 4. Bractea interior. 5. Pars calycis longitrossum secti et arte explicati. 6. Petala duo juniora basi connata cum staminibus. 7. Pistillum.

9. STATICE MACROPTERA. NOB.

S. radice....; foliis amplis pilis brevissimis utrinque molliter velutinis, lobo terminali maximo, ovato-lanceolato vel lanceolato, in lobos latos ovatos sæpissimè alternos per petiolum sinuatim productos, basi....; scapo longissimo (summitas tantùm visa), alis latissimis apice rotundatis aucto; bracteâ exteriori apice limbatâ; calycis intensè cœrulei limbo acutè dentato; petalis junioribus ovatis apice subcordatis, demùm lanceolatis.

HAB. Stirpem hanc spectabilem in rupestribus montis Savinosæ insulæ Hierro floridam legit cl. Bourgeau, die 18 junii 1845.

DISTRIB. GEOGR. Species est adhucdùm ex toto Hierrensis.

Obs. Statices has binas (8 scilicet et 9) ab insulis Fortunatis nuperrimè missas iconibus et nominibus propriis illustrare voluimus, at ne post pro varietatibus speciei unicæ habendæ sint videant qui insulas has minores ad solis occasum devexas, auspiciis nostris nunc primùm (1) à Cl. Bourgeao Allobroge, stirpium coactore indefesso, indegatas, visant.

EXPLICATIO TAB. 196.

1. Scapi floriferi pars superior. 2. Folium ambo magnitudine naturali, figuræ reliquæ auctæ. 3. Florum spicula. 4. Bracteæ exteriores. 5. Bractea interior. 6. Calycis segmentum arte explicatum. 7. Petala duo juniora cum staminibus basi connexa. 7. Pistillum.

(1) Plantas quasdam Gomeræas et Hierrenses ex auctoritate Presauxii aliàs citavimus, nunc autem pro certo habemus has nunquam adisse insulas, illinc ad eum stirpes allatas fuisse aliquot valde anceps sedenim ex schedis opinabile est.

PLANTAGINEÆ. JUSS. (1)

PLANTAGO. LINN.

FLORES semper hermaphroditi, bracteati. CALYX 4-partitus persistens. COROLLA? tubulosa, ore coarctata 4-fida. STAMINA 4 introrsa. ANTHERÆ mucronatæ. STIGMA 1 papillosum. STYLUS elongatus. CAPSULA circumscissè dehiscens 2-ocularis; semina solitaria vel plurima in quoque loculo. EMBRYO rectus perispermo mucilaginoso cinctus.

FLORES sordidè fulvi, scariosi. FOLIA linearia, vel ovata, vel lanceolata. HERBÆ, vel rarò arbusculæ.

SECTIO I. POLYSPERMÆ. BARNÉOUD. (*Monog. Plantag.*, pag. 7.)

Capsularum loculis 2-pluriovulatis, 2-10-spermis. Semina parva, facie umbilicali non excavata. Corollæ, tubus glaber, vel pubescens; lacinia patulæ vel reflexæ. Foliis latis vel angustis, dentatis.

† *Corollæ tubus glaber, brevis.*

1. PLANTAGO MAJOR. LINN.

P. herba basi patula, 4-18 poll. radices fibrillosæ, perennes; folia rotundato-ovata, obtusissima, utrinquè pubescentia, integra vel aliquandò denticulata, 5-7 nervia, lata, attenuata in petiolum membranaceum, puberulum, basi dilatatum, amplexicaulem, et fulvo tomento vestitum; pili omnes simplices, septati; scapi multi, radicales, simplices, erecti, striati, puberuli, teretes; spicæ longæ, glabræ, multifloræ, apice et ad medium densæ, basi laxiusculæ; flores parvi, sessiles, bracteati; bractea obtusa, dorso carinata calycem subæquans; calycis foliola 4, æqualia, obtusa, in margine albo-membranacea, dorso nigridula glabra;

(1) Plantaginearum ordinem pro Phytographiâ Canariensi elaboravit cl. atque amiciss. monographus F. Marius Barnéoud.

corollæ tubus brevissimus; lacinie 4 patulæ, æquales, acutæ, fulvæ; stamina 4 ad medium tubi inserta, stylum superantia; antheræ acuminatæ; stigma lineare, papillosum; capsula ad maturitatem rotundo-turgida violacea; semina subangulosa, glabra, numerosissima.

Plantago major. Linn., *Sp. pl.*, vol. 1, pag. 163, non Loureiro. — Willd., *Spec.*, vol. 1, pag. 641. — Poiret., *Enc. méth.*, vol. 5, pag. 368. — Lamck. et DC., *Fl. fr.*, vol. 3, pag. 408.

Plantago major. Icon., t. 461, in florâ danicâ. — Tournef., *Instit. rei herb.*, pag. 126. — Smith, *Fl. britann.*, pag. 182.

Llanten. Canariensium.

HAB. In arvis humidis frequens Canaria.

†† *Corollæ tubus pubescens, elongatus.*

2. PLANTAGO CORONOPUS. LINN.

P. herba hispida, 3-4-poll., radices annuæ vel biennes; folia rosulato-patula, pinnatifida, hispida, 3-nervia, acuta, valdè polymorpha, in margine plùs minùs incisa, aliquandò simpliciter dentata, et basi tomentosa; scapi teretes, multi, hispidissimi, prostrati vel rarò adscendentes; spicæ densissimæ graciles; flores parvi; bracteæ acutæ, dorso et in marginibus ciliatæ, calyci æquales; calycis foliola 4 subæqualia, obtusa, ciliata, in dorso viridia, in margine membranacea; corollæ lacinie patulæ, acutæ; stamina exserta, stigma equantia, in medio tubi inserta; capsula ovata, parva, sub-4-ocularis, 4-sperma seminibus minimis.

Plantago coronopus. Linn., *Sp. pl.*, vol. 1, pag. 166. — *Fl. succ.*, 126-134.

Plantago coronopifolia. Linn., *Syst. veg.*, 15, pag. 162. — Ræm. et Schult., *Syst.*, vol. 3, pag. 139.

Plantago commutata. Guss., *Prodr. fl. sicil.* — Link (in *Linnaea*, ann. 1834).

Estrella de mar. Canariensium.

HAB. In ruderatis et ad littora maris insularum Canariensium.

VARIETAS. — *Minor*. Folia lineari-oblonga integra, vel parcè dentata, erecta, nec prostrata. Scapi erecti, teretes. Radix gracilis.

3. PLANTAGO SERRARIA. LINN.

P. erecta, 5-7 poll. longa; radices biennes; folia lanceolata, plùs minùs lata, serrato-dentata, acuta, 3-nervia, hispida, in petiolum attenuata, et basi rufo tomento vestita, aliquandò sessilia; scapi plures, radicales, erecti, teretes, pilosi; spicæ densæ, graciles, 1-2 poll. longæ, rarissimè basi laxæ; flores minuti; bractea acuta, pilosa, calyce brevior; calycis foliola 4 æqualia, obtusa, ciliata, in margine membranacea; corollæ lacinie patulæ,

acutissimæ; staminum filamenta medio tubi inserta; capsula parva 2-locul. 2-3-sperma; seminibus minimis, glabris.

Plantago serraria. Linn., *Sp. pl.*, vol. 1, pag. 166. — Willd., *Spec.*, vol. 1, pag. 648. — Brotero, *Fl. lusit.*, vol. 1, pag. 157. — Barret., *Icon.*, 1, pag. 749.

Plantago serraria. Desf., *Atl.*, 1, pag. 139.

HAB. In locis arenosis et maritimis Canariæ majoris, et ad *Buena Vista* in Teneriffa (Webb, cl. Broussonnet).

SECTIO II. *DISPERMA*. BARNÉOUD. (*Monog. plantag.*, pag. 25.)

Car. — Capsularum loculis 2-uniovulatis, monospermis. Semina ovata, lucida, facie umbilicali excavata. Corollæ tubus glaber; lacinia patulæ, acutæ, ovatæ vel rotundatæ. Folia radicalia vel caulinarum, alterna vel opposita.

† *Foliis alternis. Species herbacea.*

4. *PLANTAGO LAGOPUS*. LINN.

P. erecta, 5-6 poll. longa; radices annuæ, vel biennes; folia lanceolata vel ovata, breviter denticulata, acuta, utrinquè pilosa, 3-nervia, basi lanata; scapi plures, radicales, striati, pubescentes, aliquandò contorti, erecti; spicæ ovatæ, breves, densissimæ, lanatæ, rufæ; flores pilosi; bractea hyalina longè ciliata, obtusa; calycis foliola 4 æqualia, ciliata, membranacea; corollæ lacinia acutissimæ, ovatæ, sæpè in dorso ciliolatæ; staminum filamenta medio tubi inserta stigmatè breviora; capsula 2-locularis, 2-sperma; semina lucida, oblonga.

Plantago Catanensis. Raww., *Iun.*, 4, tab. 6.

Plantago Lagopus. Linn., *Sp. pl.*, vol. 1, pag. 165, non Pursh! — Lamck., *Ill.*, 1661. — DC., *Fl. fr.*, 2300. — Sibth., *Græc.*, tab. 144! — Poiret., *Enc. méth.*, vol. 5, pag. 373. — Desf., *Atl.*, vol. 1, pag. 135.

Ovejera. Canariensium.

HAB. In arvis et secùs vias insularum Canariensium; in arenosis ad montem *Chache* Lancerottæ.

VAR. A. — *gracilis*. Annuæ. Foliis linearibus, integris, glabris vel parcè pubescentibus. Scapi gracillimi, tenues. Spicæ minimæ pilosæ. (In locis humidis ad *la Cumbre*, in Canariâ.)

B. — *lusitanica*. Foliis latis 5-nerviis. Spica elongata. Scapi longi, erecti.

Pl. lusitanica. LINN., *Spec.*, *App.*, 1667. — *Pl. lagopodioides*. SCHRANK., in Abud.

Munch., iv, pag. 71. — *Pl. lusitanica*. BROTER., *Fl. lusit.*, 1, pag. 156; DESF., *Atl.*, 1, pag. 135.

HAB. In Canariâ majori.

5. PLANTAGO AMPLEXICAULIS. CAVAN.

P. erecta, ramosa, foliosa, 5-15 poll. longa; radice perenni; caule striato, pubescenti, fruticuloso, desiccatione nigrescenti; foliis sparsis, basi amplexicaulibus, lanceolatis, 3-nerviis, integris vel denticulatis, acutis, utrinque pilosis, siccitate nigricantibus; pilis rufis; pedunculi axillares, plures, longi, striati, parce pubescentes; spicæ capitatae, vel ovatae, turgidae, densae; flores magni pilosi; bractea amplissima, obtusissima, glabra, dorso nigridula, in margine hyalina calycem superans; calycis foliola 4 inaequalia; duo anteriora dorso pilosa, et in marginibus lato-membranacea; duo posteriora angustiora, obtusa; corollæ tubus glaber, laciniae 4 ovatae, aequales basi concavae, apice acutae; stamina ad medium tubi inserta; stigma longum; capsula turgida 2-loc., 2-sperma; seminibus magnis, ovatis.

Plantago amplexicaulis. Cavan., *Ic.*, pag. 22, tab. 125. — Willd., *Spec.*, 1, pag. 650. — Schousb., *Mar.*, pag. 50. — Poir., *Enc. méth.*, vol. 5, pag. 389.

Plantago lagopoides. Desf., *Atl.*, vol. 1, pag. 135, tab. 39, fig. 2!! — Poir., *Enc. méth.*, vol. 5, pag. 373.

HAB. In Canariâ majori.

6. PLANTAGO DECUMBENS. FORSK.

P. lanata, albicans; caule patulo, decumbenti, congesto; radice annua; foliis argenteis, prostratis, lanceolatis, integris vel denticulatis, acutis, scapo nunc longioribus, nunc brevioribus; scapi radicales, 1 vel 1 1/2 poll. longi, lanati, teretes, rigidi, suberecti; spicæ ovatae, densae, fuscae, pilosae; bractea obtusa, in margine membranacea, calyci aequalis, ciliato-villosa; calycis foliola 4 subaequalia, pilosa obtusa; corollæ tubus glaber, laciniae rotundatae, subacutae; capsula 2-loc., 2-sperma; seminibus nitidis, ovatis, subtranslucidis.

Plantago cretica; Linn. var. *decumbens*. Barnéoud., *Monog. plantag.*, pag. 39.

Plantago decumbens. Forsk., *Fl. æg.-arab.*, pag. 30.

VAR. — *Viridis*. Foliis angustioribus, virescentibus, nec argenteis. Scapi graciliores. Planta tomentosa sed minus congesta, et prostrata.

HAB. Occurrit hæc species in montibus Lancerottæ *Peñitas de Chache* dictis in Cana-

rià et in Teneriffæ maritimis, formam viridiorum in mœnibus oppidi Sanctæ Crucis legit cl. Webb et à Canarià misit Despréaux.

†† *Foliis oppositis linearibus. Species lignosa, ramosa.*

7. PLANTAGO PSYLLIUM. LINN.

P. erecta, basi lignosa et ramosa, vel simplex; 7-12 poll. longa, tactu ad apicem viscosa; radice annuâ; foliis linearibus, sparsis, opposito-semiamplexicaulibus, integris, acutis, summis sæpè dentatis, pubescentibus, pedunculo longioribus; pedunculi tennes, axillares, pilosiusculi, in corymbum terminalem dispositi; spica globulosa, compressiuscula, pubescens; bracteæ angustæ, in margine albo-membranaceæ, dorso virides, acutæ, calycem æquantes; calycis foliola 4 subæqualia, ferè obtusa, pubescentia, in margine membranacea; corollæ tubus glaber, elongatus, crispus; laciniæ ovatæ, patulæ, subaristatæ; stamina medio tubi inserta, stigmatè longiora; capsula 2-loc., 2-sperma; seminibus nitidissimis.

Plantago Psyllium. Tourn., Inst. rei herb., pag. 128. — Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 167, non Bull., nec Thuill., nec alior. — Schousb.; Fl. mar., pag. 54. — Desf., Atl., vol. 1, pag. 140. — Hoffm., Lus., vol. 1, pag. 432.

Plantago Psyllium et pseudo-Psylim. Hort. paris.

Psylim erectum. J. Saint-Hilaire, expos. 2, pag. 209.

Plantago agrestis. Salzman, ined. in herb. Webb!

HAB. In arvis et rudertis insularum Canariensium.

8. PLANTAGO ARBORESCENS. POIR.

P. frutex prostratus, glaber, pedalis; radix crassa, lignosa, perennis; caule substriato, foliorum steriliùm basibus cicatrisato, folioso, ramoso; folia angustissima, opposita, subulata, fasciculato-conferta, glabra, basi ciliolata pedunculo longiora; pedunculi axillares, pubescentes, striatuli, semper terminales; spica globosula, glabriuscula, 5-7-flor. bracteis acutis calycem nunc æquantibus nunc superantibus; calycis foliola 4 subæqualia, ciliolata, acuta; corollæ tubus elongatus, crispus; laciniæ angustæ, patulæ, acutissimæ; stamina ad medium tubi inserta; stigmatè longo; capsula 2-loc., 2-sperma; seminibus nitidis, intensè rubris.

Plantago arborescens. Poir., Encycl., vol. 5, pag. 389. — Pers., Syn., vol. 1, pag. 140. — Barnéoud, Monog. plantag., pag. 49. — Rœm. et Sch., Syst., vol. 3, pag. 143.

Pinillo. Nivariensium.

HAB. In rupestribus siccis et maritimis usque ad sylvarum regionem insularum Canariensium (cl. Webb et Broussonnet).

197
EXPLICATIO TAB. 195.

1. Planta integra, magnitudine naturali, figuræ omnes reliquæ magis, minusve auctæ. 2. Flos cum bractea segmento ramuli insidens. 3. Corolla arte secta ut appareat staminum insertio. 4. Stamen antrorsum. 5. Capsula seminibus secta circumscissè dehiscens. 6. Semen. 7. Idem transversè sectum. 8. Embryo.

9. PLANTAGO WEBBII. BARNÉOUD.

P. frutex formosè ramosus, erectus, rufo-tomentosus, sesquipedalis; radices duræ, lignosæ; foliis subulatis, involutis, confertissimis, opposito-connatis, acutis, ciliatis, canescentibus, pedunculo brevioribus; rami steriles glabri, cicatrisati; pedunculi teretes, villosi, axillares, nec terminales, secus ramorum ferè totam longitudinem dispositi; spica cylindracea 1 1/2 poll. longa, in verticillos paucifloros partita; flores tomentosi; bracteæ acutæ, basi membranaceo-dilatatæ, florem subæquantes; calycis segmenta obtusa, villosa, in margine membranacea; corollæ tubus elongatus, glaber, crispus; laciniæ patulæ, angustæ, acutissimæ; stamina medio tubi inserta, breviora stigmatè longo; capsula ovoidea 2-loc., 2-sperma; calyce subduplò longior; seminibus nigris, nitidis.

Plantago Webbii. Barn., Monog. plant., pag. 50.

HAB. In excelsis et apricis rupibus Teneriffæ ad las Cañadas (3200 metr.) et in altitudinibus ins. Palmæ (Bourgeau). 2300

Obs. Pedunculi primùm tomentosi, ad maturitatem glabri et spinescentes fiunt. In herb. cl. Webb sub nomine *Pt. prolifera*.

198
EXPLICATIO TAB. 196.

1. Planta integra, magnitudine naturali, figuræ omnes reliquæ magis minusve auctæ. 2. Flos cum bractea segmento ramuli insidens. 3. Corolla arte secta ut appareat staminum insertio. 4. Stamen antrorsum. 5. Capsula seminibus foeta circumscissè dehiscens. 6. Semen. 7. Id. transversè sectum. 8. Semen longitrorsum sectum ut conspiciatur embryo perispermo corneo cinctus.

10. PLANTAGO CYNOPS. LINN.

P. caule lignoso, erecto; foliis angusto-linearibus, oppositis, retrorsum asperis integris

pedunculi axillares, scabri, corymbosè conniventes; spica ovata, glabra; bracteæ latæ, sæpè foliaceæ; corollæ lacinia, angustæ, acutæ.

Plantago Cynops. Linn., *Sp. pl.*, vol. 1, pag. 167, non Pallas! — *Poiret.*, *Enc. méth.*, vol. 5, pag. 390.

Plantago suffruticosa. Lamck., *Fl. fr.*, vol. 2, pag. 313.

Plantago genevensis. DC., *Fl. fr.*

HAB. Ad *Santa Cruz* Teneriffæ (ex Léopold de Buch, in *Beschr.*, *Can. Ins.*, pag. 163).

F. MARIUS BARNÉOUD.

AMARANTACEÆ. Juss.

AMARANTUS. LINN.

FLORES monœci vel polygamo-monœci. PERIGONIUM 3-5-phyllum. STAMINA 3 vel 5, rarò 2 vel 4, antheris 2-locularibus. OVIARIUM 1-loculare, 1-ovulatum. STYLUS subnullus, stigmatibus 2-3 filiformibus. CAPSULA evalvis, 1-sperma, medio circumscissè dehiscens. SEMEN lenticulare vel subglobosum, testâ crustaceâ, tegmine tenui. EMBRYO cylindraceus, circâ perispermum farinaceum periphericus, radiculâ hilo conversâ, superâ.

HERBÆ annuæ, erectæ decumbentes vel prostratæ, glabræ vel glabrescentes, vagabundæ. FLORES ad apicem ramorum in glomerulos vel spiculas axillares, aut in spicas terminales aphyllas condensati, bracteati, bracteis persistentibus.

1. AMARANTUS SYLVESTRIS. Desf.

A. caule erectiusculo, ramis decumbentibus, glabris, versùs apicem pubescentibus; foliis ovatis, margine undulatis, subobsoletè denticulatis, apice obtusis vel retusis; glomerulis rotundatis, omnibus axillaribus, floribus 3-andris, perigonii foliolis lanceolatis, capsulâ ovato-ellipticâ subdimidio brevioribus.

Amarantus viridis. All., *Fl. ped.*, vol. 2, pag. 218.

Amarantus sylvestris. Desf., *Tabl. de l'école de Bot.*, ed. 1 (1804), pag. 44, nomen sine descr. — Reichb., *Pl. crit.*, tab. 474. — Koch, *Synops.*, ed. 2, vol. 2, pag. 690.

β tenuifolius.

Amarantus tenuifolius. Willd., *Sp. pl.*, vol. 4, pag. 381.

Amarantus angustifolius. Roxb. *J. herb. nostr. ex herb. cl. Lambert.*

HAB. Specimina quæ in herbario nostro Canariensi exstant lecta fuerunt in arvis siccissimis insulæ Lancerottæ.

DISTRIB. GEOGR. Sparsa est hæc planta ut videtur (nam sæpè forsan cum sequente confusa latet), in ruderatis orbis totius: occurrit enim in Europà usquè ad Rhenum (*Koch*), per totam Galliam!, propè Segusium, et alibi in Italià septentrionali!, in Sicilia (*Parlatore!*), in Hispanià meridionali!, necnon in Ægypto (*Schimper!*), in Indià (*Roxburgh!*), in insulâ Cubâ (*Pavon! in herb. nostro*).

2. AMARANTUS BLITUM. LINN.

A. caule decumbente, glabro; foliis ovatis vel spathulato-ovatis, undulatis, margine obsolete crenatis, apice acutis, apiculatis vel demùm obtusis retusisque; glomerulis rotundato-ovatis, axillaribus aut in spicam aphyllam productis; floribus 3-andris, perigonii foliolis ovatis aut lanceolato-ovatis, setaceo-acuminatis, capsulâ ovatâ brevioribus.

Amarantus Blitum. *Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1405.* — *Koch, Syn., ed. 2, vol. 2, pag. 690.*

Amarantus viridis. *Poll., Palat., vol. 2, pag. 607.*

Amarantus ascendens. *Lois., Not., pag. 141.* — *Reichb., Pl. crit., tab. 472, fig. 665.* — *Th. Nees ab Es., Gen. pl. Germ. Fam. Amarant., tab. 1.*

HAB. Haud infrequens est hæc species secus vias et in ruderatis insularum Canariensium. Specimina quæ descripsimus circâ oppidum Sanctam Crucem legimus.

DISTRIB. GEOGR. Per totum terræ orbem vagatur: 55 lat. bor. gradum in Britannia (*Watson*) et Londinum Gothorum in Scandinaviâ (*Linnæus*) attingit.

3. AMARANTUS GRACILIS. DESF.

A. caule erecto, ramis procumbentibus, glabris, junioribus pilis crispis lanato-pilosis; foliis ovato-vel lanceolato-rhomboideis, obtusis vel emarginatis, mucronulatis, margine undulatis obsolete crenulatis, junioribus pilosis, mox glabrescentibus, crassis, subtus nervis albis elevatis reticulatis; floribus parvis in spicam terminalem laxam, aphyllam, caudiformem, longiusculam, ramosam digestis; perigonii foliolis lineari-vel spathulato-lanceolatis, subacutis, capsulâ brevi rotundatâ rugosâ subdimidio brevioribus.

Cararu species Bliti Americani. *Pis., Bras., tab. 241.*

Blitum minus album. *Sloane, Jamaic., tab. 92, fig. 1.*

Amarantus viridis. *Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 1405,* pro parte quoad syn. Pisonis et Sloanei.

Chenopodium caudatum. *Jacq., Collect., vol. 2, pag. 325.* — *Pl. rar., vol. 2, tab. 344.*

Amarantus oleraceus. *Lamck., Encycl., vol. 1, pag. 116,* « certò ex herb. » — *Desf., in schedis herb. sui.*

Amarantus gracilis. *Desf., Tableau de l'école Bot., ed. 1 (1804), pag. 43,* nomen adjecto syn. *Chenopodio gracili.* — *Poir., Encycl. suppl., vol. 1, pag. 312.*

Amarantus Cararu. Hort. reg. par., 1835.

HAB. Occurrit hæc planta ex America forsân advecta ad vias murosque in ruderibus et in hortulorum semitis Canariæ Teneriffæ et Palmæ.

DISTRIB. GEOGR. Circâ tropicum utrumque erratica est hæc species: ex. gr. in Jamaicâ (*Sloane. Murray in Herb. Mercier!*), in insulâ *Puerto Rico*, ubi folia sub nomine *Calalu* comeduntur (*Wylder Exsicc., n. 320!*), in Hispaniolâ (*Jacquemont in Herb. Gay!*), in Guianâ Britannicâ (*Schomburgk!*) et Gallicâ (*Poiteau in Herb. Gay!*), in Brasiliâ (*Piso. Herb. Delessert!*), in Indiâ ad *Tranquebar* (*Herb. Delessert, ex Herb. Lambert!*), in Chinâ (*Gaudichaud Exsicc., n. 71!*), in Novâ Hollandiâ (*Caley in Herb. Delessert!*), in Novâ Caledoniâ (*Labillardière!*).

4. AMARANTUS RETROFLEXIS. LINN.

A. caule erecto, supernè pilosulo; foliis ovatis vel ovato-rhomboides, apice obtusis retusisque cum mucronulo, subtùs nervosis, margine undulatis; spiculis axillaribus supernè in spicam aphyllam caudatam protractis; floribus 5-andris, bracteis calyce duplò longioribus, basi ovatis, longè mucronatis, subspinosis, calycis foliolis oblongis lanceolatisque mucronulatis.

Amarantus retroflexus. Linn., *Sp. pl.*, vol. 2, pag. 1407. — Willd., *Amarant.*, tab. 11; fig. 21. — Reichb., *Pl. crit.*, tab. 475.

HAB. Hanc speciem à Canariâ misit Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Errabunda est hæc planta per totum orbem temperatum, Gallias ultra Lutetiam percurrit sed fretum Britannicum nondùm superavit.

ALTERNANTHERA. FORSK.

FLORES hermaphroditi, 1-bracteati, 2-bracteolati. PERIGONIUM 5-phyllum, foliolis 3 majoribus prout bracteæ bracteolæque mollibus scariosis. STAMINA 10, quorum 5 fertilia, totidem alterna ananthera, vel 6-7 quorum 2-3 quandoque 4 fertilia, reliquis anantheris latioribus, filamentis basi in cupellam hypogynam connatis, antheris 1-locularibus. OVARIUM 1-loculare, 1-ovulatum. STYLUS 1, brevissimus vel subnullus, stigmatè capitato. CAPSULA utricularis evalvis, 1-sperma. SEMEN lenticulare vel subreniforme. EMBRYO periphericus, radiculâ hilo proximâ, cotyledonibus incumbentibus.

HERBÆ prostratæ vel decumbentes in regionibus calidis intrâ extrâque tropicum utrumque vitam degentes, unica multivaga Europam attingit. RAMI cylindracei, ad genicula radicanes. FOLIA opposita breviter petiolata. FLORES in glomulos axillares digesti.

1. ALTERNANTHERA ACHYRANTHA. R. BR.

A. caule prostrato, ramis longissimis, filiformibus, repentibus, ad folia nodoso-geniculatis, radicatis, pilis cinereis, articulato-annulatis, uncinatis, hirsutis; foliis ovatis, mucronulatis, margine undulatis, virentibus, sparse pilosis, brevissimè pedunculatis; florum glomulis ovatis, creberrimis; perigonii foliolis 3 majoribus ovato-lanceolatis, acutis, 3-nerviis, dorso pilosis, margine hyalinis, 2 interioribus lineari-lanceolatis, 1-nerviis, dorso carinatis, pilosis.

Achyrantha repens foliis Bliti pallidi. *Dill., Hort. eltham., vol. 1, tab. 7.*

Achyranthes repens. *Linn., Sp. pl., ed. 1, vol. 1, pag. 205.*

Illecebrum Achyrantha. *Linn., Sp. pl., ed. 2, vol. 1, pag. 299.*

Achyranthes mucronata. *Lamck., Encycl., vol. 1, pag. 547.*

Achyranthes radicans. *Cavan., Anal. de cienc. nat., vol. 3, pag. 27.*

Alternanthera achyrantha. *R. Br., Prodr., pag. 417. — Webb, It., Hisp., pag. 17.*

Achyranthes nivea. *Link, in Buch Phys. Beschr. Can. Ins., pag. 141, non Hort. Kew. (1).*

Sangradera Nivariensium. Bretana Palmensium.

HAB. Copiosa est hæc herba, et molesta inter pavimenta vicorum et angiportuum et in propatulis ædium oppidorum Canariæ Palmæ et Nivariæ ubi in urbe Lagunâ usque ad altitudinem 1600 ped. super Oceani æquor adreptavit.

DISTRIB. GEOGR. Species est hæc quoque errabunda circa tropicos ambos peregrinans, quæ cum lanæ gossypinæ et sacchari sarcinis advecta insulas nostras atque ipsa Gadium trivium occupavit.

(1) Valdè affines sunt Polycarpieis et Caryophylleis seminis fabricâ, vegetandi (vid. Doell, *Rhein. Fl.*, pag. 286) ratione et partium situ Amarantaceæ, atque inter eas habitu ipso Polycarpieis in primis Alternantheræ, unde olim sæpè confusæ erant. Inter Amarantaceas ergò *Achyranthem* suam *niveam* in Hort. Kew. collocavit doctus Solander • flos • quanquàm • corollatus • et hinc pro *Alternantherâ Achyranthâ* à celeb. Linkio ea habita est stirps, quæcum inter Amarantaceas Canarienses omnes solâ conveniret descriptio Solandriana. Ex autopsiâ autem speciminis archetypi herb. Banksiani ad *Polycarpiam candidam* Nob., *Phytogr. Can., sect. 1, p. 458, t. 22*, eam deferendam esse novimus. Ergò *Polycarpia nivea* deinceps nuncupanda est *P. nostra* olim *candida* atque etiam *P. gnaphalodes* Schousb. si eadem ac nostra (quod adhuc sub iudice) planta Schousboeana.

EXPLICATIO TAB. 197.

1. Ramus floridus mag. nat. figuræ cæteræ omnes auctæ. 2. Florum glomulus. 3. Rachidis floriferæ segmentum ut conspiciatur bractæ et bracteolarum insertio. 4. Flos rachidi insidens cum bractea et bracteolis. 5. Flos ænrorsum visus. 6. Idem retrorsum visus. 7. Idem perigonii foliolo adempto ut appareant foliola 2 interiora. 8-8. Perigonii foliola seorsum depicta. 9. Pistillum cupellâ staminiferâ cinctum. 10. Capsula longitrorsum secta. 11. Semen longitrorsum sectum. 12. Ejusdem sectio transversa. 13-13. Perigonii pili multotiès aucti.

ACHYRANTHES. LINN.

FLORES hermaphroditi, 1-bracteati, 2-bracteolati, bracteolis apice sæpè spinescentibus. PERIGONIUM 5- rarò 4-phyllum foliolis subæqualibus. STAMINA 5, rariùs 4, perigonii foliolis opposita, basi in cupellam hypogynam cum lobulis 5 fimbriatis (staminibus abortivis) alternantibus connata, filamentis filiformibus, antheris 2-ocularibus. OVARIUM 1-loculare, 1-ovulatum. STYLUS 1, filiformis, stigmatè capitato. CAPSULA tenuissima evalvis, indehiscens, 1-sperma. SEMEN reniforme vel oblongo-rediforme, testâ crustaceâ. EMBRYO hippocrepidoideo-periphericus, radiculâ hilo conversâ, cotyledonibus incumbentibus.

HERBÆ, vel suffrutices, regionum temperatarum atque æquinotialium hemisphærii utriusque hospites, erectæ vel decumbentes, ramis rectis nudiusculis. FOLIA opposita, integra. FLORES in spicas terminales, elongatas, simplices subcompositasque digesti, post anthesin patentes vel deflexi.

1. ACHYRANTHES ARGENTEA. WILLD.

A. perennis, caule erecto, basi lignoso, ramis 4-gonis, villosulis; foliis ovatis, acuminatis, subtus vel utrinque sericco-argenteis; bracteolis basi lanceolatis, aristâ spinescente perigonio florido longiore, fructifero vix breviorè; perigonii foliolis lineari-lanceolatis acuminatis.

Amarantus sculus spicatus, radice annuâ. *Bocc., Pl. rar., pag. 16, tab. 9.* — *Bonanni tab. 59.* — *Pluk., Alm., pag. 26; Phytogr., tab. 260, fig. 2.*

Achyranthes aspera α *sicula*. *Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 295.*

Achyranthes argentea. *Willd., Sp. pl., vol. 1, pars 2, pag. 1191.* — *Lamck., Ill., tab. 168, fig. 1.* — *Sibth., Fl. græc., tab. 244.* — *Guss., Fl. sic. Prodr., vol. 1, pag. 278.* — *Bertol., Fl. it., vol. 2, pag. 725.*

Achyranthes virgata. *Desf.!*

HAB. Communis est hæc species in ruderatis et petrosis insularum Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. Stirps est regionum calidiorum orbis veteribus noti ab Abyssiniâ (*Schimper!*), Nubiâ (*Kotschy!*), Gorgadibus (*Hooker fil.!*) et insulis Fortunatis in Græciam et Italiam protensa.

Obs. A nostrâ nullo modo differt *A. virgata* Desf. cui in herbario inscripta est schedula *Riedlé, Porto-Rico*, sed forsân per errorem et specimen reverâ Nivariense nam et in Nivariâ mox novo orbe periturus spicilegia primùm inchoavit sedulus herbarius Riedleus et post ejus mortem confusio quædam inter collectiones ejus orta est. Huc quoque forsân referenda *Achyranthes aspera* Link. in *Buch. Besch. Can. Ins.* in Teneriffâ reperta quam nunquam vidimus. Veram autem in Fortunatis deesse *A. asperam* vix pro certo asserendum est ambæ enim species in Gorgadibus pariter et in Abyssiniâ occurrunt. Diversa est *A. aspera* caule elatiore, foliorum formâ, bracteolis basi ovato-lanceolatis atque aristis spinescentibus perigonii fructiferi duas tertias tantùm partes æquantibus. Ab eâ vix specificè diversa *A. crispa* Desf. in herb. suo asservata, nec alia videtur *A. obtusifolia* Lamck. Tres ergò species adulterinas à naturæ catalogo amovendas esse satis apparet.

CHENOPODEÆ. R. BROWN, Moq.⁽¹⁾

ATRIPLICEARUM. GEN. Jess. — CHENOPODEARUM. GEN. DC.

SUBORD. I. CYCLOLOBEÆ. C. A. MEY.

TRIB. I. ANSERINEÆ. Moq.

Chenopodiæ. C. A. MEY.

BETA. TOURNEF.

FLORES hermaphroditi, ebracteati. CALYX urceolatus, 5-fidus, basi ovario semiadhærens; laciniis ovato-oblongis, obtusis, demùm subcostatis, nunquàm appendiculatis. STAMINA 5, subperigyna; filamentis lineari-subulatis calycem subæquantibus, antheris subrotundis. DISCUS annularis, depressus, carnosus. OVARIVM semiinferum vel intrà substantiam carnosam disci immersum. STIGMATA 2, 3 (rarissimè 4 aut 5), patula. FRUCTUS depressus, ossiculum lignosum efformans, calyce involutum; pericarpio indurato, infernè calyci adhærente. SEMEN horizontale, globoso-reniforme, rostellatum; integumento exteriori subcoriaceo, tenui. ALBUMEN copiosum, farinaceum candidum. EMBRYO annularis, albus.

HERBÆ. CAULIS sulcatus. FOLIA alterna, petiolata, subhastato-rhomboida, integerrima. FLORES parvuli, herbacei, axillares et terminales, sessiles, solitarii vel glomerulati, per anthesim arcuè coaliti, spicatum paniculati.

1. BETA VULGARIS. Moq.

B. caule herbaceo erecto aut decumbente, angulato, ramoso; foliis deltoideis aut ovato-oblongis, acutis aut subobtusis, tenuibus; floribus solitariis aut 2-3-glomerulatis; spicis longiusculis, erectiusculis; calycibus demùm valdè carinato-costatis, infernè coalitis.

(1) Hunc ordinem pro opere nostro elaboravit ipse celeb. atque amiciss. monographus Alfredus Moquin-Tandon.

β maritima. Planta gracilis, glabra; floribus binis aut solitariis.

Beta maritima, Linn., *Spec. plant.*, 1, pag. 322.

Beta vulgaris β maritima, Moq., *Monogr.*, pag. 14, n. 4.

HAB. In orā maritimā insularum Canariensium frequens.

DISTRIB. GEOGR. Planta littorea. Occurrit in sabulosis secus Oceanum et mare Mediterraneum.

2. BETA PROCUMBENS. CHR. SMITH.

B. caule herbaceo procumbente, subangulato, ramoso; foliis sagittato-cordatis, acutis, tenuibus; floribus breviter pedicellatis, solitariis aut 2-3-glomerulatis; calycibus demum supra carinatis, haud coalitis.

Beta procumbens, Chr. Sm. in *Hornem., Hort. Hafn., Suppl.*, pag. 31. — Moq., *Monogr.*, pag. 15, n. 6.

Beta hastata, Link, in *Buch, Beschreib.*, pag. 141. — Desf., *Cat. hort. Paris*, 1829, pag. 383.

Beta sylvestris in hort. Panorm.!

Marmoxia Canariensium.

HAB. In orā maritimā insularum Canariensium; frequens et frondosissima sæpè peritasmatis modo ex cl. Webb scopulos occultat. Soli animalium Cameli appetunt.

DISTRIB. GEOGR. Planta est Canariensis.

Obs. Secundum Hornemann semina anno 1815 horto Hafniensi missa fuerant ab infausto Smidtio (1) qui hanc speciem ab omnibus hujus generis formā fructus diversam detexit. *B. maritimæ* valde affinis, ad quam retuli florentem. • Hornem. l. c.

DESCR. HERBACEA, PROCUMBENS, GLABRA. RADIX tenuis, dura, parçè fibrosa. CAULIS decumbens, pedalis bipedalis et altior, subangulatus, striatus, basi præsertim ramosus; rami alterni, patuli aut ascendentes. FOLIA petiolata, patula; petiolus 12-15 lin. longus, tenuis depressus. Limbus pollicaris, interdum bipollicaris, sagittato-cordatus, subangustus, acutus, obsolete sinuato-dentatus, tenuis, membranaceus, lætè viridis? angulis inferioribus obtusis, interdum versùs petiolum subincurvis. Folia superiora multò minora, subtriangularia, angustiora et acutiora, breviter petiolata; summa deltoidea, integerrima, subsessilia. FLORES minuti, solitarii, rarò 2-3-glomerulati, axillares, brevissimè pedicellati, pallidè virides. CALYX urceolatus, depressus, profundè 5-fidus, persistens; lacinie patulæ, oblongæ, obtusiusculæ, apice incurvæ, dorso longitrossum carinatæ, subconcavæ, post florescentiam approximata, exsuccæ et supra valdè carinatæ. STAMINA 5, calyce subbreviora, patula; filamenta lineari-subulata, albida; antheræ ovato-oblongæ, flavescens. DISCUS annularis, subpentagonus depressus. PISTILLUM staminibus longitudine subæquale. Ovarium basi intrà substantiam disci immersum, undè seminiferum, orbiculare, depressum, glabrum; stylus brevissimus, crassiusculus. Stig-

(1) Nomen suum norvegicè *Smidtium*, anglicè *Smithium* scribere solebat.

mata 2, obtusiuscula, compressa, divaricata; recurva. FRUCTUS globosus, calyce clauso, nucamentaceo et suprâ costato involutus; pericarpium tenuissimum, membranaceum. SEMEN horizontale, lenticulare, vix rostellatum, minutissimè punctulato-rugosum. Integumentum duplex, exterius subcrustaceum, tenue. ALBUMEN copiosum, farinosum, candidum. EMBRYO periphericus, perfecte annularis, albus; radícula externè haud prominulâ.

EXPLICATIO TAB. 201.

1. Folium ex parte caulis inferiore. 2. Alabastrum. 3. Flos magnoperè auctus, supernè visus. 4. Flos magnoperè auctus, a latere visus. 5. Stamen antrorsum visum. 6. Stylus cum stigmatibus. 7. Fructus calyce imperfecto clauso et apicem versùs carinato involutus. 8. Semen. 9. Semen à margine visum. 10. Albumen et Embryo.

3. BETA WEBBIANA. Moq.

B. caule infernè suffruticoso procumbente, subangulato, ramosissimo; foliis sagittato-linearibus, acutis, crassiusculis; floribus sessilibus, solitariis aut 2-3-glomerulatis; calycibus demùm suprâ carinatis, haud coalitis.

Beta pumila. Link, in Buch. Beschreib. Can., pag. 141.

Beta Webbiana. Moq. l. Monogr., pag. 16, n. 7.

HAB. Ad Isletam Canariæ promontorium et in Fuerteventurâ et Lancerottâ.

DISTRIB. GEOGR. Planta est Canariensis.

DESCR. HERBACEA, infernè suffruticosa, procumbens, glabra. RADIX gracilis, longa, dura, fibrosa. CAULES decumbentes aut ascendentes, 3-6 pedales et longiores graciles, subangulati, costulati aut striati, ramosissimi; rami alterni, ascendentes aut patuli, sæpius diffusi, flexuosi. FOLIA petiolata patula aut deflexa. Petiolus 5-10 lin. longus, gracilis, in plantâ siccâ ferè filiformis, depressiusculus, interdum apicem versùs gradatim dilatatus. Limbus 7-10 lin. longus, sagittato-linearis, angustissimus, acutus, integerrimus, crassiusculus, carnosus, pallidè viridis?; lobis inferioribus oblongis, acutiusculis, subrecurvis, interdum bifidis; folia inferiora interdum oblonga aut oblongo-spathulata et profundè 4-7-laciniata, laciniis angulatis, acutis, alternis vel oppositis; folia superiora lineari-deltaidea, summa linearia. FLORES minuti, solitarii, rarò 2-3-glomerulati, axillares, sessiles, viridescentes. CALYX subcampanulatus, depressus, profundè 5-fidus, persistens; lacinie patule, obovato-oblonge, obtusissime, dorso longitrossum carinate, concave, post florescentiam approximate exsuccæ, et apicem versùs valdè carinate. STAMINA 5, calyce vix longiora, subpatula; filamenta lineari-subulata, albida; antheræ ovate, flavescens. DISCUS annularis, subpentagonus, depressus. PISTILLEM staminibus vix brevius. Ovarium basi intrâ substantiam disci immersum, orbiculare, depressum, glabrum; stylus brevissimus, crassiusculus; stigmata 2, acutiuscula, compressiuscula, subdivaricata. FRUCTUS subglobosus calyce clauso nucamentaceo et suprâ 3-costato involutus; pericarpium tenuissimum, membranaceum. SEMEN horizontale, lenticulare, vix rostellatum, minutissimè punctulato-rugosum; integumentum

duplex, exterius subcrustaceum, tenue. ALBUMEN copiosum, farinosum, candidum. EMBRYO periphericus, perfectè annularis, crassiusculus, albus; radiculâ externè haud prominulâ.

EXPLICATIO TAB. 202.

1, 2. Folia ex parte caulis inferiore. 3. Alabastrum. 4. Flos magnoperè auctus, supernè visus. 5. Flos magnoperè auctus à latere visus. 6. Stamen antrorsùm visum. 7. Stylus cum stigmatibus. 8. Fructus calyce apicem versùs carinato imperfectè involutus. 9. Semen. 10. Semen à margine visum. 11. Albumen et Embryo.

CHENOPODIUM. Moq.

Chenopodii spec. TOURNEF. — Chenopodium. *Sect. 1.*

C. A. MEY.

FLORES hermaphroditi, ebracteati. CALYX 5-fidus vel 5-partitus, sæpiùs longitrorsùm carinatus, nunquam appendiculatus. STAMINA 5, rarissimè pauciora, imò calyce inserta; filamentis lineari-subulatis calyce vix longioribus, antheris ovato-rotundis. OVARIVM superum. STYLI 2, rarò 3, infernè coaliti, interdùm liberi. FRUCTUS (utriculus) depressus, calyce clauso subgloboso aut subpentagono involutus; pericarpio membranaceo, tenuissimo, semini haud adhærente. SEMEN horizontale, lenticulare; integumento exteriori crustaceo, fragili. ALBUMEN copiosum, farinaceum, candidum. EMBRYO perfectè annularis (totum albumen includens) albus, radiculâ subcentrifugâ.

HERBÆ, rarissimè suffrutices, sæpiùs pulvere farinoso conspersæ, (nec pubescentes, nec glandulosæ). FOLIA alterna, petiolata, subtriangulari-rhomboida, rariùs ovata, rarissimè hastata, integerrima, dentata aut sinuata. FLORES minutissimi, herbacei, glomerulati, spicatum paniculati. ODOR subfetidus aut fetidus.

1. CHENOPODIUM ALBUM. LINN.

C. caule herbaceo erecto, subramoso; foliis alternis, petiolatis, subrhombico ovatis, basi cuneatis et integris, obtusis aut acutis, sinuato-dentatis, farinosis, pallidè viridibus,

superioribus oblongis aut lanceolato-linearibus integerrimis; racemis paniculatis, subspicatis, subsimplicibus, subnudis; calyce fructifero dorso carinato; semine lævi, nitido, margine acuto.

Chenopodium album. *Linn., Spec. plant.*, 1, pag. 319. — *Moq.!, Monogr.*, pag. 29, n. 24.

Atriplex alba. *Crantz, Inst.*, 1, pag. 206.

Chenopodium leiospermum. *DC., Flor. franç.*, 3, pag. 390.

Chenopodium glomerulosum? *Reich., Flor. germ.*, pag. 579.

Cenizo Canariensium.

HAB. In ruderatis insularum Canariensium. — V. S. in herb. Brousson.

DISTRIB. GEOGR. Frequens in agris et incultis Europæ, Africæ et Asiæ.

2. CHENOPODIUM GLAUCUM. LINN.

C. caule herbaceo prostrato aut ascendente, ramoso vel ramosissimo; foliis alternis, petiolatis, ovato-oblongis, obtusis, sinuatis aut remotè dentatis, repandis, subtus incano-glauca; racemis spicatis, simplicibus, subdensifloris, ascendentibus, aphyllis; calyce fructifero, non carinato; semine lævigato, nitido, margine acuto.

Chenopodium glaucum. *Linn., Spec. plant.*, 1, pag. 320. — *Moq.!, Monogr.*, pag. 30, n. 27.

Atriplex glauca. *Crantz, Inst.*, 1, pag. 207.

Blitum glaucum. *Koch, Synops.*, pag. 608.

HAB.

DISTRIB. GEOGR. Ad Europæ fimeta, in fossis passim et glareosis. Occurrit etiam in Indiâ orientali.

Obs. Semina hujus speciei quandoque verticalia sunt plura autem horizontalia esse quàm verticalia optimè observavit oculatus Kochius. Plantam ex insulis Canariensibus allatam non licuit nobis describere, specimina tantùm Canariensia in herbario Broussonetiano asservata vidimus.

3. CHENOPODIUM URBICUM. LINN.

C. caule herbaceo, erecto, ramoso; foliis alternis, petiolatis, triangularibus, acutis, sinuato-dentatis utrinquè viridibus, summis lanceolato-linearibus, subintegris; racemis longis, spicato-paniculatis, subdensifloris, strictissimis, suberectis, subaphyllis; calyce fructifero non carinato; semine obsolete punctulato-rugoso, nitido, margine acuto.

Chenopodium urbicum. *Linn., Spec. plant.*, 1, pag. 318. — *Moq.!, Monogr.*, pag. 31, n. 29.

Atriplex urbica. *Crantz, Inst.*, 1, pag. 206.

Chenopodium deltoideum. *Lam., Flor. franç.*, 3, pag. 249.

Chenopodium chrysmelanospermum. *Zucc., cent.* 1, n. 53.

Chenopodium melanospermum. *Wallr., Sched. crit.*, 1, pag. 112.

HAB. In insulis Canariensibus (Link).

DISTRIB. GEOGR. Hab. in ruderatis Europæ borealis, Persiæ.

4. CHENOPODIUM MURALE. LINN.

C. caule herbaceo, ascendente, ramoso; foliis alternis, petiolatis, ovato-rhombeis, acutis, inæqualiter dentatis, nitidis, lætè viridibus; racemis subcorymbosis, sublaxis, subnudis; calyce fructifero subcarinato; semine punctato-rugoso, haud nitido, margine acuto.

Chenopodium murale. Linn., *Spec. plant.*, 1, pag. 318. — Moq.!, *Monogr.*, pag. 32, n. 30.

Atriplex muralis. Crantz, *Inst.*, 1, pag. 206.

Chenopodium flavum. Forsk., *Flor. ægypt.-arab.*, *Suppl.*, pag. 205.

β *rubellum*. Planta rubescens.

γ *minus*. Planta viridescens, nana.

HAB. In arvis et ruderatis insulæ Canariæ. Var. β in saxosis vulcanicis. Var. γ ad oram maritimam.

DISTRIB. GEOGR. Occurrit hæc species ferè in omnibus regionibus, præsertim in oleraceis et ad muros. — V. S. in herb. Brousson.

Obs. Ex Sprengelio et Aitono occurrit quoque in insulis Canariensibus *Chenopodium* quoddam *laterale* (Hort. Kew., ed. 1, pag. 315). Speciem hanc nobis prorsùs incognitam ità ab auctore descriptam invenimus. C. caule herbaceo; foliis caulinis oblongo-lanceolatis, obtusis, ramorum oblongis; pedunculis solitariis, unifloris. Notandum *Chenopodium* nullum floribus pedunculatis solitariisque præditum unquam nobis conspiciere licuisse.

AMBRINA. SPACH.

Chenopodii spec. LINN.

FLORES hermaphroditi, ebracteati. CALYX 5-fidus vel 5-phyllus, interdum 3-4-fidus, sæpiùs longitrorsùm subcarinatus, nunquàm appendiculatus. STAMINA 5, rarissimè pauciora, imò calyce inserta, filamentis linearibus, calyce sublongioribus; antheris subrotundis. OVARIIUM superum. STYLI 2, infernè coaliti. FRUCTUS (utriculus) depressus aut compressus, calyce clauso subgloboso aut subpentagono involutus, interdum suprà nudus foliolis imperfectè clausis; pericarpio membranaceo, tenui, semini haud adhærente. SEMEN horizontale aut verticale, lenticulare; integumento exteriori crustaceo. ALBUMEN copiosum, farinaceum, candidum. EMBRYO $\frac{2}{3}$ aut $\frac{3}{4}$ annularis.

HERBÆ, pubescentes aut subpubescentes, glandulosæ et graveolentes (haud farinosæ). FOLIA alterna, petiolata, dentata, sinuata aut pinnatifida. FLORES minutissimi, herbacei, glomerulati, spicatum paniculati. ODOR aromaticus.

1. AMBRINA AMBROSIoidES. SPACH.

A. caule herbaceo; erecto, ramoso; foliis alternis, subpetiolatis, oblongis, in petiolum decurrentibus, acutiusculis, remotè sinuato-dentatis aut subintegris; superioribus oblongo-linearibus, integerrimis; racemis subspicatis, compositis densifloris axillaribus terminalibusque, ascendentibus, foliosis; calyce fructifero subcarinato; semine verticali, lævi, nitido, margine obtuso.

Chenopodium ambrosioides. Linn., *Spec. plant.*, 1, pag. 320.

Atriplex ambrosioides. Crantz, *Inst.*, 1, pag. 207.

Chenopodium suffruticosum? Willd., *Enum. berol.*, pag. 1, pag. 290.

Ambrina ambrosioides. Spach!, *Végét. phan.*, 5, pag. 297. — Moq.!, *Monogr.*, pag. 39, n. 8.

Pasote, Canariensium. Gallorum, *Thè du Mexique*, *Ambrosie*.

HAB. In ruderatis insularum Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. Planta Europæ, Americæ et Indiæ orientalis.

Obs. Odor aromaticus, ad cuminum accedens. Flores 5-andri.

TRIB. II. SPINACIÆ. Moq.

ATRIPLEX. TOURNEF.

FLORES mono-dioici, rarissimè hermaphroditi. *Masc.* ebracteati. CALYX 3-5-phyllus, inappendiculatis. STAMINA 3, 5, imo calyce inserta filamentis lineari-subulatis calyce vix longioribus; antheris subovatis. *Fem.* bibracteati; bracteis demùm dilatatis, erectis, adpressis, nunc distinctis, nunc infernè coalitis. CALYX nullus. STYLI 2, infernè coaliti. FRUCTUS compressus, bracteis ovatis, rhombeis vel hastatis inclusus; pericarpio membranaceo, tenuissimo, friabili. SEMEN verticale, sublenticulare; integumento duplici, exteriori coriaceo vel subcrustaceo. ALBUMEN copiosum, farinaceum, album. EMBRYO annularis; radiculâ inferâ, interdùm subascendente.

HERBÆ, interdum suffrutices, sæpissimè squamulis membranaceis lepidotæ aut farinâ copiosâ conspersæ. FOLIA alterna, rarò subopposita, petiolata, sæpius hastata aut triangularia, angulata, sinuato-dentata aut integerrima. FLORES minutissimi, herbacei, glomeratim spicati.

1. ATRIPLEX LACINIATA. LINN.

A caule herbaceo, patulo, ramoso; foliis alternis (infimis oppositis), petiolatis, deltoideis, acutis vel obtusiusculis, dentato-sinuatis, suprâ lætè viridibus, subtus argenteo-pulverulentis; bracteis demum rhombeis, acutis (angulis prominulis, lateralibus demum bidentatis), disco inappendiculatis aut subdenticulatis, nervosis.

Atriplex laciniata, Linn., *Spec. plant.*, 2, pag. 1494. — *Moq.*!, *Monogr.*, pag. 56, n. 13.

Chenopodium laciniatum, Thunb., *Prodr.*, pag. 48, non Roxb.

Chenopodium sinuatum, Thunb., *Flor. cap.*, ed. Sch., pag. 245.

Atriplex Thunbergianum, Ræm. et Sch., *Syst.*, pag. 281.

HAB.

DISTRIB. GEOGR. Ad littora maritima Europæ et Americæ septentrionalis.

Obs. Hæc species in herbario nobis commisso deest. Anne ritè Canariensis? Pro Canariensi in herbario Broussonetiano nullâ adjectâ intrâ insulas statione latitantem vidimus.

2. ATRIPLEX GLAUCA. LINN.

A. caule suffruticoso, procumbente, ramoso; foliis alternis, sessilibus, brevibus, ovatis, subrotundis, obtusissimis, integerrimis, crassiusculis, subcoriaceis, crispis, pulverulentis, argenteo-glauciscentibus, inferioribus subdentatis; bracteis demum rhombico-delloideis, acutiusculis, margine basim versùs dentatis, disco dentato-appendiculatis.

Atriplex glauca, Linn., *Spec. plant.*, 2, pag. 1493. — *Moq.*!, *Monogr.*, pag. 61, n. 23.

Chenopodium vestitum, Thunb., *Prodr.*, 1, pag. 48.

HAB. In orâ maritimâ Teneriffæ, Canariæ, Lancerottæ et Fuerteventuræ.

DISTRIB. GEOGR. Hab. in Galliâ australi, Hispaniâ, Barbariâ.

3. ATRIPLEX HALIMUS. LINN.

A. caule fruticoso, ascendente, ramosissimo; foliis alternis, subpetiolatis, ovatis, subdeltoideis, in petiolum decurrentibus, obtusis, mucronulatis, integerrimis, interdum basi obsolete subdentatis, subcoriaceis, incano-cinereis; summis lanceolatis; bracteis demum subrhombeis, obtusissimis, integerrimis, disco inappendiculatis.

Atriplex Halimus. Linn., *Spec. plant.*, 2, n. 1492. — Moq.!, *Monogr.*, pag. 63, n. 31.

Chenopodium Halimus. Thunb., *Prodr.*, pag. 48.

HAB. In insulâ Graciosa.

DISTRIB. GEOGR. In arenosis maritimis Europæ, Barbariæ et Americæ borealis.

4. ATRIPLEX PARVIFOLIA. Low.

A. caule fruticoso, prostrato, ramosissimo; foliis alternis, subpetiolatis, confertis oblongis, ovatis vel obovatis integerrimis vel obsolete sinuatis, obtusis; bracteis demùm subrhombis, integerrimis, disco muriculato-tuberculatis.

Atriplex parvifolia. Low., *Prim. fl. mad.*, pag. 16. — Moq.!, *Monogr.*, pag. 64, n. 32.

Atriplex portulacoides (angustifolia) in *Herb. Bank.* (ex Lowe). — *Ibid.*, *Sol. mss.* (Lowe).

HAB. In Canariis.

DISTRIB. GEOGR. In littoribus maritimis insulæ Portûs-Sancti et in Canariis.

TRIB. III. CAMPHOROSMÆ. Moq.

CHENOLEA. THUNB.

(Char. reform.)

FLORES hermaphroditi, interdùm abortu polygami. CALYX 5-fidus; laciniis subcarinatis, tomentosus, demùm exsuccis, nunquàm induratis nec appendiculatis. STAMINA 5, imò calyce inserta; filamentis linearibus, calyce sublongioribus; antheris oblongis. STYLI 2, filiformes, infernè coaliti, persistentes. FRUCTUS (utriculus) depressus, calyce clauso et immutato tectus; pericarpio membranaceo. SEMEN horizontale, ovatum; integumento simplici, membranaceo. ALBUMEN nullum. EMBRYO curvatus, crassus, viridis; radiculâ externè prominulâ.

SUFFRUTEX, decumbens incano-lanatus. FOLIA alterna, sessilia, semiteretia. FLORES minutissimi, viridescentes, 2-3-glomerulati, axillares, interdùm feminei inter hermaphroditos mixti, iisdem conformes, sed staminibus destituti et pistillo elongato valdè exserto instructi.

Obs. *Chenolea* à *Kochia* Roth, et *Echinopsilo* Nob. foliis calycinis huic in appendices membranaceas (alas) illi in processus subulatos (spinulas) productis, post fecundationem immutatis differt. Species unica quæ genus Thunbergianum constituebat ob laciniarum calycinarum dorsum callis spiniformibus obsitum generi *Echinopsilo* addenda (*Echinopsilon sericeum* Moq.).

1. CHENOLEA CANARIENSIS. Moq.

C. sulfruticosa, lanuginosa; foliis carnosis, tomentosis; inferioribus elongatis, semiteretibus; superioribus abbreviatis, globulosis, imbricatis.

Salsola lanata? Mass., in *Buch. Beschreib. Can.*, pag. 141, — non Vahl., nec Pall.

Chenolea Canariensis. Moq.!, *Monogr.*, pag. 96, n. 1.

HAB. Ad littora Lancerottæ et in promontorio Teneriffæ, *Punta del Aguja*.

DISTRIB. GEOGR. Planta littorea Canariensis; an etiam Africana?

DESCR. RADIX crassa, tortuosa, dura, fusco-nigrescens. CAULIS fruticosus, fissus, rugosus, fusco-cineus. RAMI numerosi, graciles, elongati, ascendentes, striati, lanuginosi. FOLIA 3-4 lin. longa, 1/4 lin. lata, carnosae, semiteretia, obtusiuscula, lanata, patula, ascendentia; superiora abbreviata, subglobosa, imbricata. FLORES minutissimi, sessiles, in axillis foliorum reconditi, lanuginosi. CALYX urceolatus, oblongus, 5-fidus, persistens, post anthesim inappendiculatus; lacinae ovatae, acutae, subconcaevae, erectae. STAMINA 5, calyce vix longiora; filamenta filiformia, compressa, albida; antherae oblongae, flavescens. PISTILLUM staminibus longitudine subaequale. OVARIIUM orbiculare, depressum. STYLUS filiformis, elongatus, bifidus, divisuris capillaribus, papillois, divaricatis. FRUCTUS globoso-depressus calyce sicco immutato tectus. PERICARPIUM tenuissimum, membranaceum. SEMEN unicum, horizontale, ovato-orbiculatum, depressum, subumbilicatum. INTEGUMENTUM simplex, subchartaceum. ALBUMEN nullum. EMBRYO periphericus, equinus, crassiusculus, lætè viridis.

EXPLICATIO TAB. 200.

1. Ramus floridus magnitudine naturali, cæteræ figuræ præter sextam auctæ. 2. Ramuli segmentum cum flore bracteis cuncto. 3. Flos. 4. Calyx sectus et arte explicatus. 5. Stamina pistillum foventia. 6. Pistillum fructiferum magnitudine naturali. 7. Idem auctum. 8. Fructus calyce clauso arcè involutus. 9. Semen à margine visum. 10. Idem horizontaliter sectum ut appareat embryo cum albumine. 11. Embryo.

TRIB. IV. SALICORNIEÆ. C. A. MEY.

ARTHROCNEMUM. Moq.

Salicorniæ spec. LINN.

FLORES hermaphroditi, ebracteati aut esquamati, in articulis ramorum reconditi. CALYX ventricosus, subtrigonus vel subtetragonus, apice truncatus aut 3-4-5-denticulatus, demùm fungosus, nunquam

appendiculatus. STAMINA 1, 2, imo calyce inserta, filamentis crassiusculis, brevissimis; antheris subovatis. STYLI 2, infernè connati. FRUCTUS (utriculus) compressus, calyce inflato involutus; pericarpio membranaceo, distincto. SEMEN verticale, lenticulare, subrostellatum, nitidum; integumento duplici, exteriori crustaceo. ALBUMEN centrale et laterale, copiosum, farinaceum, candidum. EMBRYO semiannularis (subvirescens); radicula descendente.

SUFFRUTICES aut herbæ, articulati, aphylli, glabri. FLORES minutissimi, pallidè viridescens, sæpiùs ternati, in ramulis spiciformibus digesti.

Obs. Semen cochleatum *Salicorniis* per errorem tribuit Dubyus (*Bot. gall.*, 1, pag. 395). *Arthrocnemum* à *Salicornia* differt floribus nunquam rachidis cavis immersis, calyce non appendiculato, integumento seminis duplici atque embryone hemicyclico. In *Salicornia* embryo albumen totum cingit annulum efficiens integrum, in *Haloenemo* partem tantum superiorem ambit, in *Arthrocnemo* lateri applicatus.

1. ARTHROCNEMUM FRUTICOSUM. Moq.

S. caule suffruticoso erecto, ramosissimo; ramis oppositis vel alternis, ascendentibus, rigidiusculis; articulis teretibus, apice compressis et emarginatis; floralibus spiciformibus, pedunculatis aut subsessilibus cylindricis aut subclavato-cylindricis, obtusis.

Salicornia fruticosa. Linn., *Sp. plant.*, 1, pag. 5.

Salicornia sempervirens. Saw., *Meth. fol.*, pag. 7.

Salicornia Europæa β perennis. Gouan., *Hort. Monsp.*, pag. 2.

Arthrocnemum fruticosum. Moq., *Chenop. Monogr.*, pag. 111.

HAB. Ad littora Graciosæ.

DISTRIB. GEOGR. Planta littorea; occurrit in arenosis maritimis Europæ et Africæ septentrionalis.

*SUBORD. II. SPIROLOBEÆ. C. A. MEY.*TRIB. I. *SUÆDINEÆ. Moq.*

Salsolarum gen. C. A. MEY.

SUÆDA. FORSK.

Salsolæ et Chenopodii spec. LINN. — Lerchia HALLER. — Cochliospermum LAG. — Chenopodii sect. II, et Salsolæ sect. II (præter Sodam) SCHRAD. — Schoberia spec. C. A. MEY.

FLORES hermaphroditi, rarissimè abortu polygami aut monoici, bracteolati. CALYX urceolatus, 5-partitus; foliolis crassiusculis, carnosiss, demùm inflatis et baccam mentientibus, interdùm exsuccis et subcarinatis, nunquàm appendiculatis. STAMINA 5, imo calyce inserta aut versùs basim calycis filamentis filiformibus calyce sublongioribus; antheris ovatis. DISCUS interdùm parvulus, annularis. OVARIVM superum. STYLI coaliti. STIGMATA distincta, 2, 3, rarò 4 aut 5, divaricata, papillosa. FRUCTUS (utriculus) depressus aut globosus, calyce clauso involutus; pericarpio, pelliculâ tenuissimâ, haud adhærente. SEMEN horizontale vel verticale, lenticulare; integumento duplici, exteriore crustaceo. ALBUMEN nullum vel parcum (in massulas 2, divisum, utrinquè ad embryonis centrum dispositas). EMBRYO plano-spiralis, teres, albidus; radiculâ externâ.

HERBÆ vel suffrutices, glabri. FOLIA alterna, sessilia, subteretia, carnososa. FLORES minuti, carnosiusculi, virides, sæpiùs glomerulati, sessiles aut brevissimè pedicellati, axillares, interdùm basi foliorum adnati. BRACTEOLÆ, squamulæ minutissimæ, albidæ, subhyalinæ.

1. SUAEDA VERMICULATA. FORSK.

S. caule fruticoso, ramosissimo, diffuso; ramis divaricatissimis; foliis ovatis obtusis, mollissimis succulentis; inferioribus oblongo-ovatis, superioribus subglobosis; floribus sessilibus solitariis axillaribus; calyce fructifero exsiccato, haud inflato; semine verticali haud rostellato, kevi, nitido.

Suaeda vermiculata. *Forsk., Flor. Ægypt.-Arab., pag. 70, n. 18. — Moq., Monogr., pag. 121, — non Del.*

Salsola mollis. Desf., Flor. Atl., 1, pag. 218.

Suaeda mollis. Del., Flor. Ægypt., Ill., pag. 9.

Salsola globulifolia. Poir., Dict., 7, pag. 298.

Salsola divaricata. Mass., in Link, Beschreib. Can.

β *minor.* Staturâ minore; foliis subimbricatiis.

HAB. Ad littora Lancerottæ. Occurrit var β in maritimis Canariæ.

DISTRIB. GEOGR. Hab. in sabulosis maritimis Africæ septentrionalis; etiam in Indiâ orientali.

Obs. Benè observavit Linkius plantam hanc *S. fruticosam* Forsk. omnimodò referre, sed rami magis horizontales, folia latiora, crassiora, breviora. Summa ferè globulosa sedi esse cujusdam diceret. Speciminibus à Fontanesio in Mauritaniâ et à Poiretio in Numidiâ lectis nostra omninò consentanea.

2. SUAEDA FRUTICOSA. FORSK.

S. caule fruticoso, erecto, ramosissimo; ramis erecto-patulis; foliis breviusculis, teretibus, utrinque convexis, obtusiusculis, laxè imbricatis; floribus sessilibus, solitariis (lateralibus abortivis), rarò ternatis, axillaribus; calyce fructifero exsiccato subinflato; semine verticali, subrostellato, brevi, nitidissimo.

Salsola fruticosa. Linn., Spec. plant., 1, pag. 324.

Suaeda fruticosa. Forsk., Flor. Ægypt.-Arab., pag. 70, n. — Moq., Monogr., pag. 122, n. 5.

Chenopodium fruticosum. Maench., Meth. suppl., pag. 115.

Salsola annularis. Poir., Dict., 7, pag. 298.

HAB. Ad littora maritima Lancerottæ. — V. S. in herb. Brousson.

DISTRIB. GEOGR. Planta haud rara in maritimis Galliæ, Hispaniæ, Italiæ, Græciæ et Persiæ.

3. SUAEDA MARITIMA. MOQ.

S. caule herbaceo, ramosissimo, diffuso; ramis erectis vel prostratis; foliis longis supra planis, subtus convexiusculis, acutiusculis aut obtusiusculis, carnosis, succulentis, submol-

libus; superioribus brevioribus; floribus sessilibus, densè 2-3-glomerulatis, axillaribus; calyce fructifero inflato subcarinato; semine horizontali, vix rostellato, tenuissimè punctulato-rugoso, nitido.

Chenopodium maritimum. Linn., *Spec. plant.*, 1, pag. 321.

Atriplex maritima. Crantz, *Inst.*, 1, pag. 208.

Suaeda chenopodioides. Pall., *Ill. pl. imp. cogn.*, pag. 56.

Salsola maritima. Poir., *Dict.*, 7, pag. 290.

Schoberia maritima. C. A. Mey., in *Ledeb. Flor. Alt.*, 1, pag. 400.

Suaeda maritima. Moq., *Monogr.*, pag. 128, n. 18.

Salsola strobilifera, chenopodiana, vermiculata, salsa, in *Hortis*.

HAB. Ad littora Teneriffæ et Lancerottæ.

DISTRIB. GEOGR. Copiosa in paludosis et sabulosis maritimis Oceani et m. Mediterranei.

TRIB. II. *SALSOLEÆ.* Moq.

Anabaseæ et Salsolarum gen. C. A. MEY.

SALSOLA. C. A. MEY.

Kali spec. TOURNEF. — Salsolæ spec. LINN. — Salsola,
sect. I. SCHRAD. — Salsola et Caroxylon. THUNB.

FLORES hermaphroditi, bibracteati. CALYX 5-phyllus; foliolis dorso demùm transversim alatis. STAMINA 5, rariùs 3, annulo depresso vel cyathulo hypogyno inserta; filamentis longè subulatis, apice tenuibus; calyce longioribus antheris oblongo-linearibus, acutiusculis. SQUAMULÆ hypogynæ nullæ. STYLI 2, basi plerumque connati (rarissimè stigma subcapitatum et sessile). FRUCTUS (utriculus) depresso, calyce capsulari et stellatim 5-alato vestitus; pericarpio exsucco, submembranaceo, interdùm suprà subchartaceo vel carnosiusculo, rarò subbaccato. SEMEN horizontale, subglobosum; integumento simplici, membranaceo. ALBUMEN nullum. EMBRYO conico-spiralis aut cochleatus, lætè viridis; radiculâ spiræ gyrum absolvente.

HERBÆ vel suffrutices, glabri vel pubescentes, rarissimè aphylli.

FOLIA alterna vel opposita, sessilia, subcylindrica, carnosia. FLORES

parvuli, solitarii vel 2-3-glomerulati, sæpiùs reconditi, pallidè viridescentes, sessiles axillares, subreconditi. ALÆ maximæ aut parvulæ, patentes, sæpiùs subæquales, striatæ, scariosæ, interdùm coloratæ, rarò crassiusculæ et unguiformes.

1. SALSOLA KALI. TEN.

S. caule herbaceo, aspero aut glabro, prostrato vel suberecto; ramis alternis, subulato-triquetris, spinosis, carnosis; bracteis longiusculis folio florali brevioribus; calyce fructifero sublongioribus; floribus subsolitariis; alis amplis, suborbicularibus, subinæqualibus, patulis, subroseis.

β *Tragus* (Moq.). Suberecta, glabra, viridescens.

Salsola Tragus. Linn., *Spec., plant.*, 1, pag. 322.

Kali Tragus. Scop., *Carn.*, 1, pag. 175.

Salsola spinosa. Lam., *Flor. franç.*, 3, pag. 241.

Salsola Kali β glabra. Ten., *Syll. Flor. Nap.*, pag. 124.

HAB. In arenâ maritimâ propè urbem Palmarum, in Canariâ. — V. S. quoque in herb. Brousson.

DISTRIB. GEOGR. Ad littora maris in Europâ, Asiâ, Americâ et Africâ boreali.

2. SALSOLA LONGIFOLIA. FORSK.

S. caule fruticoso, glabro, erecto; ramis oppositis, albescentibus; foliis oppositis elongatis, semiteretibus, mucronulatis; bracteis folio florali et calyce fructifero brevioribus; floribus 2-3 glomerulatis; alis maximis, inæqualibus, explanatis, subroseis aut decoloribus.

Salsola longifolia. Forsk., *Flor. Ægypt.-Arab.*, pag. 55, — non Lam.

Salsola fruticosa. Cav., *Icon.*, 3, pl. 285, — non Linn.

Salsola oppositifolia. Desfont., *Flor. Atl.*, 1, pag. 219. — Moq., *Monogr.*, pag. 138, n. 7.

Salsola divaricata. Mass., in Buch, *Can.*, pag. 141.

HAB. Ad littora insularum Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. Planta littoralis, haud rara in Africâ boreali et Sicilia.

Obs. Copiosa est in insulis Canariensibus hæc species. Specimina plura nostris ex toto similia jam olim attulit Broussonetius. Alia nullo modo diversa in herbario Fontanesiano extant inter quæ unicum Canariense. Nomen specificum Forskalianum anteferendum.

3. SALSOLA VERMICULATA. LINN.

S. caule fruticoso, pubescente aut villosa ramosissimo; ramis alternis, diffusis; foliis alternis aut fasciculatis, semiteretibus vel filiformibus, obtusiusculis, carnosis, floralibus minoribus, subovatis squamæformibus; bracteis foliam florale subæquantibus calyce fructifero brevioribus; floribus solitariis, densè spicatis; alis magnis, subæqualibus, patulis.

α pubescens. Pubescens; foliis breviusculis.

Salsola vermiculata. Linn., *Spec. plant.*, 1, pag. 323.

Salsola flavescens. Cav., *Icon.*, 3, pag. 45, pl. 288.

Chenopodium flavescens. Ram. et Sch., *Syst.*, 6, pag. 269.

Salsola Ennæa. Jan., *Cat.*, pag. 232.

Salsola ericifolia? Mass., in Link. *Beschreib.*

Salsola vermiculata α pubescens. Moq., *Monogr.*, pag. 140, n. 13.

β villosa. Villosa; foliis longiusculis.

Salsola villosa. Del., *Flor. Ægypt. Ill.*, pag. 9.

Salsola vermiculata β villosa. Moq., *Monogr.*, pag. 141, n. 13.

HAB. Ad littora Lancerottensia. Var. *β* frequens in promontorio Teneriffæ, *Punta de Teno.*

DISTRIB. GEOGR. Planta Barbariæ, Caucasi, Sibiricæ. Haud rara in Lusitaniâ et Hispaniâ; occurrit etiam in Pyrenæis orientalibus.

Obs. Species hæc sine flore et fructu *Kochiam prostratam* Schrad. (*Salsolam prostratam* L.) quodammodo refert. Speciminibus à Delileo et à Siebero ex Ægypto allatis nostra omninò similia. Animadvertendum tamen Canariensibus pilas albidas esse nec rufulas et hoc forsàn quia recentiora. Varietas nostra villosa eadem est ac *Salsola villosa* Delile.

Occurrit hæc planta in herbario Broussonetiano in Africâ circâ oppidum *Mogador* ut verisimile est lecta.

Herbarium meum specimina plurima offert quibus constat pubescentiam *Salsolæ vermiculatæ* L. in villositatem *Salsolæ villosæ* Delile sensim abire et pro formis ejusdem speciei vix ac ne vix diversis habendas esse persuasum habeo.

TRAGANUM. DEL.

FLORES hermaphroditi, bibracteati. CALYX 5-phyllus; foliolis infernè coalitis, demùm incrassatis et nucamentaceis, non alatis. STAMINA 5, imò calyce inserta; filamentis suprâ dilatatis, apice truncatis calyce longioribus; antheris sagittatis, acutis. SQUAMULÆ hypogynæ nullæ. STYLI 2, filiformes, infernè coaliti. FRUCTUS (utriculus) subdepressus, calyce sublignoso et nuciformi reconditus; pericarpio

membranaceo. SEMEN horizontale, orbiculare; integumento simplici, membranaceo. ALBUMEN nullum. EMBRYO depresso-cochleatus; radicula externâ.

FRUTEX, ramosissimus. FOLIA parva, alterna, sessilia, subamplexicaulia, subtriquetra, carnosâ. FLORES parvuli, sessiles, 2, 3, glomerulati, villis involuti.

Oss. Genus habitu, fructu pilis cincto, calyce non alato mox nuciformi et fructum cingente, filamentis dilatatis et quasi teniatis apice truncatis antherisque sagittatis satis superque diversum.

1. TRAGANUM NUDATUM. DEL.

T. caule fruticoso, glabro; ramis confertis, diffusis; foliis brevibus, numerosis, confertis, subtriquetris, breviter mucronato-acutis.

Traganum nudatum. Del., *Flor. Ægypt. Ill.*, pag. 9, n. 312, et pag. 60, pl. 22, fig. 1.

HAB. In insulâ Graciosa.

DISTRIB. GEOGR. Hab. in Arabiâ et Ægypto.

Oss. Flores foliis breviores sunt, fructusque calycis basi incrassatâ atque induratâ cinctus ossiculum fit monospermum. Specimina nostra nullo modo diversa sunt ab iis à Delileo et Siebero ex Ægypto allatis. Mirum est speciem Ægyptiaco-Arabicam et Canariensem toto deesse littore Mauritanico.

A. MOQUIN-TANDON.

PHYTOLACCEÆ. R. BROWN.

ATRIPLICEARUM GEN. Juss. — CHENOPODEARUM GEN. DC.

PHYTOLACCA. LINN.

FLORES hermaphroditi (interdum dioici). CALYX corollinus, coloratus, 5-partitus, persistens; foliis subrotundis, concavis, patentibus, apice inflexis. STAMINA 8-20, longitudine calycis; filamentis subulatis; antheris subrotundis. OVARIVM striatum. FRUCTUS (bacca) 10-locularis, globoso-depressus, sulcis 10 longitudinalibus exarato, calyce explanato infernè suffultus. SEMINA solitaria, lenticulari-reniformia, glabra, integumento exteriori crustaceo. ALBUMEN copiosum, farinaceum, candidum. EMBRYO annularis, albidus.

HERBACEA aut frutescens. FOLIA ampla, alterna, lanceolata, ovata aut elliptica, apice rostellatim acuminata, integerrima. FLORES colorati, laxè spicati; spicis sæpius oppositifoliis, rarò axillaribus.

1. PHYTOLACCA DECANDRA. LINN.

P. caule herbaceo; foliis ovato-lanceolatis, patulis; floribus decandris, decagynis, fructibus supra umbilicatis et 10-denticulatis.

Phytolacca decandra. Linn., *Spec. plant.*, 1, pag. 631.

Yerva Carmin Nivariensium. *Carminero* Palmensium.

HAB. In ruderatis insularum Canariensium frequens. — V. S. quoque in herb. Brousson.

DISTRIB. GEOGR. Planta virginica, primùm in hortis olitoriis Europæ introducta, nunc ubique familiaris.

A. MOQUIN-TANDON.

POLYGONEÆ. JUSS. ⁽¹⁾

RUMEX. LINN.

FLORES hermaphroditi interdùm monœci, dioeci polygamive. PERIGONIUM 4-6 fidum, calyculatum, laciniis 3 interioribus ovatis, erectis, fructu demùm auctis mutatâ formâ et directione. STAMINA 6 (rarò 4, 9 vel 12). STYLI 2-3, longi, reflexi. CARYOPSIS ovata, 2-3-gona, sepalis interioribus oblecta; integumento purpurascente albicante vel nonnihil lutescente. EMBRYO unilaterialis inversus radiculâ brevi ultrâ perispermum farinaceum porrectâ.

HERBÆ, vel suffrutices per orbem totum sparsæ. CAULES erecti vel ascendentes nodosi, nodis vaginâ membranaceâ cinctis. FOLIA petiolata sæpiùs simplicia, penni- aut palminervia. FLORES verticillati, pedicellati, pedicellis sæpiùs articulatis.

SECTIO I. ACETOSA. TOURNEF.

1. RUMEX BUCEPHALOPHORUS. LINN.

R. caulibus herbaceis; foliis longè petiolatis, lanceolato-rhombeis, integerrimis in petiolum decurrentibus, crassiusculis punctulatis; floribus hermaphroditis; foliolis internis demùm ovato-deltaideis acutiusculis, 3-4-spinulosis, exteriore sæpè granuligero.

Acetosa Ocimi folio Neapolitana βουκεφαλόφορα. *Column. Ecpht.*, p. 150, icon.

Rumex bucephalophorus. *Linn., Sp. pl.*, vol. 1, p. 479. — *Gertn.*, vol. 2, tab. 119. — *Cav., Ic.*, tab. 41, f. 1. — *Sibth., Fl. græc.*, tab. 345. — *Campd., Monog.*, p. 140, tab. 3, f. 1. — *Bertol., Fl. it.*, vol. 4, p. 244. — *Steinh., Ann. des sc. nat.*, 2e sér., vol. 9, p. 199 (2).

Vinagrèrita Canariensium.

(1) Polygonearum ordinem olim anno 1854 Mospelii cum celeb. amico Alfredo Moquin-Tandon elaboratum hic paucis mutatis adjectisque publici juris facimus.

(2) Dolet nobis quod ingeniosissimas b. Steinheilii hujus speciei divisiones, partium summoperè variabilium

HAB. Frequens est hæc species in arvis locisque siccis insularum Canariensium. — Folia suaviter subacida, pedunculi incurvati, apice incrassati; fol. calyc. interna fructifera 1 1/2 lin. longa.

DISTRIB. GEOGR. Occurrit in regionibus omnibus quæ mare Internum obvallant, unde per Mauritaniam in Fortunatas protenditur (1).

2. RUMEX LUNARIA. LINN.

R. caule fruticoso; foliis petiolatis, cordato-orbicularibus, integerrimis, floribus polygamis, foliolis internis demùm cordato-orbicularibus, integris reticulatis, ad basim granulato notatis pedicellis, filiformibus.

Rumex lunaria. Linn., *Sp. plant.*, vol. 1, p. 479. — *Campd., Monog.*, p. 136, tab. 2, f. 5.

Acetosa arborescens subrotundo folio. *Pluk., Phyt.*, tab. 252, f. 3.

Rumex polygamus. *Cav., Icon.*, vol. 1, tab. 22.

Vinagrera Canariensium.

HAB. In rupibus insularum Canariensium frutex, sarmentosus, 10-12-pedalis. — Fol. calyc. interna fructifera 2 1/2-3 lineas longa.

DISTRIB. GEOGR. Species est propria insularum Fortunatarum.

mutationibus nimis levibus pendentes, recipere nequeamus. Hæ enim ferè semper explicatione plantæ majore minoreve nituntur, quæ quidem ipsa soli aeris climatis iodole aliisque circumstantiis provenit. Dentes perigonii fructiferi semper ni fallimur tantillulùm uncinati unde sectiones etiam primariæ peccant; perigonii foliolorum forma, dentium numerus, facies, proceritas inconstans, pedunculi nunc sine normâ certâ elongati nunc tenues vel incrassati. Inter plurima quæ à Fortunatis traximus specimina, formæ plurimæ Steinheilianæ deprehendendæ, communior, quæ undique communis, Gallica. — W.

(1) An unica fuerit aut multiplex specierum quibus pollet terrarum orbis, creatio prisca, adhuc dubium est. Ergò vix pro certo cum cll. Buchio et Steinheilio dicendum est hominum comitem cum vite aut frumento R. bucephalophorum aliamve insulis nostris appulisse specièm, tum enim quantæ et quales à littoribus maris Interni non advectæ species! Aut advectas forsan tantummodò annuas putabant, sed verè et apud nos indigenas ejusdem regionis proles arboreas, oleam quæ certò indigena, Lentiscum, Smilacem, Daphnem Gaidium, Ericam arboream, Cistum monspeliensem, et tot herbas alias perennes et rhozocephalophoras. Diversis legibus regi plantarum annuarum aut perennium migrationem vix credendum, et verè advectitiæ rarè per montes et valles longè latèque sparguntur, sive annuæ sint sive perennes, si fortuito aut homine juvante perveniant. Extant exceptiones sed pauçæ quanquàm notabiles, ut in planitie Pampanâ Cynara. Quâ autem lege hæ migrationes regantur incertum. Vix diversum enim ab iis Asiæ occidentalis crederes vel Africæ borealis Monspeliæ aut cælum aut solum, sed plantæ Juvenales lanis contortæ nec permanent nec sparguntur. Nec abest nobis ex ratiocinatione certitudo quedam, quanvis ab omni ævo exterorum congressus et commercium spernerit oderitque Autololum effera gens quæ Mauritaniam ex adverso Fortunatarum incolit, quin et eadem illic quæ in Fortunatis reperiantur Græciæ atque Hispaniæ herbæ, non hominum culturæ comites sed fato quodam aut divino si mavis instinctu ad limites regionis propulsæ (præter ruderales aliquas verè advectitiæ aut agrarias atque Americanas nonnullas) crescant ferè omnes et luxurient. Quàm pauçæ imò quàm paucissimæ sint stirpes hominum consociæ quæ Europæ in Americam aut Americæ in Europam devectæ extrâ urbium pomceria atque oluscularum cultum in tractus terrarum longinquos abierint! Hæc fusiùs postmodùm tractanda. Jam tabulas phytostaticas à cl. J. J. Williams sedibus ipsis sub auspiciis nostris depictas et plantarum insularum quarundam catalogos parciales dedimus (*Géogr. bot.*, vol. 3, 1re partie passim, et *Atl.*, 2e série). Mox Fortunatarum stirpes cum aliarum regionum vegetabilibus comparationem et parallelismum in postscriptis instituere in animo est. — W.

3. RUMEX VESICARIUS. LINN.

R. caulibus herbaceis, striatis; foliis deltoideis, acutis, integerrimis, superioribus oblongo-linearibus; floribus hermaphroditis, geminatis, foliolis internis demum ovato-orbicularibus, utrinque emarginatis, eleganter reticulatim cruentato-nervosis.

Acetosa americana, etc. *Moris.*, *Hist.*, vol. 2, p. 583, sect. 5, tab. 28, fig. 7.

Oxalis seu acetosa americana, etc. *Barrel.*, *Icon.*, 12.

Rumex vesicarius. *Linn.*, *Sp. pl.*, vol. 1, p. 479. — *Del.*, *Fl. æg. Ill.*, p. 12. — *Mirbel.*, *Ann. Mus.*, vol. 13, tab. 4, fig. 45. — *Campd.*, *Monog.*, p. 129, tab. 3, figg. 1-8. — *Schenk.*, *Pl. Æg. Arab. Syr.*, p. 12.

HAB. In arenosis et saxosis maritimis insularum Canariensium. — Perigonii fol. interna fructifera 5-6 lineas longa.

DISTRIB. GEOGR. Planta est ægyptiaco-arabica per gradus latitudinis terrestres 50 in insulas Fortunatas prolata.

4. RUMEX ACETOSELLA. LINN.

R. caulibus herbaceis, diffusis; foliis petiolatis infimis hastato-lanceolatis, cæteris subovatis; floribus dioecis, foliolis internis ovatis, integris.

Rumex Acetosella. *Linn.*, *Spec. pl.*, vol. 1, p. 481. — *Engl.*, *bot.*, tab. 1674. — *Campd.*, *Monog.*, p. 120, tab. 2, fig. 4.

Lapathum pratense. *Lam.*, *Fl. fr.*, vol. 3, pag. 8.

Vinagrèria Canariensia.

HAB. In pinetis insularum Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. Species est orbis totius veteribus noti quæ regiones hyperboreas (Laponiam *Linn.*) attingit.

5. RUMEX TINGITANUS. LINN.

R. caule suffruticoso, striato; foliis lanceolato-cordatis, subhastatis, acutis, erosis; floribus hermaphroditis; foliolis internis demum cordato-orbicularibus, obtusissimis, cruentato-venosis.

Lapathum maritimum fœtidum. *C. Bauh.*, *Prodr.*, pag. 56, ic.

Lapathum maritimum sinuatum. *Chabr.*, *Sciagr.*, 310, ic.

Acetosa vesicaria tingitana perennis repens foliis longis sinuatis. *Moris.*, *Hist.*, vol. 2, pag. 583, sect. 5, tab. 28, fig. 8.

Rumex tingitanus. *Linn.*, *Sp. pl.*, 1, pag. 479. — *Campd.*, *Monog.*, pag. 126.

HAB. In convallibus umbrosis Teneriffæ, Canariæ et Palmæ. — Perigonii fol. interna fructifera 2 1/2 lin. longa.

DISTRIB. GEOGR. Species est austro-occidentalis quæ à Fortunatis hinc per Maderam! Lusitaniam borealem ultrà portum *Calen* (*Pezo da Regoa, Brotero*) illinc per Mauritaniam Tingitanam! et Hispaniam! Numidiæ fines (*Desfontaines!*) et Galliam Narbonensem appetit.

SECTIO II. *LAPATHUM*. TOURNEF.

6. RUMEX CONGLOMERATUS. MURR.

R. caule herbaceo; foliis infimis cordato-lanceolatis, superioribus lanceolato-oblongis, acutis; verticillis mediis atque inferioribus foliosis, perigonii foliis interioribus oblongis, obtusiusculis, integris, omnibus granulatis, granulis demùm sæpè conspicuis fulvis.

Rumex acutus. *Smith, Fl. brit., vol. 1, pag. 391.* — *Engl. bot., tab. 721.* — *DC., Fl. fr., vol. 3, pag. 375.*

Rumex conglomeratus. *Murr., Prodr. fl. Gætt., pag. 52* — ex — *Koch, Synops., ed. 2, vol. 1, pag. 704.* — *Reichb., Pl. crit., tab. 368, fig. 552.*

Rumex Nemolapathum, *Ehrh., Beitr., vol. 1, pag. 181.* — *Guss., Fl. sic., Prodr., vol. 1, pag. 441.*

HAB. Occurrit hæc planta in humidiusculis Canariæ Teneriffæ et Palmæ. Specimina Canariensia et Nivariensia formam siculam granulis fulvis decoram, Palmensia iconem Reichenbachianam omninò referunt.

DISTRIB. GEOGR. Species est orbis veteris quæ Britanniam totam (*Watson*) percurrit et Scandinaviam forsàn (*Fries*) attingit.

7. RUMEX OBTUSIFOLIUS. LINN.

R. caule herbaceo; foliis margine crispis, inferioribus cordato-ovatis, superioribus lanceolatis; verticillis superioribus aphyllis perigonii foliolis internis lanceolato-3-angularibus, demùm versùs basin dentatis, apice mucronulatis, mox obtusis, omnibus granulatis.

Rumex obtusifolius. *Linn., Sp. pl., vol. 2, pag. 478.* — *Reichb., Pl. crit., tab. 366, fig. 550.*

Rumex obtusifolius β *agrestis*. *Fries, Nov., pag. 99,* — unde ex eodem est *Rumex acutus*. *Linn., It. scand., pag. 395, et Fl. suec.*

Rumex obtusifolius α et β. *Koch, Syn., ed. 2, vol. 2, pagg. 705 et 706.*

Alavaza Canariensium.

HAB. Crescit hæc species in humidiusculis Teneriffæ.

DISTRIB. GEOGR. Stirps est per orbem antiquum divulgata quæ in Britannia 59 gradum attingit (*Watson*) et usquè in Scandinaviam mediam (*Fries*) protruditur.

8. RUMEX PULCHER. LINN.

R. caule herbaceo; foliis cordato-panduriformibus, obtusis, superioribus lanceolatis, margine denticulatis, acutis; verticillis remotis; perigonii foliolis internis, oblongo-3-angularibus, subobtusis, valdè reticulato-nervosis, ultrà medium concinnè ciliato-dentatis, unico ut plurimùm conspicuè granulato.

Lapathum pulchrum Bononiense sinuatum. *J. Bauh., Hist., vol. 2, pag. 988.*

Rumex pulcher. *Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 477. — Reichb., Pl. crit., tab. 486, fig. 679.*

HAB. Occurrit in Teneriffa (ex *Chamiss. in Schult. Syst.*) et in Canarià ex Despréaux in litteris. Descriptio ex specimine Siculo cl. Parlatores.

DISTRIB. GEOGR. Planta est Europæa satis communis sed prioribus magis australis.

EMEX. NECK. CAMPD.

FLORES polygami. CALYX 6-partitus, calyculatus, foliolis 3 interioribus lanceolatis vel ovatis, erectis, fructu demùm auctis, eadem formâ et directione. STAMINA 6. STYLI 3 erecti. CARYOPSIS ovata, obsoletè trigona apice subacuminata in imo perigonio locata et ab ipso arcuè adpressa, integumento lutescente. EMBRYO circà perispermum farinaceum periphericus, cotyledonibus longissimis.

HERBÆ orbis antiqui regionum temperatarum et Africae australis cives. CAULIS ascendens simplex vel dichotomus, nodosus. FOLIA petiolata alterna integra, penninervia. FLORES verticillati, pedicellati, pedicellis inarticulatis.

1. EMEX SPINOSA. CAMPD.

E. caule decumbente, subdichotomo; foliis deltoideo-ovatis; floribus glomeratim verticillatis, perigonii foliolis internis demùm crassis, lanceolatis, medio carinatim tumefactis, apice acutis.

Beta cretica semine spinoso. *J. Bauh., Hist., vol. 2, pag. 963, ic. — Chabr., Sciagr., pag. 310, ic.*

Rumex spinosus. *Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 481. — Gærtn., vol. 2, tab. 119. — Mirb., Ann. du Mus., vol. 13, tab. 4, fig. 44. — Sibth., Fl. græc., tab. 347.*

Vibo spinosa. *Mæneh., Meth., pag. 318.*

Rumex glaber. *Forsk., Fl. ægypt.-arab., pag. 75.*

Emex spinosa. *Campd., Monog., pag. 58.*

HAB. In ruderatis insularum Canariensium frequens est hæc planta. — Fol. cal. interna, fructifera 2 l. 1/2 longa.

PERSICARIA. TOURNEF.

PERIGONIUM 3-5-fidum. STAMINA 4-8. STYLI 2 aut 3. ACHENIUM compressum vel triquetrum, obtusangulum calyce obtectum. PERISPERMUM carneum. EMBRYO lateralis, cotyledonibus accumbentibus.

HERBÆ per orbem terrarum sparsæ. FOLIA alterna, lineari-lanceolata penninervia. BRACTEÆ ochreæformes, cylindricæ, truncatæ. FLORES spicati vel capitati.

1. PERSICARIA VULGARIS. W. et Moq.

P. caule erecto, foliis petiolatis ovato-lanceolatis, sæpius maculatis ochreis truncatis; spicis ovato-oblongis, terminalibus et axillaribus; floribus 6-8-andris digynis; achænio lenticulari aut triquetro, faciebus lævibus.

Polygonum Persicaria. Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 308.

HAB. In insulis Canariensibus (*Link in Buch. Beschreib. Can. Ins., pag. 141, ad vallem Iguete insulæ Teneriffæ Buch. Ibid., pag. 170*).

DESCR. FOLIA iis *Salicis viminalis* similia. OCHREÆ longè costatæ, costis pilosæ, longè rigidèque ciliatæ. PEDUNCULI longi, graciles. BRACTEÆ elongato-turbinatæ, conicæ, subciliatæ, 3-4-floræ. FLORES 6-8-andri, semitrygini. CALYX quinque-partitus. ACHENIUM triquetrum faciebus ovato-ellipticis, lævibus, nitidis.

2. PERSICARIA SERRULATA. W. et Moq.

P. caule ascendente, foliis subpetiolatis oblongo-linearibus angustis, acuminatis subrevolutis, margine tenuiter seriatim ciliatis; ochreis longè ciliatis; spicis gracillimis, terminalibus et axillaribus, floribus 6-8-andris, semitryginis; achænio triquetro, faciebus nitidis.

Polygonum serrulatum. La Gasca, Nov. Gen. et Sp., pag. 14, non Spreng.

Polygonum salicifolium. Brousson. in herb1, non Del. — Link in Buch Beschreib. d. Can. Ins., pag. 141.

Polygonum tenellum. Roxb., *Hort. Beng.*, pag. 29.

Polygonum glabrum. *Id.*

HAB. In locis udis insularum Canariensium. — Affinis *Polygono hydropiperi*.

DISTRIB. GEOGR. Herba est regionis maris Interni quæ in Fortunatas et in Indiam pro-
tenditur, sed cujus expansio geographica nondum satis explorata.

DESCR. CAULIS ascendens, geniculatus angulatus. FOLIA 3 1/2 poll. longa, 4-5 lin. lata, sessilia
elongata, linearia, angusta, acuminata, margine subrevoluta, et ciliis rigidiusculis antrorsum regulari-
ter adpressis instructa, glabra, subcinereo-glaucâ, nervo medio interdum subtus minutè ciliato.

POLYGONUM. LINN.

CALYX 3-5-fidus. STAMINA sæpius 8. STYLUS subnullus, stigmatibus 3
sessilibus, capitatis. ACHENIUM 3-quetrum, parvum, calyce involutum
aut calyce longius. EMBRYO lateralis, cotyledonibus incumbentibus.

HERBÆ per orbem terræ sparsæ, prostratæ. FOLIA alterna, ovata
penninervia. OCHREÆ tenues, bipartitæ, bilobæ, sæpius scariosæ. FLO-
RES axillares.

1. POLYGONUM AVICULARE. LINN.

P. caule herbaceo, procumbente, geniculato, striato, foliis elliptico-lanceolatis, acutiuscu-
lis, minutis, crispato-undulatis, ochreis brevibus, scariosis; floribus subsolitariis axillari-
bus, breviter pedicellatis, achæniî faciebus ovato-triangularibus, granulato-striatis.

Polygonum aviculare. Linn., *Sp. pl.*, vol. 1, pag. 519.

HAB. In ruderatis et in arvis insularum Canariensium vulgare.

DISTRIB. GEOGR. Herba est multivaga per totum terrarum orbem sparsa.

2. POLYGONUM MARITIMUM. LINN.

P. caule suffrutescente, prostrato, sulcato, internodiis brevibus; foliis lanceolatis, obtu-
siusculis, venosis, carnosiusculis, sempervirentibus, ochreis ovato-ellipticis, magnis, scario-
sis; floribus subsolitariis, sessilibus, axillaribus, achæniî faciebus ovato-ellipticis,
lævibus.

Polygonum maritimum. Linn., *Sp. pl.*, vol. 1, pag. 519.

HAB. In arenâ maritimâ propè urbem Palmarum in Canariâ et alibi in insulis Canarien-
sibus.

DISTRIB. GEOGR. Herba est littorum maris Mediterranei quæ Galliae occidentalis oras ad Oceanum occupavit et in America borealis calidiora (Carolinam sub nom. *P. glauci Elliot!*) ad promontorium australe Africae (*Thunberg*), atque in regnum Chilense (Valdivia et *Osorno Brydges! Valparaiso Gaudichaud!*) migravit. In India quoque et alibi forsitan sub aliis nominibus latet.

TINIARIA. W. et Moq. (1).

CALYX 5-partitus, foliolis 3 exterioribus concavis, duobus interioribus planis, demùm coalitis et achenium arctè induentibus. STAMINA 8. STYLUS trifidus, aut subnullus, stigmatibus capitatus. ACHENIUM triquetrum, obtusangulum, calyce omninò absconditum. PERISPERMUM corneum. EMBRYO unilateralis, cotyledonibus accumbentibus.

HERBAE, volubiles. FOLIA alterna cordato-sagittata, subpenninervia. OCHREAE semicylindricæ. FLORES racemosi vel capitati.

1. TINARIA CONVULVULUS. W. et Moq.

P. caule herbaceo, volubili, angulato, foliis cordato-sagittatis, acutis, subintegerrimis, substellato-pubescentibus; ochreis nudis, floribus 3-4 axillaribus vel terminalibus; achenii faciebus ovato-triangularibus, granulato-striatis.

Polygonum convolvulus. Linn., Sp. pl., vol. 1, pag. 522.

HAB. In Teneriffa, in sepiibus et arvis circa Orotavam. — Calyces fructiferi obtusè carinati.

DISTRIB. GEOGR. Herba est agraria per totum hemisphaerium boreale protensa.

(1) Nomen sectionis in Meisner *Polyg. monograph.*, sumptum à Marcello burdigalens., Theodosii Imp. archiatri. (*Spreng., Hist. rei herb., 4, p. 215.*)

LAURINEÆ. JUSS.

TRIB. I. PHOEBEÆ. N. AB. ES.

PHOEBE. NOB.

Apollonias et Phœbe. NEES AB ES.

FLORES hermaphroditi. PERIGONIUM 6-partitum, laciniis 3 exterioribus interioribus alternantibus, demùm in cupulam induratum, persistens. STAMINA 12, 4-seriata, ordinum 2 exteriorum filamentis nudis, tertii dorso basique lateraliter staminodiis binis stipitatis suffultis (staminodiorum sc. ordine reverà tertio forsan 6-mero, ordinis proximi filamentorum basibus connato) quarti staminibus imperfectis, filamentis sc. capitulo cordato-coronatis. ANTHERÆ 2- vel 4-loculares, staminum tertii ordinis extrorsæ, reliquæ introrsæ, valvulis sursùm revolutis dehiscentes. OVARIUM 1-loculare, 1-ovulatum. STIGMA capitatum. BACCA 1-sperma, cupulâ brevi è perigonii laciniis conniventibus induratis confectâ suffulta.

ARBORES intrâ extrâque tropicum in Indiâ et Americâ degentes, unica Canariensis. RAMI graciles, fusci. FOLIA coriacea, glaberrima, sæpè nitida. FLORES paniculati vel corymbosi.

Obs. Genera *Apolloniadem* et *Phœbem* conjunximus. Si genera enim bina et nomina diversa arboribus tam similibus admittenda tùm geographiæ botanicæ et formarum distributionis prisæ evanescent filum Ariadneum. Facies iis simillima, inflorescentia, perigonii forma, substantia, color, indurescentia eadem, staminum iidem ordines nec inter eas ulla interesset differentia nisi his antheræ 2-loculares, Apolloniadi 2-loculares, quod subgeneris vix describimus. Adde *Apolloniadem Arnottii* N. ab E. (quæ patriâ et notis omnibus *Phœbe*) vix à vicinâ *P. attenuatâ* nisi antheris 2-locularibus differre. Subgenus nobis erit primum *Apollonias*, alterum *Latois* quæ *Phœbes* veras antheris 2-locellatis includet. Species autem nostra *Apollonias* erit *Barbusana* Cavan. (sub *Lauro*) iis quibus genus debilissimum placeat, nec *canariensis*, Willdenowii enim præcursor erat Cavanillesius qui *Barbojana* pro *Barbusana* ob schedæ Broussonetianæ literas modo ancipite adumbratas per errorem scripsit.

SUBGENUS I. APOLLONIAS.

Anthière 2-loculares.

1. PHOEBE BARBUSANA. NOB.

P. foliis lanceolatis, acutis, nitidissimis, margine undulato-sinuatis, subtus subobsoletè nervosis, densè reticulato-venosis; paniculis ad apicem ramorum foliosorum axillaribus, folio brevioribus vel supremis folium excedentibus; perigonii laciniis lanceolatis, glabris, intus hirsutis, margine subciliatis; filamentis hirsutis, antheris lanceolatis; baccà ovatà, crassà, utrinque obtusà, atropurpureà.

Laurus Barbujana (per errorem pro Barbusanà). *Cavan., Anal. de cienc. nat.* (1801), vol. 3, pag. 52.

Laurus canariensis. *Willd., Enum.*, vol. 1, pag. 434.

Laurus reticulata. *Poir., Encycl. suppl.*, vol. 3, p. 322.

Laurus Teneriffie ejusdem?

Laurus Barbusano. *Link in Buch Besch. Can. Ins.*, pag. 140.

Laurus Barbusana. *Lowe!, Prim. mad.*, pag. 16.

Persea canariensis. *Spreng., Syst.*, vol. 2, pag. 268.

Apollonias canariensis. *Nees ab Esenb., Laur.*, pag. 96.

Barbusano Canariensium ut et Lusitanorum Maderensium.

HAB. Communis est hæc arbor in sylvis priscis insularum Fortunatarum.

DISTRIB. GEOGR. Occurrit pariter in insulâ Maderâ.

DESCR. ARBOR 60-pedalis, cortice demùm rimosâ, ligno durissimo sed facilè fissili, mahogoni veteri fusciorè. RAMI creberrimi, divergentes, comâ compactâ, foliosissimâ, sæpè rotundatâ, ramulis crebris gracilibus, fusco-purpureis, glaberrimis. FOLIA nunc alterna, nunc approximata opposita, 2-5-pollicaria, lanceolata, acuta, margine undulata, sæpè subrevoluta, penninervia, nervis ut plurimum subevanidis, utrinque minutissimè reticulata, suprâ nitida, subtus vix pallidiora non rarò irregulariter bullata bullis *Erinea sepulto* Kunz. vestitis, breviter petiolata, petiolo canaliculato, gracili, glabro. PANICULÆ ad apicem ramorum axillares vel subterminales, folio breviores vel folia quandoque excedentes, è cymulis pluribus gracilibus sub-3-floris, longiusculis, ascendentibus compositæ. FLORES pallidè flavescens, subodori, perigonii laciniis lanceolatis, acutis, venosis, extus glabris, intus pubescentibus, demùm in cupulam bæccæ appressam, brevem, nitidam, 6-fidam stramineam induratis, basibus in pedicellum decurrentibus. STAMINA perigonio subbreviora, filamentis hirsutis, antheris ovato-lanceolatis, lanceolatisque subacutis, à basi usquè sub apicem dehiscentibus, staminodiis filamentis subbrevioribus, 3-angularibus. — Staminodia quarti ordinis nunquàm perfecta uti celeb. Neesio visa observavimus. OVARIVM ovatum, glandulosum. STYLVS staminum longitudine, stigmate discoideo.

EXPLICATIO TAB. 201.

(*Apollonias Barbusana*. NOB.)

1. Ramus floridus cum figurâ nonâ mag. nat., ceteræ auctæ. 2. Alabastrum. 3. Flos apertus. 4. Idem dimidiatus et arte patefactus. 5. ^{diagram}Stamen ordinis exterioris lateraliter visum. 6. Stamen ordinis alterius à dorso visum. 7. Stamen tertii ordinis cum staminodiis retrorsum visum. 8. Staminodium quarti ordinis stamini ordinis primi antepositum. 9. Fructus. 10. Perigonium induratum persistens à baccâ avulsum.

TRIB. II. *PERSEÆ*. N. AB ES.

PERSEA. GAERTN.

FLORES hermaphroditi, rarò diœci. PERIGONIUM profundè 6-partitum, subæquale vel inæquale, persistens nec induratum, demùm ad basin usquè caducum. STAMINA 12, 4-seriata, ordinum 2 exteriorum filamentis nudis, tertii suprâ basin glandulis (staminodiis) binis sessilibus vel breviter stipitatis retrorsum accretis, quarti staminibus imperfectis (staminodiis) glandulâ 3-angulari coronatis. ANTHERÆ introrsæ, oblongæ, 4-locellatæ, locellis inæqualibus. STIGMA discoideum. BACCA carnosâ, basi perigonio immutato laxo cincta, demùm nuda, pedicello incrassato insidens.

ARBORES excelsæ, orbis novi intrâ extrâque utrumque tropicum decus. FOLIA alterna ampla, penninervia, sæpè pallescentia. FLORES cum pedicellis pubescentes vel sericei, in spicas axillares cymosas ad apicem ramorum aggregatas vel in paniculas aut thyrsos terminales digesti.

1. *PERSEA INDICA*. SPRENG.

P. foliis elongato-lanceolatis, utrinque minutè reticulatis, pallidis, junioribus pubescentibus; spicis farinoso-albidis; perigonii laciniis subæqualibus, extus sericeo-tomentosis, crassis; filamentis hirsutis; baccâ elliptico-ovatâ, carnosâ, purpureâ.

Laurus indica. *Ald.*, *Hort. Farn.*, pagg. 60 et 61. — *Park.*, *Theatr.*, pag. 1488, cum icone Aldiniana. — *Pluk.*, *Alm.*, pag. 210; *Phytogr.*, tab. 304, fig. 1. — *Linn.*, *Sp. pl.*, vol. 1, pag. 529. — *Wendl.*, *Bot. Brobacht.*, pag. 21, tab. 3, fig. 22. — *Brot.*, *Fl. us.*, vol. 2, pag. 50.

Laurus latifolia indica. *Barrel., Ic., tab. 877.*

Persea indica. *Spreng., Syst., vol. 2, pag. 268.* — *Nees ab Es., Laur., pag. 135.*

Viniatico Canariensium ut et *Viniatico* Lusitanorum Maderensium.

HAB. Sylvarum omnium Canariensium ut et Maderæ cives proletaria est hæc arbor, occurrit quoque in insulis Azoricis. Ambulacrorum Olisiponensium summum est ornamentum sed exoticum.

DESCR. ARBOR 60-pedalis, trunco procero, ramis latè projectis, ascendentibusque, ligno duro, rufo Mahogoni æmulo atque olim in Britanniam sub nomine Mahogoni Maderensis allato. RAMULI crassiusculi, striati, tuberculati, ligno fibroso rubescente medullâ amplâ albidâ percursâ, juniores pallidi sericeo-pubescentes. FOLIA alterna vel approximata subopposita, magna, chartaceo-coriacea, oblongo-lanceolata, penninervia, reticulata, pallidè virentia, subtùs ad venas et reticulationes pubescentia, margine revoluta, juniora apiculata, petiolata, petiolo folio 6-plò breviora, angustè canaliculato, pallidè rubescente, pubescente. FLORES spicato-cymosi pedicellis ad apicem pedunculorum ex axillis foliorum superiorum prodeuntibus, elongatis, farinosis, folio subduplò brevioribus rariùs folium æquantibus, insertis. BRACTEÆ filiformes, albidæ, caducæ. PERIGONIUM sordidè albidum, profundè 6-fidum, tubo brevissimo, laciniis ovato-lanceolatis, subacutis, interioribus sublongioribus, extùs densè tomentosus, intùs pubescentibus. STAMINA laciniis perigonii breviora, hirsutissima, filamentis ordinum 2 exteriorum eglandulosis basi cum laciniis perigonii adherentibus, tertii ordinis extrorsi filamentis paulò suprâ basin ad latera retrorsùm glandulâ globosulâ sessili utrinque stipatis, quarti ordinis staminodiorum filamentis brevibus, antherâ abortivâ cordatâ dorso et apice hirtulâ coronatis. OVARIVM glabrum. BACCA ovato-elliptica, intensè purpurea, demùm basi nuda, pedicello crassiusculo, modicè carnosò imposita.

Obs. Bacca carnosà sed non nisi *Columbâ laurivorâ* Nob. appetita. Facies hujus speciei, foliorum forma et color *P. gratissimam* omninò referunt cujus arboris in insulis Canariensibus cultæ fructus, aeris et soli siccitate imminuti mox ovati ex pyriformibus et parciùs carnosì evadunt ut Viniaticorum (*Persearum indicarum*) appropinquatione perversas Avocates (*P. gratissimas*) in Fortunatis Viniaticos fieri non dubitant dicere insulani.

EXPLICATIO TAB. 202.

1. Ramus floridus et fructifer, baccis nondùm ex toto maturis perigonio adhuc stipatis, mag. nat. 2. Flos cum figuris reliquis auctus. 3. Idem fissus atque arte explicatus ut appareant staminum ordines. 4. Idem in præfloratione ordinibus 2 exterioribus resectis ut appareat ordo tertius glandulis stipantibus et antheris extrorsis notabilis. 5. Stamen ordinis secundi antrorsùm visum. 6. Idem à dorso visum. 7. Staminodium quarti ordinis antrorsùm visum. 8. Idem visum à tergo. 9. Ovarium secundum cum stylo et stigmate. 10. Embryo cotyledone alterâ avulsâ ut appareant radícula et plumula. 11. Floris diagra n m

TRIB. III. *OREODAPHNEÆ*. N. AB ES.

OREODAPHNE. NEES AB ESENB.

FLORES hermaphroditi, diœci vel polygami. PERIGONIUM 6-fidum, laciniis subæqualibus caducis. STAMINA 12, 4-seriata, aut ordine (staminodiorum) quarto deficiente 9, 3-seriata, ordinibus 2 exterioribus introrsis filamentis liberis, tertio extrorso filamentis basi retrorsum glandulis 2 liberis vel in anulum connexis stipatis, ordine quarto (staminodiorum) imperfecto filiformi vel antheris abortivis capitellato. ANTHERÆ oblongæ, 4-locellatæ. BACCA ovata vel ovato-oblonga perigonii tubo persistente, post laciniarum lapsum accreto, cyathiformi vel explanato immersa.

ARBORES excelsæ, Americæ præcipuè æquinoctialis cives verè autochthones; binæ tantum Mascarenicæ, unica Canariensis.

SUBGENUS I. CERAMOPHORA. N. AB ES.

FLORES diœci vel polygami, perigonio florum femineorum infundibuliformi, tubo accrescente ovarium mox tegente, masculorum subrotato. STAMINA 12, 4-seriata, glandulis filamentorum tertii ordinis liberis vel connatis, staminodiis quarti ordinis filiformibus acutis, vel rariis anthera abortiva cordiformi coronatis. BACCA cupulâ cyathiformi immersa. — FOLIA penninervia, ad venarum axillas sæpè porosa vel bullata bullis intus hirsutis. PANICULÆ axillares vel ad apicem ramulorum foliosorum prodeuntes.

§ 1. *Ceramophoræ* veræ polygamæ.

† Foliis subtus porosis vel bullatis.

1. OREODAPHNE FETENS. NEES AB ESENB.

O. foliis lanceolatis, acuminatis, basi attenuatis, glabris, reticulatis, ad axillas venarum subtus bullatis, bullis intus barbatis, breviter petiolatis; floribus masculis rotatis tubo brevi intus hirtis, femineis infundibuliformibus, tubo intus glabro; staminodiis quarti ordinis filiformibus, hirtis, apice glandulosis, acutis; baccâ magnâ, glanduliformi, cupulâ profundâ rugosâ immersâ.

Laurus fetens. Hort. Kew., ed. 1, vol. 2, pag. 39. — Willd., Enum. h. berol., vol. 1, pag. 434. — Link, Enum. h. ejusd., vol. 1, pag. 489. — Bach, Phys. Besch. Can. Ins., pag. 149, cum ic. flores femineos et fructum juniorem exhibente.

Laurus maderiensis. Lamck., Encycl., vol. 3, pag. 449.

Laurus Till. Poir., Suppl., vol. 3, pag. 324.

Persea fetens. Spreng., Syst., vol. 2, pag. 268.

Oreodaphne (Ceramophora) *fetens*. N. ab Es., Laurin., pag. 449.

HAB. Maxima est arbor sylvarum Canariensium, extant adhuc in Palmâ truncis plures ingentes ad vallem *de los Sauces* et circa fontes Canariæ *las Madres de Moya*. Est quoque Maderensis.

DESCR. ARBOR procera, 70-100-pedalis, trunco cylindræo, elato, scabro, ramis latè in aera proVectis quibus *Columbas laurivoras* Nob. considentes venator plumbeo igniarîi imbre frustrâ attingere quærit. LIGNUM durissimum, fibrosum, fusco-viride demùm nigrum arboris vivæ sub lignatorum bipenni tam fetidum ut non uno eodemque die iisdem hominibus sed sæpè iterando cædendum, trunci mortui et jam sicci inodorum. RAMULI graciles, angulati, demùm striati, glabri, fuscî, foliati. FOLIA alterna, approximata, suboblongo-lanceolata, acuminata, in petiolum basi abruptè attenuata, membranacea, nervosa, nervo medio gracili, secundariis penninerviis, curvato-ascendentibus, irregulariter reticulata, juniora pilis sericeis fuscis appressis pubescentia, mox glaberrima, suprâ nitidula, intensiùs viridia, subtùs pallidiora, margine subrevoluta, undulata, subtùs ad nervorum axillas inferiores vel etiam superiores bullatas bullis intùs lanâ fusco-albescente vestitis, petiolis canaliculatis subtùs carinatis. PASTICULÆ elongatæ, racemosæ, axillares vel ad apicem ramorum breviorum enatæ, foliosæ vel nudæ, pedunculis striatis, ancipitibus, folia excedentibus, squamis bractealibus ovatis acuminatis, hirsutis, mox caducis. FLORES viridi-lutescentes, suaveolentes, *Tiliam europæam* quodammodo referentes undè nomen endemicum et hic et in Maderâ *Til*. PERIGONIUM *floris masculi* in alabastro globosi profundè 6-fidum, tubo brevi intùs hirsuto, in pedicellum decurrente, laciniis patentibus, ovato-oblongis, obtusis, intùs hirsutis, extùs glabris; stamina perigonii laciniis aliquantò breviora, filamentis crassis, hirsutis, antheris primi et secundi ordinis ovatis, apice rotundatis, tertii ordinis subquadrato-oblongis extrorsis, glandulis basalibus oblongis, angulosis, canaliculatis, sessilibus, staminodiis quarti ordinis lineari-lanceolatis, glandulosis, acutis; ovarium rotundatum, ovulo rotundo abortiente munitum, stylo brevi crasso, stigmate discoideo, hinc fissio. PERIGONIUM *floris feminei* in alabastro ovati infundibuliforme, tubo turbinato, intùs glabro, laciniis ovatis, acutiusculis, conniventibus, extùs glabris, intùs subhirsutis; stamina perigonii laciniis sat breviora, ferè ut in flore masculo sed minora atque hirsutiora et staminodia quarti ordinis angustiora; ovarium elliptico-ovatum, ovulo ovato, albo, fecundo, — mox accrescit tubus atque apice constrictus ovarium thecæ modo laciniis adhuc persistentibus jam jamque casuris et stylo exserto includit. BACCA perigonii tubo cum pedicello valdè accreto, laciniis delapsis, sicco, rugoso, crasso, indurato, cupulari, apice eroso ad medium usquè induta, ovata, utrinque obtusa, glandiformis, apice styli basi mucronulata, basi insertionis cicatrice notata, vix carnosâ, levis, epicarpio chartaceo fusco-virescente.

EXPLICATIO TAB. 203.

1. Ramus floribus masculis et fructibus oneratus. 2. Paniculae femineae pars. 3. Ejusdem ramus ovaria jam fecundata tubo perigonii accreto inclusa exhibens, mag. nat., figurae caeterae omnes praeter quartamdecimam auctae. 4. Cymula florum juniorum squamis bracteiformibus stipata. 5. Flos masculus sectus et arte explanatus ovario adempto ut appareant staminum ordines. 6. Stamen ordinis exterioris. 7. Stamen ordinis alterius. 8. Stamen ordinis tertii. 9. Staminodium quarti ordinis. 10. Pistillum floris masculi. 11. Flos femineus explicatus laciniis 2 tubi, parte et pistillo ablati. 12. Pistillum floris feminei ovario longitrorsum secto ut conspiciatur ovulum. 13. Tubus perigonii jam accretus medio longitrorsum sectus ut appareat pistillum fecundatum. 14. Bacca aliquantum sublevata ut insertionis cicatrix se ostendat.

TRIB. IV. *TETRANTHEREAE*. N. AB ES.

LAURUS. LINN. N. AB ES.

FLORES diœci, involucriati. PERIGONIUM 4-partitum, foliolis subaequalibus, deciduis. STAMINA *floris masculi* 12-20 (rarò 8) in series quaternarias disposita, omnia fertilia introrsa, filamentis ordinum 2 exteriorum nudis interiorum medio glandulis 2 stipitatis auctis, vel omnium glanduligeris. ANTHERAE oblongae vel oblongo-lanceolatae, 2-locellatae, valvis oblongis sursum revolutis dehiscentes. PISTILLUM nullum. STAMINA *floris feminei* 4 difformia, perigonii foliolis alternantia, vel rarò 6, quorum duo ordinis alterius perigonii foliolis opposita. OVARIUM 1-loculare, 1-ovulatum, ovulo ferè ex apice loculi pendulo. STYLUS brevis, stigmate capitato. BACCA basi nuda, pedicello aliquantum aucto insidens.

ARBORES regionis maris Mediterranei et Macaronesiacaë cives (1).

(1) Adnotavit summus Neesius (*Laurin.*, p. 451), in insulis Fortunatis tres Laurinarum formas à diversis orbis regionibus concurrere. Perseas sc. in Asiâ rarissimas ex Americâ intrâ extrâque tropicos, Oreodaphnen ex Americâ æquinoctialis continente terrâ insulisque, Phæben denique Indiæ hospitem nullo autem modo ab Americâ extorem, tertia enim generis pars Americana. Ergo formarum potiùs Americanarum quam ex diversis orbis partibus concursum, cum vegetatione Indicâ cognatione per Phæbem conjunctum, diceremus. Nos quartum adducimus elementum genuinam sc. Lauri formam.

FOLIA perennia, coriacea, penninervia, aromatica. PANICULÆ cymoso-umbellatæ, pedunculo communi brevissimo, cum pedunculis partialibus longioribus squamis bractealibus caducissimis stipatæ. FLORES in summitate pedunculi cujusque partialis apice incrassati atque annulo squamarum bractealium involucrantium flores juniores includentium, demùm caducarum, coronati, umbellulati, breviter pedicellati, pedicellis nudis.

1. LAURUS CANARIENSIS. NOB.

L. diœca, caule arboreo; foliis rotundato-ovatis lanceolatisque, pallidis suprâ lucidis, reticulato-venosis, junioribus ramulisque densissimè ferrugineo-hirsutis; floribus 16-20-andris; antheris lanceolatis, subacutis, glandulosis, florum femineorum staminodiis 4-6 lanceolatis, planis; baccâ magnâ, ellipticâ.

Laurus nobilis. Cavan., *Anal. de cienc. nat.* (1801), vol. 3, pag. 155, non Linn.

Laurus canariensis. Nob., *Atl.*, 2e sér., pl. 5 et pl. 4, arbor sc. quæ ad sinistram tabulæ posita est post cl. Berthelotii effigiem; nec non *Géogr. bot.*, passim.

Laurus Barbusano. C. Hochst., *Exsicc. azor.*, n. 33 et n. 34! — Guthnich, *Exsicc. azor.*!, non Cavan.

Persea (Eriodaphne) azorica. Seub., *Fl. azor.*, pag. 29, tab. 6. — Watson, *Exsicc. azor.*, n. 226!, et Hook., *Lond. Journ. of bot.*, vol. 3, pag. 605.

Lauro vel Laurel Canariensium.

HAB. Communis est hæc arbor in sylvis ins. Canariensium et Maderensium unde in Azoricas pervagata est.

DESCR. ARBOR 60-pedalis, ramis ascendentibus mox divergentibus, ramulis robustis hirtis, cortice nigrescente, ligno luteo-albescente, duro, fibroso. FOLIA ovata vel lanceolata, acuta, rarò rotundato-ovata obtusa, juniora tenuia cum ramulis novellis utrinque densissimè ferrugineo-hirtis, adultis coriaceis, glaberrimis, pallentibus, ascendentibus, utrinquè spissè et rugosulè reticulato-venosis, margine subsinuato-crispatis, petiolatis, petiolo demùm glabro, ferrugineo-rubente, folio quinquies vel sexies breviorè, suprâ canaliculato. PANICULÆ robustæ, hirsutæ, foliis 3-plò vel 4-plò breviores, quandoque in sylvis opacis in corymbum monstrosum floribundum excretæ, floribus abortivis organis ad foliola alterum alteri imbricata reductis. PERIGONIUM 4-phyllum foliolis latis ovatis coriaceis, glabrescentibus, caducis. STAMINA 16-20 (rarissimè 8-12) omnia glanduligera, vel ordinum 2 exteriorum e glandulosa, glandulis ad medium filamenti, oblongis acutiusculis vel obtusis, basi latioribus cordato-lobatis, lobis ultrâ stipitem brevem productis: filamenta filiformia glaberrima vel imâ basi hirsutiuscula: ovarii vestigium nullum. ANTHERÆ oblongo-lanceolatæ subacutæ glandulosæ, à basi ferè ad apicem valvis revolutis deliscentes. STAMINA floris feminei difformia, ovarium cingentia, lanceolata, obtusa, peti-

loidea, nunc 4 perigonii foliolis alternantia, nunc 6, quorum 4 perigonii foliolis alternant 2 foliolis 2 opposita. STYLUS brevissimus, crassus. STIGMA capitato-discoideum, fissum. BACCA elliptica, 6 lin. longa, 3 lin. lata, pedicello nudo apice incrassato imposita.

Obs. Mirum est Laurum hanc rarissimam, *L. nobili* quàm simillimam, inter *Perseas* sub *Eriodaphne* à Seubertio in consilium adhibitum, ob specimina manca, posuisse magnum daphnologum. A *L. nobili* proceritate, foliorum juniorum formâ et lanugine densissimâ, staminum numero, antheris longioribus atque acutioribus, staminodiis floris feminei petaloideis et fructu majore distinguitur. Icon Seubertiana formam extremam ovalifoliam foliis junioribus onustam nostra extremam lanceolatam offert, sunt et intermediae innumere et in insulis nostris et in Maderensibus ut in ipsis Azoricis ex speciminibus Guthnickii! Hochstetteri! et Watsoni!

EXPLICATIO TAB. ²⁰⁶ 204.

1. Ramus floribus masculis adhuc involucreto onustus. 2. Rami pars cum fructu juniore ambæ hæ figuræ mag. nat. cæteræ præter undecimam auctæ. 3. Florum umbella junior ab involucri squamis prorumpentium. 4. Involucri squamæ. 5. Flos masculus arte apertus perigonii foliolis 3 et staminibus 11 succisis. 6. Stamen ordinum 2 exteriorum antrorsum visum. 7. Idem visum à tergo. 8. Stamen ordinum interiorum antrorsum visum. 9. Idem visum à dorso. 10. Flos femineus andrœcio 4-mero. 11. Bacca matura pedicello modicè incrassato nudo insidens mag. nat.

THYMELÆÆ. JUSS.

DAPHNE. LINN.

ENDLICH., *Gen. plant.*, pag. 330, n. 2092.

1. DAPHNE GNIDIUM. LINN.

D. caule erecto, ramoso, ramis teretibus, virgatis, glabris, junioribus puberulis, mox defluente pube rufis; foliis sparsis lineari-lanceolatis, acuminatis, acumine mucronulato, integerrimis, glabris, intensè viridibus, subtùs pallidioribus, sessilibus, caducis; paniculâ brevî, terminali, pilis brevibus ascendenti-appressis, farinoso-albidâ; perigonii parvi albidi laciniis ovatis, obtusiusculis; drupâ parvâ, ovalâ, glabrâ, coccineâ.

Thymelæa. *Clus.*, *Pl. hisp.*, pag. 172. — *Hist.*, *pars 1*, pag. 87.

Daphne Gnidium. *Linn.*, *Sp. pl.*, vol. 1, pag. 511. — *Sibth.*, *Fl. græca*, tab. 356. — *Savi*, *Mat. med. tosc.*, tab. 52.

Trobisco Canariensium.

HAB. Vulgaris est hæc planta in rupibus apricis et in collibus argillaceis regionis Ericarum et Cistorum insularum Canariæ Teneriffæ et Palmæ. Baccis hyeme vescuntur coturnices quarum illic pars per totum annum degit, pars migrat.

DISTRIB. GEOGR. Species est regionis totius maris Interni accola unde ad Oceani littora occidentalia usque in Armoricam prorepat. (*Vid. Guettard, Obs.*, vol. 2, pag. 427.)

SANTALACEÆ. R. BR.

THESIUM. LINN.

ENDLICH., *Gen. plant.*, pag. 325, n. 2072.

SECT. I. EUROPÆA.

Limbo infundibuliformi vel hypocrateriformi.

1. THESIUM HUMILE. VAHL.

T. radice annuâ, simplici, caule à basi ramosissimo, ramis angulato-striatis, glabris vel apice scabrellis; foliis linearibus, 1-nerviis, glabris, obsolete scabris, superioribus denticulatis; bracteâ lineari fructum longè excedente cum bracteolis lineari-lanceolatis fructu subdimidio brevioribus dentato-scabrâ; floribus subsessilibus; drupellâ ovato-suborbiculari, nervosâ, transversè reticulatâ, perigonio brevi rectiusculo apice demùm incurvulo coronatâ. — Flores albid.

Thesium alpinum. Desf., *Fl. atl.*, vol. , pag. , non Linn.

Thesium humile. Vahl., *Symb.*, pars 3, pag. 43. — Guss., *Pl. rar.*, pag. 98, tab. 20, fig. 2. — Reichb., *Pl. crit.*, cent. 8, tab. 705. — Bertol., *Fl. it.*, vol. 2, pag. 744. — Boiss., *Voy. bot. Esp.*, pag. 559. — Koch, *Syn.*, ed. 2, vol. 2, pag. 717.

Romerillo Canariensium ex Despréaux.

HAB. Occurrit hæc planta in arvis insularum Canariensium. Specimina nostra legimus propè oppidum Sanctam Crucem Teneriffæ, alia à Canariâ misit Despréaux ubi ad vaccas pedicosas emundandas usui est.

DISTRIB. GEOGR. Species est arvicola regionum calidiorum mari Mediterraneo confinium ab Ægypto (*Herb. DC. ex Boissier l. c.*) per Græciæ insulas (*D'Urville!*) et Peloponnesum (*Bory!*) Calabriam et Siciliam (*Guss.*) Sardiniam (*Phil. Thomas!*) Mauritaniam Cæsariensem (*Desfontaines!*) Tingitanam (*Schousboe!*) Hispaniam! (*Boissier*) ad insulas Fortunatas. Boream versùs Vindobonam attingit (*Welwitsch ex Koch l. c.*).

ARISTOLOCHIEÆ. JUSS.

ARISTOLOCHIA. LINN.

ENDLICH., *Gen. plant.*, pag. 345, n. 2162.

1. ARISTOLOCHIA LONGA. LINN.

A. radice longâ, fusiformi; caulibus simplicibus ramosisque, erectiusculis, versùs apicem puberulis; foliis ovatis, basi cordatis, apice acutis vel submarginatis, margine erosis, glabris, junioribus tantùm subtùs pubescentibus, distinctè petiolatis, petiolis subpubescentibus, pedunculo florifero brevioribus vel subbrevioribus; labio perigonii lanceolato, acuto, apiculato, tubo subduplò brevior.

Aristolochia longa H. *Clus.*, *Pl. hisp.*, pag. 320. — *Hist.*, pars 2, pag. 70.

Aristolochia longa. *Linn.*, *Sp. pl.*, vol. 2, pag. 1364. — *Boiss.*, *Voy. bot. Esp.*, pag. 561. — *Koch*, *Syn.*, ed. 2, vol. 2, pag. 720, in annot., non *Desf.*, *Fl. atl.*!

HAB. Specimina nostra hujus speciei legimus in rupestribus herbosis propè oppidum Lagunense.

DISTRIB. GEOGR. Occurrit hæc species in regionibus mari Mediterraneo jam ad occasum vergenti conterminis ab Italiæ insulis et continente per Hispaniam! et Mauritaniam Tingitanam! in insulas Fortunatas.

EUPHORBIACEÆ. JUSS.

TRIB. I. CROTONEÆ BLUM.

RICINUS. LINN.

Monæcus. CALYX 3-5-partitus, præfloratione valvatus. *Fl. masc.* STAMINA ad apicem filamentorum communium multipliciter et penicillatim ramosa, antheris apici filamentorum partialium basi affixis, loculis discretis, globosis. *Fl. fem.* OVARIUM 3-loculatum, loculis 1-ovulatis. STYLUS brevis. STIGMATA 3, elongata, plumosa, profundè 2-partita. CAPSULA echinata, 3-cocca, coccis 1-spermis. SEMEN epistomio munitum, testâ crustaceâ, tegmine tenui. EMBRYO intrâ perispermum copiosum oleosum leviter incurvus, radiculâ fusiformi, cotyledonibus foliaceis, venosis, oblongo-lanceolatis, basi cordatis.

ARBORES vel frutices aut herbæ frutescentes, regionum æquinoctialium, unica (genuina) sub nominibus diversis per totum orbem temperatum atque intrâ extrâque tropicos sparsa. FOLIA palmata (vel lanceolata integrifolia) alterna, penninervia, stipulata, petiolata, petiolo ad apicem glanduloso. FLORES spicato-paniculati, bracteati, inferiores masculi, superiores feminei.

1. RICINUS COMMUNIS. LINN.

R. arbor vel frutex, foliis peltatis, subpalmatis, serratis, ramis rore glauco conspersis.

Ὁ καλοῦμενος κρότων. *Theophr.*, lib. 4, cap. 16.

Κίκι ἢ κρότων. *Diosc.*, lib. 4, cap. 164.

Ricinus. *Plin.*, *Hist. nat.*, lib. 15, cap. 7. — *Fuchs.*, *Hist.*, pag. 340. — *Math.* (*Valgr.*, 1565), pag. 1249.

Ricinus communis. Linn., *Sp. pl.*, vol. 2, pag. 1430. — *Gartn.*, vol. 2, tab. 107. — *Lamck.*, Ill., tab. 72, figg. præter b. c. d. e. à Gærtn. mutuatis. — *Turp.*, *Fl. méd.*, vol. 6, tab. 298. — *Th. Nees ab Es. Gen. germ.*, *Fam. Euph.*, tab. 3.

Tartago et Higuera infernal Canariensium.

HAB. Satis communis est hæc planta in orâ maritimâ ins. Can. ubi arbor fit mediocris.

DISTRIB. GEOGR. Civis est zonarum temperatarum atque æquinoctialium hemisphærii utriusque.

Obs. Cl. atque oculato Harvey Ricinus forsân omnes palmatifolios communis esse typi formas valdè assentimur. (Vid. *Harv.*, *Gen. s. Afr. plants*, pag. 305.)

TRIB. II. ACALYPHEÆ. BARTL.

MERCURIALIS. LINN.

Monœcus vel diœcus. PERIGONIUM 3-4-partitum. *Floris masculi*: STAMINA 8-12, filamentis liberis, antheris ad apicem filamentorum basi fixis, 2-ocularibus, loculis globosis. *Floris feminei*: STAMINA 2-3, imperfecta. OVARIIUM didymum, 2-loculare, rarò 3-lobum 3-loculare, loculis 1-ovulatis. STYLUS basi columnaris, suprâ 2-partitus stigmatibus ad latus internum laciniarum papillatis. CAPSULA, è coccis 2 vel 3 coalitis, 2-3-ocularis, loculis 1-spermis. SEMEN testâ crustaceâ, tegmine tenui, epistomio subobsoleto. EMBRYO intrâ perispermum copiosum rectiusculus, radiculâ cotyledonibus rotundatis subbreuiore.

HERBÆ annuæ vel perennes, rarò suffrutescentes, orbis, veteris noti cives. FOLIA integra, dentata, stipulata, opposita rariùs alternâ. FLORES masculi spicati, glomerati, feminei solitarii vel breviter spicati.

1. MERCURIALIS ANNUA. LINN.

M. caule herbaceo, erecto, ramoso; foliis ovato-lanceolatis lanceolatisque, sæpè amplissimis; floribus femineis sessilibus vel subsessilibus.

Ανόλωστις. *Diosc.*, cap. 191.

Mercurialis mas. et fem. *Fuchs.*, *Hist.*, pagg. 475-76. — *Dodoens*, *Hist. des plantes*, pag. 59, figg. à *Fuchs*, mutuata. — *Matth.* (*Valgris*, 1565), pag. 4297. — *Cam.*, *Epit.*, pag. 996-97.

Mercurialis annua. Linn., *Sp. pl.*, pag. 1465. — *Curt.*, *Fl. lond.* — *Engl. bot.*, tab. 559. — *Turp.*,

Fl. méd., vol. 5, tab. 235. — *Th. Nees ab Es. Gen. pl. germ. Euphorb.*, tab. 5. — *Reichb.*, *1c. Fl. germ.*, tab. 151, f. 4801.

HAB. Vulgaris est hæc species in arvis et ruderatis ins. Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. Planta est ex toto palæogæa quæ ab Ægypto (*Delile*), in Britanniam ad 74 usque gradum (*Watson*) et in Sueciam meridionalem (*Linnaeus*) pervecta, ab orbe Americano exsul hominis comes Africam australiorem attigit (*Harvey l. c.*).

TRIB. III. EUPHORBIÆ. BARTL.

EUPHORBIA. LINN.

ENDLICH., *Gen. plant.*, pag. 1108, n. 5766.

SECTIO I. ANISOPHYLLUM. HAW. (1).

1. EUPHORBIA PEPLIS. LINN.

E. annua, procumbens, pluriès dichotoma, glaberrima, foliis (omnibus dichotomialibus) oblongis, obtusis, 3-4-nerviis, margine subintegerrimis, basi valdè obliquis, indèque semisagittato-lunatis, stipulis liberis; floribus dichotomialibus, solitariis plùs vel minùs remotis, involucellis polyandris, glandulis æqualibus, appendice petaloideâ brevissimâ; capsulâ (globoso-crassè ovoideâ, longè stipitatâ, extrâ involucellum pendulâ), longiusculè calyculatâ!! glaberrimâ; seminibus crassè ovoideis (minimè angulatis), lævissimis! gri-seis, carunculâ nullâ.

Peplis. Matth. (ed. Valgr., 1562), pag. 1260, ic. — Camer., Epit. (1586), pag. 970, ic. — Lob., 1c., (1591), pag. 361, ic. — Clus., Hist., (1601), pag. 187, ic. (ead. quæ Lobel).

Tithymalus sive Peplis maritima folio obtuso. Moris., Hist., vol. 3 (1699), pag. 340, sect. 10, tab. 2, fig. 18.

Tithymalus maritimus, folio obtuso, aurito, rubro perindè ac caule. Tourn., Inst. (1700), pag. 87. — Zannich., Hist. pl. venet. (1735), pag. 260, tab. 68.

Euphorbia Peplis. Linn. in Amæn. acad., vol. 3 (1752), pag. 115. — Fjerd., Spec., ed. 1 (1753), pag. 455; ed. 2 (1762), pag. 652. — Smith, Engl. Bot., vol. 28 (1809), tab. 2002 (ubi calyculus sub cap-

(1) Euphorbiarum Canariensium ἀντισφύλλον gregem, paucis chloridi nostræ alienis adjectis, opusculi majoris ex integro posthac, quod sperandum, edendi frustulum, elaboravit ac nobiscum benignè communicavit insignis atque oculatissimus amicus J. Gay.

sulâ distinctissimus, in descriptione adnexâ quamvis prætermisus). — Adr. Juss., Consid. fam. Euphorb. (1823), pag. 37, lin. 21 (ubi calyculum sub flore fœmin. adesse distinctum auctor adnotavit primus). — Rœp. Enum. Euphorb. germ. (1824), pag. 59, tab. 3, figg. 32 (Glandula involuclorum, minus accuratè) et 65 (embryo, benè). — Reichenb., Fl. germ. exsicc., n. 1780 (ann. 1840). — Ejusd., Ic. Fl. germ., 5 (1841), pag. 2, tab. 131, fig. 4753 (ubi calyculus omissus).

HAB. Ad littora cùm maris Mediterraneî totiùs! et Nigri! arenosa salsa, tùm Oceani Atlantici, ab insulis Canariensibus! indè, per Maderam Lusitaniamque! et Neustriam! usquè ad Angliam austrialiorem (*Raj., Smith, etc.*), etiam in insulis Azoricis *Pico* et *Fayal* (*Guthnick!, C. Hochstetter!*).

DESCR. RADIX ANNUA. CAULES ex unâ radice 3-5, procumbentes, teretes, dichotomè à basi indè ramosi, cum ramis foliisque ipsisque pedicellis glaberrimi, digitales, palmares, vel spithamæi, dichotomiis omnibus floriferis, glandulâ dichotomiarum nullâ distinctâ. FOLIA distichè opposita, singulas dichotomias fulcrantia (rariùs unum alterumve par inter dichotomias superiores), petiolulata, carnosa, opaca, immaculata, facie viridia, dorso pallidiora vel glauca, apice retusa, nervo dorsali medio valdè exstante, duo primordialia (cum cotyledonibus) æquilatera, elliptico-obovata, cætera oblonga valdeque inæqualia, latere scilicet basilari altero retracta, altero longiùs in auriculam producta simulque suprâ projecturam depressa, formâ generali quasi lunato-semisagittata, auriculâ obtusâ 2-3-nerviâ repandodenticulatâ, margine toto quanto reliquo integerrimo, caulina internodiis plùs minùsve remotis breviora, 4-7 lin. longa, 1 1/2-3 lin. lata (inter contribules ampla), superiora et ramea minora magisque approximata. STIPULÆ utrinque geminæ, liberæ, glaberrimæ, 2-3-fidæ vel 2-3-partitæ, laciniis subulatis. FLORES in dichotomiis solitarii, longiusculè pedicellati, plùs vel minùs remoti, nunquam glomerulati neque spicati, inferiores masculi, erecti, reliqui hermaphroditi, cum pedicello demùm reflexi. INVOLUCELLA campanulata, 2/3 lin. longa, viridi-quinquecostata, foris simulque intùs glaberrima, fauce solâ barbatâ, ore alternatim 5-dentato et 4-glanduloso; dentes membranacei, integerrimi subulati vel 2-3-cuspidati, pilis longiusculis rigidulis latere interiore hispidi, margine non aut vix ciliati; glandule parvæ, transversè oblongæ, in sulcum longiorem quasi excavatæ, cereo-luteæ vel dilutiùs vinosæ, appendice petaloideâ brevi (diametrum glandulæ ad summum longâ) luteolâ vel sæpiùs albidâ, integerrimâ vel 2-3-crenatâ, stipite glandulæ lamellato, lineari, brevissimo, dentibus vicinis plùs dimidio breviorè, flores masculi intrâ involuclum singulum 9, 15, 20, 22, glaberrimi, squamis longitudine tubi quam plurimis, capillaribus, apice barbellatis, cincti simulque intermixti. OVARIIUM masculorum abortivum, breviter stipitatum, hermaphroditorum perfectum, stylis 3 patentissimis, luteolis, ultrâ medium bifidis, ramorum apicibus obtusis, coronatum. CALYCVLUS sub ovario tripartitus, elongatus, unam ovarii partem tertiam longus!, lobis herbaceis, subulatis, coccorum dorso adpressis, integerrimis, bidentatis, bifidis vel ferè bipartitis. CAPSULA longè stipitata, extrâ involuclum pendula, ovoideo-crassè globosa, obtusè trigona, 1 1/2 lin. longa, totidem ferè lata, tota cum stipite glaberrima. SEMINA angulis prorsus exæquatis! crassè obovoidea, 1 1/4 lin. longa, plùs 3/4 lin. lata, lævissima! grisea, valdè mucilaginosâ, fine hilari acutiusculo, chalazari rotundato-truncato; testa fragilis; nucleus intrâ testam liber, teretiusculus, apice truncatus; embryo perispermo crassiusculo car-

noso undiquè inclusus, radicula elongata, tereti-compressiuscula, cotyledonibus ovato-oblongis, radice ferè triplò brevioribus, basi non aut vix cordatis.

Obs. Notis sequentibus planta inter contribules insignis existimanda, foliorum formà atque amplitudine, caulibus inter dichotomias aphyllis (dichotomiis solis foliatis), flore femineo longiusculè calyculato (apud congeneres plerasque qui nudus occurrit, vel obscurius calyculatus), seminibus levissimis non sulcatis neque fossulatis, tereti-obovatis non pyramidato-angulatis, etc.

2. EUPHORBIA TENELLA. KUNTH.

E. annua, gracilis, procumbens, caulibus hinc puberulis illinc glabris, foliis obliquè ellipticis obovatisve, 3-4-nerviis, utroque margine supra medium vel apice solùm denticulatis, dorso villosulis vel utrinque glabris, stipulis liberis vel plùs minùs connatis, floribus axillaribus, solitariis, ramulorum abbreviatione passim glomeratis vel in spicas foliatis digestis, glandulis involuclorum æqualibus minutissimis, capsulis (ovoideis, longè stipitatis extrà involuclum pendulis), majore ex parte glabris, carinis coccorum solis pube rigidulà rectà patente non moniliformi hispidis, seminibus (mediocribus) obpyramidato-acutiusculè 4-gonis, candidis, transversim rugosis, carunculà nullà.

Tithymalus americanus dulcis. Vaill. herb.!

Euphorbia callitrichoides. Kunth! in H. B. Nov. gen. et sp., vol. 2 (1817), pag. 52. — Spreng., Syst. veg., vol. 3 (1826), pag. 793, n. 101. — Cham. et Schlechtend., Pl. mexic. in Linnæa, vol. 5 (1830), pag. 82.

E. tenella. Kunth! l. c. pag. 53 (ex ejus herb.). — Spreng. l. c. n. 102.

E. trichogona. Bertol., Misc. bot., 3 (1844), pag. 20, tab. 6, fig. 4.

HAB. Ad littora sinùs Mexicani *Texana* circà *San Felipe de Austin*, lat. 29-30 (Drumm.! inter pl. ann. 1835 miss. sub n° 228, qui verò numerus in collect. Webb. ad plantam aliam nempè ad *E. radicans* Moric. spectat) (1), et propriè Mexicana, cùm circà Xalapam et in Tierra fria (Schiede et Deppe, ex Schlechtend: *E. callitrichoides*); in Antillis, Cubà scil. insulà (La Sagra! in herb. Webb) atque Hispaniolà (Poit.! in herb. Deless., Jacquemont! in herb. Henneq.); in Guyanà Batavà ad flum. *Surinam* (Weigelt! in herb. Webb: *E. prostrata*) et in ditione Columbiae ad ripas Orinoci, circà *Maypures* et *Carichana*, regione ferventissimà (H. B.! *E. tenella*); etiam in orbe veteri, sed loco hucusquè unico, in Teneriffà insulà (herb. Mus. Par.!) scilicet, lat. 29, nominatim ad portum *Orotava* (Webb). — Floret Februario circà Veram Crucem (H. B.), Martio

(1) In Americà quoque fœderatà occurrit ad Aureliam Novam (Frank! exsicc. in herb. Mus. Paris., promiscuè cum *E. depressa* Torr., sub nom. *Euphorbia Chamæsyces*), et circà *Saint-Louis* (T. Drumm.! ann. 1835, anonyma et sine numero). — J. Gay.

in Hispaniolâ (Jacquem.), Majo ad Orinocum (H. B.), Augusto circâ Xalapam (Schied. et Depp.), Septembri in Tierra fria (iid.), Decembri in Teneriffâ, et igitur per ann. ferè totum.

Obs. Euphorbiæ Burmannianæ valdè affinis planta, sed notis nonnullis facilibus procul dubio distinctissima. Folia elliptica vel obovata, vix unquam oblonga. Involucella longius pedicellata, magis campanulata, glaberrima non adpressè villosa. Capsulæ longius stipitatae (et igitur non declinatae solum, sed extrâ involucellum pendulae) ovoideae non conicae, ad angulos solum pilis sparsis rectâ patentibus teretiusculis hispidae non verò pube moniliformi adpressâ undique villosae. Semina dimidio ferè crassiora manifestè multi-rugosa non obscurè sulcato-costata.

DESCA. RADIX sine dubio annua. CAULES ex unâ radice plurimi, in orbem procumbentes, tenues, indè à basi ramosissimi, hinc glabri, illinc pube crispâ brevissimâ vestiti, nodis imis colloque rariùs (apud specimen unicum Havanense) radicanibus, palmares, vel ad summum spithamei. GLANDULA dichotomiarum brevissima truncata. FOLIA petiolulata, herbacea, semiopaca, elliptica vel obovata, obtusa non retusa, 1 1/2-3 lin. longa, 1-2 lin. lata, passim omnia minima, 3-4-nervia, facie viridia, dorso pallidiora, vel utrinque planè glauca (apud specimina imprimis Jacquem. ex Hispaniolâ), dorso villosula vel utrinque ferè glabra, apice solum vel margine utroque usquè ad medium remotè denticulata, infrâ medium integerrima. STIPULÆ utrinque 2, trifidae vel pectinato-ciliatae, nunc glandulâ intercedente dichotomiali remotiuscula, nunc eadem deficiente approximate, tumque basi vel usquè ad medium saepè, vel passim usquè ad apicem ultimum, connatae. FLORES axillares, solitarii, remotiusculi vel in ramulis glomerati aut laxè spicati, laxiorum pedicello petiolum duplum longo. INVOLUCELLA parva, obconico-campanulata, foris glabra ut quoque intus, ore alternatim 4-dentato et 4-glanduloso; dentes breves, inflexi, acutiusculè ovati omnes, margine per lentem pectinato-ciliati; glandulae dentibus vix longiores, exiguae, è viridi flavæ, subrotundæ, integerrimæ, margine petaloideo nullo vel angustissimo concolore. Flores masculi intrâ involucellum singulum 3, squamulis paucissimis glaberrimis setaceis cincti. OVARIVM trigynum, stylis brevibus, patentissimis, bifidis, luteolis, ramis ipsis divergentibus. CALYCCULUS sub ovario nullus. CAPSULA longè stipitata, extrâ involucellum pendula, ovoideo-trigona, glabra, angulis solis pilosis, pilis sparsis, rectâ patentibus, teretibus non moniliformibus. SEMINA parva, obpyramidato-tetragona, candidissima, mucilaginoso, angulis acutis, lateribus transversim rugoso-costatis (non propriè sulcatis), rugis 4-6, parallelis et continuis vel plus minus interruptis.

3. EUPHORBIA BURMANNIANA. GAY.

E. annua, procumbens, gracilis, caulibus hinc puberulis illinc glabris, foliis oblongis, obtusis, 3-4-nerviis, obliquè basi subcordatis, facie glabris, dorso villosulis, apice denticulatis vel altero margine continuè serrulatis, stipulis hinc liberis illinc connatis; floribus axillaribus, solitariis, nodorum approximatione glomeratis vel laxè spicatis, glandulis involucellorum æqualibus, exiguis, capsulis (brevisiter stipitatis! erectiusculis! conicis) pube moniliformi adpressâ canescentibus, seminibus (minutissimis) obpyramidato-acutiusculè tetragonis, roseis, transversim sulcato-costulatis, carunculâ nullâ.

Tithymalus humilis, ramosissimus, hirsutus, foliis Thymi serratis. *J. Burm.*!, *Thes. Zeyl.* (1737), pag. 225, tab. 105, fig. 3 (ex ipsius auct. herb. in mus. Lessert.).

Euphorbia thymifolia β. *Linn. Amœn. acad.*, vol. 3 (1752), pag. 115. — *Ejusd.*, *Spec.*, ed. 1 (1753), pag. 454; ed. 2 (1762), pag. 651.

E. thymifolia. *N. L. Burm.*!, *Fl. Ind.* (1768), pag. 112 (ex ips. auct. herb. in mus. Lessert.). — *Lam.*, *Dict.*, vol. 2 (1786), pag. 423 (ex loc. nat. herbarioq. Mus. Par.). — *Pers.*, *Synops.*, vol. 2 (1807), pag. 13, n. 68. — *G. F. W. Mey.* *Essequib.* (1818), pag. 187. — *Blum.*!, *Bijd.* vol. 12 (1825), pag. 656. — *Decaisne!*, *Herb. Tim.* (1835), pag. 161 (ex herb. Mus. Par.), — non *thymifolia* α *Linn. Amœn.*, et *spec.*, quæ « glabra » est, secundum adnotat. auct. in *Amœn. l. c.*, et « *Chamæryces omninò facie* » dum nostra villosa habituq. à *Chamæryce* valdè diversa.

E. maculata. *Aubl.*, *Guyan.* (1775), vol. 1, pag. 479 (excl. syn. Pluk.).

Pœppig exsicc. n. 3099! anonyma in herb. Deless. (planta Amer. austr., loco nullo specialiore adnotato).

HAB. In insulis Antillanis Martinicâ (Sieb. exsicc. n° 131) et S. Vincentii (Caley! in herb. Deless.), in Americâ australi circâ *Surinam* (Weigelt! in herb. Deless. et Webb: *E. thymifolia*) et Fernambuco (Gardn. exsicc. n° 1128, in herb. Deless. et Webb); in Africâ occidentali ad flum. *Senegal* circâ *Dagana* (Leprieur! in herb. Deless., promiscuè cum *E. Forsk. alii.*); in Madagascariæ orâ orientali circâ *Amanivoules*, Febr. florens (Goudot! in herb. Deless.); in Mascarenis insulis Borboniâ et Mauritio (Commers. in herb. Mus. Par., Labill. in herb. Webb); in Zeylonâ (Burm. et Morriot! in herb. Deless.); in Indiæ penins. occid., orâ Malabaricâ circâ *Bombay* (Roux! in herb. Deless.) et Coromandelianâ circâ *Pondichery* (Perrott. in herb. Deless.); in Bengalîæ tractu orientali *Silhet* (Wall. n° 7710, F. in herb. mus. Par.); in *Pegu* circâ portum *Rangoun* (Reynaud in h. Mus. Par.); in Chinâ (Staunt. in herb. Webb); in *Java* insulâ (Burm. herb.!, Leschenault! in herb. Mus. Par., Labill. in herb. Webb., Zollinger, exsicc. n° 755!, in herb. Webb., Blume!) et in insulâ *Timor* (herb. Mus. Par.). — Floret per totum annum, in insulâ saltêm Javâ, teste Blumeo.

4. EUPHORBIA FORSKÄLII. GAY.

E. annua, procumbens, caulibus circumcircâ villosis (fragilibus); foliis oblongo-ellipticis, obtusis, 3-4-nerviis, obliquè basi subcordatis, dorso villosulis, altero margine obscure remotèque serrulatis, stipulis liberis; floribus axillaribus, solitariis, nodorum approximatione glomerulatis vel laxè spicatis, glandulis involucellorum æqualibus minutissimis, capsulis (latè ovoideis, longè stipitatis, extrâ involucellum pendulis), pube moniliformi adpressâ rarâque vel densâ vestitis; seminibus obpyramidato-acutiusculè 4-gonis, transversim irregulariter rugosis vel lacunosis, carunculâ nullâ.

Euphorbia thymifolia. *Forsk., Fl. æg.-arab.* (1775), pagg. cxii et 94, n. 93. — *Del.!, Fl. æg. III.* (1812), pag. 63, n. 469 (*in herb. Desf.*), non alior.

HAB. In Arabiâ felici, regione montium mediâ circa *Ghomfude* (*Forsk.*); in Ægypto cùm inferiore circa *Damiatam* (*Delil.!*), *Alexandriamque* (*G. à Montbret! in herb. Webb.*) tùm superiore (*Delil., Auch. exsicc. n° 2033! anonyma in h. Deless.*), circa *Syenem* (*Sieb.!: E. thymifolia*); in Nubiâ australiore *Cordofanâ* ad montem *Arachqoul* (*Kotschy!*) *exsicc. n° 155: E. granulata*); in Abyssiniâ ad oras flum. *Tacaze* glareosas siccas infra *Dscheladscheranne* (*Schimp.!* *exsicc.: E. granulata*), undè stirps usquè ad ipsa Nili ostia mareque Mediterraneum descendit; in Senegambiâ circa *Dagana* et *Podhor* (*Leprieur! in h. Deless.*) adque vicum *Kan* in peninsula *Capitis viridis* (*Perrott.!* *ibid.*) necnon in ins. ipsis *Gorgoneis* sive *Prom. Virid.* (*Webb! Spic. Gorgon.*) — In Senegambiâ floret à Septembri in Aprilem.

E. depressa americanæ simillima, sed foliis semper immaculatis dorsoque sæpissimè glaucis non utrinquè viridibus, et involucellis latere interiore glaberrimis non pilosis, atque calyculo floris feminei magis distincto et profundè trilobo quamvis parvulo, imprimis verò seminibus duplò longioribus latioribusque, nunquàm parallelè sulcato-costulatis, sed irregulariter rugosis aut variè quasi fossulatis distincta, quamobrem in speciem propriam accipi posse videtur, præsertim cùm notulis enumeratis patria accedat diversissima.

DESCR. RADIX annua, filum emporeticum sæpè crassa. CAULES ex unâ radice plurimi, humifusi, palmares, spithamei vel pedales, fragiles (imprimis ubi magis elongati) à basi ramosi, cum ramis albidis vel purpurascens et pube moniliformi hinc densiore illinc rariore simulque crispulâ vel rectâ patente vestiti, vel utrinquè glabriusculi, ne imâ quidem parte unquàm radicantes. GLANDELA dichotomiarum brevissima, truncata. FOLIA petiolulata, herbacea, 3-4-nervia, semi-opaca; facie glabriuscula et latè viridia planèque immaculata, dorso villosula et pallidiora sæpiusque omninò glauca, passim purpureo-marginata, petiolo hinc glabro illinc piloso, caulina (speciminum saltem longiorum et mediæ magnitudinis) oblongo-elliptica, obtusa, 4-5 1/2 lin. longa, 2-3 lin. lata, basi obliquè subcordata, margine altero remotè obscurèque vixque à basi serrulata, serraturis apiculatis quamvis obsoletis, superiora rameaque dimidiò angustiora et breviora, oblongo-obovata, apice obtusa (cum vel sine mucronulo) ibique solùm denticulata, basi in cuneum inæqualem desinentia. STIPULÆ utrinquè 2, remotiuscula, villosula, subulata, integerrimæ vel trifidæ, passim bipartitæ. FLORES axillares, solitarii, brevissimè pedicellati, contractione ramulorum semper glomerulati, 2-4 ve simul, glomerulis in spicas laxè foliatis sæpè approximatis. INVOLUCELLA parva (1/2 lin. longa), campanulata, viridi-quasi 5 costata, foris patulè villosa (etiam earum plantarum quarum herba glabrescit), intus striata glaberrimaque, ore alternatim 5-dentato et 4-glanduloso; dentes membranacei, erecti, indivisi, ex latâ basi subulati, pilis longiusculis septulatis, pectinato-ciliati, acumine solo nudo; glandulæ exiguæ, transversè ellipticæ, secundùm longitudinem sulcatæ, cereo-luteolæ vel purpurascens, margine petaloideo nullo vel brevissimo, passim tamen diametrum glandulæ excedente tùmque integerrimo albo, cinctæ, stipite glandulam gerente dentibus vicinis ferè dimidiò breviora, lineari, pilis paucis pectinato-ciliato; flores mas-

culi intrâ involuclum singulum nunc quasi definitè 4, nunc (apud specimina alia cæterum similia) 5-6-7 glaberrimi, squamis pluribus membranaceis cincti. STYLI brevissimi, erecto-patentes, ferè bipartiti, cereo-lutei vel purpurei. Calyculus sub ovario brevis (longior quàm proximè affinium, ubi vix distinctus) trilobus, lobis ovatis, obtusis. CAPSULA longè stipitata, extrâ involuclum pendula (stipite glabro vel supernè barbulato vel etiam toto villosissimo), ovoideo-trigona, pilis moniliformibus adpressis plùs vel minùs raris densisve vestita, passim cana omninò. SEMINA 2/3 lin. longa (inter proximè affines ampla), obpyramidato-tetragona, grisea, valdè mucilaginosà, angulis acutiusculis, lateribus transversim et irregulariter rugosis aut variè lacunosis, nunc ferè costatis nunc potiùs tuberculatis vel inordinatè insculptis.

β *granulata*, foliis dimidio minoribus, omnibus integerrimis, rameis utrinquè cano-villosissimis (*nondùm ditionis Floræ Canariensis*).

Euphorbia granulata. Forsk., *Fl. aegypt.-arab.* (1775), pagg. cxii et 94, n° 95. — Vahl., *Symb.*, 2 (1791), pag. 54 (à quo inter alia docemur follia plantæ integerrima esse simulque dimidio minora quàm *E. chamaesyces*). — Willd., *Spec.*, vol. 2 (1799), pag. 899. — Pers., *Synops.*, 2 (1807), pag. 14, n° 72. — Spreng., *Syst. veg.*, vol. 5 (1826), pag. 792, n° 96. — *Diagnosi Vahlianæ qui nihil omninò addiderunt.*

E. fragilis. Decaisne!, *Florul. sin.*, n° 79, in *Ann. sc. nat.*, 2e série, Bot., vol. 2 (1854), pag. 241 (*descript. emendatâ, quâ suffruticulosa planta perperam lævissimaque semina dicuntur.*)

HAB. In Arabiâ petriâ circâ *el Tor* (Bové exsic.!). in Arabiæ prov. *Hedjaz* (Schimp. exsic. n° 912, anonyma, ubi patria perperam dicitur Arabia felix, quam Schimperus eo tempore ne quidem attigit); in Arabiâ felici littorali circâ *Lohajam*, solo argilloso cum sicco tum humido (Forsk.); in Nubiæ Berberinæ desertis (Kotschy exsic. n° 564! *E. chamaesyce*). — Aprile florentem in Nubiâ legit Kotschy, florendi tempus qui solus adnotavit.

CAULES à basi ramosi vel ramosissimi, poly-simulque microphylli, cum ramis albidis valdèque fragiles, oculo nudo quasi glabri, per lentem verò pube rectâ patente rarâque circumcircâ villosuli, plerumquè tenues vel filum emporiticum crassi, vel etiam usquè ad 2 lin. et ultrâ basi incrassati, tumque duriores, quæ res auctoribus nonnullis fucum ita fecit, absente procul dubio radice, ut caules alius lignosos, plantam autem alius suffruticosam describeret, cum reverà annua sit, quod præsentia plura docent specimina perfecta. FOLIA omnia integerrima!, margine senescentium quasi calloso-incrassato, caulina remotiuscula, caducissima, obliquè elliptica, 2-5 lin. longa, 1 1/2 lin. lata, utrinquè villosula vel facie glabra, dorso glaucescentia, apice retusa, basi non aut vix cordata, ramea multò minora minùsque caduca, distichè approximata, obovata, 1 1/2 lin. ad summum longa, 1 lin. vix lata, pilis adpressis utrinquè cano-villosissima, apice rotundata. Flores in axillis solitarii aut vix glomerati. Cætera omnia, etiam semina, planè eadem quæ *E. Forskallii* genuinæ. — INVOLUCELLORUM glandulæ luteæ vel sanguinæ, margine petaloideo brevi, niveo, integerrimo vel 2-5-crenato cinctæ. FLORES masculi tres tantùm visi, nunquàm plures. OVARII stipites villosissimus. STYLI luteoli vel purpurei.

γ . *hirtula* (*quæ sola Canariensis*), foliis omnibus integerrimis, utrinquè villosulis, capsulis pube rarâ rectâque patente hirtulis.

HAB. In Persiæ desertis (Auch.! exsic. in herb. mus. Par. anonyma); in Syriâ australi circâ *Gazam* (Bové! exsic. n. 496, in herb. Deless. anonyma, in herb. mus. Par. sub nom. *E. fragilis*); in Nubiâ australiore *Cordofanâ* circâ *Abn Gerad* (Kotschy! exsic. n. 69 in herb. nostro: *E. granulata*); etiam in insulæ Canariæ magne, totâ quantâ Africâ transversâ remotæ, arenosis maritimis loco dicto *Maspalomas* (Despréaux! in herb. Deless. et Webb.) et in insulis *Prom. virid.* (Webb! *Spic. Gorgoneum*).

DESCR. CAULES, præcedentis varietatis, albidî, plûs vel minûs tennes, laxissimè villosuli, palmares circiter, vix unquàm spithamæi, valdè fragiles. FOLIA plûs vel minûs laxa, glaucescentia, utrinquè pilis sparsis patulis non adpressis villosula, margine integerrima et plerumquè calloso distinctè incrassata, caulina decidua, elliptica, 1-5 1/2 lin. longa, 1/2-2 lin. lata (minima vel mediocria), basi valdè inæqualia atque obliquè subcordata, ramea minora magisque obovata. FLORES axillares, solitarii, distinctè pedicellati, in spicas foliatis nunquàm congesti, pedicellis tuboque involuicellorum villosis. INVOLUICELLORUM glandulæ luteæ, margine petaloideo brevi (diametrum glandulæ duplûm vix æquante) albo, integerrimo vel 2-5-crenato, cinctæ. Flores masculi 3 plerumquè, semel visi 6, squamis iisdem quibus forma α cincti. OVARIÏ stipes sparsè pilosulus vel ferè glaber. STYLÏ luteoli. CAPSULA eadem quæ præcedentis crassitie et formâ, sed pilis raris non densis, ad angulum rectum patentibus non adpressis, conspersa, ideòque viridis hirtulaque (undè nomen) non verò cano-villosissima. SEMINA eadem prorsûs quæ formarum duarum præcedentium.

Euphorbiæ Chamaesyces varietati *canescenti* proxima planta differt caulibus fragilibus, foliis calloso-marginatis, integerrimis non denticulatis, et seminum magis acutangulorum cælaturâ crassiore, irregulariter sulcato-costatâ non verò tenuiter reticulatâ. Nostræ quoque affinis *E. tenella* disgnosctur caulibus non fragilibus, pube caulis et ramorum unilateralî simulque crispâ, foliis nunquàm calloso-marginatis, apice saltem denticulatis, basi non aut vix obliquis, neque subcordatis, stipulis in unam sæpè connatis, glandulis involuicellorum margine nullo petaloideo cinctis, cælaturâ seminum magis regulari, etc.

δ *glabrata*, foliis omnibus integerrimis, facie glaberrimis, dorso caulibusque sparsè pilosulis, capsulis pube rarâ rectâque patente hirtulis (*nondùm dittonis Floræ Canariensis*).

HAB. In Arabiæ orientalis ditione Mascatensi (Auch.! exsicc. n° 5504, in herb. mus. Paris. anonyma); in Arabiâ occidentali felici maximè australi et pedemontanâ circâ *Hais*, Octob. 1856 (Botta! in herb. mus. Paris. anonyma); in Arabiâ occidentali mediâ et littorali circâ Djeddâ, 30 Decembr. 1856 (Schimp.! exsicc. n° 754, sub nom. *E. granulata*, Botta! in herb. mus. Par. anonyma: specimina utriusque perpusilla ab unc. 1/2 ad 2 unc. longa), ubi quoque β occurrit; in Nubiâ australiore Cordofanâ circâ *Abu Gerad*, 25 sept. 1859 (Kotschy! exsicc. n° 69, in herb. mus. Par., sub nom. *E. granulata*) promiscuè cum γ quam ego ab un. it. ex loco eodem accepi sub eodem numero et nomine.

CAULES vagè pilosuli, tennes, albidî vel purpurascens, non aut vix fragiles, perpusilli, unciam vix unam longi, vel palmares, rariûs dodrantales tumquè lin. un. plenam infernè crassi. FOLIA, magnitudine et formâ præcedentis, dorso villosula, facie glaberrima, saltem sicca reticulato-rugulosa, apice rotundata vel retusa vel etiam quasi emarginata, margine passim purpurascens vix autem unquàm calloso-distinctè incrassato; stipulæ liberæ, plerumquè glaberrimæ. FLORES præcedentis, sed involuicellis pedicellisque glaberrimis glabrativè non villosis. GLANDULÆ involuicellorum luteæ vel sanguineæ, margine petaloideo albo vel carneo aut roseo, integerrimo vel crenulato, cinctæ. Flores masculi 4 visi, semel et bis, squamulis intermixti 5-7 setaceis indivisis? STIPES capsulæ glaberrimus, coccis excussis demûm valdè elongatus (multò magis quàm formarum trium præcedentium), plûs vel minûs coloratus. STYLÏ purpurascens. CAPSULA et semina præcedentis. PLANTÆ Djeddane humilioris (quam fructiferam Botta legit) semina dimidio ferè minora video quàm speciminum reliquorum omnium præsentium.

Ab *E. tenellâ* et *E. chamaesyce canescente* notis iisdem differt quibus proxima γ .

SECTIO II. TITHYMALUS. TOURNEF.

† Helioscopiae.

* Capsulis levibus, seminibus scrobiculatis.

1. EUPHORBIA HELIOSCOPIA. LINN.

E. annua, caule erecto, piloso, cavo; foliis ovatis obovatisque, basi cuneatis, sessilibus, præcipuè versùs apicem argutè serrato-crenatis, subglabris; umbellà 3-5-fidà, involucri glandulis integris; capsulà levi, seminibus rotundis, scrobiculato-reticulatis, fuliginosis.

Tithymalus helioscopia. *Fuchs., Hist., p. 811.* — *Matth. (ed. Valgr., 1565), p. 1253.*

Euphorbia helioscopia. *Linn., Sp. plant., p. 658* — *Engl. bot., tab. 883.* — *Fl. dan., tab. 725.* — *Reichb., Ic. Fl. germ., tab. 132, f. 4754.*

Euphorbia cuneifolia. *Guss., Pl. rar., p. 190, tab. 38.*

HAB. Crescit in arvis ins. Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. Species est palæogæa quæ ab ins. Fortunatis Africam Asiamque borealem atque Europam omnem ad plagas usquè hyperboreas (*Linnæus Fl. lapp.*) percurrit.

2. EUPHORBIA PTEROCOCCA. BROT.

E. annua, caule erecto, simpliciusculo, glabro, cavo; foliis ovato-lanceolatis vel subspathulatis, basi attenuatis, sessilibus, irregulariter, præcipuè versùs apicem, acutè dentatis; verticillis sub-5-fidis, involucri glandulis latè rotundatis, brevibus, integerrimis; coccis levibus, dorso utrinquè 2-alatis, seminibus ovatis, nigro-violaceis, reticulationibus albis, scrobiculatis, epistomio destitutis (1).

Euphorbia pterococca (sphalmate scripta ptericoeca). *Brot., Fl. lus., vol. 2, p. 312.* — *Phytogr. lus., vol. 1, p. 18, tab. 76.* — *Reichb., Pl. crit., tab. 464.* — *Duby et Roep., Bot. gall., p. 413.* — *Bory et Chaub., Fl. du Pelop., p. 31, n. 761.*

Euphorbia stellulata. *Salzm., exsicc. Cors.*

HAB. Ex ins. Teneriffà hujusce plantæ specimen in herb. Fontanes. asservatum misit Riedleus.

DISTRIB. GEOGR. Occurrit in regionibus calidioribus mari Mediterraneo circumvicinis. In Peloponneso (*Bory*); in Sicilia propè Panormum (*Parlatore*); in Mauritanià Cæsariensi (*Roussel*); in Corsicà (*Salzmann*); in Lusitanià (*Brotero*).

(1) Epistomium diximus quod cicatriculam stomatis Bischoff, quodque arilodiam, vocabulis græco latinoque compositum, vocavit cl. Planchon.

** Capsulis verrucosis (rarò levibus), seminibus levibus (rarò scabriusculis).

3. EUPHORBIA PLATYPHYLLA VAR. PUBESCENS.

RŒP.

E. ramis elongatis, diffusis, pilosis; foliis oblongo-lanceolatis, acutis, subsessilibus, pilosissimis; umbellâ sub-5-fidâ, involucri glandulis integris denticulato-crenulatis; coccis sub verrucosis pilosisque, seminibus puncticulato-vel subobsoletè scabris, fuscis, epistomio sphærico.

Euphorbia pubescens. Vahl., *Symb.*, 2, p. 55. — DC., *Fl. franç.*, vol. 3, p. 344. — Duby, *Bot. gall.*, 1, p. 413.

Euphorbia platyphylla γ. Rœp., *Euphorb. Germ. et Pann.*, p. 60. — Bory et Chaub., *Fl. du Pelop.*, p. 31.

HAB. Legimus hanc plantam in locis hyeme inundatis circâ oppidum Lagunense ins. Teneriffæ.

DISTRIB. GEOGR. Forma est meridionalis *E. platyphyllæ*, cujus extensio et migrationes nondum ritè notæ.

† † Esula Haw.

* Herbaceæ.

4. EUPHORBIA PARALIAS. LINN.

E. caule à basi ramoso, lignescente, striato, glabro; foliis crebris, crassis, coriaceis, lanceolato-oblongis, acutis, sessilibus, glabris, floralibus latè reniformibus, apiculatis; umbellis 3-5-fidis, involucri glandulis lunatis; coccis dorso reticulato-rugulosis, glabris, seminibus ovato-orbicularibus, levibus, cinereis, epistomio destitutis.

Τιθύμαλος παράλιος. Diosc., *lib. 4, cap. 165.*

Tithymalus Paralias. Matth. (*Valgr.*, 1565), p. 1252. — Pena et Lob., *Adv.*, p. 150. — Lob., *Obs.*, p. 191, planta culta. — Dod., *Hist. des pl.*, p. 241; *Pempt.*, p. 370 (fig. dextra ex ejusd. *Hist.* excerpt., fig. sinistra, planta culta, ex Lob. mutuata).

Euphorbia Paralias. Linn., *Sp. pl.*, p. 657. — Jacq., *Hort. vind.*, tab. 195.

Euphorbia paralia. Smith, *Engl. bot.*, tab. 195.

HAB. Ad littora arenosa ins. Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. Planta est maritima quæ mare omne Mediterraneum circumit et Oceani occidentalis oras usquè in Britanniam et 55 gradum ornat.

5. EUPHORBIA SERRATA. LINN.

E. caule perenni, diffuso, striato, glabro; foliis oblongo-linearibus vel oblongo-lanceolatis, apice subtruncatis, lacerato-dentatis vel serratis, glabris, intensè virentibus, floralibus latè cordatis, acutis, sinuato-dentato-serratis; involucri glandulis latis, breviter 2-cornutis et inter cornua obtusa rotundatis; capsulâ ovatâ, glabrâ, levi, seminibus oblongo-ovatis, levibus, cinereis, epistomio conico margine lacero pileolatis.

Tithymalus Myrtites Valentinus. *Clus., Hist.*, 2, p. 189.

Tithymalus Characias V. *Dod., Pempt.*, p. 369, cum ic. Clusii. — *Moris., Hist., sect. 10, tab. 1, f. 3.*
à Clusio mutuata.

Euphorbia serrata. *Linn., Sp. pl.*, p. 658. — *Jacq., Ic. rar.*, vol. 3, tab. 484. — *Reichb., Ic. Fl. germ.*, tab. 142, f. 4784.

HAB. Legimus hanc plantam in saxetis torrentium propè Portum Orotavensem ins. Teneriffæ.

DISTRIB. GEOGR. Planta est regionis maris Mediterranei.

6. EUPHORBIA SEGETALIS. LINN.

E. caule annuo, erectiusculo, levi, glabro; foliis linearibus, acutis, integerrimis, glabris, floralibus reniformibus, apiculatis vel rariùs lineari-lanceolatis, acutis; verticillo 5-fido; involucri glandulis lunulatis, cornubus lineari-subulatis; coccis dorso punctulato-scabris, seminibus fuscis, reticulatis, reticulationibus glaucescentibus, epistomio conico munitis.

Tithymalus leptiphyllus. *Matth. (Valgris, 1565)*, p. 1256.

Euphorbia segetalis. *Linn., Sp. pl.*, p. 657. — *Jacq., Fl. austr.*, tab. 450. — *Sibth., Fl. græc.*, tab. 467. — *Reichb., Ic. Fl. germ.*, tab. 142, f. 4780.

HAB. Occurrit hæc planta in cultis ins. Teneriffæ.

DISTRIB. GEOGR. Per oras omnes crateris vasti maris Interni spargitur.

7. EUPHORBIA OBLIQUATA. FORSK.

E. caule annuo, erectiusculo, glabrescente, foliis lanceolatis, lineari-lanceolatis linearibusque, acutis vel retusis, margine minutè denticulato-serratis, basi cuneatis, sessilibus vel brevissimè stipitatis, glabris, floralibus 3-angulari-reniformibus vel 3-angulari-lanceolatis, acutis; verticillis 3-5-fidis; involucri glandulis lunatis, cornubus elongatis, filiformibus; capsulis subrotundis, levibus, glabris, cinereo-albescentibus, epistomio magno, conico-complanato, obliquo, margine integerrimo, instructis.

Euphorbia obliquata. *Forsk., Fl. æg.-arab.*, p. 93.

Euphorbia seticornis. Poir., *Voy.* (1789), p. 173. — Desf., *Fl. atl.*, vol. 1, p. 385. — DC., *Fl. fr.*, vol. 5, p. 359.

Euphorbia heterophylla. Desf., *l. c.*, tab. 385.

Euphorbia provincialis. Willd., *Sp. pl.*, vol. 2, p. 914. — Dub., *Bot. gall.*, vol. 1, p. 416. — Reichb., *l. c.*, *Fl. germ.*, tab. 146, f. 4790.

Euphorbia terracina. DC., *Fl. fr.*, vol. 3, p. 333. — Guss., *Fl. sic. Prodr.*, vol. 1, p. 544.

Euphorbia affinis. DC., *l. c.*, p. 363.

Euphorbia Valentina. Orteg. *Dec.* 10, p. 127.

Euphorbia Alexandrina. Delile!, *Fl. d'Eg. planches*, p. 90, tab. 30, f. 2.

Euphorbia linaria. Link! in *Buch Phys. Besch.*, p. 158.

HAB. Non infrequens est hæc planta in ruderatis et cultis Canariæ et Teneriffæ.

DISTRIB. GEOGR. Stirps est errabunda quæ ab Ægypto et insulis Fortunatis per totam peripheriam maris Mediterranei peregrinatur.

Obs. Planta nostra quæ certò *E. seticornis* Poir. et ex omnium consensu *E. provincialis* Willd. eadem quoque est, ex ipsâ specimenis Delileani herb. Desfont. autopsiâ, ac *E. alexandrina* Del. quæ deinceps cum *E. obliquata* Forsk. et statione Alexandriâ et descriptione Forskalianâ omninò convenit. Quibus autem scrupulus de plantâ Forskalii etiam minimus restet accipiendum est nomen Poiretianum prout antiquius. Speciei typus est *E. seticornis* nec varietas uti quibusdam placuit, ex eodem enim loco et in eodem ferè caule folia nunc cuneata apice retusa, nunc lanceolata, nunc linearia extant: eodem variant modo floralia et sæpè obliqua evadunt; naturæ hi sunt lepores. Semina in eodem specimine fusca, marmorata aut cinerea observavimus, characterem immutabilem sola, si semper immutabilia, glandularum cornua setacea offerunt. Valdè enim affinis et vix distinguenda *E. dracunculoides* Lamck., sed cornua glandularum breviora et latiora, semina obsolete reticulata. Quæ Linnæi *E. terracina* vix noscenda, cum binas amplexa sit stirpes, Barrelierianam ex figurâ incomptâ prorsùs inintelligibilem, aliamque nondùm notam Hispanicam, quæ, si innotuerit, Barrelierianam quoque fuisse Anxuramque, quod ferè impossibile, iterùm demonstrandum, nam si non Anxura vix tùm *terracina* vocanda esset. Nostra ex celeb. Bertolonio apud Anxures vulgaris, atque itâ coràm botanicos agitur adhuc lis.

8. EUPHORBIA PANACEA. NOB.

E. glaucescens, caule annuo, diffuso, decumbente; foliis infimis obcordato-cuneatis, intermediis oblongis, retusis, mucronulatis, superioribus linearibus, acutis, supernè angustissimè denticulatis, basi attenuatis, sessilibus, floralibus rhomboideo-lanceolatis, acutissimis, subobliquis; involucri squamis quadratis, setis ad angulos longis auctis, capsulâ levi, seminibus ovatis, levibus cinereis vel dilutè fuscis, epistomio destitutis.

Sana-lo-todo Lancerottensium.

HAB. Legimus hanc plantam in ins. Lancerottâ, ubi satis vulgaris est, in arenâ et fissuris rupium ignivomorum propè oppidum *Arrecife*, sole Augusti mensis flagrante coctam sed floriferam fructiferamque.

DISTRIB. GEOGR. Planta est Lancerottana.

Obs. Differt à cognatis *E. obtusata* Forsk. et *E. exigua* Linn. epistomii præsertim defectu.

9. EUPHORBIA EXIGUA. LINN.

E. caule annuo, jam à basi ramoso, ramis erectiusculis vel decumbentibus, glabris; foliis lineari-vel oblongo-cuneatis, apice sæpissimè retusis, apiculatis, margine minutissimè serrulatis, floralibus oblongis, obliquis, acutis, verticillo 3-5-fido; involucelli glandulis setaceo-2-cornutis, ovariis dorso subscabris, stylis brevissimis, capsulis rotundatis, levibus, seminibus subtetrangolo-oblongis, tuberculato-rugosis, cinereo-fuscis, epistomio plano rotundato coronatis.

Esula exigua. *Trag.*, p. 296.

Tithymalus angustifolius saxatilis. *Magn. Bot. Monsp.*, p. 258.

Euphorbia exigua. *Linn.*, *Sp. pl.*, p. 654. — *Curt.*, *Fl. lond.*, ic. — *Fl. dan.*, tab. 592. — *Engl. bot.*, tab. 4336. — *Ræp.*, *Euphorb.*, p. 67. — *Ræp. et Duby.*, *Bot. gall.*, p. 416. — *Reichb.*, *Ic. Fl. germ.*, tab. 141, f. 4777. — *Bertol.*, *Fl. it.*, vol. 5, p. 54.

Euphorbia retusa. *Cav.*, *Ic.*, tab. 34, f. 3. — *Reichb.*, *Ic. Fl. germ.*, tab. 141, f. 4478.

Euphorbia diffusa. *Jacq.*, *Ic.*, vol. 1, tab. 88.

Euphorbia rubra. *DC.*, *Fl. fr.*, vol. 5, p. 359, non *Cav.* quæ *E. falcata* Linn.

Нав. Vulgaris est hæc planta in cultis et in locis aridis ins. Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. Species est palæogæa satis divulgata quæ à littoribus maris Mediterranei Galliam, Britanniam Germaniamque omnem usque ad Hafniam (*Drejer Fl. exc. hafn.*) percurrit.

10. EUPHORBIA PEPLUS. LINN.

E. caule annuo, ramoso, erectiusculo, foliis orbiculari-ovatis, obtusis, integerrimis, glabris, basi attenuatis, cuneatis, petiolatis, floralibus subrhomboideis, obtusiusculis cum acumine, verticillis sub-3-fidis; involucri glandulis lunatis, longè filiformi 2-cornutis, coccis dorso 2-carinatis vel sub-2-alatis, leviusculis, glabris, seminibus subpyriformibus, prismatico-6-gonis, lateribus 2 interioribus fossis longitudinalibus sulcatis, 4 exterioribus punctorum serie incisâ excavatis et minutissimè puncticulatis, cinereis, epistomio brevi, subconico.

Peplus. *Cam.*, *Epit.*, p. 969.

Esula folio rotundo. *Riv.*, *Tetrapet. irr.*, tab. 118.

Euphorbia Peplus. *Linn.*, *Sp. pl.*, p. 653. — *Engl. bot.*, tab. 959. — *Fl. dan.*, tab. 1100. — *Ræp.*, *Euphorb.*, p. 67. — *Reichb.*, *Ic. Fl. germ.*, tab. 140, f. 4773; et *Euphorbia peploides*, f. 4774. — *Bertol.*, *Fl. it.*, vol. 5, p. 42.

Euphorbia rotundifolia. *Lois.*, *Not.*, tab. 5, f. 1.

HAB. Legimus hanc plantam in ruderatis ins. Teneriffie, florentemque inter scorias propè *Xinamar* Canariæ Januario 1839 legit Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. A regionibus temperatis maris Mediterranei per totam Europam in terras boreales usque ad Upsaliam Sueciorum (*Wahlenberg*) pervehitur.

10. EUPHORBIA LAGASCAE. SPRENG.

E. annua, glabra, caule erecto, foliis lanceolato-oblongis, obtusis, sæpè cum apiculo, obsolete sinuatis, superioribus eroso-dentatis, floralibus 3-angulato-oblongis vel rhomboideis, acutis; verticillo sub-3-fido, ramis robustis sæpè dichotomis; involucri squamis rotundatis, integerrimis; capsulâ oblongo-ovatâ glabrâ, nervosulâ; seminibus magnis, ovatis, utrinque obtusis, glabris, è cinereo nigris, epistomio lato plano petasatis.

Euphorbia Lagascae. *Spreng., Syst., vol. 3, p. 796.* — *Boiss., Voy. bot., vol. 2, p. 567.* — *Desf., Cat. hort. r. Par., ed. 3, p. 337.*

Euphorbia terracina. *La Gasc., El. hort. matr.* — *Reichb., Ic. Fl. germ., tab. 141, f. 4775.*

HAB. Hanc stirpem circa oppidum *Telde* ins. Canariæ legit Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Planta est orarum calidiorum maris Interni. In Hispaniâ (*La Gasca ex Sprengel*); in Sicilia propè Messanam (*Coquebert de Montbret!*).

11. EUPHORBIA LATHYRIS. LINN.

E. caule bienni, robusto, erecto, foliis glaucescentibus, oblongo-lanceolatis, subsessilibus, coriaceis, glabris, floralibus ovato-rhombeis, acutis, amplis; verticillo multifido, 2-tomo; involucri squamis lunatis, cornibus latis obtusis; coccis levibus glabris; seminibus rugoso-scabris, epistomio parvo conico coronatis.

Lathyrus. *Matth. (Valgr., 1565), p. 1259.*

Cataputia. *Cesalp., De pl., p. 377.*

Euphorbia Lathyrus. *Linn., Sp. pl., p. 655.* — *Hill, Sex. syst., class. 11, ord. 3, ic.* — *Plench, Pl. med., tab. 266.* — *Engl. bot., tab. 2255.* — *Turp., Fl. med., tab. 159.* — *Reichb., Cent. pl. germ., tab. 143, f. 4783.*

HAB. In ruderatis ins. Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. Cives est orarum maris Mediterranei, quæ hospes et metœca in Britanniam usque ad 56 gradum (*Watson*) et in Germaniam (*Ræper*) migravit.

* * Frutescentes.

12. EUPHORBIA PISCATORIA. HORT. KEW.

E. caule frutescente, ramis apice foliosis; foliis lineari-lanceolatis oblongisve, acutis,

III. — (3° SECT.)

32

sessilibus, glabris, floralibus ovato-rotundatis, apiculatis, caducissimis; involucri brevis subcyathiformis squamis quadratis, brevissimè et obtusè cornutis, inter cornua latè et obtusè dentatis, basi latis rotundatis; floris masculi bracteis latis planis ferè ad basin laceris; coccis magnis, levibus; seminibus ovatis, fuscis, luteo-scrobiculatis, epistomio minimo.

Euphorbia piscatoria. Hort. Kew., ed. 1, vol. 2, p. 137.

Figueiro do Inferno Maderensium.

HAB. Hanc plantam in ins. Canariensibus nusquam legimus, quarum tamen civem esse probabile est, nisi in Hort. Kew. celebr. Solander speciem proximam pro eadem habuerit. Descriptio nostra sumpta est è speciminibus à nobis anno 1828 in Maderà lectis.

13. EUPHORBIA REGIS JUBÆ. NOB.

E. caule frutescente, ramis sæpè robustis foliosis, foliis elongatis, lineari-oblongis, sæpè amplis, oblongo-ovatis, obtusis vel subapiculatis, caducis; involucri longiusculi tubulosi squamis quadratis lunatis, cornubus longiusculis subfiliformibus obtusis; floris masculi bracteis filiformibus, apice penicillatim laceris; coccis levibus; seminibus ovatis, nigris, albo-marmoratis, levibus, epistomio parvo coronatis.

Tithymalus dendroides Linariæ foliis ex insulâ Canarinâ. *Pluk., Alm., p. 369; Phyt., tab. 319, f. 5, pessima.*

Euphorbia piscatoria. *Link in Buch Can., p. 158, et Buch, p. 168. — Nob. in Geogr. bot. passim. — Hort. Kew. pro parte?*

Euphorbia mauritanica. *Nob., Florul. Lancerottæ Geogr. bot., pagg. 31, 32 et 33, var. est foliis floralibus valdè dilatatis.*

Tabayba selvaje Nivariensium. — *Tabayba mora* Canariensium. — *Higuerilla* Palmensium ex Buch.

HAB. Hujus stirpis specimina à Teneriffâ, Canariâ, Lancerottâ et Palmâ traximus nec dubitamus quin et in reliquis vigeat insulis. In Palmâ hanc plantam ad altitudinem 1200 ped. super Oceanum loco *la Lavanda* dicto scandentem vidit de Buch, sed planta est ut plurimum maritima.

DISTRIB. GEOGR. Stirps est ex toto Canariensis.

OBS. Hæc species à præcedente quæcum confusa fuit plurimis notis sed præcipuè glandulis longè 2-cornibus et seminibus differt. Nomen in honorem principis egregii fecimus. *Euphorbia* enim ab *Euphorbo* dicta archiatro regis *Jubæ* qui Romæ in domo Cæsaris Julii atque Octavii eductus Mauritaniam citeriorem seu Tingitanam ab Augusto pro regno avito acceperat: post mortem inter deos indigetes à Mauris relatus fuit. Plura græcè scripsit. Exploratores in insulas Fortunatas poetarum tum temporis figmentis et fabulositate obvolutas misit. Numerum, nomina, situs patefecit. Inter alia ibi visa arbores fuisse ferulæ similes ex quibus aqua exprimitur, ex nigris, amara, ex candidis potui jucunda ut à C. Plinio docemur (*Hb. 1. cap. 57*) referebant. Hæc ferulas *Euphorbias* potiùs, nostram ni-

gram amaram ; potui jucundam , quæ et nunc Mauro vocabulo *Tabayba dulce* appellatur. *Euphorbiam* fuisse *balsamiferam*, vix dubitandum. Nostra regi cujus innouerint auspiciis insulæ nostræ et Euphorbi patrono jure dicanda.

14. EUPHORBIA OBTUSIFOLIA. POIR.

E. caule frutescente, ramis apice foliosis, foliis lanceolatis oblongisve acutis vel obtusis, basi latis sessilibus, junioribus subamplexicaulibus, floralibus lanceolatis, acutis ; involucri cyathiformis squamis rotundatis ecornibus apice integerrimis vel obsolete crenulatis, basi angustis ; floris masculi bracteis filiformibus, ferè ad medium laceris ; coccis præsertim junioribus granulatis ; seminibus rotundato-ovatis, nigris, albo variatis, levibus, epistomio pileatis.

Euphorbia mauritanica. Lamck., *Encycl.*, vol. 2, p. 418, non Linn. — *Link in Buch Can.*, p. 158, et *Buch, ibid.*, pag. 168.

Euphorbia virgata. Desf., *Cat. Hort. Par.* — *Pers., Syn.*, vol. 2, pag. 11, non Waldst et Kit.

Euphorbia obtusifolia. Poir., *Suppl.*, vol. 2, pag. 609.

Euphorbia piscatoria. Nob., in *Atl. Vues phyt.*, 3e sér., pl. 2.

HAB. Hanc plantam in arenâ maritimâ ins. Teneriffæ legimus, loco ipso non notato : ad portum forsân Orotavensem ubi eam legit cl. Buchius, undè ad oppidum ejusdem nominis et super *Chiñama* usquè ad altitudinem 3900 scandentem vidit, legit quoque super *Gumar* in convalle *Barranco Hondo* et circâ Candelariam in Teneriffâ, in Canariâ circâ *Galdar Telde* et ad alt. 3800 ped. in valle *Sequillo*. Fatendum nobis in insulis degentibus hanc et præcedentem confusas fuisse species. *Euphorbias* frutescentes quas pro præcedente habuimus, quas autem nunc pro *E. obtusifoliâ* habemus, in valle S. Jacobi Teneriffæ vidimus et in Canariæ cratere primævo Tiraxanæ vidit cl. Berthelot.

DISTRIB. GEOGR. Species est omninò Canariensis.

15. EUPHORBIA ATROPURPUREA. BROUSS.

E. caule frutescente, crasso, glabro, lucido, fuscescente, foliorum cicatricibus crebris notato, foliis ad apicem ramorum plurimis latè lanceolatis, basi attenuatis, sessilibus, glabris, floralibus dichotomiarum primordialium lineari-lanceolatis vel ovatis, summis rhomboideis, latissimis, apice truncatis vel rotundatis, basi sessilibus, vel connatis ; verticillis sessilibus, purpureis vel luteis ; involucri cyathiformis squamis ecornibus, apice rotundatis ; capsulâ amplâ, ovato-oblongâ, levi, glabrâ, purpurascens vel cinnamomeâ ; seminibus elongato-ovatis, rugulosis, fuscis, epistomio conico galericulatis.

Euphorbia atropurpurea. Brouss., *Elench. hort. Monsp.*, 1805, pag. 24, nomen. — *Willd., Enum.*,

vol. 1, pag. 501. — *Link in Buch Can.*, pag. 158, et *Buch, ibid.*, pag. 178. — *Nob., Atl.*, 3e sér., pl. 2.
Tabayba majorera Nivariensium (1).

HAB. Ins. Teneriffæ ad meridiem conversæ decus : occurrit primùm in montium jugo *la Ladera de Guimar* dicto, in valle S. Jacobi, ab *Arguaio* usque ad vallem *Masca* dictam ad alt. 2800 ped. (Buch l. c.), propè oppidulum *Buena Vista* et in promontorio *Punta de Teno* ubi variat foliis floralibus luteo-viridibus nec atropurpureis.

DISTRIB. GEOGR. Planta est Nivariensis.

EXPLICATIO TAB. 207.

1. Ramus fructifer. 2. Rami floridi apex, ambo magn. nat., figg. reliquæ auctæ. 3. Rami floridi dichasia superior. 4. Involucrum dimidiatum cum floribus masculis et flore femineo. 5. Involucrum arte explicatum. 6. Flos masculus major. 7. Idem serici minoris. 8. Bractea floris masculi. 9. Fructûs junioris apex. 10. Fructus maturus medio transitorsum secus. 11. Coccum seorsum pictum. 12. Semen cum epistomio.

* * * Arborescentes.

16. EUPHORBIA MELLIFERA. HORT. KEW.

E. caule arboreo (6-12-pedali), ramis foliosis, purpurascens, foliorum cicatricibus notatis, foliis ad apicem ramorum elongato-lanceolatis, acutis, nervo medio lato, secundariis angulo recto divaricatis, subtus glaucis vel pallidis, junioribus hirtis, mox glabris, floralibus oblongis, concavis, longè ciliatis, basi amplexicaulibus, caducissimis; involucri subinfundibuliformis hirsuti glandulis latis apice orbicularibus; florum masculorum bracteis basi nudis, apice flabellatis, densè pilosis; ovariis tuberculatis; capsulis magnis, pomiformibus, obsolete granulatis; seminibus ovatis, è cinereo fuscis, levibus, epistomio petasiformi marginibus antrorsum sublevatis lunatis.

Euphorbia mellifera. *Hort. Kew.*, ed. 1, vol. 3, pag. 493. — *Vent., Jard. Malm.*, tab. 30. — *Sims., Bot. mag.*, tab. 1305. — *Seub., Fl. azor.*, pag. 27.

Euphorbia longifolia. *Lamck., Encycl.*, vol. 2, pag. 417.

Euphorbia stygiana. *Wats. in Hook. Lond. Journ. of Bot.*, vol. 3, pag. 605.

Atelpha Palmensium.

HAB. Hanc stirpem vivam è montibus Teneriffæ olim in hortum botanicum ill. *mar-chionis de Nava*, qui nunc regius, ut fama est, attulerunt pastores ad hoc à cl. conditore emissi. Eamque nuper arboream, 30-pedalem anno 1845 die 7 Augusti fructiferam, coccis

(1) *Canarienses Majoreros* Fuertaventuræ incolas, à sandaliis Hispanicè *majos*, quibus utuntur, vocant. Planta autem Teneriffæ propria est, nec in Fuertaventurâ occurrit.

jam excussis, in sylvâ *Monte Grande* propè *Barlovento* ins. Palmæ detexit cl. Bourgeau.

DISTRIB. GEOGR. Planta est regionis Macaronesiæ, quæ Maderæ montes lauriferos! et ins. Azoricis attingit (*Watson!*).

Obs. Varietas azorica certè notabilis, sed differentias verè specificas non nobis elicere licuit.

SECTIO III. *APHYLLIS*. NOB.

Involucra ad apicem ramorum nudorum solitaria vel fasciculata, squamis subtensa, omnia hermaphrodita, flore femineo nutante.

17. *EUPHORBIA APHYLLA*. BROUSS.

E. caule frutescente, erecto, crasso, ad basin ramorum squamigero, aphylo, ramis aggregatis, subumbellatis, strictis, pinguibus, viridibus, obtusis, glabris; capitulis ad apicem ramulorum fasciculatis, squamis parvis rhomboideis vel ovatis, scariosis, ciliatis, bracteatis; involucri scyphoidei squamis margine rotundatis, obsolete crenatis, florum masculorum bracteis multifidis hispidissimis; capsulis ovato-3-angularibus, depressis, transversè sinuato-lineatis, glabris; seminibus ovatis, rugosis, cinereis, epistomio conico sulcato pileolatis.

Euphorbia aphylla. Brouss. in *Willd., Enum., vol. 1, pag. 501.*

Tabayba selvaje Canariensium, *Tolda* Nivariensium.

HAB. Occurrit hæc species in rupibus maritimis Teneriffæ propè oppidulum *Buena Vista*, et in regione maritimâ Canariæ ubi copiosa circa ipsam Palmarum urbem.

DISTRIB. GEOGR. Species est Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 208.

1. Ramus floridus magn. nat., figg. cæter. auctæ. 2. Rami apex cum squamis floralibus et florum plurimorum fasciculo. 3. Rami apex cum florum dichasiâ. 4. Capitulum junius cum squamis binis oppositis. 5. Idem propectius involucre secto, ut appareant flores. 6. Involucrum sectum et arte explicatum. 7. Coccum seorsum depictum. 8. Semen.

SECTIO IV. *BALSAMIS*. NOB.

Involucrum ad apicem ramorum solitarium, breviter stipitatum, foliis immutatis rosulatis subtensum, nunc abortu floris feminei sterile, nunc hermaphroditum; flore femineo subsessili, erecto.

18. *EUPHORBIA BALSAMIFERA*. HORT. KEW.

E. caule lignoso, robusto, ramosissimo, ramis brevibus, lignosis, crassis; foliis ad api-

cem ramorum rosulatis, lineari-lanceolatis, brevibus, acutis, subcoriaceis, glaberrimis, pallidis; involucri scyphoidei squamis latis, brevibus, apice rotundatis, margine revolutis, sterilibus latioris polyanthi flore femineo subclaviformi abortivo, majoribus, involucri hermaphroditum oliganthi flore femineo brevissimè stipitato, stipite sulcato apice subsquamato; capsulis orbiculari-depressis, erectis, pilosis; seminibus suborbicularibus, levibus, cinereis, vel fuscis, epistomio destitutis.

Euphorbia balsamifera. Hort. Kew., ed. 1, vol. 2, pag. 137. — Nob., Atlas, 3e sér., tab. 6. — DC. in Buch, Can., 157, et Buch, Ibid., pag. 168.

Tabayba dulce Canariensium.

HAB. Arbuscula est dumosa, nuda, 4-5-pedalis, in insulae Teneriffae orâ maritimâ præsertim meridionali, et orientali circâ oppidulum *Buena Vista* satis communis, in Canariâ quoque meridionali vulgaris, e. g. circâ pagum S. Nicolai, in Fuertaventurâ et Lancerottâ, ubi eam propè portum Bethencourtianum Rubiconis legit celeb. Buchius. Vix unquam à mari 1000 passus secedit, est enim « eine der waermsten Pflanzen der Inseln » uti l. c. dixit cl. auctor qui eam usquè ad alt. 360 ped. circâ S. Crucem Teneriffae, ad alt. 500 ped. in Canariâ et 400 ped. in Palmâ propè *Tazacorte* scandere, sylvamque arborum 20-pedaliùm efficere circâ *Tazarte* et *Mogan* in Canariâ observavit. Quod quidem nos nunquam vidimus.

DISTRIB. GEOGR. Planta est summoperè Canariensis.

Us. Hujus plantae succo, qui mitis et jucundus, fasciolas madidas caprarum papillis, ut obturentur, ne lactem hœdi in montibus sugant, more Gætulorum aboriginum, inducunt, quod pastores Nivarienses linguâ vernaculâ *em-pegar* dicunt. Remediis quoque quibusdam popularibus inservit.

EXPLICATIO TAB. 209.

1. Ramus floridus cum flore masculo. 2. Rami apex cum flore femineo, ovario jam maturescente, ambo magn. nat., figg. cætt. auct. 3. Capitulum fertile longitrossum sectum et arte apertum, *a* flos femineus stipitatus, *b* perigonii rudimentum, *c* flores masculi pauci et breviores quàm in capitulo sterili. 4. Capitulum sterile cum floribus masculis plurimis et femineo abortivo. 5. Idem per medium longitrossum sectum. 6. Involucrum longitrossum sectum et arte explicatum. 7. Capsula cocco altero amoto. 8. Coccum seorsum visum. 9. Semen.

SECTIO V. *CEREIS*. NOB.

Involucra ex angulis rami polygoni aphylli prodeuntia, squamis subtensa, ternata, intermedium in 2-tomiâ sessile, masculum, lateralia stipitata hermaphrodita, flore femineo erecto.

19. *EUPHORBIA CANARIENSIS*. LINN.

E. caule 4-6- angulo, glaberrimo, virescente, angulis callorum nigrorum spinas 1-2 breves pungentes gerentium serie vallatis, capitulis sub callos protrusis, breviter et crassè stipitatis, rarò solitariis, ternatis, intermedio sterili, majore, squamis binis coriaceis, ovatis, sessilibus suffultis, breviter scyphoideis, laciniis internis latis, elongatis, exsertis, squamis latissimis, brevissimis, margine rotundatis, obsolete crenatis; florum masculorum bracteis latis flabellatis laceris; flore femineo squamulis 3 crassis calyculato; coccis 3-cornibus, cornubus falcatis glaberrimis, porphyriino-cinnamomeis; seminibus ovato-orbicularibus, marmoratis, papillulosis, epistomio destitutis.

Tithymalus aizoides lactifluus s. Euphorbia Canariensis, quadrilatera et quinquelatera, cerei effigie, ad angulos per crebra intervalla spinis rectis atronitentibus, Gazellæ cornua referentibus, armata. *Pluk., Alm., pag. 370; Phyt., tab. 320, fig. 2.*

Tithymalus aizoides fruticosus Canariensis aphyllus quadrangularis et quinquangularis, spinis geminis aduncis atrovirentibus armatus. *Comm. Hort. amst., vol. 2, pag. 207, tab. 104. — Blackw., tab. 340.*

Euphorbia canariensis. *Linn., Sp. pl., pag. 646. — Lamck., Encycl., vol. 2, pag. 414. — DC., Pl. grass., tab. . — De Buch, Phys. Beschr. Can. Ins., pag. 157. — Nob., Atl., 3e sér., tabb. 1 et 2.*

Cardon Canariensium.

HAB. Occurrit hæc species 12- atque etiam 20-pedalis ad rupes aridas et in petrosis maritimis insularum Fortunatarum omnium ubi regionis inferioris indolem Libycam exhibet. Ipsa morsu caprino aculeis et lacte viroso tuta inter brachia longè latèque fusa stirpes debiliores hospitio excipit fovetque. Rarò à mari longiùs abit. Usquè ad altitudinem 1700 ped. in Teneriffâ et in valle *de Masca* ad alt. 2800 evectam vidit celebr. de Buch. Caurum fugere et septentrionem putat, undè non nisi in *Tazacorte* et propè *Argual* insule Palmæ nec circà oppidum, et in Lancerottâ meridionali tantùm atque occidentali latiùs disseminetur. Hæc, cùm planta nimiùm vulgata, pro certo non probavimus.

DISTRIB. GEOGR. Species est unicè Canariensis.

Obs. Succus proprius lacteus à cortice læso exsiliens acris est et velox hominibus venenum, sed è medullâ amplâ,

cortice et tubo ligneo detersis, jucundus scattit atque innocuus humor qui pastoribus quàm maximè sitibundis prodest : sic voluit natura et, Libyæ eremis remedia malis vicina obtulit.

INQUIRENDÆ.

Euphorbia rubescens. Link. in *Buch Can.*, pag. 158. — *Buch. ibid.*, pag. 168. — *E. (polygonifolia) dichotoma*, foliis rhombeis basi elongatis, æquilatis, obtusis, subcuspidatis, petalis rotundatis, capsulis lævibus, glabris, medio carinatis. — Folia longiora quàm in *E. Pepli*, 5 lin. longa, 2 lin. lata, Link. — In littore Sæ Crucis ins. Palmæ.

Euphorbia Broussonetii. Willd. *Herb.*, Link. in *Buch Can.*, pag. 158. — *Euphorbia inermis fruticosa* foliis linearibus, utrinquè acutis, umbellâ 5-florâ, sessili, terminali. W

Euphorbia rhombea. Willd. *Herb.*, Link. in *Buch l. c.* — *E. umbellâ 4-fidâ, bisbifidâ, involucellis subrotundorhombis acuminatis, foliis linearibus*, W. — Inter segetes Teneriffæ.

DORSTENIÆ. NOB.
FICÆ ET DORSTENIÆ GAUDICH.

FICUS. TOURNEF.

ENDLICH., Gen. pag. 278.

FICUS CARICA. LINN.

α. sylvestris, frutex, ramis tortuosis, foliis 3-lobis, receptaculis (amphanthiis Link) androgynis, floribus inferioribus femineis, superioribus masculis.

Chamæficus. *Lob., Obs., pag. 612. — Ic., vol. 2, pag. 198, eadem icon. — Johnst., De arb., tab. 24, cum ic. à Lobelio mutuata.*

Caprificus. *Ponted. Anthol., pag. 228, et Erinoseyce, Ejusd., Ibid., pag. 230, tab. 11, pars 2, figg. 1, 8 et 10.*

Ficus Carica β Caprificus. Linn., Sp. pl., pag. 1513.

Ficus Carica sylvestris. Th. Nees ab Esenb. Gen. germ. Artocarp. ic. figg. omnes, præter 2 et 3.

Caprificus. Gasp., Ricerch., pag. 79, tabb. 1 et 2.

β. vera, arbos, foliis 5-lobis, receptaculis (amphanthiis Link) floribus nonnisi femineis, vel paucissimis in ore masculis, fæctis.

Ficus sativa. Ponted., Anthol., pag. 227, tab. 11, pars 2, figg. 9 et 11.

Ficus Carica. Linn. l. c. Hill., Ill. sex. syst., class. 23, ord. 3, ic. — Duham., Arbr., tab. 99. — Th. Nees ab Es. Gen. germ. Artocarp. ic., figg. 2 et 3.

Ficus. Gasp., Ricerch., pag. 76, tabb. 5 et 6.

HAB. In rupibus apricis ins. Canariensium satis frequens est *Ficus Carica* et jam ante Gallorum Hispanorumque adventum Gætulis Canariensibus (1) cognita erat. Nunc quo-

(1) Quibusdam haud notum esse videtur quare in hoc opere Fortunatarum priseos habitatores Gætulos appellavimus. Paucis ergo dicendum. C. Sallustius auctor certissimus de Africâ antiquâ optime disseruit; eam initio habuere Gætuli qui nunc Berberi veri sive Tuerecci et Lybies qui nunc forsân Scelocchi. È connubiis Gætulorum cum exteris nati Numidæ qui nunc Arabes vel Beduini dicti. Mauri qui urbes et nunc tenent ab exteris et Libybus orti, Gætuli Africam omnem sub sole haud procul ab ardoribus usquè ad Æthiops Perosos tenuere. Idem et nunc Berberi usquè ad Senegalis ripam dextram et Nigritas porrigitur. Fortunatarum autem incolas à proximâ Africâ et ex eorum linguæ fragmentis et ex nominibus gentilitiis transvectos satis patet. Palmenses veteres *Beni Haou-*

que, uti olim, cum farinâ hordei tosti (*Gofio*) comeduntur fructus, nec deliciosiores terræ orbis habet.

DISTRIB. GEOGR. Stirps est regionis maris Mediterranei antiquitùs nota, ejusque littora vix spontè deserit, culta autem Britannicæ fines attingit.

Obs. Ambæ hujus arboris formæ summates, Caprificus sc. et Ficus verus, quos pro generibus habet scrutator nuperus acerrimus Gasparrinius, in insulis Fortunatis spontaneæ occurrunt. Caprificus ab incolis *higuera salvaje* vulgari linguâ vocatur. Caprificatio ignota, nec si amphanthiis internascatur Psenes compertum. Ficus spontaneus terris pinguioribus provenit, inter cautes Caprificus. Fici tres seculares in desertissimo craterè *la Caldera* insulæ Palmæ adhuc aluntur, quorum uniuscujusque rami ex cl. Bourgeau orbe 300 metra gallica colligunt, fructus suavissimus turbinato-elongatus, magnitudine ovi, iisque quos Canarienses *breivas* vocant simillimus, cute saturatè violaceâ. Hos Ficos nunquam examinavimus, sed Fici alii Canarienses sylvestres formæ ejusdem in convalle *del Agua* propè oppidulum *Guimar* Teneriffæ à Bourgeau lecti cavum totum amphanthii floribus femineis farctum, canalem autem qui corticem crassum usquè ad cavum ab ore percurrit masculis repletum habent.

ran ex inclytâ gente quæ nomen suum oppido *Haoran* (Europæis *Oran*) imposuit, olim dicti, Africæ quoque populi Canarii Canariam, Gomeri Gomeram obtinere, hi ergò procul dubio pro Gætulis habendi et ex linguæ analogiâ reliqui. Quoad Canarios cf. quæ de canibus scripsimus in præmissis ad Zoologiam hujus operis pag. 7.

URTICÆ. DC.

URTICA. TOURNEF.

ENDL., *Gen.*, pag. 283.

1. URTICA URENS. LINN.

U. caule herbaceo annuo, foliis oppositis 5-nerviis, argutè serrato-dentatis, lætè viridibus, plùs minùs aculeato-pilosis, basi 2-stipulatis; spicis geminatis petiolio brevioribus, rachide filiformi undiquè florigerâ; perigonii laciniis binis majoribus, alterâ aculeatâ.

Urtica minor acrior. Lob., Obs., pag. 282.

Urtica urens. Linn., Sp. pl., pag. 1396. — Fl. dan., tab. 739.

Urtica Canariensium.

HAB. Vulgaris est hæc species in ruderatis ins. Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. Planta est palæogæa quæ nunc per orbem terræ sparsa est.

2. URTICA MEMBRANACEA. POIR.

U. caule herbaceo, annuo, foliis oppositis, ovatis, 3-5-nerviis, grossè serrato-dentatis, longè petiolatis, plus minùs aculeato-pilosis, intensiùs virentibus, petiolis stipulâ unicâ magnâ utrinquè stipatis; spicis geminatis, femineis ad basin ramorum brevibus, masculis superioribus petiolum longè excedentibus, rachide dilatâ, basi nudâ, suprâ medium paginâ superiore florigerâ; perigonii floris masculi foliolis ovatis æqualibus, feminei exterioribus oblongis, angustis, interioribus rotundato-ovatis.

Urtica annua longiùs caudata vulgatissima Lusit. et Africana, nondùm descripta. Grist., Virid. lusit. (ed. Veronæ), pag. 84.

Urtica caudata. Vahl., Symb., 2, pag. 96. — Brot., Phytogr. lus., pag. 163, tab. 151. — Buch., Can., pag. 168, non Burm.

Urtica membranacea. Poir., Voy. en Barb. — Ejusd. in Lam. Encycl., vol. 4, pag. 638.

3. URTICA STACHYOIDES. NOB.

U. caule erecto, ramis decumbentibus, ramulis gracilibus valdè aculeatis et pilis brevibus hirtis; foliis oppositis, ellipticis, superioribus angustioribus, concinnè serrato-crenatis,

basi subcuneatis vel rotundatis, aculeatis, supra opacis vel sole purpurascens, longè petiolatis, petiolo utroque basi stipulis binis minimis stipato; spicis geminatis, polygamis, inferioribus petiolo brevioribus, superioribus elongatis, folium excedentibus, filiformi-subdilatatis, planis, per totam longitudinem floriferis, floribus secundis; masculi perigonii foliolis ovato-lanceolatis, feminei exterioribus brevibus lanceolatis, interioribus ovato-rotundatis; achæniis ellipticis, punctulatis, leviter pubescentibus.

β. *teucriifolia* foliis minimis, glomerulis florum femineorum (quos unicos vidimus), petiolo brevioribus, perigonii foliolis nunc subæqualibus nunc exterioribus angustioribus, subbrevioribus aut ferè dimidio brevioribus, ovario elliptico: an species diversa?

HAB. In rupestribus ad muros et sepes Teneriffæ meridionalis, et in viâ inter Sanctam Crucem atque oppidum Orotavam. Eandem in Canariæ summo monte speculatorio *la Atalaya* legit Despréaux valdèque urere scripsit.

DISTRIB. GEOGR. Species est, ut videtur, omninò Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 210.

1. Ramus floridus magn. nat., figg. reliquæ mag. auctæ.
2. Spica florum hermaphrodita.
3. Flos masculus nondùm apertus supernè visus.
4. Idem junior apertus.
5. Flos femineus.
6. Idem folio perigonii anteriore deflexo ut appareat fructus.
7. Achæmium.

4. URTICA MORIFOLIA. POIR.

U. caule fruticoso, cortice cinereo, ramis laxis, foliosis, aculeatis, foliis cordato-ovatis, apice subcaudatis, grossè crenato-dentatis, longè petiolatis, petiolorum jugo utrinquè stipulâ elongatâ, latâ, 2-nervi, subtùs aculeis deflexis suffultâ, deciduâ, stipato; spicis geminatis, inferioribus flores femineos gerentibus brevibus, petiolo duplò triplòve brevioribus, rachi filiformi, basi nudâ, post medium florigerâ, florum masculorum basi nudis, subdilatatis, petiolo longioribus; perigonii floris masculi laciniis latè ovatis, hirtis, cupulâ ovarii abortivi conspicuâ, floris feminei exterioribus ovatis, hirtis, interioribus rotundato-ovatis atque orbicularibus, 1-2-aculeatis, velutino-glabrescentibus, margine et ad nervum hirtulis; achænio latè ovato, bullato-tuberculato.

Urtica morifolia. Poir., *Suppl.*, vol. 4, pag. 222.

Urtigon Canariensium.

HAB. In regione sylvosâ Teneriffæ et Canariæ ad torrentium margines, in convallium rupibus, necnon in apricis et ad sepes satis vulgaris.

DISTRIB. GEOGR. Species est Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 211.

1. Ramus florum femineorum spicis onustus magn. nat., figuræ reliquæ quæ sequuntur magis minùsve auctæ. 2. Spica florum femineorum. 3. Alabastrum floris masculi supernè visum. 4. Flos masculus apertus cum bracteâ. 5. Staminum cohors cum pistilli rudimento è flore masculo excerpta. 6. Flos femineus junior. 7. Idem provector fructum maturum operiens. 8. Achæmium longitrorsum sectum ut appareat semen pedicellatum, *a* pericarpium, *b* ovulum, *c* chalaza, *d* pedicellus. 9. Idem cum semine sectum, *a* pericarpium, *b* ovulum, *c* perispermum, *d* embryo. 10. Achæmium extus tuberculosum, sed malè depictum. 11. Achæmium maturum longitrorsum sectum, *a* integumentum exterius, *b* testa, *c* perispermum, *d* embryo.

PARIETARIA. LINN.

FLORES monœci, sæpissimè terni vel pluriès terni, dichotomiali majore, femineo vel hermaphrodito, lateralibus minoribus masculis, involucre communi digitatim partito vel regulariter 6-7-laciniato, nunc plano, nunc in tubum florem dichotomiale cingentem conflexo, impositi. PERIGONIUM 4- vel rariùs 5-phyllum, floris tubum magis minùsve concretum. STAMINA 4-5 perigonii foliolis opposita, filamentis florum masculorum ante anthesin sub apice reflexis et cum antheris pronis in perigonii foliolorum cucullis nidulantibus, transversim rugatis et sub anthesin elasticè prosilientibus. OVARIVM erectum, sessile vel stipitatum, florum masculorum magis minùsve imperfectum. OVULUM erectum. STYLUS brevis vel brevissimus. STIGMA capitatum aspergilliforme, vel elongatum ad latus alterum villosum. ACHÆNIUM perigonio persistente cinctum. SEMEN erectum, testâ tenuissimâ, tegmine perispermophoro. EMBRYO antitropus.

HERBÆ annuæ teneræ, aut perennes lignescentes vel frutices, orbis terrarum totius accolæ. FOLIA alterna vel opposita, glabrescentia, pelucida, puncticulata, vel hirsuta. FLORES in glomerulos axillares vel in spicas interruptas paniculam terminalem efficientes conglobati.

§ 1. PARIETARIA. GAUD.

Flores in axillis foliorum glomerati. Involucrum planum, irregulare, 4-5-phyllum, digitatum, 3-florum, femineo intermedio masculis 2 stipato, vel pluriès partitum, floribus pluribus femineis masculisque onustum. Perigonium floris feminei tubulosum, 4-dentatum, sæpè intùs lanatum et post anthesin accretum, semen longè excedens. Stigma capitatum, aspergilliforme. Herbae annuæ vel perennes, basi lignescentes.

1. PARIETARIA JUDAICA. LINN.

P. caule perenni basi lignescente, foliis lanceolatis aut ovato-lanceolatis, utrinquè attenuatis, 3-nerviis, scabris, punctatis; florum glomerulis in axillis foliorum sessilibus, semel 2-chotomis; involucris pilosiusculis, laciniis ovatis vel oblongo-ovatis, 3-5-floris; floris feminei intermedii perigonio apice breviter denticulato, post anthesin elongato, tubuloso, scarioso, rubello, intùs piloso; stylo brevi, stigmatè capitato, aspergilliformi; achænio nigro, nitido.

Parietaria ocymifolia. *Bocc., Pl. sic., tab. 24, fig. a*, forma junior tenera, sed certè eadem ex Guss. undè et *P. judaica* Linn. Mant. hùc referenda.

Parietaria judaica. *Linn., Sp. pl., pag. 1492. — Mant., 2, pag. 501. — Lamck., Ill., tab. 853, fig. 2. — Schkuhr, Handb., tab. 346.*

Parietaria officinalis. *Curt., Fl. lond., tab. . . — Smith, Engl. bot., tab. 879, et Engl. Flor., vol. 2, pag. 222*, pro parte ex descriptione.

Parietaria diffusa. *Mert. et Koch, Deutschl. Fl., vol. 1, pag. 827. — Bor., Fl. du centre de la France, vol. 2, pag. 410. — Delast., Fl. du dép. de la Vienne, pag. 382. — Diell, Rheinisch. Flor., pag. 256. — Koch, Syn., ed. 2, vol. 2, pag. 733. — Guss., Fl. sic. syn., vol. 3, pag. 640.*

Parietaria officinalis § diffusa. *Bab., Prim. flor. sarn., pag. 89, et Man. of Brit. bot., pag. 267.*

Yerva ratonera Nivariensium.

HAB. Legimus hanc plantam in ins. Teneriffâ, circà oppidum Sanctam Crucem et in muris Lagunæ.

DISTRIB. GEOGR. Species est orbis antiqui temperati cujus limites boreales nondùm ritè noti, frigoris autem multò magis quàm affinis *P. erecta* impatiens, quæ Cimbrorum promontorium (Rugen) et Sueciam (Fries) attingit.

Oss. Trevirano asserenti (*Flora od. Bot. Zeitung*, 1855, vol. 2, pag. 482) nihil dubitationis haberi posse quin *P. judaica* Linn., *Sp. pl.*, eadem sit ac *P. diffusa* Mert. et Koch, ut et ex ipsissimis magni magistri verbis, paucis quidem sed satis multa complexis, pateat, valdè assentimur. Comperto autem ex Gussone l. c. non aliam esse *P. ocymifoliam* Bocc. à Linneo in Mant. 2 laudatam, eandem quoque esse *P. judaicam* et Mautissæ lucè clarius patet, undè supervacaneum nomen auctorum Germanorum.

§ 2. *GESNOUINIA*. GAUD.

Flores in axillis foliorum glomerati vel paniculati. Involucrum medio in tubum florem femineum cingentem concretum, laciniis irregularibus, lateralibus digitatis, vel 6-7 æqualibus, 3-florum, flore femineo intermedio, masculis binis, marginibus tubi inter lacinias 2 laterales insidentibus, stipato. Perigonium floris feminei tubulosum 4-dentatum. Stigma elongatum, ad latus alterum plumosum. Fruticuli vel frutices.

2. *PARIETARIA FILAMENTOSA*. NOB.

P. caule frutescente, lignoso, diffuso, tortuoso, rufescente, ramis tenuibus pilis patulis cinereis hispidis, foliis ovato-lanceolatis, obsolete rhomboideis, utrinque attenuatis, pilosis; florum glomerulis subsessilibus; involucris regulariter 3-floris, tubum brevem basin floris feminei sterilibus utrinque stipati amplectentem efficientibus, laciniis elongatis, filiformibus, pilosissimis, erectis et flori femineo, masculis excussis, cum tubo appressis; florum masculorum perigonio campanulato, 4-fido, laciniis lineari-lanceolatis, apice filamentosis, mox scarioso, albo, feminei elliptico, tubuloso, 4-dentato, dentibus brevibus filamentosis, fructifero vix mutato, rufulo; stigmate elongato, subclaviformi; achæniis lucidis fuscis.

HAB. Species est Teneriffæ præsertim meridionalis quæ à fissuris rupium calidiorum prorumpit. Specimina legimus ad fauces convallis Tamadayæ, aliaque à convalle *de Chicayca* propè *Guimar* misit cl. Bourgeau.

DISTRIB. GEOGR. Stirps est Macaronesiaca.

Oss. Hæc species involucro irregulari, sed jam basi tubuloso, et stigmate elongato ad latus alterum piloso, sed floribus glomerulatis prædita, hinc *Parietaria* illinc *Gessouinia* accedens, genera sejungere haud sinit.

EXPLICATIO TAB. 212.

1. Ramus floridus.
2. Flos femineus involucri tubo basi inclusus, masculis 2 stipatus.
3. Involucrum floribus avulsis.
4. Alabastrum masculum jam floriturum arte apertum.
5. Flos femineus.
6. Perigonium floris feminei longitrorsum sectum et arte apertum.
7. Flos femineus, achænio gravidus, involucri laciniis appressis cinctus, lateralibus paullulum amotis ut florum masculorum post anthesin delabentium appareant cicatrices.
8. Achænium ovulo immaturo sætum medio longitrorsum sectum.
9. Idem maturum cum semine eodem modo sectum ut conspiciatur embryo perispermo indutus.

3. PARIETARIA ARBOREA. L'HERIT.

P. caule 20-pedali, ramis rubescentibus, cano-pilosis, foliis alternis, lanceolatis, basi rotundatis vel subcordatis, acutis vel subcaudatis, margine integerrimis, undulatis, triplinerviis, supra scabris, subtus pilis appressis pilosis; paniculis terminalibus, spiciformibus, sanguineis; involucri regulari, campanulato, pubescente, tubo angusto florem femineum juniorem totum fovente, laciniis linearibus, 4 anterioribus et posterioribus æquilatis, 2 lateralibus angustioribus; perigonio florum masculorum 4-partito, rudimento sæpè astylo, floris feminei tubuloso 4-dentato; achæniis pellucidis, involucri tubo coriaceo inclusis.

α. caule arboreo, ramis junioribus pilis adpressis canis, foliis amplis triplinerviis basi subattenuatis, paniculâ erectâ foliosâ, spicis elongatis laxis, involucri laciniis linearibus tubo longioribus, floribus masculis magnis campanulato-trochiformibus, apice ciliato-pubescentibus, rubellis.

β. *rubescens*; caule frutescente, ramis glabrescentibus apice pilosis, pilis patulis, foliis ad apicem ramorum triplinerviis, basi plicato-subcordatis, paniculâ nutante, spiculis multifloris, involucri laciniis oblongo-linearibus tubi longitudine, vel subbrevioribus, floribus masculis campanulatis, apice lanatis, lutescentibus.

Urtica arborea. Linn., *Suppl.*, pag. 417. — *L'Herit.*, *Stirp. nov.*, pag. 39, tab. 20.

Parietaria arborea. *L'Herit.* in *Journ. de Roz.*, vol. 33, pag. 55. — *Hort. Kew.*, ed. 1, vol. 3, pag. 429. — *Poir.*, *Encycl.*, vol. 5, pag. 16.

Bæhmeria rubescens. Jacq., *Fragm.*, pag. 8, tab. 5, fig. 1. — *Hort. Kew.*, ed. 2, vol. 5, pag. 261.

Gesnouinia arborea. Gaud., *Voy. de Freyc. Bot.*, pag. 502.

Ortigon de los Montes Nivariensium, et *Estralladera Palmensium*.

HAB. Occurrit in sylvis opacis Canariæ ad scaturigenes *las Madres de Moya*, Teneriffæ ad sylvas *de las Mercedes* et *Agua Garcia*, et Palmæ circa *los Sauces*. Var. β lecta fuit in sylvâ *Agua Garcia*.

DISTRIB. GEOGR. Arbuscula est verè Canariensis.

EXPLICATIO TAB. 213.

1. Ramus magn. nat., figg. cæteræ auctæ. 2. Florum glomerulus. 3. Involucrium cum floribus masculis et femineo intermedio tubo immerso. 4. Idem floribus masculis decussis, post anthesin clausum. 5. Flos masculus nondum apertus. 6. Idem cum ovario sterili et antheris medio transversè scissum. 7. Flos masculus stigmatiferus. 8. Idem cum ovario sterili. 9. Floris hermaphroditi andræcium cum pistillo sterili è perigonio sublaturum. 10. Flos femineus. 11. Flos femineus formæ alterius. 12. Achæmium junius cum stigmatibus.

13. Idem medio longitrorsum sectum. 14. Ovarium achænio ablatum *a* ovarium, *b* chalaza, *c* corpus diaphanum inter ovulum et pericetum situm.

§ 3. *FREIREA*. GAUD.

Flores in axillis foliorum glomerati. Involucrum irregulare, 6-multilaciniatum, planum, digitatum, 3-florum, femineo intermedio masculis 2 stipato, vel multiflorum. Perigonium floris feminei 4-partitum, achænio post anthesin vix longius vel subbrevis. Stigma capitatum aspergilliforme. Herbae annuæ.

4. *PARIETARIA APPENDICULATA*. NOB.

P. caule annuo, erecto, rarius diffuso, spissè et molliter piloso, pubescente vel glabro, sæpè purpureo-rubescente; foliis rhomboideo-orbicularibus vel ovatis, apice attenuatis, basi cordatis vel rotundatis, obtusis, molliter pilosis vel scabris, purpureo-nigrescentibus vel lætè viridibus, papyraceis, glabris, punctulatis; florum glomerulis rotundatis, sessilibus, pilis albidis obsitis vel pubescentibus; involucro polyphyllo plano, laciniis linearispathulatis vel linearibus, obtusiusculis, piloso-ciliatis, 3-8-floris; floribus sessilibus, centrali majore hermaphrodito, post anthesin vix mutato, femineis rudimentariis masculisque utrinque stipato; floris feminei majoris perigonio tubuloso basi rufo scabrido, ferè ad basin quadrifido, laciniis lanceolatis conspicuè 3-nerviis, apice appendiculo linguiformi virescente hirtis auctis, minorum inappendiculatis, ovario breviter stipitato, stylo brevi, stigmate capitato, aspergilliformi; masculis campanulatis, usquè ad basin 4-fidis, mox scariosis, albidis, caducis; achænio ovato nitidissimo fusco vel stramineo.

α lanuginosa, tota pilosissima, involucri albido-pilosi laciniis linearibus.

β nympharum, gracilis, glabra, foliis latis papyraceis.

γ Vulcani, caule pubescente, foliis ovato-rhomboideis, scabris, purpureo-nigrescentibus, involucri laciniis spathulatis hirtis, perigonii appendiculis latis glabrescentibus.

HAB. Var. *α* in muris oppidi Orotavæ et in valle *del Bufadero* d. 6 Febr. 1845 legit cl. Bourgeau: var. *β* primùm ad fontes *Madres de Moya* dictos, oreodaphnonis opacæ sub umbrâ latentes, deteximus eamque nuper in umbrosis convallis de *Badajos* legit Bourgeus: var. *γ* legimus sæpissimè in basalte duro insulæ Teneriffæ et à petris sole tostis circâ navium purgatorium specimina misit Bourgeus.

DISTRIB. GEOGR. Species est Canariensis.

Obs. Varietates *α* et *β* facie diversæ, reapsè eadem, var. *γ* sola indole, pilorum qualitate, involucri latioribus, glabrescentibus et colore saturato, differre videtur, nullos autem ex sicco characteres específicos scilpello effodere licuit.

EXPLICATIO TAB. 214.

A. Planta integra var. α florida. 1. Involucrum florum cicatricibus notatum omnibus præter 2 ordinis secundarii avulsis. 2. Flos masculus nondum apertus ovario rudimentario medio emergente. 3. Idem arte apertus. 4. Perigonium floris feminei. 5. Flos femineus ordinis secundarii, staminum rudimentis orbi, cum ovario jam secundo. 6. Ovarium junius stylo et stigmate coronatum.

B. Planta integra var. γ . 1. Involucrum explicatum floribus omnibus ademptis. 2. Perigonium floris feminei.

FORSKÄHLIA. LINN.

ENDL., *Gen.* pag. 283.

1. FORSKÄHLEA ANGUSTIFOLIA. RETZ.

F. caule basi lignoso, pilis ascendentibus strigoso, foliis oblongis vel lanceolatis, utrinque attenuatis, subtus cinereo-tomentosis, subtriplinerviis, margine revolutis, sinuato-dentatis, dentibus supra marginem spinosis, involucris angustè turbinatis, pilis validis albis vel rufis hirsutissimis, laciniis lineari-lanceolatis.

Forskählea angustifolia. Retz, *Obs.*, fasc. 3, pag. 31. — Murr., *Comm.*, Gætt., 1784, pag. 24, tab. 2. — Lamck., *Encycl.*, vol. 2, pag. 522.

Forskählea fruticosa. Willd., *Enum. hort. ber.*, vol. 2, pag. 950.

Ratonera Canariensium.

HAB. Occurrit hæc planta in rupestribus siccis et in ruderatis regionis inferioris inss. omnium Canariensium, undique copiosissima.

DISTR. GEOGR. Species est Canariensis.

Obs. Variat caule nunc nunc ramis elongatis magis minusve strigosis foliisque majoribus vel minoribus. Inter pilas proboscides insinuant muscæ nec extrudere potentes capti moriuntur. Pro *Parietaria* à pharmacopolis usurpatur unde nomen vulgare.

THELYGONUM. LINN.

ENDL., *Gen.* pag. 285.

THELYGONUM CYNOCRAMBE. LINN.

Alsines facie planta nova. Col., *Phyt.*, tab. 36.

Cynocrambe Dioscoridis. C. Bauh., *Prodr.*, pag. 59.

Cynocrambe Alsines foliis. Barr., *lc.*, pag. 335.

Thelygonum Cynocrambe. Linn., *Sp. pl.*, pag. 1411. — Lamck., *ill.*, tab. 177. — Delil. in *ann.*, sc. nat., vol. 19, pag. 370, tab. 13. — Th. Nees, *ab Es.*, *Gen. germ. Cynoer.*

HAB. In humidis convallium Teneriffæ circa Guimar et alibi, in Canariâ ad fontes Madres de Moya necnon ad speluncas *las Cuevas de los Frayles* (Bourgeau) et in insulâ Palmâ in convalle de los Sauces (Bourgeau).

DISTRIB. GEOGR. Planta est regionis maris Interni.

BOSEINEÆ (CHENOPODEARUM SUBTRIBUS).

Flores diœci. Stamina 5, calycis laciniis opposita, disco annulari dentium glandulorum ordine interiore stipato inserta. Embryonis annularis perispermum farinaceum album cingentis cotyledones planæ, exteriori majore interiorem minorem fovente, radiculâ descendente.

Obs. *Boseam* istic inter Celtideas et post Urticeas, repugnante autem naturâ nuptiisque illicitis copulatam, cum cel. Endlichero relegare in animo erat. Ritè autem perspectâ aliter statuimus. *Phytolaccarum* certè pro subordine habenda esset et ad eas admovenda nisi stamina calycinis laciniis opposita, ergò inter *Chenopodicas Phytolaccas* finitimas propè *Betam*, cui embryo annularis, stamina disco inserta, locanda. Dentes disci qui staminum aciem interiorem seu staminodiorum prodere videntur, quæ res in hoc ordine valde abnormis, hanc approximationem soli vetant, sed ni fallimur in *Betâ maritimâ* intrâ stamina crassificatio quedam disci, nostræ plantæ disci denticulis non omninò dissimilis quamvis multotiès tenuior, occurrit, sed hujus ex vivo certiores nos facere non licuit. Idem quoque incrementum in *Betâ Webbiana* Moq. et in *Teloxy aristatâ* ejusdem apparet. Si tamen neque *Chenopodiceis* neque *Phytolaccas* ob hanc staminodiorum turmam addicenda, ordinem tum certè multò nimis macrum sed ordinem proprium vix aliis ullis affiniorem efficiet.

BOSEA. LINN.

CALYX 5-partitus, laciniis ovatis membranaceis. COROLLA nulla. STAMINA in floribus masculis 5, calycis laciniis opposita, disci crassi subhypogyni intra stamina dentati margini inserta, filamentis basi dilatatis apice subulatis, margine levibus, calycem excedentibus, antheris bicularibus longitrorsum dehiscentibus, versatilibus, in præfloratione extrorsis, in floribus femineis 3 vel 5 rudimentaria. Ovarium floris masculi pyramidato-ovatum, feminei ovatum, 1-loculare, 1-ovulatum, ovulo campylotropo basifixo. STYLI 3, recurvi, intus stigmatosi. BACCA globosa, demùm exsucca, calyce persistente subtensa. SEMEN globosum, erectum, testâ crustaceâ, levi, nitidâ. EMBRYO annularis perispermum

farinaceum copiosum cingens. RADICULA infera. COTYLEDONES planæ, incumbentes, exteriore majore interiorem minorem fovente.

FRUTEX canariensis robustus, 6-pedalis, erectus, odore nauseoso præditus, ramis virgatis, cortice levi viridi-nigrescente. STIPULÆ nullæ. FOLIA alterna, petiolata, ovato-lanceolata, acuta, margine undulata, integerrima, levia, subcoriacea, persistentia, intensè viridia, exsiccatione nigrescentia. FLORES in axillis foliorum spicati, spicis erectis, folio brevioribus, vel in ramulis lateralibus, foliorum superiorum defectu, in racemum apice aphyllum et demùm subincurvum digestis, pedicellis bracteatis.

BOSEA YERVAMORA. LINN.

Arbuscula baccifera Canariensis, syringæ cœruleæ foliis. *Pluk. Alm.*, pag. 42.

Frutex peregrinus horto bosiano yerva mora (1) dictus. *Walth., Hort.*, pag. 24, tab. 10.

Bosea. *Linn., Hort. Cliff.*, pag. 84.

Bosea yervamora. *Linn., Sp. pl.*, pag. 326 excl. syn. Sloanei. — *Lamck., Encycl.*, vol. 1, pag. 439.

— *Gaertn.*, vol. 1, pag. 376, tab. 77. — *Jacq. fil., Eclog.*, tab. 25.

Hediondo Canariensium.

HAB. Occurrit hæc planta in rupestribus necnon in sepibus Teneriffæ et Canariæ ubi ad septentrionem et Etesios vergunt. Specimina legimus in convalle de Almeida Teneriffæ ubi uberrima, ab eodem quoque loco eam traxit Bourgeæus, crescit etiam circa templum Sanctæ Mariæ de Gracia (Bourgeæus) circa oppida Orotavam et Guimar in convalle, necnon ad pagum Sancti Joannis de la Rambla. His stationibus addit Buchius promontorium del Hidalgo et vallem Palmar. In Canariâ in valle Sanctæ Brigidæ eam vidit cl. Buchius et à Monte Doramas ubi aquæ lapsus Los Caideros dictus floribus masculis aprile 1846 decoram recollegit cl. Bourgeæus. Ex cl. de Buch non ultrà altitudinem 1400 pedum super oceanum scandit.

DISTRIB. GEOGR. Stirps est unicè Canariensis.

Obs. Boseam Phytolacceis, jam viam acumine noto prætentans, sed non sine dubio, addixit magnus Jussæus. Nuper inelyti Germani Meisnerus et Endlicherus, genus uti incertum, errorem quasi præsentiscentes, ad Celtidea-

(1) De hoc nomine in MSS de quibus jam diximus ità ritè loquitur doctus Canarius Viera. • Este apellido Castellano de *Yerba mora* provendria sin duda del equivocado nombre con que la oyò llamar el que primero la reconoció en el país; pues la *Yerba mora* es el *Solanum nigrum* planta muy diferente del Hediondo. •

rum calcem eam amandaverunt. Celtideis habitu toto, ovulis basifixis et radiculâ inferiore differt. Habitu autem et characteribus omnibus technicis (illustri Endlichero, cum vastum atque utilissimum sibi sumpsit opus, aut non perfectè notis aut prorsùs incognitis), uno excepto eoque permagno, staminum scilicet quoad perigonii lacinias situ, cum Phytolacceis ad amussim convenit. Hoc ipso caractere Chenopodiis quarum stamina normaliter perigonii laciniis opposita, accedit. Itaque Phytolaccea est signo chenopodiarum technico prædita, addito staminodiorum ordine tertio, si disci dentes pro staminodiis habendi, uti suprâ dictum est.

SALICINEÆ. L. C. RICH.

SALIX. LINN.

ENDL., *Gen.* pag. 291. — TH. NEES, *ab Es. Gen. germ.*

SALIX CANARIENSIS. CHR. SM.

S. monadelpha, ramis purpurascens, junioribus hirtis; foliis elongato-lanceolatis, acuminatis, margine obsolete dentatis, subtus glaucis nervis pubescentibus, stipulis deciduis; amentis elongatis, cylindraceis, hirsutissimis, breviter stipitatis, bracteis ovato-oblongis, hirtis, glandulâ tori brevi, filamentis inferne pilosis; ovario longè stipitato, stylo brevi, stigmatibus crassis, capsulis urceolatis glabris.

Salix canariensis. Chr. Smith ex Link in *Buch Besch. Can. Ins.*, pag. 159, et *Buch, ibid.*, pag. 178. — Lowe, *Prim. Flor. et Faun. Mad.*, pag. 14.

Sauce Canariensium.

HAB. Non infrequens est species hæc amœna in aquosis et ad convallium rivulos Teneriffæ Canariæ et Palmæ. Hinc salicti locis plurimis nomen et familiæ amplissimæ cognomen nobile *Sauzal*.

DISTR. GEOGR. Species est unica ac propria regionis Macaronesiæ quæ Maderam pariter et Fortunatas incolit nec in Asturum insulas aut Gorgonum provehitur.

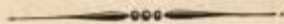
DESCR. Arbuscula 20-pedalis, ramis virgatis robustis, cortice purpurascens pube albidâ irrorato, junioribus densè hirtis. GEMMÆ magnæ ovatæ, perulâ acutâ, hirsutâ, fusco-rufâ. FOLIA elongato-lanceolata, acuminata, juniora utrinque molliter puberula, majora 5-pollicaria 6 lin. lata irregulariter et obsolete dentato-crenata, basi attenuata vel subrotundata, suprâ viridia, subtus glauca, persistentia, nervis venisque prominulis luteis pubescentibus, petiolata, petiolo 3-4 lin. longo, pubescente, luteolo, basi dilatato, stipulis foliaceis, ovato-lanceolatis, 2 lin. longis integerrimis, suprâ viridibus subtus hirtis sessilibus, caducissimis. AMENTA pedunculata, pedunculo 2-3 lin. longo, gracili, hirsutissimo, mascula 2-3 poll. longa 2-3 lin. lata, arcuata, squamis oblongis acutis extus hirtis pedunculi longitudine caducis subtensa, squamis bractealibus oblongo-ovatis lanceolatisque, obtusis, pilosis, apice discoloribus: feminea masculis breviora, squamis bractealibus oblongis, ovarii stipitis longitudine, persistentibus. STAMINA 2, basi conjugata, glandulâ tori oblongo-rotundatâ, filamentis elongatis, basi hirsutis, carneis, antheris ovatis utrinque rotundatis. OVARIVM pyramidato-ellipticum subpubescens, mox leve,

fuscum, apice attenuatum, basi stipitatum, stipite ovario paullum brevior, stylo brevi, stigmatibus crassis, rotundatis, papillosis. SEMEN cylindraceum, subtus subventricosum, glabrum, diaphanum. EMBRYO minimus ovatus, radicula crassa acuta, cotyledonibus lineari-lanceolatis.

Obs. Salicinea altera, ab Hispanis illata, *Populus* sc. *alba* L. nunc ferè spontanea evasit, quamquam nusquam in Teneriffa obvia sit, in valle autem *Vega de San Mateo* Canariæ sponte nascitur et in convallibus Sancti Sebastiani et Chupudensi Gomere ex cl. Bourgeau vulgaris. Arborea capulifera omnes à colonis advectæ et sativæ, indigenæ in totâ regione Macaronesiâ nullæ. *Quercus Canariensis* Willd. Enum. pag. 975. *Q. Turneri* ex ipso auctore affinis est ambæque *Q. lusitanicæ* Lamck formæ nec ullibi spontaneæ, conf. Webb It. Hisp. pag. 12. Suberem sylvas in Teneriffa efformantem notavit Bourgeæus sed certè ut in Maderâ, ubi *Q. mitis* Banks (cfr. Lowe Prim. Flor. et Faun. Mad. p. 15 et Nov. Flor. Mad. p. 10) intrusa. *Castanea vesca* utilissima arbor daphnonas Canarienses undequaque occupavit, nullatenus tamen spontanea, nec nucibus sparsis sponte repullulat.

EXPLICATIO. TAB. 215.

1. Ramus amenta mascula ferens.
2. Ramus cum amentis femineis.
3. Bractea cum staminibus à dorso visa.
4. Eadem antrorsum visa cum glandulâ.
5. Eadem à latere visa.
6. Bractea amenti feminei cum ovario et glandulâ.
7. Capsula jam dehiscens.
8. Gemma.

MYRICEÆ. L. C. RICH.

FAYA. NOB.

FLORES dioeci, *masc.* in amentis brevibus thyrsoides glomerati in axillâ bractæ lanceolatæ solitarii. STAMINA 3-5, quinto minore, filamentis post medium conjugatis, antheris orbiculatis, 2-ocularibus, loculis longitrorsum dehiscentibus, patulis. POLLEN luteum, ovato-angulatum, humectatum rotundato 3-gonum, papillas emittens diaphanas. FLORES *fem.* in axillis bractearum concavarum per amentum longum sparsarum, glomerulis bracteolatis circa axim brevissimam congesti, squamulis hypogynis inter se agglutinatis confluentibus inclusi atque arcuè adnati. STYLUS brevissimus, immersus. STIGMATA ad medium immersa, supernè intus papillata, exserta, clavulata, acuta. FRUCTUS syncarpium è drupis plurimis fertilibus vel abortivis circa receptaculi obsoleti vestigia, squamarum concretarum carnescentium ope in baccæ speciem, earundem papillis accretis succosis muricatam, conflatum. DRUPÆ osseæ. SEMEN erectum, basi latâ fixum, apice acutum, testâ tenui, tegmine hyalino. PERISPERMUM nullum.

ARBOR 20-25-pedalis regionis Macaronesiæ totius cives. RAMI striati, nodosi, cortice fusco, junioribus lutescentibus, appressè pilosulis, punctulatis. FOLIA alterna, lanceolata, coriacea, persistentia, dentata vel subintegerrima, suprâ nitida, subtus nervoso-reticulata, minutè punctulata, margine revoluta, basi attenuata, breviter petiolata, juniora squamato-pubescentia, inodora.

1. FAYA FRAGIFERA. NOB.

Myrica Faya Hort. kew. vol., pag. 397. — Duham. Arbr., ed. 2, vol. 2, tab. 56. — Brot., Flor. lus.,

vol. 1, pag. 211. — Poir., suppl., vol. 2, pag. 696. — Link in Buch. Beschr., Can. Ins., pag. 159, et Buch., ibid., pag. 183.

Faya Canariensium et syncarpia *Creces*.

Faya insularum Maderæ Lusitanorum.

HAB. Nemorum Canariensium propria cives *Faya*, ante sylvas dumeta quoque colit et si illæ incuriâ hominum et pecorum morsu vastatæ reluctatur ultimâ atque obstat, cum noviter consitæ sororibus anteit et terras prima vestit. Fructus *Creces* dicti edules et non insuaves.

DISTR. GEOGR. Crescit hæc arbor in insulâ Maderâ et in Asturum archipelago, ubi nomen dedit insulæ Fayal. *Faya* et *Haya* Lusitanis et Hispanis quæ Latinis *Fagus*, ob similitudinem arboris nostræ cum *Fago sylvestri*, quæ vix mihi vera videtur. Colitur in Lusitaniæ lucis et ambulacris! ubi ex Brotero l. c. *Samoco* dicitur et *Faya das Ilhas*. In pineto regio propè oppidum Leiria et in Cynthiæ montosis, ubi semper nobis consita visa est, ex eodem quasi spontanea facta est. In Algarbiâ indigenam vidisse nobis affirmavit celeb. atque amicissimus chiliarchus Bory de Sancto Vincent. Nec mirum, nam in pulcherrimâ Monachorum sylvâ Busacensi inter arbores verè indigenas proceritate præstat *Juniperus glauca* Lamck, uberrima enim Lusitania, ibi favoniis ardores leniti et frigus, atque omni idoneum et cælum et terra.

EXPLICATIO TAB. 216.

1. Ramulus floribus masculis onustus. 2. Ramulus fructifer. 3. Flos masculus 3-staminifer, cum bracteâ, retrorsum visa. 4. Flos masculus, antrorsum visus, 5-stamineus, stamine quinto minore. 5. Florum femineorum glomerulus depressus è squamæ axillâ prodiens. 6. Stylus cum ovario. 7. Syncarpium 4-drupaceum longitrorsum sectum. 8. Syncarpium 3-earpum longitrorsum sectum. 9. Semen junius tegmine hyalino indutum (casu disrupto) embryonem exhibens. 10. Semen maturum.

CALLITRICHINEÆ. LEVEILLÉ.

(IN ANN. SOC. LINN. PAR., 1824, PAG. 229.)

CALLITRICHE. LINN.

ENDLICH., *Gen.* pag. 268.

1. CALLITRICHE STAGNALIS. SCOP.

C. foliis omnibus obovatis, 5-7-nerviis, bracteis æqualibus oblongo-lanceolatis, acutis vel demùm obtusis, falcatis; staminibus longissimis; capsulâ alatâ.

Callitriche stagnalis Scop. *Flor. carn.*, vol. 2, pag. 251. — Kutz in Reich, *Plant. crit. cent.* 9, pag. 36, tab. 932, fig. 1184-6. — Koch, *Syn.*, ed. 2, vol. 1, pag. 271.

HAB. Legimus hanc plantam in stagnis planitie Lagunensis Teneriffæ; cl. Bourgeæus eandem ex aquilegiis cœnobii Sancti Dionysii del Monte et è scaturiginibus convallis Sanctissimæ Virginis insulæ Canariæ mandavit.

DISTR. GEOGR. Species est cujus expansio per terræ orbem nondùm nota.

GNETACEÆ. BLUME.

EPHEDRA. LINN.

ENDLICH., *Gen. pag.* 263. — TH. NEES, ab Es. *Gen. germ.*

1. EPHEDRA EQUISETIFORMIS. NOB.

E. frutex decumbens, ramis crassis nodosis, ramulis plurimis, gracilibus, confertissimis, brevibus, tenacibus, obsolete striatis, levibus, acutis; foliis in vaginam longam, cylindraceam, utrinque coloratam, persistentem, 2-dentatam, dentibus acutis vel obtusis, connatis; floribus masc... fem. oppositis, pedunculatis, erectis, bracteis ovatis, acutis, subscariosis, albidis, fructu (immature) ovato-elliptico.

HAB. Frutex est rupestris regionis Alpinae seu Teydensis. Specimina nostra legimus ad fontem rosae Armidae, alia ad pylas excelsas *la Degollada del Cedro* dictas in rupibus montis *la Fortaleza*, florida legit cl. Bourgeaux d. 19 maii 1846.

DISTR. GEOGR. Species est Canariensis.

Obs. Differt ab *E. distachya* ramulis gracilibus vix striatis, confertis, foliorum vaginis elongatis diu persistentibus, bracteis coriaceis albidis subscariosis, fructu elliptico nec ovato, ab *E. denique majore* Host., cui rami confertiores, vaginis omnino diversis.

2. EPHEDRA DISSOLUTA. NOB.

E. frutex ramosus, ramulis plurimis ex eodem nodo prodeuntibus, robustis, fragilibus, ad articulos secedentibus; foliorum vaginis brevissimis, curtis, sub-2-dentatis; floribus masculis..., fem. ad articulos fasciculatis, longè pedunculatis, pedunculis bracteolarum vaginis crebris brevibus circumscissis sese mutuò recipientibus, stipatis; fructu (immature) angusto, cylindraco.

HAB. In fissuris rupium jugi montium *la Risbala* dicti quod vallem Orotavensem ad occidentem claudit propè pagum *Tigayga*.

DISTR. GEOGR. Stirps esse Canariensis videtur.

Obs. Differt ab *E. fragili* Desf, cui nimium forsàn affinis floribus femineis longè pedunculatis et foliorum vaginis curtissimis.

3. EPHEDRA ALTISSIMA. DESF.

E. caule elato, sarmentoso, scandente, ramulis flexilibus, elongatis, tenacibus, striatis; foliorum vaginis brevissimis, acutè 2-denticulatis; floribus fem. binis vel pluribus fasciculatis, pedunculatis, pedunculo sæpissimè deflexo, bractearum vaginâ cupulæformi, margine subintegro.

Ephedra altissima. Desf. ! *Fl. atl.*, vol. 2, pag. 371, tab. 253. — Boiss. ! *Voy. esp.*, vol. 2, pag. 581.

HAB. Hanc plantam in rupestribus vallis Ximenez ins. Teneriffæ propè aquarium die 10 maii 1846 floribus fem. onustam collegit cl. Bourgeau.

DISTR. GEOGR. Species est Mauritanica (Desfontaines) quæ Hispaniam meridionalem attingit (Boissier).

CUPRESSINEÆ. RICH.

JUNIPERUS. LINN.

ENDLICH., *Gen.* pag. 258.

Subgenus I *Juniperus*. Folia ternatim verticillata. Amenta feminea 6-squamata, squamis 2-seriatis, ternatim verticillatis, serie imâ 3-ovulatâ.

Obs. *Juniperus* et *Sabina* duo forsân genera constituunt. Conf. quæ de *Pachylepide* optimè dissernit cl. Ad. Brongniart, *Ann. sci. nat.*, vol. 30, pag. 188, ubi, in *Cupressineis*, foliorum atque inflorescentiæ squamarum positionis, analogiam monstravit.

1. JUNIPERUS CEDRUS. NOB.

J. trunco arboreo, ramis pendulis, ramulis cæsiis, foliis ascendentibus; fructu globoso, immaturo cæruleo, mox aurantiaco, carnosio, abortu 1-spermo, seminibus cerasiformibus, compressis, margine acutis, subalatis.

Juniperus Oxycedrus subspec. *grandifolia*, *Link in Buch. Besch.*, *Can. Ins.*, pag. 159, *ex parte excl. plantâ Lusitanicâ*. *Buch, ibid.*, pag. 185.

Juniperus Cedrus. *Nob. in Geogr. bot. et atl.*, tab. 8, fig. 1.

Juniperus pendula. *Loud. Abridg.*, pag. 108, cum icone.

Cedro Canariensium.

HAB. Arbor est insignis quæ regionem Alpinam seu Teydensem cum Nivarjæ appulerunt Hispani, longè latèque ornat; fuit ingens truncus qui nomen pylis *la Degollada del Cedro* dedit: nunc pauca supersunt: quædam scilicet in jugo cyclico, aliæ ad fontem *Traste de Doña Beatriz* super Chasnam, aliæ in altioribus convallis *del Agua* propè Guimar secundùm cl. Bourgeau. Occurrit quoque in Palmâ, ubi notissimus mons *el Pico del Cedro* arbore grandævâ coronatus quam delineavit cl. Berthelotius, extant et in cratere vasto *la Caldera* aliæ pauca, juniores vix ullas vidimus cùm semine sparso ob pecora re-germinare nequit. A Canariâ quoque nondùm omninò exul, eam enim in cratere suo primævo cui nomen *la Caldera de Tiraxana* vidit Bourgeæus.

DISTR. GEOGR. Species est regionis Macaronesiæ.

Obs. Arbor longæva decem lustra sub diò in horto Kewensi hospitata, ex seminibus proculdubiò à Massonio allatis, permansit, nuper mutatâ horti symmetriâ è statione sæculari erepta occubuit. Eandem esse plantam nostram ac

Kewensem certos nos fecit cl. Rauch, qui eam pro opere Loudoniano delineavit, sed nomen nostrum antecessionis jure admittendum.

DESCR. ARBOR excelsa, ramis arcuatis, pendulis, ramulis lentis flexilibus fuscis, junioribus 3-gonis rore glauco sæpe conspersis. FOLIA terna, $3\frac{1}{2}$ -4 lin. longa, $\frac{1}{4}$ lin. lata, conferta vel subdistantia, glaucescentia vel pallidè viridia, ascendentia vel explicata, subtùs convexa carinata, suprâ canaliculata, nervo medio prominulo lineis 2 glaucis stipato, sessilia, basi subdilatata, apice obtusiuscula vel acuta, vix pungentia. AMENTA mascula axillaria ovata, obtusa, squamis ternatim verticillatis, rhomboideo-rotundatis luteis superioribus purpurascensibus stamina basi 2 vel 3 foventibus. AMENTA feminea 3-ovulata, ovulis elongatis, apicibus cornutis exsertis. FRUCTUS orbicularis, junior cœrulescens, ovulorum apicibus exsertis 3-cornis, maturus baccatus orbicularis aurantiacus, 1-spermus. Semina subtriquetra vel compresso-orbicularia, margine acuto sæpe membranâ deciduâ tecto, testâ osseâ, tegmine (sacco embryoneo) tenuissimo, cylindraco, perispermum crassum obvolvete. EMBRYO in axi perispermi elongatus, spathulatus, cotyledonibus elongato-ovatis planis crassiusculis, radiculâ cylindraccâ, funiculo seu resticulâ suspensoriâ terminatâ.

EXPLICATIO TAB. 217.

1. Ramus cum fructu maturo ex specimine in jugis montium cyclicis *el Filo de las Cañadas* lecto. 2. Ramus cum fructibus minoribus (amentis superioribus immaturis imo maturo) et foliis distantibus ex monte *Pico de los Muchachos* insulæ Palmæ. 3. Ramus cum foliis confertis et fructu majore nondùm perfectè maturo, è cratere vastissimo insulæ Palmæ *la Caldera* dicto. 4. Folium, prout figuræ omnes sequentes magnitudine auctum, à paginâ superiore visum. 5. Amentum masculum nondùm explicatum. 6. Squamarum inferiorum steriliùm verticillus 3-phyllus ex amento excerptus. 7. Squama inferior antheris stipata à dorso visa. 8. Eadem à facie visa. 9. Amentum femineum jam fecundatum ovulorum apicibus inter squamas 3 superiores exsertis. 10. Idem ex alto visum. 11. Idem longitrossum sectum ovulo anteriore direpto. *a*, apex verticilli squamarum inferiorum; *b*, verticilli squamarum interiorum apex; *c c*, ovula jam gravida. 12. Semen integrum alâ *a* apice velatum. 13. Idem longitrossum sectum; *a*, testa ossea; *b*, tegmen; *c*, perispermum; *d*, embryo, resticulae suspensoriæ tæniâ tortâ ad *e* coronatus.

SUBGENUS II. — SABINA.

Folia spiraliter sparsa, demùm approximatione 2-3-et 4-terna. Amenta feminea multisquamata, squamis ovula pluriseriala stipantibus.

2. JUNIPERUS PHOENICEA. LINN.

J. arbor excelsa vel frutex ramis fuscis, foliis ramulorum nascentium ovatis, acutis,

distantibus, spiraliter sparsis, oppositis vel 4-ternis, vegetiorum confertis, invicem arctè imbricatis, ternatis, ovulatis, obtusiusculis; fructu juniore cœrulescente squamarum apicibus crebris notato, maturo orbiculari, lævi, rufo vel nigrescente.

Cedrus major. *Clus., Hisp., pag. 100.* — *Cedrus major* Dioscoridis *ejusd. Hist., vol. 1, pag. 38.*

Juniperus phœnicea. *Linn., Sp. pl., pag. 1471.* — *Duham. Arbr., ed. 2, vol. 6, tab. 17.*

Juniperus thurifera. *Link in Buch. Besch., Can. Ins., pag. 159, et Buch, ibid., pag. 168.*

Sabina Canariensium.

HAB. Paucae hujus speciei arbusculæ extant circà Guimar et Arico Teneriffæ pagos, eamque in convalle de Jerque et inter Guia et Adexe invenit cl. de Buch. Cratere prisco *de la Caldera* ins. Palmæ supersunt adhuc quædam magnitudinis ingentis arbores quæ Cedros Libani montis proceras adæquant. Occurrit quoque in ins. Gomerâ ubi in valle Hermiguæ vulgaris ex Bourgeæo. In ins. Hierro ex eodem saltum efficit circà pagum cui nomen exinde *Sabinosa*, duas quoque arbores in Canariâ vidit ad Tenteniguadam cl. Bourgeæus et specimina ex eadem insulâ misit Preauxius.

DISTR. GEOGR. Arbor est regionis maris Mediterranei.

ABIETINÆ. RICH.

PINUS. LINN.

ENDLICH., *Gen.* pag. 260.

1. PINUS CANARIENSIS. DC.

P. trunco procero, squamis foliaceis oblongo-linearibus, acutis, albo ciliatis, revolutis; foliis (spuriis) trinis gracilibus, acutis, margine et nervo medio serrato-scabrellis, longissimis, laxis, viridibus; amentis femineis et strobilis junioribus erectis, adultis elongato-ovatis, rectis, obtusis, breviter pedunculatis, squamis rhomboideis, convexis, medio in umbonem obtusum protractis; semine alis subduplò brevioribus.

Pinus canariensis. Chr. Smith. in Buch. *Beschr.*, *Can. Ins.*, pag. 159. Buch, *ibid.*, pag. 184. — DC., *pl. rar. du jard. de Gen.*, pag. 1, tab. 1 et 2.

HAB. De pinetis Nivariensibus et pinorum regione alt. 4000 fere ad 6000 ped. conf. priorem hujusce voluminis partem (Géogr. Bot.) deest hæc arbor in Purpurariis quæ nunc Lancerotta et Fortis Fortunæ insula. In Gomerà truncus unicus cacumen rupis Agando rusticorum securibus tutus coronat, et in Hierro pinetum ex cl. Bourgeau (*el Pinar*) arboribus densum extat. In Palmà et Canarià pineta plurima, sed omnia nunc ut in Nivarià arboribus effetis sparsis rarisque habitata, quas circum juniores vix ullæ aut paucissimæ repullulant; (tanta colonorum incuria!) sylvas juniores binas in Teneriffà alteram inter convallem *Barranco Hondo* et Yguesten alteram super oppidum Icod, unicam in Palmà in vià quæ ad pagum Fuencaliente conducit, vidimus.

DISTRIB. GEOGR. Arbor est Fortunatarum propria.

DESCR. Arbor excelsa, ramis latè patentibus apice frondosissimis, squamarum foliacearum cicatricibus rhomboideo-ovatis tessellatis, albarno lutescente e fibris laxioribus circulis annotinis intervallis latiusculis dispositis, ligno vero ponderosissimo resinâ copiosâ scatente et inde *tea*, quæ tæda, dicto, sub dio per secula durabili, vetustiore vix ac ne vix aquæ innatante. FOLIA terna, pereannantia, saturatè viridia, 8-10-pollicaria, subtùs rotundata, suprâ canaliculata, nervo medio prominente scabrello, acuta, margine argutè denticulata, vaginâ 6 lin. longâ scariosâ lacerâ pilosâ, è squamis plurimis apicibus liberis confectâ. SQUAMÆ (folia vera) ramorum nascentium oblongo-lineares, acutæ margine fimbriis albi-

dis ciliatæ, revolutæ, fulvæ. **AMENTA** mascula ad apicem ramulorum in spicam cylindricam 4 pollices longam spiraliter verticillatam digesta, singula ex axillâ squamæ foliaceæ prodeuntia, ovata, basi attenuata, fulva, connectivis squamulaformibus apice latis, rotundatis, margine scarioso-erosis, antherarum loculis oblongis, apice latioribus, polline ovato-rotundato: feminea solitaria, erecta, stipite squamatâ 5 lin. longâ crassâ stipata, 5 lin. longa, 3 lin. lata, ovata, obtusa, purpurea, rore glauco conspersa, squamis basi bracteolâ oblongo-rotundatâ adnatâ stipatis, apice rhomboideo-dilatatis, lineâ medianâ lateribus alatâ percursis, suprâ ad marginem intus reversam dentatis. **STROBILI** juniores erectiusculi, adulti horizontales vel subdeflexi, 9 pollices longi, 3 pollices lati vel rarius in arboribus inter cautes aridas enatis 2-1½ pollices longa, 1 poll. lata, ovato-oblonga, obtusa, squamis in spiras 9-11 dispositis, spiris è squamis 7-9 confectis, apice rhombeis, carinâ acutâ transversâ percursis, medio in umbonem obtusam magis vel minus porrectum exstantibus. **SEMINA** elongato-ovata compressa, fusca, alâ fulvâ semine subduplò longiore.

ADDENDA ET CORRIGENDA AD FINEM DICOTYLEDONEARUM.

Sect. 2, pag. 11 et pag. 158.

Mors Tinguarri.—Cujusdam historiæ Canariensis uti credimus periti verbis fisi, Tinguarum heroem Nivariensem, cui genus plantarum nobis suadentibus à cl. Parlatores dicatum, navi cum fratre Bencômo impositum mortem sibi per inediam conscivisse, falsò diximus. Mortuus est per inediam alius reguli comes. Tinguarum anno superiore 1496 post prælium Lagunense, ubi incredibili audaciâ pugnaverat, fugientem miles insecutus vulneravit et nequicquam linguâ suâ *chucar guayoc archimencey Reste Benchom* i. e. parce proceri regis Bencomi fratri, ejulantis, pectus hastâ transfodit. Corpori cruento et vix agnoscibili illudunt Hispani pedibusque ferientes, « hic est dux ille formidabilis, hic damni nostri et cladis Acentejiensis machinator, » clamitabant. Caput abscissum Alonzus ante castra tolli jussus, templum juxtâ, quod nunc manet, lætissimus, divæ gratiæ datrici cum multis precibus, præsulibus comitantibus vovit. (Vid. Viera Noticias, vol. 2, pag. 222.)

Sect. 2, pag. 161.—**FERULA?** TORTUOSA Nob. est *Cachrys tortuosa* Nob. in Bourg. plant. can. sched.

Sect. 3, pag. 66.—**BYSTROPOGON PUNCTATUS** L'Herit. — Meliora hujusce plantæ specimina ex eodem loco traxit cl. Bourgeæus. Est *B. Smithii* Nob. in Bourg. plant. can. sched.

Sect. 2, pag. 124. Ad calcem Solanacearum quas elaboravit cl. H. G. Reichenbach jun. addendæ species sequentes typographi sphalmate oblitæ.

SOLANACEÆ OMISSÆ.

LYCOPERSICUM. TOURNEF.

CALYX rotatus, 5-8-partitus. COROLLA hypogyna, rotata, tubo brevissimo, limbo plicato, 5-6-fido. STAMINA 5-6, fauci corollæ inserta, exserta. FILAMENTA crassa, brevissima. ANTHERÆ elongatæ, apice in membranam productæ, connatæ, intus longitudinaliter dehiscentes. OVARIIUM bi-triloculare; placentis dissepimentis affixis, multiovulatis. STYLUS simplex. STIGMA inæqualiter bilobum. SEMINA reniformia, villosa, numerosa. EMBRYO inter albumen subperiphericus, arcuatus. RADICULA teres, centripeta. COTYLEDONES oblongæ. — Americæ tropicæ cives ob fructus succosos esculentos in plurimis regionibus calidis coluntur, unde hinc inde quasi sponte proveniunt. — Folia alterna, impari-pinnata, decomposita. Pedunculi extra axillares, multiflori, pedicelli articulati, fructiferi reflexi. Flores in plantis cultis plerique monstrosi, heptandri-decandri floribus coalitis, baccas produnt multiloculares maximas.

1. LYCOPERSICUM HUMBOLDTII. DUN.

L. caule herbaceo piloso, foliis interruptè pinnatis bipinnatisve pilosis, foliolis incisis, subtus glaucescentibus, pedunculis pedicellisque extractatis, laciniis calycinis corollâ duplo brevioribus, baccis globosis.

Solanum Humboldtii. *W. Hort. Ber.* 1, p. 27, t. 27. *En. ht. Ber.*, p. 235.

Lycopersicum Humboldtii. *Dunal hist.*, t. 12. *Synopsis 4. H. B. Kth.*, *Nov. gen. et sp. pl.* 111, 18. — *Kth.*, *synops.*, *plant. æquin.* II. 157. *Nees ab Es. Trans. of the Lenn. soc.* vol. 17, pag. 62. —

Solanum foliolosum. *Lk. Buch.*, *Beschr. d. Can. Inseln.*, 144.

HAB. In rupibus Gomeræ quasi spontaneum Despréaux. Funchal. Buch!

DISTRIB. GEOGR. Indigena in provinciâ Caracasanâ prope Nueva Valencia, Victoria et in insulâ Curâ lacus Tacariguensis. In Canariis efferata.

NICANDRA. STD.

CALYX quinquepartitus, pentagonus, vesicarius, segmentis sagittatis, acuminatis, conniventibus. COROLLA hypogyna, campanulata, limbo plicato, quinquedentato. STAMINA 5, corollæ tubo brevissimè inserta. FILAMENTA basi dilatata, conniventia; antheræ longitudinaliter dehiscentes. OVARIUM superum, 3-4-loculare. STYLUS simplex; stigma capitulatum. CAPSULA calyce connivente abscondita, 3-4-5-locularis, evalvis, epicarpio recedente dissepimenta placentifera nudante. SEMINA reniformia, compressiuscula, punctis conspersa. RAD. centripeta. EMBRYO subperiphericus. COTYLDONES oblongæ. Herba Peruana, nunc temporis per regiones temperatas orbis diffusa. Folia alterna, superiora gemina, sinuato angulata. Pedunculi extra axillares solitarii, uniflora. Corolla lilacina.

1. NICANDRA PHYSALOIDES. GAERTN.

Atropa physaloides. L. *sp. pl.* 1, 260. *Codex* 1440. *Icq. obs.* IV, t. 98.

Calydermos erosus. *Rz. et Pavon. fl. Peruv.* II, 44.

Physalis peruviana. *Mill. Dict.* n. 16.

Physalis daturæfolia. *Lam. Dict.* II, 102, n. 15.

Alkekengi amplo flore violaceo. *Feuill. Peruv.* 724, t. 16.

Atropa daturæfolia *Thore. Ch. Land.* 74.

Nicandra physaloides. *Gærtn. de fr. et sem.* II, 237, t. 131. — *Spr. syst. veg.* 1699. *Bot. Mag.* 2458. — *Rehb. fl. exc.* 390, n. 2642. *Koch syn.*

HAB. In fimetis et ad vias totius Teneriffæ et Canariæ Webb!

DISTRIB. GEOGR. Herba peruana, per orbem diffusa.

WITHANIA. PAUQUY.

CALYX campanulatus, filiformis, 5-dentatus. COROLLA hypogyna, infundibuliformis, limbo 4-6fido. STAMINA 4-6, corollæ tubo inserta, inclusa. ANTHERÆ longitudinaliter dehiscentes. OVARIUM biloculare, placentis dissepimento adnatis, multiovulatis. STYLUS simplex. STIGMA

subcapitatum. **BACCA** calyce inflato cincta, dissepimento evanescente unilocularis. **SEMINA** numerosa, reniformia, scrobiculata. **EMBRYO** inter albumen subperiphericus. **Cotyledones** semicylindricæ. **Suffrutices** hispanici et canarienses. **Folia** alterna s. geminata, ablonga acuta s. ovata obtusa. **Pedunculi** extraaxillares, solitarii s. aggregati. **Corollæ** flavescentes.

1. WITHANIA ARISTATA. PAUQUY.

W. caule fruticoso, ramis teretibus compresso-subangulatis glabris s. flavido-tomentosis, foliis oblongis acuminatis glabris, ramis petiolisque glabris s. tomentosis, floribus solitariis s. fasciculatis, pedunculis filiformibus, denticulis calycinis aristatis, corollâ campanulatâ berula limbo 4-5 fido, laciniis lanceolatis, arcatis, reflexis, bacca globosa.

Physalis aristata. *Ait. Hort. Kew.* 1. 224. — *W. spec. pl.* 1. 1020.

Atropa aristata. *Poir. Encycl. méth. Suppl.* 1. 609. *Spr. syst. veg.* 1. 698. *G. Don General system of gard. and bot.* IV. 456. *W.* 456, n. 8.

Withania aristata. *Pauquy Dissert. de la Belladonna, Paris 1824 ex Ferussac Bullet. des sciences naturelles.* V. 254.

Orobol Canariensium. Webb!

HAB. In rupestribus maritimis Teneriffæ magis borealis circa Orotavam, Sarachico et loca contermina. Broussonet! Buch! Webb et Berthelot! In insula Canaria Despréaux!

DISTRIB. GEOGR. Planta nullibi nisi in Canariis obvia. Corolla flava. Bacca nigra.

EXPLICATIO TAB. 175.

1. Ramus floridus. 2. Folium. 3. Alabastrum. 4. Id. auctum. 5. Flos corollâ 4-fidâ. 6. Id. corollâ quinquefidâ calycis dentibus brevioribus. 7. Corolla explanata. 8. Ovarium cum stylo et stigmatibus. 9. Bacca in calyce inclusa. 10. Bacca libera. 11. Seminum acervulus. 12. Semen magn. auct. 13. Semen divisum : conspicitur embryo in albumine arcuatus. 14. Embryo : cotyledones semicylindricæ et radícula.

2. WITHANIA FRUTESCENS. PAUQUY.

W. caule fruticoso, ramis teretibus, foliis ovato-cordatis subobtusis puberulis; floribus subsolitariis pedunculatis axillaribus, corollâ puberulâ, limbo 4-5-fido, laciniis lanceolatis subobtusis reflexis.

Atropa frutescens. *L. Sp. plant.* 260. *Codex 1444. Lam. Illustr. gen. t.* 114, f. 2-G. *Don General system of gard. and bot.* *W.* 456, n. 7.

Physalis frutescens. Lam. et DC. fl. Fr. 111 p. 611 adn. ad gen. *Atropa*.

Hypnoticum frutescens. Rodr. m. ss.

HAB. Prope urbem de las Palmas Canariæ rarissima. Despréaux!

DISTRIB. GEOGR. Stirps hactenus tantum in Hispaniâ lecta nunc pro Florâ Canariensi vindicatur. Corolla flavescens.

LYCIUM. LINN.

CALYX campanulatus 2-5-fidus seu quinquentatus. COROLLA hypogyna hyprocrateriformis s. tubulosa, limbo plicato 5-10-fido. STAMINA corollæ fauci inserta, inclusa s. exserta, conniventia. ANTHERÆ ovatæ, dorso affixæ, longitudinaliter dehiscentes. OVARIUM biloculare, placentis dorso dissepimenti affixis, multiovulatis. STYLUS simplex. STIGMA incrassatum, bilobum. Bacca carnosa, ovata, bilocularis, dissepimento subcarnoso. SEMINA subrotunda, compressa, punctulata. EMBRYO curvatus intrâ albumen carnosum. COTYLEDONES oblongæ. Frutices regiones mediterraneas, Chinam, Americam meridionalem transandinam incolentes, in terris temperatis hinc inde quasi sponte obviæ. Rami plurimorum apice spinescentes. Folia integerrima, alterna, gemina s. fasciculata, pedunculi extra axillares s. terminales solitarii gemini, umbellati. Corollæ albidæ, roseæ, purpureæ, flavidæ.

1. LYCIUM AFRUM L.

L. fruticosum, ramis ramulisque strictis apice spinescentibus; foliis linearibus obtusis, integerrimis, fasciculatis; floribus pendulis, pedunculis calycem subæquantibus s. calyce longioribus, corollâ infundibuliformi tubulosâ calyce quadruplo-quintuplo longiore, staminibus inclusis, baccâ globosâ.

Rheum palæstinum spinis longissimis et acutissimis, flore violaceo. Tit. Hort. Maur. p. 151.

Jasminoides aculeatum, humile, Halimi minoris folio. Mich. Nov. pl. gen. p. 224, n. 2, tab. 105.

Jasminoides Africanum, jasmini aculeati foliis et facie. Nissol. in Acad. des sciences, an. 1711, p. 318, tab. 12.

Lycium afrum. L., Sp. pl. 277. Codex 1506. Mill. Ic., t. VII Sweet. Brit. fl. gard. New. Series. IV. 324. — Bot. Reg. 354. Ten. Fl. Nap. 3, p. 229. Sprngl. Syst. 1, 900. Bertol. Fl. ital. 2, 638.

HAB. In rupibus aridis regionis maritimæ insularum Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. Stirps in Italiâ meridionali, Hispaniâ, Palæstinâ, Africâ boreali s. australi (cap. B. Sp. Lichtenstein! Ecklon!) obvia.

DESCR. Frutex ramis rigidis, teretibus, cinereis, 4-5-pedalis. Folia nascuntur ex tuberculis gemmaceis. Corollâ lucidè purpureo-violacea, limbo-viridi, laciniis ovatis recurvatis. Filamenta albo-barbata. Bacca cerasum æquans, quinque sulcis notata, lutea.

Obs. Planta nostra excellit foliis minimis vix 4'' longis et mirè variat longitudine pedunculorum, nempe alii calycem æquant, alii calyce breviores, alii longiores.

2. LYCIUM EUROPAEUM. LINN.

L. ramulis spinescentibus, foliis lineari-lanceolatis obovatisque basi attenuatis, suboppositis vel fasciculatis; floribus erectis, corollâ campanulato-tubulosâ, calyce quadruplò longiore.

Jasminoides aculeatum, salicis folio, flore parvo, ex albo cærulescente. *Mich. Nov. gen. pag. 224, tab. 105, fig. 1.*

Lycium europæum. Linn., Sp. pl., ed. 1, pag. 192. — Mant. 1, pag. 47. — Sibth. Fl. Græc., tab. 236. — DC. Fl. fr., vol. 3, pag. 616, excl. var. β. Buch., Beschr. Can. Ins., pag. 175.

HAB. Hanc speciem in convalle Bco de las Nieves Teneriffæ invenit cl. de Buch et in convalle Bco Santo cl. Bourgeau, ambique eam in Palmâ legerunt ubi ex cl. Bourgeau satis vulgaris.

DISTRIB. GEOGR. Planta est communis oræ præsertim maritimæ magni crateris maris Mediterranei.

H. G. REICHENBACH, JUN.

Pag. 190. — Generi Amaranto « capsulâ medio circumscissè dehiscente » à nobismetipsis exposito species binas capsulâ indehiscente præditas (generi ergò Albersiæ Kunth addicendas) per imprudentiam applicavimus. Amarantus ità corrigendus, addenda Albersia, descriptionibus et synonymiâ asservatis.

Rejiciendus autem *A. petroflexus* Linn., aliorum enim errores infaustè secuti *A. patulum* Bert. per incuriam pro hâc specie admisimus.

AMARANTUS. LINN.

1. *Amarantus sylvestris*. Desf.

2. *Amarantus patulus* Bert.

A. caule erecto, ramis patentibus, inferioribus declinatis; foliis nervosis, sordidè viren-

tibus; racemis racemulisque compositis; perigonii laciniis subscariosis, apice setulosis, nervo medio viridi, capsulâ ovatâ brevioribus.

Amarantus patulus Bertol., *comm. de itinere Neap.*, pag. 19. — *Guss. Fl. sic. syn. vol. 3*, pag. 385.

Amarantus retroflexus plurium Auct. et Nob. olim l. c. non Linn.

ALBERSIA. KUNTH.

1. *Albersia Blitum*. Kunth.

2. *Albersia gracilis* Nob.

Sect. 2, p. 216, loco *Rumicis tingitanæ* Linn. inserendus.

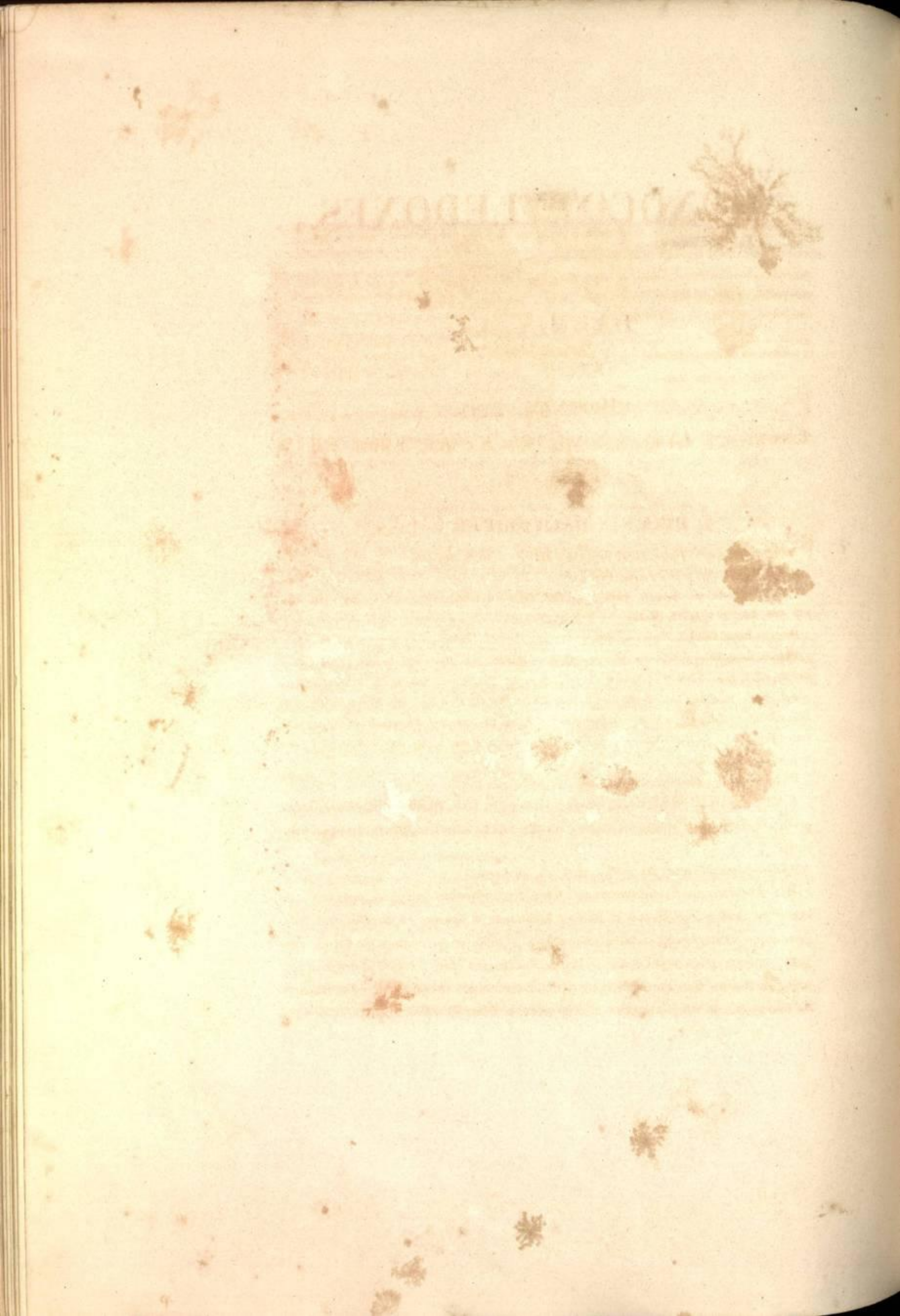
5. *RUMEX MADERENSIS*. LOWE.

R. caule suffruticoso, ramis rectis striatis; foliis lanceolato-ovatis, acutis, hastatis; paniculâ amplâ, floribus hermaphroditis, foliolis internis demùm orbicularibus reticulatim cruentato-nervosis.

Rumex maderensis. Lowe, *Nov. Fl. mad.*, pag. 12.

Rumex tingitanus. Nob. olim, *Bourg. excicc.* n. 89 non Linnæi.

HAB. Satis vulgaris est hæc species in convallibus Teneriffæ Canariæ Gomeræ Hierro et Palmæ. — Perigonii foliola interna fructifera 1 $3\frac{1}{4}$ lin. longa, 1 $1\frac{1}{2}$ lin. lata.

MONOCOTYLEDONES.

PALMÆ. JUSS.

PHOENIX. LINN.

ENDLICH., *Gen.* pag. 253. — KUNTH. *ENUM.* vol. 3,
pag. 254.

1. PHOENIX DACTYLIFERA. LINN.

Palma Elate. *Matth. (Valgr. 1565)*, pag. 218 et 221. *Diosc. lib. 1, cap. 159.*

Palma Dachel. *Alp. de pl. æg.*, pag. 14.

Palma hortensis mas. *Kæmpf., Amæn.*, pag. 688, tab. 1 et 2, et *Palma hortensis femina, ejusd. Exot.*
pag. 668, tab. 1 et 2, fig. 2, 16, 11.

Dactylis Palma *Blackw. Herb.*, tab. 202.

Phoenix dactylifera. *Linn., Sp. pl.*, pag. 1658. — *Duham, arbr. fruit.*, vol. 4, pag. 1, tab. 1-3. —
Gærtn., vol. 1, pag. 23, tab. 9. — *Lanck, Encycl.*, vol. 2, pag. 261. *Ill. tab. 893, fig. a, b, cc. et à Gærtn.*
sumpt., figg. c, f, g. — *Desf. Fl. Atl.*, vol. 3, pag. 438. — *Del. Ill. Fl. d'æg.*, pag. 29 et *Fl. d'æg.*, pag.
169, tab. 62. — *Turp. Dict. des sc. nat. Planches*, vol. 3, tab. 15 — et *ejusd. Flore méd. vol. 3, pag. 151,*
tabb. 148 et 148 bis. — *Mart. Palm.* pag. 257, tab. 120. — *Kunth, Enum. 3, pag. 255.* — *Schnitzl. Ic. fam.*
nat., tab. 377 b, fig. 38-42.

Phoenix excelsior. *Cav. Ic.*, vol. 2, pag. 13.

β Jubæ — pinnis viridioribus, spadice virescente, laxo, floribus distantibus, calyce
profundo vix dentato, striato vix rugoso, corollæ foliolis latioribus, fructu ovato vel orbi-
culari.

Palmeta caryotas ferentia. *Jub. in Plin., Hist. nat.*, lib. 6, cap. 37.

HAB. Phœnices ins. Fortunatarum ante Gætulorum adventum *αὐτόχθονας*, cum vacuæ ad-
huc atque incultæ, nos docet l. c. Plinius. Etiam nunc in Gomeræ rupestribus ex cl. Bour-
geau usque ad summa montium cacumina, quæ altitudinem sylvarum et pinetorum attingunt,
undique sponte repullulant; in Palmæ desertissimo cratere extant plures et in pro-
montorii Handiæ (ins. Fortis Fortunæ sive Fuerteventuræ) solitudinibus vastis, binas vi-
dit Bourgeæus. In reliquis insulis lætissimè cultæ, in Teneriffa scilicet præcipuè circa villam

Comitis de Septem Fontibus propè oppidulum *Buena vista*, in Canariâ circâ urbem Palmarum, unde nomen, et in Lancerottâ in valle fertili Hariæ. Caudices varietatis nostræ altissimi, fructus autem semper minores quàm quos mittit terra Africæ continens sed sapidi. In Gomerâ sæpe totos edules, seminis testâ abortu nullâ aut in pulpam conversâ, audivimus. Palmosa quoque Libya Fortunatis contermina ut ex piscatoribus Canariensibus accepimus, neque, cùm hæc arboris vera ac nativa statio, in insulas irrepsisse nostras easque ab omni ævo historico ornavisse mirum est.

DISTR. GEOGR. Arbor est Africæ borealis subtropicæ, ex antiquissimis temporibus nota, quæ in Asiam temperatam et ferè in Europam splendidissimi ordinis æquinocialis *πρόδρομος*. promissa est, cujus vera tamen regio ab ipso, ut probabile est, tropico æstivo usque ad gradum 33 extenditur. Culta usque in Galliam Italiam atque Hispaniam pervenit, atque ibi in palmetis Valentinis ex Cavanilles è seminibus sponte procreatur. Ultrâ 40 gradum fructus, ut in Fortunatis Cocos, vix maturescit, trunci quanquàm elati et frondes, ob quas præsertim in Liguriâ colitur, proceræ. In Americam atque Indiã divecta est. Alia quoque de geographicâ ejus expansione forsã dicenda sed Meyeri opus à Kunthio citatum non licuit nobis tractare.

TYPHINEÆ. JUSS.

TYPHA. LINN.

ENDLICH., *Gen.*, pag. 241. — KUNTH, *Enum.*, vol. 2, pag. 88. — SCHNITZL., *die Typhac.*

1. TYPHA MACRANTHELIA. NOB.

T. foliis angustis (1 1/2-2 lin. latis) spicâ longioribus, acutis, suprâ vaginas intus purpureo-guttatas canaliculatis, supernè planis; inflorescentiâ remotâ, antheris oblongis, filamentis brevissimis pilis et ovariis abortivis (?) lanceolatis stipatis; spicâ femineâ cylindrâ elongatâ (7-8 poll. longâ, 2-3 lin. latâ), luteo-fulvâ, pistillis creberrimis, stigmatibus lineari-lanceolatis, acutis, rufulis, ultrâ pilos gracillimos apice vix incrassatos niveos longè exsertis; pistillis abortivis basi filiformibus apice stigmatibus, veris conformibus atque eadem ferè longitudine, linearibus vel lineari-lanceolatis, coronatis, aliisque ad apicem mamillarum floriferarum brevioribus lanceolatis planis, claviformibus nullis.

Typha angustifolia. Link in Buch, *Beschr.*, Can. Ins., pag. 138; Buch, *ibid.*, pag. 161. — Kunth, *Enum.*, vol. 3, pag. 91, quoad plantam Canariensem, non Linn.

HAB. Hanc plantam in aquosis convallis Teneriffæ *Goyonje* dictæ prope Tacorontem legitimus, prope Iguestem Buchius, eandem à Canariâ misit Despreaux, nuperque ad rivulum Sancti Johannis de la Rambla Teneriffæ nondum florentem vidit Bourgeæus.

DISTRIB. GEOGR. Species est Canariensis.

Obs. Stirps nostra à *Typhis* omnibus differt partium floralium gracillitate et quasi macilentâ, à *T. angustifolia* cujus speciem præ se fert ultra partium gracilitatem, pistillidiorum formâ atque extensione itâ sub lente diversa est ut fragmenta etiam commixta extricabilia, et per eosdem characteres longè magis à *T. æquali* Schnizl. abscedit cui pistilla et pistillidia claviformia pilos vix excedunt. Organa quæ in tabulâ nostrâ sub figuris 6, 8, 9, delineata sunt pro pistillis abortivis habita vix diversa esse videntur ab organis *Typhæ angustifoliæ* de quibus loquitur Cl. Dupont (*Ann. des sc. nat.*, 2e sér., vol. 1, pag. 59) quæ pro bracteis habet quemque secutus est oculatus Schnitzlein. Nos potius et hæc organa formâ varia omnia pro pistillis diversimodè abortientibus habemus. Pistilla imperfecta claviformia quæ in *T. angustifolia* musci cujusdam urnam simulant in plantâ nostrâ desunt et ob hanc præcipue causam et ob pistillidiorum formam et longitudinem speciem propriam diximus. Tabulæ nostræ pistillidiorum formæ majores (fig. 6 et 8) sæpè juxta pistilla vera inseruntur et tunc bracteas referunt sæpè solæ geminæ aut plures

(fig. 7) Latiores (fig. 12) semper in summitate mamillarum pistilligerarum positas vidimus ubi nulla pistilla vera stipant et quoad inflorescentiam sæpe plura coalita (fig. 9). Ordo adhuc obscurus atque iterum etiam post C. L. Richard et Cl. Schnitzleinii elucubrations, retractandus. Litem ex sicco et ex specie unica haud licitum est solvere.

EXPLICATIO TAB. 218.

1. Caulis floridi pars inferior spicæ parte superiore abscissâ 2. Spica speciminis minoris integra, organis masculis ferè omnibus pilisque stipantibus jam deciduis, anibæ magnitudine naturali. Figuræ reliquæ magnitudine auctæ. 3. Stamen spicæ fragmento pilis instructo impositum. 4. Spicæ femineæ segmentum cujus mamillis pistilla fertilia atque abortiva (bractæ Schnitzl?) inserta. 5. Pistillum fecundum abortivis et pilis cinctum. 6. Pistilli fecundi et pistillidiorum duorum (bractearum?) syntagma summâ curâ excerptum. 7. Pistillidiorum sterilium cohors excerpta. 8. Pistillidiorum cohors. 9. Pistillidiorum ad apicem mamillarum prodeuntium synthema. 10. Pistillum multoties auctum. 11. Pistillidium valde auctum. 12. Pistillidium ex apice mamillæ valdè auctum.

AROIDEÆ. JUSS.

ARISARUM. TOURNEF.

KUNTH, *Gen.*, pag. 234.

1. ARISARUM SUBEXERTUM. NOB.

A. scapo foliis 3-angularibus vel rotundato-3-angularibus hastatis longiore, spathâ lageniformi spadice crassiusculam, apice clavato-rotundatam, subinclusam vel paullulûm exsertam, tertiam partem excedente, supernè scabrellâ, limbo mucronulato.

Arisarum vulgare. *Link in Buch, Besch. Can. Ins.*, pag. 138. *Buch, ibid.*, pag. 169. — *Kunth, Enum.*, pag. 15, quoad plantam Canariensem.

Candil Nivariensium et ex Buch Zumillo.

HAB. In herbosis regionis sylvosæ et in convallibus Teneriffæ præcepue in declivibus circâ oppidum Lagunam.

DISTRIB. GEOGR. Species est Canariensis quæ forsan in Mauritaniâ occidentali et in Lusitaniâ, ex specimine Welwitschiano, occurrit.

Obs. Differt ab *A. vulgari* Targ.-Tozz. scapo foliis breviorè, spathâ brevi, latâ, lageniformi, purpurascente, limbo atropurpureo, spadice crassâ, spathâ tertiam partem breviorè, apice dilatâ vix exsertâ, ovariis et stylo brevi purpurascens, stigmate capitato vix peltato. Quamvis non summi tales momenti sint differentie, valent tamen ob constantiam. Intermedia videtur planta nostra inter *A. simorrhinum* Durieu, Fl. d'Alg. ined., et *A. vulgare* Kunth.

ARUM. LINN.

ENDLICH., *Gen.*, pag. 235. — KUNTH, *Enum.*, vol. 3, pag. 24.

ARUM CANARIENSE. NOB.

A. foliis divaricatim hastato-sagittatis; spadice recto spathæ dimidium excedente.

HAB. Hanc plantam in ins. Palmâ spontaneam legimus loco proprio, schedâ amissâ, ignoto, eamque ut videtur in cavædio scholarum academiæ Lagunensis crescentem vidit Cl. Bourgeau aut *A. italicum* Mill. uti ipse credidit, an advectum aut sponte enatum incertum.

DISTRIB. GEOGR. Species est Canariensis.

DESCR. Tuber ... Folia 3-angulâri-sagittata, 10 poll. longa, 5 poll. lata, auriculis 5 poll. longis, valdè divaricatis, acutis, saturatè viridia, immaculata, circa nervum medium et auricularum nervos medios rubore pallido suffusa, immaculata, margine concoloria. SPATHA 8 poll. longa, vix 2 poll. lata, apiculato-acuminata, viridis, intùs circâ basim subcolorata, tenuis. SPADIX 4 1/2 poll. longus clavâ cylindraceâ, 1 1/2-2 lin. latâ acutiusculâ, stipite suo longiore. ANTHERARUM pileolus ab ovariis intervallo lin. 1 ferè nudo vel cirrhis paucissimis elongatis assurgentibus sparsim visito disjunctus, suprâ cirrhis plurimis elongatis deflexis spadici appressis, ultrâ antheras protractis, quasi comâ cristatus. OVARIA plurima in cylindrum brevissimè stipitatum pollicarem digesta. Fructus...

Obs. Distinguitur hæc species spadice spathæ dimidium excedente, ovariorum cylindro elongato, cirrhis (antheris deformatis) elongatis comosis, his notis et spathâ angustâ acutissimâ foliisque non maculatis latè sagittato-hastatis rubroque coloratis ab *A. italico* Mill differt; foliis ab *A. maculato* L. ab *A. picto* Linn., atque *A. orientali* Bieb. (ex specimine Besseriano) aliisque notis, recedit. Ab *A. cylindraceo* Gasp. auriculis valdè divaricatis diversa est, cæterùm, sed plantam non vidimus, affinis. Ab *A. syriaco* Blum! toto cælo diversa. Has nobis præstitit differentias specimen nostrum unicum perfectum (altero exeso); cum aliis confundi noluimus, nomen ergò novum condidimus pro varietate, si reverâ speciei cujusdam cognite varietas, servandum.

DRACUNCULUS. TOURNEF., SCHOTT.

SPATHA basi convoluta limbo angusto, vel lato, internè colorato vel viridi. SPADIX internè continuò androgynus, genitalibus rudimentariis infrâ et suprâ stamina vel nullis, appendice claviformi vel elongato acuto. ANTHERÆ liberæ, distinctæ filamento brevi, loculis 2 oppositis apice rimis 2 ovatis sublateralibus dehiscentes. Ovaria plurima, libera 1-locularia glutine crassâ farcta vel vacua, placentis 2 crassis affixa, sessilia, 1-2 basilaria erecta, 2-3 ab apice loculi pendula, orthotropa. STYLUS nullus. STIGMA orbiculare indivisum. BACCA carnosâ, 1-3-sperma. SEMINA angulosa, perispermo farinoso farcta. EMBRYO axilis, radiculâ seminis apicem spectante.

HERBÆ regionis maris Mediterranei et Canarienses, tubere rotundo, foliorum basibus persistentibus squamoso, scapo radicali, elongato, foliis annotinis pedato-2-pinnatifidis, petiolatis. petiolo basi in vaginam scapi basim involventem dilatato. Spatha fetens vel inodora.

SECTIO I. CHOEROPHALLUS.

Spatha angusta, viridis, inodora. Spadix continuò androgyna, genitalibus rudimentariis nullis, appendice longissimâ gracili acutâ. Ovaria mucilagine nullâ fœta.

16. DRACUNCULUS CANARIENSIS. KUNTH.

D. foliis pedatis segmentis lateralibus lineari-lanceolatis; spathâ foliis longiore, gracili, intus lævigatâ spadice appendice lævi, lacunosâ, spathâ vix brevior.

Arum *Dracunculus*. *Link in Buch, Besch. Can. Ins., pag. 138 et Buch, ibid., pag. 169. — Kunth. Enum., vol. 3, pag. 30, quoad plantam Canariensem.*

Dracunculus canariensis Kunth., ibid.

Tacarontilla et Taragontia Canariensium.

DESCR. TUBER^e crassum, rotundum foliorum annotinorum basibus squamosum radiculis apice comatum. FOLIA 1-vel sesquipedalia erectiuscula, spathâ breviora, glabra, pallidè viridia, pedata, segmento intermedio lanceolato, lateralibus 3-5-partitis, lobis oblongis vel oblongo-lanceolatis, acuminatis, petiolo striato, glabro, viridi ad medium vel ultrâ medium in vaginam subscariosam viridi-purpureo-maculatam apice rotundatam liberam dilatata. SCAPUS pedalis vel 2-pedalis, viridis. SPATHA semipedalis vel pedalis, angusta, cylindracea, lævis, apice sensim in acumen attenuata usque ad basin fissa, tubo nullo, glabra pallidè virens. SPADIX libera, spathâ brevior, gracilis, basi pistilligera, nullo inter pistilla superiora et staminum cylindrum brevem suprâ nudum intervallo, teres, mox in appendicem elongatam myosuroideam, flavidam, levem, lacunosam, spongiosam, acutam protractus.

Obs. Cùm primò manum huic operi admovimus, vir acerrimi ingenii Endlicherus mirabili solertiâ elaboratos generum nondum divulgaverat characteres. Non omnia quod summi momenti organa tunc cognita atque ipsis tiro-nibus aperta. Viriliter igitur, ne proposito deforemus, quæ ditionis nostræ illicò recudimus. Nunc autem ea tantùm, quæ aut nova aut parùm nota aut specie admissâ novâ, varianda, retractamus. Quamobrem *Dracunculum* adimus. *Dracunculus* Tournefortii à Schottio instauratus celebri Kunthio nimis debilis visus est et ab *Aro* vix divellendus, quia ab ipso et à clariss. Endlicher non secus ac si ovula ei parietalia essent ut in *Aro*, descriptus, reverà autem superiora ex angulo ovarii sub ipso stigmate pendula, inferiora ab axi erecta. Bene observavit doctus Blumeus (*Rumphia*, pag. 117 et 124) hanc differentiam adjectâ foliorum figurâ diversissimâ genera partilia (sed enim vix forsân) reddit. Corroboratur speciei nostræ characteribus genus cui neque suprâ neque infra stamina organa rudimentaria ulla et inde forsân ad *Pythonicas* adscribenda et novi generis pro typo habenda. Alia quoque stirps hujusce conturmalis ordinis *Colocasia nymphæifolia* Kunth ad aquarum rivulos et canales atque etiam ad rupes scaturientes ferè spontanea evasit sed investitia et ob tubera esculenta culta quæ *inames* vocantur. Post longam cocturam comedantur sed viscosa sunt et parùm sapida alvumque cohibent.

EXPLICATIO TAB. 219.

1. Planta integra florida staturæ mediocris, magnitudine aliquantum immunitâ, spathæ, quæ folia excedit, parte intermediâ ablatâ; figuræ reliquæ auctæ. 2. Spadix à spathâ excerpta appendicis parte superiore obscissâ. 3. Stamen à tergo visum. 4. Idem à latere visum. 5. Ovarium. 6. Idem longitrossum sectum ut conspiciantur ovula. 7. Ovulum placentæ glutinosæ frustillo adhærens. 8. Idem longitrossum sectum ut appareat embryo.

LEMNÆ. L. C. RICH.

LEMNA. LINN.

A. RICH., *Arch. bot.* 1, pag. 211. — ENDLICH., *Gen.*,
pag. 232.

1. LEMNA MINOR. LINN.

L. frondibus parvis, ovato-lenticularibus, subplanis, 1-rhizis, utriculo 1-loculari, 1-spermo.

Lemna minor, Linn., *Sp. pl.*, pag. 1376. — P. de Beauv., *Mém. sur les Lemn.*, *Extr. du Journ. de phys.* 1816, pag. 13, fig. 21. — Hook., *Fl. scot.*, pag. 10, et *Fl. lond.*, ed. 2^{ic}. — Mert. et Koch., *Deutschl. Fl.*, vol. 1, pag. 295. — Ad Brongn. in Guillem., *Arch. de Bot.*, vol. 2, pag. 98, tab. 12, fig. 1. — Schleid. in Linnæa, vol. 13, pag. 390. — Th. Nees ab Es. *Gen. germ. Lemn.*, tab. fig. 1-12. — Reichb., *Icon. bot.*, cent. 17, tab. 14, fig. 15.

HAB. Hanc plantam in piscinâ oppidi Orotavensis legit Cl. Bourgeaud. 15 februarii 1845.

DISTRIB. GEOGR. Species est latè per orbem sparsa quæ in Scandinaviam ad gradum lat. bor. 60 scandit (Wahlenberg).

TELMATOPHACE. SCHLEID.

SCHLEID in *Linnæa*, vol. 13, pag. 291. — KUNTH,
Enum., vol. 3, pag. 6.

1. TELMATOPHACE GIBBA. SCHLEID.

T. frondibus obovato-rotundatis subtùs spongioso-inflatis.

Lemna gibba. *Sp. pl.*, pag. 1377. — *Fl. dan.*, tab. 1588. — *Engl. bot.*, tab. 1233. — P. de Beauv., *Mém. sur les Lemn.*, *Extr. du Journal de phys.*, 1816, pag. 13, figg. 11-20. — Schkuhr, *Handb.*, tab. 281. — Rich. in Guillem., *Arch. de Bot.*, vol. 1, pag. 200, tab. 6. — A. Brongn., *ibid.*, vol. 2, pag. 99, tab. 12, fig. 2. — Mert. et Koch., *Deutschl. Fl.*, vol. 1, pag. 295. — Th. Nees ab Es. *Gen. germ. Lemn. ic.*, figg. 13-21. — Schnitzl., *Iconog. fam.*, tab. 72, I., figg. 1-17. — Reichb., *Icon. bot. cent.* 17, tab. 14, fig. 16.

Telmatophace gibba. *Schleid. l. c. Kunth.*

HAB. Hæc species vulgaris est in aquosis regionis sylvosæ, nempe propè oppidum Lagunam Teneriffæ ad pagum *Tegueste* in convalle *del Bufadero* et alibi; in aliis insulis visam præterivimus.

DISTRIB. GEOGR. Vulgaris est hæc planta in aquosis totius orbis antiqui. Ab Ægypto ad Upsaliam Sueciæ (*Wahlenberg*) pererrat et in Americà occurrit.

NAIADEÆ. JUSS.

POTAMOGETON. LINN.

ENDLICH., *Gen.*, pag. 2. — KUNTH, *Enum.*, pag. 127.

1. POTAMOGETON FLUITANS. ROTH. (var. canariensis.)

P. foliis longè petiolatis, demersis oblongo-lanceolatis pellucidis, natantibus subcoriaceis, lanceolatis vel ovato-lanceolatis, basi et apice angustatis, stipulis lanceolatis, apice aristatis; spicis crassiusculis, folio brevioribus; fructibus ex sicco ovatis rotundatisque apiculo recto vel incurvo lateribus rugosis, margine acuto, antrorsum erosulo.

Potamogeton fluitans. Roth., *tent. Fl. germ.*, vol. 1, pag. 72, 2, 202.

Potamogeton nodosus. Poir., *suppl.*, vol. 4, pag. 535. — Cham. in *Linnaea*, vol. 2, pag. 222, tab. 6, fig. 22.

Potamogeton canariensis. Link in Buch, *Beschr. Can. Ins.*, pag. 138, Buch, *ibid.*, pag. 161.

Potamogeton Leschenaultii. Cham. *l. c.*, pag. 223, tab. 6, fig. 23.

Potamogeton natans, γ angustatus *c.* canariensis et *d.* Leschenaultii Kunth. *l. c.*, pag. 128.

HAB. Legimus hanc plantam in aquosis circa oppidum Lagunam, eandem in rivulis valium Sancti Andreae et *del Bufadero* legit Bourgeæus, in rivulo Igueste celeb. de Buch.

DISTRIB. GEOGR. Planta nostra haud reverà iconibus *P. fluitantis* in Reichb. *Ic. Fl. germ.* tab. 48 et 49 differre videtur et tum per totam ferè terræ habitabilis orbem obvia.

2. POTAMOGETON PUSILLUS. LINN.

P. caule ramosissimo compressiusculo; foliis linearibus 3-5-nerviis; pedunculis spicâ pusillâ duplo triplove longioribus; ovariis 4, stigmatibus capitatis, ovato-angulatis, fructu ovato (in plantâ Europæâ) antrorsum recto, dorso levi.

Potamogeton pusillus. Linn., *Sp. pl.*, pag. 184. — Cham in *Linnaea* 1827, vol. 2, pag. 170, tab. 4, fig. 5.

Potamogeton pusillus β vulgaris. Koch, *Syn.*, pag. 780. — Reichb., *Ic. bot. cent.* 17, tab. 22, fig. 38.

Potamogeton denticulatus. Link in Buch, *Beschr. Can. Ins.*, pag. 138. — Buch, *ibid.*, pag. 173.

HAB. Hanc plantam in aquario *la Mareta* dicto propè Lagunam Junio florentem legit

Bourgeæus. Circà Lagunam quoque suam legit Buchius, et ex Chamisso l. c. pag. 173 in aquæductu Adexensi Smithius.

DISTRIB. GEOGR. *P. pusillus* formis diversis indutus per totam terram obvius.

3. POTAMOGETON MONOGYNUS. GAY.

P. Caule ramosissimo, tereti, viridissimo, foliis linearibus, 1-nerviis, nervulis nullis vel 2 lateralibus evanidis stipato, acutis, omnibus submersis; pedunculis spicà pusillà fructiferà interruptà triplò longioribus; ovario 1, stigmatè capitato discoideo, fructu supra basin antrorsum dente aucto, dorso tuberculato.

Potamogeton monogynus. Gay! *ined.* anno 1832 et in *Guep. Suppl. à la Flore de Maine-et-Loire*, p. 2, ubi nomen pro synonymo habitum. — *Coss. et Germ. Suppl. au Cat. rais.*, p. 89. — *Forund. Fl. de Par.*, p. 572.

Potamogeton tuberculatus. *Guep. l. c.* nomine mutato.

Potamogeton trichoides. Cham. in *Linnaea* 1827, vol. 1, p. 174? — *Reichb. Ic. bot. cent.* 17, tab. 21? sed tum maximi momenti character *μονογυνακισμός* prætervisus.

HAB. Legimus hanc plantam in Teneriffà sine flore et fructu, eandemque floridam fructiferamque in ejusdem insulæ valle *del Bufadero* et foliis latioribus sub-3-nerviis in convalle *Barranco Santo* legit Bourgeæus.

DISTRIB. GEOGR. Hanc plantam primus omnium in Neustrià legit distinxitque celeb. Gayus. Extensio vera geographica nondum nota. Eam anno 1828 à convalle *Ribeiro de Fayal* ad mare *P. pusillum*? inscriptam nobiscum Madeiræ commorantibus communicavit cl. Lowe.

ZANNICHELLIA. LINN.

ENDLICH., *Gen.*, pag. 231. — KUNTH, *Enum.*, vol. 3, p. 123.

1. ZANNICHELLIA PALUSTRIS. LINN. (var. digyna).

Z. caule elongato intricatissimo; antheris 4-rarò 2-3-ocularibus; fructibus 1 vel 2, longè vel breviter stipitatis, dorso denticulatis muricatisque.

Zanichellia digyna. Gay! in *Breb. Fl. norm.*, pag.

Zanichellia palustris. Willd. β . Steinh. in *Ann. des Sc. nat.* 2e sér., vol. 9, pag. 95.

HAB. In aquosis Canariæ hanc plantam invenit Preauxius eamque in ejusdem insulæ ri-

vulo vallis de Tenoya floribus masculis et femineis onustam et in aquilegio propè templum Sancti Josephi propè urbem Palmarum legit Bourgeus.

DISTRIB. GEOGR. Planta hæc polymorpha aquigena hemisphæriam borealem veterem à gradu 28 ad regiones hyperboreas Laponiæ (Linnæus) percurrit et in Americâ federatâ obvia (Pursh).

Obs. Non major fides antherarum loculis quàm carpidorum formæ in hoc genere habenda. Antheras plantæ suæ ita describit oculatissimus Gayus - anthera biformis! nunc simplex ovoideo-oblonga nunc (ex duabus connatis una) prismatico-tetragona. • (Gay Mss. 1852). Nos et 2-3-et 4-loculares in plantâ Canariensi vidimus. Hinc *Z. dentata* et *Z. palustris* Willd. et Steinh. haud distinguendæ. Planta nostra Gayanæ omninò similis fructus habet paullulùm majores et semper aut solitarios aut geminos sed species Linnæana vix sententiâ nostrâ scindenda.

CYODOCEA. KOEM.

ENDLICH., *Gen.*, pag. 230. — KUNTH., *Enum.*, vol. 3,
pag. 118.

1. CYODOCEA WEBBIANA. A. DE JUSS.

C. caulibus striato-sulcatis, radicibus tomentosis; foliis tenuibus, vaginis striatis, apice 2-dentatis, dentibus crassis subobtusis, basibus cupelliformibus, sterilibus nudis; fructu punctulato lateribus et dorso sparsim ruguloso.

Cymodocea Webbiana. *A. de Juss. Ann. des sc. nat.*, 2e sér., vol. 2, pag. 355, tab. 17, fig. 16.

HAB. Legimus hanc plantam ab oceano rejectam propè Arrecifam Lancerottæ.

DISTRIB. GEOGR. Species est Canariensis.

DESCR. CAULES sarmentosi, crassitie straminis triticei, striato-sulcati, ad internodia radicanes, radicibus tomentosis. FOLIA 2 rarò 3, pedalia, a basi usque ad 1/4 vaginantia, vaginâ 1/2 vel 3/4 lin. latâ, striatâ, tenui, planâ, basi vaginis foliorum deciduorum persistentibus inter se obvolutis apice bidentatis dentibus brevibus latis subobtusis, oblecta, vaginarum tandem deciduarum basibus cupelliformibus, margine lineâ rectâ nec spirali ramum cingentem, intervallo conspicuè sulcato-striato. Fructus (in speciminibus nostris 2 fertilibus) solitarius è folii axillâ prodiens, vaginæ persistentis basi bracteatus, omninò sessilis, complanatus, dorso rotundato-ovatus, rugoso-tuberculatus, apice styli basi rostellatus, antrorsùm rectus, suprâ medium dente obtuso instructus, lateribus planis, verruculis præsertim propè marginem et puncticulis elevatis longitrorsùm notatus.

2. CYMODOCEA? PREAUXIANA. NOB.

C. caulibus sarmentosis, subnerviis, ad internodia radicanibus, radiculis glabris; foliis elongatis angustis (1/4 lin. latis), crassis, subcartilagineis, tenuissimè multistriulatis, vaginis longis substriatis, apice angustè at acutè 2-dentatis, basibus cupelliformibus, superioribus lacero-fimbriatis; floribus ... fructu...

HAB. Hanc plantam littore Canariensi ejectam legit Preauxius.

DISTRIB. GEOGR. Nondum nota.

ORCHIDEÆ. JUSS.⁽¹⁾

ORCHIS. LINN.

PERIGONIUM galeatum seu semigaleatum, sepalis seu omnibus conniventibus, seu lateralibus externis reflexis. LABELLUM anticum, calcareatum, integrum s. trilobum, s. trifidum, cum basi gynostemii connatum. GYNOSTEMIUM semiteres, apiculatum, breve, ascendens. *Anthera* erecta, annata, bilocularis, loculis parallelis, longitudinaliter dehiscens, basi in plicam rostellii bursiformem medio apiculatam excedens. POLLINIA BINA, caudiculata, caudiculæ basi glanduligeræ, glandulæ in plicâ rostellii (bursiculâ). STAMINODIA minima. STIGMA in facie columnæ excavatum. OVARIUM contortum.

HERBÆ utriusque orbis regionum frigidarum calidarumque incolæ cistropicæ. Radices bituberatæ, folia succulenta in vaginas caulinas bracteasque decrescentia. Inflorescentia spicata.

1. ORCHIS CANARIENSIS. LINDL.

O. spicâ densiusculâ, bracteis membranaceis cuspidatis ovariiis subbrevioribus, sepalis lanceolatis acutiusculis, externis majoribus, labello oblongo trilobo, lobo medio producto truncato crenulato, medio pubescente, lobis lateralibus obtusis abbreviatis integerrimis s. crenulatis, interdum cum lobo medio omnino confluentibus, calcare conico ovario plus duplo brevior.

Orchis canariensis. Lindl. *Gen. et Sp., Orchid. Part. 4, pag. 263 et sq. 1835.*

HAB. Ad scopulos *los Organos* supra vallem Orotavæ detexere Webb et Berthelot! Barranco de Añavigo in rupibus humidis, secus præcipitia Arafo Teneriffæ Martio Bourgeau!

(1) Orchidearum Canariensium gregem ordinavit descripsitque clariss. patris clarus filius H. G. Reichenbach.

DISTRIB. GEOGR. Nondisi in ins. Canariensibus obvia.

DESCR. Planta spithamæa-pedalis, robusta. TUBERA rotunda s. oblonga, integerrima. FOLIA 4-5 lanceolata acutiuscula, vaginantia, supremis brevibus. SPICA densiuscula, 10-18 flora. LABELLUM sepalis externis sublongius, valde tenerum. GYNOSTEMIUM Orchidis masculæ, processu rostellari brevi. SEMINA numerosissima, testâ urceolari, embryone spherico, tota 0,25" longa, 0,131" late.

EXPLICATIO TAB. 220.

1. Planta florida. 2. Flos magnitudine auctus a fronte visus. 3. Idem, a latere visus, et quidem sepalis lateralibus externis inflexis, ut calcar conspiciatur. 4. Gynostemium a latere visum. 5. Gynostemium a fronte visum. 6. Pollinarium cum glandulâ caudiculam circumvolvente. 7. Capsula matura. 8. Semen auctum 170 diam.

2. ORCHIS LONGIBRACTEATA. BIV.

O. spicâ cylindraccâ, longâ, confertâ, multiflorâ, bracteis lanceolatis acuminatis ovaris longioribus, inferioribus flores longè excedentibus, sepalis oblongis obtusis, internis brevioribus et angustioribus, labello oblongo trilobo, maximo, labis lateralibus lanceolatis, obtusis, margine externo crenulatis, lobo a medio producto bilobulato, lobulis lanceolatis, truncatulis, abbreviatis, divergentibus, dente interdum interjecto, calcare saccato, ovario triplo brevior.

Orchis longibracteata. *Biv. Bern. Cent. Sicil.*, pag. 57, tab. 4. — *Bot. Reg.*, tab. 357. — *Reichb. Fl. Exc.*, pag. 125, n. 852.

Orchis Robertiana. *Lois. Fl. Gall.*, vol. 2, pag. 266.

Orchis fragrans. *Ten. Fl. Neap. prodr.*, pag. 53.

HAB. Barranco del Agna Teneriffæ. *Bourgeau*.

DISTRIB. GEOGR. In campis herbosis (Parlatore!), arenosisve collium (Schimper!) regionum Mediterrænearum. In Atticâ v. Spruner! Perivogliæ Sieber! Panormi, Trapani Siciliae. Parlatore! In Sardinia Moris! Ph. Thomas! Müller! Niceæ Barla! Circa Telonem Fauché! Roffavier! Prope Algeriam Schimper! In Teneriffâ l. d.!

DESCR. Planta spithamæa-bipedalis, pulcherrima. TUBERA oblonga, integerrima. FOLIA ovata, s. oblonga acuta, in bracteas decrescentia, magna, nitentia. PERIGONII sepala externa viridia maculis sanguineis adpersa, interna viridia, labellum candidum (saltem in sp. Canar.; in aliis purpureum. Planta igitur labelli colore pariter variat atque orchis fusco Icq.)

Obs. Varietatem Siculam s. Gallicam cl. Lindleji nec labelli laciniis, nec florum magnitudine distinguere possum speciminum copiâ assidue examinatâ.

OPHRYS. L. Siv.

PERIGONIUM patens. Sepala externa subæqualia, interna minora, erecta, sæpe velutina. *Labellum* anticum, pendulum, integrum s. trilobum, sæpe apice appendiculatum basi læve s. bicallosum s. bicornutum, ecalcaratum. GYNOSTEMIUM liberum, brevissimum, adscendens, apice sæpe mucronulatum. *Anthera* bilocularis, erecta, adnata, loculis parallelis. GLANDULÆ segregatæ in plicis rostelli (bursiculis) diversis, processu rostelli interjecto nullo. STAMINODIA oblitterata. STIGMA in facie gynostemii maculam glutinosam sistens.

HERBÆ palæogææ, potissimum in collibus herbidis regionum calidarum provenientes inprimis mediterraneæ, paucae vel in Britanniâ, Sueciâ, Rossiâ septentrionali obviæ. Halitus Orchidis, spica tamen rara, flores speciosi.

OPHRYS TABANIFERA. W.

O. sepalis externis ovatis obtusis-æqualibus, lateralibus divaricatis, internis lanceolatis margine revolutis, gynostemium breve æquantibus, velutinis, labello trilobo, lobo medio ovato obtuso margine reflexo basin versus bigibboso, velutino, lobis lateralibus lanceolatis, acutiusculis, puberulis, abbreviatis, deflexis.

Ophrys tabanifera. W. *Sp. Pl.*, vol. 4, pag. 68. — *Reichb. Pl. crit.* IX, 1169, 1170. — *Endl. gen. sp.*, p. 875. — *Vis. fl. Dalm.*, p. 178.

Ophrys insectifera. β. biflora. *Desf. Atl.*, vol. 2, p. 320.

Ophrys umbilicata. *Desf. in An. Mus. Choix de plantes du Corollaire des Instit. de Tournef.*, tab. 5.

Ophrys pulla. *Cyr. Ten. Fl. Neap.*, vol. 2, p. 311, tab. 97.

Ophrys hiulca. *Seb. Maur. Rom. Pl. Cent.* 13, p. 43, tab. 2, fig. 2.

Ophrys disthoma. *Biv. Bern. sic. pl. Cent.* 1, p. 59.

Ophrys bombyliflora. *Mutel in Ann. sc. nat.* III. 1835, p. 243, tab. 8, B., fig. 4.

HAB. In Canariæ convalle S. S. Virginis leg. cl. Webb. In eadem insulæ convalle imâ de Alonzo dicto Despréaux in Teneriffæ sylvâ convallis Barranco del Agua Guimar die 7 Martii 1845 Bourgeau.

DISTRIB. GEOGR. Crescit in collibus herbidis, imo in arenosis (Spruner!) regionis Mediterraneæ, inter omnes species regiones æquinoctiales proxime appetens uti monet cl.

Webb. — Athenis s. in Æginâ v. Spruner! prope Modon. Despréaux! in Lucaniæ montibus. Tenore! Gebhard! in insulâ Caprearum ad Tiberii ædes Sieber! in Sardinia prope Cagliari. Moris! Ph. Thomas! Müller! In Sicilia. Parlatores! Decker! Romæ, de Rayneval! Orbitelli Etruriæ. Parlatores! Gadibus. Fauché! Prope Algesiram Andalusie. Willkomm! Olysip. Horn et Otter fil. — Prope Algeriam. Schimper! Roussel! Bonæ. Steinheil! Prope Mostaganem. Delastre! in Canariis l. d.! — Præterea in Dalmatiâ ab Alschingero lecta dicitur.

DESCR. Planta 3-pollicaris-spithamea. FOLIA oblonga, obtusa, 5-7, caulina ovato-lanceolata acuta, spathaceo-vaginantia. BRACTEÆ ovatae acutæ, rucullatæ, ovario breviores. FLORES 2-5; diam. long. 6". PERIGONII sepala flavo-viridia, labellum fuscum, violaceo pictum, lobi laterales ex sicco videntur pulchrè lilacino-violacei.

HABENARIA. W.

PERIGONIUM subgaleatum. Sepala externa subæqualia, supremum galeatum; lateralia majora, reflexa; interna integerrima aut basi auriculata, aut 2-3-loba, aut 2-3-fida, erecta, cum supremo fornicata. LABELLUM anticum, integrum, s. trilobum, s. trifidum; calcar filiforme. GYNOSTEMIUM semiteres, subapiculatum, liberum, erectum. ANTHERA erecta, semiadnata, loculi soluti, basi divergentes, liberi, in cornuum speciem producta. POLLINIA incurva, retinacula gracilia, longa, glandulæ exsertæ. STAMINODIA glandulosa, lateribus gynostemii insidentia. STIGMATA: supremum subobsoletum (maculam glutinosam sub apice rostellii semiliberi, subcucullati sistens ut videtur ex nonnullis specimenibus siccis), lateralia in processibus carnosissimis stigmaticis, ex lateribus internis rostellii ad latera faucis calcaris prosilientibus, nunc elongatis, nunc valde abbreviatis. OVARIUM contortum.

HERBÆ utriusque orbis regiones calidas tropicasque incolentes, cives Chinæ, Japoniæ, Indiæ orientalis, insularum Canariensium, Azorarum, Sierræ Leone, Abyssiniæ, capitis Horn, Madagascariæ, Mauritiï, Carolinæ, Mexici, Antillarum, Brasilie, Peruvie, Novæ-Hollandiæ tropicæ.

RADIX bituberata. Habitus gracilis Orchidis Platantheræ, pleræque densè foliosæ, proceræ. FLORES spicati, herbacei.

1. HABENARIA TRIDACTYLITES. LINDL.

H. spicâ laxiusculâ, bracteis ovario brevioribus acuminatis, sepalis externis subæqualibus, supremorum sepalis internis rectis galeato, lateralibus externis deflexis, *labello* tripartito, pendulo, laciniis filiformibus, mediâ subbreviore, calcare filiformi ovario sublongiore.

Orchis tridactylites. *Webb. in litt. ad Lindl.*

Habenaria tridactylites. *Lindl. Gen. 3 Sp. Orch. 1835, p. 318. (A. Erostris, § 2. Henidia).*

HAB. In rupestribus graminosis Teneriffæ et Canariæ non infrequentem primi legerunt cl. Webb et Berthelot!

DISTRIB. GEOGR. Planta insulis Canariensibus propria.

DESCR. Planta spithamæa, gracilis. FOLIA duo ovato-acutiuscula, primùm pollicaria, per anthesin multùm aucta. SPICA 6-9 flora, flores erecti, vix magnitudine florum platantheræ bifoliæ; ex sicco videntur albidî, sepalis internis margine externo et *labello* viridibus. POLLINARIA parva, caudiculæ recurvæ, glandulæ solito majores.

EXPLICATIO TAB. 221.

1. Planta florida. 2. Flos auctus. 3. Alabastrum altero sepalo externo laterali internoque reflexo, ut *labellum* et *gynostemium* appareant. 4. *Gynostemium* à facie visum. 5. Idem supernè visum. 6. Pollinarium. 7. Pollinarium auctum 10 diam. 8. Capsula. 9. Semen auctum 170 diam!

PERISTYLUS. BL.

PERIGONIUM campanulatum, sepala omnia subæqualia, *labellum* integrum s. trilobum, calcar brevissimum. GYNOSTEMIUM rectum, brevissimum. Antheræ loculi basi disjuncti, processu rostellari interjecto nullo. GLANDULÆ nudæ. STAMINODIA elongata. STIGMA transversum. OVARIUM tortum.

HERBÆ per omnes zonas cistropicas dissitæ. Tota inflorescentia spicata, habitus *Orchidis*. Totum genus ulterius explorandum, certè variorum generum cives continens.

1. PERISTYLUS CORDATUS. LINDL.

P. caule diphylo, foliis cordatis ovatis acutis amplexicaulibus, spicâ densiflorâ subsecundâ, sepalis lanceolatis brevibus æqualibus campanulatis, labello ovario dimidio brevior, trilobo, lobo medio recurvo, calcare scrotiformi, staminodiis clavatis.

Satyrium diphyllum. *Lk. in Schrad. Distr.* 1799, n. 23.

Orchis cordata. *W. Sp. pl.*, vol. 4, p. 28.

Habenaria cordata. *R. Br. Prodr.*, p. 312. — *Spreng. syst.*, vol. 3, p. 691. — *Hook. Bot. Misc.*, vol. 1, p. 270, tab. 55. — *Hook. Bot. Mag.* 1832, tab. 164.

Herminium cordatum. *Lindl. Bot. Reg.* 1832, tab. 1499.

Peristylus cordatus. *Lindl. Gen. et Sp. Orch.* 1835, p. 298.

HAB. Ad truncos putrescentes laurorum in sylvâ las Mercedes Teneriffæ, cl. Webb et Berthelot.

DISTRIB. GEOGR. Crescit in Europâ australi occidentali et in Africâ boreali, in herbidis insularum Corsicam inter et Sardiniam Moris! in Hispaniâ (vidi in herb. Boiss. Pavon!) in Lusitaniâ. Link. in insulâ Maderâ. Lowe! (vidi in herb. De Candolle!) in Canariis l. d.! Prope Tanger Salzmänn.

DESCR. Planta spithamæa-pedalis (4 specimina à cl. Webb largiter sunt pedalia). RADIX unituberifera. Caulis erectus. FOLIA bina, patentia, 5-nervia, subcarnosa, in sicco tenuissimè membranacea. Intermedium inter folia folio inferiore tertiâ parte brevius. Spica densissima, floribus subsecundis. Bractea lanceolata, acuta, membranacea, ovariis breviores. FLORES exigui patentes, viriduli, vix majores floribus *Herminii Monorchidis*. GYNOSTEMIUM minimum, cucullatum, loculis antheræ divergentibus, stigmate minimo. OVARIVM cylindricum, incurvum ex ratione floris magnum. — Flores sub vesperum odorem gratissimum spirant teste cl. Hooker.

Obs. Cl. Hooker in Bot. Mag. 3164, sepala externa basi connata depinxit; atqui in quinque speciminibus herbarii mei sepala externa libera reperi. — Tamen hæc est varietas admodum levis. Ita in Orchideis, quæ sepala externa lateralia connata habent, varietates occurrunt sepalis bilobis, bifidis, bipartitis, imo liberis.

H. G. REICHENBACH.

AMARYLLIDÆ. R. BR.

PANCRATIUM. LINN.

ENDL., *Gen.* pag. 179.

1. PANCRATIUM CANARIENSE. KER.

P. foliis latis (ultra poll.) linearibus, elongatis, glaucescentibus; scapo laterali, compresso, foliis subbreuiore, spathâ 2-valvi, valvis lanceolatis apice attenuatis, acutis, pedunculorum longitudine, bracteolis inter pedunculos iisque brevioribus, linearibus, paleaceis, umbellâ sub-20-florâ; perigonii laciniis æqualibus, coronâ 12-dentatâ duplò majoribus, apice mucronulatis intusque puberulis; staminibus brevibus inter dentes coronæ perigonio duplo brevioris insertis, dentibus parùm longioribus; capsulâ glabrâ fusco-lutescente.

Capsula poll. circiter 1 longa, subtriquetra membranacea, glabrescens vel subscabra, ferè ad basin loculicidè dehiscens. 3-valvis, valvis 3 lin. latis, obovato-oblongis, acutiusculis, ad nervum medium nervis 2 lateralibus stipatum, canaliculatis. Semina lin. 1 1/2 longa, lin. 1 lata, obovato-3-quetra, rugosa, aterrima, funiculis carnosis claviformibus appensa.

Pancratium canariense. Ker. *Bot. mag.*, tab. 174. — Link in *Buch. Besch.*, *Ins. Can.*, pag. 140.

HAB. Hanc speciem, quæ regionis sylvosæ rupestris aprica amat, in campo elato *el Llano de Trebejo* mense decembre fructiferam legimus, florentem in rupestribus humidis convallis *del Agua* propè pagum *Los Silos* die 4 octobris 1845 invenit Bourgeæus. A Canariâ specimina misit Nivariensibus minora Despréaux statione non notatâ. Bulbos quoque ex eadem insulâ (Ker. in *Bot. Reg.*) traxit Chr. Smith, sed locum proprium cl. Buchius in opere eximio non indicavit eamque per errorem forsân in regione priore sive Africanâ collocavit.

DISTRIB. GEOGR. Species est reverâ Canariensis.

Oss. Specimina Canariensia Preauxii omnibus partibus minora, folia breviora et vix 4 lin. lata, umbellæ 6-9-floræ, capsulæ ovate, semipollicares. Descriptio nostra à speciminibus Nivariensibus iconè Kerianâ omninò congruentibus sumpta est.

AMARYLLIS. LINN.

ENDLICH., *Gen.* pag. 176.

1. AMARYLLIS BELLADONNA. LINN.

A. Multiflora, perigonio infundibuliformi, tubo brevissimo, costato, laciniis undulatis, 3 anterioribus minoribus, stigmate 3-fido, seminibus globosis.

Amaryllis Belladonna. *Linn., Sp. pl., pag. 421.*

Amaryllis Belladonna et autumnalis. *Dryand. in Bot. mag., tab. 733, — Lowe, Obs. in Hook Journ. of Bot., vol. 1, pag. 29.*

Belladonna purpurascens. *Sweet., Hort. Brit., pag. 506.*

HAB. Ad muros vinearum insulæ Teneriffæ vulgatissima.

DISTRIB. GEOGR. Planta est, ut videtur, ab origine austro-africana in Maderà et in insulis Canariensibus nunc civis meteca.

AGAVEÆ. ENDLICH.

AGAVE. LINN.

ENDLICH., *Gen.* pag. 181.

1. AGAVE AMERICANA. LINN.

A perigonio infundibuliformi, limbi laciniis erectis.

Aloe Americana. florida. *Ald. Hort. rom.*, pag. 94.

Aloe America. *Clus. Hisp.*, pag. 443. Fol. sine flor. — *Durant. Herb. nuov.*, pag. 18.

Aloe folio mucronato. *Lob. Hist.*, pag. 202, cum ic. *Clus.*

Aloe Americana. *Cam. epit.*, pag. 451, cum ic. *Clus.*

Aloës de l'Amérique. *Pom., Hist. des drogues*, pag. 297, fig. dext.

Agave americana. *Linn., Sp. pl.*, pag. 461. — *Lamck. ill. tab.* 235, fig. 1-DC. *Fl. fr.*, vol. 3, pag. 235. — *Kunth. syn. pl. æq.*, vol. 1, pag. 300. — *Bertol., Fl. it.*, vol. 4, pag. 154. — *Guss., Fl. sic. syn.*, vol. 2, p. 415. Th. — *Nees ab Es. Gen. Agave figg.* 1-7. — *Vis. Fl. dalm.*, vol. 1, p. 124. — *Schnizl. Ic. fam. nat.*, tab. 64.

HAB. Planta hæc utilis per omnes insulas Canarienses olim invecta nunc verè spontanea est. In Teneriffâ usque ad montem *Mesa de Mota* et in Canariâ in valle *La Vega de San Mateo* ad alt. 400 circiter hexapodun pervenit.

DISTRIB. GEOGR. Stirps est indigena Americæ totius inter tropica protensæ ubi a mari ex celeb. Humboldt usque ad alt. 1600 hexap. evehitur. Ab Hispanis in orbem veterem illata oras maritimas regionis maris Mediterranei cum Opuntiâ occupavit, colles et montes tantum demissiores scandit in Siciliâ! in Africâ! et in Hispaniâ! ubi ex cl. Boissier ad alt. 250 hexap. pervenit.

IRIDEÆ. JUSS.

TRICHONEMA. KER.

ENDLICH., *Gen. pag.* 169. — TH. NEES, ab Es. *Irid.*

1. TRICHONEMA GRANDISCAPUM. NOB.

T. foliis elongatis linearibus scapum longè exsertum excedentibus; floribus 1-3, folii summi vaginâ involucretis, spathis angustis lanceolatis, antheris filamentis longioribus stylo brevioribus; seminibus globosis, levibus.

Trichonema Bulbocodium. Nob. in Bourg. exsicc. N. 28, non Ker.

HAB. Vulgaris est hæc planta in insulæ Teneriffæ graminosis elatioribus circa oppidum Lagunense. In sylvulâ S. Dionysii specimina procera legit Bourgeau, proceriora à Riedleo lecta vidi in herbario Fontanesiano.

DISTRIB. GEOGR. Species est Canariensis *T. Bulbocodio* regionis maris Mediterranei aff. sed scapo elongato notabilis et ab omnibus seminibus exactè globosis levibusque diversa.

DESCR. Bulbus ovi merulæ aut turdi magnitudine, levi, castaneâ. FOLIA pedalia, vel 2-pedalia, basi in vaginas scapum amplectentes dilatata, suprâ angusta linearia, plana, subcoriacea, 1-nervia, glaberrima, apice acutiuscula. SCAPUS semper exsertus nunc sexpollicaris, nunc pedalis, imo quandoque in umbrosis sesquipedalis, supernè nudus subtetraquater, apice folio summo (vel foliis 2 superioribus), basi in vaginam lanceolato-ovatam flores 1-3 foventem expanso, laminâ pedunculos longè excedente involucretus. SPATHÆ oppositæ, alterâ alteram involyente ovariumque amplectente, lanceolato-acuminatæ: exterior 9 lin. longa, 1 1/2 lin. lata viridis striata, interior paullulùm brevior latiorque hyalina rubro-punctulata. Perigonium infundibuliforme, 10 lin. longum, fundo croceo, medio cœruleo, à medio ad apicem lacteo, vel toto lacteo, laciniis 3 exterioribus subcoloratis; laciniæ 7 lin. longæ lanceolatæ sub-3-nerviæ vel sub-5-nerviæ, venis à nervo medio ascendentibus et à latere exteriore nervorum lateralium marginem petentibus, tubus 3 lin. longus angustissimè infundibuliformis. STAMINA laciniis perigonii exterioribus opposita, 3 1/2 lin. longa, tubo ad altitudinem lin. 1 inserta, filamenta 1 1/2 lin. longa, basi levissimè puberula, antheræ lineares apice obtusæ vel leviter emarginatæ, 2 lin. longæ. STYLUS filiformis, 7 lin. longus. STIGMA 3-partitum, laciniis 2-partitis. OVARIVM obovato-oblongum, subtrigonum, 3-loculare, ovulis plurimis loculorum angulo centrali affixis, superioribus ascendentibus, inferioribus pendulis. CAPSULA tenuis hyalino-membranacea, 3-valvis, sæpe colorata, ad semina toru-

iosa, ultrà medium loculicidè dehiscens, tubo ad basin indehiscente. SEMINA plurima, globosa, levia, castanea vel subfusca. Pendula vel horizontalia, raphe tenui solubili ab hilo ad chalazam magnam rotundam protensâ. EMBRYO cylindraceus, perispermo corneo subdimidio brevior, radiculâ ad hilum sitâ cotyledone quoad chalazam obliquè conversâ.

EXPLICATIO TAB. 185.

1. Scapi floridi 3-flori pars superior. 2. Planta integra scapo 2-floro. 3. Planta scapo 1-floro. 4. Perigonium apertum ut appareant staminum insertio et tubi longitudo estimetur. 5. Stamen prout figuræ reliquæ quæ sequuntur auctum. Stylus cum stigmatibus polline globoso conspersis. 7. Ovarium longitrorsum sectum ut appareant ovula nunc horizontalia nunc pendula. 8. Ovarium ætate provecius transversim sectum ut appareant ovula jam fecunda, altero ad dexterum latus abortiente. 9. Ovulum, *a* hilum, *b* raphe, *c* chalaza. 10. Capsula dehiscens spathâ arte amotâ. 11. Idem valvâ abscissâ ut appareant semina matura atque abortiva pendula. 12. Semen, *a* hilum, *b* raphe, *c* chalaza. 13. Idem medio sectum, *a* hilum, *b* embryo, *c* chalaza, *d* perispermum.

GLADIOLUS. LINN.

ENDL., *Gen.* pag. 168. — TH. NEES, *ab Es. Gen. germ. Irid.*

1. GLADIOLUS SEGETUM. GAWL.

G. bulbi tunice nervis validis supernè reticulatis; foliorum nervis plurimis prominentibus; perigonii laciniâ supremâ lanceolatâ à lateralibus oblongo-lanceolatis amotâ, subascendente; capsulâ ovato-rotundatâ seminibus globoso-pyriformibus.

Gladiolus segetum *Gawl.* (postea *Ker.*), *Bot. mag.*, tab. 719. — *Reichb. Ic.*, tab. 600. — *Parl., Flor. pan.*, vol. 1, p. 42. — *Bor., Fl. du centre de la France*, vol. 2, p. 462. — *Hohenach., Enum. pl. prov. Tal.*, p. 22. — *Vis., Fl. Dalm.*, vol. 1, p. 122, excl. syn. Sibth et Smith. — *Guss., Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 36. — *Koch, Syn.*, vol. 2, p. 807. — *Boiss., Voy. bot. d'Esp.*, vol. 2, p. 601, excl. syn. Sibth. — *Griseb. spic. fl. rum.*, vol. 2, p. 371.

Gladiolus communis. *Desf., Fl. atl.*, vol. 1, p. 35, ex seminis descriptione.

Gladiolus caucasicus. *Herbert! in Bot. Reg. misc.*, 1842, p. 65, n. 82, ex speciminibus authenticis hort. Luxemb. reverendissimo decano Mancuniensi sub nomine *G. segetum* à celeb. Gayo missis.

Ajillo Canariensium.

HAB. Valdè vulgaris est hæc species in ins. Can. nec aliam vidimus.

DISTRIB. GEOGR. Perfertur hæc species ex ins. Can. per Madeiram in Hispaniam (*Bois-*

sier) et per Galliam meridionalem usque in Delphinatum (*Bourgeau*!). In Gallia occidentali usque ad grad. bor. 46 (*Boreau*) procurrit. A Mauritania (*Desf.*, *Boissier*) et Sicilia (*Parlatore*), Thracia (*Grisebach*) Iberiam et 42 lat. bor. gradum attingit (*Hohenacher*! sine fructu, et *Gay*! qui rhizomata hujus speciei bulbis *Croci Adami* commixta à Cyri ripis accepit non longè à Zalizza lecta ubi nunc urbs recentior Tephlis).

IRIS. LINN.

ENDLICH., *Gen.* pag. 166.

* Perigonii laciniis exterioribus barbatis.

1. IRIS FLORENTINA. LINN.

I. caule foliis longiore, sub-2-floro, floris tubo spatham apice scariosam haud excedente, perigonii laciniis interioribus ovatis, oblongo-lanceolatis, erectis, undulato-crenulatis.

Iris alba Florentina. *C. Bauh. Theatr.*, p. 577.

Iris florentina. *Linn.*, *Sp. pl.*, p. 55. — *Sibth.*, *Fl. græc.*, tab. 39. — *Desf.*, *Fl. atl.*, vol. 1, p. 36. — *DC.*, *Fl. fr.*, vol. 5, p. 328. — *Bot. mag.*, tab. 671. — *Redout. Liliac.*, tab. 23. — *Turp.*, *Fl. méd.*, tab. 204. — *Parl.*, *Fl. Pan.*, vol. 1, p. 46. — *Bert.*, *Fl. it.*, vol. 1, p. 231. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, p. 37. — *Griseb.*, *Spic. Fl. rum.*, vol. 2, p. 370.

* *Ἴριος ἀσπρος*. *Pieri della Corcirese Flor.*, p. 8.

HAB. In insulâ Canariâ hanc plantam legit Preauxius et in eadem insulæ convalle S. S. Virginis (exsic., n. 1000) et copiosam in valle *la Vega de San. Matheo* aprile floridam Bourgeæus.

DISTRIB. GEOGR. Species est regionis maris Mediterranei cujus limites haud prætergreditur. In Africâ (*Desfontaines*), in Græciâ (*Sibthorp*, *Bory*), in Corcyrà (*Pieri*), in Sicilia (*Gussone*, *Parlatore*), in Italiâ usque in Liguriam (*Bertoloni*). In Gallia circâ Telonem et circâ Grassam (*D. C.*).

2. IRIS GERMANICA. LINN.

I. caule foliis longiore, submultifloro, floris tubo spatham ultrâ medium scariosam vix excedente; perigonii laciniis interioribus erectis, rotundatis; seminibus angulatis, testâ chartaceâ, rugosâ.

* *Ἴρις ἀρίστη ἢ ἐν Ἑλλυριοῖς* *Theophr.*, lib. 9, cap. 7, *ad calcem*.

* *Ἴρις βελτίων ἢ Ἑλλυρικὴ καὶ Μακεδονικὴ* *Diosc.*, lib. 1, cap. 1.

Iris germanica. *Fuchs., Hist., p. 317.*

Iris domestica. *Matth. (ed. Valgr., 1565), p. 16.*

Iris germanica. *Linn., Sp. pl., p. 55.* — *Blackw., Herb., tab. 69.* — *Desf., Fl. atl., p. 36.* — *Sibth., Fl. græc., tab. 40.* — *Bull., Herb., tab. 141.* — *Redout., Liliac., tab. 309.* — *DC., Fl. fr., vol. 3, p. 236.* — *Gawl. (postea Ker.) in Bot. mag., tab. 670.* — *Turp., Fl. méd., tab. 203.* — *Bertol., Fl. it., vol. 1, pag. 232.* — *Guss., Fl. sic. syn., vol. 1, pag. 37.* — *Vis., Fl. dalm., vol. 1, p. 116.* — *Griseb., Spic. Fl. Rum., vol. 2, p. 369.*

Iris florentina. *Sav. mat. med. tosc., p. 40, tab. 45, non Linn.*

Ἴρις γαλαζίως *Pieri della Corcir. Flor., p. 9.*

3. IRIS PALLIDA. LAMCK.

I. caule foliis dimidio longiore, multifloro; floris tubo spatham latè ovatam totam scariosam excedente, perigonii laciniis interioribus erectis, obovato-rotundatis.

Iris pallida. *Lamck., Encycl., vol. 3, p. 294.* — *Gawl. (postea Ker.) in Bot. mag., tab. 685.* — *Redout., Liliac., tab. 366.* — *Bertol., Fl. it., vol. 1, p. 234.* — *Koch, Syn., ed. 2, p. 807.*

Iris odoratissima. *Jacq., Hort. Schænbr., vol. 1, tab. 9.*

HAB. Non infrequens est hæc species in rupestribus siccis insulæ Palmæ ubi civis esse indigena videtur. Specimina legimus ad Montem *Buena Vista* et in loco alio non notato. Alia inter saxa arenia torrentis lapidei ignigenæ vallis Sancti Jacobi ins. Teneriffiæ certe sylvestriâ jam deflorata sed per spathas latissimas membranaceas cognoscibiliarpsimus.

DISTRIB. GEOGR. Planta est cujus expansio geographica nondum ritè innotuit. In Istriâ (*Koch.*). In collibus Pisanis (*Savi secundum Bertoloni*).

Perigonii laciniis exterioribus imberbibus.

4. IRIS FOETIDISSIMA. LINN.

I. foliis ensiformibus, planis foetidis caule multifloro sublongioribus; spathâ margine scariosâ, floris tubo brevissimo, perigonii laciniis interioribus oblongo-lanceolatis longè unguiculatis unguiculo canaliculato; seminibus globosis, testâ carnosâ.

Ἴρίς. *Diosc., lib. 4, cap. 21.*

Spathula foetida. *Fuchs, Hist., p. 794.* — *Dod., Hist. des plant., trad. par Ch. de l'Escluse, p. 145.* — *Lob., Hist., p. 37...* *Matth. (ed. Valgr., 1565), p. 991.* — *Cam., Epit., p. 733.*

Spathula foetida. *Tabern, Krauterb., vol. 2, p. 362.* — *Dod. Pempt., p. 247, figg. Lobelii.*

Iris foetidissima. *Linn., Sp. pl., p. 57.* — *Engl. bot., tab. 596.* — *Desf., Fl. atl., vol. 1, p. 38.* — *Redout., Liliac., tab. 351.* — *DC., Fl. fr., vol. 3, p. 238.* — *Turp., Fl. méd., tab. 205.* — *Bertol., Fl. it., vol. 1, p. 238.* — *Parl., Fl. panorm., vol. 1, p. 49.* — *Guss., Fl. sic. syn., vol. 1, p. 38.*

HAB. Legimus hanc plantam in rupestribus vallis Tagananæ eodem loco quo eam legit

cl. Buchius. In ins. Palmæ convalle de *Buena Vista* angusto fructiferam legit Bourgeæus (excicc. n. 1008) taque in convalle *de los Sauces* copiosam sub *Oreodaphne* crescentem.

DISTRIB. GEOGR. Species est maris Mediterranei oræ utriusque quæ in Europâ occidentali ad Lutetiam pervenit (*Cosson et Germain*) et in Britannia ad gradum usque 55 long. bor. scandit (*Watson*). Omni Germaniâ exulat, circa Byzantium in oriente ex Sibthorpio et in Iberiâ et Tauride ex Marschall de Bieberstein occurrit.

DIOSCORIDÆ. R. BR.

TAMUS. LINN.

ENDL., *Gen.* pag. 158. — TH. NEES, *ab Es. Gen. germ.*
Fam. sarmentaceæ Trib. Tamince.

1. TAMUS EDULIS. LOWE.

T. rhizomate amplo, foliis ovato-cordatis et sagittato-cordatis, apice attenuatis; floribus masculis racemoso-axillaribus vel paniculatis, staminibus perigonio 3-plò brevioribus, feminis spicatis axillaribus; baccâ cartilagineo-carnosâ, obsolete 3-quetrâ, ovato-mammiformi, inflorescentiæ persistentis cicatrice umbilicatâ.

Tamus communis. Link. in *Buch., Besch. Can. Ins.*, p. 140, non Linn.

Tamus edulis. Lowe, *Prim. Fl. mad.*, p. 12.

Dioscorea canariensis. Nob. in *Bourgeau exsicc.*, n. 1016.

Norsa Canariensium et Salsaparilla sin espinas.

HAB. Non infrequens est hæc planta in rupestribus convallium infra regionem sylvarum in Canariâ Teneriffâ et Palmâ. Specimina nostra legimus in convalle speluncarum nigrarum ins. Teneriffæ prope pagum *Los Silos* et in Palmæ convallibus circa urbem. Propè Sanctam Crucem Teneriffæ eam legit Riedlé et ibidem in convalle sanctâ cl. Car. Lemann, in monte Ladera de Guimar et in convallibus proximis Bourgeau : specimina quoque à Canariâ misit Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Hanc plantam ex iudiciis à villicis cl. atque amicissimo Loweo datis Junio 1828 circa oppidulum et portum Muniz ins. Maderæ quæritantibus inter dumeta ad agrorum margines germinantem monstrârunt, nondum enim effloruerat, postea florentem habuimus, et fructus ex eâdem statione maturos a cl. Car. Lemann accepimus.

DESCR. RHIZOMA amplum, tuberosum, informe, post lentam coctionem edule, sed egenis tantum in usu. RAMI annotini, debiles, graciles, valde volubiles, glabri, dilute virentes. FOLIA alterna vel superiora opposita, tenuia, late viridia, glaberrima, sub-9-nervia ovato-vel rotundato-cordata, lobis oblon-

gis, rotundatis, apice attenuatis, apiculatis, margine undulato-crenulatis, petiolis nervosis. Supernè canaliculatis. *Flores masculi* ex axillis foliorum racemosi, racemis simplicibus vel compositis, vel (foliis in bracteas ad apicem ramorum abeuntibus) latè racemoso-paniculati, rachi sub-4-angulo, ad angulos sæpe scabrello, viridi. Pedicelli filiformes, flore multo longiores, solitarii dichotomi vel racemulosi, breviter utrinque alati, subscabrelli, colorati, bracteolà parva lineari-lanceolatà vel lineari apice lanceolatà scariosà subtensi. *Perigonium* rotatum, corollinum, atropurpureum, tubo longitudinis totius tertiam ferè partem æquans, laciniis lanceolatis, acutis 1-nerviis. *Stamina* 6, perigonii tubi medio inserta, tubi longitudine. *Anthere* præfloratione introrsæ, demùm horizontales vel subversæ, ad latera longitrorsùm dehiscentes, lamellam emarginatam brevissimam (stylum abortivum) cingentia. *Pollen* elongato-ovatum utrinque obtusum, humectatum globoso-ovatum. *Flores feminei* in racemos simplices axillares folio breviores, digesti, rachi ancipiti subalatà, sulcatà, medio bracteæ lanceolato-subulatæ (pedicello cum bracteà connato), sessiles, solitarii sub ovario bracteolati, vel rarius bini flore altero è bracteolæ axi prodeunte. *Ovarium* cum perigonii tubo oblongo sub-3-quetto 6-sulcato laciniis 6 liberis ovato-lanceolatis 1-nerviis basi intus papillis 6 (staminum rudimentis) stipatis coronato connatum, 3-loculare (rarò 4-loculare) loculis 2-ovulatis. *Ovula* superposita angulo loculi interiori affixa, pendula, subsessilia, raphe latà carnosà, diaphanà ab hilo ad chalazam deorsùm spectantem procurrente. *Stylus* brevis crassus. *Stigmata* 3, ovato-oblonga, medio sulcata, apice obtusa, demùm emarginata. *Bacca* subtriquetro-ovata, glaberrima, ochraceo-rubricata, carnosocartilaginea, dissepimentis medio solutis semi-1-locularis, demùm sicca, cartilaginea, indehiscens. *Semina* in quoque loculo 1-2 ad dissepimentorum angulos solutos pendula, globosa, suprà hilum depressa, minutissimè punctulato-reticulata, fusca, raphe tenuissimà ab hilo ad chalazam inconspicuam percurra, testà tenui cum perispermocartilagineo carnososordidè albo à medio radiante connatà. *Embryo* clavato-pyriformis, ferè axillaris, extremitate radiculari hilum attingens.

EXPLICATIO TAB. 223.

1. Ramus floribus masculis instructus mag. nat. cæteræ figuræ auctæ.
2. Flos masculus.
3. Florum femineorum racemus.
4. Flos femineus seorsùm depictus bracteà et bracteolà suffultus, perigonii laciniis anterioribus detractis ut appareant stamina abortiva et stigmata.
5. Ovarium transitrorsùm sectum.
6. Stigmata juniora ex alabastro excerpta.
7. Ovulum innuptum placentæ fragmento adhærens.
8. Baccarum racemus.
9. Bacca non ex toto matura.
10. Bacca longitrorsùm secta jam diù fecunda ovulis in semina ferè conversis.
11. Bacca matura transitrorsum secta.
12. Semen sursùm visum, *a* chalaza, *b* raphe.
13. Semen infrà visum, *a* hilum, *b* raphe.
14. Idem medio sectum *a* testà, *b* perispermum, *c* chalaza, *d* hilum, *e* embryo.
15. Embryo excerptus, multotiès auctus.

SMILACEÆ. R. BR.

DANAE. MED.

Bot. Beobacht., 1782, pag. 186. — *Philosoph. Bot.*,
vol. 2, pag. 36.

FLORES diœci vel hermaphroditi. PERIGONIUM 6-partitum, laciniis basi vel usque ad medium coalitis, 3 exterioribus majoribus in præfloratione imbricatis interiores minores tegentibus. STAMINA 6, in cylindrum apici tubi perigonii insertum supernè constrictum atque ovarium, in floribus sterilibus effatum inclusum, in fertilibus stigmata exserta torquis modo fimbriati circum volventem. ANTHERÆ sessiles elongato-ovatae vel ovatae, florum femineorum sæpe steriles, liberae, longitrossum dehiscentes. OVARIUM 3-loculare, loculis 2-ovulatis. OVULA collateralia, loculi angulo interno medio affixa, raphe crassâ ad chalazam superiorem procurrente, exostomio basali. STYLUS columellaris. STIGMATA 3, crassiuscula, revoluta, plumosa. BACCÀ carnosa, globosa, abortu sæpe 1-sperma. SEMEN globoso-angulatum, albidum, apice chalazâ magnâ, coloratâ, hilo confusâ, propè basin micropyle mamillari notatum, testâ tenui cum perispermo coalitâ. EMBRYO clavato-fusifor-
mis, hilo remotus, antitropus, extremitate radiculari micropyle proximâ.

FRUTICULI sempervirentes, sarmentosi, scandentes regionis præcipuè Macaronesiacæ cives, foliis squamæformibus, ramulis foliaceis. FLORES in marginibus, vel utrinque ad latera ramulorum foliiformium

glomerati vel ad apicem ramorum in paniculos breves extrà-axillares ramulis foliiformibus sterilibus oppositos digesti.

SUBGENUS I. *SALMACIS* (1).

Flores margine vel medio ramuli foliiformis prodeuntes, diœci, masculi ovario effeto feminei staminibus effetis vel parcè polliniferis præditi. Perigonii lacinie basi tantùm coalitæ.

Obs. Genus Danae anno 1782 à novatore ingenioso F.-C. Medico præeunte Dioscoride, cui nomen est alterum Lauri sue alexandrinæ, ante Danaam aut Danæam Danae Italæ celebri dicatam et ante Danaidiam comun. conditum fuit et divulgatum, nec ergò Danaidæ Danaï scilicet filie cum celeb. Linkio (*Handb. vol. 1, pag. 274*) transferenda est corona botanica. Admissâ Danae pro specie archetypâ subgenus alterum ditioni nostræ alienum cudendum.

ACRISIA.

Flores paniculati, hermaphroditi. Perigonii lacinie ultra medium coalitæ. — Species unica *Ruscus racemosus* Linn. Danae Laurus Med. (*Monadelph. pag. 72*-Danae racemosa Mœnch, meth. pag. 170).

Alterum quoque à *Rusco* excerpendum genus *Ruscus* olim *reticulatus* Thunb. Fruticulus est androgynus vel diœcus, non illicetum belluis durum tamen pastum in Africæ Australis saltibus præbens, cui nomen imposuimus Hylonomes nymphæ :

. quâ nulla nitentior inter
Semiferos altis habitavit femina sylvis : (Ov. Met., 12, 405.)

quæque mortuo Cyllaro marito Centaurorum pulcherrimo superstes vivere noluit.

HYLONOME. NOB.

Flores diœci. PERIGONIUM floris masculi 10-partitum tubo intus glanduloso, laciniis 5 exterioribus majoribus, sessilibus, glandulis 5 stipitatis versùs basin auctis, 5 interioribus minoribus, stipitatis, eglandulosis. STAMINA 5, distincta, filamentis apice liberis, mox in cylindrum gracilem cum ovarii effeti stipite tenui arcè coalitum, antheris ovatis, dorso affixis. STYLUS tenuis, longitudine staminum. STIGMA capitatum, discoideo-5-quetrum. PERIGONIUM floris feminei masculo simile, tubo latiore eglanduloso, laciniis majoribus 2-glandulosis. OVARIVM ... CAPSULA stipitis gracilis apici impositam, chartacea, 5-ocularis, loculis ante maturitatem dorso deperiente dehiscentibus. SEMEN in quoque loculo 1, immaturum nudum, subdiu maturatum. — Sp. unica, *H. reticulata*.

1. DANAE ANDROGYNA. NOB.

D. caule scandente, ramis teretiusculis squamis lanceolatis acutis, ramulis foliaceis lanceolatis vel ovato-lanceolatis, basi attenuatis vel subcordatis; floribus fasciculatis, fasciculis in crenulis brevibus ad margines ramulorum dispositis, pedunculis gracilibus brevibus.

(1) Salmaci nymphæ dicatum cui, si poetis credendum :

. forma duplex nec femina dici,
Nec puer ut possit. • (Ov., Met., 1, 375.)

ut nymphæ itâ quoque frutex noster androgynus :

• Concretus sexu sed non perfectus eodem. • (Avson.)

Laurus alexandrina Palmensis baccis è crenis foliorum prodeuntibus. *Pet. mus., cent. 2 et 3, p. 26, n. 558.*

Laurotaxa epiphyllocarpos, crenatis foliis, maxima, è singulis foliorum crenis baccifera. *Ex. Insula Palmæ; nuper allata est. Pluk. Mant., p. 114.*

Ruscus androgynus à foliorum crenis florifer et baccifer. *Dill. Hort. Elth., tab. 250.*

Ruscus foliis margine floriferis. Hermaphroditus, Linn., Hort. clif., p. 466, fig. 322.

Ruscus androgynus. Linn., Sp. pl., p. 1474. — Hort. Kew., vol. 3, p. 419. — Lamk. Encycl., vol. 2, p. 527. — Link. in Buch., Phys. Besch., p. 140, Buch. ibid., p. 179. — Hook., Bot. mag., tab. 3029.

Ruscus androgynus α foliis subcordato-acuminatis floribus subsessilibus in capitulum multiflorum congestis. *Sims., Bot. mag., fol. 1898.*

Gilberbera et *Gibalbera Nivariensum* necnon *Alicacan Palmensium.*

HAB. Non infrequens est hæc planta in sylvis altioribus et in convallibus dumosis insularum Teneriffæ et Palmæ, ubi eam propè *La Galga* legimus. Specimina florifera in convalle speluncarum nigrarum Teneriffæ in regione ipsâ Cistorum die 27 aprilis 1845 legit cl. Bourgeæus (exsicc. n° 74). Propè Tagananam usque in loca excelsiora evectam vidit cl. de Buch. Planta est imprimis coronaria.

DISTRIB. GEOGR. Accola quoque est ins. Maderæ ex catalogo cl. Buch à celeb. R. Brownio suppeditato *Phys. Besch., pag. 191, et Lowe in Hook. Bot. mag. l. c.*

Obs. Huc iconem Simsianam c. l. referre noluimus cum crenas in nostrâ nunquam unifloras vidimus.

EXPLICATIO TAB. A 224.

1. Danaes androgynæ ramulus foliaceus flores masculos gerens. 2. Ramulus flores feminos, et 3 ramulus magis cordatus alabastra feminea gerens, omnes magnitudine naturale, reliquæ figuræ auctæ. 4. Squama stipalacea quæ ramulos foliaceos suffulcit. 5. Pedunculi pars inferior cum squamis bractealibus. 6. Flos masculus. 7. Idem dimidiatus ut appareat pistillum abortivum. 8. Flos femineus supernè visus. 9. Semen, *a* chalaza, *b* micropyle. 10. Idem longitrossum sectum *a* testa, *b* perispermum, *c* chalaza, *d* micropyle, *e* embryo. 11. Chalaza magis aucta ex alto visa. 12. Embryo.

1. DANAE GAYÆ. NOB. (1).

D. caule scandente, ramis tetragonis, squamis ovatis obtusiusculis, ramulis foliaceis lan-

(1) Speciem formosam nomine nuncupatam ac gratæ memoriæ consecratam voluimus Rocaliæ Gayæ optimæ et cultissimæ femine, Gayi botanici illustris conjugis, operi nostro lepidas quæ depinxit tabellas. Amicæ dilectæ ante diem abreptæ extremam hanc tumulo recenti meritamque imponimus coronam.

ceolatis, basi attenuatis; floribus conspicuis fasciculatis, fasciculis in medio ramulorum aut in crenulis vel divisuris ad margines dispositis, pedunculis crassiusculis elongatis.

HAB. Hanc speciem ex insulâ Canariâ primus misit Preauxius ibidemque iterum à cl. Bourgeao in ipso oreodaphnone sylvæ olim ingentis Doramæ Martio florida lecta fuit.

DISTR. GEOGR. Species est verissimè Canariensis.

Obs. Plantam nostram in hortis Europæ olim cultam certum est, specimen enim hortense in herbario Lessertiano extare adverti, valde autem dubitabile est, in Teneriffâ provenire, Nicolaus enim villicus Guimariensis herbarum gnarus, quem sibi in floralis belli adiutorium adjunxit et in Canariam secum transvexit Bourgeæus, cum in eam primus incidit « Eja! » inquit « gibalberam habemus cui medio etiam folio innascuntur flores! » Genus agnovit, commovit speciei diversitas.

EXPLICATIO TAB. 224 B.

1. Danaes Gayæ ramus ramulos foliaceos gerens floribus masculis instructos. 2. Ramus cui ramuli foliacei juniores floribus femineis onerati, ambo mag. nat., figuræ reliquæ auctæ. 3. Squama stipulacea. 4. Flos masculus. 5. Staminum coronula excerpta, medio fissa et arte explanata. 6. Anthera è phalange cum filamentorum coadunatorum cupellæ laminâ excisâ. 7. Eadem introrsum visa laminâ allevatâ ut conspiciatur insertio dorsalis. 8. Flos femineus. 9. Pistillum. 10. Ovarium transitorsum sectum ut appareant ovula juxtim posita. 11. Idem longitrossum sectum. 12. Ovulum, *a* funiculus, *b* chalaza, *c* exostomium.

SMILAX. LINN.

ENDLICH., *Gen.*, pag. 155. — TH. NEES, ab Es. *Gen. germ. Fam. sarmentaceæ Trib. Smilacinæ.*

1. SMILAX MAURITANICA. POIR.

S. caulibus altè scandentibus, sparsim aculeatis vel inermibus; foliis latè ovatis, basi subcordatis vel truncatis, 5-10-nerviis margine inermibus vel breviter aculeatis, concoloribus; ovario sæpè sub-4-loculari loculo quarto vacuo, stylis subnullis, stigmatibus elongatis apice vix latioribus; baccis magnis rubris 1-3-spermis; seminibus ovato-orbicularibus, latere compressis, luteo-badiis, tenuissimè rugosis, hilo magno.

Smilax aspera seu *spinosa latifolia*, retusa folia periperia Leni cup. hort. cath., p. 202.

Smilax aspera seu *spinosa latifolia subrotunda* Bonanni, *Ic.*, tab. 61, ramus fructifer.

Smilax mauritanica. Poir., *Voy.*, vol. 2, p. 263. — Desf., *Fl. atl.*, vol. 2, p. 367. — Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 2, p. 629. — Boiss. *Voy. bot. d'Esp.*, vol. 2, p. 609. — Kelaart, *Flor. calp.*, p. 161.

Smilax pendulina. Lowe! *Prim. Flor. mad.*, p. 12.

Salsaparilla Nivariensium, *cerrajuda Palmensum*.

HAB. Communis est hæc species in sylvis et dumetis ins. Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. Stirps est regionum calidiorum mari Mediterraneo conterminarum. In Hispaniâ et Lusitaniâ circa Gades! in ruderibus Italicæ! in Cynthiæ monte! (*Cintra*) ad Malacam (*Boissier*), ad Calpen montem (*Kelaart*). In Siciliâ (*Gussone*), in Syriâ prope Tripolim (*Labillardière*), in monte Libano (*Bové*) observata.

Obs. Nulla *S. aspera* Linn. veræ specimina in ins. Canariensibus legimus quæcum forsã planta nostra non confundenda est.

2. SMILAX CANARIENSIS. WILLD.

S. ramis præter inferiores inermibus glabris; foliis latis ovatis 3-5-nerviis, petiolis canaliculatis; floribus umbellatis, fructu nigro.

Smilax Canariensis. Willd., *Sp. pl.*, vol. 4, p. 784. — *Poir.*, *Suppl.*, vol. 5, p. 26.

Smilax rubra. Link in *Buch. Besch. Can. Ins.*, p. 140 et *Buch ibid.* p. 179?

Salsaparilla Canariensium.

HAB. Legimus hanc plantam non longè ab oppido Orotavensi in viâ quæ conducit ad scopulos *los Organos* dictos eodem forsã loco quo eam vidit celeb. Buchius. A valle Tagananæ et à convalle *Barranco del Agua* propè *Los Silos* specimina misit Bourgeæus.

DISTRIB. GEOGR. Species est Canariensis.

DESCR. Frutex sarmentosus arborescens altè latèque scandens. RAMI graciles, inferioribus quandoque spinosis, reliquis inermibus, teretibus striatis, pallidè virentibus, levissimis vel obsolete scabrellis. FOLIA latè ovata vel lanceolato-ovata glaberrima coriacea, pallentia, 3-5-nervia, basi rotundata, apice attenuata, mucronata, 3-5 poll. longa, 1-3 poll. lata, petiolis 5-9 lin. longis, latis, ad medium membranâ auctis, profundè canaliculatis, semiamplexicaulibus, extus sulcato-striatis, supernè canaliculatis, medio cirrhiferis cirrhis suprâ basin articulatis, teretibus, levissimis vel subscabrellis. FLORES umbellati umbellis pedicellatis, pedunculo communi petiolo duplò longioribus subtetragono striato gracili, apice globoso-incrassato. BRACTEÆ latè ovatæ, apice attenuatæ acutæ. PEDICELLÆ subæquilongæ acutè 4-goni glaberrimi, basi orbiculatè incrassati. PERIGONIUM floris femineï luteo-virens, laciniis basi lanceolato-ovatis supernè oblongis, apice incrassato-obtusis, 1-nerviis, exterioribus latioribus imbricatis interiora in præfloratione foventibus, apice connatis. STAMINA sterilia ovario breviora, filiformia, apice subulata. OVARIIUM ovatum sessile, 3-costatum, obtusum, purpurascens, 3-loculare, loculis 1-ovulatis. OVULA ab apice loculi pendula. STYLII subnulli. STIGMATA 3 filiformia, ovario subduplò breviora, in præfloratione erecta, marginibus interioribus inter se coherentia, intus canaliculata papillifera, apice obtusa subincrassata. FRUCTUS globosus niger, ex specimine herb. Broussonetiani.

EXPLICATIO. TAB. 225.

1. Ramus junior à basi fruticis, spinosus. 2. Ramus cum floribus femineis. 3. Folium vegetum dimidiatum, omnia mag. nat., sequentia aucta. 4. Umbella cum flore femineo

ceteris decerptis. 5. Alabastrum. 6. Idem arte apertum ut stamina abortiva et stylo-
rum præfloratio conspiciatur. 7. Ovarium fetum stylo-
rum cicatricibus coronatum. 8. Idem
transitrosùm sectum. 9. Idem totâ longitudine apertum ut appareat ovulum jam fecundum
angulo interno loculi sub apice insertum. 10. Ovulum gravidum à ventre visum. 11. Um-
brella fructifera ex herbario Broussonetiano auspice b. Bouché-Doumeng delineata.
12. Bacca.

LILIACEÆ. LINDL.

TRIB. I. ASPARAGEÆ. LINDL.

ASPARAGUS. LINN.

SECTIO I. MYACANTHA. NOB.

Fasciculi axillares 2-3-flori. Flores campanulato-conniventes. Ovarium 3-loculare loculis 3-ovulatis.

1. ASPARAGUS STIPULARIS. FORSK.

A. caule fruticoso diffuso, ramis glabris; foliis solitariis, sparsis, validis, rigidissimis, patentibus rarò ternis; stipulis membranaceis, deciduis; pedunculis brevibus medio articulatis, baccis cæruleo-nigris.

Asparagus sylvestris præcrasso ac rigido folio acuto nigro, *Cup., Hort. cath., pag. 24* et ex *Guss., Panph., vol. 2, tab. 160.*

Asparagus stipularis. *Forsk., Fl. æg.-arab., pag. 72.*

Asparagus horridus. *Linn. fil., Suppl., pag. 203.* — *Cav. Icon., vol. 2, tab. 436.* — *Desf., Fl. atl., vol. 1, pag. 311.* — *Red., Lil., tab. 288.* — *Sibth., Fl. græc., tab. 339.* — *Bresl., Aspar., n. 18, tab. 239.* — *Bertol., Fl. it., vol. 4, pag. 153.* — *Guss., Fl. sic. syn., vol. 1, pag. 418.* — *Boiss., Voy. esp., vol. 2, pag. 620.*

HAB. Propria est hæc species ins. Lancerottæ. Specimina nostra fructifera et ramos novellos conjunctim emittentia legimus non longè à pago Hariâ mense Augusto; ad rupes propè fontem *el Chafariz* dictum, alia sine flore et fructu in valle Guatisa et in ipsis oppidi Teguisse, insulæ capitis, mœnibus Januario legit Bourgeæus.

DISTRIB. GEOGR. Species est regionum maris Mediterranei calidiorum cives quæ à Purpurariis in Ægyptum protenditur. In peninsulâ Hispanicâ (*Brotero, Boissier!*) In Mauritanîâ (*Desfontaines, Bove!*). In Siciliâ (*Gussone!*). In Cypro (*Labillardière!*) In Ægypto propè Alexandriam (*Forskâhl, Delile! Montbret!*).

DESCR. Fruticulus intricatus. RAMI striati, subteretes, glabri, juniores tetragoni. STIPULÆ latæ ovato-

lanceolatae, apice filiformes, scariosae, tenuissimae, deciduae, imà basi persistentes et demùm deorsùm in spinam brevem validam protracta. FOLIA sparsa, opposita, vel rarò subfasciculata, saepe 15 lin. longa, mox in spinas validas 4-gonas, lateribus planis 3 inferioribus striatis, conversa. FLORES in axillis bini vel terni, parvuli, inconspicui, virides, nutantes, in alabastro obovati, pedicellis brevibus medio articulatis perigonii laciniis latè ovatis. STAMINA perigonio breviora, filamentis latis, antheris ovatis. BACCÆ perigonii laciniis persistentibus suffultae, caeruleo-nigrescentes.

Obs. Nomen inventoris priscum Linnæano antè certè accipiendum ne confusio oriatur, et nomen forsàn Lamarckianum *stipulaceum* speciei Africæ australis mutandum.

Ultrè hanc speciem cl. Linkius affinem *A. aphyllum* Linn., quem cum nostro plures confuderant auctores, in promontorio Isletà Canariæ à Buchio repertum et cum eà sequentes enumerat.

Species hujus sectionis inquirendæ.

Asparagus acutifolius Linn., Link. in *Buch Phys. Besch.*, pag. 140.

In convallibus circà portum Orotavensem. *Buch, ibid.*, pag. 162.

Asparagus verticillaris. Link., *ibid.*

Vegetus et copiosus in convalle portus Orotavensis et in montibus Iguestensibus. *Buch, ibid.*

SECTIO II. *CORRUDA*. NOB.

Fasciculi axillares multiflori, rariùs pauciflori. Flores (an omnium?) stellatim patuli.

Ovarium 3-loculare loculis multiovulatis.

2. *ASPARAGUS SCOPARIUS*. LOWE.

A. caule frutescente, erecto, ramis patentibus, horizontalibus; foliis fasciculatis, setaceis, glabris; floribus densissimè fasciculatis, inconspicuis, erectis, folio brevioribus, pedunculis paullò suprà basim articulatis; baccà parvâ, rubrà.

Asparagus scoparius. Lowe! *Prim. Fl. mad.*, pag. 11. — Nob., *Spic. gorg. ined.*

Asparagus plocamoides. Nob. olim in *Steud. nomencl.*, ed. 2, pag. 150.

Asparagus exaltatus. Chr. Smith, *mss. in herb. Candoll.*

HAB. Ad muros agrorum et in convallium rupibus siccissimis regionis inferioris totius Teneriffæ. Specimina legimus in convalle Sanctâ et in convalle Averni.

DISTRIB. GEOGR. Species est Canariensis et Maderensis.

DESCR. CAULIS erectus lignosus 6-12-pedalis, cinereo-albidus, nitidus, ad ramos spinâ stipulacèa descendente basi latâ ovatâ, apice inflexâ munitus. RAMI spiraliter patuli concinni ut in *A. officinali* L., teretes, striati vel obsolete angulati, glabri, pallidè virides, ramulis sparsis patulis, stipulis brevibus lineari-oblongis acuminatis scariosis fulvis dorso basi spinâ futurâ gibbis suffultis. FOLIA fasciculata, gracilia, sub-4-gona,

acuta, 8-10 lin. longa, superiora filiformia. FLORES ad apicem præcipuè ramulorum densissimè fasciculati, fasciculis sæpè 30-40-floris basi bracteis ovatis scariosis acutis fulvulis nodosis suffultis, pedicellis filiformibus, patentibus, glabris, parùm suprà basim articulatis, folio dimidio circiter brevioribus. PERIGONIUM viridi-lutescens pedunculo 2-plò vel 3-plò brevius, laciniis oblongo-ovatis. STAMINA ferè ad basin laciniarum inserta, laciniis subbreviora, antheris ovatis. PISTILLUM staminum longitudine, in floribus abortivis ellipticum angulatum, in fertilibus ovatum 3-loculare, loculis multiovulatis, ovulis ad loculi angulum inferiorem affixis, subhorizontalibus. BACCA parva, globosa, rubra, abortu sub-1-sperma. SEMEN orbiculare, nigerrimum, nitidum, subreticulatum, ad hilum rugulosum. EMBRYO perispermio corneo durissimo immersus, gracilis.

EXPLICATIO TAB. 226.

1. Ramus floridus. 2. Ramus fructifer ambo mag. nat. figuræ reliquæ auctæ. 3. Rami axilla cum pedicellis fasciculatis et fructu. 4. Flos cum ovario gravido et stylo tum exserto. 5. Stamen antrorsum visum. 6. Idem à latere visum. 7. Pistillum. 8. Idem, ovario longitrorsum secto. 9. Ovula 4 placentæ fragmento inserta. 10. Semen *a* umbilicus. 11. Idem medio sectum *a* umbilicus, *b* testa, *c* perispermum, *d* embryo.

3. ASPARAGUS UMBELLATUS. LINK.

A. caule frutescente, elongato, sarmentoso, ad angulos scabro, stipulis latis acutis, demum dorso basi in spinam brevem crassam acutam productis, foliis fasciculatis 4-gonis angulis scabrellis; floribus conspicuis, densè umbellatim fasciculatis; baccis amplis viridiluteis, demum nigris.

Asparagus umbellatus. Link in Buch. *Beschr.*, pag. 140. Buch, *ibid.*, pag. 162. — Schult., *Syst.*, vol. 7: pars 1, pag. 324.

Asparagus grandiflorus. Willd., *Herb.* — Bresl., *Aspar.*, n. 23.

Asparagus dichotomus. Brouss. ! *Mss. in herb. suo.*

Asparagus scaber. Lowe ! *Prim., Fl. mad.*, pag. 11.

HAB. Species est volubilis inter dumeta scandens. Specimina legimus circà Bujame propè Buena Vista et circà oppidum Orotavense, circà Guimar specimina septembre fructifera in convalle Victoriæ, novembre florida et densifolia ferèque glabra in sylvà Tagananæ legit Bourgeæus, ad rupes castelli *Paso Alto* et in convalle Averni de Buch. Specimen à Canarià misit Preauxius.

DISTR. GEOGR. Species est Macaronesiaca quam in Maderæ parocciâ Sanctæ Annæ fructiferam et parcè floridam Maio mense in rupestribus maritimis legimus.

DESCR. Caulis elongatus, flexuosus, sarmentosus, subteres, spinâ latâ brevi ad ramos auctus, ramis

4-gonis, striatis angulis, scabris, latè viridibus, demùm stipulis ad ramulos subcylindraceis reticulatis, suffultis. FOLIA fasciculata, fasciculis remotis vel confertis, 3-7-lin. longa, acicularia pungentia, 4-gona, angulis scabris vel levigatis. FLORES magni ad apicem ramulorum vel in axillis foliorum plurimi, 3-lin. longi, fasciculati, luteoli, erecti, odoratissimi, pedicellis elongatis, gracilibus paullulùm sub medio articulatis, æqualibus et inde umbellam simulantibus. PERIGONIUM amplum, laciniis exterioribus oblongis, interioribus lanceolatis, margine hyalinis. STAMINA laciniis subæqualia, suprà earum basin inserta, exteriorum minora filamentis angustioribus sensim versùs basin dilatatis, antheris oblongo-ovatis, sub medio insertis, loculis sub insertione liberis. OVARIVM ovatum in floribus sterilibus ellipticum, obsolete 3-quetrum, glabrum, 3-loculare, loculis multiovulatis. OVULA ad angulum internum affixa, horizontalia vel pendula. STYLUS ovario subbrevior, trifidus. STIGMATA 3, ad apicem styli ramorum capitata, globulosa, papillata. BACCA magna, lutea, styli basi apiculata, 1-3-sperma. SEMINA nigra, rugulosa, chalazà magnà, perispermo corneo nigrescente. EMBRYO per medium perispermi cornei protensus, gracilis ad extremitatem radicularem incrassatus, ad cotyledonem recurvus.

EXPLICATIO TAB. 227.

1. Ramus floridus. 2. Ramus fructifer. 3. Rami nodus cum pedicellorum fasciculo ut figuræ reliquæ omnes præter 9 mag. auctus. 4. Flos sterilis. 5. Perigonium abscissum et arte apertum. 6. Anthera à fronte visa. 7. Flos fertilis arte apertus, pistillo longitrorsum secto ut appareant ovula. 8. Pistillum. 9. Fructus junior. 10. Idem medio transitorum sectus et magnoperè auctus. 11. Semen junius. 12. Semen maturum umbilico supernè viso.

4. ASPARAGUS ARBORESCENS. WILLD.

A. caule fruticoso, valido, glabro; stipulis basi inermibus tumidis, foliis longissimis, rigidis, alternis, rarò fasciculatis; floribus binis ternis vel fasciculatis, inconspicuis; baccis parvis aurantiaceis.

Asparagus arborescens. Willd. herb. Bresl., Brouss. herb.

Asparagus equisetifolius. Ledru, Mss. in herb. Candolleano. — Nob. in Sched. exsicc. Bourg., n. 212.

Asparagus retrofractus var. Chr. Smith! in herb. Candolleano.

HAB. Occurrit hæc species in rupestribus aridis ins. Teneriffæ ubi eam in valle Igueste primus legit Broussonetius et postea Drusus. Specimina florifera et fructifera die 26 Septembris in convalle oppiduli Buena Vista legit Bourgeæus, specimina sua in Canariâ legit Chr. Smith.

DISTR. GEOGR. Species est Nivariensis.

DESCR. Caulis erectus, robustus, cinereus, inermis. RAMI breves patentes sparsi, demùm caulium vetustiorum capris forsân tonsorum fasciculati, teretes, striati, obsolete pubescentes, pallidè viriduli.

ramulis duriusculis, sub-4-gonis, scabrellis. STIPULÆ ovatæ acutæ, membranaceo-scariosæ, demùm rotundatæ, dorso basi tumidi sed nunquam in spinam producti. FOLIA patentia alterna bina vel fasciculata, rigida, 2- etiam 3-pollicaria acuta, ancipitia, glabrescentia pallida juniora sub-4-gona, scabrella. FLORES mediocres in axillis ramorum juniorum bini terni vel quaterni, in ramis vetustis fasciculati, bracteis minimis membranaceis stipati, pedicellis gracilibus, subcylindraceis, 3 lin. longis, glabris, nutantibus, propè basin articulatis. PERIGONIUM pedicello 2-plò brevior, virens, laciniis ovatis, obtusis. STAMINA suprâ basin laciniarium inserta, laciniis subbreviora, antheris oblongis luteis. PISTILLUM staminum longitudine, ovario ovato 3-loculari, loculis 6-9-ovulatis. STYLUS brevis. STIGMATA 3, cylindraceo-ovata, acuta, reversa, intùs papillata. BACCA parva, aurantiaca, styli basi apiculata. EMBRYO apice leviter recurvus.

EXPLICATIO TAB. 228.

1. Ramus floridus. 2. Ramus fructifer ambo mag. nat. figuræ reliquæ auctæ. 3. Flos sterilis. 4. Flos fertilis. 5. Flos fertilis arte explanatus. 6. Pistillum longitrossum sectum ut appareant ovula. 7. Fructus. 8. Semen. 9. Embryo.

5. ASPARAGUS PASTORIANUS. NOB.

A. caule fruticoso, ramis patentioribus, recurvatis, junioribus epidermide furfuracæ niveæ demùm detersâ tectis, vegetioribus fusco-cinereis, spinis brevibus, validis, subincurvis; foliis fasciculatis, glabris, pallidè virentibus, apice clavatis, recurvis internodio longioribus; floribus fasciculatis, fasciculis sessilibus vel medio ramosis, pedunculis infrâ medium articulatis; perigonii laciniis latè ovatis, lacteis, stamina longè excedentibus, antheris purpureis; ovario ovato, angulato, 3-loculari, loculis multiovulatis, stylo brevissimo, stigmatibus recurvis; baccâ luteo-rubrâ.

Asparagus albus. *Link in Buch Phys. Besch. Can. Ins., pag. 139, Buch, ibid., pag. 152. — Nob. in exsicc. Bourg. n. 210, non Linn.*

Espina blanca Nivariensium.

HAB. Legimus hanc plantam in regione inferiore Teneriffæ inter pagum *El Palmar* et oppidum *Garachico* atque ad muros et inter euphorbiarum dumos circâ oppidulum *Buena Vista*, ubi fruticulos latè floridos ad rupes montis Bajamar invenit Bourgeæus et in declivibus vallis *Igüeste* ejusdem insulæ de Buch in Canariâ quoque inter dumeta circâ urbem Palmarum, in rupestribus convallis *Barranco seco* necnon ad oppidum *Teror* eam notavit celeb. de Buch et ex eadem insulâ specimina misit Despréaux.

DISTR. GEOGR. Planta est Canariensis.

Obs. Speciem novam patriæ felicis incolam dicavimus amico Lagunensi Laurentio Pastori pictori peritissimo

reique herbariae non ignaro Broussonetii olim junioribus annis comiti et discipulo, cui plantarum ultra 300 ex vivo effigies in herbario suo, quod postea Boucheanum, Mospelii asservatas, et nobis quasdam vase delinea vit.

Differt ab *A. albo* Linn. cui proxima et quocum confusa olim caule elatiore, ramis longioribus pulchre arcuatis, junioribus sursum brevi spisso pubescentibus, foliis apice clavatis internodio multo longioribus, floribus in fasciculos nunc sessiles, nunc è fasciculi quasi proliferi medio fasciculo altero prodeunte, laciniis perigonii latis ovatis nec obovato-oblongis, staminibus laciniâ tertiam ferè partem brevioribus nec subæqualibus, ovario ovato nec elliptico, baccâ maturâ luteo-rubrà nec nigrâ. — Embryo ad radiculam clavatus, medio rectus, ad extremitatem cotyledoneam arcuatus pediformis.

EXPLICATIO TAB. 229.

1. Ramus cum floribus fertilibus. 2. Rami apex cum floribus abortivis. 3. Ramus fructifer. 4. Axilla rami cum pedicellorum fasciculo. 5. Flos masculus abortivus. 6. Floris feminei perigonii laciniâ interior cum stamine avulsa. 7. Stamen à dorso visum perigonii laciniâ usque ad insertionem sectâ. 8. Pistillum. 9. Idem longitrossum sectum ut ovulorum series conspiciatur. 10. Ovulum. 11. Rami fructiferi segmentum cum fasciculis sessilibus pedicellatisque et fructu. 12. Semen ad latus umbilicale visum. 13. Idem medio sectum *a* testa, *b* umbilicus, *c* perispermum, *d* embryo.

TRIB. II. DRACÆNEÆ. GAUD.

DRACÆNA. VANDELL.

ENDLICH., *Gen.*, pag. 151.

1. DRACÆNA, DRACO. LINN.

Dragonier et Sang-de-Dragon. *Bont. et Le Verrier, Descouv. et conquest. des Can.*, in Canariâ, pag. 73, in Palmâ, pag. 123, in Gomerâ, pag. 125, in Teneriffâ, pag. 126.

Sanguis Draconis. *Cadamost. navig.*, cap. 4, trad. lat.

Draco arbor. *Clus. hisp.*, pag. 11. — *Gerard, Herb. (Lond. 1597)*, pag. 1339, fig. sinistra excl. fructu. — *Park., Theat.*, pag. 1531, cum descr. propriâ ambo autem ic. Clusii mutuati sunt. *Johust. de arb.*, pag. 79, tab. 81, fig. 3, cum ic. Clus. — *Gleditsch, vermisch. Bemerk.*, vol. 1, pag. 133. — *Berens, Diss. bot.*, 1770.

Dracone arbore. *Dur., Herb. nouv. (Romæ, 1585)*, pag. 161, cum ic. Clus.

Arbor Draconis. *Læfl., It. hisp.*, pagg. 15, 23, 25, 87, et 97.

Yucca Draconis, *Linn., Sp. pl., ed. 1*, pag. 319.

Asparagus? Draco. *Linn., Sp. pl., ed. 2*, pag. 451.

Dracæna. *Vandell., Diss. de arb. Drac.*

Stœrkia Draco. *Crantz, de duab. Drac. arb.*, pag. 25, tab. unic., fig. 1, 2, et num. 1-8.

OEdera dragonalis, *ejusd. ibid.*, pag. 30, tab. unic., fig. 3, num. 1-3.

Dracæna Draco. *Linn., Mant. 2*, pag. 366. — *Syst., ed. Murr.*, pag. 275. — *Medik. Theod., Sp.*

pag. 81. — Berens, *Diss.*, l. c., pag. 34. — Humb., *Ansicht der Nat.*, pag. 286, *ex cl. pat. Ind.* — Mert., *N. A. Ac. Cæs. Leop.* — Car., *Nat. Cur.*, vol. 13, pars 2, pag. 775, *ex cl. pat. Ind.* — Berth., *ibid.*, pag. 777, tab. 35-9. — Buch, *Beschr.*, *Can. Ins.*, pag. 162. — Nob., *Atlas*, ser. 2, tab. 8, fig. 2 et 4, ser. 3, tab. 8. — Gaud., *Voy. de la Bon.*, tab. 1.

HAB. Stirps hæc notabilis communis erat olim in Canariâ, Teneriffâ, Gomerâ et Palmâ; superest notissima arbor Orotavensis jam sæc. XV procera et in terrarum partitione pro metâ et termino habita. In Palmæ declivibus *Las Breñas* dictis et ad radices montis Sumacal communis, sed juniores raræ, nascentem et juniorem in Teneriffâ tantùm vidimus ubi nec homines perveniunt nec pecora, in magnâ sc. convalle Averni (*del Infierno*) et in rupibus geminis (*los dos Riscos*) convallis Taganânæ (*vid. Atl.*, ser. 2, tab. 8, fig. 2 et 4). Occurrit a regione maritimâ usque ad zonam sylvarum. Propè Iguestem altitudinem 1500 ped. attingit *ex cl. de Buch l. c.*

DISTR. GEOGR. Decus est hæc arbor atque ornamentum regionis nostræ Macaronesiæ ut Libyæ sub cancro Baobab atque Indiæ gloria ingentes fici. Stationis hujusce suæ propriæ verissima est, si qua alia, cives atque *αὐτόχθων*, nec ab Asiâ ut quibusdam placuit evecta. Vulgaris erat in insulis Maderâ et Portu Sancto vacuis ex omni ævo et desertis cùm ad eas primum appulerunt Lusitani (1). Nunc autem in Maderâ paucæ extant et in Portu Sancto anno 1828 unicam superstitem vidimus. Sunt et arbustis fata, ne pereant qui possint caveant.

Obs. Sextilii mense floridam Draconem propè Olisiponem vidit Vandellius (*Diss.*, pag. 2), ad fines ejusdem mensis *cl. Berthelotius* (l. c., pag. 778) mirum ergò specimina florida et fructu juniore prædita mense Januario, tardè forsan prodeuntia ob altitudinem propè Sancti Dionysii cœnobium legisse Bourgeoisum.

Sub æstivo calore exsudat resina quæ auctoribus recentibus Draconis fuit sanguis quæque nota erat Gætilis Canariensibus. Jam enim Bethencourtij ævo cum hamis et scrutis vim ejus ingentem, quæ denarios 200 duplices valebat, commutârunt (*Bont. et Le Verr.*, l. c., pag. 73). Huic resinæ noviter in Europam allatæ nomen vetus Draconis sanguinis, quæ cinnabaris Dioscoridis, ab Indiâ, ut probabile est, missi et ab ipso quo nunc *Pterococco* educti (*conf. Plin.*, lib. 33, cap. 38) pharmacopœe indiderunt. Hinc stirpi Canariensi cognomen inventum *Dracon arbor* magna que orta et in nostra usque tempora prorogata allucinatio Indiam patriam fuisse hujus arboris primigeniam novecalem Macaronesiam, unde errantes de origine et consuetudinibus gentis Canariensis enatæ opiniones. Resina ipsa nunc exoleta nec in Europam exportata, nec pretium in Fortunatis habet, ubi ad lupata tantùm tingenda inservit. Ad vitra coloranda tempore suo in usu fuisse scripsit Parkinsonius.

(1) Vid. *les Navigations* de messer Alouys de Cademoste, gentilhomme vénitien, — de l'Afrique, etc., trad. de Jean Temporal (Paris, réimprimé août, 1830).

• Lequel (l'infant) donna commission à ces deux-ci d'aborder nos galères avec aucunes montres de sucre de l'île de Madère, de Sang-de-Dragon et autres choses tirées des lieux et îles qui étaient sous la puissance de ce seigneur. Ce qui fut exposé à la vue de plusieurs personnes en ma présence.

• On y trouve (à Porto Santo) du sang de dragon qui provient d'aucuns arbres, c'est à savoir une gomme qu'ils jettent en certains temps de l'an, laquelle on reçoit en cette manière : on donne quelques coups de hache ou de cognée au pied de l'arbre, par où, au bout de quelque temps de l'année, cette gomme distille, puis on la vient à purger, en quoi faisant elle devient du sang. Ce même arbre produit un certain fruit qui vient en maturité au mois de mars; il est de couleur jaune et très-bon à manger, retenant le goût de cerise. • (*Ibid.*, p. 341.)

Baccæ quæ dulciculæ pueris comeduntur avibusque, in primis Merulis, appetitæ. Flores mane oclusæ ad solis occasum aperiuntur et suavem per noctem odorem, observante Berthelotio, expirant, tum quoque perigonii foliola non hiantia tantum sed dorso sublato pedunculum attingunt, atque ita donec diluculet remanent, tum clausi rursus atque inodori (Berth., l. c.). Vandellius quoque florum apertorum lacinias revolutas dixit (Vandell., diss., pag. 3).

De radicibus aeriis, de arboribus novellis ipsâ arbore enatis, de vitâ et vitalitate suâ, de morbis atque excrescentiis cf. Berthel., l. c.

Celeberrimus Gaudichaud inter alta organogenesis studia stirpem hanc notabilem amore præcipuo observavit. Doctas quæ sequuntur annotationes et descriptionem ineditam pulcherrimæ iconis (Voy. de la Bonite, Bot., tab. 1) nobiscum summâ benevolentia communicavit. His quicquid adhuc de Dracænæ arboris fabricâ notum sibi, quicquid posthâc noscendum atque inquirendum, tam clarè explicata sunt ut alias nostras observationes addere supervacaneum esset cum jam suprâ synonymiam, historiamque suam à primis scientiæ incunabilis, stationesque atque expansionem geographicam exposuerimus, eas ergò verbum pro verbo reddentes latinitate donavimus.

• Multa de Dracænâ Dracone et præsertim de magnâ arbore Orotavensi Teneriffæ à plurimis scripta sunt, nautæque illustres naturæ prodigiorum studiosi truncum vastum ingentem tot sæculorum miraculum stupuerunt. Sed tanti licet tamque periti viri de altitudine, de diametro, deque incremento suo tot facta coacerverint, superesse incerti aliquid fatendum de ætate suâ, de phænomenis mirabilibus trunci ramorum ramulorumque bifurcatorum et quasi articulorum evolutionis et præcipuè de radicem enormium accretione ad instar dicotylarum perpetuâ.

Draconem adhuc juniorem Gadibus Europæ nostræ orâ ipsâ occiduâ visam, ubi et ætatem noscere proculdubio facile erit, ubi partes suas quotannis matiri et crescendi rationem notare licebit (1), in phytologiæ commodum qualem eam eo tempore vidi talem depingi curavi: sciagraphiam nostram botanographi complebunt futuri.

Extat hæc arbor in horto scholarum publico ubi accuratè custoditur diuque custodituram haud dubitandum.

Notum nobis et tempus quo Dracæna floribus induta et quo fructum reddit, sed quanta de florum ovulorum fructusque organogenesisi, quanta fecundationis arcana, quanta seminum, perispermi, atque embryonis formationis phænomena exquisita ignota!

Semina matura quæ sub ipso arboris trunco legi, in navi speculatoriâ *la Bonite* seminata germinationes suppeditarunt quarum effigies exactas dedi. Plures orbem terræ nobiscum ambierunt et ad Lutetiam vivæ pertractæ sunt. Aliam horto botanico cujus curator celeb. Wallich Calcuttæ commisi, ubi *Dracæna Draco* prorsus incognita erat.

Cùm autem variis tempestatum actæ fuerint et cœli permutationibus multa in longo trajectu perpessæ sint, non omnes mihi characteres ad perfectam organographiam me iudice imprimis necessarios, præbuerunt. Non possum itaque non iterum iterumque botanicis commendare quibus seminum recentium copia fuerit, ut germinationes rursus diligentiusque quàm mihi fas erat, observarent. Vegetandi phases persequantur, foliorum ordinum distributionem et symmetriam notabilem inspiciant, quarum leges in hoc genere non nisi ex germinibus sanis robustisque ritè nosci posse certum est; ex solis enim phyllotaxiæ principiis compositio organica atque anatomica truncorum Draconis eruenda.

Cùm hujus speciei flores tantum siccatos herbarii Webbiani examinare potui observationes meas specierum proximarum viventium cognitione firmare volui, quarum plures uti *Dracæna reflexa* in Caldariis nostris lactè florescunt.

Omnes characteres omninò eosdem præbuerunt et fidem certam mihi fecerunt Dracænas veras à *Cordylina Charlewoodii* aliisque generibus quibus diu confuse clarè planèque differre: distinguuntur fructus et seminis fabricâ, ovulorum numero et dispositione, et stigmatum maximè formâ quâ solâ satis superque diversæ.

Explicatio inedita tab. 1. (Dracænæ Draconis) operis cui titulus *Voyage de la Bonite*, additis observationibus de organis floralibus hujus stirpis.

(1) Quod exsequi nequivi cum horis non amplius binis in illâ urbe moratus sim.

1. Arbor 10-vel 12-pedalis mense Januario anni 1856 in horto Academico Gaditano observata ubi *Draco* dicitur. Fructus tum maturos gerebat.

2. Rami floridi ex herbario Webbiano. Flores sæpissimè in fasciculos basi bracteatos conferti.

3. Flos auctus. Perigonium è foliolis 6 constat, quorum 5 interiora, omnia inter se propè basin connata in pedicellum cum pedunculo simplici articulatum confluent. Pedunculus squamis 3 inæqualibus basi fulcitur, quarum exterior elongata, apice capillaris, 2 laterales multò breviores, omnes magis minusve decurrentes.

Perigonii lobi singuli basi imâ stamen excipiunt. Stamina ergò 6, lobis opposita. Filamenta ampla medio dilatata, margine scariosa; antheræ oblongæ utrinque, præcipuè basi emarginatæ.

Ovarium ovato-oblongum, 5-loculare loculis 1-ovulatis superne in stylum attenuatum. Stigma capitatum, 5-lobum, lobis rotundatis sulco lineari à mediò ferè ad apicem excavatis.

Fructus baccatus luteo-aurantiacus, ad loculos 5-sulcatus 5-et abortu 2-vel sæpe 1-spermus. Semina pisi magnitudine, rufa, testâ membranacâ, coriacea, crassâ, perispermo arcuè adnatâ. Perispermum corneum, durissimum. Embryo cylindraceo-conicus.

4. Perigonii lacinia à basi suâ avulsa basi imâ staminigera.

5. Stamen à perigonio avulsum à dorso visum.

6. Idem à facie visum.

7. Anthera à facie visa.

8. Pollen ovale, hinc vacuum pellucidum illinc fetum flavescens.

9. Pistillum longitrossum sectum, duo stigmata lobi, et loculi duo secti, quibus apparent ovula.

10. Styli apex magnoperè auctus stigma conspicitur 5-lobum, lobis brevibus, carnosis, globulosis. Hi characteres in *Dracenis* veris constantes.

11. Styli pars longitrossum sectum ut appareat locus cum ovulo, in quo punctilla duo videntur quorum majus forsâ chalazam cellulariam internam altera ut verisimile est cellulam embryoneam denotat.

12. Ovarium alterum longitrossum sectum et multotiès auctum; loculi pars axi vasculari pistilli connexum cum ovulo suo conspicitur. Intrâ ovulum punctum obscurum à vacuo quodam factum apparet, et super punctum corpusculum cernitur ovatum leviter opacum aeris globulo incluso simile quod qualiscumque sit ovuli interioris capacitas aut amplitudo eandem semper servat dimensionem. Difficile est corpusculum hocce quod in plurimis monocotylis vivis quarum ovula perucidula, observavi, ex aeris globulo communi constare, diametrum enim loculi licet comparatè magnum sit, facile situm acu coactum mutatur, molem tamen semper eandem et formam sæpè consimilem servat. An non pro aeris potius peculiaris globulo pelliculâ quâdam viscosâ fugaci cincto, habendum? Hujus rei ex toto haud certior factus sum. Adverti autem acûs apiculo versùs micropylem admotum sub aeris bullarum formâ sensim exire et evanescere. Sub hoc corpusculo corpusculum tertium quoque pusillum atque obscurum sæpissimè occurrit.

13. Ovulum ætate provecius, intra quod, cum diaphanum, versùs micropylem corpusculum globulosum opacum discernitur.

14. Ovulum minùs forsâ evolutum cujus quoque centro ex pellucidate pars opaca corpusculi figuræ 12 haud ab simile, et punctillum propè micropylem vel medio potius tertiæ partis, superioris ovuli apparet.

15. Fructus maturus 1-spermus pericarpio carnosio desiccato indutus.

16. Fructus maturus 1-spermus magnitudine naturali vini spiritu repostus cujus pericarpium carnosum colorem suum luteo-aurantiacum servaverat.

17. Idem ex alto visus ut loculi duo abortivi conspiciantur.

18. Idem pericarpium carnosum dimidiò ablato ut locus fertilis cum semine situ suo proprio posito et locus alter sterilis cum ovulo suo macilento appareant.

19. Semen auctum positione suâ naturali visum hilo manifesto et chalazâ superiore.

20. Semen auctum longitrossum sectum ut cernantur integumenta, chalaza, perispermum, embryo.
 21. Embryo auctus à latere interiore visus.
 22. Idem à latere exteriori visus.
 23. Germinatio semine adhuc instructa, magnitudine naturali.
 24. Eadem medio longitrossum secta ut appareant chalaza, perispermum, et cotyledonis tumefactæ vascula.
 25. Ovarium et ovula sua tria transitorsum secta. Dracænæ omnes characteres omninò eosdem præbent. »

TRIB. III. ASPHODELEÆ.

ASPHODELUS. LINN.

ENDLICH., *Gen.*, pag. 147. — KUNTH. *Enum.*, vol. 4, pag. 554.

1. ASPHODELUS RAMOSUS. LINN.

A. radice tuberosâ, foliis latè linearibus, planis acutè carinatis, scapo ramoso; filamentis abruptè in basin rotundato-dilatatum margine ciliatam transeunte; capsulis ovato-globosis, glaberrimis, seminibus cinereo-nigris, puncticulatis.

Ἀσφόδελος, *Theophr.*, lib. 7, cap. . — *Dioscor.*, lib. 2, cap. 199.

Asphodelus primus. *Clus, Rar.*, stirp. hisp., pag. 196.

Asphodelus ramosus. *Linn.*, *Sp. pl.*, pag. 444. — *Palau, Pract. de bot.*, vol. 3, pag. 127. — *Ass.*, *Syn. stirp. ar.*, pag. 43. — *Curt.*, *Bot. mag.*, tab. 799. — *Sibth.*, *Fl. græc.*, tab. 334. — *Bertol.*, *Fl. ital.*, vol. 4, pag. 120. — *Vis.*, *Fl. Dalm.*, vol. 1, pag. 153. — *Kunth.*, *Enum.*, vol. 4, pag. 555. — *Guss.*, *Syn.*, vol. 1, pag. 413. — *Koch.*, *Syn.*, ed. 2, vol. 2, pag. 818.

Ἀσφόδελος σπορδάκιον, *Pier.*, *della Corcira*, flor., pag. 45, n. 110.

Asphodelus microcarpus. *Viv.*, *Fl. cors. spec. nov. diagn.*, pag. 5. — *Boiss.*, *Voy. bot.*, vol. 2, pag. 618.

HAB. Non infrequens est hæc species in montosis apricis regionis maritimæ zonæ superioris insularum Canariensium ut ad montem *Pino de oro* propè S. Crucem et alibi; in *Lancerotta* circà sacellum SS. *Virginis de las Nieves* ad altitudinem 1,700 pedum attingit.

DISTRIB. GEOGR. Hæc planta antiquitùs nota ipsoque Homero laudata copiosa est per oras omnes maris Mediterranei atque Hispaniæ interiora apud Matritum atque Aram Jovis attingit. (*Palau.*)

2. ASPHODELUS FISTULOSUS. LINN.

A. radice fibrosâ, foliis semiteretibus, fistulosis, tenuibus, ad nervos sæpè scabrellis, basi in laminam hyalinam dilatatis; scapo ramoso vel simplice, floribus solitariis, remotis; filamentis ad basim dilatato-ovatis, fimbriatis; stigmatè 3-lobo; capsulâ globulosâ, trans-

versè costulatà, glabrà, seminibus cinereo-nigris punctulatis, dorso costatis, lateribus scrobiculatis.

Asphodelus minor III. *Clus.*, *Pl. Hisp.*, pag. 296. — *Hist.*, vol. 1, pag. 197.

Phalangium foliis fistulosis ut Cepæ. *Cæsalp. de plant.*, pag. 416.

Asphodelus angustifolius floribus ex albo dilutè rubentibus. *Sabb.*, *Hort. rom.*, vol. 6, tab. 43.

Asphodelus fistulosus. *Linn.*, *Sp. pl.*, pag. 444. — *Ass.*, *st. ar.*, pag. 43. — *Palau*, *Pract. de Bot.*, vol. 3, *Græc.*, pag. 128. — *Jacq.*, *Hort. Vind.*, vol. 4, tab. 335. — *Lamck.*, *Ill.*, pag. 444, tab. 241, fig. 2. — *Sibth. Fl.* tab. 335. — *Cav.*, *Ic.*, vol. 3, tab. 202. — *Gawl.* (*postea Ker.*), *Bot. Mag.*, tab. 984. — *Red.*, *Lil.*, vol. 3, tab. 178. — *DC.*, *Fl. fr.*, vol. 3, pag. 204. — *Lodd.*, *Bot. cab.*, tab. 1124. — *Herb. de l'Am.*, tab. 494. — *Vis.*, *Fl. dalm.*, vol. 1, pag. 154. — *Bertol.*, *Fl. ital.*, vol. 4, pag. 119. — *Guss.*, *Syn. fl. sic.*, vol. 1, pag. 414. — *Kunth.*, *Syn.*, vol. 4, pag. 557. — *Koch*, *Syn.*, ed. 2, vol. 2, pag. 819.

Asphodelus tenuifolius. *Cav.*, *An. de cienc. nat.*, vol. 3, p. 46, tab. 27, fig. 2. — *Kunth*, *l. c.*, pag. 558.

Asphodelus canariensis. *Buch.*, *Abhandl. ac. Berl.*, 1816-17, pag. 362 et 368.

Asphodelus intermedius. *Hornem.*, *Cat. h. Hafn. suppl.*, pag. 131.

Asphodelus æstivus. *Reichb.*, *Pl. crit.*, tab. 451, non Brot.

HAB. In regione maritimâ insularum Canariensum vulgaris est hæc species.

DISTRIB. GEOGR. Planta est maris Interni littorum propria præcipuè ubi calidiora, deserta quoque Africæ usque in Nubiam (*Brocchi in herb. Parolini*) atque in Abyssiniam (*Schimper*) percurrit; in Hispaniæ Tarraconensis loca etiam mediterranea (*Asso*) et ad Aram Jovis et Matritum (*Palau*) perfertur.

ORNITHOGALUM. LINN.

ENDLICH *Gen.*, pag. 146.

1. ORNITHOGALUM ARABICUM. LINN.

O. foliis latis linearibus scapo corymboso subdimidio brevioribus, glabris, bracteis latis acutis scariosis; perigonio amplo, laciniis ovatis, staminibus omnibus æqualibus duplò triplove longiore; ovario obconico, nigro.

Ornithogalum arabicum. *Clus.*, *Stirp. pann.*, pag. 187. — *Besl.*, *Eyst. vern.*, sect. 5, tab. 12, fig. 1. — *Park.*, *Par.*, pag. 134, tab. ad pag. 137, fig. 1.

Ornithogalum arabicum multiflorum album umbilico interiore nigro. *Swert.*, *Flor.*, tab. 57, fig. 1. *Μελανομαζαλλή.* *Renealm.*, *Spec.*, pag. 89, tab. ad pag. 90.

Ornithogalum arabicum. *Linn.*, *Sp. pl.*, pag. 441. — *Desf.*, *Fl. atl.*, vol. 1, pag. 269. — *DC.*, *Fl. fr.*, vol. 3, pag. 217 et vol. 5, pag. 315. — *Gawl.* (*postea Ker.*), in *Bot. mag.*, tab. 728. — *Viv.*, *Fl. cors. Sp. nov.*, *diagn.*, pag. 5. — *Brot.*, *Phyt. lus.*, pag. 105, tab. 45. — *Moris.*, *Stirp. sard.*, *elench.* 1, pag. 46. — *Bert.*, *Fl. ital.*, vol. 4, pag. 93. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, vol. 1, pag. 404. — *Kunth.*, *Enum.*, vol. 4, pag. 353.

HAB. Hanc speciem circa vicum *la Esperanza* legit. Cl. Berthelot.

DISTRIB. GEOGR. Occurrit hæc planta in rupestribus in arvis et in muris ad littora calidiora maris Mediterranei in Ægypto (*ex Linnæo*) in ins. Rhodo (*Aucher!*), in muris antiquis ins. Zacynthi! in Dalmatiâ (*Viviani*), in Sicilia! (*Gussone, Parlature*), in Sardinia! (*Moris!*), in Hispaniâ (*Boel ex Parkinson*), in Lusitaniâ (*Brotero*), in Maderâ (*Ker.*).

2. ORNITHOGALUM NARBONENSE. LINN.

O. foliis linearibus, scapo thyrsoido, brevioribus, persistentibus, glabris, bracteis filiformibus, alabastro longioribus; pedunculis floriferis patulis, fructiferis adpressis; perigonii laciniis lanceolatis, lacteis, medio viridibus; staminibus perigonio dimidio brevioribus, filamentis dilatatis; ovario ovato, flavido.

Ornithogalum narbonense. Dod., Pempt., pag. 222.

Ornithogalum spicatum Monspelensium flore lacteo. Lob., Ic., pag. 94, cum ic. Dod..

Ornithogalum narbonense. Linn., Sp. pl., pag. 440. — Camb., Enum. pl. Bal., pag. 145. — Bertol., Fl. ital., vol. 4, pag. 102. — Guss., Fl. sic. syn., vol. 1, pag. 404. — Boiss., Voy. esp., vol. 2, pag. 612.

Ornithogalum pyrenaicum. Desf., Fl. atl., vol. 1, pag. 295. — Viv. Spec., Fl. lib., pag. 20, non Linn.

HAB. Legimus hanc plantam in arvis inter Sanctam Crucem et Lagunam, in Canariâ eam legit Despréaux et in cultis *de la Regoya* ejusdem insule Bourgeau.

DISTRIB. GEOGR. Planta est vulgaris totius regionis quæ mare Internum cingit sed cum quoad nomen confusa cum *O. pyrenaico* auctores et loca propria parcè citanda.

SCILLA. LINN.

ENDLICH., *Gen.*, pag. 146. — KUNTH, *Enum.*, vol. 4, pag. 314.

SECTIO I. AUTONOE.

Flos cum pedicelli apice articulatus, pedicello infra inarticulato ovarii loculi 2-ovulati ovulis ad basin dissepimenti affixis juxtà positus. — Hæc plures spectant regionis maris Interni species.

1. SCILLA HÆMORRHOIDALIS. NOB.

S. cormo oblongo, bulbo elliptico-ovato purpurascete coronato; foliis 2, oblongo-linearibus, glaberrimis, imâ tantum basi vaginantibus; scapo tereti glabro, robusto, superne

purpurascente brevioribus, spicâ laxiusculâ pedicellis erectis, remotis, bracteis subulatis duplò triplòve longioribus; perigonii laciniis ovatis obtusis staminibus duplò longioribus.

Scilla hyacinthoides. Desfont. *Herb. in sched. spec. Broussonet.* — Link. in *Buch. Besch. Can. ins.*, pag. 140, et *Buch. ibid.*, pag. 162. — Nob. in *exsicc. Bourg.*, n. 30, non Linn.

Cebolla almorana Nivariensium.

HAB. Vulgaris est hæc planta in rupestribus herbosis maritimis ins. Teneriffæ; specimina nostra legimus prope oppidum Sanctam Crucem, ibi quoque sua ad castellum *de Paso alto* in convalle *de Igueste* et in insulâ Lancerottâ, inter oppidulum *Teguize* et sacellum Divæ Mariæ *de las Nieves*, Buchius.

DISTRIB. GEOGR. Species est omninò Macaronesiaca.

EXPLICATIO TAB. 230.

1. Planta integra cormo et bulbo longitrorsum sectis, mag. nat., figuræ reliquæ magnitudine auctæ. 2. Pedunculus cum bracteis 2, et flore ad articulationem soluto. 3. Perigonium apertum et arte complanatum. 4. Pistillum. 5. Ovarium longitrorsum sectum. 6. Ovulum. 7. Semen longitrorsum sectum *a* integumentum, *b* hilum, *c* raphe, *d* chalaza, *e* perispermum, *f* embryo. 8. Embryo alter è perispermo excerptus.

2. SCILLA DASYANTHA. NOB.

S. cormo ovato, bulbo oblongo fusco coronato; foliis 2, latis, loriformibus, apiculatis, basi angustatis, solutis, glaberrimis, scapo tereti subduplo longioribus; spicâ brevi, densâ, bracteolis linearibus acutis alterâ pedicello florifero sublongiore; perigonii laciniis lanceolatis staminibus subduplò longioribus.

HAB. Legimus hanc speciem in magnâ convalle Tamadayæ prope pagum Arico in Teneriffâ et in Fuerteventurâ propè templum Divæ Mariæ *de la Peña*.

DISTRIB. GEOGR. Planta est propriè Macaronesiaca.

EXPLICATIO TAB. 231.

1. Planta integra mag. nat. cormo et bulbo longitrorsum sectis, figuræ reliquæ auctæ. 2. Flos bracteis stipatus. 3. Perigonium arte apertum pistillo sublato. 4. Pistillum. 5. Dissepimentum medio sectum loculis 2 abreptis ut appareant ovula placentæ basali affixa.

3. SCILLA BERTHELOTII.

S. bulbo oblongo, fusco; foliis 2-3, linearibus, acuminatis, glabris, caulem ad tertiam

III. — (3° SECT.)

partem vaginantibus, scapo brevioribus, spicâ gracili, pedicellis inferioribus remotiusculis bracteis setaceis sublongioribus; perigonii exigui laciniis lineari-lanceolatis apice incrassato-glandulosis stamina excedentibus.

HAB. Hanc speciem in rupestribus maritimis humidiusculis Teneriffæ invenit cl. Berthelot.

DISTRIB. GEOGR. Planta est ex toto Canariensis.

Obs. A *S. hæmorrhoidali* plurimis notis diversa est hæc planta et primâ specie dignoscitur spicâ gracili, floribus duplò minoribus foliisque angustis quæ, sæpe tria, scapum non tantùm ad basin sed ferè ad dimidium usque vaginant.

EXPLICATIO TAB. 232.

1. Planta integra mag. nat. figuræ reliquæ auctæ. 2. Flos junior bracteis stipatus. 3. Perigonium arte apertum et complanatum. 4. Pistillum perigonio avulso. 5. Ovarium transitorsum sectum. 6. Idem longitrossum sectum ut appareant ovula basi dissepimenti affixa. 7. Ovulum multoties auctum.

SECTIO II. *ICARUS*.

Flos cum pedicelli apice articulatus, pedicello infrâ rursus articulo. Ovarii loculi 2-ovulati, ovulis dissepimento affixis altero alteri superposito. Species Canariensis quam fructu ignoto è Scillis excerpere nolumus.

4. *SCILLA IRIDIFOLIA*. NOB.

S. bulbo.....; foliis subsenis, oblongo-lanceolatis, ascendentibus recurvis, acutis, basi scapum duplò longiorem vaginantibus et quasi involucrantibus; bracteis geminis, setaceis, brevissimis, pedicello flore quaduplò longiore, nunc sub apice, nunc medio vel propè basin articulo, dilatato, tæniiformi, flaccido; perigonii laciniis oblongis, apice glanduloso-obtusis; staminibus inclusis perigonii laciniis ad basin imam insertis, filamentis dilatatis, glabris, antheris oblongis; ovario ovato-3-gono, stylo brevi, stigmate integro.

HAB. Hujus plantæ specimen unicum ex ins. Canariensibus à Broussonetio allatum in herb. Fontanesiano reperimus.

DISTR. GEOGR. Species est Macaronesiaca.

EXPLICATIO TAB. 233.

1. Planta mag. nat. reliquæ figuræ auctæ. 2. Flos arte apertus. 3. Perigonii lacinia cum stamine deslexo ut appareat insertio. 4. Stamen abreptum retrorsum sectum ut appareant ovula dissepimento affixa. 6. Ovulum multoties auctum. 7. Pollen humectatum.

URGINEA. STEINH.

STEINH., *Ann. Sc. nat.*, 2e sér., vol. 1, pag. 322. — ENDLICH.,
Gen., pag. 146. — TH. NEES ab ES. *Gen. germ.*

URGINEA SCILLA. STEINH.

U. foliis serotinis planis; scapo elato, purpurascete, thyrsoido; floribus inferioribus pedunculo brevioribus, bracteis dorso versus basim gibbis; capsulâ perigonio persistente parùm longiore, seminibus planiusculis, alatis.

Σκόλλα. *Diosc.*, lib. 2, cap. 202.

Squilla major. *Brunf.*, *Herb. viv. eic.* pag., 192.

Scilla. *Matth.* (*Valgrit*, 1565), pag. 604.

Scilla maritima. *Linn.*, *Sp. pl.*, pag. 442. — *Blackw.*, *Herb.*, tab. 591. — *Red.*, *Lil.*, vol. 2, tab. 116. — *Hayne*, *Arzneig.*, vol. 11, tab. 21. — *Turp.*, *F. méd.*, tab. 318.

Ornithogalum Squilla z. *Gawl.* (postea *Ker.*), *Bot. mag.*, tab. 918.

Urginea Scilla. *Steinh.* in *Ann. des sc. nat.*, 2e sér., vol. 1, pag. 330, tab. 14, fig. 2. — *Th. Nees*, *Gen. germ.* — *Parl.*, *Fl. Pal.*, *Giorn. bot.*, vol. 2, pag. 118.

HAB. Vulgaris est hæc species in maritimis torridis ins. Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. Planta est littorum præcipuè calidiorum maris totius Mediterranei

2. URGINEA HESPERIA. NOB.

U. foliis....., serotinis; scapo 2-3-pedali, fusco, nitido, pennâ olorinâ infernè duplò crassiore, parcè glanduligero, pedunculis filiformibus, omnibus ascendentibus; perigonio magno semipollicari post inflorescentiam clauso acuto longioribus, et bracteas oblongas angustas apice setaceas subtriplò excedentibus, perigonii laciniis oblongo-lanceolatis, rufis, dorso fuscis, ferè ad basin usque partitis, margine pallidis, vix scariosis; staminibus perigonii longitudine, filamentis basi dilatatis apice, perigonii laciniis suprâ basim, insertis, antheris oblongis basi sagittatis obtusis, virentibus, ovario ovato-oblongo, demum elongato, ovulis ascendentibus, stylo staminibus parùm longiore, stigmate capitato obsolete 3-fido.

HAB. In Teneriffæ littore adusto hanc plantam cum *U. Scillâ* confusam legimus.

DISTR. GEOGR. Species est Canariensis et forsàn Mauritanica.

Obs. Affinis est *U. nostra U. anthericoidi* quam in Numidiâ lectam herb. Fontanesianum servat: differt scapi proceritate, florum post anthesin clausorum strictorumque amplitudine, perigonii coloris intensioris laciniis vix margine scariosis aliisque notis. A descriptione *Scilla serotinæ* Schousb (*Jagtt. over Vextr. i. Mart.*, pag. 165) in Mauritiâ extremâ Purpurariis finitimâ propè Saphiam oppidum inventæ non multùm abhorret, sed si eadem et tum quoque servandum nomen nostrum. *Urgineæ* enim ferè omnes si non omnes serotinæ, et cum *Scillâ serotinâ* Ker. ne oriatur confusio cavendum.

DIPCADI. MED.

Com. ac. Theod. Palat., vol. 6, pag. 431. — *Philosophisch. Bot.*, fasc. 2, pag. 51 et in *Ust. ann. der Bot.*, pag. 13, vol. 1, fasc. 2. — MOENCH., *Meth.*, pag. 633, et *Suppl.*, pag. 267. — *Zuccagnia Thunb. Nov. plant. gen. in Roem. arch. fuer d. Bot.*, vol. 2, pag. 2. — *Uropetalum Burch. cum Gawler (postea Ker.) in Bot. reg.*, tab. 156. — ENDLICH., *Gen.*, pag. 144. — TH. NEES ab ES. *Gen. germ. Lil. Trib. Hyacinth.*

Oss. Dipcadi suum cui species geminas Europæam et austro-Africanam adscripsit nondum forsau nato Gawlero (qui postea mutato agnomine *Bellendenus Ker.*) characteribus certis innixum ab *Hyacintho* et *Lachenaliâ* separavit zelotes botanicus F. C. Medicus, confirmarunt Moenchius et sub *Zuccagnia* (sed jam cusâ *Zuccagnia Cavan.*) Thunbergius. Nec dissonum magis *Dipcadi* quàm *Muscari*. Turcica ambo jam à Lobelio pro varietatibus *Hyacinthi racemosi L.*, recepta, amboque scientiæ ab origine barbarâ post sæcula ferè tria quasi usucapione parta nec ulla insita verbo immunitas obstat quin priorum serventur jura et pro *Uropetalo* recentiore vetus ponatur *Dipcadi*.

1. DIPCADI FULVUM. NOB.

D. bracteis basi latis semiamplexicaulibus, apice filiformibus pedunculo subduplò longioribus; floribus secundis, nutantibus, defloratis erectis, perigonio campanulato, laciniis latè scariosis interioribus oblongis, exterioribus sublongioribus angustioribus apice cucullato-callosis; antheris basi longè sagittatis, acutis; ovario elliptico, stigmatibus ovato-lanceolatis, acutis, integris; capsulâ membranaceâ, glabrâ, transversim lineatâ, apice dehiscente; seminibus ovato-rotundatis, plano-convexis, ad marginem densè punctulatis, medio rugosis, aterrimis.

Hyacinthus fulvus. Cav., Anal. de cienc. nat., vol. 3, pag. 47.

HAB. In Teneriffâ forsau (ex *Brouss.*). In Canariâ Despreaux. In Lancerottâ ubi satis frequens ex cl. Bourgezæo qui specimina à montibus ubi sacellum SS. Virginis *de las Nieves* et à locis aridis propè Guatisam januario 1846 florida atque alia fructifera misit.

DISTR. GEOGR. Species est Mauritanica quæ occurrit in collibus circâ Oran (*Bové!*) juxtâ oppidum Mogador (*Broussonet*).

Obs. Nostra species subsolana, aliam nec minus notabilem regiones quæ ortum spectant parent.

DIPCADI ERYTHREUM. Nov.

D. bulbo albo, bracteis basi latis, subcordatis, acutis, petioli longitudine; floribus cerneis, subsecundis, nutantibus, defloratis erectis, perigonio pedunculato, campanulato, laciniis margine vix scariosis, interioribus oblongis, exterioribus angustis, apice cucullatis, cucullo in appendicem linearem producto; antheris basi sagittatis, obtusiusculis; ovario lato oblongo, stigmatibus ovatis, apice 2-fidis; capsulâ latè 5-quetrà, membranaceâ, nitidâ, crebrò transversè lineatâ, subcoloratâ, suturis incrassatis; seminibus ovatis plano-convexis, medio subrugosis, ad marginem vix puncticulatis, aterritis.

Hyacinthus serotinus? *Forsk., Fl. æg.-arab., suppl., pag. 209.*

Hyacinthus serotinus. *Del., Fl. æg. ill., pag. 11, non Linn.*

Uropetalum serotinum. *Wiest. in Sched. Assoc. itin. Essling., n. 659. — Schimp., ibid., n. 405, non Ker.*

Habitat in Ægypto et Arabiâ in desertis Kahiræ (*Forskâhl, Delile*) ad pyramides Gyzenses (*Wiest*) in herb. Gay inter oppida *Suez* et el. *Tor* (*Schimper*). Capsulam et semina ex specimenibus *Wiestii* et *Schimperi* in herb. Gayano asservatis Martio mense, lectis flores ex specimine nostro *Schimperiano* eodem tempore lecto descripsimus. Bulbus ex *Forskâhli* edulis. Huc iconem *Scillæ serotinæ* *g. Bot. mag., tab. 1185* referre dubitamus quanquàm simillima, sed cuculli appendix laciniarum perigonii externarum in nostrâ conspicuus vix huic ac ne vix ullus. Quarta quoque orbis antiqui species affinis tertie extat sed diversa *Dipcadi minimum* (*Uropetalum minimum* *Stuedel* in *Schimp. exsicc. Abyss., n. 1168*).

LEOPOLDIA. PARL.

GIORN. bot., vol. 2, pag. 157.

1. LEOPOLDIA. COMOSA. PARL.

B. bulbo ovato, intus rubente; foliis linearibus, scapi longitudine, racemoso conico, mox laxo floribus inferioribus urceolatis angulatis horizontalibus, lividis, superioribus cum pedicello cœrulescens imperfectis erectis comam efficientibus pedunculis perigonio tubuloso pluries longioribus, laciniis perigonii brevibus ovatis; ovario oblongo, stylo crasso, stigmate integro; capsulâ depresso-3-gonâ; seminibus subrotundis.

Βολβός ἐρώδιμος. *Diosc., lib. 2, cap. 200.*

Hyacinthus cœrulescens maximus. *Fuschs., Hist., pag. 335.*

Hyacinthus. *Math. (ed. Valgr., 1565), pag. 105f. — Cam., Epit., pag. 798.*

Hyacinthus major. *Lob., Hist., pag. 55.*

Hyacinthus *Dioscoridis* comosus major. *Lob., Ic., pag. 106.*

Hyacinthus comosus major purpureus. *Park., Parad., pag. 117, fig. 3.*

Hyacinthus comosus. *Linn., Sp. pl., pag. 455. — Jacq., Austr., tab. 126. — Curt., Bot. mag., tab. 133.*

Muscari comosum. *Willd., Enum. hort. Berol., vol. 1, pag. 373. — Red., Lil., tab. 231.*

Bellevalia comosa. *Kunth., Enum., vol. 4, pag. 306.*

Leopoldia comosa. *Parl., Fl. pal., Giorn. bot., vol. 2, pag. 160.*

Cebolleta et *Vera de Tesé* Palmensium.

HAB. Vulgaris est hæc planta in arvis ins. Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. Species est littorum maris Interni multivaga quæ per medios Gallie tractus (*Boreau*) Lutetiam! pervenit. Britannis exul in Germaniâ usque ad Quintilino-burgum (*Koch*) ultrâ 51 lat. bor. gradum protenditur, gradusque ab Ægypto (*Delile*) ad Albim 20 et ultrâ percurrit.

ALLIUM. LINN.

ENDLICH., *Gen.*, pag. 146. — KUNTH, *Enum.*, vol. 4,
pag. 379.

SECTIO I. *CROMMYUM*. — Ovarium 3-loculare, loculis 2-ovulatis,
ovulis ad basin dissepimenti affixis, collateralibus, erectis.

1. *PORRUM*. Pedicelli erecti. Perigonium campanulato-connivens. Stamina basi in tubulum perigonio adnatum connexa 3 interiora latiora, 3-fida, laciniis lateralibus longissimis intermediâ breviora antheriferâ.

† Umbella bulbifera.

* Folia plana.

1. ALLIUM HALLERI. BAB.

A. bulbo... caule ante anthesin erecto, 4-pedali, apice subscabro; scapo ad quartam partem folioso, foliis planis, linearibus, poll. 1 latis, margine denticulato-ciliatis, per anthesin persistentibus, spathâ..... caducâ; umbellâ bulbiferâ, bulbillis ovatis, turbinatis pedicellatisque, nitidis, lætè castaneis; floribus longè pedunculatis, plurimis pedunculo communi elongato aggregatis; perigonii purpurei laciniis exterioribus oblongis, acutis, dorso et margine papillois, basi incrassatogibbis, interioribus obtusis; staminibus exsertis filamentis simplicibus, basi valdè dilatatis, sensim versùs apicem subulatis, alternis 3-fidis, laciniâ intermediâ antheriferâ lateralibus 5-plo breviora filamenti communis lætè ovati partis liberæ longitudine, ovario difformi, stylo exserto.

Allium Halleri. *Bab.*, *Man. of Brit. Bot.*, pag. 306.

HAB. Hanc plantam à Canariâ misit Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Species esse videtur Europæ temperatæ.

Obs. Planta nostra ab *A. scorodopræso* Parisiensi (*A. vineali* Thuill. in herb. Gay!) scapo basi tantùm foliato, perigonii laciniarum undique papillatarum basi gibbâ et formâ, staminum exsertorum appendicibus longissimis, cuspidè antheriferâ filamenti communis longitudine bulbillisque amplis pallidè castaneis differt. Eadem esse videtur ac

Allium quiddam Britannicum de quo oculatissimus Borrer in Hooker Brit. Flor. ed. 5, pag. 548 disseruit, quod tardius A. Halleri l. c. nuncupavit cl. Babington, species autem valdè dubia.

2. ALLIUM VINEALE. LINN.

A. bulbo mediocri, extùs fusco, striato, scapo ad medium foliato; foliis angustè terebibus, suprâ canaliculatis; umbellâ globosâ densè bulbiferâ, bulbis ovato-cuneatis, ovato-rotundatis ovatisque, acutis vel in caudam protractis. — Flores malè asservatos non licuit examinare.

Allium vineale. Linn., *Sp. pl.*, pag. 428. — *Flor. dan.*, tab. 1870. — *Engl. bot.*, tab. 1974. — Bert., *Flor. it.*, vol. 4, pag. 33. — *Vis.*, *Fl. dalm.*, vol. 1, pag. 142. — Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 1, pag. 393. — Kunth., *Enum.*, vol. 4, pag. 382. — Babingt., *Man.*, pag. 306. — Koch., *Syn.*, vol. 2, pag. 831.

Allium arenarium. Linn., *Fl. succ.*, *Svensk Bot.*, tab. 691. — Fries, *Nov. Fl. succ.*, pag. 84.

HAB. Legimus hanc plantam in arvis Lancerottæ, Canariæ, Palmæ et Teneriffæ ubi vulgaris.

DISTRIB. GEOGR. Orbem veterem totum percurrit hæc species à Gothorum regionibus ad insulas Fortunatas et in borealem Americam hominum comes immigravit (Pursh).

3. ALLIUM SPHAEROCEPHALUM. LINN.

A. caule ad medium foliato, foliis linearibus, carinatis, canaliculatis, spathâ ovatâ, umbellâ globosâ; perigonii ovati foliolis carinatis, carina leviusculâ; filamentis alternis 3-fidis, laciniâ intermediâ filamento communi angusto subciliato (à perigonio ablato) dimidio breviorè; stylo longè exserto.

Allium sphaerocephalum. Linn., *Sp. pl.*, pag. 426, excl. syn. Hall. et Bauh. ex Kunth. — *Red.*, *Lil.*, tab. 391. — *Bot. mag.*, tab. 1764.

HAB. Specimen unicum floridum die 5 julii 1845 in planitie elatâ Lagunæ oppidi lectum misit cl. Bourgeau.

DISTRIB. GEOGR. Species est regionis maris Mediterranei et Europæ totius temperatioris.

†† Umbella capsulifera.

* Folia plana.

4. ALLIUM PORRUM. LINN.

A. bulbo crasso, tunicâ interiore albâ, tenuissimè punctulato-striatâ, bulbis paucis oblongis demùm farcto; scapo crasso, striato, ad medium foliato, foliis planis latè linearibus, margine denticulatis, spathâ deciduâ; umbellâ densè globosâ, bracteis minimis

linearibus stipatâ, pedunculis demùm undique protensis, subæqualibus, per totam longitudinem subulatis; perigonio ovato-oblongo, laciniis oblongo-lanceolatis, apice inflexis, acutis, exterioribus dorso acutè carinatis, carinâ sub apice ferè ad basin usque papillatâ; staminibus longiùs exsertis, simplici apice subulato basi dilatato, 3-cuspidati cuspidè intermediâ latâ acutâ filamento communi oblongo lateribus leviter incurvis quartam partem vel dimidium breviorè; ovario ovato, medio rugis 3 transversis albis notato; capsulâ ovatâ perigonium excedente.

Ἠράσων. Diosc., lib. 2, cap. 178.

Allium Porrum. Linn. Sp. pl., pag. 423. — Plenk., Ic., tab. 253. — Monnard, in Gaud., Fl. helv., vol. 2, pag. 482, tab. 11, fig. 5. — Kunth., Enum., vol. 4, pag. 384.

HAB. Specimina hujus speciei die 2 Julii florida capsulis nullis maturis in campis cœnobii Sancti Dionysii *del Monte* legit Bourgeæus, exsicc. n. 999.

DISTRIB. GEOGR. Planta est hortensis quæ in regionibus temperatis spontanea evadit.

Obs. Nil Alliiis tot auctoribus negligenter apparatis molestius, nec alibi enodator species tam contumaces inveniet. Quinquàm inter diagnosim *Porri* nostram et Kochianam levis exstet discrepantia eadem esse vix dubitandum, nam, sive character cuspidis antheriferæ longitudine deductus non plenè et planè fidelis sit, sive oculatus scrutator stamine à laciniâ suâ detracto mensuram filamenti communis nec partis suæ liberæ sumpserit, certum est mensuram nostram cum Kunthianâ, et cum specimine quod ex horto reg. Paris, examinavimus aliisque ad amussim convenire. Huc quoque *Ampeloprasum* Britannorum referri posse credimus. Linnæum enim qui plantam à Raio in Synopsi descriptam cum *Ampelopraso* suo conjunxerat secuti sunt recentiores et omnes pro plantâ Holmensi, in herbariis paucis obviâ, verum evidenter (præter Babingtonium) descripserunt *Ampeloprasum*, cui bulbus bulbillis farctus arborum meridionalium pestis, summo Raio suo præterviso qui Allii Holmensis radicem simplicem esse et tunicatum duntaxat cepæ in modum scribit. Notandum prætereâ sanissimi judicii botanicum Borrerum, qui loca natalia viderat, à cultorum reliquiis proventum existimâsse. Babingtonius huic plantæ cuspidem antheriferam filamenti communis lati lateribus rectis longitudine, bulbum bulbillos paucos magnos efformantem ascribit. Descriptioni nostræ specimen *Porri* horti regii Parisiensis anni 1837 ad amussim convenit. Species has controversas (*Porrum* sc. et *Ampeloprasum*) non malè depictas distinctasque icon Monnardiana à cl. Gaudino data monstrat.

5. ALLIUM AMPELOPRASUM. LINN.

A. bulbo crasso, tunicâ exteriore fuscâ, grossè reticulatâ, interiore albâ, tenuissimè punctulatâ-striatâ, bulbis plurimis minoribus ovatis farcto: scapo supernè scabro ad medium foliato, foliis planis linearibus margine subdenticulatis, persistentibus, spathâ lanceolato-ovatâ deciduâ; umbellâ laxè globosâ, pedunculis inæqualibus, ferè omnibus ascendentibus elongatis, (pollicaribus vel sesquipollicaribus) basi dilatatis, subulatis, bracteis ovatis acutis suffultis; perigonii laciniis lanceolatis, exterioribus acutis, dorso margine et carinâ papillosis, basi subgibbis; staminibus exsertis, exteriorum filamento acuto sensim latiore, interiorum laciniâ intermediâ antheriferâ filamenti communis dodrantem æquante;

capsulâ globoso-3-quetrâ angulis acutis, valvis ovato-rotundatis, perigonii laciniis interioribus brevioribus.

Ἀμπελόπρασον. *Diosc., lib. 2, cap. 179.*

Scorodoprasum latifolium, spontaneum italicum, floribus dilutè purpureis odoratis. *Mich., Nov. gen., pag. 25. tab. 24, fig. 5.*

Allium Ampeloprasum. *Linn., Sp. pl., pag. 423* excl. patriâ Britannîâ. — *Monn., in Gaud., Fl. helv., vol. 2, pag. 483, tab. 11, fig. 6.* — *Bertol., Fl. ital. vol. 4, pag. 28* excl. syn. plurimis. — *Guss., Fl. sic. syn., vol. 1, pag. 391.* — *Boiss., Voy. Esp., vol. 2, pag. 615* excl. syn. Desf.

HAB. Legimus hanc plantam in vineis Teneriffæ et Canariæ ubi copiosa.

DISTRIB. GEOGR. Vulgaris est hæc species per totam regionem maris Mediterranei et in Galliâ occidentali propè Burdigalam, (Des Moulins in herb. Gay!).

Obs. *A. multiflorum* Desf. huc à cl. Boiss. accersitum, alia est ac diversa species. Differt foliis angustioribus margine vix denticulatis, umbellâ laxiore, pedunculis gracillimis et longioribus bracteis angustioribus stipatis, perigonio cylindræo-campanulato suprâ capsulam duplò ferè breviorum demùm constricto, laciniis lineari-lanceolatis, dorso leviter et marginibus papillosis, staminibus longè exsertis, interiorum laciniâ intermediâ antheriferâ filamento communi oblongo elongato duplò breviorum. Ut optimè monet Fontanesius *A. sphaerocephalum* facie refert.

2. *CODONOPRASUM*. — Pedicelli inæquales, floriferi penduli. Perigonium campanulato-connivens. Stamina omnia simplicia, basi in tubum perigonio adnatum connexa, margine tubi inter stamina dentato vel edentulo.

6. ALLIUM DENTIFERUM. NOB.

A. scapo striato ad medium folioso, foliis crassis, angustè linearibus; spathâ basi ovatâ vel lanceolatâ, extûs 3-7-costatâ, abruptè in appendicem linearem flores excedentem productâ; umbellâ laxiusculâ, capsuliferâ (rarò bulbiferâ); perigonii laciniis exterioribus concavo-carinatis, latè ovatis apice muticis vel cum mucronulo truncato-rotundatis, interioribus latioribus; filamentis sensim acuminatis, tubo perigonio connato insertis, tubi sinibus inter filamenta dente acuto simplici vel bidenticulato instructis, antheris 3 exsertis, 3 inclusis; ovario juniore prismatico-hexagono, in collum 3-dentatum apice coarctato; stylo brevi, demùm exserto, stigmate ovato, capitato.

Allium monspessulanum. *Willd., Enum. hort. ber. suppl., pag. 16* non Gouan. — *Kunth, Enum., vol. 4, pag. 404.*

Allium intermedium. *DC., Fl. fr., vol. 6, pag. 318* ex parte.

Codonoprasum pallens. *Reichb., Fl. germ. exsicc., num. 1217!*

Allium oleraceum. *Des Moul. ! Cat. Dord., pag. 142* ex parte.

HAB. Specimina hujus plantæ ex arvis ins. Canariæ attulimus, alia ex eadem insulâ misit

Despréaux aliaque propè pagum *Los Sauces* ins. Palmæ et in campis oppidi Lagunensis legit Bourgeau; exsicc. n. 1000 et 1003.

DISTRIB. GEOGR. Legimus hanc plantam in ins. Maderà, est autem Siciliæ (*Jan.!*), Gallie meridionalis! Corsicæ (*Serafino!*) et maris Interni regionis forsàn totius cives larvata adhuc et sub aliis nominibus recepta, unde ad Bergeracum (*Des Moulins!*), Burdigalam (*Laterrade!*) et in Gallie centrum (*Boreau!*) perventa est.

EXPLICATIO TAB. 234.

1. Planta integra bulbifera. 2. Spatha junior florida nondum bulbifera à Bourgeau lecta, ambæ mag. naturali, figuræ quæ sequuntur auctæ. 3. Flos apertus. 4. Flos post fecundationem. 5. Perigonium cum andræcio ante fecundationem apertum atque arte explanatum. 6. Perigonii maturi laciniæ 2 nervo medio excrescente mucronatæ ex specimine Monspelico herbarii Gayani. 7. Stamen antrorsum visum. 8. Idem à tergo visum. 9. Tubus cui filamenta inseruntur à perigonii basi arte abrasus. 10. Ovarium cum stylo. 11. Idem apertum valvulâ tertiâ ablatâ ut appareant ovula. 12. Idem transitrorsum sectum. 13. Ovulum multoties auctum. 14. Capsulæ nondum ritè maturæ valvula. 15. Semen. 16. Embryo.

3. *MOLY*. Perigonium stellato-patens. Filamenta simplicia inter se basi libera vel imâ basi connata.

7. *ALLIUM ROSEUM*. LINN.

A. bulbo ovato, bulbillis reticulato-rugosis farcto; scapo tereti, basi foliato, foliis linearibus, planis, junioribus ciliatis, spathæ foliis basi in tubum umbellam multifloram capsuliferam involucrantem connatis, laciniis rotundato-ovatis, acuminatis; perigonii laciniis oblongo-lanceolatis, apice rotundatis, crenatis, subacuminatis, stamina basi laciniarum adnata dilatata inter se libera longè excedentibus; capsulâ rotundatâ perigonio subtriplo breviorè.

Allium sylvestris seu *Moly minus roseo* amplo flore. *Magn. bot. monsp.*, pag. 10.

Moly minus angusto folio flore latè purpureo majore Cupani. *Bonann., Ic.*, tab. 32.

Allium roseum. *Linn., Spec. pl.*, ed. 1, pag. 296. — *Sibth., Fl. græc.*, tab. 314. — *Bertol., Fl. ital.*, vol. 4, pag. 53. — *Guss., Fl. sic. syn.*, vol. 1, pag. 388. — *Koch., Syn.*, ed. 2, vol. 2, pag. 827.

Allium illyricum. *Jacq., Ic. rar.*, tab. 365.

Allium majale. *Ten., Fl. nap.*, tab. 29.

HAB. Hanc plantam à Canariâ misit Despréaux et in ejusdem insulæ campis Tafiræ jam ineunte Martio florituram legit Bourgeaus.

DISTRIB. GEOGR. Cives est totius regionis maris Mediterranei unde et Burdigalam attingit (*Herb. Mercier!*).

8. ALLIUM TRIFOLIATUM. CYR.

A. bulbo ovato, tunica crustacea, subfusca, reticulato-favulosa; scapo basi folioso, foliis trinis, planis, linearibus, margine ciliatis, spathæ foliis basi in tubum umbellam pauci vel multifloram patulam capsuliferam involucentibus, laciniis lanceolatis in acumen productis; perigonii laciniis lanceolatis, acutis, stamina basi dilatata inter se connata excedentibus, capsulis perigonio duplo brevioribus, rotundatis apice complanato-depressis, valvis late obcordatis.

Flores albi rubore quodam levi ex sicco suffusi.

Allium trifoliatum. *Cyr. pl. rar. Neap. fasc.*, 2, tab. 3. — *Guss., Fl. sic. syn.*, vol. 1, pag. 390. — *Link. in Linnæa*, vol. 9, pag. 139.

Tarabaste et Gamonilla Nivariensium.

HAB. Non infrequens est hæc species in rupestribus herbis insularum Canariæ et Teneriffæ à regione sylvarum usque ad littora maris: specimina nostra legimus circa oppidulum *Buena Vista*, alia in Canariâ legit Despréaux, aliaque in sylvula cœnobii Sancti Dionysii ad montem, Januario florentia, misit Bourgeæus (exsic. n. 31 sub *A. subhirsuto* L.).

DISTRIB. GEOGR. Planta est regionis maris Mediterranei in insulis Sicilia, Capreis et in Græciâ reperta sed per totam regionem ut verisimile est sparsa.

Obs. Cùm planta nostra cum icone Cyrillianâ et specimenibus archetypis a clariss. viris Gussoneo et Parlatoreo acceptis ad amussim conveniat nomen accepimus, seu postea cùm cl. Bertolonio *A. subhirsuti* L. varietas habenda sit seu potius monentibus clariss. Gussoneo et Linkio vera sit ac propria species.

SECTIO II. *MELANOCROMMYUM*. — Ovarium 3-loculare, loculis 3-10-ovulatis; ovulis placentæ centrali affixis, horizontalibus vel assurgentibus.

9. ALLIUM NIGRUM. LINN.

A. bulbo ovato, tunicis coriaceis; foliis radicalibus oblongis, planis, crassis acutis, scapo revoluta aphylo multo longioribus, spathæ foliis in tubum persistentem connatis; umbellâ

capsuliferà, convexà, pedunculis erectis; perigonio stellato, laciniis lanceolatis acutiusculis; staminibus perigonio subdimidio brevioribus, imà basi dilatatis, cum laciniis et inter se coalitis, edentulis; ovario globoso, loculis 8-10-ovulatis, stylo brevi, stigmatè capitato; capsulà globoso-3-quetrà, 3-loculari; loculis abortu 1-2-spermis, seminibus ovato-oblongis lateraliter propè basin affixis; embryone ad dorsum perispermii curvato, extremitate radiculari ad hilum conversà.

Flores in plantà nostrà albi.

Moly Theophrasti. *Clus., Hist., vol. 1, pag. 191.*

Allium nigrum. *Linn., Sp. pl., pag. 136. — Red., Lil., tab. 102.*

Allium monspessulanum. *Goun. Ill., pag. 24, tab. 16. — Desf., Fl. atl., vol. 1, pag. 286.*

Allium magicum. *Ker., Bot. mag., tab. 1148.*

HAB. Hanc plantam in arvis Canariæ invenit Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Hospes est regionis totius maris Mediterranei.

EXPLICATIO TAB. 234 B.

1. Allii nigri Linn. ovarium jam fecundatum valvulà abscissà ut appareant ovula aggregata placentæ imposita.

TRIB. IV. ALOINEÆ. ENDL.

ALOE. LINN.

ENDLICH., *Gen.*, pag. 143. — KUNTH. *Enum.*, vol. 4, pag. 492.

1. ALOE VERA. LINN.

A. caule fruticoso brevi foliis concavis recurvis, sinuato-spinosis; scapo thyrsiformi, bracteis ovato-lanceolatis, apiculatis, 5-nerviis, pedunculo nutante duplo longioribus, demum reflexis; staminibus perigonium excedentibus.

Ἄλoη. *Diosc., lib. 3, cap. 25.*

Aloe. *Fuchs, Hist., pag. 138.*

Aloe cum floribus. *Matth. (Valgr., 1565), pag. 684.*

Aloe vera. *Linn., Sp. pl., pag. 459, in annotatione.*

Aloe perfoliata π vera. *Linn., ibid. pag. 458.*

Aloe barbadensis. *Mill., Dict., ed. 8, n. 2. — Kunth., Enum., vol. 4, pag. 521.*

Aloe perfoliata γ barbadensis. *Hort. Kew., vol. 1, pag. 466.*

Aloe vulgaris. Lamck., *Encycl.*, vol. 1, pag. 86. — Desf., *Fl. atl.*, vol. 1, pag. 310. — Sibth., *Fl. græc.*, tab. 341. — Hort. Kew., ed. 2, vol. 2, pag. 292.

HAB. Stirps est regionis maritimæ ins. Canariensium non infrequens.

DISTRIB. GEOGR. Planta est littorum maris Mediterranei præcipuè Syriacorum, Africanorum, Siculorum atque Hispanicorum ubi calidiora: ex Americâ ut quibusdam visum est oriunda sed potiùs reverà harum regionum cives ἀυτόχθον.

Obs. Aloem fuisse Dioscoridis hanc plantam pro parte saltem quanquàm flores habere albos scribat, vix dubitandum nec in Americâ sponte provenire ulla extant documenta certa, in Guyanâ autem coli tantùm, ut forsàn et in Barbatorum insulis, ex Aubretio (*Pl. Guyan.* vol. 1, pag. 504) certum: ergò cautè cum Millero *barbadensis* dicenda sed melius cum Linnæo vera aut cum Lamarckio *vulgaris* vocanda.

TRIB. V. TULIPEÆ. ENDL.

LILIUM. LINN.

ENDLICH., *Gen.*, pag. 141. — KUNTH., *Enum.*, vol. 4, pag. 256.

1. LILIUM CANDIDUM. LINN.

L. bulbo squamato, albo; caule elato, multifloro, sensim extenuato; foliis lineari-lanceolatis, sparsis; perigonii campanulati laciniis intùs glabris.

Κρίνον βασιλικόν, καλοῦμενον ὑπ' ἐνίων Λείριον. *Diosc.*, lib. 3, cap. 116.

Lilium. *Cuba*. *Hort. San.*, cap. 255. — *Fuchs.*, *Hist.*, pag. 364. — *Matth.*, (ed. *Valgr.* 1565,) pag. 822.

Lilium candidum. *Linn.*, *Sp. pl.*, pag. 433. — *Lamck.*, *Ill.*, tab. 246, fig. 1. — *Red.*, *Lil.*, tab. 199. — *Curt.*, *Bot. mag.*, tab. 278. — *Turp. Fl. mèd.*, vol. 4, tab. 221.

HAB. Hanc stirpem coronariam inter plantas Canarienses enumerare oportet sive invecta sit sive indigena, in vallibus enim propè Tacorontem in sylvulâ Sancti Dionysii et alibi in insulâ Teneriffâ spontanea occurrit.

DISTR. GEOGR. Per totam regionem maris Mediterranei inventa est hæc planta quæ cum apprimè στεφανωματικὴ sit secundùm Dioscoridem et ab omni ævo in paradisis et juxtà deorum templa castimonie quasi signum, culta fuerit, quæ sedes ejus prisca aut quæ vera patria adhuc forsàn ignotum.

JUNCEÆ. JUSS.

LUZULA. DC.

KUNTH, *Enum.*, vol. 3, pag. 296. — ENDLICH., *Gen.*,
pag. 130.

1. LUZULA DECOLOR. NOB.

L. annua, caespitosa, foliis linearibus margine molliter albo-pilosis; floribus cymoso-corymbosis; pedicellis 1-floris, solitariis, fructiferis erectis, bracteis ovatis, obtusis vel subaristatis; perigonii laciniis lanceolatis capsulâ maturâ rotundato-ovatâ brevioribus; seminis appendiculâ mediocri.

Luzula Forsteri. Buch in *Abhandl. der Berlin. Acad.* 1816-17, pag. 362, non Desv.

Luzula pilosa. Link in *Buch. Besch. Can. Ins.*, pag. 140, non Willd.

HAB. Legimus hanc plantam in saxosis circâ Portum Orotavensem. Specimen in locis umbrosis ad scaturigines convallis *Barranco del Agua* propè Guimar die 6 Martii cl. Bourgeaus, sua in vallis Orotavensis sylvâ *Agua Mansa* et in rupestribus umbrosis supra *Realejo de arriba* legit cel. de Buch.

DISTRIB. GEOGR. Species est Canariensis.

DESCR. RADIX fibrosissima, annua (ex Bourgeau). CAULES caespitosi, densi. FOLIA linearia, plana, acuta, subtus nervosa, viridia, margine pilis elongatis, mollissimis, niveis et ad vaginas pilosa. FLORES, ad apicem culmi pedalis, cymoso-corymbosi, pedunculis ramosis, pedicellis 1-floris, glabris, fructiferis erectis. BRACTEÆ rotundato-ovatae ovataeque, glabrae, scariose, sæpissimè obtusae vel apice rotundatae, denticulate, aut subaristatae. PERIGONIUM pallidè subfuscum, glabrum, nitidum, laciniis subaequalibus, lanceolatis, apice acutatis, mucronulatis, exterioribus subnavicularibus, dorso obsolete 3-nerviis. STAMINA perigonio subduplò breviora, ejus laciniis opposita, receptaculo ovarium cingente perigonii basi connato inserta: filamentis glabris, basi dilatatis, antheris linearibus obtusis basi subcordatis longioribus. OVARIIUM breviter pedicellatum, ovato-sub-3-quetrum 1-loculare valvis brevissimè introflexis, 1-ovulatum. OVULA basi affixa, arrecta, elongato-ovata, apice et ad latus internum membranâ pellucidâ aucta. STYLUS brevis, stigmatibus longissimis, intus papilligeris. CAPSULA orbiculari-ovata, glaberima, matura perigonio longior, valvis latè ovatis, apice vix attenuatis, obtusis, styli basi abruptè

apiculatis. SEMINA oblongo-ovata, appendiculâ apicuari mediocri. Embryo hilo proximus, rotundato-ovatus, minimus.

Obs. Species hæc primo aspectu à *L. Forsteri* Desv. haud diversa videtur nec mirum eas confudisse cl. v. v. Buchium, et Linkium, notis tamen plurimis quas in diagnosim congesimus, differt, semper quoque pallidior et perigonia oculo etiam nudo breviora et rotundiora.

EXPLICATIO TAB. 235.

1. Planta integra. 2. Perigonium cum andrœcio, arte explicatum. 3. Andrœcium arte à perigonio abrasum staminibus 4 abscissis. 4. Stamen antrorsum visum. 5. Pistillum. 6. Ovarium transitorsum sectum. 7. Ovula ovarii valvis abreptis. 8. Capsula bracteis et perigonii foliolis aucta. 9. Capsula, valvulâ abreptâ, ut appareat semen basi fixum. 10. Semen junius. 11. Semen longitrorsum sectum basi perispermi foveolo propè hilum situm. 12. Ovulum.

2. LUZULA PURPUREA. LINK.

L. annua, caule erecto, foliis linearibus, margine et ad vaginas pilosis; floribus divaricato-paniculatis, pedicellis filiformibus, bracteis oblongis, acutis, navicularibus; perigonio lætè castaneo purpureoque, foliolis oblongis, apiculatis, stamina dimidio excedentibus; stylo staminibus brevior; capsulâ ovato-rotundatâ, acutâ, perigonio brevior; seminibus ovato-orbicularibus, inappendiculatis.

Juncus purpureus. Buch, *Abhandl. der Acad. der Wissenschaft. in Berlin*, 1816-17, pag. 36.

Luzula purpurea. Link in Buch, *Phys. Besch. d. Can. Ins.*, pag. 140.

Luzula Berthelotii. Nees ab Es. in litt. ad. cl. Berthelot! — Kunth, *Enum.*, vol. 3, pag. 298.

HAB. Vulgaris est hæc planta ad margines sylvarum et inter herbas vernaes insularum Teneriffæ et Palmæ eamque ad Montem *Agando* ins. Gomeræ legit cl. Bourgeau.

DISTRIB. GEOGR. Species est Canariensis.

DESCR. Radix annua, fibrosissima. CAULIS erectus, foliosus, 6-10-pollicaris, gracilis, elegans. FOLIA linearia, plana, acuta, sub-6-nervia margine pilosa, ad vaginas pilis longis albis pilosissima. FLORES corymboso-paniculati, pedunculis filiformibus, decompositè ramosis, erectis vel retrofracto-divaricatis, pedicellis 1-floris vel 2-3-floris, fructiferis erectis vel patentibus. BRACTEÆ lanceolato-oblongæ, acuminatæ, margine scariosæ, integerrimæ. PERIGONIUM glabrum, lætè castaneum vel purpureum, foliolis æquilongis, mucronatis, exterioribus oblongis navicularibus, interioribus lanceolato-oblongis. STAMINA perigonio dimidio breviora. PISTILLUM staminibus subbrevior, ovario stipitato, elliptico 3-quetto, stylo staminibus brevior, laciniis stigmatosis linearibus parte indivisâ longioribus. OVULA 3, ovarii fundo ad dissepimentorum 3 incompletorum basin affixa. CAPSULA perigonii foliolis interioribus, ablatâ eorum cuspide, subbrevior, 3-quetra, ovato-orbicularis, styli basi apiculata, valvis rotundatis, 3-sperma, vel abortu 1-2-sperma. SEMINA ovata utrinque obtusula, testâ scariosâ, albidâ, laxâ, sub aquâ inspissatâ et

tegmen nitidum badium concinnè striulatum hilo basali velo hyalino pellucido undique tegente, mamillari et plexu apicali nigro notatum. Embryo trochiformis extremitate radiculari obtusà, perispermo crasso subfarinaceo vix 3-plò brevior.

EXPLICATIO TAB. 236.

1. Planta integra mag. nat. 2. Flos bracteis stipatus, magnitudine ut reliquæ figuræ omnes, auctus. 3. Flos bracteis adeptis. 4. Idem perigonio medio secto. 5. Flos expansus. 6. Perigonii foliolum exterius cum stamine. 7. Perigonii foliolum interius cum stamine. 8. Andrœcium à perigonii tubo arte derasum ut stamina basi inter se cupellam perigonio adnatam efformantia appareant. 9. Stylus cum stigmatibus. 10. Ovarium arte apertum ut ovula septorum introflexorum basi insidentia conspiciantur. 11. Capsula. 12. Semen testà sub aquà incrassatà hyalinà *a* tectum, *b* chalaza. 13. Idem testà ablatà *a* hilum. 14. Idem medio sectum *a* tegmen, *b* perispermum, *c* hilum, *d* embryonis cavum, *e* chalaza. 15. Embryo. 16. Floris diagramma.

3. LUZULA CANARIENSIS. POIR.

L. stolonifera, foliis elongato-lanceolatis appendiculato-acuminatis, planis striatis, margine parcè pilosis, bracteis fimbriatis; floribus cymosis, pedunculis 2-4-floris, pedicellis brevissimis; perigonio elongato, lacteo, foliolis oblongis acutis, muticis, stamina subduplò excedentibus; capsulà brevi, orbiculari-3-quetto, apice attenuato, acuminato; seminibus vix appendiculatis.

Luzula canariensis. Poir. ! *Encycl. suppl.*, vol. 3, pag. 532. — Buch in *Abhandl. d. Ac. d. Wiss. Berl.*, 1816-17. pag. 362. — Link in *Buch Beschr. d. Can. Ins.*, pag. 140. — Buch, *ibid.*, pag. 179.

HAB. Legimus hanc plantam in locis argillosis suprà sylvam de las Mercedes in vià que ad Tagananam conducit quo et olim Buchius; eodem ferè loco ad viam *la Degollada del Bufadero* dictam specimina sua die 13 Junii florentia legit Bourgeæus.

DISTRIB. GEOGR. Species est Nivariensis.

DESCR. Radix fibrosa. CAULIS sesquipedalis vel bipedalis, basi stolonifer. FOLIA 6-10 poll. longa, 6-8 lin. lata, elongato-lanceolata, apice sensim acuta atque appendiculato-filiformia, basi attenuata, revoluta, purpurascens, coriacea, nitida, lineolato-nervosa, margine undulata obsolete pilosa, caulinea brevia sublinearia ad vaginas subpilosa. SCAPUS valde striatus, glaber. FLORES cymoso-paniculati, lactei, demùm sordiduli, nitentes, paniculà folio summo involucreatà. BRACTEÆ lanceolatæ, acutæ, scariosæ, margine fimbriatæ. PEDUNCULI filiformes, cymosi, apice, 2-4-flori. PEDICELLI breves. PERIGONIUM elongatum angustum, foliolis oblongis, navicularibus, sensim acutatis, muticis, omnibus scariosis, exterioribus brevioribus. STAMINA perigonio subdimidio breviora, basi in cupellam perigonii basi

adnatam coherentia, antheris ovato-oblongis. OVARIIUM ovato-globulosum, obtusè 3-quetrum, subsessile, glabrum. STYLUS subexsertus, stigmatibus linearibus coloratis longior. OVULA ovata ut in antecedentibus inserta. CAPSULA orbiculari-3-quetra, mucronata, perigonii tertiam partem adæquans. SEMINA oblonga, fusca, testâ vix ac ne vix sub aquâ inspissato-hyalin, vix appendiculata, dorso incurva, ventre 3-costata.

EXPLICATIO TAB. 237.

1. Planta integra mag. nat. 2. Florum aggregatio, ut reliquæ figuræ mag. aucta. 3. Flos bracteis stipatus. 4. Bracteæ seorsum vise. 5. Bractearum positionis diagramma. 6. Bractea interior. 7. Flos bracteis abreptis. 8. Idem medio horizontaliter scissus. 9. Flos arte apertus. 10. Andrœcium basi à perigonii basi abrasum. 11. Pistillum andrœcio cinctum. 12. Ovarium transitorsum sectum ut appareant ovula ad septorum marginem internum affixa. 13. Ovulorum positura idealis. 14. Ovula basifixa ovario abscisso. 15. Capsula. 16. Capsulæ valvula cum semine. 17. Capsula cum 3 perigonii persistentis laciniis. 18. Semen, *a* hilum. 19. Floris diagramma.

JUNCUS. LINN.

KUNTH, *Enum.*, vol. 3, pag. 315. — ENDLICH., *Gen.*
pag. 130.

1. JUNCUS EFFUSUS. LINN.

J. culmo nudo, striato, medullâ continuatâ farcto, vaginis radicalibus nudis; floribus in paniculam cymosam diffusam decompositamque digestis, 3-andris, perigonii laciniis angustè lanceolatis, acutissimis; stylo subnullo; capsulâ obovatâ perigonio persistente subbreviore.

Juncus effusus. Linn., *Sp. pl.*, pag. 464. — *Flor. dan.*, tab. 1066. — *Svensk. Bot.*, tab. 879, fig. 1.

Juncus canariensis. Poir. in herb. Desf.!

HAB. Satis vulgaris est hæc species in humidis Teneriffæ et Canariæ.

DISTR. GEOGR. Planta est quæ terrarum orbem totum incolit.

2. JUNCUS ACUTUS. LAMCK.

J. culmo nudo, foliis radicalibus teretibus, apice acutis, pungentibus; floribus in paniculam cymosam confertam vel subdiffusam congestis; perigonii capsulâ ovatâ apiculatâ duplo brevioris laciniis margine scariosis, interioribus obtusissimis, laceratis.

Juncus acutus *Linn. Sp. pl.*, pag. 463.

Juncus acutus. *Lamck., Encycl.*, vol. 3, pag. 268. — *Engl. bot.*, tab. 1614. — *Koch, Syn.*, ed. 2, vol. 2, pag. 838. — *Kunth, Enum.*, vol. 3, pag. 323.

HAB. Legimus hanc speciem in insulâ Lancerottâ eamque à Gomerâ, 25 Junii 1845 fructiferam, misit Bourgeæus, specimina alia in Canariâ Despréaux et in valle Sancti Andree Teneriffæ sua legit Buchius.

DISTRIB. GEOGR. Species est regionis maris Mediterranei, quæ per maris littora evecta Britanniam attingit.

3. JUNCUS MARITIMUS. LAMCK.

Juncus maritimus. *Lamck., Encycl.*, vol. 3, pag. 264. — *Engl. bot.*, tab. 1725.

HAB. Hanc speciem ex ins. Canariensibus vidit celeb. Kunth, *Enum.*, vol. 3, pag. 322.

DISTRIB. GEOGR. Planta est multivaga per totum terræ orbem sparsa.

4. JUNCUS CAPITATUS. WEIG.

J. pusillus culmis erectis, gracilibus, basi foliatis, foliis tenuissimis ad medium usque canaliculatis; floribus in capitulum 4-10-florum terminalem congestis, bracteis longè acuminatis; perigonii laciniis exterioribus elongato-lanceolatis, in acumen productis, interioribus hyalinis acutis toto acumine longioribus; staminibus 3 laciniis externis oppositis, interioribus duplo longioribus. Ovario 3-quetto-elliptico, stylo brevi, stigmatibus filiformibus, elongatis; capsulâ ovatâ, utrinque obtusâ, laciniis perigonii exterioribus subduplo longioribus.

Juncus capitatus. *Weig., Obs.*, pag. 28. — *Willd., Sp. pl.*, vol. 2, pag. 209. — *Fl. dan.*, tab. 1690. — *Hook. in Engl. bot. suppl.*, tab. 2644. — *Parl., Fl. pal. in Giorn. bot. it.*, vol. 1, pag. 347.

Juncus ericetorum. *Poll., Pal.*, vol. 1, pag. 351.

HAB. Legimus hanc plantam in humidis Teneriffæ, eamque ad Fontem Sanctam insulæ Gomeræ die 15 Aprilis 1845 florentem legit Bourgeæus.

DISTR. GEOGR. Species est regionis maris Mediterranei et Europæ temperationis quæ in insulas Cæsaream et Sarmiam (*Babington*) et per Rheni fluminis ripas in Batavorum terras provecta est (*Koch*). Britannias non attingit.

5. JUNCUS BUFONIUS. LINN.

J. culmis diffusis vel erectiusculis, foliosis, foliis linearibus, ultrâ medium canaliculatis; floribus spicatis, remotis, vel fasciculatis, perigonii foliolis lanceolatis, acutissimis, interioribus brevioribus capsulam obovato-3-quetram vix excedentibus.

Juncus bufonius. Linn., *Sp. pl.*, pag. 466. — *Engl. bot.*, tab. 802. — *Fl. dan.*, tab. 1058. — *Boissieu*, *Fl. de l'Europ.*, vol. 3, tab. 262, fig. 2. — *Th. Nees ab Esenb. Juncea*, tab., fig. 2.

β. Fasciculatus.

Juncus hybridus. Brot., *Fl. lus.*, vol. 1, pag. 513. — *Guss. ! Syn.*, fl. sic., vol. 1, pag. 424. — *Parl.*, *Fl. pal. in Giorn. bot. it.*, vol. 1, pag. 350.

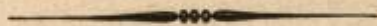
Juncus insulanus. Viv., *Fl. cors. spec.*, pag. 5.

Juncus bufonius γ fasciculiflorus. Boiss., *Voy. Esp. vol. 2*, pag. 124.

HAB. Vulgaris est hæc planta in humidis insularum omnium Canariensium; specimina etiam in Pinorum regione propè fontem *Traste de doña Beatriz* legit Bourgeatus.

DISTR. GEOGR. Species est quæ totius terræ orbis regiones incolit.

Var. β magis meridionalis.

COMMELYNEÆ. R. BR.

COMMELYNA. LINN.

ENDLICH., *Gen.*, pag. 125. — KUNTH., *Enum.*, vol. 4,
pag. 34.

* *Spatha complicata.*

1. COMMELYNA AGRARIA. KUNTH.

C. caule decumbente, radicante, ramis ascendentibus; foliis glabris, ovatis lanceolatisque, acuminatis, subtus punctulatis, vaginis glabris, antrorsum et margine pilis albis ciliatis; spathis solitariis, oppositifoliis, ovato-cordatis, acuminatis, margine ciliatis; pedunculis pubescentibus, floribus parvis, polygamis, cæruleis, perigonii foliolis lateralibus, interioribus longè unguiculatis, impari subsessili rotundato; filamentis cæruleis, antheris flavis.

Commelyna agraria. Kunth, *Enum.*, vol. 4, pag. 38. — Sieb., *Herb.*, Martin, num. 257!

HAB. Legimus hanc speciem in fossis propè Portum Orotavensem et in insulâ Canariâ; ex eadem quoque insulâ specimina misit Despréaux, eandem in convalle *de la Angostura* die 19 Martii 1846 inter donaces florentem foliis lanceolatis et spathis elongatis insignem legit Bourgeau quam prius die 25 Junii 1845 floridam in convalle *Barranco de la Laja* ins. Gomeræ invenit.

DISTRIB. GEOGR. Planta est Americana in Archipelago Antillano ut videtur vulgaris et cum *C. communi* alibi proculdubiò confusa est. Extat quoque in Maderâ! ubi eam primus legit cl. Loweus et specimen mihi Maderæ commoranti sub nomine *C. communis* largivit.

DESCR. CAULIS elongatus, gracilis, basi decumbens, radicans, radicibus lanato-radiculatis, ramis ascendentibus, glabris. FOLIA ovato-acuminata vel lanceolata, glabra, v. rentia, utrinque præsertim subtus punctulata, vaginis glabris, marginibus antrorsum longius pilis albis hyalinis, geniculatis ciliatis. SPATHÆ oppositifoliæ, sparse, solitariæ, pedunculis pubescentibus, foliolo cordato-ovato in

acumen producto acuto glabro punctulato 10-nervio margine ciliato subduplò vel quartà parte brevioribus. FLORES parvi, polygami, latè cœlestes, pedunculis in spathâ geminis, masculis longè exsertis, pedicello suprâ medium geniculato, ad geniculum 1-vel 2-floro, pedunculis femineis inclusis, 3-floris. PERIGONIUM 6-phyllum, foliolis exterioribus ovato-lanceolatis, obtusiusculis, virescenti-hyalinis, glabris, obsolete venoso-striatis punctatisque, lateralibus latioribus, tertio impari plicato, cymbiformi, acuto, ovarium in floribus femineis excipiente, interioribus venosis, glabris, lateralibus longè unguiculatis limbo flabellato, impari sessili rotundato-truncato subcucullato. STAMINA 6, perigonii foliolis opposita, basi in tubum cum perigonio connatum conflata, longè exserta, 3 superiorum fertiliū intermedium majus, foliolo inferiori impari, 2 lateralia normalia foliolis 2 exterioribus lateralibus, 2 imperfecta lateralia foliolis 2 interioribus lateralibus opposita, sextum imperfectum liberum sub ovario insertum foliolo exteriori impari oppositum et in eo inclusum. OVARIIUM sessile, ovato-ellipticum, compressum, suprâ canaliculatum subtùs acutum, glabrum, 3-loculare, loculis 2 lateralibus parallelis 2-ovulatis, tertio perigonii exterioris foliolo impari naviculari oppositum, 1-ovulatum, ovulis ellipticis, complanatis, loculorum lateralium superpositis, per ventrem totum placentæ nerviformi centrali affixis, sessilibus, papillâ laterali notatis. STYLUS elongatus, recurvus, glaber. STIGMA rotundato-capitellatum. CAPSULA membranacea, glabra, striata, 3-locularis, loculis dehiscentiâ spurie loculicidâ dehiscentibus, lateralibus 2-spermis, dissepimento valvæ medio relicto, seminibus minoribus, truncatis, exteriore 1-spermo, indehiscente, valvis placentâ nerviformi hilo seminis insertâ connexis. SEMINA ovata testâ reticulato-rugosâ, ventre hilo lineari et fossulâ transversâ inter embryostegam lateralem et hili marginem notato. EMBRYO fusiformis, utrinque planiusculus, ad extremitatem radicarem centrifugam latior, in latibulo testâ introflexâ confecto cum perispermo corneo-farinaceo per foramen communicante, apice papillâ embryostegâ obturato, receptus.

Obs. Planta nostra eadem est ex toto ac Martinicensis Sieberiana herb. Mercier sub. n. 257 data.

Stamina in hoc genere omnia libera dixit celeb. Kunth, sed in hac specie quinque basi dilatata sunt et in tubum cum perigonii basi connatum coalita, sexta foliolo exteriore impari opposita sola libera hypogyna, in specie sequente (*C. canescente* Vahl), omnia in tubum regularem perigonii basi connatum ut in aliis plurimis coalita.

EXPLICATIO TAB. 238.

1. Ramus floridus et fructifer, mag. nat. figuræ reliquæ auctæ. 2. Spatha arte aperta ut appareant flores nondum apertæ. 3. Flos masculus. 4. Androecium cum tori segmento ut appareant stamina. 5. Interiora inter se basi connata et extimum *a* solitarium. 5. Stamen perfectum. 6. Stamen intermedium majus. 7. Flos femineus perigonii laciniis interioribus atque androecio abreptis ut appareat ovarium foliolo impari involutum. 8. Ovarium fere maturum axi contrarie sectum ut locus 1-ovulatus et loculorum 2-ovulorum alter appareat. 9. Ovulum loculi 1-ovulati fere maturum ad hilum visum. 10. Ovulum loculi 2-ovulati fere maturum ad hilum visum. 11. Spatha fructifera arte aperta, *a* florum femineorum superiorum pedunculi cicatrix, *b* floris masculi pedicelli pars. 12. Capsula

dehiscens. 13. Semen maturum. 14. Semen longitrossum sectum ut conspiciatur embryo foveolo perispermi abditum. 15. Embryo.

** Spatha cucullata turbinata.

2. COMMELYNA CANESCENS. VAHL.

C. radice fibrosâ, ramis inferioribus descendentibus hypogæis flores larvatos gerentibus comatâ, ramis aeriis ascendentibus, pilosis; foliis ovatis, subtus pilosis, vaginis pilosis, margine albo-ciliatis; spathis è quâque vaginâ solitariis geminis vel ternis, truncatis, acutatis, undique pubescentibus, ciliatis, floribus polygamis, masculis breviter exsertis; foliolis perigonii interioribus lateralibus flabellatis, longè pedunculatis, impari angustâ, sessili.

Commelyna canescens. Vahl, *Enum.*! vol. 2, pag. 173. — Kunth, *Enum.*, vol. 4, pag. 50. — Webb, *Spic. gorg. ined.*

Commelyna canariensis. Chr. Sm. in Buch. *Besch. Can. Ins.*, pag. 140.

Oreja de Gato Canariensium.

HAB. Species hæc propria esse videtur insulæ Canariæ ubi eam in inundatis et fossis regionis præcipuè maritimæ legimus: specimina procera è paludibus propè *Mas Palomus* misit Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Planta est Arabica quæ Libyæ deserta transcurrit vel quæ sub eadem latitudine littora sua occidentalia quoque inhabitat.

DESCR. RADIX fibrosa, caule erecto è basi ramoso, ramis crassiusculis diffusis, apice floriferis, inferioribus deflexis hypogæis, radiciformibus, spathas difformes et flores inclusos fertiles gerentibus, radices veras quasi comâ tegentibus. VAGINÆ elongato-cylindraceæ, scariosæ, pilosæ, ad marginem superiorem longè ciliate, ciliis geniculatis albis. FOLIA brevissimè petiolata, petiolo piloso, latè ovata vel ovato-lanceolata, obtusiuscula, subtus molliter piloso-pubescentia, supra pilosula vel glabrescentia, puncticulata, pallide virentia. SPATHÆ aeriæ solitariae, ad apicem ramorum binæ oppositæ aut ternæ pluresve ex eadem vaginâ, paniculâ abbreviatâ digestæ, pedicellate, pedicellis bracteis scariosis stipatis, cucullatæ, turbinatæ, apice truncatæ vel leviter rotundatæ, acutatæ vel obtusiusculæ, pilosæ, ciliolatæ vel obsolete ciliate; hypogææ pronæ in terram conversæ, saciformes, ovatæ, scariosæ, pilosæ, apice tantum pertusæ, flores perfectos minores incolores et capsulas demum fetas aeriis similes et semina fertilia ferentes, PEDUNCULI masculi parum vel longius exserti, 1-flori, pubescentes, sub geniculo 2-bracteolato dilatati; feminei glabri 2-flori. PERIGONIUM 6-phyllum, foliolis 3 exterioribus hyalinis, 2 lateralibus ovato-oblongis obtusis, impari naviculari acuto, interioribus pallidè cæruleis, 2 lateralibus ovato-rotundatis margine undulatis longè unguiculatis unguiculâ lineari planâ laminam ipsam excedente, impari sessili angusto oblingo. STAMINA 6, perigonii foliolis opposita, omnia basi in tubum regularem perigonio connatum coalita, 3 fertilia foliolis 2 externis lateralibus intermedio impari agminis interioris opposita, 3 incompleta foliolo impari exteriori et lateralibus interioribus opposita. OVARIVM obovatum,

complanatum, basi profundè canaliculatum. *STYLUS* elongatus, glaber. *OVULA* ut in antecedente. *STIGMA* ovato-capitellatum. *CAPSULA* chartacea, striata, glaberrima, margaritacea, 3-locularis, loculis ut in antecedente. *SEMINA* reticulato-scrbiculata, fusco-cinerea, puncticulis elevatis candidis notata, fossulâ transversâ interembryonis foveolam et hilum percursa. *EMBRYO* trochiformis, ad radiculam incrassatus, extremitate cotyledoneâ rotundatâ medio apiculatâ, cætera ut in specie antecedente.

Obs. Hæc species notabilis est ob ramos inferiores deflexos floresque hypogæos quos in nullâ aliâ vidimus. In hæc plantâ fossula quæ hilum cum foveolâ embryonis conjungit valde conspicua.

EXPLICATIO TAB. 239.

1. Planta integra mag. nat. figuræ reliquæ omnes mag. auctæ sunt. 2. Spatha cum floris masculi jam deflorati pedicello exserto, femineis per membranam translucidam visis. 3. Spatha dissecta et arte aperta. 4. Flos. 5. Idem ovario exsecto ut appareant stamina perigonii laciniis opposita atque omnia toro hypogyno inserta. 6. Pistillum innuptum. 7. Pistillum maturum. 8. Ramus hypogæus cum floribus subterraneis, *a* bractea, *b* flos spathâ obvolutus, *c* flos junior bracteâ tectus. 9. Flos junior cui bractea ex parte abscissa. 10. Spatha subterranea secta et arte aperta ut appareat ovarium fecundatum flore marcido basi cinctum. 11. Capsula matura dehiscens. 12. Capsula aperta ut conspiciatur valva exterior cum dissepimento medio relicto et valvulæ 2 exteriores quæ loculum dorsalem indehiscentem efficiunt, semine per dissepimenta pellucida viso. 13. Semen nondum ex toto maturum è loculo dorsali abreptum, dissepimenti lacerati nervis hilo adhuc adherentibus. 14. Loculi anterioris semen maturum. 15. Semen maturum. 16. Semen longitrorsum sectum ut appareat embryonis latibulum rimulâ percursum. 17. Idem latibulo per medium secto ut appareat embryo. 18. Embryo.

CYPERACEÆ. JUSS.

CYPERUS. LINN.

ENDLICH., *Gen.*, pag. 119. — KUNTH., *Enum.*, vol. 2, pag. 2.

SECTIO I. PYCREUS. Pal. de Beauv. Stylus 2-fidus. Achenium compressum.

1. CYPERUS MUCRONATUS. ROTTB.

C. radice repente, culmo gracili, 1-phyllo, folio plano acuto duplo longiore; involuero 2-phyllo, altero brevi lanceolato acuto, altero culmo continuo elongato, spicis solitariis vel plurimis, brevibus, ovatis, acutiusculis, squamis latè ovatis acutis glabris dorso nervosulis, albidis; staminibus 3; stylo 2-fido; acheniis squamæ parallelè compressis, ovato-ellipticis, mucronulatis, viridi-fuscentibus.

Cyperus mucronatus. Rottb., *Descr. et ic.*, pag. 19, tab. 8, fig. 4. — Retz, *Obs. fasc.*, 5, pag. 10. — Roxb., *Fl. ind.*, vol. 1, pag. 190. — Guss., *Syn.*, vol. 1, pag. 43. — Kunth, *Enum.*, vol. 2, pag. 17.

Cyperus lateralis. Forsk., *Fl. æg.-arab.*, pag. 13. — Webb, *Spic. gorg. ined.*

Cyperus mucronatus β albidus. Vahl, *Enum.* vol. 2, pag. 306.

Cyperus monostachyus. Link! in Buch. *Phys. Besch. d. Can. Ins.*, pag. 138, ex autopsiâ speciminis herb. DC.

Pycreus lateralis. Nees ab Es. in *Linneâ*, vol. 9, pag. 283.

Cyperus cossyrensis. Tin. in Guss., *Syn. fl. sic. add. et corrig.*, pag. 779. — Parlat., *Fl. pal. in Giorn. bot. it.*, vol. 1, pag. 123.

HAB. Forma hæc nostra leucostachys quæ *C. mucronatus* archetypus Rottb. *C. lateralis* Forsk. *C. mucronatus* β Vahl nec *C. distachyos* All. qui *C. junciformis* Cav. non infrequens est in ins. Canariensibus aliamque non vidimus. Specimina nostra legimus ad fontem *Tajo* propè pagum *Arico* ins. Tenerifiæ et ad fontem *el Chafaris* propè Hariam in ins. Lancerottâ, alia à Canariâ misit Despréaux suaque in valle *del Bufadero* Tenerifiæ et ad fontes crateris magni Palmensis *la Caldera* legit Bourgeau.

DISTR. GEOGR. Planta hæc per temperata totius ferè terræ habitabilis obvia est; var. autem nostra albida in calidioribus orbis plagis tantùm occurrit: in Indiâ sc.; in ins. Gorgoneis sive Prom. Viridis (Vogel), in Ægypto, in Sicilia, in Hispaniâ! (Boissier), etiam in Mexico (Hartweg exsicc., n. 240!).

2. CYPERUS ALOPECUROIDES. ROTTB.

C. caule elato, obtusè 3-quetro, glabro; foliis basi carinatis, supernè planiusculis; involucro sub-5-phylo, longissimo; umbellâ decompositâ, radiis inæqualibus elongatis, intermediis sessilibus; spicis ovatis, demùm oblongis, obtusiusculis, densis, cylindræis, mox sub-complanatis; spiculis lanceolatis, compressiusculis, acutis, sæpe 28-floris; squamis ovato-oblongis, concavo-carinatis, dorso fuscis, lateribus flavidis, mucronatis, rarò imbricatis; stylo 2-fido, rariùs 3-fido; ovario sub-3-angulari; achænio squamæ parallelè compresso, lenticulari, dorso convexo, sæpe subangulato.

Cyperus alopecuroides. *Rottb., Descr. et ic., pag. 38, tab. 8, fig. 2.* — *Delil. ! Fl. æg. ill., pag. 2.* — *Kunth, Enum., vol. 2, pag. 19.* — *Webb, Spic. Gorgon. ined.*

HAB. Occurrit hæc planta in uliginosis insularum Teneriffæ et Palmæ: specimina legimus in paludibus propè Lagunam, sua à valle *del Bufadero* non longè ab altitudinibus *la Cumbre* misit Bourgeæus aliaque à Canariâ Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Species est Africana quæ Ægyptum, Fortunatas Gorgoneasque insulas pro certo et forsàn Indiam (*Roxburgh, Fl. ind., 1, p. 211*) et terram australem (*R. Brown, Prodr., p. 217*) incolit.

Oss. *C. alopecuroidi* tam valdè similis est *C. dives* Del., ut vix nisi stylo 3-fido achænio exinde 3-quetro squamisque aretiùs imbricatis distinguendus. Ipse auctor ambos Fontanesio ex locis Ægypti diversis sub nomine *divitis* misit. Querendum forsàn adhuc an lusus stylorum abortus, variant enim nec semper conformes. Plantæ abyssinicæ Schimperii sub hoc nomine ab Associatione itinerariâ Esslingensi datæ ad *C. inundatum* Roxb. potiùs accedunt.

SECT. II. *ETYMOCYPERUS*. Stylus 3-fidus. Achæmium 3-angulare.

3. CYPERUS RUBICUNDUS. VAHL.

C. cæspitosus, annuus, pusillus; radicibus junioribus pubescenti-scabris; caule erecto, basi folioso; foliis flaccidis, filiformibus: junioribus carinatis, mox planiusculis, pallidè virescentibus, subscabrellis, marginibus versùs apicem denticulatis, acutissimis, erectis, strictis, culmo sublongioribus, basi in vaginas ovato-oblongas scariosas albas lineis verticalibus sæpè anastomosantibus percursas tenuissimas ampliatis; culmo tenui, 3-quetro, mox planiusculo; involucro 3-phylo, foliis conformi, foliolis capitulum excedentibus, acutis; spicis circiter 10, lanceolatis, planissimis; squamis 20-40, ovato-lanceolatis, saturatè rubris,

marginē haud scariosis, pellucidè 8-10-nerviis, apice carinatis, cuspidatis: carinā dorso scabriusculā, cuspidē apice sensim recurvā; rachillā alā crassā limbatā; antheris lanceolatis, acutis; ovario elliptico, 3-angulari; stylo et stigmatibus elongatis, longè exsertis; achænio elliptico, acutè 3-quetro, cinereo-subfusco, puncticulato.

Cyperus rubicundus. Vahl, *Enum.*, vol. 2, pag. 308, excl. patriā. — Kunth, *Enum.*, vol. 2, pag. 49, excl. syn. Nees ab Es.

Cyperus Teneriffie. Poir., *Encycl.*, vol. 7, pag. 245.

Cyperus glomeratus. Chr. Sm., in Buch, *Phys. Besch. Can. Ins.*, pag. 138 et pag. 161?

HAB. Occurrit hæc species huc illuc in rupestribus siccissimis insularum Teneriffæ et Canariæ. Specimina nostra legimus in collibus circā oppidum Sanctam Crucem ubi copiosissima, alia in rupestribus maritimis vallis Sancti Andreæ die 29 novembris 1846 legit Bourgeæus, sua propè Tejinam Buchius, eamque florentem mense Januario ab altitudinibus (*la Cumbre*) Canariæ misit Prejuxius.

DISTRIB. GEOGR. Species est Canariensis.

DESCR. PLANTA pusilla, elegans, annua, ad plurimum 6-pollicaris, sæpissimè trientalis, cæspitosa. RADICES filiformes, in radículas capillaceas villosulas abeuntes. CAULIS basi foliosus et foliorum vaginis persistentibus involutus incrassatusque. FOLIA scapo breviora vel quandoque aliquantulum longiora, linearia, carinata, apice filiformia, flaccida, margine denticulata, ad tertiam partem in vaginam strictam scariosam margine hyalinam tenuem glabram laxè amplexicaulem dilatata. SCAPUS tenuis, 3-angularis, angulis scabriusculis, inter angulos striatus. INVOLUCRUM 2-3-phyllum, foliolis linearibus, basi subdilatatis, margine et carinā scabriusculis, inæqualibus, longiore capitulum duplo excedente. SPICÆ 4-10, in capitulum sessile stellato-rotundatum aggregatæ, hordeiformes, subobtusæ, concinæ, sanguineo-rubicundæ, margine albidæ, valdè complanatæ, 4-9 lin. longæ, 1-2 1/2 lin. latæ, 12-32-floræ, densè imbricatæ. SQUAMÆ densè imbricatæ, late ovatæ, sursùm attenuatæ, tenues, basi et margine angustè hyalinæ, pulchrè reticulatæ, carinatæ, apice emarginatæ, nervi medii utrinque nervis 5 hyalinis stipati dorso apice incrassato in mucronem inter sinus producto. RACHILLA ad flores membranā crassā ad angulos aucta. STAMINA 3, hypogyna, angulis 3 ovarii opposita, toro carnosulo imposita, ovario breviora, antheris cum filamentis continuis, demùm productis, tæniatis, ovarium longè excedentibus. OVARIVM ovatum, acutè 3-quetrum. OVELUM oblongo-ovatum, erectum, basi valdè attenuato-acutum. STIGMATA exserta, filiformia, stylo 2-plo 3-plo breviora, filiformia. ACHÆNIUM crustaceum, pyriforme, acutè 3-quetrum, cinereum, puncticulatum, epidermide abrasā vel humectatum castaneum, apice obtusè apiculatum, basi substipitatum. SEMEN ab achænio solubile eique conforme, basi acutissimum, testā tenuissimā. PERISPERMIUM carnosum-farinosum. EMBRYO ovatus, ipso seminis apiculo basali in foveolā perispermii laminā tenui cinctā situs.

EXPLICATIO TAB. 240.

1. Plantarum agglomeratarum cæspes. 2. Folium ablatum. Ambo magn. nat.; figuræ re-

liquæ auctæ. 3. Spica. 4. Eadem squamis ad latus dextrum ablatis ut appareat rachilla florifera. 5. Squama. 6. Rachillæ segmentum peractâ fecundatione ovario ablato ut appareant filamenta elongata persistentia. 7. Stamina hypogyna toro ad ovarii angulos insidentia. 8. Inflorescentiæ diagramma. 9. Pistillum. 10. Stigma abscissum multoties auctum. 11. Ovarium valvulis 2 posterioribus ablatis ut appareat ovulum. 12. Achænium. 13. Idem transrorsum sectum. 14. Semen. 15. Semen longitrorsum sectum ut conspiciatur embryo ad hilum intrâ perispermium situm.

Obs. Clarissimus Nees huc *Cyperum* Austro-Africanum à cl. Drege lectum affert. Hanc plantulam quam post obitum beati B. Delessert primam ex amplissimâ phytotecâ suâ beneficio cl. Francisci Delessert examinare nobis licuit, diversam à *C. rubicundo* Vahl, quamvis valde affinem, nomine botanicis quot sumus omnibus carissimâ condecorare volumus.

CYPERUS DELESSERIANUS. Nees.

C. cæspitosus, pusillus; radicibus junioribus villosis; caule erecto, basi folioso; foliis *duriusculis, linearibus, acutè carinatis, canaliculatis, viridibus, puncticulis rufis* scabris, margine scariosis denticulatis, *apice obtusiusculis, recurvis, culmo sublongioribus, basi in vaginas latas ovatas scariosas rubescentes costulatas rufo puncticulatas ampliatas; culmo acutè 3-quetro, apice subalato, inter angulos striato, scabriusculo; involucri 3-phyllo foliis conformi, foliolis capitulum excedentibus obtusis; capitulo globoso-stellato; spicis suboctonis, ovatis, planiusculis; squamis 14-24, latè ovatis, pallidè rubris puncticulatisque, margine latè scariosis, 8-10-costato-nervosis, apice carinatis, acuminatis, carinâ dorso punctato-scabrâ, acumine abruptè recurvo; rachillâ exalata; antheris oblongis, subacutis; ovario ovato-3-angulari; stylo cum stigmatibus squamarum longitudine; achænio ovato-3-quetro, cinereo-subcastaneo, puncticulato.*

Cyperus Teneriffæ. Nees ab Es. in *Linneæ*, vol. 10, pag. 151, et in *Drege exsicc.*, n. 17, non Poir.

Cyperus rubicundus. Kunth, l. c., pro parte.

Habitat hæc species in Africâ australi ad Montem Bothasberg et ad flumen Groot Fish-rivier.

4. CYPERUS ROTUNDUS. LINN.

C. radice fibrosâ, parcè tuberiferâ; rhizocephalo incrassato, bulbiformi; foliis planis, margine scabris, culmo 3-quetro sæpissimè brevioribus vel æqualibus; involucri 2-3-phyllo, umbellam supra-decompositam excedente; spicis elongato-lanceolatis, acutis, compressiusculis; squamis ovatis, navicularibus, obtusiusculis vel emarginatis cum acumine, dorso viridibus, 5-7-nerviis.

Cyperus rotundus vulgaris. Moris., *Hist.*, vol. 2, sect. 9, tab. 11, fig. 1.

Cyperus rotundus et Cyperus floridus. Rumph., *Amb.*, vol. 6, pag. 4, tab. 1, fig. 1 et 2.

Cyperus rotundus. Linn., *Fl. zeyl.*, pag. 36. — Kunth, *Enum.*, vol. 2, pag. 58.

Cyperus tetrastachyos. Desf. ! *Fl. atl.*, vol. 1, pag. 44, tab. 8. — Parlat., *Fl. palerm.* in *Giorn. bot. it.*, vol. 1, pag. 130.

Cyperus olivaris. Targ. Tozz., *litt. al P. Pozzetti sopra una spec. distinta di Cip.*, pag. 6.

Cyperus radicosus. Sibth., *Fl. græc.*, tab. 45.

HAB. Vulgaris est hæc species atque arborum et vincarum in insulis Canariensibus pestis.

DISTRIB. GEOGR. Planta hæc per orbis terræ regiones omnes temperatas calidasque sub Cancro et Capricornu sparsa, facta est reverà cosmopolites.

5. CYPERUS TENUIFLORUS. ROTTB.

C. radice repente, tortuosâ; rhizocephalo è stolonibus lignosis horizontalibus squamosis prodeunte; foliis cartilagineis, angustis, carinatis, carinâ et marginibus denticulatis, culmo 3-quetto brevioribus; involucri sub-4-phyllo, umbellam parum dilatatam decompositam longè excedente; spicis lanceolatis, acutis, subcompressis, sæpè recurvis; squamis latè ovatis, apice rotundatis, obtusis vel emarginatis, muticis, sub-5-nerviis; antheris oblongis, luteis, purpureo-pictis; ovario ovato-3-quetto; stylo stigmatum longitudine; achænio obovato-3-quetto, punctulato, juniore albo, maturo badio.

Cyperus tenuiflorus. Rottb., *Descr. et Ic.*, pag. 30, tab. 14, fig. 1. — Jacq., *Coll.*, vol. 3, pag. 190; *Ic. rar.*, vol. 2, tab. 206. — Kunth, *Enum.*, vol. 1, pag. 57. — Guss., *Syn. fl. sic.*, vol. 1, pag. 46. — Parl., *Fl. palerm. in Giorn. bot. it.*, vol. 1, pag. 132.

Cyperus badius. Desf., *Fl. atl.*, vol. 1, pag. 45, tab. 7, fig. 2. — Guss., *Syn. Fl. sic.*, vol. 1, pag. 46. — Koch, *Syn.*, ed. 2, vol. 2, pag. 849.

Cyperus longus § *badius*. Camb., *Enum. pl. Bal.*, pag. 150. — Bertol., *Fl. ital.*, vol. 1, pag. 271. — Vis., *Fl. dalm.*, vol. 1, pag. 106.

Cyperus thermalis. Dumort., *Florul. belg.*, pag. 145. — Th. Nees ab Es., *Gen. germ., trib. Cyp.*, tab. fig. 1-12.

Cyperus rhenanus. Schrad. — Reichb., *Fl. germ. exsicc.*, n. 509!

HAB. Hanc plantam in insulâ Canariâ legit Preauxius.

DISTRIB. GEOGR. Forma esse videtur meridionalis seu regionum mare Internum cingentium, cum *C. longo* L. non temerè conjungenda, quæ per flumen Rhenum Belgas et fontes Tungrorum attingit.

GALILEA. PARL.

Flor. Palerm. in Giorn. bot. it., vol. 1, pag. 135,
et in *Duchart.*, *Rev. bot.*, 1847, pag. 499.

1. GALILEA MUCRONATA. PARL.

G. radicibus repentibus fuscis, junioribus villosissimis; rhizocephalis stolones longos foliatis emittentibus; foliis rigidis, canaliculatis, recurvis, glabris, margine versùs basim

denticulis ascendentibus serrato-dentatis, pallidè virentibus; culmo apice 3-gono vel obsolete 3-gono nunc longioribus nunc brevioribus; involucri sub-3-phyllo vel adjectis interioribus 5-6-phyllo, exterioribus capitulum globosum longè excedentibus; spicis plurimis, ovatis, acutis, compressis; squamis ovatis, navicularibus, acuminatis, dorso coloratis, 12-nerviis; staminibus rubris, longè exsertis; achænio elongato, subovato-3-quetro, nitido, basi albescente, apice fusculo.

Juncus maritimus. *Pen. et Lob., Adv., pag. 44.*

Gramen cyperoides maritimum. *C. Bauh., Theatr., pag. 91.*

Gramen marinum cyperoides. *J. Bauh., Hist., vol. 2, pag. 498.*

Melanoschœnus maritimus humilis Cyperi effigie. *Michel., Nov. gen., tab. 31.*

Cyperus radice longâ odorâ angustifolius, in umbellâ 3-folius. *Bonanni, Ic., tab. 12.*

Scirpus maritimus capite glomerato. *Scheuchz., Agrost., tab. 8, fig. 1.*

Schœnus mucronatus. *Linn., Sp. pl., pag. 63. — Sibth., Fl. grac., tab. 43. — Host, Gram. Austr. vol. 4, tab. 70. — Mert. et Koch, Deutschl. Fl., vol. 1, pag. 450.*

Scirpus Kalli. *Forsk., Fl. æg.-ar., pag. 15.*

Cyperus ægyptiacus. *Glox., Obs., pag. 20, tab. 3. — Kunth, Enum., vol. 2, pag. 48.*

Galilea mucronata. *Parl., Fl. palerm., l. c., pag. 137.*

Juncus Lancerottensium.

HAB. Legimus hanc plantam copiosè in arenâ maritimâ totius Lancerottæ eamque à Canariâ misit Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Species est communis oræ omnis maritimæ maris Mediterranei.

HELEOCHARIS. R. BR.

KUNTH, *Enum.*, vol. 2, pag. 139.

1. HELEOCHARIS PALUSTRIS. R. BR.

H. radice repente; culmis tereti-compressis, basi vaginatis, vaginis culmum amplectentibus, truncatis; spicâ terminali, oblongo-ovata, acutâ; squamis 2 inferioribus (vaginulis) ovatis, obtusis, sterilibus, superioribus lanceolatis, acutis; carinâ albidâ, lateribus ferrugineis nigrisque, margine scariosis; achænio rotundato, ventre planiusculo, basi styli crassâ rugosâ conico-3-quetrâ apiculato, obsolete punctulato, lutescente, setis hypogynis rufis retrorsum scabrellis brevioribus.

Juncus Equiseti capitulis. *C. Bauh., Theatr., pag. 186. — Major et capitulis longioribus. Moris, Hist., sect. 8, tab. 10, fig. 32 et 33.*

Scirpus palustris. Linn., *Sp. pl.*, pag. 70. — *Fl. dan.*, tab. 273. — *Engl. bot.*, tab. 131. — *Poit. et Turp.*, *Fl. paris.*, tab. 59. — *Svensk Bot.*, tab. 257.

Heleocharis palustris. R. Br., *Prodr. fl. N. Holl. in obs. ad pag. 244.* — Bertol., *Fl. it.*, vol. 1, pag. 305. — Th. Nees ab Es. *Gen. germ. Scirpinea*, tab. fig. 1-16. — Kunth, *Enum.*, vol. 2, pag. 147. — Leight., *Flor. of Shropsh.*, pag. 33, tab. 2, fig. 10. — Parl., *Fl. palerm. in Giorn. bot. it.*, vol. 1, pag. 141.

HAB. Occurrit hæc planta in paludosis propè oppidum Lagunam, ubi eam anno 1830 primi legimus et deindè die 24 Februarii 1845 florentem Bourgeæus.

DISTR. GEOGR. Species hæc per totum terrarum orbem sparsa regiones hyperboreas antarcticasque attingit.

SCIRPUS. LINN. — R. BR.

KUNTH, *Enum.*, vol. 2, pag. 157.

1. SCIRPUS MARITIMUS. LINN.

S. radice repente; foliis planis, striatis, margine scabrellis, culmum 3-quetrum superantibus; involucri sub-3-phyllo; spicis congestis, subcylindraceis; squamis glabris, apice cerosis, emarginato-2-lobis, inter lobos aristatis.

Scirpus maritimus. Linn., *Fl. succ.*, pag. 39. — *Fl. dan.*, tab. 937. — *Engl. bot.*, tab. 542.

HAB. Unicum hujus speciei specimen è valle *Igueste* in herbario Berthelotiano exstabat.

DISTR. GEOGR. Per totum terrarum orbem sparsa est hæc planta.

ISOLEPIS. R. BR.

ENDLICH., *Gen.*, pag. 118. — KUNTH, *Enum.*, vol. 2, pag. 187.

1. ISOLEPIS NUMIDIANA. RÆM. ET SCHULT.

I. culmis cæspitosis, setaceis, striatis, 1-phyllis; folio plano, lineari; involucri 1-phyllo, basi lato, apice mucronato, spicis solitariis geminisve sublongiore; squamis latè ovatis, carinatis, mucronulatis, dorso striatis, albidis vel subcoloratis, carinà virescente; achenio subrotundato-3-quetro, argutè puncticulato-scabrello.

Scirpus numidianus. Vahl, *Enum.*, vol. 2, pag. 254, et herb. ex Kunth, l. citand.

Scirpus filiformis. Savi, *Fl. pis.*, vol. 1, pag. 46.

Scirpus setaceus. Biv., *Cent.*, 1, pag. 72.

Scirpus Savii. *Seb. et Maur., Fl. rom. prodr.*, p. 32. — *Bert., Fl. it.*, vol. 1, pag. 288. — *Hook., Brit. Fl.*, ed. 5, pag. 415. — *Bab., Man. of Bot.*, pag. 332. — *Guss., Fl. sic. syn.*, vol. 1, pag. 49.

Isolepis numidiana. *Ræm. et Sch., Syst.*, vol. 2, pag. 110.

Isolepis Saviana. *Schult., Mant.*, 2, pag. 63. — *Kunth, Enum.*, vol. 2, pag. 193. — *Th. Nees ab Es., Scirpinæ*, tab. 3, fig. 14-15. — *Parl., Fl. palerm. in Giorn. bot. it.*, vol. 1, pag. 144.

Isolepis sicula. *Presl, Cyp. et Gram. sic.*, pag. 13.

Isolepis tenuis. *EjUSD. Del. prag.*, pag. 145.

Isolepis chaetodes. *Link, in Buch, Beschr. der Can. Ins.*, pag. 138.

HAB. Hanc plantam propè *Los Sauces* ins. *Palmae* legit Bourgeau.

DISTR. GEOGR. Species est regionis maris Mediterranei et littorum Oceani occidentalis unde et in Britanniam provecta.

Obs. *Isolepis chlorostachya*, *Nees, in Linnæ, vol. 10, pag. 149*, huic maximè speciei affinis est; distinguitur culmis tenuioribus, vaginæ foliolo apice setaceo nec mucronato, squamis latioribus acutiusculis nec mucronulatis, achænio obovato-3-gono nec rotundato, fere obsolete nec distinctè punctulato-scabro. Species est Austro-Africana quæ non benè forsàn cum aliis à celeb. Kunthio juncta est.

2. ISOLEPIS HOLOSCHÆNUS. RÆM. ET SCHULT.

I. radice repente; culmis teretiusculis, basi foliatis; foliis rigidis, semiteretibus, apice mucronatis; involucrio diphylo, foliolis brevibus acutis vel altero (culmo protracto) longiore; capitulorum densè globosorum umbellâ sæpè compositâ; squamis obovatis, carinatis, obtusis vel breviter mucronatis, dorso utrinque hispidulis, demum ferrugineis, carinâ viridi, margine fimbriato-ciliatis; achænio elongato-ovato, 3-quetto, obtusè mucronato, minutissimè punctulato, atro-virescente.

Ἰόλιος. *Dioscor., lib. 4, cap. 52?*

Juncus acutus maritimus capitulis rotundis. *C. Bauh., Theatr.*, pag. 174. — *Moris., Hist.*, vol. 2, sect. 8, tab. 10, fig. 17.

Holoschænus. *Dalech., Hist.*, vol. 1, pag. 987.

Scirpoides maritimum capitulis sparsis glomeratis. *Scheuchz., Agrost.*, tab. 8, fig. 2-5.

Scirpus Holoschænus. *Linn., Sp. pl.*, pag. 72. — *Engl. bot.*, tab. 1612.

Isolepis Holoschænus. *Ræm. et Schult., Syst.*, vol. 2, pag. 115. — *Kunth, Enum.*, vol. 2, pag. 200. — *Parl., Fl. palerm. in Giorn. bot. it.*, vol. 1, pag. 148.

Scirpus globiferus. *Salzm. exsicc. Ting.*! — *Link, in Buch, Beschr. Can. ins.*, pag. 138. — *Buch, ibid.*, pag. 161.

Scirpus longibracteatus. *Salzm. exsicc. Ting.*!

Holoschænus vulgaris. *Link, Hort. bot. Ber.*, vol. 1, pag. 293. — *Th. Nees ab Es., Scirp.*, tab. 4.

HAB. Vulgaris est hæc species in locis humidis insularum omnium Canariensium.

DISTR. GEOGR. Planta est orbis veteris temperati quæ in regione totâ maris Mediterranei

copiosissima, Albim et Viadrum in Germaniâ (*Koch*) et in Britannia 52 lat. bor. gradum attingit (*Watson*).

FIMBRISTYLIS. VAHL.

ENDLICH., *Gen.*, pag. 117. — KUNTH, *Enum.*, vol. 2, pag. 220.

1. FIMBRISTYLIS DICHOTOMA. VAHL.

F. caespitosa; culmis 3-angularibus, basi foliatis; foliis linearibus, apice subsetaceis, culmo longioribus brevioribusque, planis, nervosis, margine subscabris, villosulis vel glabellis; umbellâ suprâdecompositâ; spicis ovatis, acutis, compressiusculis; squamis ovato-lanceolatis lanceolatisque, acutè carinatis, carinâ juniore farinato-puberulâ, in apiculum productâ; stamine 1, antherâ lanceolatâ, luteâ; achænio obovato-rotundato, flavidè margari-taceo, longitrorsum costato, transversè scrobiculato, basi concolore.

Gramen maderaspatanum Juncelli Gesneri capitulis sparsis. *Pluk., Alm.*, pag. 179. — *Plyt.*, tab. 119, fig. 3, hic ad squamas apiculatas recensendum.

Scirpus dichotomus. *Linn., Sp. pl.*, pag. 74. — *Rottb., Descr. et Ic.*, pag. 58, tab. 13, fig. 1.

Scirpus bis-umbellatus. *Forsk., Fl. æg.-arab.*, pag. 15.

Isolepis puberula. *Schrad., Hort. gott.*, ex specimine horti Gottingensis in herb. Desf.!

Scirpus brevifolius. *Roxb., Fl. ind.*, vol. 1, et *Wall., ibid. in notulâ*, pag. 230 ex specimine Wallichii Nepaliano sine numero à cl. Rudge nobiscum olim communicato.

Scirpus pallescens. *Roxb., l. c.*, pag. 233.

Isolepis dichotoma var. *villosa*. *Vahl, Enum.*, vol. 2, pag. 287.

HAB. Vulgaris est hæc planta in torrentium glareâ et in locis inundatis Teneriffæ et Canariæ ubi ex Despréaux à littore maris summos montes scandit.

DISTRIB. GEOGR. Species est orbis antiqui quæ maris Mediterranei littora ab Indiâ adivit.

Obs. Specimina indica ægyptiaca et Mascaronesiaca quot inspeximus omnia monandra. *Scirpus annuus* All., ab ipso auctore et à cl. Balbisio cum Fontanesio communicatus, diandrus; diandra quoque species cognata *Fimbristylis laxa* Vahl, orbis novi hospes, quæ cum casu monandra à nostrâ facilè non umbellâ tantùm laxiore sed squamis quoque longè latioribus vix carinatis acutis et vix apiculatis distinguitur.

CLADIUM. P. BROWNE.

ENDLICH., *Gen.*, pag. 115. — KUNTH, *Enum.*, vol. 2, pag. 303. — TH. NEES AB ES., *Gen. germ., Trib. Cladinæ.*

1. CLADIUM MARISCUS. R. BR., β effusum.

C. caule altissimo; foliis linearibus, rigidis, margine et carinâ spinuloso-serratis; corymbis suprâdecompositis, diffusis; spiculis junioribus gracilibus, acutis: fructiferis ovatis, saturatè castaneis; squamis ovato-lanceolatis, acutiusculis, inferioribus vacuis, 2 superioribus floriferis, flore inferiore abortivo, superiore fructifero; drupâ (immaturâ) rotundato-ovatâ, apice acutâ.

Cladium. P. Browne, *Jam.*, pag. 114.

Schœnus Cladium. Swartz, *Prodr.*, pag. 19. — Vahl, *Symb.*, vol. 2, pag. 221.

Schœnus effusus. *EjUSD.*, *ibid.*

Schœnus Mariscus è Puertorico, Vahl, *l. c.*

Cladium occidentale. Rœm. et Schult., *Syst.*, vol. 1, pag. 284, non Schrad.

Schœnus altissimus. *Salzm. exsicc. Bahiensiæ*, undè forsân et Cladium bahiense. Nees ab Es., in *Linnaä*, vol. 9, pag. 301, nomen sine descr.

Cladium Mariscus β floribundum. Kunth, *Enum.*, vol. 2, pag. 303.

Cladium Mariscus. Webb, *Spic. gorg.*

HAB. Ex insulâ Canariâ hanc plantam misit Despréaux, ubi ex schedâ suâ 5 ped. altitudinem attingit.

DISTRIB. GEOGR. Occurrit hæc forma in Americâ atque Africâ intra extraque tropicum utrumque. In Madagascariâ propè Tananariven paniculam habere sesquipedalem et bipedalem in herb. Delessert notavit Goudot, maxima quoque propè Portum Natalem (*Drège*).

Obs. Pro specie forsân habebitur cum benè nota erit hæc forma, sed drupâ maturâ nullibi visâ; quod tutissimum, celeb. R. Brownium secuti, speciem integram intactamque reliquimus.

CAREX. LINN.

ENDLICH., *Gen.*, pag. 110. — KUNTH, *Enum.*, vol. 2.
pag. 368.

SECT. I. *VIGNEA*. Stylus bifidus.

1. CAREX DIVISA. HUDS.

C. radice repente; spicâ androgynâ, compositâ; spiculis ovatis, supernè masculis, subconfertis; utriculis ovatis, rostro 2-dentato.

Carex divisa. *Huds.*, *Fl. angl.*, pag. 405. — *Good.* in *Linn. trans.*, vol. 2, pag. 157, tab. 19, fig. 2. — *Schkuhr*, *Riedgræs.*, tab. R, num. 61, et tab. Vv. — *Engl. bot.*, tab. 1096. — *Kunth*, *Enum.*, vol. 2, pag. 372. — *Leight*, *Shropsh. Fl. ic.*, pag. 452.

HAB. Hanc speciem à Canariâ misit Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. Species est Europæ temperatæ quæ sub aliis nominibus Africam attingit.

2. CAREX VULPINA. LINN.

C. radice fibrosâ cæspitosâ; culmi angulis acutissimis; spicâ androgynâ, compositâ, bracteis setaceis; spiculis inferioribus remotiusculis, superioribus confertis, supernè masculis; fructibus ovato-complanatis, 2-dentatis, patentibus.

Carex vulpina. *Linn.*, *Sp. pl.*, pag. 1382. — *Fl. dan.*, tab. 308. — *Schkuhr*, *Riedgræs.*, tab. C, num. 10. — *Engl. Bot.*, tab. 307. — *Kunth*, *Enum.*, vol. 2, pag. 383. — *Leight*, *Shropsh. Flor.*, pag. 454 et ic.

HAB. Hæc species vulgaris est in aquis insularum Canariæ (Despréaux), Teneriffæ ad sylvam *Las Mercedes* et alibi, et Gomeræ ad convallem *del Aqua Sancti Sebastiani* (Bourgeau).

DISTRIB. GEOGR. Species est orbis veteris temperati.

3. CAREX MURICATA. LINN.

C. radice cæspitosâ, fibrosâ; spicâ androgynâ, compositâ; spiculis remotis confertisque; bracteis basi latis, apice setaceis; squamis 1-nerviis, hyalinis; fructibus ovatis, submucronatis, 2-dentatis, inferioribus horizontalibus.

Carex muricata. *Linn.*, *Sp. pl.*, pag. 1382. — *Schkuhr*, *Riedgr.*, tab. E, num. 22. — *Engl. bot.* tab. 1096. — *Kunth*, *Enum.*, vol. 2, pag. 384. — *Leight*, *Shropsh. Fl.*, pag. 453, et tab. ad pag. 452.

Vignea muricata. *Th. Nees ab Es.*, *Gen. germ.*, trib. *Caricineæ*, fig. 1-10.

HAB. Communis est hæc planta in herbosis sylvaticis Teneriffæ ad sylvam *Las Mercedes* et in inundatis propè Lagunam. Ad convallia *Baranquillas de Valle hermoso* insulæ Gomeræ eandem legit Bourgeeus.

DISTRIB. GEOGR. Species est hemisphærii borealis temperati.

4. CAREX DIVULSA. GOOD.

C. radice fibrosâ, cæspitosâ; spicâ cum vaginâ compositâ, elongatâ, laxâ, interruptâ, basi quandoque ramulosâ; spiculis ovatis, supernè masculis; fructibus ovatis, 2-dentatis, glabris, rostro subscabro, erectis.

Carex divulsa. Good., in *Linn. Trans.*, vol. 2, pag. 160, num. 14. — *Schkuhr, Riedgr.*, tab. Dd, num. 89, et tab. Ww. — *Kunth, Enum.*, vol. 2, pag. 385. — *Leight, Shropsh. Fl.*, pag. 454 et ic.

HAB. Hanc plantam in Canariâ legit Despréaux et in herbosis propè urbem Lagunam Teneriffæ Bourgeau.

DISTRIB. GEOGR. Species est hemisphærii borealis temperati.

5. CAREX PANICULATA. LINN.

C. radice crassâ, fibrosâ, densè cæspitosâ; foliis latis, margine et carinâ scabris; culmo acutè 3-quetro, angulis scaberrimis; spicis alternis, paniculatis, demùm subracemosis; squamis ovatis, albido-membranaceis, dorso ferrugineis, acutis, fructum subæquantibus; fructibus substipitatis, latè ovatis, dorso basi obsolete striatis, in rostrum 2-dentatum subalatum ciliato-serratum attenuatis.

Carex paniculata. Linn., *Sp. pl.*, pag. 1383. — Good., in *Linn. Trans.*, vol. 2, pag. 164. — *Schkuhr, Riedgræs.*, pars. 1, pag. 33, tab. D, fig. 20. — *Leight, Shropsh. Fl.*, pag. 455, ic. ad pag. 454.

Serrillo Nivariensium.

HAB. Hanc speciem desloratam post pagum Chasnam, ad fontem *Traste de Doña Beatriz* sub monte *Sombrevillo*, in regione Teydensi Teneriffæ, extrâ circum montium Cycli-corum, legimus mense Decembre anno 1829; eandem intrâ circum ipsum lætè florentem, sub pylis Guaxaræ, ad fontem Montis pumicei *El Monton de Trigo* dicti, die 20 Maii 1846 legit Bourgeus.

DISTRIB. GEOGR. Planta est paludicola hemisphærii borealis regionum frigidiorum.

Obs. Forma canariensis robusta, in tabulâ Schkuhrianâ benè depicta est, sed spica in plantâ nostrâ densior et squamæ insigniter scariosæ.

6. CAREX TERETIUSCULA. GOOD.

C. radice cæspitosâ; foliis angustis, margine et carinâ scabris; culmo acutè 3-quetro,

inter angulos scabros convexiusculo; spicis alternis compositis; squamis ovato-lanceolatis, acutissimis, ferrugineis, margine subscariosis, fructum subæquantibus; fructibus ovatis, dorso substriatis, in rostrum 2-dentatum subalatum serratum attenuatis.

Carex teretiuscula. Good., in *Linn. Trans.*, vol. 2, pag. 163. — *Schkuhr, Riedgræs.*, pars 1, pag. 30, tab. D, fig. 19, et pars 2, pag. 11, tab. T, fig. 69.

HAB. Hanc ad fontem *de Savinosa* insulæ *Hierro* die 18 Junii florentem legit Bourgeau.

DISTRIB. GEOGR. Species est hemisphærii borealis, quæ plurimis botanicis pro varietate speciei præcedentis habetur.

GRAMINEÆ. JUSS. ⁽¹⁾

TRIB. I. PHALARIDEÆ.

KUNTH, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 18. — PARL., *Fl. palerm.*, vol. 1, p. 6.

PHALARIS. LINN.

SPICULÆ 1-3-floræ, flore vel floribus duobus inferioribus neutris, squamæformibus, flore superiore hermaphrodito fertili. VALVÆ CALYCINÆ 2, membranaceæ, æquales, compressæ, carinatæ, carinâ plerumque alatâ, muticæ, florem æquantes. FLORIS *hermaphroditi valvæ corollinæ* 2, longitudine subæquales, inferior paulo major, alteram involvens, naviculares, muticæ, demum cartilagineæ, caryopsidi arcuè adhærentes et cum eâ deciduæ. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STYLI duo, longissimi; stigmata plumosa. CARYOPSIS glabra, oblonga, lenticulari-compressa.

HERBÆ foliis planis; paniculis spiciformibus, contractis, raro diffusis ut in *Phalaride arundinaceâ*, quæ floræ canariensi haud pertinet.

* Radice fibrosâ.

1. PHALARIS CANARIENSIS. LINN.

P. paniculâ spiciformi, ovatâ; valvis calycinis supernè latè alatis, alâ integrâ; floribus neutris duobus villosis, floris hermaphroditi valvis villosis duplo majoribus.

Phalaris canariensis. Linn., *Sp. pl.*, p. 79. — Sibth., *Fl. græc.*, vol. 1, p. 40, tab. 55. — Schreb., *Gram.*, vol. 1, tab. 10, f. 2. — Engl. bot., vol. 1, p. 74. — Host, *Gram. austr.*, vol. 2, p. 28, tab. 38. — Link, in *Linnaë*, vol. 1, p. 96. — Kunth, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 31. — Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 119.

(1) Gramina Canariensia elaboravit spectatissimus amicus celeb. professor florentinus Philippus Parlatore.

HAB. In cultis insulæ Teneriffie, ubi rarissima cl. Webb pauca hujus speciei exemplaria, cum *Ph. brachystachi* confusa, ex insulis Canariensibus traxit. Notandum est quoque cl. Despréaux, qui illic per totum septennium commoravit, hanc speciem nunquam observasse.

DISTRIB. GEOGR. Colitur in totâ Europâ ad aves nutriendas. Tantum in insulis Canariensibus spontanea, ubi nunquam culta, cujus semina ex Hispaniâ avicularum cibo trahuntur et nomine *alpiote* noscuntur.

EXPLICATIO TAB. 241, A (1).

1. Spicula. 2. Flos fertilis abortivis stipatus. 3. Floris fertilis paleæ apex. 4. Anthera transitorsum secta. 5. Flos caryopside gravidus longitrorsum sectus. 6. Caryopsis magn. nat. 7. Eadem aucta pericarpio adempto. 8. Corculum (blastum Rich.), cotyledone (hypoblasto, Rich.) receptum. 9. Idem longitrorsum sectum: *a* paleæ, *b* pericarpium, *c* perispermum, *d* cotyledon, *e* coleoptilon.

2. PHALARIS BRACHYSTACHYS. LINK.

P. paniculâ spiciformi, brevi, ovatâ; valvis calycinis acutis, supernè alatis, alâ integrâ; floribus neutris duobus, minimis, ovatis, glabris; floris hermaphroditi valvis villosis.

Phalaris brachystachys. Link, in *Schrad. Journ.*, vol. 1, st. 3, p. 134, 1806, et in *Linnaë*, vol. 1, p. 96. — *Parl., Flor. palerm.*, vol. 1, p. 12.

Phalaris canariensis. Brot., *Fl. lusit.*, vol. 1, p. 9.

Phalaris quadrivalvis. Lagasc., *Nov. gen. et spec.*, p. 3, n. 25, 1816. — *Guss., Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 118.

Phalaris nitida. Presl, *Cyp. et gram. sic.*, p. 26. — *Guss., Fl. sic. prodr.*, 1, p. 70. — *Bert., Fl. ital.*, vol. 1, pag. 338. — *Parl., Fl. panorm.*, vol. 1, pag. 90.

— β paniculâ oblongo-cylindraccâ.

HAB. In arvis et in cultis insularum Canariensium ubi vulgatissima.

DISTR. GEOGR. In arvis ambitus maris Mediterranei regionis meridionalis. In Lusitaniâ (Brot.), in Hispaniâ (La Gasc.), in Sardiniâ (Moris.), in Siciliâ (Guss. et Parl.).

Obs. Specie *Ph. canariensi* affinis et nisi florum neutrorum inspectione difficillime cognoscenda. Specimina canariensia cum siculis ex axe quadrant, ideoque à cl. Link, in *Enum. plant. Hort. Berol.*, vol. 1, pag. 66, et sub ejus teste a cl. Kunth, *Enum. plant.*, vol. 1, p. 32, *Phalaris nitida* Presl, cum *caerulecente* Desf., immerito associatur. *Phalaris quadrivalvis* La Gascæ ad *brachystachym* omnino referenda, ut ipse cl. auctor jam admonerat cl. Webb.

Varietas β tantum paniculâ cylindraccâ a specie differt.

(1) Tabulæ 241, 242, 243 et 247 jam à pluribus annis sub inspectione cl. Spach confectæ fuerunt, reliquæ curâ cl. Parlatore depictæ. P. B. W.

EXPLICATIO TAB. 241, B.

1. Planta integra. 2. Spicula, cum figuris reliquis præter octavam aucta. 3. Flos floribus abortivis stipatus. 4. Squamula. 5. Flos paleis ademptis. 6. Pistillum. 7. Stigmatis segmentum auctum. 8. Caryopsis magn. nat. 9. Eadem aucta. 10. Eadem sectio longitudinalis axillis.

3. PHALARIS PARADOXA. LINN.

P. paniculâ spiciformi, cylindraceâ; ramorum inferiorum flosculo intermedio hermaphrodito, reliquis imperfectis præmorsis; valvis calycinis acuminato-aristatis, alâ basi subnullâ, apice crosso-dentatâ; floribus neutris duobus vix conspicuis, glabriusculis, ovatis, inæqualibus; floris hermaphroditi valvis glabris.

Phalaris paradoxa. Linn. ! *Sp. plant.*, pag. 1665 ex ejus herbario. — *Smith*, *Fl. græc.*, vol. 1, tab. 58. — *Desf.*, *Fl. atl.*, vol. 1, p. 56. — *Dec.*, *Fl. franç.*, vol. 3, p. 10. — *Guss.*, *Fl. sic. prodr.*, vol. 1, pag. 74, et *Syn. fl. sic.*, vol. 1, p. 119. — *Bertol.*, *Fl. ital.*, vol. 1, p. 343. — *Parl.*, *Fl. panorm.*, vol. 1, p. 32, et *Fl. palerm.*, vol. 1, p. 15.

Phalaris præmorsa. Lamk., *Dict. encycl.*, vol. 1, p. 93.

HAB. In cultis Teneriffæ prope oppidum Sanctam Crucem et in Canariâ.

DISTRIB. GEOGR. In Galliâ meridionali (Dec., Lamk.), in Italiâ, in Barbariâ (Desf.).

4. PHALARIS MINOR. RETZ.

P. paniculâ spiciformi, oblongo-cylindraceâ; valvis calycinis acutis, supernè angustè alatis, alâ sublacerâ; flore neutro solitario, lineari, minimo; floris hermaphroditi valvis villosis.

Phalaris minor. Retz., *Obs.*, vol. 3, p. 8. — *Willd.*, *Enum. H. Berol.*, vol. 1, p. 83. — *Kunth*, *Enum. plant.*, vol. 1, p. 32. — *Guss.*, *Fl. sic. prodr.*, vol. 1, p. 70, et *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 119. — *Bert.*, *Fl. ital.*, vol. 1, p. 342. — *Parl.*, *Fl. panorm.*, vol. 1, p. 91, et *Fl. palerm.*, vol. 1, p. 13.

Phalaris aquatica. *Willd.*, *Sp. pl.*, vol. 1, p. 236. — *Schrad.*, *Fl. germ.*, vol. 1, p. 179, ex eorum descriptionibus. — *Host!* *Gram. austr.*, vol. 2, p. 29 ex ejus specimine in Herb. Dec.

Phalaris bulbosa. *Desf.* ! *Fl. atl.*, vol. 1, p. 35, et *Emend. alt.*, p. 1 ex ejus herbario.

HAB. In campis insulæ Canariæ prope *Relde* (Despréaux).

DISTR. GEOGR. In Europâ mediâ et mediterraneâ, in Barbariâ.

** Radice tuberosâ.

5. PHALARIS NODOSA. LINN.

P. paniculâ spiciformi, oblongo-lanceolatâ; valvis calycinis lanceolatis, acutis, angustis.

simè alatis, alà integrâ; flore neutro solitario, minimo, angustè lineari, florisque hermaphroditi valvis villosis.

Phalaris nodosa. Linn. ! *Mant.*, pag. 557 ex ejus herbario. — Sibth., *Fl. græc.*, vol. 1, p. 41. — Kunth, *Enum. plant.*, vol. 1, p. 52. — Guss., *Fl. sic. prodr.*, vol. 1, p. 69, et *Syn. fl. sic.*, vol. 1, p. 117. — Parl., *Fl. panorm.*, vol. 1, p. 38, et *Fl. palerm.*, vol. 1, p. 18. — Bert., *Fl. ital.*, vol. 1, p. 339.

Phalaris aquatica. Linn., *Sp. pl.*, p. 97 ex ejus herbario.

Phalaris tuberosa. Linn., *Mant.*, p. 557.

HAB. In arvis et ad agrorum margines insulæ Canariæ.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ australi, in Oriente.

Obs. Confer observationes nostras in *Plantæ novæ*, pag. 55, et *Flora palerm.*, vol. 1, pag. 18, sub *Phalaride cœrulescente et minori*.

6. PHALARIS CŒRULESCENS. DESF.

P. paniculâ spiciformi, elongatâ; valvis calycinis (coloratis) mucronatis, supernè alatis; alâ crosso-denticulatâ; floribus neutris nullis; floris hermaphroditi valvis subglabris.

Phalaris cœrulescens. Desf. ! *Fl. atl.*, vol. 1, p. 56 ex ejus herbario. — Guss., *Fl. sic. prodr.*, vol. 1, p. 68, et *Syn. fl. sic.*, vol. 1, p. 117. — Ten. *Syll.*, p. 35. — Parl., *Fl. panorm.*, vol. 1, p. 93, et *Plantæ novæ*, p. 33, et *Flora palerm.*, vol. 1, p. 16.

Phalaris aquatica. Seb. et Maur., *Fl. rom. prodr.*, vol. 1, p. 31. — Bert., *Fl. ital.*, vol. 1, p. 341.

Phalaris bulbosa. Presl, *Cyp. et gram. sic.*, et *Fl. sic.*, vol. 1, p. 26, non Linn.

HAB. In campis humidis insularum Teneriffæ, Canariæ et Lancerottæ.

DISTRIB. GEOGR. In Italiâ meridionali, in Sicilia, Sardinia et Corsicâ, necnon in Africa boreali.

HOLCUS. LINN.

SPICULÆ bifloræ, flore inferiore hermaphrodito, superiore masculo, utroque inter se et à valvis calycinis distante. VALVÆ CALYGINÆ subæquales, naviculari-carinatæ, flosculos includentes. VALVÆ COROLLINÆ subæquales, membranaceæ, superior bicarinata, inferior tantùm in flore masculo aristata, aristâ brevi, demùm inflexâ. STAMINA 3. OVARIIUM glabrum. STYLI 2, brevissimi. STIGMATA plumosa. CARYOPSIS glabra, libera.

HERBÆ foliis planis, villosis; paniculis ramosis; spiculis pedicellatis, demùm dealbatis.

1. HOLCUS LANATUS. LINN.

H. paniculâ compositâ, æquali, demùm contractâ; valvis calycinis pubescentibus; aristâ valvæ corollinæ inferioris flosculi masculi brevi, arefactione hamatâ; vaginis foliorum molli-ter pubescentium tumidis; radice fibrosâ.

Holcus lanatus. Linn., *Sp. pl.*, p. 1845. — Host, *Gram. austr.*, vol. 1, p. 2, tab. 2. — Desf., *Fl. atl.*, vol. 2, p. 381. — Kunth, *Enum. plant.*, vol. 1, p. 34. — Bert., *Fl. ital.*, vol. 1, p. 477. — Parl., *Fl. pal.*, vol. 1, p. 10. — Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 158.

Avena lanata. Dec., *Fl. franç.*, vol. 3, p. 41.

HAB. Species vulgaris.

DISTR. GEOGR. Planta in universâ Europâ vulgatissima, etiam in Americâ boreali.

ANTHOXANTHUM. LINN.

SPICULÆ 3-floræ, floribus duobus inferioribus neutris, flore superiore hermaphrodito. VALVÆ CALYGINÆ compresso-carinatæ, inæquales, inferior minor, uninervis, superior trinervis et flosculis longior. FLORUM NEUTRORUM valva unica apice emarginata, externè hirsuta, nunc sub medio, nunc basin versùs aristata, aristâ valvæ superioris articulatâ. FLORIS HERMAPHRODITI valvæ 2, membranaceæ. STAMINA 2. OVARIVM glabrum. STYLI 2. STIGMATA filiformia, longiissima, plumosa. CARYOPSIS glabra, libera.

HERBÆ foliis planis; paniculis spiciformibus, simplicibus; spiculis subulatis; culmis cæspitosis.

1. ANTHOXANTHUM ODORATUM. LINN.

A. paniculâ spiciformi, ovatâ vel oblongo-cylindraccâ, densiusculâ; valvâ calycinâ superiore aristas floris neutri majorem æquante.

Anthoxanthum odoratum. Linn., *Sp. pl.*, p. 40. — Host, *Gram. austr.*, vol. 1, p. 5, tab. 5. — Guss., *Fl. sic. prodr.*, vol. 1, p. 5, et *Syn. fl. sic.*, vol. 1, p. 157. — Desf., *Fl. atl.*, vol. 1, p. 25. — Bert., *Fl. ital.*, vol. 1, p. 324. — Parl., *Fl. panorm.*, vol. 1, p. 27, et *Fl. palerm.*, vol. 1, p. 7.

Gramen pomorum et meliloti redolens. Bocc., *mus.*, p. 67, tab. 57.

Gramen alopecurum, spica glumosa lutea, villis crispis. Barr., *Icon.*, tab. 124, fig. 1.

HAB. In arvis frequens.

DISTR. GEOGR. In collibus et arvis totius Europæ mediæ ac meridionalis communis.

COIX. LINN.

INFLORESCENTIA spicata. SPICULÆ tres inferiores, media foeminea, et duæ laterales abortivæ neutræ, involucro concavo, ovato-globoso, coriaceo, nitido, tantùm apice pro emissione rachidis et stigmatum perforato cinctæ. SPICULÆ FOEMINEÆ valvæ calycinæ 2, concavæ, muticæ, altera carinata, bifloræ. FLOS ALTER univalvis neuter, ALTER foemineus bivalvis, valvis inæqualibus. STIGMATA longissima, plumosa, exserta. SPICULÆ SUPERIORES subpaniculatæ, numerosæ, ab involucro distantes, masculæ. VALVÆ CALYCINÆ 2, subæquales, inferior planiuscula, margine utrinque carinato-alata, superior subbrevis, trigono-concava, bifloræ. FLORES MASCULI sessiles. VALVÆ CALYCINÆ 2, membranaceæ, muticæ, superior bicarinata. ANTHERÆ tres, lineares.

HERBA culmo farcto, ramoso; foliis latè linearibus; spicis in apice ramorum, inferioribus involucrentis.

1. COIX LACRYMA. LINN.

Coix Lacryma. Linn., Sp. pl., p. 1378. — Lamck., Ill., tab. 750. — Kunth, Enum., vol. 1, p. 20. — Parl., Fl. palerm., vol. 1, p. 30.

HAB. In humentibus et ad fossarum margines insularum Canariæ et Lancerottæ.

DISTR. GEOGR. In Indiâ (teste Nees). In Siciiliâ propè Panormum, ubi olim certè culta nunc sponte vegetat et propagatur (Parl.).

EXPLICATIO TAB. 242.

1. Culmi pars superior magnitudine naturali. 2. Eiusdem sectio transversa, ut appareat structura interna. 3. Spicula mascula sub anthesi. 4. Valva calycina exterior flosculi masculi facie interna visa. 5. Eadem dorso visa. 6. Sectio transversa eiusdem valvæ. 7. Valva calycina interior flosculi masculi facie interna visa. 8. Eadem dorso visa. 9. Sectio transversa eiusdem valvæ.

EXPLICATIO TAB. 243.

A: Flosculi masculi.

1. Spiculæ flos superior, valvis arte apertis ut appareant squamulæ et filamenta situ

naturali: *a* valva interior, *b* exterior, *c* squamulae, *d* filamenta. 2. Spiculae flos superior valvis apice integris. 3. Valva corollina interior arte explanata, binervis, nervo medio destituta. 4. Eadem uno latere uninervis, altero binervis, nervo medio oblitterato, apice tricrenulata. 5. Eadem trinervis, nervo medio expresso, apice bifida. 6. Valva corollina exterior arte explanata, apice bidentata. 7. Eadem apice integra. 8. Antherae cum squamulis ante anthesin facie visa, ut appareant filamenta biseriata. 9. Figura eadem dorso visa. 10. Flosculi inferioris valva corollina exterior facie visa, apice subintegro. 11. Eadem apice bifida. 12. Eadem binervis apice retusa. 13. Ejusdem sectio transversalis. 14. Flosculi inferioris valva corollina interior. 15. Ejusdem sectio transversa. 16. Antherae virgineae sectio transversa. 17. Squamulae sub anthesi facie visae. 18. Eadem dorso visae. 19. Eadem paulo ante anthesin dorso visae. 20. Squamularum una eodem stato facie visa. 21. Eadem dorso visa.

B : Analysis floris foeminei et fructus.

1. Pistillum cum staminibus rudimentariis. 2. Ejusdem pars inferior latere altero visa. 3. Stigmatis pars superior magis aucta. 4. Sectio transversa floris foeminei versus medium, ut appareant: *a* involucrum, *b* rachis paniculae masculae, *c* flosculi abortivi, *d* flosculi neutri, *e* *f* flosculi foeminei valvulae calycinae, *g* *h* ejusdem valvulae corollinae, *i* ovarium. 5 Flosculus neuter dorso visus. 6. Valva calycina exterior flosculi foeminei. 7. Valva calycina interior dorso visa. 8. Valva corollina exterior dorso visa. 9. Valva corollina interior dorso visa. 10. Flosculorum abortivum alter. 11. Involucri pars superior, ut appareat perforatio apicis. 12. Caryopsis dorso visa. 13. Eadem facie visa. 14. Caryopsidis basis subtus visa, ut appareat hilum carpicum semicirculare: *a*. 15. Embryo sexies circiter auctus latere visus. 16. Idem dorso visus. 17. Idem fere facie visus. 18. Caryopsis transitorum per dimidium gemmulae secta: *a* perispermum, *b* cotyledon, *c* gemmula. 19. Embryonis sectio transversa per mediam gemmulam: *a* cotyledon, *b* coleoptilon, *c* folium exterius, *d* folium interius, *e* cauliculus. 20. Caryopsidis sectio transversa per radiculam: *a* cotyledon, *b* coleorhiza. 21. Caryopsidis sectio verticalis embryonem per axim dividens: *a* perispermum, *b* cotyledon, *c* coleoptilon, *d* cauliculus, *e* coleorhiza, *f* *f* *f* radicae.

TRIB. II. PANICEÆ.

KUNTH, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 40. — *PARL., Fl. pal.*, 1, p. 32.* Spicis involucretis. *Parl., l. c.*

PENNISETUM. PALIS. DE BEAUV.

SPICULÆ 2-floræ, flore superiore hermaphrodito, inferiore neutro vel masculo, geminæ vel plures, undique involucreatæ: involucro duplici, unâ cum spiculâ deciduo, setis exterioribus aristæformibus, interioribus basi plumosis. VALVÆ CALYCINÆ 2, inæquales, membranaceæ, muticæ. VALVÆ COROLLINÆ subæquales, subcartilagineæ, inferior superiorem amplectens. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STYLI 2, terminales, distincti vel infernè non raro connati. CARYOPSIS glabra, libera.

HERBÆ foliis planis; spicis involucretis, confertis, cylindraceis; rachide valde flexuosâ.

1. PENNISETUM CENCHROIDES. RICH.

P. paniculâ spiciformi, cylindraceâ, obtusâ; spiculis subgeminis; involucri setis exterioribus inæqualibus, interiorum alterâ spiculas duplo superante; flosculis hermaphroditis digynis; culmis basi ramosis; foliis vaginisque pilosis.

Pennisetum cenchroides. *Rich., in Pers., Syn.*, 1, p. 72. — *Kunth, Enum. pl.*, vol. 1, p. 162. — *Parl., Pl. nov.*, p. 42, et *Fl. palerm.*, vol. 1, p. 33.

Pennisetum distylum. *Guss., Index semin. H. R. Bocc.*, anno 1826, p. 8, et *Fl. sic. prodr. suppl.*, 1, p. 12, et *Syn. fl. sic.*, vol. 1, p. 115. — *Bertol., Fl. ital.*, vol. 1, p. 593. — *Parl., Fl. panorm.*, vol. 1, p. 71.

Cenchrus ciliaris. *Linn. Mant.*, p. 320. — *Desf., Fl. atl.*, vol. 2, p. 387 ex eorum herbariis.

HAB. Ad margines agrorum locisque apricis regionis inferioris insularum Canariensium.

DISTR. GEOGR. In Sicilia, in Africa boreali, in Capite Bonæ Spei, necnon in Arabia.

Obs. Confer observationes nostras *Plant. nov.*, p. 42, et in *Flor. pal.*, vol. 1, p. 54.

EXPLICATIO TAB. 244.

1. Planta integra florida magnitudine naturali; figuræ omnes, quæ sequuntur, magnitudine vero auctæ. 2. Involucrum cum duplici setarum ordine externè visum et arte expansum ut melius setarum differentia appareat. 3. Seta una ex interioribus, reliquis

longior. 4. Seta exterior. 5. Spicula integra arte aperta. 6. Valva corollina exterior flosculi hermaphroditi. 7. Valva corollina interior flosculi ejusdem. 8. Valva corollina exterior flosculi masculi. 9. Valva corollina interior flosculi ejusdem. 10. Antheræ, ovarium cum stylis duobus et stigmatibus. 11. Squamulæ.

SETARIA. PALIS. DE BEAUV.

SPICULÆ bifloræ, flore superiore hermaphrodito, inferiore neutro vel masculo, involucreta: involucreo simplici unilaterali, e setis duabus vel pluribus scabridis haud plumosis constante. VALVÆ CALYCINÆ 2, inæquales, membranacæ, concavæ, muticæ. VALVÆ COROLLINÆ floris masculi vel neutri membranacæ; floris hermaphroditi cartilagineæ, concavæ. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STYLI 2, terminales, elongati. CARYOPSIS glabra, libera.

HERBÆ foliis planis; paniculis spicæformibus, confertis; spiculis involucreatis; rachide inarticulatâ.

1. SETARIA VERTICILLATA. PALIS. DE BEAUV.

S. paniculâ spiciformi, subverticillatâ; involucreis unifloris, bisetis, aculeato-scaberrimis, aculeis retrorsum versis; valvâ corollinâ inferiore flosculi hermaphroditi externè minutè punctatâ.

Setaria verticillata. Palis. de Beauv., *Agrost.*, p. 51. — Ten., *Syll.*, p. 40. — Parl., *Fl. panorm.*, vol. 1, p. 113, et *Fl. palerm.*, vol. 1, p. 36. — Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 114.

Panicum verticillatum. Linn., *Sp. pl.*, p. 82. — Desf., *Fl. atl.*, vol. 1, p. 57. — Bert., *Fl. ital.*, vol. 1, p. 418. — Guss., *Fl. sic. prodr.*, vol. 1, p. 79.

HAB. In arvis et in cultis insulæ Canariæ passim occurrit.

DISTR. GEOGR. Planta fere totius orbis.

Obs. In speciminibus canariensibus setarum aculeos semper retrorsum versos observavi, nunquam sursum versos ut quandoque vidi in speciminibus siculis et in neapolitanis. His in speciminibus nisi aculeis sursum versis nullum alium characterem vidi qui a setariâ verticillatâ faciat differe. Rectè quidem cl. Gussenius ut varietatem hujus speciei olim putabat, at serius in suâ synopsis pro specie distinctâ immerito habuit.

2. SETARIA GLAUCA. PALIS. DE BEAUV.

S. paniculâ spiciformi, elongatâ; involucreis unifloris, multisetis, fasciculatis, denticu-

latis, denticulis sursùm versis; valvâ corollinâ externâ flosculi hermaphroditi transversè undulato-rugosâ.

Setaria glauca. *Palis. de Beauv., Agrost., p. 51.* — *Kunth, Enum., pl. 1, p. 149.* — *Presl, Fl. sic., p. 19.* — *Parl., Fl. pal., vol. 1, p. 38.* — *Guss., Fl. sic. syn., vol. 1, p. 115.*

Panicum glaucum. *Linn. Sp. pl., p. 83.* — *Desf. Fl. atl., vol. 1, p. 57* ex eorum herbariis. — *Host, Gram. austr., vol. 2, p. 16.* — *Biv., Cent., 1, p. 63.* — *Guss., Fl. sic. prodr., vol. 1, p. 31.* — *Bert., Fl. ital., vol. 1, p. 421.*

HAB. In arvis insulæ Canariæ.

DISTRIB. GEOGR. Ut in specie præcedente.

PANICUM. PARL.

Panici species. *Linn., Gen., p. 23.* — *Juss., Gen., p. 29.* — *Palis. de Beauv., Agrost., p. 45.* — *Kunth, Enum. pl., vol. 1, p. 75.* — *Endl., Gen. pl., p. 83.*

Oplismeni species. *Kunth, Enum. pl., 1, p. 138.* — *Endl., Gen. pl., p. 83.*

Echinochloæ species. *Palis. de Beauv., Agrost., p. 33.*

SPICULÆ bifloræ, flore inferiore masculo vel neutro, superiore hermaphrodito. VALVÆ CALYCINÆ 2, membranaceæ, concavæ, muticæ, inferior minima. FLOSCULI inferioris valvæ corollinæ 2, membranaceæ, inferior mutica vel aristata. FLOSCULI HERMAPHRODITI valvæ corollinæ subæquales, concavæ, cartilagineæ. STAMINA 3, in flosculo neutro abortiva. OVARIUM glabrum. STYLI 2, terminales, elongati. STIGMATA penicillata vel plumosa. CARYOPSIS glabra, libera, valvis corollinis inclusa.

* Panicula ex spicis unilateralibus alternis formata. *ECHINOCHLOA. Palis. de Beauv.*

1. PANICUM CRUS GALLI. LINN.

P. spicis alternis conjugatisque, subcompositis; flosculi neutri valvâ corollinâ inferiore longè aristatâ; rachide sub-5-angulatâ, ad pedicellorum insertionem barbatâ.

Panicum Crus Galli. *Linn. Sp. pl., p. 83* ex ejus herbario. — *Host, Gram. austr., vol. 2, tab. 19.* — *Guss., Fl. sic. prodr., vol. 1, p. 81, et Syn. fl. sic., vol. 1, p. 111.* — *Desf., Fl. atl., vol. 1, p. 58.* — *Parl., Fl. pal., vol. 1, pag. 40.* — *Bert., Fl. ital., vol. 1, p. 423.*

Echinochloa Crus Galli. *Palis., Agrost., p. 52.* — *Parl., Fl. panorm., vol. 1, p. 117.*

Oplismenus Crus Galli. *Kunth, Enum. pl., vol. 1, p. 118.*

— β *muticum*. Flosculi neutri valvâ corollinâ exteriori acuminato-aristatâ.

HAB. In insulâ Canariâ cultis et subhumidis. Var. α minus frequens.

2. PANICUM COLONUM. LINN.

P. spicis alternis conjugatisque, simplicibus; spiculis muticis; rachide trigonâ, ad pedicellorum præsertim inferiorum insertionem pilis paucis instructâ vel nudâ.

Panicum colonum. Linn. *Sp. pl.*, p. 84 ex ejus herbario. — Moretti, *Dec.*, 2, p. 7. — Parl., *Fl. pal.*, vol. 1, p. 42.

Echinochloa colona. Parl., *Pl. nov.*, p. 40.

HAB. In humentibus insulâ Canariâ.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ meridionali, in Ægypto, in Arabiâ, in Indiâ Orientali, in Brasiliâ, in Mexico, etc.

Obs. Confer nostras observationes in *Flor. pal.*, vol. 1, p. 45.

3. PANICUM PASPALOIDES. PERS.

P. spicis linearibus, alternis, simplicibus, subimbricatis; spiculis muticis; valvâ calycinâ minimâ truncatâ, alterâ rotundatâ, flosculis subbrevis; flosculi masculi valvâ corollinâ inferiore 5-nervi, internâ acutâ.

Panicum paspaloides. Pers., *Syn.*, vol. 1, p. 81. — Raddi, *Agrost. brasil.*, p. 45. — Kunth, *Enum. plant.*, vol. 1, p. 77.

Panicum beckmanniæforme, Mikan, in Spreng., *Syst. veg.*, vol. 1, p. 309.

Digitaria affinis. Roem. et Schult., *Syst. veg.*, vol. 2, p. 470.

HAB. Ad fossarum ripas et in humentibus insulâ Canariâ legit Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. In Americâ meridionali.

RADIX subrepens. CULMI ascendentes vel decumbentes, compressi, glabri, striati, a semipede ad pedem longi, supernè brevi tractu nudi. FOLIA latè linearia, 2 1/2-3 lineas lata, acuminata, supernè striata. Vaginæ laxæ, compressæ, striatæ, glabræ. Ligulæ loco villorum series. PANICULA terminalis, simplex, erecta, striata, 4-6 pollices longa, gracilis. RACHIS trigona, striata, glabra. SPICÆ simplices, lineares, lineam vel sesquilineam latæ, pollicem fere longæ, ascendendo breviores, erectæ, rachidi appressiusculæ, alternæ, superiores inter sese approximatae et subimbricatæ. Paniculæ rami flexuosi, striati, margine ciliati. SPICULÆ parvæ, pallidæ, unilaterales, imbricatæ. VALVÆ CALYCINÆ valdè inæquales, altera minor ovato-subrotunda, glabra, submembranacea, truncata et ferè emarginata, altera major ovata, concava, apice obtusissima vel truncata, valvæ corollinæ inferiori flosculi hermaphroditi respondens, eaque longitudine brevior, exquisitè septemnervis, nervis viridibus, sub apice evanescentibus. Flosculi hermaphroditi valvæ cartilagineæ, inferior convexa, acuta, obsolete trinervis, sub lente minutissimè striata, marginibus submembranaceis, inflexis, valvam superiorem amplectens. Valva corollina superior (ejusdem floris hermaphroditi) sub lente transversè striata,

margine crassiusculo. ANTHERÆ purpureæ. Flosculi masculi valva corollina inferior ovata, acuta, glabra, trinervis, nervis duobus exterioribus supernè evanescentibus, superior oblonga, acuta, apice subbidentata, membranacea, utrinque ad margines inflexos nervo viridi instructa. Antheræ tres, purpureæ.

EXPLICATIO TAB. 245.

1. Pars inferior culmi cum radice. 2. Ejusdem pars superior cum paniculâ: ambo magnitudine naturali, sequentes magnitudine auctæ. 3. Spicula arte aperta calycem et flosculos referens sine genitalibus. 4. Valva calycina minor et corollina inferior flosculi masculi, dorso visæ. 5. Valva calycina minor. 6. Valva calycina major. 7. Valva corollina inferior flosculi masculi. 8. Valva corollina superior ejusdem flosculi. 9. Valva corollina inferior flosculi hermaphroditi. 10. Valva corollina superior flosculi ejusdem. 11. Flosculus masculus cum antheris. 12. Flosculus hermaphroditus cum genitalibus.

DIGITARIA. SCOP.

Panici spec. *Linn., Sp. pl., p. 32.* — *Kunth, Enum. pl., 1, p. 80.* — *Endl., Gen., p. 83.*

Syntherisma, *Schr., Fl. germ., 1, p. 160.*

Paspali species. *Dec., Fl. franç., 3, p. 15.*

SPICULÆ bifloræ, flore inferiore neutro, superiore hermaphrodito. VALVÆ CALYCINÆ 2, muticæ, membranacæ, inæquales, inferior minima, subinconspicua, superior flosculis dimidio brevior, lanceolato-acuta. Flosculi inferioris VALVA COROLLINA unica, superiore abortiente, membranacea. Reliqua ut in Panico.

HERBÆ radicibus fibrosis; foliis planis; culmis erectiusculis; spicis subdigitatis vel approximato-digitatis, linearibus; spiculis plerumque geminis: alterâ sessili, alterâ pedicellatâ.

1. DIGITARIA NODOSA. PARL.

D. culmo basi nodoso, nodo tomentoso-lanato; spicis 4-6, alternis, subterminalibus; spiculis plerumque geminis: alterâ subsessili, alterâ pedicellatâ; valvâ corollinâ flosculi inferioris subnullâ; valvâ calycinâ superiore breviorē villosâ, inferiore majore margine tantùm tomentoso-lanato; foliis angustè linearibus, subtùs villosis.

Digitaria nodosa. Parl., Pl. nov., p. 39.

HAB. In arvis insulæ Canariæ.

DISTRIB. GEOGR. Species canariensis.

DESCR. RADIX fibrosa, fibris nigrescentibus, glabris. CULMUS ascendens, subpedalis, teres, glaber, striatus, superne longo tractu nudus, basi nodosus, nodo pilis densis lanato. FOLIA linearia, 2 lineas fere lata, acuminata, striata, glabra, canaliculata, in paginâ inferiore subvillosa. Vaginæ latiusculæ, striatæ, villosæ, villis brevibus horizontalibus. Ligula $1/2$ lin. longa, truncata, lacera, in vaginæ margines decurrens. SPICÆ 4-6, subterminales, alternæ, graciles, erectæ, 2-3 pollices fere longæ. Spiculæ subgeminæ, alterâ sessili, alterâ pedicellatâ, pedicellis lineam fere longis, arcuatis, ovoideæ, purpurascens. VALVÆ CALYCINÆ valde inæquales, superior oblonga, obtusa, villosa, trinervis, nervis purpurascens, superne evanescentibus, inferior præcedente major, oblonga, acutiuscula, exquisite sub-5-nervis, nervis viridibus, usque ad apicem protractis, utrinque ad marginem tomentoso-lanata. VALVA COROLLINÆ flosculi inferioris neutri subnulla. VALVÆ COROLLINÆ flosculi hermaphroditi inter se et valvâ calycinâ majore longitudine subæquales, glabræ, purpurascens, inferior oblonga, acutiuscula, exquisite trinervis, margine membranaceâ, superiorem angustiolem trinervem amplectens. ANTHERÆ tres, purpurascens. STIGMATA duo, filiformia, alba.

Obs. *Digitaria eriogona*, Link, Hort. Berol., vol. 1, p. 227, ab hac certe diversâ culmis repentibus, ad nodos radicanibus, ibique paucis villis barbatis; foliis latioribus; valvâ calycinâ superiore alterâ multo brevior, apice tantum villosâ, valvâ calycinâ inferiore margine breviter ciliolatâ, etc. Specimen *Digitariæ eriogonæ* herbarii Gaud. ad sanguinalem certe amandandum, et fide Trinii *Digitaria eriogona*, Link, Panicæ sanguinalis varietas est. Species nostra à *Digitariâ sanguinali* toto cælo differt.

EXPLICATIO TAB. 246.

1. Planta integra magnitudine naturali. 2. Spicula, uti figuræ sequentes, magnitudine aucta. 3. Valva calycina major dorso visa, ut dorso nuda appareat et margine tantum tomentoso-lanata. 4. Valva calycina minor tota villosa. 5. Valvæ corollinæ apertæ. 6. Stamina et pistillum. 7. Semen stylis persistentibus coronatum.

2. DIGITARIA SANGUINALIS. Scop.

D. spicis subdigitatis; erecto-patulis, subquinis; valvâ corollinâ flosculi neutri glabrâ, margine pubescente; foliis quinisque subpilosis.

Digitaria sanguinalis. Scop., Fl. Carn., vol. 1, p. 52. — Willd., Enum. H. Berol., vol. 1, p. 92. — Guss., Fl. sic. prodr., vol. 1, p. 85. — Bertol., Fl. ital., vol. 1, p. 414. — Parl., Fl. palerm., vol. 1, p. 47.

Panicum sanguinale. Linn. Sp. pl., p. 84. — Desf., Fl. atl., v. 1, p. 59. — Guss., Fl. sic. syn., v. 1, p. 111.

Paspalum sanguinale. Dec., Fl. franç., vol. 3, p. 16.

Syntherisma vulgare. Schrad., Fl. germ., vol. 1, p. 161.

HAB. In arvis et in cultis insulæ Canariæ.

DISTR. GEOGR. In Europâ, Asiâ, Africâ, Americâ.

Obs. Variat spicis terminalibus nunc binis nunc etiam usque ad novem, nunc brevibus et subpollicaribus, nunc 3-4 pollices longis.

III. — (3° SECT.)

LAPPAGO. SCHREB.

Cenchri species. *Linn., Sp. pl., p. 1487.*

Tragus. *Hall., Hist. stirp. ind. helv., vol. 2, p. 203.* — *Palis. de Beauv., Agrost., p. 23.*

SPICULÆ unifloræ, flore in spiculis lateralibus hermaphrodito (flosculo neutro vel masculo abortiente), in spiculis intermediis neutro vel masculo (flosculo hermaphrodito nullo), geminæ vel quinæ. VALVÆ CALYCINÆ 2, valdè inæquales, inferior minuta, membranacea, plana, superior coriacea, concava, ad nervos echinata. VALVÆ COROLLINÆ 2, subcoriaceæ, concavæ, inferior superiorem amplectens. STAMINA 3. OVARIVM glabrum. STYLI 2, distincti. STIGMATA plumosa. SQUAMULÆ 2, membranaceæ. CARYOPSIS oblonga, glabra, paleis oblecta.

LAPPAGO RACEMOSA. WILLD.

Lappago racemosa. *Willd., Sp. pl., vol. 1, pars 1, p. 484.* — *Sibth. et Smith, Fl. græc., vol. 2, p. 2, tab. 101.* — *Host, Gram. aust., vol. 1, p. 28, tab. 26.* — *Guss., Fl. sic. syn., vol. 1, p. 166.* — *Parl., Fl. palerm., vol. 4, p. 48.* — *Bertol., Fl. ital., vol. 1, p. 79.* — *Kunth, Enum. pl., vol. 1, p. 170.*

Cenchrus racemosus. *Linn., Sp. pl., p. 1487.*

Tragus racemosus. *Desf., Fl. atl., vol. 2, p. 386.* — *Palis. de Beauv., Agrost., p. 6, tab. 6, fig. 13.* — *Presl, Cyp. et gram. sic., p. 19.* — *Dec., Fl. franç., vol. 3, p. 12.*

Gramen caninum maritimum spicatum, echinatis glumis. *Barr., ic. 78.*

HAB. In siccis prope oppidum Sanctam Crucem Teneriffæ et in insulâ Palmâ. In Canariâ invenit Despréaux.

TRIB. III. STIPACEÆ. *Kunth, Enum. plant., vol. 1, p. 175.*

MILIUM. LINN.

Piptatheri species. *Beauv., Agrost., p. 17.* — *Kunth, Enum. plant., vol. 1, p. 176.* — *Endl., Gen. pl., p. 87.*

Agrostidis species. *Lamk., Ill. gen., vol. 1, tab. 41.* — *Dec., Fl. franç., 3, p. 19.*

Urachne species. *Trin., Fund. agrost., p. 110.* — *Link, H. Reg. Berol., vol. 1, p. 93.*

SPICULÆ unifloræ, flore hermaphrodito. VALVÆ CALYCINÆ 2, subæquales, muticæ, membranaceæ. VALVÆ COROLLINÆ 2, subcoriaceæ, inferior concava, superiorem binervem amplectens, mutica vel apice aristata, aristâ basi articulatâ, deciduâ. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STYLI 2, terminales, brevissimi. STIGMATA plumosa. SQUAMULÆ 2 vel 3. CARYOPSIS oblonga, libera, paleis inclusa et cum his decidua.

HERBÆ foliis planis; paniculis ramosis, diffusis; spiculis pedicellatis, sparsis, aristatis.

1. MILIUM COERULESCENS. DESF.

M. paniculæ laxæ paucifloræ ramis solitariis vel geminatis; aristâ corollinâ valvis calycinis subbreviore; ligulâ elongatâ, erosâ.

Milium coerulescens. Desf. *Fl. atl., vol. 1, p. 66, tab. 12*, ex ejus herbario. — *Sibth. et Smith, Flor. græc. prodr., vol. 1, p. 45.* — *Guss., Fl. sic. syn., vol. 1, p. 130.* — *Parl., Fl. pal., vol. 1, p. 52.* — *Bert., Fl. ital., vol. 1, p. 388.*

Agrostis coerulescens. Desf. *Fl. franç., vol. 1, p. 250.*

Piptatherum coerulescens. Palis. de Beauv., *Agrost., p. 5, tab. 5, fig. 10.* — *Roem. et Schult., Syst. veg., vol. 2, p. 328.* — *Kunth, Enum. pl., vol. 1, p. 176.*

Urachne coerulescens. Trin., *Unifl., p. 172.* — *Link, Hort. reg. Berol. descr., vol. 1, p. 93.*

HAB. In herbidis montosis regionis sylvosæ ad vallem della Goleta in insulâ Teneriffæ.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ australi et in Africâ boreali.

2. MILIUM MULTIFLORUM. CAV.

M. paniculæ patentis demum contractæ multifloræ ramis semiverticillatis; aristâ corollinâ valvis corollinis subduplo longiore; ligulâ brevi, truncatâ.

Milium multiflorum. Cav., *Demonstr. bot., p. 36.* — *Willd., Enum. H. Berol., vol. 1, p. 94.* — *Schrad., Fl. germ., vol. 1, p. 195.* — *Guss., Fl. sic. prodr., vol. 1, p. 55, et Syn. fl. sic., vol. 1, p. 130.* — *Parl., Fl. palerm., vol. 1, p. 53.* — *Bert., Fl. ital., vol. 1, p. 386.*

Piptatherum multiflorum. Palis. de Beauv., *Agrost., p. 10.* — *Roem. et Schult., Syst. veg., vol. 2, p. 329.* — *Kunth, Enum. pl., vol. 1, p. 177.*

Agrostis miliacea, Linn. *Sp. pl., p. 91.* — *Desf., Fl. franç., vol. 3, p. 19.*

Urachne parviflora. Trin., *Unifl., p. 173.*

HAB. In fissuris rupium insularum Canariæ et Teneriffæ.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ australi.

STIPA. LINN.

SPICULÆ unifloræ, flore hermaphrodito. VALVÆ CALYCINÆ 2, subæquales, muticæ, membranaceæ, acutæ vel acuminatæ. VALVÆ COROLLINÆ duæ, coriaceæ, involutæ, inferior apice aristata, aristâ basi articulatâ, plerumque longissimâ et contortâ, persistente, superior paulò brevior. STAMINA ut plurimum 3. OVARIUM glabrum, stipitatum. STIGMATA plumosa. SQUAMULÆ 3. CARYOPSIS glabra, valvis corollinis involuta, libera.

HERBÆ foliis planis vel sæpius involutis; inflorescentiâ paniculatâ vel racemosâ; racemo stricto; spiculis pedicellatis, aristatis, aristis longis vel longissimis.

1. STIPA TORTILIS. DESF.

S. paniculâ subspicatâ, basi vaginâ folii supremi involutâ; valvis calycinis albo-scariosis, acuminatis; valvæ corollinæ inferioris aristâ longâ basi villosâ, superne nudâ, capillari, subulatâ; foliis subulatis, convolutis; radice annuâ.

Stipa tortilis. Desf. ! *Fl. atl.*, vol. 1, p. 99. — Biv. ! *Cent. sic.*, 2, p. 61. — Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 129. — Parl., *Fl. palerm.*, vol. 1, p. 56. — Bert., *Fl. ital.*, vol. 1, p. 688. — Kunth, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 180.

Stipa paleacea. Sibth., *Fl. græc. prodr.*, vol. 1, p. 68, et *Fl. græc.*, vol. 1, tab. 86.

HAB. In arvis communis.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ australi, in Barbariâ et Ægypto.

ARISTIDA. LINN.

SPICULÆ 1-floræ. VALVÆ CALYCINÆ 2, inæquales, membranaceæ, angustissimæ, ut plurimum muticæ. VALVÆ COROLLINÆ 2 (in specie nostrâ 1), inferior coriacea, involuta, apice tricostata, superior integra, acuta, mutica. STAMINA 3. OVARIUM glabrum, stipitatum. STYLI 2, ter-

minales, breves. STIGMATA plumosa. CARYOPSIS glabra, teres, valvis corollinis involuta, libera.

HERBA foliis involutis; paniculâ coarctatâ; spiculis triaristatis.

1. ARISTIDA ADSCENSIONIS. LINN.

A. paniculâ coarctatâ, elongatâ, subsecundâ; valvis calycinis angustè linearibus; valvâ corollinâ solitariâ, aristis levibus, subæqualibus; foliis angustè linearibus, involutis.

Aristida Adscensionis. Linn. ! *Sp. pl.*, p. 121, ex ejus herbario. — *Parl.*, *Fl. palerm.*, vol. 1, p. 59.

Aristida gigantea. Linn. *fil.* ! *Suppl.*, p. 113, ex herbario.

Aristida canariensis. Willd., *Enum.*, p. 99, ex loco.

Aristida cœrulescens. Desf. ! *Fl. atl.*, vol. 1, p. 109, tab. 21, f. 1, ex ejus herbario. — Kunth, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 190. — *Parl.*, *Fl. panorm.*, vol. 1, p. 77. — Bert., *Fl. ital.*, vol. 4, p. 780. — Guss., *Fl. sic. syn.*, 1, p. 121.

Chætaria cœrulescens. P. de Beauv., *Agrost.*, p. 30. — Roem. et Schult., *Syst. veg.*, 2, p. 394.

Chætaria canariensis. Nees ab Esenb. in *Mart. fl. Brasil.*, vol. 2, p. 395.

Rabo de Burro Canariensium.

HAB. In rupestribus insularum Canariensium vulgaris.

Obs. Propter synonyma allata confer observationes nostras in *Plant. nov.*, p. 46.

TRIB. IV. AGROSTIDEÆ. *Parl.*, *Fl. palerm.*, vol. 1, p. 60.

Agrostideæ, Arundinacearum et Avenacearum pars. Kunth.

GASTRIDIDIUM. PALIS. DE BEAUV.

Milii species. Linn., *Sp. pl.*, p. 91.

Agrostidis species. Linn., *Mant.*, 1, p. 30. — Dec., *Fl. franç.*, 3, p. 18.

SPICULÆ unifloræ, flore hermaphrodito, absque rudimento floris superioris. VALVÆ CALYCINÆ 2, membranaceæ, subæquales, muticæ, lanceolatae, flore multò longiores, basi subgloboso-tumidæ. VALVÆ COROLLINÆ 2, membranaceæ, inferior apice denticulata, mutica vel infra apicem aristata, aristâ in medio geniculatâ. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STYLI subnulli. STIGMATA plumosa. SQUAMULÆ 2. CARYOPSIS valvis corollinis demum induratis tecta, libera.

HERBÆ foliis planis; paniculis spicæformibus, densis; spiculis pedicellatis, pedicellis apice incrassatis.

1. GASTRIDIDIUM LENDIGERUM. GAUD.

G. paniculâ laxiusculâ; valvis calycinis acuminato-elongatis, carinâ scabris; valvâ corollinâ inferiore hirsutâ, aristatâ, aristâ calycem superante.

Gastridium lendigerum. Gaud., *Agrost. helv.*, vol. 1, p. 176. — Koch, *Syn. Fl. germ. et helv.*, edit., 2, p. 907. — Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 132. — Parl., *Fl. pal.*, vol. 1, p. 62.

Gastridium australe. Palis. de Beauv., *Agrost.*, p. 21, tab. 6, fig. 6. — Presl, *Cyp. et gram. sic.*, p. 21. — Kunth, *Enum. plant.*, vol. 1, p. 230.

Milium lendigerum. Linn., *Sp. pl.*, p. 91. — Sibth. et Smith, *Fl. græc.*, vol. 1, p. 49, tab. 65. — Host, *Gram. austr.*, vol. 3, p. 18, tab. 24. — Schrad., *Fl. germ.*, vol. 1, p. 194. — Desf., *Fl. atl.*, vol. 1, p. 65. — Bert., *Fl. ital.*, vol. 1, p. 390.

Agrostis australis. Linn., *Mant.*, 1, p. 30, ex ejus herbario.

Agrostis ventricosa. Gouan, *H. monsp.*, p. 39.

Agrostis lendigera. Dec., *Fl. franç.*, 3, p. 18.

HAB. Inter segetes et in arvis insularum Teneriffæ et Canariæ.

DISTRIB. GEOGR. In arvis ambitus maris Mediterranei communis.

AGROSTIS. LINN.

SPICULÆ unifloræ, flore hermaphrodito, sine floris superioris rudimento. VALVÆ CALYCINÆ 2, subæquales, muticæ, carinatæ, flore plerumque longiores. VALVÆ COROLLINÆ 2 vel 1 (superior abortiens), membranaceæ, inferior apice bifida, mutica vel infra apicem aristata. STAMINA 1-3. OVARIUM glabrum. STIGMATA subsessilia, plumosa. SQUAMULÆ 2. CARYOPSIS glabra, libera.

HERBÆ foliis planis, quandoque involutis; paniculis diffusis, rarò contractis; spiculis parvis, pedicellatis.

1. AGROSTIS STOLONIFERA. LINN.

A. paniculæ densæ ramis semiverticillatis; valvis calycinis obtusis, pubescentibus, corollinis æqualibus; culmo decumbente.

Agrostis stolonifera. Linn., *Sp. pl.*, p. 93, ex ejus herbario. — Guss., *Fl. sic. prodr.*, vol. 1, p. 57. — Parl., *Fl. pal.*, vol. 1, p. 66.

Agrostis verticillata. Vill., *Hist. des plantes du dauph.*, vol. 2, p. 74. — Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 134. — Bert., *Fl. ital.*, vol. 1, p. 408.

Vilfa stolonifera. Presl, *Cyp. et gram. sic.*, p. 22.

HAB. Ad scaturigines, ad fossarum ripas, in humidiusculis passim occurrit.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ meridionali.

Obs. Confer Parl., *Fl. pal.*, vol. 1, p. 67.

2. AGROSTIS CANARIENSIS. PARL.

A. paniculæ patentis ramis semiverticillatis; valvis calycinis subacuminatis, inferiore carinâ scabrâ, superiore levi, corollinis inæqualibus muticis; foliis linearibus, planis, ligulâ productâ.

HAB. Specimina 2 tantum hujus speciei ad montem *Mesa de Mota*, ad altitudinem 2,000 circiter pedum, Julio 1845 legit Bourgeæus.

DISTRIB. GEOGR. Species Canariensis.

DESCR. RADIX. CULMI ascendentes, basi debiles, demum surrecti, penitus fere vestiti, teretes, striati, glabri. FOLIA capillacea, reliqua anguste linearia, 1-1 1/2 lin. lata, plana, striata, superne et margine scabriuscula. VAGINÆ striatæ, glabræ. Ligula oblonga, lineam longa, lacera. PANICULA 6-8 pollices longa, acutiuscula, sub anthesi patens. Rachis inferne glabra, superne scabra et flexuosa. Paniculæ rami alterne semiverticillati, flexuosi, valde inæquales, ramo altero elongato et magis ramoso, scabri, pedicellis brevibus scabris, apice incrassatis. SPICULÆ parvæ, e luteo aureæ, vel e luteo et purpureo variegatæ, nitidæ, unifloræ. VALVÆ CALYCINÆ parum inæquales, naviculari-carinatæ, subacuminatæ, inferior major, oblongo-lanceolata, carina scabra, superior brevior, ovato-lanceolata, magis acuminata, undique levis. VALVÆ COROLLINÆ 2, valde inæquales, inferior major calyce fere dimidio brevior, oblonga, albo-membranacea, glabra, apice denticulata, superior dimidio minor, carinata, profunde bifida. Antheræ innuptæ luteæ, sub anthesi purpurascens. Species ab affinibus satis superque distincta.

TRIPLACHNE. LINK.

SPICULÆ unifloræ, flore hermaphrodito. VALVÆ CALYCINÆ 2, subæquales, carinatæ, membranacæ, muticæ, flore longiores. VALVÆ COROLLINÆ 2, membranacæ, longitudine æquales, inferior apice longe bisetosa, basi aristata, aristâ articulatâ, infra articulum contortâ, superior bicarinata, apice bidentata. STAMINA 3. OVARIVM glabrum. STIGMATA subsessilia, plumosa. CARYOPSIS glabra, libera, unisulcata.

HERBA Gastridii lendigeri facie; culmo decumbente; foliis anguste-

linearibus, demum convolutis; vaginâ folii supremi subspathaceâ; paniculâ spiciformi, oblongâ, nitidâ.

TRIPLACHNE NITENS. LINK.

Triplachne nitens. Link, *H. R. Berol.*, vol. 2, p. 241.

Agrostis nitens. Guss., *Index sem. H. R. Bocc. ann. 1825, et prædr. Fl. sic.*, vol. 1, p. 59, et *Syn. Fl. sic.*, vol. 1, p. 135. — Bertol., *Fl. ital.*, vol. 4, p. 401.

Lachnagrostis Gussonis. Trin., *Spec. gram.*, fasc. 21.

HAB. In Canariâ legit Despréaux.

DISTRIB. GEOGR. In Siciliae maritimis necnon in insulis adjacentibus Ragusæ (Favignona) et Cosyræ (Pantellaria).

SANTIA. SAV.

Santia Savi, *Memor. della Società ital. delle scienze*, tom. 8, part. 2, p. 479, anno 1798. — *Parl., Fl. palerm.*, vol. 1, p. 72.

Polypogon. Desf., *Fl. atl.*, vol. 1, p. 66, anno 1800. — *Beauc., Essai d'une nouv. agrost.*, p. 17. — *Kunth, Enum. pl.*, vol. 1, p. 232. — *Endl., Gen. pl.*, p. 90.

Alopecuri species. Linn., *Gen.*, p. 33.

Phlei species. Sibth. et Smith, *Fl. græc. prodr.*, vol. 1, p. 42.

Agrostidis species. Willd., *Sp. pl.*, vol. 1, part. 1, p. 363.

SPICULÆ unifloræ, flore hermaphrodito, sessili. VALVÆ CALYCINÆ 2, subæquales, membranaceæ, carinatæ, integræ vel subemarginatæ, infra apicem aut sub emarginatura aristatæ, flore multo longiores. VALVÆ COROLLINÆ 2, membranaceæ, inæquales, inferior sub apice aristata vel raro mutica. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STIGMATA subsessilia, plumosa. SQUAMULÆ 2, glabræ.

HERBÆ foliis planis; paniculis spiciformibus, compositis, densis, setosis; spiculis parvis, pedicellatis.

1. SANTIA MARITIMA. FIOR.

S. paniculâ spiciformi, oblongâ; valvis calycinis pubescentibus, apice dilatatis, exquisitè

ciliatis, bifidis, e sinu aristatis, aristâ calyce subquadruplo longiore; valvâ corollinâ inferiore apice 4-dentatâ, muticâ.

Santia maritima. Fior., *App. al prodr. della flora romana*, p. 3. — *Parl., Fl. palerm.*, vol. 1, p. 75.

Polypogon maritimum. Willd. in *Nov. Act. Soc. nat. cur. Berol.*, vol. 3, p. 443. — *Dec., Fl. franç.*, vol. 5, p. 248. — *Kunth, Enum. pl.*, vol. 1, p. 233. — *Ten., Syll.*, p. 24. — *Guss., Fl. sic. syn.*, vol. 1, pag. 126. — *Bert., Fl. ital.*, vol. 1, p. 381.

HAB. In maritimis humidis passim.

DISTRIB. GEOGR. Ad littora maris Mediterranei, et in Indiâ Orientali.

2. SANTIA MONSPELIENSIS. PARL.

S. paniculâ spiciformi, oblongo-lanceolatâ, lobatâ; valvis calycinis scabris, apice integris, sub apice aristatis; aristâ calyce subtriplo longiore; valvâ corollinâ inferiore apice 4-dentatâ, aristatâ.

Santia monspeliensis. *Parl., Fl. pal.*, vol. 1, pag. 73.

Santia plumosa. *Savi, l. c.*

Alopecurus monspeliensis. *Linn., Sp. pl.*, p. 89, ex herbario.

Alopecurus paniceus. *Linn., Sp. pl.*, p. 90, ex herbario.

Phleum crinitum. *Sibth. et Smith, Fl. græc. prodr.*, vol. 1, p. 42, et *Fl. græc.*, vol. 1, tab. 62.

Polypogon monspeliense. *Desf., Fl. atl.*, vol. 1, p. 67. — *Smith, Engl. Fl.*, vol. 1, p. 85. — *Hook., Brit. fl.*, p. 31. — *Schr., Fl. germ.*, vol. 1, p. 192. — *Gaud., Fl. helv.*, vol. 1, p. 193. — *Presl, Cyp. et gram. sic.*, p. 21. — *Guss., Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 125. — *Bert., Fl. ital.*, vol. 1, p. 379.

Agrostis panicea. *Willd., Sp. pl.*, vol. 1, pars 1, p. 363.

β *minor*: paniculâ abbreviatâ, culmis gracilioribus.

HAB. In humidiusculis et ad rivulorum margines frequens.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ mediâ et meridionali, in Africâ boreali, in Arabiâ, in Montevideo.

3. SANTIA ELONGATA. PARL.

S. paniculæ oblongæ diffusæ ramis verticillatis; valvis calycinis scabris, carinâ ciliato-scabris, apice integris aristatisque, aristâ calyce subæquali; valvâ corollinâ inferiore apice 4-dentatâ, aristatâ; foliis latè linearibus, scabris, ligulâ elongatâ (4-lin. fere longa).

Polypogon elongatum. *Humb. et Bonpl., Nov. gen.*, vol. 1, p. 134. — *Kunth, Enum. pl.*, vol. 1, p. 234. — *Nees ab Esenb. in Mart. fl. Brasil.*, vol. 2, p. 406. — *Brongn. in Duper., It. bot.*, p. 20.

HAB. In rupibus udis et in inundatis in valle *del Bufadero* et alibi in Teneriffâ; in Lancerottâ ad fontem *Chafariz* prope *Harian*, et in insulis reliquis archipelagi Canariensis satis communis.

DISTRIB. GEOGR. In Peruvia (Humb. et Bonpl.), in Brasiliâ.

Obs. Variat paniculae ramis approximatis vel remotis, spiculis plus minusve scabris. Valvas corollinas glabras observavi, non subpubescentes ut in descriptione Humboldtii dicuntur.

LAGURUS. LINN.

SPICULÆ unifloræ, flore hermaphrodito, basi barbato, cum rudimento floris superioris. VALVÆ CALYCINÆ æquales, membranaceæ, apice in aristam plumosam attenuatæ, florem superantes. VALVÆ COROLLINÆ 2, membranaceæ, inæquales, inferior major, apice biaristata, aristis setiformibus, dorso aristata, aristâ geniculatâ, demum contortâ. STAMINA 3. OVARIVM glabrum. STIGMATA 2, sessilia, plumosa. SQUAMULÆ 2, glabræ. CARYOPSIS glabra, libera.

HERBA foliis planis; paniculâ subspicatâ, ovatâ, mollissimâ, sericeâ.

1. LAGURUS OVATUS. LINN.

Lagurus ovatus. Linn. *Sp. pl.*, p. 119. — Sibth. et Smith, *Fl. græc.*, vol. 1, tab. 90. — Host, *Gram. austr.*, vol. 2, tab. 46. — Kunth, *Enum. plant.*, vol. 1, p. 294. — Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 127. — Parl., *Fl. pal.*, vol. 1, p. 76. — Dec., *Fl. franç.*, vol. 3, p. 28. — Desf., *Fl. atl.*, vol. 1, p. 105.

HAB. In Canariâ ad littora maris ubi rarissima. Duo tantum specimina vidit Despréaux Martio 1838.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ præsertim australi vulgatissimus. In Barbariâ (Desf.).

TRIB. V. *ARUNDINACEÆ*. PARL., *Fl. pal.*, vol. 1, p. 81.

Arundinacearum pars. Kunth.

ARUNDO. KUNTH.

Arundinis species. Linn., *Gen.*, p. 38.

Donax. Palis. de Beauv., *Agrost.*, p. 17.

Scolochloa. Ræhl. cum Mert. et Koch, *Deutschl. fl.*, 2, p. 528.

SPICULÆ 2-7-floræ, floribus omnibus hermaphroditis, summo tabescente, distantibus, distichis. VALVÆ CALYCINÆ 2, subæquales, membranaceæ, inæquales, inferior basi pilis longis tecta, apice bifida,

inter lacinias subulatas aristata, aristâ brevissimâ, rectâ, superior brevior, bicarinata. STAMINA 3. OVARIVM glabrum. STYLI 2, elongati. STIGMATA aspergilliformia, nigrescentia. SQUAMULÆ 2, carnosæ, glabræ. CARYOPSIS glabra, libera.

HERBA perennis, culmo erecto, altissimo; foliis lato-lanceolatis; paniculâ ramosissimâ; spiculis numerosis, pedicellatis, villosis.

1. ARUNDO DONAX. LINN.

A. paniculâ ramosissimâ, densiflorâ, stricta; spiculis quinquefloris; foliis lato-lanceolatis; culmo fruticoso, biorgyali; radice tuberosâ, repente.

Arundo Donax. Linn., *Sp. pl.*, p. 120. — Schrad., *Fl. germ.*, vol. 1, p. 225. — Host, *Gram. austr.*, vol. 4, tab. 38. — Dec., *Fl. franç.*, vol. 3, p. 45. — Desf., *Fl. atl.*, vol. 1, p. 105. — Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 139. — Parl., *Fl. pal.*, vol. 1, p. 83. — Bert., *Fl. ital.*, vol. 1, p. 732. — Kunth, *Enum. plant.*, vol. 1, p. 246.

Donax arundinaceus. Palis. de Beauv., *Agrost.*, p. 11, tab. 16.

Donax sativa. Presl, *Cyp. et gram. sic.*, p. 32.

Scolochloa Donax. Gaud., *Fl. helv.*, vol. 1, p. 202.

Scolochloa arundinacea. Mert. et Koch, *Deutschl. Fl.*, vol. 1, p. 530.

HAB. Species certe olim culta, sed nunc sponte vegetat et propagatur.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ australi, in Ægypto.

Obs. Specimina Canariensia spiculas quinquefloras habent, sed ego in sicalis semper vidi trifloras.

TRIB. VI. CHLORIDEÆ. KUNTH, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 258.

CYNODON. RICH.

SPICULÆ subbifloræ, flore superiore ad pedicellum subuliformem redacto vel nullo. VALVÆ CALYCINÆ 2, membranaceæ, muticæ, carinatae, vix inæquales, patentes. VALVÆ COROLLINÆ 2, membranaceæ, æquales, inferior ovata, mutica, compresso-carinata, superiorem canaliculatam amplectens. STAMINA 3. OVARIVM glabrum. STYLI 2, longi. STIGMATA plumosa. SQUAMULÆ 2, carnosæ, glabræ. CARYOPSIS libera, glabra.

HERBA radicibus repentibus; foliis planis; culmis diffusis, floriferis assurgentibus; spicis digitatis, linearibus; spiculis unilateralibus.

1. CYNODON DACTYLON. PERS.

C. spicis digitatis, patentibus, subquinis, basi barbatis; valvis calycinis patentissimis, serrulato-scabris; valvâ corollinâ inferiore glabrâ; stolonibus repentibus.

Cynodon Dactylon. Pers., *Syn.*, vol. 1, p. 85. — Willd., *Enum. H. Berol.*, vol. 1, p. 90. — R. Brown, *Prodr.*, edit. 2, vol. 1, p. 42. — Kunth, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 259. — Bert. *Fl. ital.*, vol. 1, p. 412. — Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 110. — Parl., *Fl. pal.*, vol. 1, p. 88.

Panicum Dactylon. Linn., *Sp. pl.*, p. 35. — Sibth. et Smith, *Fl. græc.*, vol. 1, p. 45, tab. 60. — Host, *Gram. austr.*, vol. 2, p. 15.

Digitaria stolonifera. Schrad., *Fl. germ.*, vol. 1, p. 165.

Gramen crucis seu cruciatum tetradactylon. Barr., *Jc.*, 753, f. 1.

HAB. In cultis et in arvis insularum Canariæ et Teneriffæ.

DISTRIB. GEOGR. Radice valde repente prata fere totius orbis infestat.

ELEUSINE. GAERTN.

SPICULÆ 2-multi-floræ, floribus distichis. VALVÆ CALYCINÆ 2, membranaceæ, muticæ, floribus breviores. VALVÆ COROLLINÆ 2, membranaceæ, muticæ, inferior carinata, superior bicarinata, apice bifido-dentata. STAMINA 3. STYLI 2, terminales. STIGMATA plumosa. SQUAMULÆ 2, glabræ. CARYOPSIS libera, glabra, pericarpio separabili, semine transverse rugoso.

HERBÆ foliis planis; spicis digitato-fasciculatis, denique ex valvis calycinis tantum persistentibus pectinatis.

1. ELEUSINE INDICA. GAERTN.

E. spicis 4-6, digitato-fasciculatis, linearibus, striatis; spiculis sub-4-floris; culmo compresso, basi ramoso; foliis glabris; vaginis margine ligulâque pilosis.

Eleusine indica. Gaertn., *Fruct.*, vol. 1, p. 165. — Roem. et Schult., *Syst. veg.*, vol. 2, p. 582. — Humboldt et Bonpl., *Nov. gen.*, vol. 1, p. 165. — Kunth, *Enum. pl.*, vol. 2, p. 272.

Cynosurus indicus. Linn., *Sp. pl.*, p. 106. — Willd., *Sp. pl.*, vol. 1, p. 417.

HAB. In cultis insulæ Canariæ.

DISTRIB. GEOGR. In Indiâ Orientali, in Americâ, in insulis Carolinæ, in Japoniâ, etc.

Obs. Valvæ calycinæ parum inæquales, apice obtusæ, carinâ scabræ, margine membranacæ, persistentes, unde spicæ denique pectinatæ. Flores decidui. Spicæ plerumque 5, terminales, digitato-fasciculatæ, non raro spicâ solitariâ remotâ auctæ.

TETRAPOGON. DESF.

SPICULÆ 4-floræ. VALVÆ CALYCINÆ 2, subæquales, membranacæ, acuminato-aristatæ. Flosculorum duorum inferiorum hermaphroditorum. COROLLA 2-valvis, valvâ exteriorē villosâ, aristatâ, interiorē margine breviter ciliatâ. Flosculorum duorum superiorum steriliū. COROLLA 1 valvis, valvâ villosâ, aristatâ. STAMINA 3. STYLI 2. STIGMATA plumosa. CARYOPSIS glabra, libera. FLORES in spica terminali, solitariâ, 4-seriales.

HERBA radice fibrosa; foliis angustis; spicâ terminali, solitariâ, densâ, folio supremo spathiformi sæpissime involucratâ; spiculis quadrise-rialibus.

Obs. Genus à Chloride distinctissimum et in Chlorideis etiam singularis. An ab hac tribu excludendum?

1. TETRAPOGON VILLOSUM. DESF.

Tetrapogon villosum. Desf., *Fl. atl.*, vol. 2, p. 389, tab. 255.

Chloris villosa. Pers., *Syn.*, vol. 1, p. 87. — Roem. et Schult., *Syst. veg.*, vol. 2, p. 611. — Kunth, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 267.

Chloris Tetrapogon. Palis. de Beauv., *Agrost.*, p. 158.

HAB. In Canariâ (Despréaux).

DISTRIB. GEOGR. In Barbariâ (Desf.), in Arabiâ Petræâ.

Obs. In speciminibus herbarii Fontanesii spica semper folio supremo involucrata, raro in Canariensibus. Valvæ calycinæ longitudine subæquales, altera acuminata, altera apice subtridentata, dente medio aristato, non muticæ, ut ex descriptione Fontanesii, persistentes.

TRIB. VII. *AVENACEÆ*. *PARL.*, *Fl. pal.*, vol. 1, p. 91.

Avenacearum et Festucearum pars. Kunth.

Avenacearum pars. Koch.

AIRA. KUNTH.

Kunth, Enum. pl., vol. 1, p. 288. — *Endl., Gen. pl.*, p. 96. — *Parl., Fl. pal.*, vol. 1, p. 95.

Airæ species. Linn., Gen., p. 34. — *Juss., Gen.*, p. 31.

Airæ et Avenæ species. Koch, Fl. germ. et helv., edit. 2, p. 916.

AIRA CARYOPHYLLEA. LINN.

A. paniculâ capillari, subtrichotomâ, erecto-patulâ, ramulis brevissimis; spiculis approximatis; valvis calycinis acutis, carinâ superne scabridis; flosculis scabriusculis, utrisque aristatis, aristâ geniculatâ, calycem duplo excedente; valvâ corollinâ inferiore apice bicuspidatâ; vaginis leviusculis.

Aira caryophyllea. Linn., Sp. pl., p. 47, ex ejus herbario. — *Host, Gram. austr.*, vol. 2, p. 33. — *Dec., Fl. franç.*, vol. 3, p. 44. — *Schrad., Fl. germ.*, vol. 1, p. 261. — *Guss., Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 148. — *Parl., Fl. pal.*, vol. 1, p. 98. — *Bert., Fl. ital.*, vol. 1, p. 455. — *Kunth, Enum. pl.*, vol. 1, p. 289.

Avena caryophyllea. Wigg., Primit. fl. hols., p. 10. — *Koch, Syn. fl. germ. et helv., edit. 2*, p. 922.

HAB. In rupestribus herbis regionis sylvosæ communis.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ frequens necnon in Tauriâ, Chili, Capite Bonæ Spei, etc.

TRisetum. KUNTH.

Kunth, Enum. pl., vol. 1, p. 295. — *Endl., Gen. pl.*, p. 96. — *Parl., Fl. pal.*, vol. 1, p. 102.

Triseti species. Pers., Syn. pl., vol. 1, p. 97. — *Palis. de Beauv., Agrost.*, p. 88.

Avenæ species. Linn., Gen. pl., p. 37. — *Koch, Fl. germ. et helv., edit. 2*, p. 920. — *Savi, Fl. pis.*, vol. 1, p. 132.

SPICULÆ 2-4-floræ. VALVÆ CALYGINÆ inæquales, membranaceæ, cari-

natae, muticae, floribus plerumque breviores. VALVÆ COROLLINÆ 2, herbaceae, inaequales, inferior major, apice biseta vel bicuspidata, dorso aristata, arista recta vel obsolete contorta, superior bicarinata. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STIGMATA 2, sessilia, plumosa. SQUAMULÆ 2, glabrae. CARYOPSIS libera, glabra, nec sulcata ut in *Avenâ*.

HERBÆ foliis planis; paniculis subspicatis, plerumque confertis; spiculis parvis.

TRisetum NEGLECTUM. ROEM. ET SCHULT.

T. paniculâ subspicatâ, confertâ, subsecundâ; spiculis sub-4-floris; valvâ corollinâ inferiore apice bisetâ, raro integrâ, supra medium dorsi aristatâ, aristâ subcontortâ; foliis vaginisque pubescentibus; radice fibrosâ.

Trisetum neglectum. Roem. et Schult., *Syst. veg.*, vol. 2, p. 660. — Kunth, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 296. — Presl, *Cyp. et gram. sic.*, p. 30.

Avena neglecta. Savi, *Fl. pis.*, vol. 1, p. 132. — Willd., *Enum. pl.*, vol. 1, p. 124. — Link, *H. R. Berol. descript.*, vol. 1, p. 118, et vol. 2, p. 260. — Sebast. et Maur., *Fl. rom. prodr.*, p. 44. — Guss., *Fl. sic. prodr.*, vol. 1, p. 127, et *Syn. Fl. sic.*, vol. 1, p. 713.

Avena panicea. Lamk., *Ill.*, N° 117. — Desf., *Fl. atl.*, vol. 1, p. 102.

β *Canariense*. Paniculis elongatis, gracilibus, laxiusculis; spiculis majoribus; valvâ corollinâ inferiore longius aristatâ.

Trisetum canariense. Parl., *ined.*

HAB. IN locis siccis insularum Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. IN Europâ meridionali.

Obs. Aristæ valvæ corollinæ inferioris longitudo valde variabilis etiam in speciminibus italicis, ut flosculorum numerus et paniculae forma.

AVENA. PARL.

Avenæ species. Linn., *Gen.*, p. 37. — Kunth, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 209. — Endl., *Gen. pl.*, p. 96.

SPICULÆ 2-8-floræ (in meâ *Avenâ uniflorâ* tantum unifloræ), flosculis remotis, summo tabescente. VALVÆ CALYCINÆ 2, æquales, membranaceae, concavae, muticae, flosculos superantes vel illis breviores. VALVÆ COROLLINÆ 2, herbaceae, inferior apice bifido-laciniata, dorso

præsertim in flosculis inferioribus aristata, aristâ geniculatâ, infra geniculum tortili, plicatâ, superne attenuatâ; valva superior bicarinata, apice bidentata. STAMINA 3. OVARIVM subpyriforme, apice hirsutum. STIGMATA 2, sessilia, plumosa. SQUAMULÆ 2, glabræ. CARYOPSIS elongata, interne sulco longitudinali exarata, apice pilosa, valvis corollinis tecta.

HERBÆ foliis plerumque planis; paniculis laxis, subnutantibus; spiculis ut plurimum pendulis, aristatis, raro racemosis.

1. AVENA STERILIS. LINN.

A. paniculâ secundâ, nutante; spiculis sub-5-floris; flosculis duobus inferioribus a basi ad medium hirsutis, superioribus subglabris, muticis.

Avena sterilis. Linn., *Sp. pl.*, p. 118. — Host, *Gram. austr.*, vol. 2, tab. 57. — Kunth, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 303. — Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 1, pag. 155. — Parl., *Fl. pal.*, vol. 1, p. 107. — Bert., *Fl. ital.*, vol. 1, p. 692.

HAB. In arvis communis.

DISTRIB. GEOGR. Inter segetes Europæ mediterranæ.

2. AVENA FATUA. LINN.

A. paniculâ æquali, patulâ; spiculis 2-3-floris; flosculis calyce minoribus, basi hirsutis, aristatis, aristis infra geniculum nudis; valvâ corollinâ inferiore apice bifido-dentatâ.

Avena fatua. Linn., *Sp. pl.*, p. 118. — Host, *Gram. austr.*, vol. 2, tab. 50. — Gaud., *Fl. helv.*, vol. 1, p. 330. — Desf., *Fl. atl.*, vol. 1, p. 101. — Presl, *Cyp. et gram. sic.*, p. 30. — Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 155. — Parl., *Fl. pal.*, vol. 1, p. 108.

HAB. In arvis cum præcedente.

DISTRIB. GEOGR. Inter segetes Europæ mediæ ac meridionalis, in Africâ boreali, in Caucaso.

Obs. Inter *Avenam sterilem* et *hirsutam* media. Differt ab illâ flosculorum numero, flosculis omnibus aristatis, aristâ infra geniculum nudâ, aliisque characteribus, ab *hirsuta*, quæ eadem et *atherantha* Preslii, flosculis calyce minoribus, valvâ corollinâ inferiore a basi ad medium villis setosis longis haud vestitâ, apice bifido-dentatâ non bilaciniatâ, laciniisque non setaceo-elongatis, paniculâ æquali, patulâ. Immerito cl. Bertoloni *avenam atherantham* cum *fatua* conjungit.

3. AVENA HIRSUTA. ROTH.

A. paniculâ secundâ, patulâ; spiculis 2-3-floris; flosculis calycem æquantibus, a basi ad

medium setoso-pilosissimis, aristatis, aristis infra geniculum nudis; valvâ corollinâ inferiore apice setaceo-bifidâ, laciniis elongatis.

Avena hirsuta. Roth, *Catal.*, vol. 3, p. 19. — Roem. et Schult., *Syst. veg.*, vol. 2, p. 670. — Kunth, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 302. — Parl., *Fl. pal.*, vol. 1, p. 109.

Avena hirsuta. Lag., *Elench.*, p. 4.

Avena atherantha. Presl, *Cyp. et gram. sic.*, p. 30. — Guss., *Fl. sic. prodr.*, 1, p. 118.

Avena fatua planta macrior. Bert., *Fl. ital.*, vol. 1, p. 695.

HAB. In rupestribus herbidis vulgaris.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ præsertim australi promiscue cum præcedentibus.

EXPLICATIO TAB. 247.

1. Planta integra magn. nat.; figuræ reliquæ auctæ. 2. Glumæ. 3. Spicula. 4. Palea inferior à dorso visa. 5. Eadem à ventre visa. 6. Palea superior. 7. Flos tabescens junior. 8. Flos tabescens. 9. Flos fertilis. 10. Caryopsis dorso visa. 11. Eadem facie visa. 12. Semen pericarpio carens dorso visum: *a* perispermum, *b* cotyledon, *c* coleoptilon, *d* epiblaston e coleorhiza. 13. Semen facie visum: *a* perispermum, *b* coleorhiza. 14. Embryo cotyledone segregatus latere visus: *a* coleoptilon, *b* epiblaston, *c* coleorhiza. 15. Embryo segregatus à coleoptilo, epiblasto et coleorhizâ.

4. AVENA UNIFLORA. PARL.

A. paniculâ laxâ, subsecundâ; spiculis unifloris; valvis calycinis acuminatis, subinæqualibus, flosculo subduplo longioribus; valvâ corollinâ inferiore glabrâ, sub lente obsolete 7-nervi, apice bifidâ, dorso aristatâ: aristâ geniculatâ, infra geniculum contortâ, supra geniculum subulatâ, scabrâ, calycibus subduplo longiore.

Avena uniflora, Parl., *Plant. nov.*, p. 84.

HAB. In herbidis vallis Orotavensis insulæ Teneriffæ.

DISTRIB. GEOGR. Species canariensis.

RADIX fibrosa, annua. CULMI solitarii, erecti vel ascendentes, 3-4 pedes alti, teretes, glabri, striati, superne nudi. FOLIA linearia, acuminata, striata, scabra. VAGINÆ striatæ, leves, laxiusculæ. Ligula brevissima, 1/2 lin. fere longa, truncata, denticulata. PANICULA terminalis, composita, 4-6 pollices longa, multiflora, subsecunda, subnutans. RACHIS inferne teres, glabra, superne angulata et scabra; rami 3-4, verticillati, longiusculi, erecto-patentes, scabri, divisi, filiformes, pedicellis apice incrassatis. SPICULÆ ovatæ, *Avenâ brevi* paulo majores, subpendulæ, unifloræ. VALVÆ CALYCINÆ parum inæquales, grandes, ovato-lanceolatæ, acuminatæ, subnovemnerves, nervis viridibus, superne evanescentibus, margine membranaceæ, flosculo, sive arista, subduplo longiores. Flosculus stipitulatus. VALVA COROLLINA INFERIOR ovata, convexa, glaberrima, apicem versus sub lente scabriuscula, apice bifida, laciniis

acutis, sub vitro obsolete septemnervis, dorso aristata: aristâ geniculatâ, basi contortâ, supra geniculum subulatâ, scabrâ, nigrescente, calycibus subduplo longiore. VALVA SUPERIOR minor, membranacea, apice bifida, prope marginem utrinque nervo ciliolato instructa, marginibus inflexis. ANTHERÆ tres, luteæ, filamentis villis barbatis cinctis. CARYOPSIS hinc convexa, illinc sulco longitudinali exarata, sub lente villosa, apice subbarbata.

Obs. Differt ab *Avenâ brevi*, cui affinis, spiculis majoribus unifloris, flosculis calycibus subdimidio brevioribus, valvâ corollinâ inferiore non superne villosâ nec exquisite septemnervi, aliisque notis.

EXPLICATIO TAB. 248.

1. Planta integra magn. nat.; figuræ reliquæ auctæ. 2. Spicula glumis arte apertis. 3. Paleæ apertæ ut conspiciatur flos abortivus. 4. Palea inferior dorso visa. 5. Palea superior. 6. Flos fertilis. 7. Pistillum cum squamulis. 8. Caryopsis à facie visa. 9. Eadem visa à dorso.

ARRHENATHERUM. PALIS. DE BEAUV.

Avenæ species. *Linn., Sp. pl.*, 117. — *Pers., Syn. pl.*, 1, p. 110.

Holci species. *Schrad., Fl. germ.*, 1, p. 247.

SPICULÆ bifloræ, flore inferiore masculo, superiore hermaphrodito. VALVÆ CALYCINÆ 2, inæquales, membranaceæ, muticæ, acutæ, concavæ, superior longior, flosculis longitudine subæqualis. VALVÆ COROLLINÆ 2, herbaceæ: inferior concava, apice bifida, major, in flore inferiore dorso infra medium aristata, aristâ longâ, sub medio geniculatâ, infra geniculum contortâ; in flore superiore sub apice breviter aristata, aristâ quandoque subinconspicuâ; valva corollina superior bicarinata. STAMINA 3. OVARIUM ut in *Avenâ*. STIGMATA 2, terminalia, sessilia, villosoplumosa. SQUAMULÆ 2, longissimæ, lanceolatæ, integræ. CARYOPSIS haud sulcata, libera! non adnata.

HERBA paniculâ compositâ, laxâ, ramis semiverticillatis; spiculis pedicellatis; foliis planis; culmis basi sæpe bulboso-incrassatis.

1. ARRHENATHERUM ELATIUS. MERT. ET KOCH.

A. foliis planis; radice fibrosâ.

Arrhenatherum elatius. *Mert. et Koch, Deutschl. Fl.*, 1, p. 546. — *Koch, Syn. Fl. germ. et helv., edit. 2*, p. 316. — *Parl., Fl. pal.*, vol. 1, p. 116.

Arrhenatherum avenaceum. *Palis. de Beauv., Agrost., p. 55, tab. 11, f. 5.* — *Roem. et Schult., Syst. veg., 2, p. 496.* — *Kunth, Enum. pl., vol. 1, p. 307.* — *Bert., Fl. ital., vol. 1, p. 484.*

Avena elatior. *Linn., Sp. pl., 117.* — *Guss., Fl. sic. prodr. suppl., 1, p. 30.* — *Desf., Fl. atl., vol. 1, p. 110.* — *Host, Gram. austr., vol. 2, p. 36, tab. 49.*

Holcus avenaceus. *Schr., Fl. germ., vol. 1, p. 247.*

β *Bulbosum*; foliis planis; radice tuberosâ.

Arrhenatherum bulbosum. *Presl, Cyp. et gram. sic., p. 29.* — *Guss., Fl. sic. syn., vol. 1, p. 156.*

Avena bulbosa. *Pers., Syn. pl., vol. 1, p. 110.* — *Guss., Fl. sic. prodr., vol. 1, p. 130, et Suppl., 1, p. 30.* — *Dec., Fl. franç., vol. 5, p. 261.*

Holcus bulbosus. *Schrad., Fl. germ., vol. 1, p. 228.* — *Host, Fl. austr., vol. 1, p. 121.*

Arrhenatherum avenaceum β. *Kunth, Enum. plant., vol. 1, p. 307.* — *Roem. et Schult., Syst. veg., 2, p. 496.*

Arrhenatherum elatius β. *Mert. et Koch, Deutschl. Fl., vol. 1, p. 546.* — *Koch, Syn. fl. germ. et helv., ed. 2, p. 916.* — *Parl., Fl. pal., vol. 1, p. 117.*

Arrhenatherum precatatorium. *Dietr., Berol., p. 88.*

HAB. In herbosis montosis vulgaris.

DISTRIB. GEOGR. In universâ Europâ utræque varietates communes.

MELICA. LINN.

SPICULÆ 2-4-floræ, flore aut flosculis duobus superioribus tabescentibus corpusque turbinatum efformantibus. VALVÆ CALYCINÆ 2, membranaceæ, concavæ, muticæ, inæquales, flosculis subæquales. VALVÆ COROLLINÆ 2, membranaceæ, denique cartilagineæ, muticæ, inferior major, concava, apice integra, superior bicarinata. STAMINA 3. OVARIIUM glabrum. STIGMATA plumosa, subsessilia. SQUAMULÆ 2, glabræ. CARYOPSIS glabra, libera.

HERBÆ perennes; foliis planis; paniculis simplicibus, vel compositis, laxis; spiculis pedicellatis, erectis vel nutantibus, sæpe coloratis.

1. MELICA CILIATA. LINN.

M. paniculâ densâ, spicatâ, cylindricâ; spiculis subtrifloris; flosculi inferioris valvâ corollinâ inferiore marginem versus a basi usque ad apicem longe villosâ, dorso nudâ, scabrâ; valvæ corollinæ superioris carinis supra basin ad apicem breviter ciliatis; foliis linearibus, planis; culmo elongato, solitario.

Melica ciliata. Linn. ! *Sp. pl.*, 97. — Sibth. et Smith, *Fl. græc.*, vol. 1, p. 54, tab. 70. — Host, *Gram. austr.*, vol. 2, p. 10, tab. 12. — Desf., *Fl. atl.*, vol. 1, p. 71. — Dec., *Fl. franç.*, vol. 3, p. 32. — Schrad., *Fl. germ.*, vol. 1, p. 487. — Gaud., *Fl. helv.*, vol. 1, p. 220. — Guss., *Fl. sic. syn.*, 1, p. 140. — Parl., *Fl. pal.*, vol. 1, p. 119. — Bertol., *Flor. ital.*, vol. 1, p. 487.

HAB. In pascuis elatis ad apicem montium Lancerottensium *Puntas de Chache*.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ, in Caucaso, in Persiâ.

TRIB. VIII. *FESTUCACEÆ*. PARL., *Fl. pal.*, vol. 1, p. 130.

Festucearum et Arundinearum pars. *Kunth*.

Festucearum, Arundinearum et Avenacearum pars. *Koch*.

KOELERIA. PERS.

SPICULÆ 2-5-floræ, distichæ. VALVÆ CALYCINÆ 2, membranaceæ, inæquales, compresso-carinatæ, flosculis breviores vel subæquales. VALVÆ COROLLINÆ 2, membranaceæ, compresso-carinatæ: inferior mutica vel ex apice aut sub apice integro vel bidentato breviter aristata, aristâ setaceâ, rectâ; superior bicarinata, apice bifida. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STYLI 2, brevissimi. SQUAMULÆ 2, inæquales, glabræ. CARYOPSIS glabra, libera.

1. KOELERIA PHLEOIDES. PERS.

K. paniculâ spiciformi, cylindraceâ vel lobatâ; spiculis sub-5-floris; valvâ corollinâ inferiore apice 2-dentatâ, flosculorum inferiorum breviter aristatâ; aristis setaceis mollibus; foliis planis, late linearibus, villosis.

Koeleria phleoides. Pers., *Syn. pl.*, vol. 1, p. 97. — Dec., *Fl. franç.*, vol. 3, p. 271. — Koch, *Syn. fl. germ. et helv.*, edit. 2, p. 213. — Kunth, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 383. — Ten., *Fl. nap.*, vol. 3, p. 93. — Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 144. — Parl., *Fl. pal.*, vol. 1, p. 134.

Festuca cristata. Linn. ! *Sp. pl.*, 111. — Bert., *Fl. ital.*, vol. 1, p. 624.

Festuca phleoides. Villars, *Delph.*, vol. 2, p. 95. — Desf., *Fl. atl.*, vol. 1, p. 98, tab. 23. — Host, *Gram. austr.*, vol. 3, p. 15, tab. 21. — Biv., *Cent.*, 1, p. 39.

Koeleria cristata. Bert., *Amoen. ital.*, p. 67.

Bromus trivialis. Savi, *Fl. pis.*, vol. 1, p. 124, tab. 2, fig. 2.

HAB. In arvis insularum Canariensium. Legimus ad Sanctam Crucem Teneriffæ et in Canariâ.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ meridionali.

Obs. Variat paniculâ brevi, foliis anguste linearibus, culmis 5-5-pollicaribus, calycibus undique villosis, valvâ corollinâ inferiore carinâ scabrâ vel villosa-ciliatâ.

SCHISMUS. PALIS. DE BEAUV.

SPICULÆ 5-7-floræ, floribus distichis, distantibus. VALVÆ CALYCINÆ subæquales, membranaceæ, muticæ, nervosæ. VALVÆ COROLLINÆ 2, inferior mutica, apice bifida, membranacea. STAMINA 3. STYLI 2, elongati. STIGMATA pilosa. SQUAMULÆ 2, subtruncatæ. CARYOPSIS nitida, glabra.

HERBÆ culmis cæspitosis; foliis angustis, pilosis, præsertim ad basin; paniculis simplicibus, coarctatis; spiculis breviter pedicellatis, muticis.

1. SCHISMUS MARGINATUS. PALIS. DE BEAUV.

S. paniculâ brevi, coarctatâ; valvis calycinis flosculos superantibus, margine late hyalino-membranaceis; valvâ corollinâ inferiore dorso villosâ; foliis demum involutis, anguste linearibus, basi barbatis.

Schismus marginatus. *Palis. de Beauv., Agrost., p. 74, tab. 3, fig. 4.* — *Roem. et Schult., Syst. veg., 2, p. 584.* — *Link, Hort. Berol., vol. 1, p. 134.* — *Kunth, Enum. pl., vol. 1, p. 385.*

Schismus fasciculatus. *Trin., Fund., p. 148.*

Festuca calycina. *Lin., Amoen. acad., vol. 3, p. 400.* — *Cav., Ic., vol. 1, p. 33, tab. 44, fig. 2.* — *Lamk., Ill., tab. 46, fig. 5.* — *Desf., Fl. atl., vol. 1, p.*

Koeleria calycina. *Dec., Fl. franç. suppl., vol. 5, p. 271.*

HAB. In siccis insularum Canariensium.

DISTR. GEOGR. In Hispaniâ et in Galliâ, ad Cap. B. Spei.

LAMARCKIA. MOENCH.

SPICULÆ 2-floræ, flosculis stipitatis, inferiore hermaphrodito, superiore abortivo, spiculis neutris multifloris intermixtæ. Spicularum fertilium VALVÆ CALYCINÆ 2, lanceolato-subulatæ, membranaceæ, subæquales, à flore inferiore remotæ. VALVÆ COROLLINÆ membranaceæ, inferior infra apicem bifidum aristata, superior bicarinata. Flosculi

superioris abortivi valva corollina unica aristata. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STYLI 2, terminales, breves. STIGMATA elongata, puberula. SQUAMULÆ 2, glabræ. CARYOPSIS glabra, libera. Spiculæ steriles 7-9-floræ. Eorum valvæ calycinæ ut in spiculis fertilibus. Flosculi steriles univalves, distantes; valva obtusa, lacera, mutica.

HERBA speciosa; culmis cæspitosis; foliis planis; paniculâ confertâ; spiculis pedicellatis, bracteis spiculæformibus, pendulis.

1. LAMARCKIA AUREA. MOENCH.

Lamarckia aurea. Moench, *Method.*, p. 201. — Dec., *Cat. H. Monsp.*, p. 120, et *Fl. franç.*, 3, p. 30. — *Biv.*, *Cent.*, 1, p. 45. — *Parl.*, *Fl. palerm.*, vol. 1, p. 139. — Kunth, *Enum. plant.*, vol. 1, p. 389.

Cynosurus aureus. Linn. *Sp. pl.*, 107. — Sibth. et Smith, *Fl. græc.*, vol. 1, p. 62, tab. 79. — Host, *Gram. austr.*, vol. 3, p. 4, tab. 4. — Desf., *Fl. atl.*, vol. 1, p. 83. — Guss., *Fl. sic. prodr.*, 1, p. 86.

Chrysurus cynosuroides. Pers., *Syn. pl.*, vol. 1, p. 80. — Palis. de Beauv., *Agrost.*, p. 14, tab. 22, fig. 5. — Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 106.

Chrysurus aureus. Spreng., *Syst. veg.*, vol. 1, p. 296. — Reich., *Fl. germ. exc.*, vol. 1, p. 36.

HAB. In tectis, in muris, in ruderatis regionis maritimæ insularum Canariensium ubique.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ australi, in Barbariâ et Oriente.

CYNOSURUS. KUNTH.

SPICULÆ 2-5-floræ, distichæ, spiculis neutris multifloris intermixtæ. Spicularum fertiliū VALVÆ CALYCINÆ 2, lineari-lanceolatæ, subulato-aristatæ, membranaceæ, subæquales, carinatæ, a flosculo inferiore haud remotæ. VALVÆ COROLLINÆ 2, membranaceæ, inferior apice mucronata, vel sub apice aristata, superior bicarinata, apice bifida. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STYLI 2, breves. STIGMATA plumosa. SQUAMULÆ 2, glabræ. CARYOPSIS glabra, libera. Spiculæ neutræ multifloræ, flosculis approximatis vel distantibus, univalvibus, valvâ mucronatâ vel aristatâ.

HERBÆ culmis cæspitosis, erectis; foliis planis; paniculis densis, spiciformibus; spiculis aliis fertilibus, aliis sterilibus pectiniformibus.

1. CYNOSURUS ECHINATUS. LINN.

C. paniculâ coarctatâ, ovatâ, secundâ; spiculis fertilibus subbifloris; flosculis calyce brevioribus; valvâ corollinâ inferiore longe aristatâ; spicularum sterilium valvis lanceolato-linearibus, scariosis, carinâ scabris, subapproximatis, inferioribus longiuscule, superioribus brevius aristatis.

Cynosurus echinatus. Linn.! *Sp. pl.*, p. 105. — Sibth. et Smith, *Fl. græc.*, vol. 1, p. 61, tab. 78. — Host, *Gram. austr.*, vol. 2, p. 67, tab. 95. — Dec., *Fl. franç.*, vol. 3, p. 75. — Schrad., *Fl. germ.*, vol. 1, p. 315. — Kunth, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 388. — Guss., *Fl. sic. prodr.*, vol. 1, p. 86, et *Syn. Fl. sic.*, vol. 1, p. 107. — Bert., *Fl. ital.*, vol. 1, p. 586. — Desf., *Fl. atl.*, vol. 1, p. 81. — Parl., *Fl. palerm.*, vol. 1, p. 142.

Chrysurus echinatus. Roem. et Schult., *Syst. veg.*, 2, p. 806. — Ten., *Fl. nap.*, vol. 3, p. 67.

Chrysurus giganteus. Ten.! *Syll.*, p. 37.

HAB. In siccis insularum Canariensium.

DISTR. GEOGR. In Europâ asutrali, in Oriente, in Caucaso et Montevideo.

2. CYNOSURUS ELEGANS. DESF.

C. paniculâ ovatâ, laxâ, secundâ; spiculis fertilibus subbifloris; flosculis calyce subæqualibus; valvâ corollinâ inferiore longe aristatâ; spicularum sterilium valvis lineari-lanceolatis, inferioribus longiuscule aristatis, distantibus, superioribus approximatis, brevius aristatis.

Cynosurus elegans. Desf.! *Fl. atl.*, vol. 1, p. 82. — Pers., *Syn.*, vol. 1, p. 87. — Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 108. — Bert., *Fl. ital.*, vol. 1, p. 588. — Kunth, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 389. — Parl., *Fl. palerm.*, vol. 1, p. 143.

Chrysurus elegans. Roem. et Schult., *Syst. veg.*, 2, p. 807. — Ten., *Syll.*, p. 87.

Chrysurus effusus. Link, in Schrad., *Journ. bot.*, 1799, p. 315.

Cynosurus gracilis. Viv.! *Fl. cors. diagn.*, p. 4.

Chrysurus gracilis. Moris! *Stirp. sard. Elench.*, fasc. 1, p. 50.

HAB. In fissuris rupium Roques sive Riscos de Guimar.

DISTR. GEOGR. In Europâ meridionali, in Africâ boreali.

POA. REICH.

Poæ species. Linn., *Gen.*, p. 34.

SPICULÆ 2- vel pauci-floræ, distichæ, compressæ. VALVÆ CALYCINÆ 2, membranaceo-herbaceæ, subæquales, muticæ, carinato-compressæ, flosculis breviores. VALVÆ COROLLINÆ 2, inferior membranaceo-herba-

cea, carinato-compressa, mutica, acuta, superior bicarinata, apice bifida. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STYLI 2, breves. STIGMATA plumosa. CARYOPSIS glabra, libera.

HERBÆ annuæ vel perennes; foliis planis; paniculis ramosis, laxiusculis vel confertis; spiculis pedicellatis, compressis; flosculis parvis, herbaceis, muticis.

1. POA BULBOSA. LINN.

P. paniculæ ovatæ contractæ ramis subgeminis solitariisque, erecto-patentibus; spiculis ovatis, 4-6-floris; flosculis villis longis involucreatis; valvâ corollinâ inferiore carinâ et margine basin versus sericeâ; culmis basi tuberascentibus; ligulis omnibus oblongis, acutis.

Poa bulbosa. Linn., *Sp. pl.*, 102. — Host, *Gram. austr.*, vol. 2, p. 47, tab. 65. — Desf., *Fl. atl.*, vol. 1, p. 74. — Dec., *Fl. franç.*, vol. 3, p. 61. — Schrad., *Fl. germ.*, vol. 1, p. 294. — Gaud., *Fl. helv.*, vol. 1, p. 246. — Guss., *Fl. sic. prodr.*, vol. 1, p. 91. — Bert., *Fl. ital.*, vol. 1, p. 534. — Parl., *Fl. pal.*, vol. 1, p. 147.

HAB. In montibus elatis insulæ Canariæ etesiarum flatui expositis (*Despréaux*).

DISTRIB. GEOGR. Species per totam Europam vulgatissima. Frequens etiam in Barbariâ, in Caucaso et Sibiariâ.

Varietatem viviparam non inveni in herbario Webbiano ex insulis Canariensibus.

2. POA TRIVIALIS. LINN.

P. paniculæ æqualis sub anthesi patentis ramis scabris, inferioribus subquinis; spiculis ovatis subtrifloris; flosculis glabris, basi villis longis, paucis complicatis; valvis calycinis corollinisque exquisite nervosis; ligulâ foliorum superiorum elongatâ, acutâ; radice fibrosâ.

Poa trivialis. Linn., *Sp. pl.*, 99. — Host, *Gram. austr.*, vol. 2, p. 45, tab. 62. — Kunth, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 352. — Schrad., *Fl. germ.*, vol. 1, p. 296. — Gaud., *Fl. helv.*, vol. 1, p. 257. — Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 96. — Bertol., *Fl. ital.*, vol. 1, p. 538. — Parl., *Fl. pal.*, vol. 1, p. 150.

HAB. In herbis et ad vias.

DISTRIB. GEOGR. Crescit in universâ Europâ, in Caucaso, in Japoniâ et in Americâ meridionali.

3. POA ANNUA. LINN.

P. paniculæ subsecundæ patentis ramis inferioribus subgeminis; spiculis subquinquefloris; flosculis basi liberis; valvâ corollinâ inferiore ad nervos inferne sericeâ; ligulâ oblongâ.

Poa annua. *Linn. Sp. pl.*, 96. — *Host, Gram. austr.*, vol. 2, p. 46, tab. 64. — *Dec., Fl. franç.*, vol. 3, p. 56. — *Schrad., Fl. germ.*, vol. 1, p. 304. — *Gaud., Fl. helv.*, vol. 1, p. 242. — *Guss., Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 95. — *Bertol., Fl. ital.*, vol. 1, p. 529. — *Parl., Fl. palerm.*, vol. 1, p. 152. — *Kunth, Enum. pl.*, vol. 1, p. 349.

HAB. Ad vias in herbidis, in ruderatis ubique.

DISTRIB. GEOGR. Species vulgatissima in totâ Europâ, nec non in Americâ, Africâ, Caucaso, etc.

ERAGROSTIS. PALIS. DE BEAUV.

SPICULÆ 5-multi-floræ; eorum axis persistens, non articulatim secedens; flosculis distichis, imbricatis. VALVÆ CALYCINÆ 2, membranaceo-scariosæ, subæquales, concavæ, carinatæ, muticæ, flosculo proximo breviores. VALVÆ COROLLINÆ 2, inferior membranaceo-scariosa, concavo-ventricosa, carinata, mutica, obtusa, trinervis, superior bicarinata, apice obtusa vel emarginata. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STYLI 2, breves. STIGMATA plumosa. CARYOPSIS ovato-subrotunda, glabra, libera.

HERBÆ culmis cæspitosis; foliis planis; paniculis confertiusculis; spiculis pedicellatis, compresso-ventricosus, linearibus, multifloris, muticis.

1. ERAGROSTIS POÆOIDES. PALIS. DE BEAUV.

E. paniculæ æqualis patentis ramis ad basin nudis; spiculis multifloris, linearibus, angustissimis; valvâ corollinâ inferiore obtusâ; vaginis ore pilosis.

Eragrostis poæoides. Palis. de Beauv., Agrost., p. 71. — *Roem. et Schult., Syst. veg.*, vol. 2, p. 574. — *Guss., Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 102. — *Parl., Fl. palerm.*, vol. 1, p. 160.

Eragrostis poæiformis. Link, H. R. Berol. descript., vol. 1, p. 88.

Poa Eragrostis. Linn. *Sp. pl.*, 110. — Host, *Gram. austr.*, vol. 2, p. 50, tab. 69. — Kunth, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 332. — Bert., *Fl. ital.*, vol. 1, p. 554.

HAB. In herbidis regionis maritimæ insularum Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ mediâ et australi, in Barbariâ, in Americâ boreali, in Mexico, in Indiâ Orientali alibique.

BRIZA. LINN.

SPICULÆ multifloræ, flosculis imbricato-distichis. VALVÆ CALYCINÆ 2, membranaceæ, subæquales, subrotundæ, concavæ, muticæ, flosculo proximo breviores vel sublongiores. VALVÆ COROLLINÆ 2, membranaceæ, valde inæquales, inferior ampla, subrotunda, basi cordata, concava, inflato-ventricosa, mutica, superior suborbiculata, apice obtusa, bicarinata. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STYLI 2, breves. SQUAMULÆ 2, glabræ. CARYOPSIS compressa, obovata, glabra, libera.

HERBÆ foliis planis; paniculis laxis; spiculis nutantibus, tremulis, ventricosis, nitidis, pedicellatis.

1. BRIZA MAXIMA. LINN.

B. paniculæ secundæ apice nutantis ramis capillaribus, subsimplicibus; spiculis amplis, ovatis, sub-15-floris; valvis calycinis flosculo proximo brevioribus.

Briza maxima. Linn., *Sp. pl.*, 103. — Desf., *Fl. atl.*, vol. 1, p. 77. — Dec., *Fl. franç.*, vol. 3, p. 66. — Schrad., *Fl. germ.*, vol. 1, p. 310. — Kunth, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 371. — Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 104. — Parl., *Fl. pal.*, vol. 1, p. 161. — Bert., *Fl. ital.*, vol. 1, p. 565.

Briza monspessulana. Gouan, *H. Monsp.*, p. 45. — Allion., *Fl. ped.*, vol. 2, p. 248.

Briza rubra. Lamk., *Ill.*, vol. 4, p. 187. — Kunth, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 371.

Briza pulchella. Kunth, *l. c.*

Zarzillos seu *Trembladera* Canariensium.

HAB. In graminosis insularum Canariensium frequens.

DISTRIB. GEOGR. Planta per totam Europam diffusa crescit etiam in Indiâ, et ad Cap. Bonæ Spei.

Obs. *Briza monspessulana*, Gouan, ex speciminibus monspeliensibus, et *Briza pulchella*, Kunth, ex canariensibus a *Briza maximâ* Linnæi non differunt, nisi spiculis sub-5-floris, unde spiculæ subrotundo-ovatæ videntur. Calyces sæpe purpurascentes in *Brizâ maximâ* et in omnibus synonymis. *Briza rubra* Larmarckii, ex specimine ejusdem in herbario Lessertiano, *Brizam maximam* flosculis margine purpurascentibus vel rubris tantum refert. Rectissime cl. Candolleus cum *Brizâ maximâ* in Florâ gallicâ conjunxit.

2. BRIZA MINOR. LINN.

B. paniculae compositae diffusae ramis capillaribus, trichotomis; spiculis parvis, deltoideis, 5-7-floris; calyce flosculis inferioribus sublongiore; ligula elongata.

Briza minor. Linn. *Sp. pl.*, 102. — Sibth. et Smith, *Fl. græc.*, vol. 1, p. 58, tab. 74. — Host, *Gram. austr.*, vol. 2, p. 22, tab. 28. — Kunth, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 372. — Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 104. — Parl., *Fl. pat.*, vol. 1, p. 163. — Bert., *Fl. ital.*, vol. 1, p. 561. — Desf., *Fl. atl.*, vol. 1, p. 77.

Briza virens. Linn. *Sp. pl.*, 103. — All., *Fl. ped.*, 2, p. 247. — Ten., *Fl. nap.*, 3, p. 76.

HAB. Cum præcedente.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ meridionali communis, in Ægypto, in Peruvia, in Brasiliâ, ad Cap. Bonæ Spei.

Obs. Confer observationes nostras in *Fl. pal.*, vol. 1, p. 164.

SERRAFALCUS. PARL.

SPICULÆ etiam defloratæ superne angustiores, multifloræ, flosculis compresso-turgidis, subventricosis, oblongis, imbricatis. VALVÆ CALYCINÆ subæquales, membranaceæ, concavæ, ovato-oblongæ, acutæ, muticæ, alterâ 3-5-nervi, alterâ 7-9-nervi, flosculo proximo breviores. VALVÆ COROLLINÆ inæquales, membranaceæ, inferior ovato-oblonga, concava, compresso-turgida, sub apice integro vel bifido breviter aristata, aristis rectis vel arefactione intorto-divaricatis; valva superior apice obtusa, bicarinata; carinis setis rigidis remote ciliatis. STAMINA 3. OVARIIUM glabrum, superne pilosum. STYLI 2, breves, terminales. STIGMATA subsessilia, plumosa. SQUAMULÆ 2, oblongæ, obtusæ, integræ, glabræ. CARYOPSIS oblonga, externe convexa, interne concava et fere cymbæformis, sulco longitudinali exarata, glabra, apice pilosa, valvis corollinis adhærens.

HERBÆ foliis planis; paniculis erectis; spiculis turgidis, superne angustioribus, breviter aristatis; flosculis oblongis, imbricatis.

1. SERRAFALCUS MOLLIS. PARL.

S. paniculâ erectâ, compositâ, demum contractâ; spiculis ovato-oblongis, 6-10-floris, pubescentibus; flosculis aristatis: aristis rectis, valvâ corollinâ inferiore apice acute bifidâ

et valvam superiorem conspicue superante longitudine æqualibus; foliis vaginisque pubescentibus.

Serrafalcus mollis. *Parl., Rar. pl. sic. fasc. 2, p. 11, et Plant. nov., p. 75, et Fl. palerm., vol. 1, p. 169.* — *Babingt., Man. of British Botany, p. 375.*

Bromus mollis. *Linn., Sp. pl., 112.* — *Host, Gram. austr., vol. 1, p. 16, tab. 19.* — *Schrad., Fl. germ., vol. 1, p. 351.* — *Gaud., Fl. helv., vol. 1, p. 315.* — *Kunth, Enum. pl., vol. 1, p. 413.* — *Guss., Fl. sic. syn., vol. 1, p. 73.* — *Bert., Fl. ital., vol. 1, p. 662.*

β. *Nanus.* Culmo brevi paucifloro.

Bromus nanus. *Weig., Obs., 8, tab. 1, fig. 3.*

Serrafalcus mollis = nanus. *Parl., l. c.*

HAB. In siccis insularum vulgaris.

DISTRIB. GEOGR. Vulgatissimus in totâ Europâ. Crescit etiam in Caucaso, Chili et Montevideo.

2. SERRAFALCUS LANCEOLATUS. PARL.

S. paniculâ erectâ, subsimplici, strictâ; spiculis 10-16-floris, subteretibus, lanceolatis, pedunculo longioribus, glabris; flosculis aristatis: aristis ab apice recessis, arefactione subcontorto-divaricatis, valvâ corollinâ inferiore apice bifidâ et valvam superiorem conspicue superante sublongioribus; vaginis pubescentibus.

Serrafalcus lanceolatus. *Parl., Rar. pl. sic. fasc. 2, p. 18, et Pl. novæ, p. 80, et Fl. pal., vol. 1, p. 171.*

Bromus lanceolatus. *Roth, Catal. bot., vol. 1, p. 415.* — *Roem. et Schult., Syst. veg., vol. 2, p. 664.* — *Guss., Fl. sic. syn., vol. 1, p. 75.* — *Bert., Fl. ital., vol. 1, p. 664.*

Bromus macrostachys. *Desf., Fl. atl., vol. 1, p. 96.*

β. Spiculis pubescentibus. *Parl., Fl. pal., vol. 1, p. 171.*

Bromus macrostachys. *Guss., Fl. sic. syn., vol. 1, p. 76.*

Bromus lanuginosus. *Poir., Dict. encycl. suppl., vol. 1, p. 703.*

Bromus divaricatus. *Rohd. — Lois., in Journ. de bot., vol. 2, p. 214.* — *Dec., Fl. franç. suppl., p. 276.*

HAB. In valle *Afur* insulæ Tenerifiæ.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ meridionali et in Africâ boreali.

Obs. Confer observationes nostras in *Fl. pal., vol. 1, p. 172.*

BROMÛS. PARL.

SPICULÆ multifloræ, superne semper latiores, flosculis compresso-carinatis, superne attenuato-acuminatis, remotiusculis. VALVÆ CALYCINÆ 2, subæquales, membranacæ, compresso-carinatae, acuminatae, alterâ

minore uninervi, superiore 3-5-nervi. VALVÆ COROLLINÆ 2, membranaceæ, inferior major, compresso-carinata, apice bifida, vel raro subintegra, sub apice plerumque longe vel longissime aristata, aristis rectis, raro arefactione intorto-recurvis, superior brevior, acuminata, integra, bicarinata, carinis ciliatis. STAMINA 3, raro 2, vel 1. OVARIUM glabrum, apice pilosum. STYLI 2, breves. STIGMATA subsessilia, plumosa. CARYOPSIS canaliculata, glabra, apice pilosa, valvis corollinis adhærens.

HERBÆ foliis planis; paniculis nutantibus; spiculis compressis, basi angustatis, pedicellatis, scabris, longe aristatis; flosculis remotiusculis.

1. BROMUS MADRITENSIS. LINN.

B. paniculæ subsimplicis strictæ apice subnutantis ramis brevibus; spiculis 8-12-floris; flosculis diandris, aristatis, aristis rectis valvâ corollinâ inferiore obsolete septemnervi subæqualibus; foliis glabris vel subvillosis.

Bromus madritensis. Linn. ! *Sp. pl.*, 414. — *Biv.*, *Cent.*, 2, p. 14. — *Host*, *Gram. austr.*, vol. 1, p. 14, tab. 17. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 78. — *Parl.*, *Rar. pl. sic. fasc.* 2, p. 7, et *Pl. nov.*, p. 65, et *Fl. palerm.*, vol. 1, p. 177. — *Kunth*, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 419.

Bromus diandrus. *Smith*, in *Trans. of the Linn. soc.*, vol. 4, p. 296, et *Fl. brit.*, vol. 1, p. 135.

Bromus scaberrimus. *Ten.* ! *Fl. nap.*, vol. 3, p. 89, tab. 105, et *Syll.*, p. 48. — *Kunth*, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 421. — *Bert.*, *Fl. ital.*, vol. 1, p. 676.

Bromus sterilis. *Guss.*, *Fl. sic. prodr.*, 1, p. 118.

HAB. In siccis Teneriffæ.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ australi et in Africâ boreali.

Obs. Species nostra est certe planta Linnæi ex ejus herbarii inspectione, nec ab illâ ullo modo differt *Bromus scaberrimus* Tenorii. Specimina *Bromi madritensis* ex seminibus Cavanillesianis olim nata, quæ in herbario Bertoloniano asservantur, à nostrâ plantâ non differunt : spiculæ videntur tantum paulo latiores, sed in *Bromo madritensi* nunc angustiores nunc paulo latiores sunt. Cæterum exemplaria herbarii Bertolonii sunt culta, et spiculæ nondum bene florescentes. Specimina postea *Bromi madritensis*, quæ prope Madritum lecta mihi benevole communicaverunt Carrenus et Reuterus, nec non illa quæ pluribus in herbariis visa sunt, viciniisque Madriti provenientia, plantam nostram Canariensem ut et Italicam exacte referunt.

2. BROMUS GUSSONII. PARL.

B. paniculæ laxiusculæ apice nutantis ramis subverticillatis, elongatis, scabris, villosis, inferioribus longioribus subdivisis; spiculis subsexfloris, crassissimis, scaberrimis; flosculis longe aristatis, aristis rectis valvâ corollinâ inferiore lanceolatâ, profunde bifidâ,

plus quam duplo longioribus; valvâ corollinâ superiore inferiore dimidio brevior; culmis scabriusculis, villosis.

Bromus Gussonii. *Parl., Pl. rar. sic., fasc. 2, p. 8, et Plant. nov., p. 66, et Fl. palerm., vol. 1, p. 178.*
— *Guss., Fl. sic. syn., vol. 1, p. 79.*

Bromus maximus. *Guss., Fl. sic. prodr., 1, p. 116, non Desf.*

Bromus maximus var. *α.* *Bert., Fl. ital., vol. 1, p. 678.*

Bromus sterilis? *Guss., Fl. sic. prodr. suppl., vol. 1, p. 27.*

HAB. Prope Sanctam Crucem ad *Barranco Santo*, nec non in littore *Realejo* in insulâ Teneriffâ.

DISTRIB. GEOGR. In ambitu maris Mediterranei.

Obs. Species cum *Bromo sterilis* et *maximo* erronee confusa. Confer nostrum rariorum plantarum et haud cognitarum in Sicilia sponte provenientium fasciculum secundum, p. 8 et 9.

3. BROMUS TECTORUM. LINN.

B. paniculâ secundâ, apice nutante; spiculis 4-6-floris, villosis, pendulis; flosculis aristatis, aristis rectis valvâ corollinâ inferiore apice bifidâ subæqualibus; foliis vaginisque pubescentibus.

Bromus tectorum. *Linn., Sp. pl., 114.* — *Sibth. et Smith, Fl. græc., vol. 1, p. 65, tab. 82.* — *Host, Gram. austr., vol. 1, tab. 15.* — *Biv., Cent., 2, p. 15.* — *Parl., Pl. rar. fasc., 2, p. 10, et Pl. nov., p. 69, et Flor. pal., vol. 1, p. 181.* — *Guss., Fl. sic. syn., vol. 1, p. 77.* — *Bert., Fl. ital., vol. 1, p. 680.*

HAB. In *Fuente del Malabrigo* insule Teneriffæ.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ mediâ et meridionali, in Caucaso, in Arabiâ, in Sibiâ.

4. BROMUS RUBENS. LINN.

B. paniculâ contractâ, ovatâ, erectâ; spiculis subsexfloris, scabris, villosis, glabrisve; flosculis aristatis, aristis rectis valvâ corollinâ inferiore exquisite nervosâ apiceque breviter bifidâ longioribus; valvâ corollinâ inferiore superiore brevior; foliis vaginisque pubescentibus.

Bromus rubens. *Linn., Sp. pl., 114.* — *Sibth. et Smith, Fl. græc., vol. 1, p. 66, tab. 83.* — *Desf., Fl. atl., vol. 1, p. 94.* — *Dec., Fl. franç., vol. 3, p. 73, et vol. 5, p. 778.* — *Guss., Fl. sic. syn., vol. 1, p. 80.* — *Bert., Fl. ital., vol. 1, p. 682.*

HAB. In Sancta Cruce.

DISTR. GEOGR. In Europâ meridionali et in Africâ boreali.

VULPIA. GMELIN.

SPICULÆ superne latiores, multifloræ, flosculis attenuato-acuminatis, longe aristatis, remotiusculis. VALVÆ CALYCINÆ 2, valdè inæquales, membranaceæ, superior major, acuminato-aristata, carinata, inferior multo minor et quandoque subnulla. VALVÆ COROLLINÆ inæquales vel subæquales, membranaceæ, inferior compresso-carinata, apice longe aristata, aristis rectis, superior minor, acuminata, apice acute bifida vel bidentata, bicarinata. STAMINA 1-3. OVARIUM glabrum. STYLI 2, breves. STIGMATA subsessilia, plumosa. SQUAMULÆ 2, oblongæ, acutiusculæ, integræ. CARYOPSIS oblonga, compressa, plana, interne concaviuscula, valvâ corollinâ superiore adhærens.

HERBÆ culmis cæspitosis; foliis subsetaceis; paniculis spiciformibus, strictis, secundis; spiculis breviter pedicellatis; pedicellis incrassatis, subclavatis.

1. VULPIA MYURUS. GMEL.

V. paniculæ spiciformis, elongatæ, secundæ, apice nutantis, ramis inferioribus divisis; spiculis longiuscule pedicellatis, compressis, subsexfloris; valvâ calycinâ superiore carinâ apicem versus scabrâ, alterâ plus quam duplo longiore; valvâ corollinâ inferiore anguste lineari, scabrâ, glabrâ, obsolete quinquenervi, apice aristatâ, aristâ flosculis subduplo longiore; valvâ corollinâ superiore longitudine æquali, utrinque ad margines breviter ciliolatâ; foliis setaceis, convolutis.

Vulpia Myurus. Gmel., *Fl. bad.*, vol. 1, p. 8. — Link, *H. Berol. descr.*, vol. 1, p. 146, et vol. 2, p. 271. — Parl., *Plant. nov.*, p. 46, et *Fl. palerm.*, vol. 1, p. 186.

Festuca Myurus. Linn., *Sp. pl.*, 109. — Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 85. — Host, *Gram. austr.*, vol. 2, p. 66, tab. 93. — Dec., *Fl. franç.*, vol. 3, p. 54. — Schrad., *Fl. germ.*, vol. 1, p. 327. — Kunth, *Enum. plant.*, vol. 1, p. 396. — Bertol., *Fl. ital.*, vol. 1, p. 636.

Vulpia Pseudo-myurus. Reich., *Fl. germ. exc.*, vol. 1, p. 37.

Festuca Pseudo-myurus. Soyier-Willem., *Obs. sur quelq. plant. de France*, p. 13.

HAB. In siccis Teneriffæ usque ad altitudinem 6000 pedum et in Canariâ usque ad altitudines *la Cumbre* dictas.

DISTR. GEOGR. In totâ Europâ et in Americâ.

Obs. Confer Parl., *Pl. nov.*, p. 48.

FESTUCA. PARL.

Parl., Fl. palerm., vol. 1, p. 198.

Festucæ species. *Linn., Gen., p. 39.* — *Kunth, Enum. pl., vol. 1, p. 398.*
— *Endl., Gen. pl., p. 99.*

Festuca et Schœnodorus. *Palis. de Beauv., Agrost., p. 99.*

Schœnodorus. *Link, H. R. Berol. descr., 1, p. 171.*

SPICULÆ 3-multi-floræ, flosculis muticis vel breviter aristatis. VALVÆ CALYCINÆ 2, parum inæquales vel subæquales, membranaceæ, muticæ, flosculis breviores. VALVÆ COROLLINÆ 2, subæquales, membranaceæ vel subcoriaceæ, inferior concavo-carinata, apice integra vel sub apice emarginato breviter aut brevissime aristata, vel mutica, superior acuta, bifida vel bidentata, bicarinata, carinis ciliolatis vel ciliatis. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STYLI 2, breves, terminales. STIGMATA plumosa. CARYOPSIS oblonga, glabra, externe convexa, interne concaviuscula, valvis corollinis adhærens.

HERBÆ foliis convolutis, elongatis; paniculâ strictâ; spiculis 3-4-floris, pallidis.

1. FESTUCA FILIFORMIS. SM.

F. paniculæ strictæ ramis solitariis tomentoso-velutinis; spiculis 3-4-floris, flosculo terminali tabescente; valvis calycinis acutiusculis; valvâ corollinâ inferiore integrâ, mucronato-subaristatâ, superiore apice bifidâ; foliis junceis, convolutis, rectis, culmum subæquantibus.

Festuca filiformis. Sm., in Buch, Uebersicht der Flora auf den Canar. Ins., p. 139.

HAB. In *Barranco de Anavigo Arafo.*

DISTR. GEOGR. Species Canariensis.

DACTYLIS. LINN.

SPICULÆ multifloræ, flosculis distichis, approximatis, mucronato-aristatis. VALVÆ CALYCINÆ 2, inæquales, membranaceæ, carinatæ, apice

mucronato-aristatæ, subintortæ. VALVÆ COROLLINÆ 2, longitudine sub-
æquales, membranaceæ, inferior carinato-compressa, ex apice integro
vel emarginato mucronato-aristata, superior apice bifida, bicarinata,
carinis ciliatis. STAMINA 3. OVARIVM glabrum. STYLI 2, terminales, bre-
ves. STIGMATA plumosa. SQUAMULÆ 2, glabræ, bifidæ. CARYOPSIS glabra.

HERBÆ perennes; foliis planis, carinatis; paniculis ramosis, glomera-
tis; spiculis compressis.

1. DACTYLIS GLOMERATA, β HISPANICA.

D. paniculæ compositæ secundæ ramis abbreviatis; spiculis glomeratis, subtrifloris;
valvâ corollinâ inferiore quinquenervi, carinâ villosa-ciliatâ; foliis linearibus, glauces-
centibus.

Dactylis hispanica. Roth, *Catal. bot.*, vol. 1, p. 8. — Willd., *Enum.*, vol. 1, p. 111. — Roem. et
Schult., *Syst. veg.*, vol. 2, p. 626. — Kunth, *Enum. plant.*, vol. 1, p. 386.

HAB. Circa oppidum *Orotava*.

DISTRIB. GEOGR. In Europâ meridionali.

2. DACTYLIS SMITHII. LINK.

D. paniculæ compositæ; secundæ ramis abbreviatis; spiculis glomeratis, 8-12-floris;
valvâ corollinâ externâ 5-nervi, carinâ scabrâ; foliis planis, confertiusculis; culmis repen-
tibus.

Dactylis Smithii. Link, in Buch, *Ubers. der Flora auf den Canar. Ins.*, p. 139.

Dactylis fasciculata. C. Smith.

Poa Smithii. Kunth, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 324.

HAB. In rupestribus altioribus regionis sylvosæ ad *Realejos*, *Bajamar*, *Taganana*,
propè *Tigaiga* et alibi, in jugis borealibus insulæ *Teneriffæ*, necnon in insulâ *Palmâ*
Barranco de la Herradura.

DISTR. GEOGR. Species Canariensis.

Obs. Species certe *Dactylis*, nec ad *Poas* ullo modo pertinenda. Flosculi carinato-compressi, non dorso haud
carinati ut ex Kunth in sectione primâ generis *Poæ*.

EXPLICATIO TAB. 249.

1. Planta integra magn. nat.; figuræ reliquæ auctæ. 2. Culmus ad nodum sectus cum
folii vaginâ. 3. Spicula. 4. Flos arte apertus. 5. Flos junior apertus paleâ inferiore ablatâ.

6. Palea inferior. 7. Palea superior. 8. Pistillum gravidum à dorso visum. 9. Idem à ventre visum.

SCLEROCHLOA. LINK.

SPICULÆ multifloræ, flosculis distichis. VALVÆ CALYCINÆ 2, subæquales, membranaceo-coriaceæ, compresso-carinatae, muticæ, flosculo proximo breviores. VALVÆ COROLLINÆ 2, subæquales, membranaceo-coriaceæ, inferior compresso-carinata, mutica, acuta vel mucronata, superior apice bidentata, bicarinata. SQUAMULÆ 2, glabræ, integræ. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STYLI 2, brevissimi. STIGMATA plumosa. CARYOPSIS glabra, convexa, interne concava, libera.

1. SCHLEROCHLOA RIGIDA. LINK.

S. paniculæ secundæ, distichæ, coarctatæ, rigidæ rachide pedicellisque erecto-patentibus submarginatis, ad angulos serrulato-scabris; spiculis 5-11-floris; flosculis persistentibus, valvâ calycinâ alterâ crasse 3-nervi, corollinâ inferiore sub-5-nervi, acutiusculâ; foliis planis vel demum involutis; ligulâ truncato-lacerâ; culmis erectis adscendentibusve.

Sclerochloa rigida. Link, *H. R. Berol.*, vol. 1, p. 150. — Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 94. — Parl., *Fl. palerm.*, vol. 1, p. 213.

Poa rigida. Linn., *Sp. pl.*, 101. — Desf., *Fl. atl.*, vol. 1, p. 74. — Host, *Gram. austr.*, vol. 2, p. 53, tab. 65. — Bertol., *Fl. ital.*, vol. 1, p. 522.

Festuca rigida. Kunth, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 392. — Koch, *Syn. fl. germ. et heb.*, edit. 2, p. 936.

Megastachya rigida. Roem. et Schult., *Syst. veg.*, 2, p. 591.

HAB. Vulgaris in insulis Canariensibus.

DISTR. GEOGR. In Europâ australi et in Africâ boreali.

BRACHYPODIUM. PALIS. DE BEAUV.

SPICULÆ multifloræ, flosculis subimbricatis, aristatis. VALVÆ CALYCINÆ 2, inæquales, membranaceæ, multinerves, oblongo-lanceolatæ, acutæ, mucronatæ, flosculo proximo breviores. VALVÆ COROLLINÆ 2, membranaceæ, longitudine æquales, inferior oblongo-lanceolata, concava, acuta, apice integro-aristata, aristis plerumque flosculo brevioribus, superior apice truncata vel rotundata, ad carinas setulis rigidis pecti-

nato-ciliata. STAMINA 3. OVARIUM glabrum, apice pilosum. STYLI 2, breves, terminales. STIGMATA plumosa. SQUAMULÆ 2, lanceolatæ, acutæ, integræ, glabræ, margine apicem versus longiuscule ciliatæ. CARYOPSIS lineari-oblonga, glabra, externe convexa, interne sulcata, valvâ corollinâ interiore adhærens.

HERBÆ foliis planis vel involutis; culmis cæspitosis; paniculis spicatis; spiculis subsessilibus, distichis, multifloris, aristatis.

1. BRACHYPODIUM SYLVATICUM. ROEM. ET SCHULT.

B. paniculâ spicatâ, distichâ, subnutante; spiculis sub 12-floris; flosculis aristatis; aristis flosculorum superiorum valvâ longioribus; foliis planis, late linearibus; culmo simplici, erecto; radice fibrosâ.

Brachypodium sylvaticum. Roem. et Schult., *Syst. veg.*, vol. 2, p. 741. — Link, *H. R. Berol.*, vol. 1, p. 41. — Koch, *Syn. fl. germ. et helv.*, edit. 2, p. 344. — Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 70. — Parl., *Fl. palerm.*, vol. 1, p. 216.

Bromus sylvaticus. Smith, in *Trans. of the Linn. soc.*, vol. 4, p. 300.

Bromus gracilis. Weig., *Obs.*, p. 26, tab. 1, f. 11. — Ten., *Fl. nap.*, vol. 3, p. 91.

Festuca sylvatica. Huds., *Fl. angl.*, edit. 1, p. 38.

Festuca gracilis. Schrad., *Fl. germ.*, vol. 1, p. 343. — Bert., *Fl. ital.*, vol. 1, p. 644.

Triticum sylvaticum. Dec., *Fl. franç.*, vol. 3, p. 85, et vol. 5, p. 283. — Kunth, *Enum. plant.*, vol. 1, p. 445.

HAB. Ad sepes et in humidis ad *Hermingua* Gomerâ.

DISTR. GEOGR. In Europâ, Caucaso, Oriente.

2. BRACHYPODIUM DISTACHYUM. ROEM. ET SCHULT.

B. paniculâ erectâ, 1-5 spiculas gerente; spiculis 10-16-floris; flosculis aristatis; aristis valvâ longioribus; foliis planis; culmo basi geniculato, ramoso; radice fibrosâ.

Brachypodium distachyon. Roem. et Schult., *Syst. veg.*, vol. 2, p. 741. — Link, *H. R. Berol.*, vol. 2, p. 192. — Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 72. — Parl., *Fl. palerm.*, vol. 1, p. 220.

Bromus distachyos. Linn., *Sp. pl.*, 115. — Desf., *Fl. atl.*, vol. 1, p. 36.

Festuca distachya. Willd., *Enum.*, vol. 1, p. 118. — Bert., *Fl. ital.*, vol. 1, p. 651.

Festuca monostachya. Desf., *Fl. atl.*, vol. 1, p. 92, tab. 24, f. 2.

Bromus pentastachyos. Tin., *Pug.*, p. 4.

Triticum ciliatum. Dec., *Fl. franç.*, vol. 3, p. 85, et vol. 5, p. 284. — Kunth, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 447.

Trachynia distachya. Link, *H. R. Berol.*, vol. 1, p. 42.

HAB. In Teneriffâ: *San Diego del Monte*, *Barranco del Infierno* et alibi.

DISTR. GEOGR. In Europâ meridionali, in Africâ boreali et in Oriente.

Obs. *Festuca monostachya* Desf. ! plantam gracilem et unam spiculam gerentem sistit; *Bromus* vero *pentastachios* Tin., paniculam cum quinque spiculis refert.

TRIB. IX. HORDEACEÆ.

Koch, *Syn. Fl. germ. et helv.*, edit. 2, p. 950.

Hordeaceæ et Rottboelliacearum pars. *Kunth.*

AGROPYRUM. PALIS. DE BEAUV.

SPICULÆ solitariae, 5-13-floræ, raro trifloræ, flosculis distichis. VALVÆ CALYCINÆ æquales, coriaceæ, multinerves, acuminatæ vel obtusæ, integræ, muticæ vel aristatæ, flosculis breviores. VALVÆ COROLLINÆ subæquales, inferior integra, acuta vel obtusa, mutica vel aristata, superior apice obtusa, subbidentata, bicarinata. SQUAMULÆ 2, acutæ vel acuminatæ, apice ciliolatæ. STAMINA 3. OVARIUM glabrum, apice pilosum. STYLI brevissimi. STIGMATA plumosa. CARYOPSIS compressa, hinc convexiuscula, illinc concava, glabra, apice pilosa, adhærens! vel libera?

HERBA radice repente; culmis erectis, 2-3-pedalibus; foliis planis; spicâ terminali, rectâ, glaucâ; spiculis compressis, cuneato-ovatis, subimbricatis, subquinquefloris, muticis vel breviter aristatis.

1. AGROPYRUM REPENS. ROEM. ET SCHULT.

A. spicâ rectâ; spiculis subimbricatis, compressis, subcuneatis, subquinquefloris; valvis calycinis spiculâ paulo brevioribus, 5-nerviis, acuminatis; flosculis distantibus, sub anthesi erecto-patentibus; valvis corollinis acuminatis, muticis vel aristatis; foliis planis, supra scaberrimis; radice late repente.

Agropyrum repens. *Roem. et Schult.*, *Syst. veg.*, 2, p. 754. — *Presl*, *Cyp. et gram. sic.*, p. 48. — *Parl.*, *Fl. palerm.*, vol. 1, p. 230.

Triticum repens. *Linn.*! *Sp. pl.*, 128. — *Biv.*, *Ceni.*, 2, p. 71. — *Guss.*, *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 67. — *ertol.*, *Fl. ital.*, vol. 1, p. 803. — *Host*, *Gram. austr.*, vol. 2, tab. 21.

HAB. In insulâ Palmâ.

DISTR. GEOGR. In Europâ mediâ et mediterraneâ, in Sibirîâ et in Americâ.

ÆGYLOPS. LINN.

Phlei species. Scop., *Fl. carn., edit. 2, tom. 1, p. 55.*

SPICULÆ solitariae, 2-5-floræ, flore supremo tabescente. VALVÆ CALYCINÆ 2, cartilagineæ, subæquales, flosculis breviores, concavæ, multistriatæ, apice truncatæ et palmato-aristatæ vel palmato-dentatæ. VALVÆ COROLLINÆ 2, longitudine subæquales, inferior chartacea, concava, apice truncata, dentata, dentibus muticis vel aristatis, superior herbacea, bicarinata, carinis ciliatis. STAMINA 3. OVARIUM pyriforme, apice pilosum. STYLI subnulli. STIGMATA plumosa. SQUAMULÆ 2, integræ, anguste lineares, acuminatæ, pilosæ. CARYOPSIS oblonga, apice pilosa, externe convexa, interne sulco longitudinali notata, libera.

HERBA culmis cæspitosis, ascendentibus vel erectis; foliis planis; paniculâ spiciformi, ovatâ, brevi, pauciflorâ; spiculis rachi parallelis; valvis calycinis truncatis, palmato-subquadriaristatis, corollinis etiam truncatis, palmato-tridentatis, dentibus duobus vel omnibus in aristam productis.

1. ÆGYLOPS OVATA. LINN.

Æ. spicâ brevi, ovatâ, 3-4 spiculas gerente; spiculis 3-4 floris; valvis calycinis scabris, 3-4-aristatis, aristis calyce subtriplo longioribus.

Ægylops ovata. Linn. *Sp. pl.*, 1849, ex ejus herbario. — Ten., *Syll.*, p. 58. — Guss., *Syn. fl. sic.*, vol. 1, p. 53. — Parl., *Fl. palerm.*, vol. 1, p. 237. — Kunth, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 458. — Host, *Gram. austr.*, vol. 2, p. 5, tab. 5.

Phleum Ægylops. Scop., *l. c.*

Trigo de los Guanches Canariensium.

HAB. Ad margines agrorum insulæ Palmæ et in valle Tegueste Teneriffæ.

DISTR. GEOGR. In Europâ meridionali, in Oriente.

HORDEUM. LINN.

SPICULÆ ternæ, laterales masculæ vel neutræ, media hermaphrodita, omnes unifloræ, cum rudimento lineari-subulato flosculi secundi.

VALVÆ CALYCINÆ 2, subæquales, coriaceæ, bracteæformes, anguste lineari-lanceolatæ, subulato-aristatæ, canaliculatæ, subunilaterales, flosculis breviores. VALVÆ COROLLINÆ 2, inæquales, inferior major, in flosculis lateralibus mutica vel aristata, in intermedio semper aristata, superior apice bidentata, bicarinata. STAMINA 3. OVARIUM apice pilosum. STYLI nulli. STIGMATA plumosa. SQUAMULÆ 2, glabræ, vel ciliatæ, aut pilosæ. CARYOPSIS apice pilosa, oblonga, interne sulco longitudinali notata, valvis corollinis adhærens.

HERBÆ foliis planis; paniculis spiciformibus, densis; spiculis ternis in racheos dentibus, omnibus vel intermediis tantum aristatis.

1. HORDEUM MURINUM. LINN.

H. spicâ latiusculâ, vaginis folii supremi basi involucreatâ; valvis calycinis flosculi intermedii lineari-setaceis, ciliatis, flosculorum lateralium exteriori setaceâ, scabrâ, interiori lineari-setaceâ, uno latere ciliatâ; flosculis lateralibus masculis vel neutris, omnibus æqualiter aristatis; radice perenni.

Hordeum murinum. Linn., *Sp. pl.*, 126. — Desf., *Fl. atl.*, vol. 1, p. 112. — Kunth, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 456. — Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 43. — Parl., *Fl. pal.*, vol. 1, p. 243. — Host, *Gram. austr.*, vol. 1, tab. 32.

HAB. In siccis et ad vias insulæ Teneriffæ.

DISTR. GEOGR. In Europâ mediâ et meridionali, in Oriente, in Africâ boreali necnon in Capite Bonæ Spei et in Montevideo.

2. HORDEUM MARITIMUM. WITH.

H. spicâ brevi, basi vaginis foliis supremi cinctâ vel exsertâ; valvâ calycinâ interiori flosculorum lateralium subulato-semilanceolatâ, reliquis setaceis; flosculis lateralibus masculis vel neutris, omnibus aristatis; radice annua.

Hordeum maritimum. With., *Bot. arrang.*, p. 72. — Flor. dan., tab. 1632. — Host, *Gram. austr.*, vol. 1, p. 27, tab. 34. — Koch, *Syn. fl. germ. et helv.*, edit. 2, p. 956. — Kunth, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 456. — Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 63. — Parl., *Fl. palerm.*, vol. 1, p. 244.

Hordeum secalinum. Guss., *Pl. rar.*, p. 51, tab. 11, et *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 63, non Schreb.

HAB. In Teneriffâ ad oppidum Lagunense. Bourgeau exsicc. n. 486.

DISTR. GEOGR. In Europâ mediâ et meridionali, in Asiâ occidentali et in Americâ boreali.

LOLIUM. LINN.

SPICULÆ solitariae, 3-multiflorae, distichae. VALVA CALYCINA 1, in spiculâ terminali tantùm duplex, herbacea, canaliculata, multinervis, mutica, spiculâ brevior vel longior. VALVÆ COROLLINÆ 2, herbaceae vel subcartilagineae, inaequales, inferior concava, mutica aut sub apice aristata, aristâ unicâ rectâ, superior bicarinata, apice bifida. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STYLI brevissimi. STIGMATA plumosa. SQUAMULÆ 2, acutae, glabrae, integræ vel dentatae. CARYOPSIS oblonga, glabra, externe convexa, interne unisulcata, valvæ corollinæ superiore raro utrisque valvis adhærens.

HERBÆ radice fibrosâ; culmis cæspitosis, erectis vel ascendentibus; foliis planis; spiculis in racheos excissuris alterne sessilibus, compressis aut subturgidis; calycibus in spiculis lateralibus univalvibus, in spiculâ terminali bivalvibus; flosculis muticis vel aristatis, aristis rectis, brevibus.

1. LOLIUM ITALICUM. ALEX. BRAUN.

L. spicâ rectâ, subgracili; spiculis lanceolatis, 7-9-floris, calyce longioribus; flosculis aristatis; foliis novellis convolutis, radice culmos florentes; fasciculosque foliorum steriles agente, perenni.

Lolium italicum. Alex. Braun, in *Regensb. bot. zeit.*, vol. 17, p. 241. — Koch, *Syn. fl. germ. et helv.*, edit. 2, p. 956.

Lolium Boucheanum. Kunth, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 436.

Lolium perenne γ. Bert., *Fl. ital.*, vol. 1, p. 757.

HAB. In Teneriffâ.

DISTR. GEOGR. In Europâ mediâ et meridionali.

Obs. A *Lolio perenni*, cui valde affine, differt flosculis aristatis et foliis novellis, admonentibus Braunio et Kochio, convolutis.

2. LOLIUM GRACILE. PARL.

L. spicâ gracili, rectâ; spiculis linearibus, gracilibus, subnovemfloris, calyce elongato subæqualibus vel brevioribus; flosculis distantibus, aristatis, aristis flosculo subduplo longioribus; foliis planis; radice fasciculis foliorum sterilibus destituta.

HAB. In *Paso del Pino, Barranco dell' Acqua Graimar.*

DISTR. GEOGR. Species Canariensis.

Obs. Species ab omnibus hujus generis spiculis linearibus, gracilibus, una cum calyce elongatis, flosculis distantibus in axi flexuoso, longe aristatis, satis superque distincta. Tantum *Lolia subulata* Vis., affinis, à quo spica nec subulata nec longissima, spiculis multifloris non trifloris, linearibus non oblongo-lanceolatis, flosculis longe aristatis non muticis, aliisque notis, abunde diversa.

LEPTURUS. R. BR.

Rottbollaë species. *Linn. fil., Suppl., p. 13.*

Ægylopsis species. *Linn., Sp. pl., 1490.*

Ophiuri species. *Link, H. R. Berol. descr., 2, p. 171.*

Monerma. *Palis. de Beauv., Agrost., p. 117, tab. 20, fig. 10. — Roem. et Schult., Syst. veg., vol. 2, p. 48. — Presl, Cyp. et gram. sic., p. 52.*

SPICULÆ solitariæ, unifloræ vel cum rudimento floris secundi, in racheos excavationibus immersæ, sessiles. VALVÆ CALYCINÆ 2, vel in spiculis terminalibus calyx univalvis et tantum in spiculâ terminali bivalvis, cartilagineæ, subæquales, acutæ, flosculum includentes et superantes. VALVÆ COROLLINÆ 2, subæquales, membranaceo-hyalinæ, inferior superiorem bicarinatam amplectens. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STYLI 2, subnulli. STIGMATA plumosa. SQUAMULÆ 2, integræ, acutæ, glabræ. CARYOPSIS oblongo-linearis, externe convexa, interne unisulcata, glabra, libera!

HERBÆ culmis cæspitosis, decumbentibus vel erectis; foliis planis, anguste linearibus; spicis cylindricis, strictis, rectis aut recurvis; spiculis solitariis, in racheos excavationibus immersis, muticis, sub anthesi plerumque patentibus.

1. LEPTURUS CYLINDRICUS. TRIN.

L. spicâ tereti, crassâ, subrectâ; calyce ensiformi, sub anthesi patente, corollam parum superante.

Lepturus cylindricus. Trin., Fund. agrost., p. 123. — Reich., Fl. germ. exc., vol. 1, p. 16. — Koch, Syn. fl. germ. et helv., edit. 2, p. 959. — Parl., Fl. pal., vol. 1, p. 260.

Lepturus subulatus. *Kunth, Enum. pl., vol. 1, p. 462.*

Ophiurus subulatus. *Link, H. Berol. descr., vol. 1, p. 3.*

Ophiurus cylindricus. *Link, H. Berol. descr., vol. 1, p. 171.*

Rottbollia cylindrica. *Willd., Sp. pl., vol. 1, p. 464.* — *Guss., Fl. sic. syn., vol. 1, p. 56.* — *Bert., Fl. ital., vol. 1, p. 260.*

Rottbollia subulata. *Savi! Due cent., p. 35, et in Nuovo giorn. dei lett. di Pisa, anno 1806, p. 230, et Bot. etrusc., vol. 1, p. 27.* — *Ten.! Fl. nap., vol. 3, p. 104, et Syll., p. 53.*

Monerma subulata. *Palis. de Beauv., Agrost., p. 117.* — *Roem. et Schult., Syst. veg., vol. 2, p. 799.* — *Presl, Cyp. et gram. sic., p. 52.*

HAB. In valle Sanctæ Crucis, in *Guimar* atque alibi in *Teneriffa*, in *Ioletà*, in lapidicinis petræ colantis et alibi in *Canarià*, necnon in *Palmà* in ipsis mortariis lapideis quæ aquam stillatim emittunt.

DISTR. GEOGR. In Europâ meridionali et in Promontorio Bonæ Spei.

TRIB. X. *ANDROPOGONEÆ*. *KUNTH, Enum., vol. 1, p. 470.*

TRICHOLÆNA. *SCHRAD.*

SPICULÆ solitariae, 1-2-floræ, flosculo inferiore masculo, univalvi, superiore hermaphrodito, bivalvi. VALVÆ CALYCINÆ æquales, membranaceæ, muticæ, flosculis longiores, extus villis sericeis longis vestitæ. VALVÆ COROLLINÆ muticæ, floris hermaphroditi coriaceæ, valva floris masculi membranacea. STAMINA 3. STYLI 2, elongati. STIGMATA aspergilliformia. CARYOPSIS glabra, libera.

HERBA culmis cæspitosis; foliis anguste-linearibus; paniculâ erectâ, speciosâ; spiculis parvis, solitariis; calycibus villis sericeis longis vestitis; flosculis parvis, muticis; stigmatibus purpurascensibus.

Obs. Genus in *Andropogoneis* ob valvas floris hermaphroditi coriaceas certè singulare, quo caractere ad *Paniceas* accedit, sed ab illis differt valvis calycinis æqualibus, stigmatibus aspergilliformibus, etc.

1. *TRICHOLÆNA TENERIFFÆ*. *PARL.*

T. paniculâ patente, demum contractâ; spiculis 1-2-floris; foliis anguste-linearibus, convolutis.

Saccharum Teneriffæ. *Linn. fil., Suppl., p. 106.* — *Sibth. et Smith, Fl. græc., p. 39, tab. 53.* — *Biv., Rar. pl. sic. manip., 4, p. 5, tab. 1.* — *Guss., Fl. sic. syn., vol. 1, p. 159.* — *Bert., Fl. ital., vol. 1, p. 328.*

Panicum Teneriffæ. *R. Brown, Prodr., 1, p. 39.* — *Kunth, Enum. plant., vol. 1, p. 98.*

Panicum villosum. *Presl, Cyp. et gram. sic.*, p. 18.

Agrostis plumosa. *Ten., Fl. nap. suppl.*, 3, p. 379.

Tricholœna micrantha. *Schrad., in Roem. et Schult., Syst. veg. mant.*, 2, p. 163.

HAB. In rupestribus siccis et in torrentium glareis regionis inferioris insularum Teneriffæ et Canariæ.

DISTR. GEOGR. In collibus ambitus maris Mediterranei regionis meridionalis. In Calabria et in Sicilia.

RADIX fibrosa, fibris crassiusculis, albidis, pubescentibus. CULMI cæspitosi, ascendentes, glabri, teretes, striati, superne aliquo tractu nudi, nunc semipedales, nunc pedales et ultra, ramosi. FOLIA anguste linearia, 1 1/2-2 pollices fere longa, acuminata, glabra, striata, margine tantum scabriuscula. VAGINÆ striatæ, laxiusculæ, subpilosæ. Ligulæ loco villorum series. PANICULA terminalis, erecta, 2-4 pollices longa, flexuosa, sub anthesi patens, demum contracta, speciosa. RACHIS striata, glabra, flexuosa. Paniculæ rami capillares, purpurascens, glabri, fasciculati, fasciculis alternis, longitudine inæquales, divisi, flexuosi. SPICULÆ parvæ, solitariae, 1-2-floræ, flosculo hermaphrodito, altero masculo. VALVÆ CALYCINÆ æquales, membranaceæ, oblongo-lanceolatae, acutæ, flosculis longiores, extus villis longis sericeis vestitæ. Flosculi hermaphroditi valvæ calycinæ glabræ, nitidæ, oblongæ, acutiusculæ, subæquales, altera exteriori convexa, latiore, interiorem amplexante. ANTHERÆ 3, luteæ. STIGMATA duo, aspergilliformia, purpurascens. Flosculi masculi valva membranacea, apice obtusa et lacera, utrinque ad marginem inflexum nervo viridi ciliato instructa. ANTHERÆ tres, luteæ.

ANDROPOGON. LINK.

Andropogonis species. *Linn., Gen.*, p. 540. — *Kunth, Enum. pl.*, vol. 1, p. 485. — *Endl., Gen. pl.*, p. 108.

SPICULÆ geminæ, unifloræ, inferior sessilis, hermaphrodita, superior pedicellata, mascula vel neutra. VALVÆ CALYCINÆ 2, coriaceæ, subæquales, apice integræ, muticæ, flosculis longiores. VALVÆ COROLLINÆ 2, hyalino-membranaceæ, inæquales; valva altera flosculi hermaphroditi apice subbidentata, aristata, aristâ articulatâ, basi contortâ, demum refractâ; in flosculo spiculæ superioris corolla univalvis vel bivalvis, mutica. STAMINA 3. OVARIUM glabrum. STYLI 2, terminales. STIGMATA plumosa. CARYOPSIS glabra.

HERBÆ cæspitosæ, perennes; culmis sæpe ramosis; foliis anguste linearibus; spiculis geminis, vel digitato-fasciculatis; spiculis geminis

inferiore sessili, longe aristatâ, aristâ articulatâ et basi contortâ, superiore muticâ.

1. ANDROPOGON ANGUSTIFOLIUM. SIBTH. ET SMITH.

A. spicis numerosis, coadunato-digitatis, corymbosis; valvâ calycinâ inferiore multinervi; flosculis pedicellisque sericco-villosis; foliis anguste-linearibus, canaliculatis, subpilosus.

Andropogon angustifolium. Sibth. et Smith, *Fl. græc. prodr.*, vol. 1, p. 47. — Roem. et Schult., *Syst. veg.*, vol. 2, p. 822, et *Mant.*, 2, p. 454. — Presl, *Cyp. et gram. sic.*, p. 54. — Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 163. — Parl., *Fl. pal.*, vol. 1, p. 268.

Andropogon Ischæmum. Linn.! *Sp. pl.*, 1483, ex syn. all. non herb. — Schrad., *Gram.*, vol. 2, p. 46, tab. 33. — Ten., *Syll.*, p. 58. — Host, *Gram. austr.*, vol. 2, p. 3, tab. 2.

HAB. In Teneriffâ, sine loco proprio.

DISTR. GEOGR. In Europâ meridionali, in Caucaso, in Indiâ orientali et in Capite B. Spei.

2. ANDROPOGON HIRTUM. LINN.

A. spicis in pedunculorum crinitorum apice geminis; pedunculis folio piloso vaginatis, paniculatis; spiculis longe et dense hirsutis; aristâ flosculi hermaphroditi spiculâ suâ quadruplo longiore.

Andropogon hirtum. Linn.! *Sp. pl.*, 1482. — Sibth. et Smith, *Fl. græc. prodr.*, vol. 1, p. 48. — Desf., *Fl. atl.*, vol. 2, p. 378. — Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 162. — Parl., *Fl. palerm.*, vol. 1, p. 269.

HAB. In monte *de los Guirres* in valle *Ximenez* circa Sanctam Crucem atque alibi in siccis Teneriffæ et circa urbem Palmarum Canariæ vulgare.

DISTR. GEOGR. In Europâ meridionali, in Arabiâ, in Africâ boreali et in Capite Bonæ Spei.

SORGHUM. PERS.

SPICULÆ geminæ, unifloræ, altera sessilis, hermaphrodita, altera pedicellata, mascula. Flosculi hermaphroditi VALVÆ CALYCINÆ 2, cartilagineæ, subæquales, muticæ, inferiore apice tridentatâ. VALVÆ COROLLINÆ 2, hyalino-membranaceæ, inæquales, inferiore majore, concavâ, acutâ, ciliatâ, muticâ, superiore apice bifidâ, muticâ vel inter lacinias aristatâ, aristâ longâ, articulatâ, infra articulum contortâ. STAMINA 3. STYLI 2. STIGMATA aspergilliformia. CARYOPSIS ovoidea, glabra, libera

intra valvas persistentes. FLOSCULI MASCULI valvæ calycinæ 2, minus cartilagineæ, inæquales, muticæ, inferiore apice subtridentatâ. VALVÆ COROLLINÆ 2, hyalino-membranacæ, subæquales, muticæ, ciliatæ. STAMINA 3.

HERBA culmis solitariis, 2-3 pedes altis; foliis late linearibus; paniculâ pyramidali; spiculis geminis, inferiore hermaphroditâ, valvis calycinis nitidis munitâ, superiore masculâ, purpureâ.

1. SORGHUM HALEPENSE. PERS.

S. paniculâ pyramidatâ, erecto-patulâ; spiculis oblongis, mucronulatis; valvis calycinis flosculi hermaphroditi pubescentibus; aristâ corollinâ rarâ; foliis latis, acuminato-setaceis, radice repente.

Sorghum halepense. Pers., *Syn. pl.*, vol. 1, p. 101. — Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 1, p. 159. — Ten., *Syll.*, p. 556. — Parl., *Fl. palerm.*, vol. 1, p. 277.

Holcus halepensis. Linn., *Sp. pl.*, 1465.

Andropogon halepensis. Sibth. et Smith, *Fl. græc.*, vol. 1, p. 52, tab. 68. — Kunth, *Enum. pl.*, vol. 1, p. 502.

Andropogon arundinaceum. All., *Fl. ped.*, vol. 2, p. 261.

Blumenbachia halepensis. Koel., *Gram.*, p. 29.

Gramma Canariensium.

HAB. In campis Teneriffæ prope *Adexe*, in Canariâ (Despréaux), in arvis prope *Argual* insulæ Palmæ (Bourgeau).

DISTR. GEOGR. In Europâ meridionali, in Syriâ.

PHILIPPUS PARLATORE.

CYTINEÆ.

CYTINUS. LINN.

1. CYTINUS HYPŌCISTIS var. Canariensis. NOB.

C. glabratus vel glaberrimus; bracteis et perianthii laciniis elongatis; fructu majore.

Cytinus canariensis, Nob., in *exsicc. Bourg.*

Putigas Palmensium.

HAB. Crescit hæc planta in radicibus *Cisti vaginati* et *Cisti monspeliensis*, in insulis Teneriffâ et Palmâ.

DISTRIB. GEOGR. Occurrit *C. Hypocistis* per totam regionem maris interni, à Lusitaniâ ad Cretam et Rhodum.

BALANOPHOREÆ ⁽¹⁾.

TRIB. I. CYNOMORIEÆ.

Monoicæ. Flores spicati, bracteolati, *masculi stamen unicum*. Filamentum basi stylo (ovarîi abortivi) semivaginatam. *Feminei*: Ovarium uniloculare. Embryo lateralis, rotundatus.

CYNOMORIUM. MICHEL.

INFLORESCENTIA densissimè spicata; bracteis peltatis, sparsis. FLORES monoici v. rarissimè hermaphroditi. *Fl. masc.* CALYCIS lacinie in eodem verticillo cum bracteolâ insertæ, plerumque 5, subæquales, filamenti basin stylumque cingentes. ANTHERA bilocularis, didyma. *Fl. fem.* Bracteolæ 2-3, suprâ basin ovarii irregulariter insertæ. CALYX tubulosus, tubo cum ovario accreto, limbo 2-3-phyllo, laciniis bracteis similibus, irregulariter dispositis. OVARIIUM globosum, gibbum, utrinque attenuatum, stipitatum, uniloculare, uniovulatum. STYLUS elongatus, compressus, marginibus involutis. STIGMA terminale, obscure bilobum. OVULUM solitarium, pendulum, loculum implens. FRUCTUS globosus, indehiscens, endocarpio subcrustaceo, epicarpio carnosio. SEMEN globosum, testâ nullâ? albumine celluloso, embryone rotundato, latus albuminis immerso, minimo, acotyledoneo. *Flor. hermaphr.* Bracteola, calyx et ovarium ut in fl. fem. STAMEN unicum, apici ovarii insertum, faciei concavæ styli oppositum.

(1) Cynomorium nostrum cum clariss. J. Dalton Hooker Balanophorearum monographiam suscepturo communicavimus. Speciem pro opere nostro descripsit et à dissertatione mox divulgandâ summi pretii observationes excerptendi et ex anglico in latinum convertendi veniam nobis benignè concessit.

1. CYNOMORIUM COCCINEUM. MICH.

C. caule erecto, squamis raris appressis transversim dilatatis aucto; spicâ clavatâ, densiflorâ.

Fungus typhoides Melitensis. *Bocc., Pl. rar. sic., tab. 81.*

Cynomorium coccineum. *Linna., Sp. pl., p. 1375.* — *C. L. Rich., Balanoph. in Mém. du Mus., vol. 8, p. 420, tab. 21, et separatim, p. 17, tab. 3.*

HAB. In insulâ Lancerottâ ubi ab incolis comeditur.

DISTR. GEOGR. Species est regionis maris Mediterranei quæ à longitudine oppidi *Oran* versùs Orientem in Siciliam, Melitam, Cretam atque Ægyptum protenditur.

Obs. Specimen Canariense ab iis à maris Mediterranei littoribus allatis nullo modo differt. Hujus stirpis analyses tam plenas et perfectas, in *Mém. du Mus. d'Hist. nat. l. c.*, dedit C. L. Richard, ut, nisi adhuc organi quo cinctum est stamen (*Paleo* C. L. Rich.) vera natura exponenda esset, nescio quid in descriptione suâ de inflorescentiâ non satis dictum sit. Existere in hac plantâ flores hermaphroditos primus mihi indicavit celeb. R. Brown; flores eorumque adumbrationes à Bauero delineatas ante oculos posuit, eosdem postea in speciminibus vini spiritu immersis sed parè dispertitos ipse reperi. Demonstraverunt mihi eadem quoque specimina bene asservata *Paleo* C. L. Richard stylum esse ovarii abortivi et inconspicui, quo semper inseritur filamentum. Bractearum peltatarum inter flores sparsarum positio satis regularis est: spirali serie insertas esse faciliè videndum. Florum gregibus definitis cognationem habere haud dubitandum, quibusdam enim hujusce ordinis generibus loborum, quibus spica constat, bases indicant, et in aliis, quorum inflorescentia magis composita, ramos à caule florifero prodeuntes subtendunt. Flores masculos femineosque et bracteolis et lobis calycinis instructos esse credo, quanquam tam similes sint ut non nisi organi ejusdem partes esse videantur. Hæc confusio bracteolarum et segmentorum limbi calycis tubulosi, cui tubus adnatus, in dicotyledonum ordinibus ovarii inferis instructis non insolita est. In alabastro novello distinctio horum organorum clariùs patet, lobi enim calycini 2 vel 3 tum proximè circâ styli basin nidulantur, bracteola autem ad basin ovarii collocatur. Cùm autem flos admodum novellus perianthium simul pentaphyllum mentiuntur. In fabricâ autem hujus stirpis miratione maximè dignus est stylus complanatus, cui chordæ 2 submarginales à stigmate in ovarii cavum decurrunt. Earum origo in stigmate nullo modo communis est et per totum decursum liberæ sunt, donec ubi inseritur ovulum inter se confluant. Si examini subjicitur flos vix enatus, stigma planum et chordæ magis imò ad basin usque sejunctæ apparebunt. Hæc chordæ aut stylorum duorum coalitionem aut, ex conjecturâ R. Brown mecum communicatâ, stylum Cynomorii immutatum et rudimentarium semper permanere indicant. Secundùm opinionem suam, in Florâ Javæ divulgatam, necesse est ex constructione suâ folii carpellaris partem illam ex quâ conficitur stylus chordas habere binas marginales stigmaticas, quæ per involutionem marginum folii ipsius carpellaris inter se in majore plantarum numero confluant, in nostrâ autem permanent distincti sed margines, per quos currunt, involuti propensionem quandam ad hanc fusuram produnt. Corroboratur hæc sententia observationibus plurimis, in nullo enim floris statu stylum altiùs divisum vidi, cavi nunquam alterius indicia in ovario detexi, ovulumque semper solitarium inveni, concavitas quoque aut canalis styli maturi semper ab ovarii gibbo avertitur.

Affinitas certè maxima est Cynomorii cum Balanophoris, Balanophorarum autem cum Gunnerâ, quod tractatu de speciebus americanis proximo Societatis Linneanæ consessu recitando probabo; cum Rafflesiaceis nihil cognationes habere pro certo censeo, à quibus cunctis quantivis momenti characteribus præter parasitismum differunt. Accidit iis, uti plantis ferè omnibus phanerogamis parasitantibus, ordini referri posse cui species prototypæ organis accesso-

riis perfectioribus prædite sunt. Balanophorarum affinitates reverà evidentiôres sunt quàm stirpium plurium parasiticarum, quarum perianthia atque organa genitalia benè constituta sunt atque apertè indicata, quanquàm ob specierum in herbariis malè ægrèque conservatarum penuriam, ob organorum exiguitatem et imperfectionem simulatam, observatores hucusque eluserint omnes.

J. DALTON HOOKER.

ACOTYLEDONES

VASCULARES.

LYCOPODIACEÆ.

SELAGINELLA. SPRING.

1. SELAGINELLA DENTICULATA. LINK.

S. caule prostrato, longè repente; foliis 4-stichis, ovatis, argutè et profundè denticulatis; spicis sessilibus.

Muscus terrestris repens. *Clus., Hisp., p. 496.*

Muscus terrestris denticulatus alter. *Lob., Hist., p. 644.*

Muscus denticulatus minor. *C. Bauh., Pin., p. 360. — Magn., Bot. monsp., p. 178.*

Lycopodioides imbricatum repens. *Dill., Musc., tab. 66, fig. 1, A.*

Lycopodium denticulatum. *Linn., Sp. pl., p. 1569. — Willd., Sp. pl., vol. 5, p. 34, excl. patriâ Poloniâ. — Brot., Fl. lus., vol. 2, p. 420. — DC., Fl. fr., vol. 2, p. 575. — Kaulf., Enum., p. 17. — Bory, Expéd. de Mor., Bot., p. 283. — Vis., Fl. dalm., p. 35. — Guss., Fl. sic. syn., vol. 3, p. 650.*

Selaginella denticulata. *Link., Fil. H. R. Berol., p. 159. — Spring, Enum. Lyc., pars 2, Bullet. acad. Sc. Brux., vol. , p. 139. — Koch, Syn., vol. 2, p. 971, in annotationibus ad S. helveticam Link.*

HAB. More muscorum hæc planta in insulis Canariensibus rupes, terram atque arborum truncos, in sylvaticis et locis humidis, undique obtegit.

DISTR. GEOGR. Occurrit hæc species per totam regionem maris Mediterranei, à radicibus Libani montis (*Tripoli: Labillardière!*) et Tunete (*Desfontaines!*) ad Tingidem, et à Lusitaniâ usque in Gallæciam (*Bory*).

MARSILEACEÆ. A. BRONGN.

MARSILEA. LINN.

1. MARSILEA QUADRIFOLIA. LINN.

M. foliolis rotundato-cuneatis, integerrimis erosisque; sporocarpis pedunculatis, pedunculo longioribus.

Lens palustris altera. *Matth.* (ed. *Valgr.*, 1565), p. 1116. — *Cam.*, *Epit.*, p. 853.

Lemna Theophrasti. *Dalech.*, *Hist.*, vol. 2, p. 1014.

Lens palustris quadrifolia. *J. Bauh.*, *Hist.*, vol. 3, p. 789.

Lemna. *Bern. de Juss.*, *Mém. de l'Acad. r. des Sc.*, 1742, p. 263, tab. ad p. 276. — *Guett.*, *Obs.*, vol. 1, p. 62.

Marsilea quadrifolia. *Linn.*, *Sp. pl.*, p. 1563. — *Schkuhr*, *Krypt. Gew.*, tab. 173. — *Willd.*, *Sp. pl.*, vol. 5, p. 538. — *Thore*, *Chlor. des Landes*, p. 424. — *Bisch.*, *Krypt. Gew.*, tab. 9. — *Doell.*, *Rhein Fl.*, p. 44.

HAB. Hanc plantam in Canariâ invenit *Despréaux* et in ejusdem insulæ aquilegio propè pagum Arucam, die 3o Martii 1846, *Bourgeau*.

DISTR. GEOGR. Stirps est erratica, per terræ orbis temperatas parsa, quæ Rheni ripas in Europâ attingit.

OPHIOGLOSSÆ.

OPHIOGLOSSUM. LINN.

OPHIOGLOSSUM LUSITANICUM. LINN.

O. pusillum; caudice tuberiformi, subpræmorsâ; frondibus sterilibus ellipticis (1-2), angustis, linearibus, acutis.

Ophioglossum pumilum, autumnale, Lusit., non descr. *Grisl., Vir. lus., p. 66.*

Ophioglossum angustifolium minimum. *Barr., Ic., tab. 252, fig. 2.*

Ophioglossum lusitanicum. *Linn., Sp. pl., p. 1518.* — *Lamk., Ill., tab. 864, fig. 3.* — *Swartz, Syn., p. 169.* — *Cav., Ic., vol. 6, p. 72.* — *La Gasc., Garc. et Clement., An. de cienc. nat., vol. 5, p. 162.* — *Brot., Fl. lus., vol. 2, p. 401.* — *Willd., Sp. pl., vol. 5, p. 59.* — *DC., Fl. fr., vol. 5, p. 243.* — *Ten., Syll., p. 485.* — *Bory, Fl. du Pél., p. 66.* — *Link, Fil. H. R. Berol., p. 16* in annotatione. — *Guss., Fl. sic. syn., vol. 3, p. 651.* — *Koch, Syn., vol. 2, p. 973.* — *Munb., Fl. de l'Algér., p. 111.*

HAB. Legimus hanc plantam, ad fines novembris, inter rupes in herbosis montium Teneriffæ meridionalis, super oppidulum Guimariense, in viâ quæ ducit ad fontem *Mal Abrigo*, 500 circiter passus à villulâ domini *Fonseca*.

DISTR. GEOGR. Occurrit hæc species in totâ regione maris Mediterranei à Cyrenaicâ ad Mauritaniam Tingitanam! et à Græciâ ad Lusitaniam, undè per oceani occidentalis oras Agnotum littora ad 49 ferè lat. grad. ultrâ Brivatem portum in Galliis attingit.

POLYPODIACEÆ.

ASPIDIÆ.

ASPIDIUM. SWARTZ.

SECT. I. POLYSTICHUM.

Indusium peltatum.

1. ASPIDIUM ANGULARE. KIT.

A. frondè latè lanceolatâ, 2-pinnatâ, stipite et rachî densè paleaceis; pinnulis æqualibus, lanceolato-sublunatis, brevissimè petiolatis, utrinque attenuatis, margine acutè dentatis vel spinulosis, supernè versùs basim auriculatis, apice et auriculâ acuminatis, sparsim paleaceis, glaberrimis, pallidè viridibus; soris plurimis, distantibus, venulis secundariis impositis; involucro tenui, margine subintegerrimo; sporangiis longè stipitatis, maturis divergentibus.

Felix mas aculeata nostras, alis expansis, muscosâ lanugine aspersa. *Pluk., Phytogr., tab. 180, fig. 1.*

Tectaria elongata. *Cav., An. cienc. nat., vol. 4, p. 101.*

Polypodium aculeatum. *Bory, Hles Fort., p. 311.*

Aspidium angulare. *Kit., in Willd., Sp. pl., vol. 5, p. 257. — Sadl., de fil. ver. Hung., p. 39. — Engl. Bot., Suppl., tab. 2776. — Gay, in Ann. sc. nat., 2 sér., vol. 6, p. 124. — Francis, Analys. of Brit. ferns, p. 28, tab. 2, fig. 5 a. — Hook., Brit. Fl., ed. 5, p. 438. — Link, Fil. H. R. Ber., p. 112. — Fries, Summ. pl. Scand., p. 252. — Ræp., Flor. Meckl., pars 1, p. 98 in annotatione.*

Aspidium fuscatum. *Willd., p. 256! ex b. Bory.*

Aspidium Braunii. *Spenn., Fl. frib., vol. 1, p. 9.*

Aspidium hastulatum. *Ten., Mem. su di un. nuov. felc., p. 25, tab. 4, fig. 7, et tab. 5, fig. 3.*

Hypopeltis lobulata. *Bory, Fl. pelop., p. 67.*

Polystichum angulare. *Newm., Hist. of Brit. ferns, p. 173 et 174, fig. a.*

HAB. Non infrequens est hæc species in sylvis et convallibus insularum Teneriffæ et Palmæ.

DISTR. GEOGR. Species est orbis veteris quæ à regionibus hyperboreis per Pannoniam, Italiam, Galliam, Britanniam, Lusitaniam (propè Centram!) insulas Azoricas (*Watson!*) et

Maderam! Fortunatas attingit, ubi, ut in longinquâ Scandinaviâ abundat, exclusâ prototypâ *aculeatâ*.

SECT. II. *ARSENOPTERIS*.

Indusium reniforme.

† *LASTREA*. — Venulæ omnes liberae.

2. *ASPIDIUM ELONGATUM*. SWARTZ.

A. stipite basi paleis latis scariosis rufis vestito; fronde elongatâ, 2-pinnatâ; rachi pallidâ vel subrufâ, sparsim paleacâ; pinnulis oblongis vel oblongo-lanceolatis, apice obtusis vel rotundatis, spinuloso-denticulatis, glabris, viridibus, subtus pallidis; indusiis tenuibus, albidis, margine scariosis; soris magnis, approximatis, venis secundariis impositis.

Polypodium elongatum. Hort. Kew., vol. 3, p. 465.

Polypodium sp. nov. Brouss. in Herb.!

Aspidium elongatum. Swartz, Syn. fil., p. 55. — Willd., Sp. pl., vol. 5, p. 269.

Nephrodium elongatum. Hook. et Grev., Ic. fil., tab. 234. — Lowe, Nov. fl. mad., p. 5. — Webb, Spic. gorg. ined.

Lastrea elongata. Presl, Tent. Pterid., p. 76.

HAB. Satis vulgaris est hæc species in regione sylvosâ et in rupestribus ejusdem regionis in insulis Canariâ, Teneriffâ, Palmâ, et ex *Bourgeau* in insulâ *Hierro* ad montem *Savinosa*.

DISTR. GEOGR. Species est Gorgonea sive ins. Prom. Vir., Canariensis, Maderensis atque Azoriensis.

EXPLICATIO TAB. 250.

1. Caudex frondibus abscissis. 2. Frondis sterilis pars superior. 3. Frondis floridæ pars superior. 4. Pinnæ pars magnitudine aucta.

†† *NEPHRODIUM*.

Venulæ infimæ pinnarum basi confluentium apicibus in angulum anastomosatæ.

3. *ASPIDIUM MOLLE*. SWARTZ.

A. stipite piloso, paleis angustis-pilosulis rufis sparsis basi induto; fronde pinnatâ, rachi densè pilosâ; pinnis lanceolatis, appendiculato-acuminatis; segmentis lanceolatis, obtusiusculis vel acuminatis, margine undulatis, subciliatis, integerrimis, pilosis, saturatè

viridibus; soris remotiusculis, venulis secundariis impositis; indusiis pilosis, margine undulatis.

Polypodium molle. *Jacq., Ic. rar., vol. 3, tab. 640.*

Aspidium molle. *Schkuhr, Krypt. Gewächse., tab. 34 b.*

Aspidium molle. *Swartz, l. c., p. 49. — Willd., Sp. pl., vol. 5, p. 246. — Radd., Nov. gen., p. 33. — Heward, Ferns of Jam. in Mag. nat. hist. new ser., 1838, p. 464. — Link, Fil. Sp. H. R. Berol., p. 100. — Seub., Fl. azor., p. 16. — Webb, Spic. gorg. ined.*

Aspidium patens. *Link, in Buch, Phys. Besch. d. Can. Ins., p. 137. — Buch, ibid., p. 173.*

Nephrodium molle. *R. Br., Prodr., p. 149. — Schott, Fil., tab. 14.*

HAB. Legimus hanc speciem in insulâ Palmâ, eandem à Canariâ misit *Despréaux* et à rupestribus insulæ Gomeræ *Bourgeæus*.

DISTR. GEOGR. Sparsa est hæc filix à plagis æquinoctialibus et tropico utroque ad 35 latitudinis australis gradum (ad Portum Jacksoni: *Brown*) atque ultrâ 38 gradum latitudinis borealis (ad insulam *Fayal*: *Brown*).

ASPLENIEÆ.

ASPLENIUM. LINN.

SECT. I. ASPLENUM.

Sori lineares. Indusium planiusculum, laterale.

1. ASPLENIUM PALMATUM. LAMK.

A. caudice cæspitosâ; rachi angulatâ, subpaleaceâ; fronde 3-5-lobatâ, basi cordatâ, lætè viridi, venis bifurcatis; soris angustis, elongatis, venulis secundariis tertiarisque impositis.

Filix Hemionitis dicta, maderensis, Hederæ arboreæ aliquatenus æmula. *Pluk., Alm., p. 155. — Phyt., tab. 287, fig. 4.*

Hemionitis lusitanica elegantior. *Tournef., Inst., tab. 322, fig. B.*

Asplenium palmatum. *Lamck., Encycl., vol. 2, p. 300. Id., Ill., tab. 867, fig. 2. — Schkuhr, Krypt. Gewächse, p. 62, tab. 66. — Willd., Sp. pl., vol. 5, p. 306. Handb., vol. 2, p. 24. — Link, Fil. Horti Reg. Ber., p. 87. — Webb, Spic. gorg. ined.*

Asplenium Hemionitis. *Brot., Fl. lus., vol. 2, p. 398.*

HAB. Satis communis est hæc species in umbrosis regionis sylvosæ insularum Canariensium.

DISTR. GEOGR. Cives est insularum omnium regionis Macaronesiæ ab Asturum ad Gorgonum insulas, atque Africæ boreali-occidentalis undè et in Lusitaniam irrepsit.

2. ASPLENIUM ANCEPS. LOWE.

A. stipite badio-nigrescente, glaberrimo, nitido, supernè subalato; pinnis oblongo-ovatis oblongisve, obtusis, acutè dentatis, dentibus denticulatis, inferioribus basi supernè auriculatis, basi abruptè cuneatis; soris rectiusculis, demùm confluentibus.

Asplenium anceps. Soland., *Mss. in herb. Banks.*—Lowe, *Prim. Mad.*, p. 8. — Hook. et Grev., *Ic. fil.*, tab. 195. — Seub., *Fl. az.*, p. 15.

HAB. Communis est hæc filix in fissuris rupium insularum omnium Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. Species est ut videtur Macaronesiaca. — An *A. Adianti nigri* var.? Heward in litt.

3. ASPLENIUM MONANTHEMUM. LINN.

A. caudice cæspitosâ; frondibus linearibus, acutis, pinnatis; stipite lucido, fulvo-eburnaceo, acutè angulato; pinnis inferioribus rhomboideo-superioribus oblongo-flabelliformibus, grossè et irregulariter dentatis, ad angulum internum supernè subauriculatis, basi cuneatis, venis flabellatis; soris oblongis, venulæ impositis, margini frondis exteriori approximatis; indusio tenui, lato, glabro, persistente.

Asplenium monanthes. Linn., *Mant.*, p. 130.

Asplenium monanthemum. Linn., *Syst. veg.*, ed. Murr., p. 1785. — Houtt., *Linn. Pflanz. Syst.*, tab. 97, fig. 2. — Smith, *Ic. ined.*, tab. 73. — Swartz, *Syn.*, p. 80. — Willd., *Sp. pl.*, vol. 5, p. 322. — Schlecht., *Adumbr.*, p. 27. — Kaulf., in *Linn.*, vol. 6, p. 185. — Kunze, in *Linn.*, vol. 10, p. 515. — Link, *Fil. H. R. Ber.*, p. 92. — Seub., *Fl. az.*, p. 15.

Asplenium monanthemum. Bernh., in *Schrad. neu. Journ. f. d. Bot.*, vol. 2, p. 31.

HAB. Hanc speciem in insulæ Palmæ sylvis convallis *del Agua*, propè pagum *Los Sauces*, die 26 Julii soriferam legit *Bourgeau*.

DISTRIB. GEOGR. Planta est plagarum temperatarum utriusque hemisphærii, insularum scilicet Philippinarum, Marianarum et Peruvæ (ex Willd.), Africæ australis (*Drege! Ecklon!*), Mexici (*Andrieux* n. 39, *Hartweg.*), Fortunatarum! Maderæ! et insularum Azoricarum (*Guthnick! C. Hochstetter! Watson!*).

4. ASPLENIUM MARINUM. LINN.

A. fronde pinnatâ; pinnis ovato-rhomboideis, suprâ basin subauriculatis, glabris, virentibus; soris venulæ impositis, demùm confluentibus.

Chamæfilix marina Anglica. Lob., *Hist.*, p. 474. — Dalech., *Hist.*, vol. 2, p. 1230, cum ic. Lobelii.

Asplenium marinum. Linn., *Sp. pl.*, p. 1540. — Lightf., *Fl. scot.*, vol. 2, p. 664. — Engl. bot., tab.

392. — Schkuhr, *Krypt. Gewächse*, tab. 68. — Willd., *Sp. pl.*, vol. 5, p. 318. — Franc., *Anatys. of Brit. ferns*, p. 37, tab. 3, fig. 3. — Link, *Fil. H. R. Ber.*, p. 93. — Newm., *Hist. of Brit. ferns*, 275-80.

Asplenium trapeziforme. Huds., *Fl. angl.*, p. 460.

HAB. Legimus hanc plantam in rupestribus udis convallis *del Rio* insulæ Palmæ; eandem in insulæ convalle *de los Nogales* et in convalle Sancti Petri insulæ *Hierro* Bourgezæus.

DISTR. GEOGR. Occurrit hæc species in rupestribus maritimis à littore utroque maris Mediterranei in occidentem vergentis et per Oceani Atlantici oras usque ad Mæatarum in Britannia fines, à 28 scilicet ad 56 lat. bor. gradum.

5. ASPLENIUM OBOVATUM. VIV.

A. fronde lanceolatâ, bipinnatâ; rachi subrufâ, obtusè marginatâ; pinnulis rotundatis obovatisque, basi cuneatis, apice denticulatis, pallidè viridibus; soris mox confluentibus.

Asplenium obovatum. Viv., *ad calc. Fl. lib. spec.*, p. 68, et *Sp. nov. cors. diagn.*, p. 16. — Guss., *Pl. rar.*, p. 376, tab. 64. — Syn. *Fl. sic.*, vol. 3, p. 662. — Moris, *Flor. capr.*, p. 159. — Link, *Fil. H. R. Ber.*, p. 95.

Asplenium Fosteri. Sadl., *Fil. Hung.*, p. 32. — Link, *H. R. Ber.*, p. 163.

HAB. Hujus speciei frondem unicam à Canariâ misit *Despréaux*.

DISTR. GEOGR. Species est insularum maris interni atque Italiæ meridionalis quæ et in Pannoniam protenditur.

6. ASPLENIUM ACUTUM. BORY.

A. caudice cæspitosâ, paleis nigris indutâ; stipite basi nigro, nitido, glabro; fronde elongato-lanceolatâ aut ovato-lanceolatâ, apice productâ, rigidâ, sub-3-pinnatâ; pinnis linearibus vel lanceolatis, acutè 2-4-dentatis; soris linearibus, angustis, junioribus distinctis.

Asplenium Adiantum nigrum. Cav., *Anal. de cienc. nat.*, vol. 4, p. 105.

Asplenium acutum. Bory! in *Willd Sp. pl.*, vol. 5, p. 347. — Kaulf., *Enum.*, p. 176. — Sadl., *de Fil. ver. Hung.*, p. 31. — Link, *Fil. sp. H. R. Berol.*, p. 96.

Asplenium Virgilii. Bory! *Expéd. de la Mor. Bot.*, p. 289, et *Fl du Pél.*, p. 67.

Asplenium productum. Lowe! *Nov. Fl. mad.*, p. 2.

HAB. Species hæc vulgaris est in sylvis et in convallibus insularum Canariensium.

DISTRIB. GEOGR. Forma est regionis maris Mediterranei, ubi *A. Adianti nigri* veri loco occurrit.

7. ASPLENIUM CANARIENSE. WILLD.

A. stipite basi nigrescente, piloso-paleaceo; fronde oblongâ, pinnatâ, pallidè virescente,

pinnis lanceolato-cuneiformibus, sessilibus, elongato-acuminatis, subflabellatis, profundè pinnatifido-incisis; laciniis sublinearibus, acutis, apice irregulariter inciso-dentatis, suprâ venosis, subtùs paleaceis; soris elongatis.

Asplenium canariense. Willd., *Sp. pl.*, vol. 5, p. 96. — *Webb, Spic. gorg. ined.*

Asplenium luridum. Brouss., *Mss. in herb. suo.*

HAB. Non infrequens est hæc planta in rupibus maritimis et ad convallium fauces insulæ Teneriffæ. Specimina vegeta et sorifera die 6 Martii in convalle *Badajos* propè *Guimar* legit *Bourgeau*.

DISTR. GEOGR. Species est Macaronesiaca, Maderæ, Fortunatarum et Gorgonum ins. (*Forbes! Th. Vogel!*) cives.

Obs. *Asplenium canariense* Willd., cum *A. furcato* et *A. præmorsio*, in *Linnaea*, vol. 5, pag. 612, coajunxerunt cel. de Schlechtendal et de Chamisso; à *præmorsio* distinguitur tamen fronde elongato-oblongâ nec lanceolatâ, pinnis sessilibus vel ferè sessilibus flabellatis, undè nervus medius nullus vel inconspicuus, quod in pinnis junioribus præcipuè videndum; pinnæ quoque longiores, laciniis angustioribus, dentibus magis sparsis, profundioribus atque acutioribus. Per has notas ipsas, quibus ab *A. præmorsio* distinguitur, affinitas ejus cum *A. furcato* patet: sed in plantâ canariensi nec ullam unquam frondem bipinnatam observavimus, pinnæ per stirpis status omnes et per ætates omnes, diù etiam in horto Milfortiano hospitæ, semper pinnatisectæ permanserunt nec pinnatifidæ factæ sunt, ergò dùm immutata Willdenowium sequor eamque pro specie verâ inter *furcatum* et *præmorsum* mediâ habebo.

EXPLICATIO TAB. 251.

1. Planta integra magnitudine naturali; figuræ quæ sequuntur magnitudine auctæ sunt.
2. Pinna stipiti insidens. 3. Sporangium auctum. 4. Sporæ.

SECT. II. ATHYRIUM.

Sori breves. Indusium subforficatum, lateraliter dehiscens, reflexum.

8. ASPLENIUM FILIX FEMINA. BERNH. (sub Aspleno).

A. frondibus elongato-lanceolatis, bipinnatis; pinnis oblongo-linearibus, acutis; pinnullis oblongo-lanceolatis, argutè inciso-serratis, serraturis dentatis; soris brevibus, oblongis, basi inflexis, venulis secundariis longitrorsum impositis; indusio convexo, tenui, basi latâ affixo, lateraliter dehiscente.

Polypodium Filix femina. Linn., *Sp. pl.*, p. 1551. — *Fl. Lapp.*, ed. Smith, p. 320.

Aspidium Filix femina. Swartz, *Syn. fil.*, p. 59. — *Engl. bot.*, tab. 145.

Tectaria Filix femina. Cav., *Anal. de cienc. nat.*, vol. 4, p. 100.

Athyrium Filix femina. Roth, *Fl. germ.*, vol. 3, p. 68. — *Newm., Hist. of Brit. ferns*, p. 238 et 244, fig. c. — *Ræp., Fl. mechl.*, pars 1, p. 76.

Asplenium Filix femina. Bernh., in *Schrad. neu. Journ. f. d. bot.*, vol. 2, p. 48, tab. 2, fig. 7.

Cystopteris filix femina. *Coss. et Germ., Fl. de Par.*, p. 676.

HAB. Vulgaris est hæc filix in sylvis insularum Canariensium.

DISTR. GEOGR. Hæc species orbem veterem totum à regionibus hyperboreis usque ad insulas Fortunatas atque Abyssiniam novumque à Canadâ ad Virginiam percurrit.

SECT. III. *ALLANTODIA*.

Sori breves. Indusium fornicatum, medio vel latere laceratim dehiscens, utrinque adnatum.

9. *ASPLENIUM UMBROSUM*. J. SMITH.

A. fronde 3-pinnatâ, glabrâ; pinnulis lanceolatis, acutis, rariùs subcaudatis, approximatis; pinnellis seu laciniis oblongis, obtusis, utrinque denticulatis, dentibus sæpe 2-dentatis; venis apice furcatis; soris numerosis, demùm confluentibus, medio vel ad latus internum lacerato-dehiscens.

Polypodium umbrosum. *Hort. Kew.*, vol. 3, p. 466.

Aspidium umbrosum. *Schkuhr, Crypt. Gew.*, tab. 61. — *Swartz, Syn.*, p. 60. — *Willd., Sp. pl.*, vol. 5, p. 283.

Allantodia umbrosa. *R. Br., Prodr.*, p. 149. — *Kaulf., Enum. fil.*, p. 179. — *Link, Fil. H. R. Ber.*, p. 42. — *Seub., Fl. az.*, p. 15.

HAB. Hanc plantam in Fortunatarum florulâ enumeravit Linkius, nullo loco proprio à Buchio addito.

DISTR. GEOGR. Planta est regionis Macaronesiacæ, Maderæ! scilicet, ubi non infrequens, atque insularum Azoricarum.

10. *ASPLENIUM AXILLARE*. NOB.

A. fronde 3-pinnatâ, glabrâ; pinnulis elongato-lanceolatis, apice attenuato-caudatis, remotiusculis; pinnellis seu laciniis oblongis, subfalcatis, acutis, extùs denticulatis, intùs integris vel subdenticulatis, dentibus acutissimis; venis apice simplicibus, rarò furcatis; soris solitariis vel paucis, medio vel ad latus internum lacerato-dehiscens.

Polypodium axillare. *Hort. Kew.*, vol. 3, p. 466! ex spec. h. Kew. à Massonio, secundùm traditionem horti, à Maderâ misso et adhuc in Caldario sub hoc nomine asservato, et ex spec. Azorico in herb. Banks. hoc nomine manu Solandri inscripto, ex autopsiâ cl. Heward, — *Swartz, Syn.*, p. 60. — *Willd., Sp. pl.*, vol. 5, p. 278.

Aspidium caudatum. *Swartz, Syn.*, p. 55. — *Willd., Sp. pl.*, vol. 5, p. 270.

Tectaria caudata. *Cav., Anal. de cienc. nat.*, vol. 4, p. 100.

Aspidium oliganthum. Desv. ! *Berl. mag.*, 1811, ex schedâ suâ autographâ herb. Desf.

HAB. Cives est Teneriffæ, ex specimine herbar. Fontanesiani à Riedleo misso.

DISTR. GEOGR. Filix est Macaronesiaca, Maderensis scilicet Azorica atque Canariensis.

Obs. Valdè affinis est præcedenti hæc species, sed videtur ex characteribus suprâ indicatis et ex sententiâ hominis magni iudicii Solandri atque ipsius Willdenowii, qui specimina quoque examinavit, cum eâ haud confundenda esse. Dum in dubio erat animus de hujus speciei collocatione, à pteridographo peritissimo atque amicissimo Roberto Heward petii ut plantam archetypam Herbarii Bancsiani examinaret. Quinque illic extare *P. umbrosi* et *P. axillaris* exemplaria scripsit. Duorum anno 1776 in Maderâ lectorum prius *Polypodium umbrosum*, alterum *Polypodium axillare* var. à Solandro inscriptum est; sunt autem ambo *Allantodiæ umbrosæ* fragmenta et hoc nomine ab ipso generis conditore illustri notata sunt. Trium in ins. Azoricis anno 1778 lectorum, duo ad *A. umbrosam* referenda *Polypodium umbrosum* à Solandro inscripta sunt, tertium autem, ab eodem *P. axillare* inscriptum, additis siglis var. aut v. v. (utrum obscurum), quoquomodo filix est diversa eademque ac species quam adhuc in paradiso Kewensi colunt et ab omni tempore sub eodem nomine coluere, cujus pinnæ nobiscum à cl. Heward communicata eadem nobis visa est omnino ac planta Riedleana.

CETERACH. WILLD.

1. CETERACH OFFICINARUM. WILLD.

C. caudice cæspitosâ; fronde lineari, sinuato-pinnatifidâ; pinnis ovato-rotundatis, subtus densissimè paleaceis, paleis margine integerrimis; venis ramosis, anastomosantibus, secundariis soriferis; soris pinnæ axim spectantibus, brevibus, brevissimè indusiatis.

Ἄσπληρον διδὲ σπολοπένδριον, διδὲ σπλήνιον, διδὲ ἡμόνιον, διδὲ πλέροξ. *Diösc.*, lib. 3, cap. 151.

Asplenium. *Dod.*, *Stirp. hist. comm.*, p. 395.

Asplenium. *Matth.*, ed. *Valgr.*, 1565, p. 899. — *Pen. et Lob.*, *Adv.*, p. 360. — *Lob.*, *Hist.*, p. 470.

Ceterach officinarum. *C. Bauh. Pin.*, p. 354.

Asplenium Ceterach. *Linn.*, *Sp. pl.*, p. 1538.

Scolopendrium Ceterach. *Smith, Flor. brit.*, vol. 3, p. 1134. — *Engl. bot.*, tab. 1244.

Grammitis Ceterach. *Swartz, Sp. pl.*, vol. 5, p. 136. — *Kunze, in Linnæa*, vol. 10, p. 496. — *Franc.*, *Analys. of Brit. ferns*, p. 15, tab. gen., fig. 2, et tab. 1, fig. 2. — *Newm.*, *Hist. of Brit. ferns*, p. 293-304.

HAB. Legimus hanc filicem, Europæâ non diversam, in montibus cyclicis Teneriffæ et *Filo de las Canâdas* propè pagum *Chasna*.

DISTR. GEOGR. Cives est hæc species orbis totius Romanis cogniti, à Fortunatis sinûs Codam insulas adusque (*Fries, Summ.*) protensa et à Fortunatis Africam australem attingit (*Kunze*).

2. CETERACH AUREUM. LINK.

C. caudice cæspitosâ, paleis elongato-lanceolatis, nigrescentibus, margine fulvis obsitâ; stipitibus paleaceis; paleis fulvis, dentatis; frondibus elongatis (pedalibus vel sesquipeda-

libus), oblongo-lanceolatis, sinuato-pinnatifidis; pinnis oblongis, obtusis (*pollicaribus*), inferioribus distinctis, superioribus decurrentibus coadunatis, supra lætè virentibus, subtus densissimè paleaceis; paleis lanceolatis, fimbriatis, basi subcordatis, medio affixis, pulchrè reticulatis, aureis; venis ramosissimis, pluriès anastomosantibus, secundariis soriferis; soris nervum medium vel pinnæ axim spectantibus, elongatis, rectis, brevissimè indusiatis; squamis confertis, frondis dorsum tegentibus atque ipsius indusioli dorso insertis, undique fotis.

Acrostichum aureum. Cav., *Anal. de cienc. nat.*, vol. 4, p. 104.

Asplenium latifolium. Bory, *Iles Fort.*, p. 311, tab. 6.

Grammitis aurea. Swartz, *Syn.*, p. 23 et p. 45.

Ceterach canariensis. Willd., *Sp. pl.*, vol. 5, p. 137.

Ceterach aureum. Link, in Buch, *Can. ins.*, p. 138.

Doradillo Canariensium.

HAB. Vulgaris est hæc species ad rupes humidæ convallium regionis inferioris insularum Teneriffæ et Palmæ.

DISTR. GEOGR. Forma est Canariensis.

WOODWARDIA. SMITH.

1. WOODWARDIA RADICANS. CAV.

W. rachi nudâ, versùs apicem prolifera; fronde amplissimâ, pinnatâ, glabrâ; pinnis pinnatifidis; laciniis falcato-lanceolatis, acuminatis, argutè serratis.

Filix italica, non ramosa, maxima, glabra, Polypodii folio, gallas ferens. Till., *Hort. pis.*, p. 62, tab. 24.

Blechnum radicans. Linn., *Mant.*, p. 307. — Smith, *Mem. Ac. Tur.*, vol. 5, et in *Ræm.*, *Arch. f. d. bot.*, vol. 1, fasc. 2, p. 52, tab. 3, fig. 3.

Woodwardia radicans. Cav., *Anal. de cienc. nat.*, vol. 4, p. 106. — Swartz, *Syn.*, p. 117. — Bernh. in *Schrad. neu. Journ.*, vol. 2, p. 48, tab. 2, fig. 5. — Willd., *Sp. pl.*, vol. 5, p. 418. — Kaulf., *Enum.*, p. 163. — Guss., *Syn. fl. sic.*, vol. 3, p. 659.

HAB. Non infrequens est hæc filix in sylvis Teneriffæ et Palmæ.

DISTR. GEOGR. Planta est orbis antiqui magis occidentalis, quæ à Fortunatis, per maris Interni oras, usque in Siciliam et ultra 43 lat. borealis gradum in Hispaniâ, propè Flavio-brigam (*Durieu!*) et in Italiâ propè Ferrariam (*Tilli*) procurrit. Est quoque Americae plagarum occidentalium cives ex cl. *Kaulfuss*.

CYSTOPTERIS. BERNH.

1. CYSTOPTERIS FRAGILIS. BERNH.

C. caudice subrepente; stipite basi paleaceo; frondibus lanceolato-oblongis, bipinnatis; pinnulis ovato-oblongis oblongisque, crenato-dentatis vel denticulatis; soris orbicularibus, venulis impositis, sparsis; indusio rotundato, apice acutiusculo, basi affixo, mox revoluto, deciduo.

Filix pumila saxatilis II. *Clus., Rar. Stirp. Pann., p. 706.*

Filix saxatilis cauliculo tenui fragili. *Pluk., Alm., p. 150; Phyt., tab. 180, fig. 5.*

Polypodium fragile. *Linn., Sp. pl., p. 1553. — Flor. lapp., p. 384. — Fl. dan., tab. 401.*

Polypodium rhæticum? *Cav., Anal. de cienc. nat., vol. 4, p. 98.*

Polypodium adiantifolium var. A. *Poir., Encycl., vol. 5, p. 540.*

Aspidium viridulum. *Desv.! Berlin. mag., 1811, p. 321.*

Aspidium diaphanum. *Bory! in herb. Desf.*

Aspidium fragile. *Schkuhr, Krypt. Gew., tab. 54-56.*

Cyathea fragilis. *Smith, Engl. bot., tab. 1588.*

Cyathea dentata. *Smith, l. c., tab. 1588.*

Cystopteris fragilis. Bernh., in Schrad. neu. Journ. f. d. Bot., vol. 2 (1806), p. 26, 27 et 49, tab. 2, fig. 9. — Schkuhr, Fil., tab. 54. — Newm., Hist. of Brit. ferns, p. 149-158. — Hook., Sp. fil., vol. 1, p. 197, ubi varietates numerosæ quærendæ et synonymia prolixior. — Roep., Flor. Meckl., pars 1, p. 78.

HAB. Vulgaris est hæc planta in montosis humidis et in sylvis insularum Canariensium.

DISTR. GEOGR. Formæ hujus speciei variæ per totum terræ orbem, à plagis hyperboreis (*Linnæus*) et ultimâ Thule (*Hooker*) per tropicum utrumque et regiones intertropicales ad montes Chilenses (*Cuming!*) occurrunt.

DAVALLIEÆ.

DAVALLIA. SMITH.

DAVALLIA CANARIENSIS. SMITH.

D. caudice repente; paleis lanceolatis, apice attenuato-acutis, furfuraceis, dorso rugosis, fuscis, margine scariosis, ciliatis, sessilibus, appressis, infra insertionem umbilicatam productis; frondibus deltoideis vel lanceolatis, profundè pinnatifido-laciniatis, laciniis lanceo-

lato-subcuneatis, apice soriferis; soris ad apicem venulæ in bifurcatione positæ, laciniâ alterâ cum venulâ productâ; indusio ovato, apice truncato, libero.

Filix lusitanica Polypodii radice. *Magn., Hort. monsp., p. 79, ic.*

Filix ramosa Canariensis, Rutæ murorum pinnulis angustis altius incisis mediæ costæ alternatim alligatis. *Pluk., Alm., p. 156. Phyt., tab. 291, fig. 2.*

Trichomanes canariensis. *Linn., Sp. pl., p. 1562. — Brot., Fl. lus., vol. 2, p. 395.*

Polypodium lusitanicum. *Linn., Sp. pl., p. 1556.*

Davallia canariensis. *Smith, Mém. de l'Ac. de Turin, vol. 5, et in Rœm., Arch. f. die Bot., vol. 1, fasc. 2, p. 54, tab. 8, fig. 6. — Swartz, Syn. fil., p. 134. — Willd., Sp. pl., vol. 5, p. 474. — Cav., An. de cienc. nat., vol. 4, p. 108. — Link, Handb., p. 108. — Ejusd., Fil. H. R. Berol., p. 43. — Clément., Ensd. sobre la vid., vol. 2, p. 35. — Boiss., Voy. d'Esp., vol. 2, p. 687. — Kelaart, Fl. cap., p. 171. — Hook., Fil. sp., vol. 1, p. 169, tab. 56, A.*

HAB. Vulgaris est hæc species ad arborum truncos, et in rupium fissuris insularum omnium Canariensium.

DISTR. GEOGR. Occurrit hæc planta ab Hispaniâ meridionali, Lusitaniâ! Mauritanîâ Tingitanâ! et Maderâ! ad insulas Fortunatas.

HYMENOPHYLLÆ.

HYMENOPHYLLUM. LINN.

1. HYMENOPHYLLUM TUNBRIDGENSE. SMITH.

H. caudice repente, filiformi; stipite tenuissimo, levi; rachi alatâ; fronde lanceolatâ vel oblongo-lanceolatâ, pinnatâ; pinnis ascendentibus, distichis, pinnatifidis; laciniis linearibus, obtusis, denticulato-serratis; soris ad apicem venulæ supra-axillaribus, venulâ immersis; indusiis orbicularibus, compressiusculis, apice spinuloso-serratis.

Darea tunbridgensis. *Pet., Mus., p. 761.*

Trichomanes tunbridgensis. *Linn., Sp. pl., p. 1561.*

Hymenophyllum tunbridgense. *Smith, Mém. de l'Acad. de Tur., vol. 5, et in Rœm., Arch. f. die Bot., vol. 1, fasc. 2, p. 57. — Engl. bot., tab. 162. — Schkuhr, Krypt. Gewächse., tab. 135 d. — Franc., Analys. of Brit. Ferns, p. 49, tab. gen. fig. 10, et tab. 4, fig. 4. — Hook., Brit. Fl., ed. 5, p. 446, tab. 11, fig. 3. — Sp. fil., vol. 1, p. 95. — Presl, Hymen., p. 32. — Newm., Brit. ferns, p. 321.*

Hymenophyllum cupressiforme. *Labill., Nov. Holl., tab. 250, fig. 2.*

Hymenophyllum minimum. *A. Rich., Fl. N. Zel., p. 91, tab. 14, fig. 2.*

HAB. Legimus hanc plantulam in saxis umbrosis sylvæ *Agua Garcia* Teneriffæ, eamque ex imâ convalle *Argueniguin* Canariæ misit *Despréaux*.

DISTRIB. GEOGR. Species est regionum temperatarum montiumque orbis terræ hemisphærii utriusque.

2. HYMENOPHYLLUM UNILATERALE. WILLD.

H. caudice repente, filiformi; stipite tenuissimo, levi; rachi alatâ; fronde rigidiusculâ, oblongâ, pinnatâ; pinnis sæpe recurvis, pinnatifidis; laciniis linearibus, denticulato-serratis, subunilateralibus; soris ad apicem venulæ supraaxillaribus, substipitatis; indusiis ovatis, integerrimis, subinflatis.

Hymenophyllum unilaterale. Willd., *Sp. pl.*, vol. 5, p. 52, ex specimine à b. Bory cum Billardiero comm. — Kaulf., *Enum. fil.*, p. 268.

Hymenophyllum Wilsoni. Hook., *Brit. fl. — Sp. fil.*, vol. 1, p. 95. — Wilson, in *Engl. Bot. suppl.*, tab. 2686. — Franc., *Analys. of Brit. ferns*, p. 51, tab. 4, fig. 6. — Newm., *Hist. of Brit. ferns*, p. 325, ic. — Fries, *Summ. veg. scand.*, p. 255.

Hymenophyllum tunbridgense. Vahl, *Fl. dan.*, vol. 6, p. 8, tab. 954.

HAB. Vidimus hanc speciem ex ins. Can. in herb. Broussonet; descriptionem fecimus ex specimine quod in Maderâ ad montes *Os Torrinhos de Punta Delgada* legimus.

DISTRIB. GEOGR. Vulgaris est hæc plantula cum priore per totam terræ orbem.

Obs. Speciminum Boryanorum quæ in herbario Billardieriano examinavi indusia ovata, stipitata, integerrima, habent, vetula suberosa. Ipse beatus Boryus *H. unilaterale* quod Willdenowio misit, dum adhuc inter vivos, in speciminibus nostris agnovit.

TRICHOMANES. LINN.

1. TRICHOMANES RADICANS. SWARTZ.

T. caudice longè repente, lignosâ, pilis paleaceis articulatis nigrescentibus densè vestitâ; stipite alato, basi nudo; fronde oblongâ vel ovato-lanceolatâ, saturatè viridi, erectâ, 3-pinnatifidâ; laciniis linearibus, brevibus, obtusiusculis, vel binis alâ conjunctis apice bifidis; soris solitariis, venulæ apici in axillis impositis, infundibuliformibus.

Filix humilis repens. Dill., in *Raii syn. stirp. Brit.*, p. 127, fig. 3 et 4.

Trichomanes scandens. Hedv., *Fil. gen. et sp.*, tab. 6, non Linn.

Trichomanes radicans. Swartz, *Fl. ind. occ.*, p. 1736, et *Syn. fil.*, p. 143. — Presl, *Hymen.*, tab. 2 A. — Hook., *Sp. fil.*, vol. 1, p. 125, ubi historia hujus speciei completa quærenda. — Presl, *Hymen.*, tab. 2, B.

Trichomanes alatum. Hook., *Fl. lond.*, ed. 2, tab. 53.

Trichomanes speciosum. Willd., *Sp. pl.*, vol. 5, p. 514. — Seub., *Fl. az.*, p. 16.

Trichomanes brevisetum. R. Br., *Hort. Kew.*, ed. 2, vol. 5, p. 529. — Franc., *Analys. of Brit. ferns*,

p. 51, tab. gen. fig. 2, tab. 4, fig. 6. — Newm., *Hist. of Brit. ferns*, p. 305-20. — Hook., *Brit. fl.*, ed. 5, p. 445, tab. 11, fig. 2.

HAB. Legimus pluriès hanc plantam indusiiferam sterilemque ad saxa nuda fissuræ opacæ post fontes sylvæ *Agua Garcia*, et in insulæ Palmæ sylvis udis propè *La Galga*, unde et specimina sua aliaque ex sylvâ *Agua Garcia* traxit Bourgeæus.

DISTRIB. GEOGR. Species est Americæ oræ orientalis insularumque sub tropico jacentium, Indiæ quoque cives, ex celeb. Hooker, insularumque Oceani Pacifici, quæ per Maderam! et ins. Azoricas (*Watson!*) in Hiberniam et Britanniam pervenit. In ins. Azoricis ex cl. *C. Hochstetter* ad alt. 600 hexapodum montes scandit.

ADIANTEÆ.

LOMARIA. WILLD.

1. LOMARIA SPICANT. DESV.

L. caudice cæspitosâ; frondibus sterilibus oblongo-lanceolatis, pinnatifidis; pinnis oblongo-lanceolatis, obtusiusculis acuminatisque, fructiferis subpinnatis; pinnis linearibus; indusiis margini ferè ad costam usque revoluto et cum frondis dorso connato impositis.

Osmunda Spicant. Linn., *Sp. pl.*, p. 1522. — *Fl. dan.*, tab. 99.

Blechnum boreale. Sw., *Syn.*, p. 115. — *Schkuhr, Krypt. Gewächs.*, tab. 110. — Hook., *Brit. Fl.*, ed. 5, p. 444, tab. 107, fig. 10. — Willd., *Sp. pl.*, vol. 5, p. 408. — *Franc., Analys. of Brit. ferns*, p. 47, tab. gen. fig. 8, et tab. 4, fig. 2.

Lomaria Spicant. Desv., in *Mag. Naturf. Freund. zu Berl.*, vol. 5, p. 325. — Newm., *Hist. of Brit. ferns*, p. 89-92.

HAB. Non infrequens est hæc planta in regione lauriferâ ad sylvam *Las Mercedes* insulæ Teneriffæ, eamque ad Tagananam necnon ad Fontem Sanctam insulæ Gomeræ aprile florentem legit Bourgeæus.

DISTRIB. GEOGR. Species est Europæ occiduo-borealis, quæ à Caledoniâ ad insulas Fortunatas per Hispanias et Africam porrigitur.

Obs. Vera est certè *Lomaria* indusiumque reverà marginale, spatium procul dubio sæpè videndum inter soros atque angulum; angulus marginem simulat, sed margo verus reflexus et frons illic duplex è margine reverso et paginâ superiore dorso concretis conflatus.

PTERIS. LINN.

SECT. I. NYMPHOPTERIS.

Obs. *Thelypteridi* veterum (*Pteridi aquilinae* Linn.) nomen priscum et sæculare perperam ademit aliæque addixit Linnæus, appellationem dumtaxat veram sectionis nomen in memoriam reducat.

1. PTERIS AQUILINA. LINN.

P. fronde sub-3-pinnatâ, rachi glabrâ vel pubescente; pinnulis oblongis, basi latioribus, superioribus confluentibus, inferioribus distantibus; rachillâ exalatâ; indusio angusto, tenui, ciliato.

Ἐθλιπτερίς διδὲ νυμφαίων πτέρων ὀνομαζοῦσι. *Diosc., lib. 4, cap. 187.*

Filix femina. *Fuchs., Hist., p. 569.* — *Dod., Comm., p. 388, et Pempt., p. 462, cum ic. Fuchsii.* — *Math., ed. Valgr. 1565, p. 1291.* — *Lob., Hist., p. 473.* — *Dalech., Hist., p. 1222.* — *Cam., Epit., p. 992, frons junior.* — *Gerard., Herb., ed. 1597, p. 969.* — *Johns., Ger. em., p. 1128, cum ic. Lob.* — *Park., Theatr., p. 1037, cum ic. Lob.*

Pteris aquilina. *Linn., Sp. pl., p. 1533.* — *Swartz, Syn., p. 100.* — *Schkuhr, Krypt. Gewächs., tab. 95.* — *Engl. Bot., tab. 1679.* — *Sav., Mat. med. tosc., tab. 53.* — *Turp., Fl. med., vol. 3, tab. 168.* — *Franc., Analys. of Brit. ferns, p. 45, tab. gen., fig. 9, et tab. 3, fig. 12.* — *Agardh, Recens. pter., pag. 19.* — *Hook, Brit. Fl., ed. 5, p. 444, tab. 10, fig. 8.* — *Newm., Hist. of Brit. ferns, p. 13-16, ed. 2, p. 93-102.* — *Ræp., Fl. Mechl., pars 1, p. 64.*

Allosorus aquilinus. *Presl, Pterid., p. 153.*

Helecho Canariensium.

HAB. Vulgaris est hæc planta in montosis insularum Canariensium usque ad regionem *Spartocytisi.*

DISTR. GEOGR. Occurrit à plagis hyperboreis, Lapponiâ (*Wahlenberg*), Kamtschatkâ (*Agardh*), usque ad insulas Fortunatas.

Obs. È caucidibus siccis hujus filicis in farinæ speciem molitis, aut solis, aut similaginis portione levi admissâ, conficitur panis qui pauperibus in frequenti usu est: sunt (præsertim in Palmâ, in Gomerâ et in insulâ Hierro) qui alium nunquam comederint, robusti tamen et longævi evadunt parùm quàmquàm alibilêm iisque qui hoc cibo vescantur intumescere ventrem dicant. Color farinæ ante cocturam albus, coctæ atro-viridis, sapor amariusculus sed non ex toto ingratus.

2. PTERIS CAUDATA. LINN.

P. rachi glabrâ; fronde 3-pinnatâ; pinnulis linearibus basi sublterioribus, summâ elongato-caudatâ; rachillâ exalatâ, basi nodoso-incrassatâ; indusio croso.

Filix femina ramosissima jamaicensis, pinnulâ alas claudente longissimâ. *Pluk., Almag., p. 156.*

Filix femina vulgaris facie. *Pet., Fil., tab. 3, fig. 12.*

Filix femina seu ramosa major, pinnulis angustissimis rarissimisque. *Sloan., Hist. jam., vol. 1, tab. 63.*

Pteris caudata. *Linn., Sp. pl., p. 1533.* — *Jacq., Ic. rar., tab. 645.* — *Swartz, Syn., p. 101.* — *Willd., Sp. pl., vol. 5, p. 401.* — *Heward, Ferns of Jam., p. 9.* — *J. Ag., Pterid., p. 48.* — *Link, Fil. H. R. Ber., p. 58 et p. 167.* — *Mart. et Galeott., Foug. du Mex., p. 54.* — *Link, in Buch, ibid., p. 161.*

HAB. Hanc filicem in insulâ Teneriffâ propè *Adezen* Villam legit cl. de Buch.

DISTR. GEOGR. Species est orbis æquinoctialis.

Obs. Specimen *Pteridis esculentæ* Forst., exstat in herb. Mus. reg. Par., Leschenaultio à Fortunatis allatum, quod jam observavit cl. J. Agardh l. c., sed patriâ forsan falsâ donatum.

SECT. II. MACROPTERIS.

3. PTERIS LONGIFOLIA. LINN. — J. AG.

P. caudice fasciculatâ, paleaceo-hirtâ; rachi glabrâ vel subpaleaceâ; fronde lanceolatâ, pinnatâ; pinnis linearibus, subsessilibus, basi obliquè cordatis, margine serrulatis.

Phyllitis ramosa. *Alp., de pl. exot., p. 66.*

Lonchitis lineata pinnis longissimis. *Pet. fil., tab. 6, fig. 12.*

Filix non ramosa longissimis angustis et ad basin auriculatis foliis. *Plum., Pl. de l'Am., tab. 18.*

Lonchitis non ramosa longis angustis et ad basin auriculatis foliis. *Plum., Fil., tab. 69.*

Pteris obliqua. *Forsk., Fl. æg.-arab., p. 185.*

Pteris lanceolata. *Desf., Fl. atl., vol. 2, p. 401.* — *Boissier, Voy. d'Esp., vol. 2, p. 689.*

Pteris ensifolia. *Swartz, Syn., p. 95.* — *Bory, Fl. du Pélop., p. 68, tab. 39.* — *Webb., Spic. gorg.*

Pteris longifolia. *Linn., Sp. pl., p. 1529,* quoad syn., non herb., et descr. excl. — *Jacq., Hort. Schœnbr., vol. 3, tab. 399 et 400.* — *Schkuhr, Krypt. Gewächse, tab. 88.* — *Guss., Syn. fl. sic., vol. 3, p. 657.* — *Link, Fil. H. R. Ber., p. 50.*

Pteris costata. *Bory! in Willd., Sp. pl., vol. 5, p. 367.* — *J. Ag., Pter., p. 1.*

Pteris indica. *Poir.! Encycl., vol. 5, p. 712.*

Pteris inæquilateralis. *Poir.! Encycl. suppl., vol. 4, p. 601.*

Pteris Guichenotiana. *Gaudich.! Voy. de l'Uran., p. 387.* — *Decaisn.! Herb. Tim., p. 20.*

HAB. Occurrit hæc species in rupestribus convallium insulæ Palmæ, eamque è Canariâ misit *Despréaux.*

DISTR. GEOGR. Sparsa est hæc filix per totius terræ orbis regiones temperatas atque æquinoctiales et 37 gradum in Europâ attingit.

Obs. Inter formas α , β et γ à cl. J. Agardhio enumeratas nullas quæ momentum habeant differentias legitimas degimus, vix ergo et ne vix quidem pro varietatibus accipiendæ sunt. Aspectu primo *P. vittata* vera sed non reipsa diversa à *P. stipulatâ* L. Reliquas sub ζ et δ datas non vidimus.

4. PTERIS ARGUTA. HORT. KEW.

P. fronde glabrâ, fuscâ, ad apicem lutescente, pinnatâ; pinnis infimis deorsum plu-

moso-2-pinnatis; laciniis lanceolatis, profundis, acuminatis, supernè argutè serrulatis; soris brevibus crassis, rarò elongatis.

Pteris arguta. Hort. Kew., vol. 3, p. 458. — Swartz, Syn., p. 98. — Vahl, Symb., pars 1, p. 84. — Willd., Sp. pl., vol. 5, p. 387, excl. Syn. Plukn. — Poir., Encycl., vol. 5, p. 721. — J. Ag., Pterid., p. 36. — Link, Fil. H. R. Ber., p. 56. — Seub., Fl. az., p. 15.

Pteris incompleta. Cav., Anal. de cienc. nat., vol. 4, p. 107.

Pteris palustris. Poir. in herb. Desf.

HAB. Vulgaris est hæc filix in regione sylvosâ ins. Canariensium.

DISTR. GEOGR. Species est regionis Macaronesiæ, Fortunatarum scilicet, Maderæ! et ins. Azoricarum.

ADIANTUM. LINN.

1. ADIANTUM RENIFORME. LINN. (1).

A. caudice cæspitosâ, rufo-paleaceâ; stipite gracili, juniore paleaceâ; fronde orbiculatâ, papyraceâ, juniore paleaceâ, basi rotundatâ vel subcordatâ, adultâ cordatâ orbiculari glaberrimâ; indusio à frondis crenâ reflexâ confecto, rotundato vel oblongo-lunulato, demùm reverso, subtus subpalaceo.

Filix Hemionitis dicta Maderensis, pediculis splendentibus nigris, crenatis foliis Asari rotundioribus, crenarum segmentis oblongo-quadratis, ob semina adnascencia per ambitum circum circa reflexis. Pluk., Alm., p. 155. Phytogr., tab. 287, fig. 5.

Adiantum reniforme. Linn., Sp. pl., p. 1556. — Willd., Sp. pl., vol. 5, p. 227. — Cav., Anal. de cienc. nat., vol. 4, p. 108.

Yerva tastonera vel *tostonera* Canariensium.

HAB. Vulgaris est hæc planta in convallibus umbrosis insularum Canariæ, Teneriffæ et Palmæ.

DISTRIB. GEOGR. Species est Macaronesiaca, quæ occurrit in Maderâ! et in Fortunatis insulis.

2. ADIANTUM CAPILLUS VENERIS. LINN.

A. caudice repente; fronde 2-3-pinnatâ; pinnulis rotundato-cuneiformibus, incisis, margine lobatis, lobis denticulatis.

Ἄδιαντον οὐδὲ πολυτρυχόν. Diosc., lib. 4, cap. 136.

(1) *Adiantum asarifolium* Willd., si reverâ à nostrâ diversum, distinguendum caudice nigro-paleaceâ, stipite frondeque junioribus densè tomentosis, fronde orbiculato-flabelliformi basi, etiam adultâ, tomentosâ, indusio mox reverso, subtus tomentoso. Occurrit hæc species in insulâ Mauritiî (Bory) Lobitadière! Sieber Fl. maur. n. 18.

Adiantum. *Matth.*, ed. *Valgr.*, 1565, p. 1201. — *Dalech.*, vol. 2, p. 1208. — *Cam.*, *Epit.*, p. 924.

Adiantum sive Capillus Veneris verus. *Pen. et Lob.*, *Adv.*, p. 361.

Adiantum foliis Coriandri. *Moris.*, *Hist.*, sect. 14, tab. 5, fig. 6.

Adiantum Capillus Veneris. *Linn.*, *Sp. pl.*, p. 1558. — *Jacq.*, *Misc.*, vol. 2, tab. 7. — *Swartz*, *Syn.*, p. 124. — *Lighf.*, *Fl. scot.*, vol. 2, p. 679. — *Willd.*, *Sp. pl.*, vol. 5, p. 449. — *Smith*, *Fl. brit.*, vol. 3, p. 1138. — *Savi*, *Mat. med. tosc.*, tab. 26. — *La Gasc.*, *Garc. et Clem.*, *An. de cienc. nat.*, vol. 5, p. 160. — *Turp.*, *Fl. med.*, vol. 2, tab. 94. — *Kaulf.*, *Enum.*, p. 208. — *Kunze*, in *Linn.*, vol. 10, p. 530. — *Link*, *Fil. H. R. Berol.*, p. 70. — *Dall.*, *Rhein. Fl.*, p. 6. — *Franc.*, *Analys. of Brit. ferns*, p. 48, tab. gen., fig. 11, et tab. 4, fig. 3. — *Newm.*, *Brit. ferns*, p. 83-88.

Adiantum africanum. *R. Br.*, in *Tuck. Voy. append.* 5, p. 462 ad calcem.

Culantrillo Canariensium.

HAB. Vulgaris est hæc filix et procera, sæpe enim in speluncis et ad rupes umbrosas insularum Canariensium sesquipedalis evadit, in cavædiis quoque petrae porosæ aquilegiorum (ontes vocant) pinnis suis elegantibus protectæ et quasi plumatæ sunt.

DISTRIB. GEOGR. Species est totius orbis calidioris et temperati, quæ Promontorium Bonæ Spei in Africâ, in Europâ Rhenum, Monam insulam et Caledoniæ fines attingit.

CHEILANTHES. SWARTZ.

1. CHEILANTHES FRAGRANS. NOB.

C. stipite badiâ, basi fulvâ vel nigrescente, setaceâ; fronde glabrâ, juniore sub-2-pinnatâ vel pinnatifoliatâ, lobis rotundatis, soris interruptis, adultâ 2-pinnatâ, pinnulis ovatis oblongisque, crenato-lobatis, vel demum 3-pinnatâ; indusiis virescentibus, demum fulvis distinctis, sæpe subcontinuis.

Filicula femina, *Paronichieæ* 1, dentulis acutis, *Lotum olens*. *Cup.*, *Hort. cath.*, p. 79.

Polypodium fragrans. *Linn.*, *Mant.*, 2, p. 307, non *Sp. pl.*, p. 1550. — *Ejusd.*, *Syst. pl.*, ed. 13, cur. *Murr.*, p. 789, non *ibid.*, p. 788. — *Linn. fil.*, *Suppl.*, p. 447. — *Desf.*, *Fl. atl.*, vol. 2, p. 408, tab. 257.

Pteris acrosticha. *Balb.* *Addit. ad Fl. ped.*, p. 98, et *Misc.*, 2, p. 46.

Pteris fragrans. *La Gasc. Garc. et Clem.*, in *An. de cienc. nat.*, vol. 5, p. 158.

Adiantum fragrans. *Viv.*, *Ann. di bot.*, vol. 2, p. 190. — *Ejusd.*, *Fl. it. fragm.*, p. 9, tab. 11, fig. 2, 3, et 4. — *DC.*, *Fl. fr.*, vol. 2, p. 549.

Cheilanthès odora. *Swartz*, *Syn. fil.*, p. 5 et p. 327. — *Willd.*, *Sp. pl.*, vol. 5, p. 457. — *Bory!* *Exped. Mor. bot.*, 289. — *Mor. et de Not.*, *Fl. capr.*, p. 160. — *Link*, *Fil. H. R. Berol.*, p. 65. — *Vis.*, *Fl. dalm.*, p. 42. — *Guss.*, *Syn. fl. sic.*, vol. 3, p. 660.

Cheilanthès suaveolens. *Swartz*, *Syn. fil.*, p. 127 et p. 327. — *Willd.*, *Sp. pl.*, vol. 5, p. 456. — *Smith*, *Fl. græc. prodr.*, vol. 2, p. 278. — *Sibth.*, *Fl. græc.*, tab. 966.

Cheilanthes maderensis. *Lowe, Nov. fl. mad.*, p. 6.

HAB. Non infrequens est hæc planta in regione inferiore insulæ Teneriffæ. Specimina nostra legimus prope pagum *Guimar*; sua juniora inter rupes pluviis madidas nascentia die 17 februarii prope Portum Orotavensem ad viam quæ ad *Realejas* ducit *Bourgæus*, alia legit in Gomerâ; procera in Canariâ *Despréaux*, qualia et nos in insulâ Palmâ.

DISTRIB. GEOGR. Cives est hæc planta oræ utriusque sinûs ingentis Mediterranei, à Syriâ (*Labillardière*!) ad Hispaniam, unde per Lusitaniam et Maderam Fortunatas attingit.

Obs. Linnæus plantam nostram sub nomine *Polypodii fragrantis* (*Mant. non Sp. pl.*), quam secum à Galliâ communicavit doctus monachus Gabriel (cui *Scolopendra Gabrielis*, *Syst. nat.*, vol. 1, p. 1063 dicata), optimè descripsit. Confusio et specierum perturbationes cum Swartzio, quod rarum, ortæ, qui nomina duo diversa plantæ Linnæanæ, Linnæanum alteri Indiæ, nisi forsân eadem, indidit; planta enim valde polymorpha; utcunquè autem erit *Cheilanthes* (*Polypodio* Linn.) *fragranti* verè restituendum nomen suum et Swartziana, dum legitima, *Cheilanthes Swartzii* vocanda.

2. CHEILANTHES PULCHELLA. BORY.

C. caudice cæspitosâ, paleaceâ, nigrescente; stipite supernè glabrâ, nitidâ, purpureo-fuscâ, 5-10-pollicari; fronde ovato-3-angulari vel lanceolatâ, 2-pinnatâ; pinnis inferioribus deorsum plumoso-2-pinnatis; pinnulis oblongo-linearibus, obtusis, sessilibus, glabris, summis subcaudatis; rachillâ nudâ, superne decurrenti, alatâ; indusiis continuis, niveis, junioribus usque ad nervum medium prolatis, demùm retractis, fuscis.

Cheilanthes pulchella. *Bory, in Willd., Sp. pl.*, vol. 5, p. 456.

Blechnum canariense. *Brouss., Herb.*!

HAB. In rupibus siccis et in convallibus Teneriffæ, Canariæ, et Palmæ. Tota planta odora.

DISTRIB. GEOGR. Fortunatarum et Maderæ! cives est pulchra speciesque autochthon.

EXPLICATIO TAB. 252.

1. Planta integra.
2. Frondis pars aucta.
3. Pinna junior aucta.
4. Sporangium auctum.
5. Sporæ multoties auctæ.

POLYPODIEÆ.

POLYPODIUM. LINN.

1. POLYPODIUM VULGARE. LINN. Var. serrata.

P. caudice repente, densè paleaceâ; stipite glabrâ, albescente; fronde profundè pinnatifidâ, vel subpinnatâ; pinnis lineari-oblongis, acutis, sæpe subcaudatis, undique serratis.

Polypodium majus serrato folio. Barr., *Ic.*, tab. 38.

Polypodium vulgare γ serratum. Willd., *Sp. pl.*, vol. 5, p. 173. — Link, *Fil. H. R. Ber.*, p. 127.

HAB. Non infrequens est hæc planta in rupibus humidioribus, in muris et ad arborum truncos, in insulis Canariæ, Teneriffæ et Palmæ.

DISTRIB. GEOGR. Varietatis nostræ specimina nonnisi ex Europâ meridionali vidimus Olibiæ! Neapolis!

GRAMMITIDÆ.

GYMNOGRAMMA. DESF.

SECT. I. ANOGRAMMA. Link.

Fronde juniores pinnatæ, adultæ 3-pinnatæ. Sori ad apicem venarum quartariarum pectentes, demùm per venas tertiarias et secundarias deorsum devexæ et frondem tegentes.

1. GYMNOGRAMMA LEPTOPHYLLA. DESV.

G. frondium juniorum pinnis flabellatis, superiorum pinnellis angustis lanceolatis; sporangiis nigris.

Adiantum album murarium. Cup., *Hort. cath.*, p. 4.

Adiantum minimum, folio vario. Magn., *hort. monsp.*, tab. 5.

Adiantum filicinum leptophyllum elatius hispanicum. Barr., *Ic.*, tab. 431.

Polypodium? leptophyllum. Linn., *Sp. pl.*, p. 1553. — Brot., *Fl. lus.*, vol. 2, p. 398. — Desf., *Fl. atl.*, vol. 2, p. 408. — Schkuhr, *Krypt. Gewächs.*, tab. 26.

Osmunda leptophylla. Lamck., *Encycl.*, vol. 4, p. 657.

Acrostichum leptophyllum. DC., *Fl. fr.*, vol. 2, p. 565.

Grammitis leptophylla. Swartz, *Syn.*, p. 23 et 213, tab. 1, fig. 6. — Willd., *Sp. pl.*, vol. 5, p. 143. — Gasparr., *Osservaz. sulla Gram.*, tab. 1, ex Guss., *Fl. sic. syn.*, vol. 3, p. 654.

Hemionitis leptophylla. La Gasc., *Gen. et sp.*, p. 33.

Hemionitis Pozoi. Ejust., *ibid.*

Gymnogramma leptophylla. Desv., *Mag. Naturf. Freund. zu Berl.*, vol. 5, p. 305, et *Journ. de Bot. appl.*, 1813, vol. 1, p. 26. — Kaulf., *Enum.*, p. 81. — Bory, *Exped. Mor. bot.*, p. 284. — Hook. et Grev., *Ic. fil.*, tab. 25. — Boiss., *Voy. d'Esp.*, vol. 2, p. 688.

Asplenium geminaria. Bory, *Iles Fort.*, p. 313.

Anogramma leptophylla. Link, *Fil. H. R. Ber.*, p. 137.

HAB. Vulgaris est hæc filicula in insulis Canariensibus; per aquationes Autumnii nascitur, floret Februario et sole Maii adusta perit.

DISTRIB. GEOGR. Species est regionum mari interno conterminarum, à Therâ insulâ

(*D'Urville*) ad fretum Herculeum! unde per Lusitanorum! Gallæcorum (*Bory*) atque Asturum (*Durieu!*) littora Galliæ fines atque Armoricorum portum Brivatem (*Bory! de la Pylaie!*), sed jam pusilla, attingit.

Obs. Præter hanc Grammitidearum speciem *Grammitidem* quoque *linearem* inter filices Canarienses enumerat cl. Linkius (*Buch, Besch.*, pag. 158), quam cl. Buchius (pag. 179) inter plantas zonæ sylvarum sine statione propriâ collocavit.

TAENITIDEÆ.

NOTHOCHLÆNA. R. BR.

† Sori nudi.

1. NOTHOCHLÆNA LANUGINOSA. DESV.

N. caudice cæspitosâ; stipite pilosissimâ; frondibus elongato-lineari-lanceolatis, 2-pinnatis; pinnulis rotundatis ovatisque, subsessilibus, suprâ viridibus pilosis, subtus densissimè villosis; soris ad marginem frondis revolutæ nudis, mox confluentibus.

Filicula crispa, lanugine hepatici coloris vestita, ex insulis Fortunatis. *Pluk., Alm.*, p. 150; *Phyt.*, tab. 281, fig. 4.

Lonchitis mollior lanuginosa Ceteræ facie minor hisp. *Barrel., Ic.*, 857.

Acrostichum velleum. *Hort. Kew.*, vol. 3, p. 457. — *Swartz, Syn.*, p. 14. — *Willd., Sp. pl.*, vol. 5, p. 122.

Acrostichum lanuginosum. *Desf., Fl. atl.*, vol. 2, p. 400, tab. 256. — *Cav., An. de cienc. nat.*, vol. 4, p. 97. — *Schkuhr, Krypt. Gew.*, tab. 1. Ic. Fontanesii. — *Fl. græc.*, tab. 965.

Nothochlæna vellea. *Desv., Journ.*, vol. 1 (1813), p. 92. Non R. Br. (sed hæc jure *vellea* et *N. vellea* R. Br. potiùs *Brownii* vocanda).

Nothochlæna lanuginosa. *Desv., Encycl. suppl.*, vol. 4, p. 110. — *Kaulf., Enum.*, p. 139. — *Bory, Exp. Mor. bot.*, p. 286. — *Guss., Fl. sic. syn.*, vol. 3, p. 654. — *Boiss., Voy. d'Esp.*, vol. 2, p. 688. — *Webb, Spic. gorg. ined.*

HAB. Occurrit hæc planta in rupestribus siccis Teneriffæ præsertim meridionalis circa *Guimar, Arufo* et alibi, inter Portum Orotavensem et *Realejos* specimina legit *Bourgeau*, in sylvis super Orotavam *de Buch* et in Palma, alia iterùm in cratere vasto *la Caldera Bourgeau*, in Canaria *Despréaux*, in Lancerotta ad Guatisam legit *Bourgeau*.

DISTRIB. GEOGR. Species est regionum calidiorum mari Mediterraneo conterminarum, quæ per Fortunatas et Maderam (ad muros templi Machicensis!) Gorgonum insulas attingit.

† † Sori indusiolati.

2. NOTHOCHLÆNA MARANTÆ. R. BR.

N. caudice cæspitosâ vel subrepente, lignescente, unâ cum stipite paleacâ; frondibus

lanceolatis, 2-pinnatis; pinnis alternis oppositisque; pinnulis oblongis, subsessilibus, integerrimis, inferioribus sæpè pinnatifidis, subtùs paleaceo-squamosis; soris ad marginem frondis revolutæ indusiolo angusto albo vestitis.

Lonchitis aspera. *Maranta*, *Meth. cognosc. simpl.*, p. 20 et p. 152.

Pseudo-Lonchitis Marantæ. *Math.*, p. 924.

Lonchitis aspera *Marantæ*. *Cam.*, *Epit.*, p. 666.

Acrostichum Marantæ. *Linn.*, *Sp. pl.*, p. 1527. — *Schkuhr*, *Krypt. Gew.*, tab. 4. — *Spreng.*, *Einleit.*, tab. 2, fig. 18. — *Swartz*, *Syn.*, p. 14. — *Willd.*, *Sp. pl.*, vol. 5, p. 122. — *Sibth.*, *Fl. græc.*, tab. 964. — *Link*, in *Buch. Phys. Besch.*, *Can. Ins.*, p. 137.

Acrostichum subcordatum. *Cav.*, *An. de cienc. nat.*, vol. 4, p. 97.

Acrostichum canariense. *Willd.*, *Sp. pl.*, vol. 5, p. 121.

Ceterach Marantæ. *DC.*, *Fl. fr.*, vol. 2, p. 567.

Nothochlæna Marantæ. *R. Br.*, *Prodr.*, p. 146. — *Desv.*, *Journ. de bot. appl.*, vol. 1 (1813), p. 92. — *Sagl.*, *de Fil. vet. Hung.*, p. 16.

Nothochlæna subcordata. *Desv.*, *l. c.*

HAB. Occurrit hæc planta in rupestribus siccis Teneriffæ, præcipuè circà oppidulum *Guimar*, specimina quoque in regione sylvosa legimus circà *Agua Mansa* et in Canariâ, alia à Gomerâ misit *Bourgeau*.

DISTRIB. GEOGR. Species est regionis maris Mediterranei cujus extrâ limites hinc Fortunatas illinc Pannoniam attingit.

EQUISETACEÆ.

EQUISETUM. LINN.

1. EQUISETUM INCANUM. VAUCH.

E. radice atrâ; caule longissimo, robusto, sarmentoso; foliis caulinis (15) longè setaceis, nigris, albo limbatis, superioribus (7-8) totis albidis vel nigro notatis; ramis dilutè cinereis, costis rugosis; stomatibus simplici serie dispositis vel rami decursu duplicatis; strobilis demùm laxis, squamis sinuato-rhombeis vel 5-gonis, margine margaritaceo-granulatis, provectoribus medio nigris.

Equisetum elongatum. Link, in Buch, *Beschr. der Can. Ins.*, p. 138, et Buch, *ibid.*, p. 138. An Willd.? Non A. Braun.

Equisetum incanum. Vauch., *Monogr.*, p. 54, tab. 13, fig. 1 et 2.

Yerva de plata Canariensium.

HAB. Legimus hanc plantam ad margines aquæductuum urbis Palmarum et alibi, in fruticetis et inter sepes insulæ Canariæ unde eam habuit Buchius, eandemque in Palmâ circa *Argual* et in Gomerâ circa *Hermiguas* legit *Bourgeau*.

DISTRIB. GEOGR. Species est propria insularum Canariensium.

Obs. Ex specimine Boryano herbarii Fontanesiani, in ins. Borboniâ lecto, speciei nostræ et *E. elongati* Willd. (*excl. syn. Desf.*) Vauch. l. c., summa est affinitas, differunt tamen quodammodo strobilo squamisque, cùmque tanta sit specierum in hoc ordine confusio, non temerè conjungenda. Satis diversum videtur *E. ramosissimum* Desf. quod idem ac planta Europæa seu *E. hyemale*, G. *elongatum* Doell. Rheinisch. Flor., pag. 51 (non *E. elongatum* Willd.), strobilum enim magis compactum, diversa squamarum forma, earumque margo luteus et furfuraceus nec margaritaceus. Diagnosim bonam sed non impeccabilem præbent stomatum series; nil certo ordine unico *E. ramosissimi* aut quincunciali *E. gigantei* lucidius; extant autem extrâ Europam in Indiâ et in Africâ species plures quibus stomata 1-serialia aut in decursu irregulariter 2-serialia, claudicat ergò cùm solus stomatum character aliorumque subsidium invocandum. Species quam *E. pallidi* nomine in Spicileg. Gorgon. salutavimus, ex ulteriore examine alia esse videtur; nam stomatum series non fortuitò et hic illic sed semper atque ordinatim alternatimque duplex; strobilum ignotum: nomen autem servandum, nam Boryi *E. pallidum* ab *E. ramosissimo* Desf., non distinguendum.

P.-B. WEBB.

Lutetiæ A. D. MDCCCXLVII. Idibus octobris.

INDEX SYNOPTICUS

SECTIONIS TERTIÆ PHYTOGRAPHIÆ CANARIENSIS.

NOMINA GENERICA LITTERIS MAJUSCULIS ERECTIS, SPECIFICA COMMUNIBUS ERECTIS, GENERUM SYNONYMA MAJUSCULIS CURSIVIS, SPECIERUM COMMUNIBUS CURSIVIS, VULGARIA MINORIBUS ERECTIS, OBITER TRACTATA MINORIBUS, CURSIVIS DISTINGUUNTUR.

ACANTHUS.	457	AGROSTIS. <i>lendigera</i> . DC.	390
— <i>mollis</i> . Linn.	457, 458	— <i>miliacea</i> . Linn.	387
ACHYRANTHES.	494	— <i>nitens</i> . Guss.	392
— <i>argentea</i> . Willd.	494, 495	— <i>panicea</i> . Willd.	393
— <i>aspera</i> & <i>sicula</i>	493	— <i>plumosa</i> . Ten.	426
— <i>mucronata</i> . Lam.	493	— <i>stolonifera</i> . Linn.	390
— <i>crispa</i> . Desf.	495	— <i>ventricola</i> . Gouan.	390
— <i>nivea</i> . Link.	493	— <i>verticillata</i> . Villars.	394
— <i>obtusifolia</i> . Lam.	495	AIRA.	398
— <i>radicans</i> . Cav.	493	— <i>caryophyllea</i> . Linn.	398
— <i>repens</i> . Lin.	493	Ajillo.	313
— <i>virgata</i> . Desf.	495	Ajonjoli.	444
ACRISIA.	320	AJUGA.	410
ACROSTICHUM.	444, 454, 455, 458	— <i>iva</i> . Schreb.	444
— <i>aureum</i> . Cav.	444	— <i>pseudo-iva</i>	444
— <i>canariense</i> . Willd.	456	Alavaza.	247
— <i>lanuginosum</i> . Desf.	455	ALBERSIA.	287
— <i>leptophyllum</i> . DC.	454	— <i>Blitum</i> . Rth.	287
— <i>Marantæ</i> . Linn.	456	— <i>gracilis</i> . Webb.	287
— <i>subcordatum</i> . Cuv.	456	Algaritofe.	87
— <i>velleum</i> . HK.	455	Alhucema.	57
Adelfa.	252	Alcaneja.	52
Aderno.	469	ALLANTODIA.	442
ADIANTUM.	454	— <i>umbrosa</i> . Br.	442
— <i>africanum</i> . R. Br.	452	ALLIUM.	342
— <i>asarifolium</i> . Willd.	454	— <i>Ampeloprasum</i> . Linn.	344
— <i>Capillus Veneris</i> . Linn.	454, 452	— <i>arenarium</i> . Linn.	343
— <i>fragrans</i> . Viv.	452	— <i>dentiferum</i> . Webb.	345
— <i>reniforme</i> . Linn.	454	— <i>Halleri</i> . Bab.	342
ÆGILOPS.	424	— <i>illyricum</i> . Jacq.	346
— <i>ovata</i> . Linn.	424	— <i>intermedium</i> . DC.	345
AGAVE.	344	— <i>magicum</i> . Ker.	348
— <i>americana</i> . Linn.	344	— <i>majale</i> . Ten.	346
AGROPYRUM.	420	— <i>monspessulanum</i> . Gouan.	348
— <i>repens</i> . Ræm.	420	— <i>monspessulanum</i> . Willd.	345
AGROSTIS.	390	— <i>multiflorum</i> . Desf.	345
— <i>australis</i> . Linn.	390	— <i>nigrum</i> . Linn.	347
— <i>canariensis</i> . Parl.	394	— <i>oleraceum</i> . Desm.	345
— <i>cærulescens</i> . DC.	387	— <i>Porrum</i> . Linn.	343

ALLIUM. roseum. Linn.	346	ANOGRAMMA.	454
— sphaerocephalum. Linn.	343	— leptophylla. Link.	454
— trifoliatum. Cyr.	347	ANTHOXANTHUM.	377
— vineale. Linn.	343	— odoratum. Linn.	377
ALLOSORUS.	449	ANTIRRHINUM.	437
— aquilinus. Parl.	449	— Elatine. Linn.	440
ALOE.	348	— græcum. Bons.	440
— barbadensis. Miller.	348	— heterophyllum. Schousb.	441
— perfoliata γ barbadensis. H. K.	348	— Orontium. Linn.	437
— perfoliata α vera. Linn.	348	— sagittatum. Point.	441
— vera. Linn.	348	— spurium. Linn.	439
— vulgaris. Lam.	349	Anuel.	31
ALOPECURUS.	393	APOLLONIAS.	223
— monspeliensis. Linn.	393	— Barbusana. Webb.	224
— paniceus. Linn.	393	— canariensis. Nees.	223
ALTERNANTHERA.	492	ARBUTUS.	40
— achyrantha. R. Br.	493	— callicarpus. Brouss.	44
AMARANTUS.	490	— canariensis. Veill.	40
— angustifolius. Roxb.	490	— procera. Soland.	44
— ascendens. Lois.	491	ARDISIA.	469
— Blitum. Linn.	494	— excelsa. Ait.	469
— Cararu. H. P.	492	ARISARUM.	293
— gracilis. Desf.	494	— simorrhinum. Dur.	293
— oleraceus. Sam.	494	— subxsertum. Webb.	293
— patulus. Bertol.	286, 287	— vulgare. Link.	293
— sylvestris. Desf.	490, 286	ARISTIDA.	388
— retroflexus. Lin.	492, 286	— Adscensionis. Linn.	389
— tenuifolius. Willd.	490	— canariensis. Willd.	389
— viridis. All.	490	— cærulescens. Desf.	389
— viridis. Linn.	494	— gigantea. Linn.	359
— viridis. Poll.	494	ARISTOLOCHIA.	233
AMARYLLIS.	340	— longa. Linn.	233
— autumnalis. Dryand.	340	Arrebol.	44
— Belladonna. Linn.	340	ARRHENATHERUM.	402
AMBRINA.	204	— avenaceum. Pal. Beauv.	403
— ambrosioides. Spach.	202	— avenaceum. Kunth.	403
Ambrosie.	202	— bulbosum. Presl.	403
ANAGALLIS.	474	— elatius. Mert et Koch.	402
— arvensis. Linn.	474	— elatius β Mert et Koch.	403
— arvensis, β. H. Dan.	472	ARTHROCNEUM.	205
— arvensis, cærulea. Baud.	471	— fruticosum. Moq.	206
— arvensis, nebra. Baud.	471	ARUM.	293
— cærulea. Sm.	472	— canariense. Webb.	293
— indica. Sweet.	472	— cylindraceum. Gasp.	294
— latifolia. Linn.	472	— Dracunculus. Link.	295
— verticillata. All.	472	— italicum. Mill.	294
ANCHUSA.	54	— maculatum. L.	294
— italica. Retz.	54	— orientale. Bieb.	294
— paniculata. H. Kew.	54	— pictum. Linn.	294
ANDROPOGON.	426	— syriacum. Blum.	294
— angustifolium. Sm.	427	ARUNDO.	394
— arundinaceum. All.	428	— Donax. Linn.	395
— halepensis. Sm.	428	ASCLEPIAS.	47
— hirtum. Linn.	427	— fruticosa. Linn.	47
— Ischamum. Linn.	427	ASPARAGUS.	325
ANGUILLARIA.	469	— acutifolius. Linn.	326
— bahamensis. Gartn.	469	— albus. Link.	329

ASPARAGUS, <i>aphyllus</i> . Linn.	326	ASPLENIUM, <i>productum</i> . Low.	440
— <i>arborescens</i> . Willd.	328	— <i>trapeziforme</i> . Huds.	440
— <i>dichotomus</i> . Brouss.	327	— <i>umbrosum</i> . Schkr.	442
— <i>Draco</i> . Linn.	330	— <i>Virgilii</i> . Bory.	440
— <i>equisetifolius</i> . Ledru.	323	ASPLENIUM.	439
— <i>exaltatus</i> . Sm.	326	— <i>monanthemum</i> . Bernh.	439
— <i>grandiflorus</i> . Willd.	327	ASTEROLINON.	473
— <i>horridus</i> . Linn.	325	— <i>stellatum</i> . Hoffmg. et Link.	474
— <i>Pastorianus</i> . Webb.	329	ASTROLINON.	473
— <i>plocamoides</i> . Webb.	326	— <i>trinum</i> . Baud.	473
— <i>retrofractus</i> . Sm.	328	ATHYRIUM.	444
— <i>scaber</i> . Linn.	327	— <i>Filix femina</i> . Roth.	444
— <i>scoparius</i> . Lowe.	326	ATRIPLEX.	202
— <i>stipularis</i> . Forsk.	325	— <i>alba</i> . Crantz.	200
— <i>umbellatus</i> . Link.	327	— <i>ambrosioides</i> . Crantz.	202
— <i>verticillaris</i> . Link.	326	— <i>glauca</i> . Crantz.	200
ASPHODELUS.	334	— <i>glauca</i> . Linn.	203
— <i>aestivus</i> . Reich.	335	— <i>Halimus</i> . Linn.	203
— <i>canariensis</i> . Buch.	335	— <i>laciniata</i> . Linn.	203
— <i>fistulosus</i> . Linn.	334	— <i>laterale</i> . Sm.	201
— <i>intermedius</i> . Hornem.	335	— <i>maritima</i> . Crantz.	209
— <i>microcarpus</i> . Viv.	334	— <i>muralis</i> . Crantz.	204
— <i>ramosus</i> . Linn.	334	— <i>parvifolia</i> . Lowe.	204
— <i>tenuifolius</i> . Cav.	335	— <i>portulacoïdes</i> . Sol.	204
ASPIDIUM.	436	— <i>Thunbergiana</i> . Rœm.	203
— <i>angulare</i> . Kit.	436	— <i>urbica</i> . Crantz.	200
— <i>Braunii</i> . Spenn.	436	ATROPA.	283, 284
— <i>caudatum</i> . Siw.	442	— <i>aristata</i> . Poir.	284
— <i>diaphanum</i> . Bory.	445	— <i>daturaefolia</i> . Thor.	283
— <i>elongatum</i> . Siw.	437	— <i>frutescens</i> . Linn.	284
— <i>Filix femina</i> . Siw.	444	AVENA.	399
— <i>fragile</i> . Schk.	445	— <i>atherantha</i> . Presl.	401
— <i>fuscatum</i> . Willd.	436	— <i>bulbosa</i> . Pers.	403
— <i>hastulatum</i> . Ten.	436	— <i>caryophyllea</i> . Wigg.	398
— <i>molle</i> Sw.	437	— <i>elatior</i> . Linn.	402
— <i>oliganthum</i> . Desv.	443	— <i>fatua</i> . Linn.	400
— <i>patens</i> . Link.	438	— <i>fatua</i> . Bertol.	401
— <i>umbrosum</i> . Schk.	442	— <i>hirsuta</i> . Roth.	400
— <i>viridulum</i> . Delv.	445	— <i>lanata</i> . DC.	377
ASPLENIUM.	438	— <i>neglecta</i> . Savi.	399
— <i>acutum</i> . Bory.	440	— <i>panicca</i> . Lam.	399
— <i>Adiantum nigrum</i> . Cav.	440	— <i>sterilis</i> . Linn.	400
— <i>anceps</i> . Soland.	439	— <i>uniflora</i> . Parl.	401
— <i>axillare</i> . Webb.	442	Azebuche.	462
— <i>canariense</i> . Willd.	440	Barbusano.	223
— <i>Ceterach</i> . Linn.	443	BARTSIA.	454, 452
— <i>Filix femina</i> . Bernh.	444	— <i>bicolor</i> . DC.	452
— <i>Forsteri</i> . Sadl.	440	— <i>Trixago</i> . Sibth.	451
— <i>geminaria</i> . Bory.	454	— <i>Trixago</i> β. Guss.	452
— <i>hemionitis</i> . Brot.	438	— <i>versicolor</i> . DC.	452
— <i>latifolium</i> . Bory.	440	— <i>viscosa</i> . Linn.	452
— <i>luridum</i> . Brouss.	441	BELLADONNA.	318
— <i>marinum</i> . Linn.	439	— <i>purpurascens</i> . Sweet.	310
— <i>monanthemum</i> . Linn.	439	BELLEVALIA.	344
— <i>monanthes</i> . Linn.	439	— <i>comosa</i> . Kth.	341
— <i>obovatum</i> . Viv.	440	BETA.	496
— <i>palmatum</i> . Lam.	438	— <i>hastata</i> . Link.	497

BETA. <i>maritima</i> . Linn.	497	BYSTROPOGON. <i>canariensis</i> . Lher.	64
— <i>procumbens</i> . Sm.	497	— <i>maderensis</i> . Webb.	66
— <i>pumila</i> . Link.	498	— <i>origanifolius</i> . Lher.	63
— <i>sylvestris</i> . Hort. Panorm.	497	— <i>plumosus</i> . Lher.	64
— <i>vulgaris</i> . Moq.	496	— <i>punctatus</i> . Lher.	66, 281
— <i>Webbiana</i> . Moq.	498	— <i>serrulatus</i> . Webb.	65
Bicacaro.	2	— <i>Smithii</i> . Webb.	281
BLAIRIA.	413	CACHRYS.	281
— <i>nodiflora</i> . Gaertn.	413	— <i>tortuosa</i> . Webb.	281
BLECHNUM.	448	CALAMINTHA.	84
— <i>boreale</i> . Siw.	448	— <i>Nepeta</i> . Savi.	83
— <i>radicans</i> . Linn.	444	— <i>officinalis</i> . Link.	82
BLITUM.	200	— <i>officinalis</i> . Savi.	83
— <i>glaucum</i> . Koch.	200	— <i>trichotoma</i> . Moench.	83
BLUMENBACHIA.	428	CALLIANASSA.	443
— <i>halensis</i> . Kiel.	428	— <i>canariensis</i> . Webb.	444
BOEHMERIA.	264	— <i>Isabelliana</i> . Webb.	445
— <i>rubescens</i> . Jacq.	264	CALLITRICHE.	274
BORAGO.	54	— <i>stagnalis</i> . Scop.	274
— <i>officinalis</i> . Linn.	55	CALYDERMOS.	283
BOSEA.	267	— <i>erosus</i> . Ruiz.	283
— <i>Yervamora</i> . Linn.	268	CAMPANULA.	7
BRACHYPODIUM.	448	— <i>afra</i> . Cav.	8
— <i>distachyum</i> . Ram.	449	— <i>canariensis</i> . Lin.	2
— <i>sylvaticum</i> . Ram.	449	— <i>decipiens</i> . Ram.	8
Bretana.	193	— <i>dichotoma</i> . Linn.	7
BREWERIA?	29	— <i>Erinus</i> . Linn.	8
— <i>scoparia</i> . Linoll.	29	— <i>falcata</i> . Rœm.	6
Brezo.	44	— <i>hybrida</i> . Linn.	6
BRIZA.	440	— <i>lobelioides</i> . Linn.	4
— <i>maxima</i> . Linn.	440	— <i>mollis</i> β . Willd.	8
— <i>minor</i> . Linn.	441	— <i>nutabunda</i> . Guss.	4
— <i>monspessulana</i> . Gouan.	440	— <i>parviflora</i> . Solisb.	4
— <i>pulchella</i> . Keñth.	440	— <i>strigosa</i> . Russel.	8
— <i>rubra</i> . Linn.	440	CAMPYLANTHUS.	425
— <i>virens</i> . Linn.	441	— <i>salsoloides</i> . Roth.	425
BROMUS.	412	CANARINA.	2
— <i>diandrus</i> . Sm.	413	— <i>Campanula</i> . Linn.	2
— <i>divaricatus</i> . Rohd.	412	Candil.	293
— <i>Gussonii</i> . Parl.	413	Cardon.	255
— <i>lanceolatus</i> . Roth.	412	Cardoncillo.	16
— <i>lanuginosus</i> . Poir.	412	CAREX.	370
— <i>macrostachys</i> . Desf.	412	— <i>divisa</i> . Huds.	370
— <i>madritensis</i> . Linn.	413	— <i>divulsa</i> . Good.	374
— <i>maximus</i> . Juss.	414	— <i>muricata</i> . Linn.	370
— <i>mollis</i> . Linn.	412	— <i>paniculata</i> . Linn.	374
— <i>nanus</i> . Weig.	412	— <i>teretiuscula</i> . Good.	374
— <i>rubens</i> . Linn.	414	— <i>vulpina</i> . Linn.	370
— <i>scaberrimus</i> . Ten.	413	Carminero.	213
— <i>sterilis</i> . Guss. fl. sic.	413	Cebolla.	337
— <i>sterilis?</i> Guss. prodr.	414	Cebolleta.	341
— <i>tectorum</i> . Linn.	414	Cedro.	277
— <i>trivialis</i> . Savi.	404	CEDRONELLA.	86
Buenas Noches.	418, 449	— <i>canariensis</i> . Moench.	87
BUGLOSSUM.	54	— <i>mexicana</i> . Benth.	86
— <i>paniculatum</i> . Tausch.	54	CELSIA.	429
BYSTROPOGON.	63	— <i>cretica</i> . Linn.	430

<i>CENCHRUS</i>	380, 386	<i>CHLORA sessilifolia</i> . Desv.	48
— <i>ciliaris</i> . Linn.	380	<i>CHLORIS</i>	397
— <i>racemosus</i> . Linn.	386	— <i>tetragon</i> . Pal. Beauv.	397
Cenizo.	200	— <i>villosa</i> . Pers.	397
<i>CEROPEGIA</i>	46	<i>CHRYSURUS</i>	406, 407
— <i>aphylla</i> . Haw.	46	— <i>aureus</i> . Sprg.	406
— <i>dichotoma</i> . Haw.	46	— <i>cynosuroides</i> . Pers.	406
Cerrajuda.	322	— <i>echinatus</i> . Rœm.	407
<i>CETERACH</i>	443	— <i>effusus</i> . Link.	407
— <i>aureum</i> . Link.	443	— <i>elegans</i> . Rœm.	407
— <i>canariensis</i> . Willd.	444	— <i>giganteus</i> . Ten.	407
— <i>officinatum</i> . Willd.	443	— <i>gracilis</i> . Moris.	407
— <i>Marantæ</i> . DC.	456	<i>CLADIUM</i>	369
<i>CHÆTARIA</i>	389	— <i>bahiense</i> . Nees.	369
— <i>canariensis</i> . Nees.	389	— <i>Mariscus</i> . Webb.	369
— <i>cærulescens</i> . P. Beauv.	389	— <i>occidentale</i> . Rœm.	369
Chagorra.	400, 403	<i>CLETHRA</i>	42
Chaorra.	400	— <i>arborea</i> . H. K.	42
<i>CHEILANTHES</i>	452	<i>CODONOPRASUM</i>	345
— <i>fragrans</i> . Webb.	452	— <i>pallens</i> . Rchb.	345
— <i>maderensis</i> . Linn.	453	<i>COIX</i>	378
— <i>odora</i> . Sw.	452	— <i>Lacryma</i> . Linn.	378
— <i>pulchella</i> . Bory.	453	<i>COMMELYNA</i>	356
— <i>suaveolens</i> . Sw.	452	— <i>agraria</i> . Kth.	356
<i>CHENOLEA</i>	204	— <i>canescens</i> . Vahl.	358
— <i>canariensis</i> . Moq.	205	— <i>canariensis</i> . Chr. Sm.	358
<i>CHENOPODIUM</i>	499	<i>CONDALIA</i>	469
— <i>album</i> . Linn.	499	— <i>coriacea</i> . Hœll.	469
— <i>ambrosioides</i> . Linn.	202	<i>CONVOLVULUS</i>	22
— <i>caudatum</i> . Jacq.	491	— <i>althæoides</i> . Linn.	24
— <i>chryselanospermum</i> . Zuc	200	— <i>arvensis</i> . Linn.	22
— <i>deltoides</i> . Lam.	200	— <i>bryoniaefolius</i> Reichb.	25
— <i>flavescens</i> . Rœm.	211	— <i>canariensis</i> . Linn.	25
— <i>flavum</i> . Forsk.	201	— <i>cherleri</i> . Agh.	23
— <i>fruticosum</i> . Mœnch.	208	— <i>elongatus</i> . Willd.	24
— <i>glaucum</i> . Linn.	200	— <i>floridus</i> . Linn.	31
— <i>glomerulosum</i> . Reichb.	200	— <i>fruticosus</i> . Desv.	33
— <i>halienus</i> . Thrg.	204	— <i>hirsutus</i> . Ten.	25
— <i>laciniatum</i> . Thrg.	203	— <i>italicus</i> . Rœm.	25
— <i>laterale</i> . Hest. Kew.	201	— <i>ovatus</i> . Mœnch.	23
— <i>leiospermum</i> . DC.	200	— <i>pannifolius</i> . Salisb.	25
— <i>maritimum</i> . Linn.	209	— <i>pseudosiculus</i> . Cav.	24
— <i>melanospermum</i> . Wally.	200	— <i>scoparius</i> . Linn.	29
— <i>murale</i> . Linn.	201	— <i>siculus</i> . Linn.	23
— <i>sinuatum</i> . Thrg.	203	— <i>solanifolius</i> . Low.	25
— <i>suffruticosum</i> . Willd.	202	— <i>Soldanella?</i> Despr.	26
— <i>urbicum</i> . Linn.	200	— <i>suffruticosus</i>	24
— <i>vestitum</i> . Thrg.	203	— <i>volubilis</i> . Link.	24
<i>CHIRONIA</i>	20, 24	Cornical.	46
— <i>Centaurium</i> . Willd.	20	Correhuelo.	25
— <i>maritima</i> . Sibth.	24	Correhuelo de los montes.	25
— <i>spicata</i> . Willd.	20	<i>CRESSA</i>	34
<i>CHLORA</i>	48	— <i>cretica</i> . Linn.	34
— <i>crenulata</i> . Salzm.	48	— <i>villosa</i> . Hoffm. et Link.	34
— <i>dubia</i> . Lamk.	48	Culantrillo.	452
— <i>imperfoliata</i> . Linn.	48	<i>CUSCUTA</i>	35
— <i>lanceolata</i> . Boiss.	48	— <i>calycina</i> . Webb.	37

CUSCUTA. epilinum. <i>Weib.</i>	36	CYTINUS. <i>canariensis</i> . <i>Webb.</i>	429
— episonchum. <i>Webb.</i>	36	— <i>Hypocistis</i> . <i>Linn.</i>	429
— epithimum. <i>Murr.</i>	36	DACTYLIS.	416
— <i>epithyma</i> . <i>Link.</i>	37	— <i>fasciculata</i> . <i>Link.</i>	417
— <i>europaea</i> β <i>Linn.</i>	36	— <i>glomerata</i> β. <i>Webb.</i>	417
— <i>minor</i> . <i>DC.</i>	36	— <i>hispanica</i> . <i>Roth.</i>	417
CYATHEA.	445	— <i>Smithii</i> . <i>Link.</i>	417
— <i>dentata</i> . <i>Sm.</i>	445	DANAE.	319
— <i>fragilis</i> . <i>Sm.</i>	445	— <i>androgyna</i> . <i>Webb.</i>	320
CYMBALARIA.	439	— <i>Gayæ</i> . <i>Webb.</i>	320
— <i>Elatine</i> . <i>Baum.</i>	440	DAPHNE.	234
— <i>spuria</i> . <i>Baum.</i>	439	— <i>Gnidium</i> . <i>Linn.</i>	231
CYMODOCEA.	301	DAREA.	446
— <i>Preauxiana</i> . <i>Webb.</i>	302	— <i>tunbridgensis</i> . <i>Pet.</i>	446
— <i>Webbiana</i> . <i>Juss.</i>	301	DATURA.	417
CYNODON.	395	— <i>fruticosa</i> . <i>Hornem.</i>	419
— <i>Dactylon</i> . <i>Pers.</i>	396	— <i>guayaquilensis</i> . <i>Kth.</i>	419
CYNOGLOSSUM.	51	— <i>Metel</i> . <i>Linn.</i>	413
— <i>pictum</i> . <i>H. Kew.</i>	52	— <i>Stramonium</i> . <i>Linn.</i>	417
CYNOMORIUM.	430	DAVALLIA.	445
— <i>coccineum</i> . <i>Linn.</i>	431	— <i>canariensis</i> . <i>Son.</i>	445
CYNOSURUS.	406	DIGITALIS.	444
— <i>aureus</i> . <i>Linn.</i>	406	— <i>canariensis</i> . <i>Linn.</i>	444
— <i>echinatus</i> . <i>Linn.</i>	407	DIGITARIA.	384
— <i>elegans</i> . <i>Desf.</i>	407	— <i>affinis</i> . <i>Rcem.</i>	383
— <i>gracilis</i> . <i>Viv.</i>	407	— <i>eriogona</i> . <i>Link.</i>	385
— <i>indicus</i> . <i>Linn.</i>	396	— <i>nodosa</i> . <i>Parl.</i>	384
CYPERUS.	360	— <i>sanguinalis</i> . <i>Scop.</i>	385
— <i>ægyptiacus</i> . <i>Glox.</i>	365	— <i>stolonifera</i> . <i>Schrad.</i>	396
— <i>alopecuroides</i> . <i>Rottb.</i>	364	DIOSCOREA.	317
— <i>badius</i> . <i>Desf.</i>	364	— <i>canariensis</i> . <i>Webb.</i>	317
— <i>cosyrensis</i> . <i>Tin.</i>	360	DIPCADI.	310
— <i>Detessertanus</i> . <i>Webb.</i>	363	— <i>erythraeum</i> . <i>Webb.</i>	310
— <i>dives</i> . <i>Del.</i>	361	— <i>fulvum</i> . <i>Webb.</i>	310
— <i>distachyos</i> . <i>All.</i>	360	— <i>minimum</i> . <i>Webb.</i>	344
— <i>glomeratus</i> . <i>Sm.</i>	362	DONAX.	395
— <i>inundatus</i> . <i>Rottb.</i>	364	— <i>arundinaceus</i> . <i>Pal. Beauv.</i>	395
— <i>junciiformis</i> . <i>Cav.</i>	360	— <i>sativa</i> . <i>Presl.</i>	395
— <i>lateralis</i> . <i>Forsk.</i>	360	Doradillo.	444
— <i>longus</i> β <i>badius</i> . <i>Camb.</i>	364	DRACENA.	330
— <i>monostachyus</i> . <i>Link.</i>	360	— <i>Draco</i> . <i>Linn.</i>	330
— <i>mucronatus</i> . <i>Rottb.</i>	360	DRACOCEPHALUM.	87
— <i>mucronatus</i> β <i>albidus</i> . <i>Vahl.</i>	360	— <i>canariense</i> . <i>Linn.</i>	87
— <i>olivaris</i> . <i>Targ.</i>	363	DRACUNCULUS.	294
— <i>radicosus</i> . <i>Sibth.</i>	363	— <i>canariensis</i> . <i>Kth.</i>	295
— <i>rhenanus</i> . <i>Schrad.</i>	364	Duraznillo.	39
— <i>rotundus</i> . <i>Linn.</i>	363	ECHINOCHLOA.	382
— <i>rubicundus</i> . <i>Vahl.</i>	364, 362	— <i>colona</i> . <i>Parl.</i>	383
— <i>Teneriffæ</i> . <i>Nees.</i>	363	— <i>Crus galli</i> . <i>Pal. Beauv.</i>	382
— <i>Teneriffæ</i> . <i>Poir.</i>	362	ECHIUM.	41
— <i>tenuiflorus</i> . <i>Rottb.</i>	364	— <i>aculeatum</i> . <i>Poir.</i>	50
— <i>tetrastachyos</i> . <i>Desf.</i>	363	— <i>ambiguum</i> . <i>DC.</i>	46
— <i>thermalis</i> . <i>Dumort.</i>	364	— <i>armatum</i> . <i>Sm.</i>	50
CYSTOPTERIS.	445	— <i>Auberianum</i> . <i>Webb.</i>	42
— <i>Filix femina</i> . <i>Coss.</i>	442	— <i>bifrons</i> . <i>DC.</i>	48
— <i>fragilis</i> . <i>Bernh.</i>	445	— <i>candicans</i> . <i>Jacq.</i>	48
CYTINUS.	429	— <i>Decaisnei</i> . <i>Webb.</i>	49

ECHIUM <i>fastuosum</i> . Jacq.	48	EUPHORBIA <i>broussonetii fragilis</i> . Dne.	242
— <i>giganteum</i> . Linn.	48	— <i>granulata</i> . Forsk.	242
— <i>lineolatum</i> . Jacq.	46	— <i>helioscopia</i> . Linn.	244
— <i>onosmaefolium</i> . Webb.	46	— <i>heterophylla</i> . Desf.	247
— <i>Pininana</i> . Webb.	44	— <i>Lagascæ</i> . Sprg.	249
— <i>plantagineum</i> . Linn.	42	— <i>Lathyris</i> . Linn.	249
— <i>simplex</i> . DC.	44	— <i>Linaria</i> . Link.	247
— <i>strictum</i> . Linn.	45	— <i>longifolia</i> . Lam.	252
— <i>virescens</i> . DC.	47	— <i>maculata</i> . Aubl.	240
ELEUSINE.	396	— <i>mauritanica</i> . Lam.	251
— <i>indica</i> . Gærtm.	396	— <i>mauritanica</i> . Webb.	250
EMEX.	248	— <i>mellifera</i> . Hort. Kew.	252
— <i>spinosa</i> . Cambd.	248	— <i>obliquata</i> . Forsk.	246
EPHEDRA.	275	— <i>obtusifolia</i> . Poir.	251
— <i>altissima</i> . Desf.	276	— <i>panacea</i> . Webb.	247
— <i>dissoluta</i> . Webb.	275	— <i>paralia</i> . Sm.	245
— <i>distachya</i> . Linn.	275	— <i>Paralias</i> . Linn.	245
— <i>equisetiformis</i> . Webb.	275	— <i>Peplis</i> . Linn.	236
— <i>fragilis</i> . Desf.	275	— <i>Peplus</i> . Linn.	248
— <i>major</i> . Host.	275	— <i>piscatoria</i> . H. Kew.	249
EQUISETUM.	457	— <i>piscatoria</i> . Link.	250
— <i>elongatum</i> . Link.	457	— <i>piscatoria</i> . Webb.	251
— <i>incanum</i> . Vauch.	457	— <i>platyphylla</i> . Ræp.	245
— <i>pallidum</i> . Bory.	457	— <i>provincialis</i> . Willd.	247
— <i>ramosissimum</i> . Desf.	457	— <i>pterococca</i> . Brot.	244
ERAGROSTIS.	409	— <i>pubescens</i> . Vahl.	245
— <i>poæformis</i> . Link.	409	— <i>Regis Jubbæ</i> . Webb.	250
— <i>poæoides</i> . Pal. Beauv.	409	— <i>retusa</i> . Cav.	248
ERICA.	43	— <i>rhombea</i> . Willd.	256
— <i>Acrophyes</i> . Hochst.	43	— <i>rotundifolia</i> . Loisl.	248
— <i>arborea</i> . Linn.	43	— <i>rubescens</i> . Link.	256
— <i>azorica</i> . Hochst.	44	— <i>rubra</i> . DC.	248
— <i>scoparia</i> . Linn.	44	— <i>segetalis</i> . Linn.	246
ERINIA.	9	— <i>serrata</i> . Linn.	246
— <i>Campanula</i> . Noul.	9	— <i>seticornis</i> . Poir.	247
ERYTHREA.	19	— <i>stellulata</i> . Salzm.	244
— <i>Centaurium</i> . Pers.	19	— <i>stygiانا</i> . Wats.	252
— <i>lutea</i> . Ræm. et Sch.	21	— <i>tenella</i> . Kth.	238
— <i>maritima</i> β Griseb.	21	— <i>terraccina</i> . DC.	247
— <i>spicata</i> . Pers.	20	— <i>terraccina</i> . La Gasc.	249
Escarchalagua.	405	— <i>thymifolia</i> . Forsk.	241
Espina blanca.	329	— <i>thymifolia</i> . Linn.	239
Estrella de mar.	184	— <i>trichogona</i> . Bertol.	238
EUPHORBIA.	236	— <i>valentina</i> . Orteg.	247
— <i>affinis</i> . DC.	247	— <i>virgata</i> . Desf.	251
— <i>alexandrina</i> . Del.	247	FAYA.	272
— <i>aphylla</i> . Brouss.	253	— <i>fragifera</i> . Webb.	272
— <i>atropurpurea</i> . Brouss.	254	Faya.	273
— <i>balsamifera</i> . Hort. Kew.	253	FESTUCA.	416
— <i>Broussonetii</i> . Willd.	256	— <i>calycina</i> . Linn.	405
— <i>Burmänniana</i> . Gay.	239	— <i>crinata</i> . Linn.	404
— <i>callitrichoides</i> . H. B.	238	— <i>distachya</i> . Willd.	419
— <i>canariensis</i> . Linn.	255	— <i>filiformis</i> . Sm.	416
— <i>cuneifolia</i> . Guss.	244	— <i>gracilis</i> . Schrad.	419
— <i>diffusa</i> . Jacq.	248	— <i>monostachya</i> . Desf.	419
— <i>exigua</i> . Linn.	248	— <i>Mgurus</i> . Linn.	415
— <i>Forskålii</i> . Gay.	240	— <i>phleoides</i> . Willd.	404

FESTUCA <i>Pseudo-myurus</i> . Soy-Wilm.	445	HEMIONITIS <i>leptophylla</i> . Lag.	454
— <i>rigida</i> . Kth.	448	— <i>Pozoi</i> . Lag.	454
— <i>sylvatica</i> . Huds.	449	HERMINIUM.	308
FICUS.	257	— <i>cordatum</i> . Lindl.	308
— <i>Carica</i> . Linn.	257	Higuero Infernal.	235
Figueiro de Inferno.	250	Higuerilla.	250
FIMBRISTYLIS.	368	HOLCUS.	376
— <i>dichotoma</i> . Vahl.	368	— <i>avenaceus</i> . Schrad.	403
FORSKÄHLIA.	266	— <i>bulbosus</i> . Schrad.	403
— <i>angustifolia</i> . Retz.	266	— <i>halepensis</i> . Linn.	428
— <i>fruticosa</i> . W.	266	— <i>lanatus</i> . Linn.	377
GALILEA.	364	HOLOSCHOENUS.	367
— <i>mucronata</i> . Parl.	364	— <i>vulgaris</i> . Link.	367
Gamonilla.	347	HORDEUM.	421
GASTRIDIVM.	389	— <i>maritimum</i> . With.	422
— <i>australe</i> . Pal. Beauv.	390	— <i>murinum</i> . Linn.	422
— <i>lendigerum</i> . Gaud.	390	— <i>secalinum</i> . Guss.	422
GENDARUSSA.	458	Hortelana.	62
— <i>hyssopifolia</i> . Webb.	459	HYACINTHUS.	340, 344
GENTIANA.	49	— <i>comosus</i> . Linn.	344
— <i>Centaurium</i> . Linn.	49	— <i>fulvus</i> . Cav.	340
— <i>maritima</i> . Linn.	21	<i>serotinus</i> . Del.	344
— <i>spicata</i> . Willd.	20	<i>serotinus</i> . Forsk.	344
GESNOUINIA.	264	HYLONOME.	320
— <i>arborea</i> . Gaudich.	264	— <i>reticulata</i> . Webb.	330
Gibalbera.	321	HYMENOPHYLLUM.	446
Gilbarbera.	321	— <i>cupressiforme</i> . Labill.	446
GLADIOLUS.	313	— <i>minimum</i> . Rich.	446
— <i>caucasicus</i> . Herb.	343	— <i>tunbridgense</i> . Sm.	446
— <i>communis</i> . Desf.	343	— <i>tunbridgense</i> . Vahl.	447
— <i>segetum</i> . Gawl.	343	— <i>unilaterale</i> . Willd.	447
GLOBULARIA.	445	— <i>Wilsoni</i> . Hook.	447
— <i>longifolia</i> . Hort. Kew.	445	HYOSCYAMUS.	416
— <i>salicina</i> . Linn.	415	— <i>albus</i> . Linn.	446
GOMPHOCARPUS.	47	— <i>aureus</i> . All.	417
— <i>fruticosus</i> . Br.	47	— <i>canariensis</i> . Ker.	417
Gram.	428	— <i>varians</i> . Vis.	417
GRAMMITIS.	443	HYPNOTICUM.	420, 285
— <i>aurea</i> . Sw.	444	— <i>frutescens</i> . Rodr.	285
— <i>Ceterach</i> . Sw.	443	— <i>somniferum</i> . Boiss.	420
— <i>leptophylla</i> . Sw.	454	HYPOPELTIS.	436
Guaidil.	30, 34	— <i>lobulata</i> . Bory.	436
GYMNOGRAMMA.	454	ICACOREA.	469
— <i>leptophylla</i> . Desv.	454	— <i>Bahamensis</i> . Lam.	469
HABENARIA.	306	ILLECEBRUM.	193
— <i>cordata</i> . Br.	308	— <i>Achyrantha</i> . Linn.	493
— <i>tridactylites</i> . Lindl.	307	IRIS.	314
HEBERDENIA.	468	— <i>florentina</i> . Linn.	314
— <i>excelsa</i> . Banks.	469	— <i>florentina</i> . Savi.	315
Hediondo.	268	— <i>foetidissima</i> . Linn.	315
Helecho.	449	— <i>germanica</i> . Linn.	314
HELEOCHARIS.	365	— <i>odoratissima</i> . Jacq.	315
— <i>palustris</i> . Br.	365	— <i>pallida</i> . Linn.	315
HELIOTROPIUM.	40	ISOLEPIS.	366
— <i>erosum</i> . Lehm.	44	— <i>chatodes</i> . Link.	367
— <i>europæum</i> . Linn.	40	— <i>dichotoma</i> . villosa. Vahl.	368
HEMIONITIS.	454	— <i>Holoschanus</i> . Ram. et Sch.	367

ISOLEPIS numidiana. <i>Ram. et Sch.</i>	366	LAURUS canariensis. <i>Willd.</i>	223
— <i>puberula.</i> <i>Schrad.</i>	367	— <i>foetens.</i> <i>Hort. Kew.</i>	227
— <i>Saviana.</i> <i>Schult.</i>	367	— <i>indica.</i> <i>Linn.</i>	224
— <i>sicula.</i> <i>Presl.</i>	367	— <i>maderiensis.</i> <i>Lamk.</i>	227
— <i>tenuis.</i> <i>Presl.</i>	367	— <i>nobilis.</i> <i>Cav.</i>	229
JASMINUM.	465	— <i>reticulata.</i> <i>Poir.</i>	223
— <i>Barrelieri.</i> <i>Webb.</i>	465	— <i>Teneriffæ.</i> <i>Poir.</i>	223
— <i>odoratissimum.</i> <i>Linn.</i>	466	LAVANDULA.	56
Jocama.	407	— <i>abrotanoides.</i> <i>Lam.</i>	59
JUNCUS.	353	— <i>Buchii.</i> <i>Webb.</i>	59
— <i>acutus.</i> <i>Linn.</i>	353	— <i>dentata.</i> <i>Linn.</i>	57
— <i>bufonius.</i> <i>Linn.</i>	354	— <i>elegans.</i> <i>Desf.</i>	59
— <i>canariensis.</i> <i>Poir.</i>	353	— <i>pinnata.</i> <i>Link.</i>	59
— <i>capitatus.</i> <i>Weig.</i>	354	— <i>pinnata.</i> <i>Linn.</i>	58
— <i>effusus.</i> <i>Linn.</i>	353	— <i>Stæchas.</i> <i>Linn.</i>	56
— <i>ericetorum.</i> <i>Poll.</i>	354	LEGENDREA.	26
— <i>hybridus.</i> <i>Brot.</i>	355	— <i>mollissima.</i> <i>Webb.</i>	27
— <i>insulanus.</i> <i>Viv.</i>	355	LEMNA.	297
— <i>maritimus.</i> <i>Linn.</i>	354	— <i>gibba.</i> <i>Linn.</i>	297
— <i>purpureus.</i> <i>Buch.</i>	354	— <i>minor.</i> <i>Linn.</i>	297
Junco.	365	Leña noel.	29
JUNIPERUS.	277	Lentisco.	445
— <i>Cedrus.</i> <i>Webb.</i>	277	LEPTURUS.	424
— <i>pendula.</i> <i>Loud.</i>	277	— <i>cylindricus.</i> <i>Trin.</i>	424
— <i>phœnicea.</i> <i>Linn.</i>	279	— <i>subulatus.</i> <i>Kunth.</i>	425
— <i>thurifera.</i> <i>Link.</i>	279	LEUCOPHAE.	99
KALI.	210	— <i>argosphacelus.</i> <i>Webb.</i>	104
— <i>Tragus.</i> <i>Scop.</i>	210	— <i>canariensis.</i> <i>Webb.</i>	103
KOELERIA.	404	— <i>candicans.</i> <i>Webb.</i>	100
— <i>calycina.</i> <i>Linn.</i>	405	— <i>dasygnaphala.</i> <i>Webb.</i>	401
— <i>cristata.</i> <i>Bertol.</i>	404	— <i>macrostachys.</i> <i>Webb.</i>	402
— <i>phleoides.</i> <i>Pers.</i>	404	— <i>Massoniana.</i> <i>Webb.</i>	402
LACHNAGROSTIS.	392	Liga.	25
— <i>Gussonis.</i> <i>Trin.</i>	392	LILIUM.	349
LAGURUS.	394	— <i>candidum.</i> <i>Linn.</i>	349
— <i>ovatus.</i> <i>Linn.</i>	394	LINARIA.	438
LAMARCKIA.	406	— <i>circinnata.</i> <i>Sweet.</i>	441
— <i>aurea.</i> <i>Mench.</i>	406	— <i>Elatines.</i> <i>Mill.</i>	439
LAMIUM.	92	— <i>græca.</i> <i>Chav.</i>	440
— <i>amplexicaule.</i> <i>Linn.</i>	93	— <i>heterophylla.</i> <i>Sprg.</i>	444
— <i>purpureum.</i> <i>Linn.</i>	93	— <i>Lancerotta.</i> <i>Del.</i>	444
LAPATHUM.	216	— <i>lanigera.</i> <i>Hoffmg.</i>	439
— <i>pratense.</i> <i>Lam.</i>	216	— <i>scoparia.</i> <i>Brouss.</i>	442
LAPPAGO.	386	— <i>Sieberi.</i> <i>Rchb.</i>	440
— <i>racemosa.</i> <i>Willd.</i>	386	— <i>spartioides.</i> <i>Brouss.</i>	442
LASIOPERA.	452	— <i>spuria.</i> <i>Mill.</i>	439
— <i>rhinanthina.</i> <i>Link et Hoffm.</i>	452	— <i>Webbiana.</i> <i>Vis.</i>	444
LASTREA.	437	LIPPIA.	414
— <i>elongata.</i> <i>Presl.</i>	437	— <i>nodiflora.</i> <i>Rich.</i>	414
Laurel.	229	Llanten.	484
Lauro.	229	LOBELIA.	4
LAURUS.	228	— <i>Broussonetii.</i> <i>Bory.</i>	4
— <i>Barbujana.</i> <i>Cav.</i>	223	LOLIUM.	423
— <i>Barbusana.</i> <i>Low.</i>	223	— <i>Boucheanum.</i> <i>Kth.</i>	423
— <i>Barbusano.</i> <i>Hochst.</i>	229	— <i>gracile.</i> <i>Parl.</i>	423
— <i>Barbusano.</i> <i>Link.</i>	223	— <i>italicum.</i> <i>A. Braun.</i>	423
— <i>canariensis.</i> <i>Webb.</i>	229	— <i>perenne</i> γ . <i>Bertol.</i>	423

LOMARIA.	448	MICROMERIA.	70
— Spicant. Desv.	448	— Benthami. Webb.	77
LYCIUM.	285	— densiflora. Benth.	80
— afrum. Linn.	285	— helianthemifolia. Webb.	79
— europæum. Linn.	286	— herpyllomorpha. Webb.	72
LYCOPERSICUM.	282	— hyssopifolia. Webb.	72
— Humboldtii. Dunal.	282	— julianoides. Webb.	78
LYCOPODIUM.	433	— lachnophylla. Webb.	73
— denticulatum. Linn.	433	— lasiophylla. Webb.	74
LYPERIA.	446	— lanata. Benth.	77
— canariensis. Webb.	446	— lanata. Benth. Suppl.	77
LYSIMACHIA.	473	— lepida. Webb.	74
— Linum stellatum. Linn.	474	— Linkii. Webb.	79
— serpyllifolia. Poir.	473	— polioides. Webb.	76
Madroño.	44	— Preauxii. Webb.	75
Maestranço.	64	— Teneriffæ. Benth.	84
MANGLILLA.	468	— tenuis. Benth.	77
— Canariensis. Rœm.	468	— tenuis. Link.	75
Marañuelo.	23	— terebinthinacea. Webb.	80
Maripa Aubl.	27	— thymoides. Webb.	74
Marmolan.	468	— Tragothymus. Webb.	73
Marmoxala.	497	— varia. Benth.	74
Marrubio.	405	MILIUM.	386
MARRUBIUM.	404	— cærulescens. Desf.	387
— apulum. Ten.	405	— lendigerum. Linn.	390
— hamatum. Kth.	405	— multiflorum. Cav.	387
— vulgare. Linn.	405	Mirmulano.	468
MARSILEA.	434	Mollnera.	25
— quadrifolia. Linn.	434	MONERMA.	425
Mataperro.	46	— subulata. P. Beauv.	425
Mata prieta.	459	Moradillo de Santa-Maria.	421
MEGASTACHYA.	448	Mosquera.	445
— rigida. Rœm.	448	Murmuran.	468
MELICA.	403	MUSCARI.	344
— ciliata. Linn.	403	— comosum. W.	344
MELISSA.	82	MYOSOTIS.	52
— Calamintha. Linn.	82	— alpestris. Bertol.	53
— Nepeta. Linn.	83	— latifolia. Poir.	53
— rotundifolia. Lam.	82	— oblongata. Link.	53
MENTHA.	61	— scorpioides. Schkr.	53
— arvensis. Benth.	61	— sylvatica. Hoffm.	55
— candicans. Crantz.	64	— versicolor. Roth.	53
— gibraltaria. Willd.	62	MYRICA.	272
— macrostachya. Ten.	61	— Faya. Hort. Kew.	272
— neglecta. Ten.	61	MYRSINE.	468, 469
— nemorosa. Willd.	64	— canariensis. Sprg.	468
— Pulegium. Linn.	62	— Heberdenia. Rœm. et Sch.	469
— rotundifolia. Linn.	64	Nauta.	82
— sativa. Linn.	64	NEPETA.	84
— sylvestris. Linn.	60	— Teydea. Webb.	85
— tomentella. Hoffm.	62	NEPHRODIUM.	437
— tomentosa Sm.	62	— elongatum. Hook.	437
— viridis. Linn.	60	— molle. R. Br.	87
MERCURIALIS.	235	Neia.	283
— annua. Linn.	235	NICANDRA.	283
MESSERSCHMIDTIA.	39	— physalodes. Gærtn.	283
— fruticosa. Linn.	39	Noel chagil.	29

No me olvides.	53	<i>OSMUNDA leptophylla</i> . Lam.	454
Norsá.	347	— <i>Spicant</i> . Linn.	448
NOTELÆA.	463	Ovejera.	485
— <i>excelsa</i> . Webb.	463	Palo blanco.	464
NOTHOCHLÆNA.	455	Palo de la vinagrera.	37
— <i>lanuginosa</i> . Desv.	455	Palomina.	42
— <i>Marantæ</i> . Br.	455	PANCRATIUM.	309
— <i>subcordata</i> . Desv.	456	— <i>canariense</i> . Ker.	309
— <i>vellea</i> . Desv.	455	PANICUM.	382
ØEDERA.	330	— <i>beckmanniæforme</i> . Sprg.	383
— <i>dragonalis</i> . Crantz.	330	— <i>colonum</i> . Linn.	383
OLEA.	461	— <i>Crus galli</i> . Linn.	382
— <i>europæa</i> . Bertol.	461	— <i>Dactylon</i> . Linn.	396
OPHIOGLOSSUM.	435	— <i>glaucum</i> . Linn.	382
— <i>lusitanicum</i> . Linn.	435	— <i>Paspaloides</i> . Pers.	383
OPHIURUS.	425	— <i>sanguinale</i> . Linn.	385
— <i>cylindricus</i> . Link.	425	— <i>Teneriffæ</i> . Br.	425
— <i>subulatus</i> . Link.	425	— <i>verticillatum</i> . Linn.	381
OPHRYS.	305	— <i>villosum</i> . Presl.	426
— <i>bombyliflora</i> . Mutel.	305	Pasote.	202
— <i>distoma</i> . Biv.	305	PASPALUM.	385
— <i>hiulca</i> . Sebast.	305	— <i>sanguinale</i> . DC.	385
— <i>insectifera</i> β. Desf.	305	PELLETIERA.	472
— <i>pulla</i> . Cyril.	305	— <i>verna</i> . St-Hil.	473
— <i>tabanifera</i> . Willd.	305	PENNISSETUM.	380
— <i>umbilicata</i> . Desf.	305	— <i>cenchroides</i> . Rich.	381
OPLISMENUS.	382	— <i>distylum</i> . Guss.	384
— <i>Crus Galli</i> . Pal.	382	PERIPLUCA.	45
Oreja de Gato.	358	— <i>angustifolia</i> . Labill.	45
ORCHIS.	303	— <i>audicea</i> . Ræusch.	46
— <i>canariensis</i> . Lindl.	303	— <i>lævigata</i> . Ait.	45
— <i>cordata</i> . Willd.	308	— <i>punicifolia</i> . Cav.	45
— <i>fragrans</i> . Ten.	304	— <i>rigida</i> . Viv.	45
— <i>longibracteata</i> . Bie.	304	PERISTYLUS.	307
— <i>Robertiana</i> . Loisl.	304	— <i>cordatus</i> . Lindl.	308
— <i>tridactylites</i> . Webb.	307	Permenton.	424
OREODAPHNE.	226	PERSEA.	224
— <i>fastens</i> . Nees.	226	— <i>azorica</i> . Seub.	229
ORIGANUM.	67	— <i>canariensis</i> . Sprg.	223
— <i>creticum</i> . DC.	68	— <i>fastens</i> . Sprg.	227
— <i>megastachyum</i> . Link.	68	— <i>gratissima</i> . Gært. fil.	225
— <i>vulgare</i> . Linn.	67	— <i>indica</i> . Sprg.	224
— <i>virens</i> . Link.	68	PERSICARIA.	249
ORNITHOGALUM.	335	— <i>serrulata</i> . Webb et Moq.	249
— <i>arabicum</i> . Linn.	335	— <i>vulgaris</i> . Webb et Moq.	249
— <i>narbonense</i> . Linn.	336	PHALARIS.	373
— <i>pyrenaicum</i> . Desf.	335	— <i>aquatica</i> . Linn.	376
— <i>Squilla</i> . Gawl.	339	— <i>aquatica</i> . Lebart.	376
OROBANCHE.	455	— <i>aquatica</i> . Willd.	375
— <i>Berthelotii</i> . Webb.	455	— <i>brachystachys</i> . Link.	374
— <i>grandiflora</i> . Bory.	456	— <i>bulbosa</i> . Desf.	375
— <i>pruinosa</i> . Lapeyr.	456	— <i>bulbosa</i> . Presl.	376
— <i>ramosa</i> . Linn.	455	— <i>canariensis</i> . Brot.	374
Ortiga.	259	— <i>canariensis</i> . Linn.	373
Ortigon.	260	— <i>cœrulescens</i> . Desf.	376
Ortigon de los montes.	264	— <i>minor</i> . Retz.	375
OSMUNDA.	454	— <i>nitida</i> . Presl.	375

Panicetaria - 261

PHALARIS nodosa. Linn.	376	PLANTAGO suffruticosa. Lam.	489
— paradoxa. Linn.	375	— Webbii. Barn.	488
— pramorsa. Lamk.	375	PLEIOMERIS.	467
— quadrivalvis. Lag.	374	— canariensis. DC.	468
— tuberosa. Linn.	376	POA.	407
PHARBITIS.	26	— annua. Linn.	409
— Preauxii. Webb.	26	— bulbosa. Linn.	408
PHELIPÆA.	453	— Eragrostis. Linn.	410
— gratiosa. Webb.	453	— rigida. Linn.	448
— ramosa. Mey.	455	— Smithii. Kth.	417
— trichocalyx. Webb.	454	— trivialis. Linn.	408
PHLEUM.	393, 424	Poleyo.	62
— Eglyops. Scop.	424	Poleyo de Monte.	63
— crinitum. Sm.	393	POLIODENDRON.	407
PHOEBE.	222	— heterophyllum. L'Hér.	407
— Barbusana. Webb.	223	POLYCARPIA.	493
PHOENIX.	289	— candida. Webb.	493
— dactylifera. Linn.	289	— gnaphalodes. Schousb.	493
— excelsior. Cav.	289	— nivea. Webb.	493
PHYSALIS.	419	POLYGONUM.	220
— aristata. Ait.	284	— aviculare. Linn.	220
— daturifolia. Lam.	283	— Convolvulus. Linn.	224
— frutescens. Linn.	285	— glabrum. Roxb.	220
— peruviana. Mill.	283	— maritimum. Linn.	220
— scariosa. Linn.	420	— Persicaria. Linn.	219
— somnifera. Lamk.	419	— salicifolium. Brouss.	219
PHYTOLACCA.	213	— serrulatum. Lag.	219
— decandra. Linn.	213	— tenellum. Roxb.	220
PICCONIA.	464	POLYPODIUM.	453
— excelsa. DC.	464	— aculeatum. Bory.	436
Piniana.	44	— adiantifolium. Poir.	445
Pinillo.	487	— axillare. Hort. Kew.	442
PINUS.	280	— elongatum. Hort. Kew.	437
— canariensis. Sweet.	280	— Filix femina Linn.	441
PIPTATHERUM.	387	— fragile. Linn.	445
— carulescens. Pal. Beauv.	387	— fragrans. Linn.	452
— multiflorum. Pal. Beauv.	387	— leptophyllum. Linn.	454
PLANTAGO.	483	— lusitanicum. Linn.	446
— agrestis. Salzm.	487	— molle. Jacq.	438
— amplexicaulis. Cav.	486	— rhatikum? Cav.	445
— arborescens. Poir.	487	— umbrosum. Hort. Kew.	442
— catanensis. Ram.	485	— vulgare. Linn.	453
— commutata. Guss.	484	POLYPOGON.	392, 393
— coronopifolia. Linn.	484	— elongatum. Kth.	393
— Coronopus. Linn.	484	— maritimum. Willd.	393
— cretica. Linn.	486	— monspeliense. Desf.	393
— Cynops. Linn.	488	POLYSTICHUM.	436
— decumbens. Forsk.	486	— angularis. Newm.	436
— genevensis. DC.	489	POTAMOGETON.	299
— lagopodioides. Schrk.	485	— canariensis. Link.	299
— lagopoides. Desf.	486	— denticulatus. Link.	299
— Lagopus. Linn.	485	— fluitans. Roth.	299
— lusitanica. Linn.	485	— Leschenaulti. Cham.	299
— major. Linn.	483	— monogynus. Gay.	300
— Pseudopsyllium. Hort. Par.	487	— natans. Kth.	299
— Psyllium. Linn.	487	— nodosus. Poir.	299
— serraria. Linn.	484	— pusillus. Linn.	299

POTAMOGETON <i>trichoides</i> . Cham.	300	ROTTBOLLIA <i>subulata</i> . Savi.	425
— <i>tuberculatus</i> . Guép.	300	ROUCELA.	9
PRASIUM.	405	— <i>Erinus</i> . Dumort.	9
— <i>majus</i> . Linn.	405	RUMEX.	214
— <i>minus</i> . Linn.	405	— <i>acetosella</i> . Linn.	216
PRISMATOCARPUS.	6	— <i>acutus</i> . Sm.	217
— <i>falcatus</i> . Ten.	6	— <i>bucephalophorus</i> . Linn.	215
— <i>hybridus</i> . L'Hér.	6	— <i>conglomeratus</i> . Murr.	217
— <i>scaber</i> . Low.	6	— <i>glaber</i> . Forsk.	219
PRUNELLA.	83	— <i>Lunaria</i> . Linn.	215
— <i>æquinoxialis</i> . Kth.	84	— <i>maderensis</i> . Lowe.	287
— <i>vulgaris</i> . Linn.	84	— <i>Nemolapathum</i> . Ehrh.	217
PTERIS.	449	— <i>obtusifolius</i> . Linn.	217
— <i>Aquilina</i> . Linn.	449	— <i>polygamus</i> . Cav.	215
— <i>arguta</i> . Hort. Kew.	450	— <i>pulcher</i> . Linn.	218
— <i>caudata</i> . Linn.	449	— <i>spinosus</i> . Linn.	219
— <i>costata</i> . Bory.	450	— <i>tingitanus</i> . Webb.	216, 287
— <i>ensifolia</i> . Sw.	450	— <i>vesicarius</i> . Linn.	216
— <i>esculenta</i> . Forst.	450	RUSCUS.	320
— <i>Guichenotiana</i> . Gaudich.	450	— <i>androgynus</i> . Linn.	324
— <i>incompleta</i> . Cav.	451	— <i>racemosus</i> . Linn.	320
— <i>inæquilateralis</i> . Poir.	450	— <i>reticulatus</i> . Thunb.	320
— <i>indica</i> . Poir.	450	Sabina.	279
— <i>lanceolata</i> . Desf.	450	Sacatero.	469
— <i>longifolia</i> . Linn.	450	SACCHARUM.	425
— <i>obliqua</i> . Forsk.	450	— <i>Teneriffa</i> . Linn.	425
— <i>palustris</i> . Poir.	451	SALICORNIA.	206
— <i>stipulata</i>	450	— <i>europæa</i> β. Gouan.	206
— <i>vittata</i>	450	— <i>fruticosa</i> . Linn.	206
Putigas.	429	— <i>sempervirens</i> . Sauv.	206
PYCREUS.	360	SALIX.	270
— <i>lateralis</i> . Nees.	360	— <i>Canariensis</i> . Sm.	270
Rabo de Burro.	389	Salsaparilla <i>Canariensium</i>	323
Ratonera.	266	Salsaparilla <i>Nivariensium</i>	322
Realgarera.	424	Salsaparilla sin espinas.	317
RHINANTHUS.	451	SALSOLA.	209
— <i>maxima</i> . Lam.	452	— <i>annularis</i> . Poir.	208
— <i>maximus</i> . Willd.	451	— <i>chenopodiana</i> . Hort.	209
— <i>versicolor</i> . Lam.	452	— <i>divaricata</i> . Link.	208
RHODORRHIZA.	28	— <i>divaricata</i> . Mass.	210
— <i>florida</i> . Webb.	31	— <i>Ennea</i> . Jan.	211
— <i>fruticulosa</i> . Webb.	33	— <i>ericifolia</i> . Mass.	211
— <i>glandulosa</i> . Webb.	32	— <i>flavescens</i> . Cav.	211
— <i>scoparia</i> . Webb.	29	— <i>fruticosa</i> . Cav.	210
— <i>virgata</i> . Webb.	30	— <i>fruticosa</i> . Linn.	208
RHYTISPERMUM.	51	— <i>globulifolia</i> . Poir.	208
— <i>apulum</i> . Link.	51	— <i>Kali</i> . Ten.	210
— <i>arvense</i> . Link.	51	— <i>lanata</i> . Mass.	205
RICINUS.	234	— <i>longifolia</i> . Forsk.	211
— <i>communis</i> . Linn.	235	— <i>maritima</i> . Poir.	208
ROELLA.	4	— <i>mollis</i> . Desf.	208
— <i>cernua</i> . Brouss.	4	— <i>oppositifolia</i> . Desf.	210
Romanillo.	59	— <i>prostrata</i> . Linn.	211
Romerillo.	232	— <i>salsa</i> . Hort.	209
Romero marino selvaje.	426	— <i>spinosa</i> . Lam.	210
ROTTBOLLIA.	425	— <i>strobilifera</i> . Hort.	209
— <i>cylindrica</i> . Willd.	425	— <i>Tragus</i> . Linn.	210

SALSOLA <i>vermiculata</i> . Hortor.	209	SCIRPUS.	366
— <i>vermiculata</i> . Linn.	211	— <i>biumbellatus</i> . Forsk.	368
— <i>villosa</i> . Del.	211	— <i>brevifolius</i> . Roxb.	368
SALVIA.	88	— <i>dichotomus</i> . Linn.	368
— <i>ægyptiaca</i> . Linn.	91	— <i>filiformis</i> . Savi.	366
— <i>Broussonetii</i> . Bnthm.	90	— <i>globiferus</i> . Salzm.	367
— <i>canariensis</i> . Linn.	88	— <i>Holoschaenus</i> . Linn.	367
— <i>clandestina</i> . Linn.	90	— <i>Kalli</i> . Forsk.	365
— <i>collina</i> . Low.	91	— <i>longibracteatus</i> . Salzm.	367
— <i>decidua</i> . Mœnch.	91	— <i>maritimus</i> . Linn.	366
— <i>dubia</i> . Lowe.	91	— <i>numidianus</i> . Vahl.	366
— <i>multifida</i> . Sibth.	91	— <i>pallens</i> . Roxb.	368
— <i>pratensis</i> . Pers.	91	— <i>palustris</i> . Br.	366
— <i>pumila</i> . Bth.	92	— <i>Savii</i> . Seb.	367
— <i>verbenaca</i> . Desf.	91	— <i>setaceus</i> . Biv.	366
— <i>verbenacoides</i> . Brot.	91	SCLEROCHLOA.	418
Salvia.	89	— <i>rigida</i> . Link.	418
Salvia blanca.	100	SCOLOCHLOA.	395
Salvia de India.	107	— <i>arundinacea</i> . Mert. et Koch.	395
SAMOLUS.	474	— <i>Donax</i> . Gaud.	395
— <i>Valerandi</i> . Linn.	475	SCOLOPENDRIUM.	443
Sana-lo-todo.	247	— <i>Ceterach</i> . Sm.	443
Sangradera.	193	SCORDIUM.	109
Santos.	149	— <i>spinosum</i> . Cav.	109
SANTIA.	392	SCORODONIA.	409
— <i>elongata</i> . Parl.	393	— <i>spinosa</i> . Link.	409
— <i>maritima</i> . Fior.	392	SCROFULARIA.	430
— <i>monepeliensis</i> . Parl.	393	— <i>alpestris</i> . Gay.	433
— <i>plumosa</i> . Savi.	393	— <i>arguta</i> . Hort. Kew.	431
SATUREIA.	71, 78, 79	— <i>betonicaefolia</i> . Webb.	431
— <i>juliana</i> . Link.	79	— <i>calliantha</i> . Webb.	436
— <i>lanata</i> . Sm.	78	— <i>glabrata</i> . Hort. Kew.	435
— <i>varia</i> . Webb.	71	— <i>peregrina</i> . Wydl.	431
SATYRIUM.	308	— <i>Scopoli</i> . Lois.	433
— <i>diphyllum</i> . Link.	308	— <i>Scorodonia</i> . Linn.	431
Sauce.	270	— <i>Smithii</i> . Wydl.	432
SCHISMUS.	405	SELAGINELLA.	433
— <i>fasciculatus</i> . Trin.	405	— <i>denticulata</i> . Link.	433
— <i>marginatus</i> . Pal. Beauv.	405	SERRAFALCUS.	411
SCHOBERIA.	209	— <i>lanceolatus</i> . Parl.	412
— <i>maritima</i> . Moq.	209	— <i>mollis</i> . Parl.	411
SCHŒNUS.	369	Serrillo.	371
— <i>altissimus</i> . Salzm.	369	SETARIA.	381
— <i>Bahiensis</i> . Nees.	369	— <i>glauca</i> . Pal. Beauv.	381
— <i>Cladium</i> . Sw.	369	— <i>verticillata</i> . Pal. Beauv.	381
— <i>effusus</i> . Sw.	369	SIDERITIS.	100, 103
— <i>Mariscus</i> . Vahl.	369	— <i>canariensis</i> . Linn.	103
— <i>mucronatus</i> . Linn.	365	— <i>candicans</i> . Hort. Kew.	100
SCHRADERIA.	89	— <i>cretica</i> . Linn.	100
— <i>hastata</i> . Mœnch.	89	— <i>macrostachys</i> . Poir.	103
SCILLA.	336	— <i>Massoniana</i> . Bnth.	102
— <i>Berthelotii</i> . Webb.	337	Siempre viva.	178
— <i>dasyantha</i> . Webb.	337	Siempreviva de la mar.	179
— <i>iridifolia</i> . Webb.	338	SMILAX.	323
— <i>hæmorrhoidalis</i> . Webb.	336	— <i>canariensis</i> . Willd.	322
— <i>hyacinthoides</i> . Desf.	337	— <i>mauritanica</i> . Poir.	322
— <i>maritima</i> . Linn.	339	— <i>pendulina</i> . Lowe.	322

SMLAX rubra. Link.	323	Tabayba selvaje <i>Canariensium</i>	253
SOLANUM.	420	Tabayba selvaje <i>Nivariensium</i>	250
— <i>egyptiacum</i> . Forsk.	422	Tacarontilla.	295
— <i>foliolosum</i> . Link.	282	Taginaste.	46
— <i>Humboldtii</i> . Willd.	282	Tajose.	69
— <i>humile</i> . Bernh.	422	TAMUS.	347
— <i>luteo-virescens</i> . Gmel.	422	— <i>communis</i> . Link.	347
— <i>luteum</i> . Gmel.	422	— <i>edulis</i> . Low.	347
— <i>miniatum</i> . Bernh.	424	Tarabaste.	347
— <i>Nava</i> . Webb.	423	Taragontia.	295
— <i>nigrum</i> . Linn.	424	Tartago.	235
— <i>nigrum</i> , γ , <i>villosum</i> . Linn.	422	TECTARIA.	436, 444, 442
— <i>Pseudocapsicum</i> . Linn.	422	— <i>caudata</i> . Cav.	442
— <i>Vespertilio</i> . Ait.	424	— <i>elongata</i> . Cav.	446
— <i>villosum</i> . Lam.	422	— <i>Filix femina</i> . Cav.	444
— <i>villosum</i> . Nocca.	424	Tejo.	44
Sonaja.	42	TELMATOPHACE.	297
SORGHUM.	427	— <i>gibba</i> . Schl.	297
— <i>halepense</i> . Pers.	428	TETRAHITUM.	97
SPECULARIA.	5	— <i>hirtum</i> . Hoffmg.	97
— <i>falcata</i> . DC.	6	TETRAPOGON.	397
— <i>hybrida</i> . DC.	6	— <i>villosum</i> . Desf.	397
STACHYS.	94	TEUCRIUM.	408
— <i>arenaria</i> . Vahl.	97	— <i>canariense</i> . Lam.	407
— <i>arvensis</i> . Linn.	95	— <i>fruticans</i> . Linn.	408
— <i>hirta</i> . Linn.	96	— <i>heterophyllum</i> . L'Hér.	407
— <i>iberica</i> . Bieb.	98	— <i>spinosum</i> . Linn.	409
— <i>inscripta</i> . Rchb.	97	Thé du Mexique.	202
— <i>purpurea</i> . Poir.	98	THELIGONUM.	266
— <i>scordifolia</i> . Willd.	98	— <i>Cynocrambe</i> . Linn.	266
STATICE.	476	THESIUM.	232
— <i>arborea</i> . Willd.	480	— <i>alpinum</i> . Desf.	232
— <i>arborescens</i> . Brouss.	480	— <i>humile</i> . Vahl.	232
— <i>brassicifolia</i> . Webb.	484	THYMUS.	68
— <i>imbricata</i> . Webb.	479	— <i>Calamintha</i> . Linn.	82
— <i>macrophylla</i> . Brouss.	480	— <i>hirtus</i> . Link.	78
— <i>macroptera</i> . Webb.	482	— <i>inodorus</i> . Blhm.	74
— <i>papillata</i> . Webb.	477	— <i>Nepeta</i> . Sm.	83
— <i>pectinata</i> . Hort. Kew.	477	— <i>origanoides</i> . Webb.	69
— <i>Preauxii</i> . Webb.	484	— <i>Teneriffa</i> . Poir.	84
— <i>pruinosa</i> . Webb.	477	— <i>terebinthinaceus</i> . Brouss.	84
— <i>puberula</i> . Webb.	478	Tiña del Negro.	59
STIPA.	388	TINIARIA.	224
— <i>paleacea</i> . Sibth.	388	— <i>Convolvulus</i> . Webb et Moq	224
— <i>tortilis</i> . Desf.	388	Tircuela.	37
STOERKIA.	330	Tolda.	253
— <i>Draco</i> . Crantz.	330	Torongil mulato.	62
SUEDA.	207	TRACHYNIA.	449
— <i>chenopodioides</i> . Pall.	209	— <i>distachya</i> . Link.	449
— <i>fruticosa</i> . Forskl.	208	TRAGANUM.	244
— <i>maritima</i> . Moq.	208	— <i>nudatum</i> . Del.	242
— <i>vermiculata</i> . Forsk.	208	TRAGUS.	386
SYNTHERISMA.	385	— <i>racemosus</i> . Desf.	386
— <i>vulgare</i> . Schrad.	385	Trembladera.	440
Tabaya dulce.	254	TRICHOLENA.	425
Tabayba majorera.	252	— <i>micrantha</i> . Schrad.	426
Tabayba mora.	250	— <i>Teneriffa</i> . Parl.	425

TRICHOMANES.	447	VERBENA officinalis. Linn.	442
— <i>alatum</i> . Hook.	447	— <i>repens</i> . Bert.	444
— <i>brevisetum</i> . R. Br.	447	— <i>supina</i> . Linn.	442
— <i>canariensis</i> . Linn.	446	VERONICA.	447
— <i>radicans</i> . Sw.	447	— <i>agrestis</i> . Engl. bot.	449
— <i>scandens</i> . Sw.	447	— <i>Anagallis</i> . Linn.	448
— <i>speciosum</i> . Willd.	447	— <i>anagalloides</i> . Guss.	448
— <i>tunbridgensis</i> . Linn.	446	— <i>arvensis</i> . Linn.	449
TRICHONEMA.	342	— <i>Beccabunga</i> . Linn.	448
— <i>Bulbocodium</i> . Webb.	342	— <i>didyma</i> . Ten.	449
— <i>grandiscapum</i> . Webb.	342	— <i>polita</i> . Fr.	450
Trigo de los Guanches.	424	VIGNEA.	370
TRIPLACHNE.	394	— <i>muricata</i> . Nees.	370
— <i>nitens</i> . Link.	392	VILFA.	394
TRISSETUM.	398	— <i>stolonifera</i> . Presl.	394
— <i>canariense</i> . Parl.	399	Vinagrera.	245
— <i>neglectum</i> . Ram et Sch.	399	Vinagrerrita.	244, 246
TRITICUM.	449	Vinatico.	225
— <i>ciliatum</i> . DC.	449	Vivorina.	42
— <i>repens</i> . Linn.	420	VULPIA.	445
— <i>sylvaticum</i> . DC.	449	— <i>Myurus</i> . Gmel.	445
TRIXAGO.	450	— <i>Pseudo-Myurus</i> . Rehb.	445
— <i>maxima</i> . Webb.	454	WAHLENBERGIA.	3
— <i>versicolor</i> . Webb.	452	— <i>lobelioides</i> . DC.	4
— <i>viscosa</i> . Webb.	453	— <i>nutabunda</i> . DC.	4
TRIXAGO.	95	— <i>pendula</i> . Schrad.	4
— <i>arvensis</i> . Hoffmg.	95	WITHANIA.	283
— <i>colorata</i> . Parl.	95	— <i>aristata</i> . Pauq.	284
— <i>cordifolia</i> . Mærch.	95	— <i>frutescens</i> . Pauq.	284
Trobisco.	234	WOODWARDIA.	444
TYPHA.	294	— <i>radicans</i> . Cav.	444
— <i>aqualis</i> . Schn.	294	Yerva Camellera.	41
— <i>angustifolia</i> . Link.	294	— <i>Carmin</i>	243
— <i>macranthelia</i> . Webb.	294	— <i>Clin</i>	440
URACHNE.	387	— <i>de Gato</i>	95
— <i>parviflora</i> . Trin.	387	— <i>de la Cumbra</i>	435
URGINEA.	339	— <i>de plata</i>	457
— <i>anthericoides</i>	339	— <i>de Risco Canariensium</i>	59
— <i>hesperia</i> . Webb.	339	— <i>de Risco Nivariensium</i>	59
— <i>Scilla</i> . Steinh.	339	— <i>mora</i>	268
UROPETALUM.	344	— <i>pedorrera</i>	20
— <i>serotinum</i> . Wiest.	344	— <i>ratonera</i>	262
URTICA.	259	— <i>tastonera</i>	454
— <i>arborea</i> . Linn.	264	— <i>tostonera</i>	454
— <i>caudata</i> . Vahl.	259	YUCCA.	330
— <i>membranacea</i> . Poir.	259	— <i>Draconis</i> . Linn.	330
— <i>morifolia</i> . Poir.	260	ZANNICHELLIA.	304
— <i>stachyoides</i> . Webb.	259	— <i>dentata</i> . Willd.	304
— <i>urens</i> . Linn.	259	— <i>digyna</i> . Gay.	300
Uvas de los Guanches.	220	— <i>palustris</i> β. Linn.	300
Vara de Tesé.	344	ZAPPANIA.	443
VERBASCUM.	428	— <i>nodiflora</i> . Juss.	443
— <i>sinuatum</i> . Linn.	429	— <i>repens</i> . Bertol.	444
VERBENA.	442	Zarzillos.	440
— <i>nodiflora</i> . Linn.	443	Zumillo.	293

ENUMERATIO TABULARUM

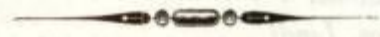
SECTIONIS TERTIÆ PHYTOGRAPHIÆ CANARIENSIS.

Tab.		Pag.
137.	<i>Legendrea mollissima. Webb.</i>	28
138.	<i>Rhodorrhiza virgata. Webb.</i>	30
139.	— <i>glandulosa. Webb.</i>	32
140.	— <i>fruticulosa. Webb.</i>	33
141.	<i>Cuscuta Episonchum. Webb.</i>	37
142.	— <i>calycina. Webb.</i>	38
143.	<i>Messerschmidia fruticosa var. angustifolia.</i>	40
144.	<i>Echium Auberianum. Webb et Berth.</i>	43
145.	— <i>simplex. DC.</i>	44
146.	— <i>Pininana. Webb et Berth.</i>	44
147.	— <i>onosmæfolium. Webb.</i>	47
147. B.	— <i>Decaisnei. Webb.</i>	49
148.	— <i>bifrons. DC.</i>	48
149.	— <i>giganteum. Linn.</i>	49
150.	<i>Bystropogon origanifolius. L'Hérit.</i>	64
151.	— <i>canariensis. L'Hérit.</i>	65
151. B.	— <i>serrulatus. Webb.</i>	66
152.	<i>Thymus origanoides. Webb.</i>	69
153.	<i>Micromeria thymoides. Webb.</i>	71
154.	— <i>hyssopifolia. Webb.</i>	72
155.	— <i>herpyllomorpha. Webb.</i>	73
155. B.	— <i>Tragothymus. Webb.</i>	73
156.	— <i>lachnophylla. Webb.</i>	74
156. B.	— <i>lasiophylla. Webb.</i>	74
157.	— <i>lepida. Webb.</i>	75
157. B.	— <i>Preauxii. Webb.</i>	75
158.	— <i>tenuis. Link.</i>	76
158. B.	— <i>polioides. Webb.</i>	76
159.	— <i>Benthami. Webb.</i>	77
160.	— <i>lanata. Benth.</i>	78

Tab.		Pag.
160.	B. <i>Micromeria julianoides</i> . <i>Webb</i>	78
161.	— <i>Linkii</i> . <i>Webb</i>	79
162.	— <i>helianthemifolia</i> . <i>Webb</i>	80
163.	— <i>densiflora</i> . <i>Benth.</i>	80
164.	— <i>terebinthinacea</i> . <i>Webb</i>	81
165.	<i>Nepeta teydea</i> . <i>Webb et Berth</i>	85
166.	<i>Salvia Broussonetii</i> . <i>Benth.</i>	90
167.	— <i>ægyptiaca</i> . <i>Linn.</i>	111
167. B.	— <i>clandestina</i> . <i>Linn.</i>	111
167. C.	— <i>canariensis</i> . <i>Linn.</i>	111
168.	<i>Leucophae candicans</i> . <i>Webb</i>	100
169.	— <i>Argosphacelus</i> . <i>Webb.</i>	101
170.	— <i>dasygnaphala</i> . <i>Webb.</i>	102
171.	— <i>Massoniana</i> . <i>Webb.</i>	102
172.	— <i>macrostachys</i> . <i>Webb.</i>	103
173.	<i>Poliiodendron heterophyllum</i> . <i>Webb.</i>	107
174.	<i>Solanum Nava</i> . <i>Webb et Berth.</i>	124
175.	<i>Withania aristata</i> . <i>Pauq.</i>	284
176.	<i>Campylanthus salsoloides</i> . <i>Roth.</i>	128
177.	<i>Scrofularia glabrata</i> . <i>H. Kew.</i>	135
	(<i>Tabula per errorem inscripta est Scrofularia arguta.</i>)	
178.	<i>Scrofularia Smithii</i> . <i>Hornem.</i>	133
179.	— <i>arguta</i> <i>H. Kew.</i>	132
	(<i>Tab. ad pag. 132 notata per errorem 177.</i>)	
180.	— <i>calliantha</i> . <i>Webb.</i>	136
181.	<i>Linaria heterophylla</i> . <i>Schousb.</i>	141
182.	— <i>scoparia</i> . <i>Brouss.</i>	142
183.	<i>Callianassa Isabelliana</i> . <i>Webb.</i>	145
184.	<i>Lyperia canariensis</i> . <i>Webb</i>	147
185.	<i>Phelipæa trichocalyx</i> . <i>Webb</i>	154
186.	<i>Notelæa excelsa</i> . <i>Webb.</i>	164
187.	<i>Pleiomeris canariensis</i> . <i>Alph. de Cand.</i>	168
188.	<i>Heberdenia excelsa</i> . <i>Banks.</i>	170
189.	<i>Statice papillata</i> . <i>Webb.</i>	177
190.	— <i>pectinata</i> . <i>H. Kew.</i>	178
191.	— <i>puberula</i> . <i>Webb.</i>	179
192.	— <i>imbricata</i> . <i>Webb.</i>	179
193.	— <i>macrophylla</i> . <i>Brouss.</i>	180
194.	— <i>arborescens</i> . <i>Brouss.</i>	181
195.	— <i>brassicæfolia</i> . <i>Webb.</i>	182
196.	— <i>macroptera</i> . <i>Webb.</i>	182

TAB.		Pag.
197.	<i>Plantago arborescens. Poir.</i>	188
	(Tabula ad pag. 188 per errorem notata est 195.)	
198.	<i>Plantago Webbii. Barn.</i>	188
	(Tabula ad pag. 188 per errorem notata est 196.)	
199.	<i>Alternanthera achyrantha. R. Br.</i>	194
	(Tabula ad pag. 194 per errorem notata est 197.)	
200.	<i>Chenolea canariensis. Moq.</i>	205
201.	<i>Beta procumbens. Chr. Smith.</i>	198
202.	— <i>Webbiana. Moq.</i>	198
203.	<i>Phoebe Barbusana. Webb.</i>	224
	(Tabula ad paginam 224 male notata est 201.)	
204.	<i>Persea indica. Spreng.</i>	225
	(Tabula ad paginam 225 malè notata est 202.)	
205.	<i>Oreodaphne fetens. N. ab Es.</i>	228
	(Tabula ad paginam 228 malè notata est 203.)	
206.	<i>Laurus canariensis. Webb et Berth.</i>	230
	(Tabula ad paginam 230 malè notata est 204.)	
207.	<i>Euphorbia atropurpurea. Brouss.</i>	252
208.	— <i>aphylla. Brouss.</i>	253
209.	— <i>balsamifera. H. Kew.</i>	254
210.	<i>Urtica stachyoides. Webb.</i>	260
211.	— <i>morifolia. Poir.</i>	261
212.	<i>Parietaria filamentosa. Webb.</i>	263
213.	— <i>arborea. L'Hérit.</i>	264
214.	— <i>appendiculata. Webb.</i>	266
215.	<i>Salix canariensis. Chr. Sm.</i>	271
216.	<i>Faya fragifera. Webb.</i>	273
217.	<i>Juniperus Cedrus. Webb et Berth.</i>	278
218.	<i>Typha macranthelia. Webb.</i>	292
219.	<i>Dracunculus canariensis. Kunth.</i>	296
220.	<i>Orchis canariensis. Lindl.</i>	304
221.	<i>Habenaria tridactylites. Lindl.</i>	307
222.	<i>Trichonema grandiscapum. Webb.</i>	313
	(Tabula ad pag. 313 malè notata est 185.)	
223.	<i>Tamus edulis. Lowe.</i>	318
224.	<i>Danae androgyna. Webb.</i>	321
224. B.	— <i>Gayæ. Webb.</i>	322
225.	<i>Smilax canariensis. Willd.</i>	323
226.	<i>Asparagus scoparius. Lowe.</i>	327
227.	— <i>umbellatus. Link.</i>	328
228.	— <i>arborescens. Brouss.</i>	329

Tab.		Pag.
229.	<i>Asparagus Pastorianus. Webb et Berth.</i>	330
230.	<i>Scilla hæmorrhoidalis. Webb.</i>	337
231.	— <i>dasyantha. Webb.</i>	337
232.	— <i>Berthelotii. Webb.</i>	338
233.	— <i>iridifolia. Webb.</i>	338
234.	<i>Allium dentiferum. Webb.</i>	346
234. B.	— <i>nigrum. Linn.</i>	348
235.	<i>Luzula decolor. Webb.</i>	351
236.	— <i>purpurea. Link.</i>	352
237.	— <i>canariensis. Poir.</i>	353
238.	<i>Commelyna agraria. Kunth.</i>	357
239.	— <i>canescens. Vahl.</i>	359
240.	<i>Cyperus rubicundus. Vahl.</i>	362
244.	<i>Phalaris canariensis. Linn.</i>	374
244. B.	— <i>brachystachys. Link.</i>	375
242. 243.	<i>Coix Lacryma. Linn.</i>	378
244.	<i>Pennisetum cenchroides. Rich.</i>	380
245.	<i>Panicum paspaloides. Pers.</i>	384
246.	<i>Digitaria nodosa. Parl.</i>	385
247.	<i>Avena hirsuta. Roth.</i>	404
248.	— <i>uniflora. Parl.</i>	402
249.	<i>Dactylis Smithii. Link.</i>	417
250.	<i>Aspidium elongatum. Swartz.</i>	437
251.	<i>Asplenium canariense. Willd.</i>	444
252.	<i>Cheilanthes pulchella. Bory.</i>	453

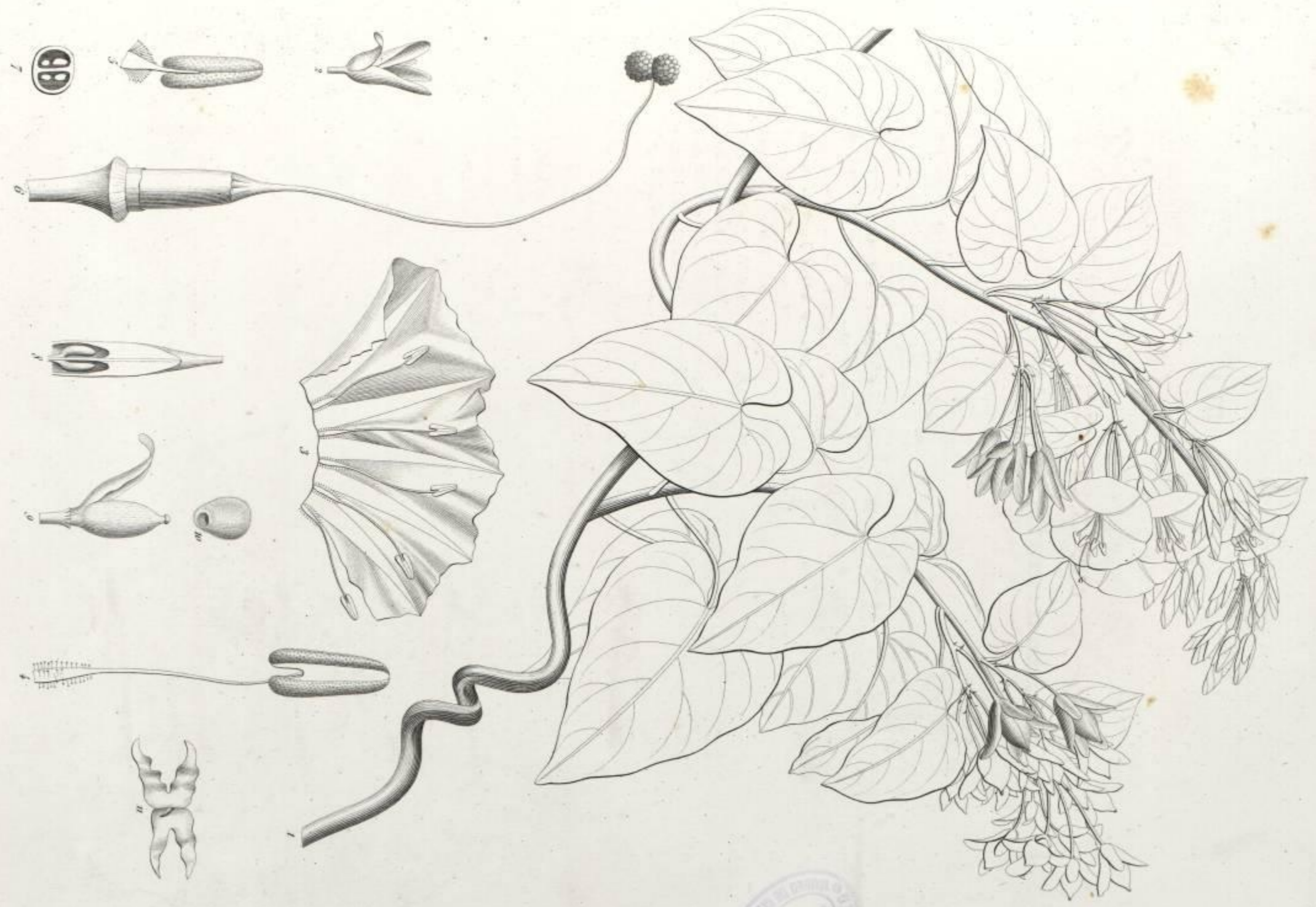

ERRATA QUORUM PRÆCIPUA

AD TABULARUM ORDINEM SPECTANTIA SUMMA CURA OBSERVANDA ET CORRIGENDA.

- Pag.* 15, *lin.* 33, *Armoracià*, *leg.* *Armoricà*.
Pag. 88, *in annot.*, *novi*, *leg.* *gnari*.
Pag. 125, *differæ*, *leg.* *differre*.
Pag. 132, *lin.* 18, *Tab.* 117, *leg.* 179.
Pag. 135, *lin.* 26, *Tab.* 179, *leg.* 177.
Pag. 188, *lin.* 3, *Tab.* 195, *leg.* 197.
Ibidem, *lin.* 23, *Tab.* 196, *leg.* 198.
Pag. 194, *Tab.* 197, *leg.* 199.
Pag. 224, *lin.* 1, *Tab.* 201, *leg.* 203.
Pag. 225, *lin.* 26, *Tab.* 202, *leg.* 205.
Pag. 228, *lin.* 1, *Tab.* 203, *leg.* 205.
Pag. 230, *lin.* 10, *Tab.* 204, *leg.* 206.
Pag. 313, *lin.* 5, *Tab.* 185, *leg.* 222.
Pag. 443, *lin.* 31, *Codam*, *leg.* *Codani*.

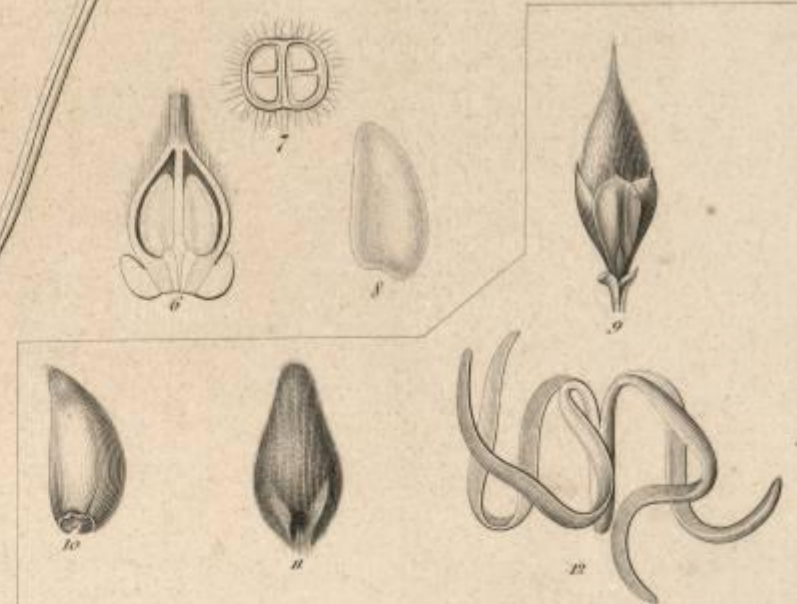
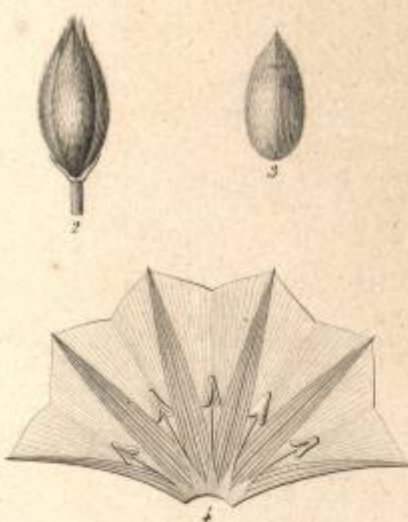

Boissier del.

Trich. Ag. scul.

Ipomoea metastroma Boiss.

Tab. de botan. fig. n. 157.

Benj. Raupail fil. del.

Vielle hsp. inc.

Rhodochiza virgata Sol.

Lith. de Jules Reny, v. Richer. 7.

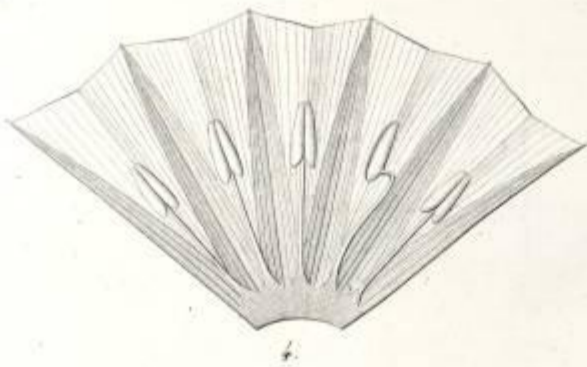
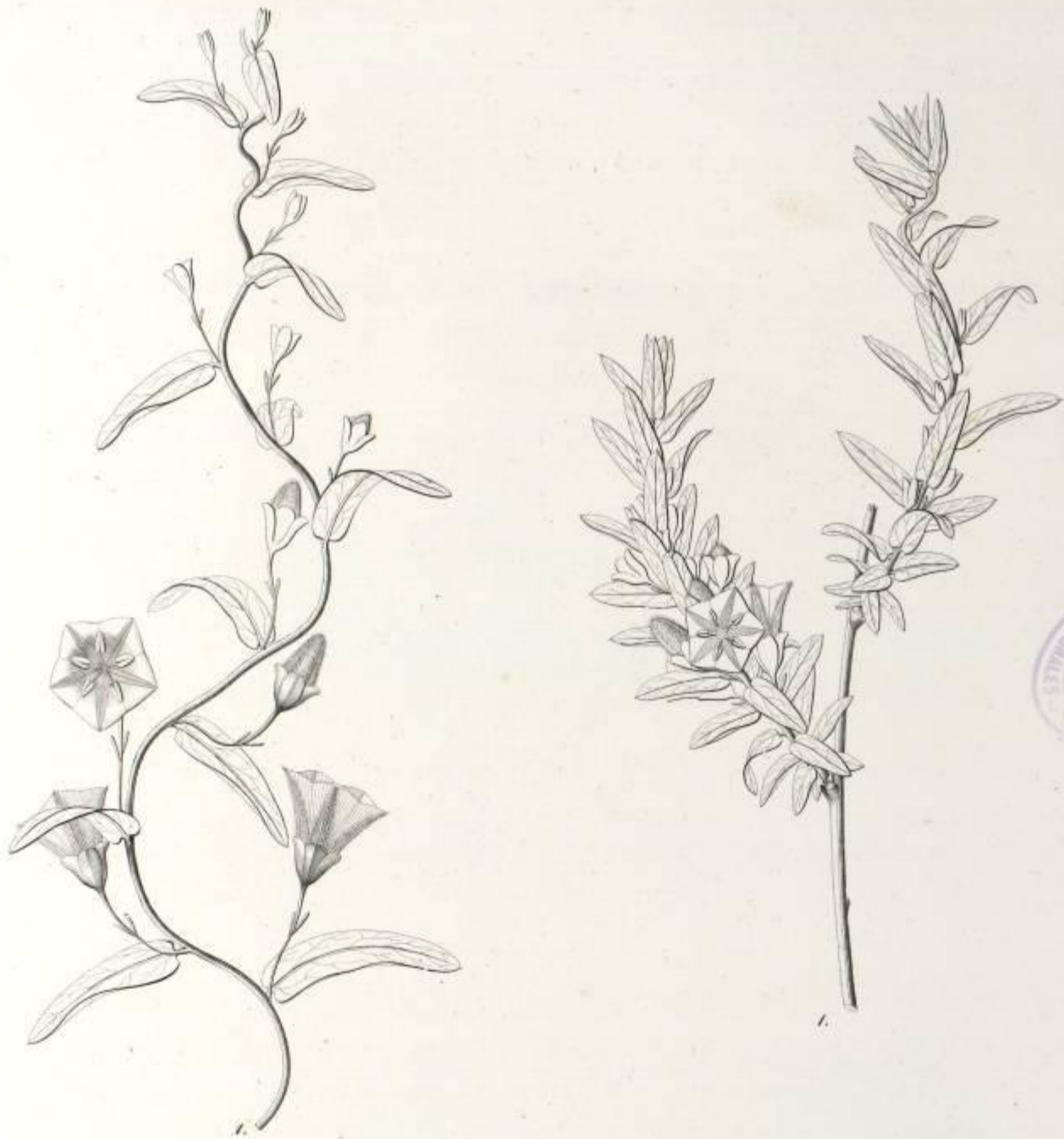

Hubert del.

Vello lap. inc.

Rhedorrhiza glandulosa Nol.

Lith. de Jules Rigo v. Rocher 7

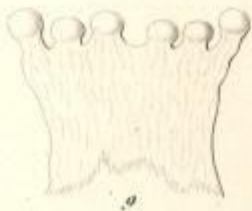

Boissier del.

Lith. Ego R. Fischer 7.

Vielle lap. inc.

Rhedera hiza fruticulosa Nees

Roehren del.

Vielle l'ap. inc.

Cuscuta Episcophum Nol.

Lith. de Jules Rigo & Richer 7.

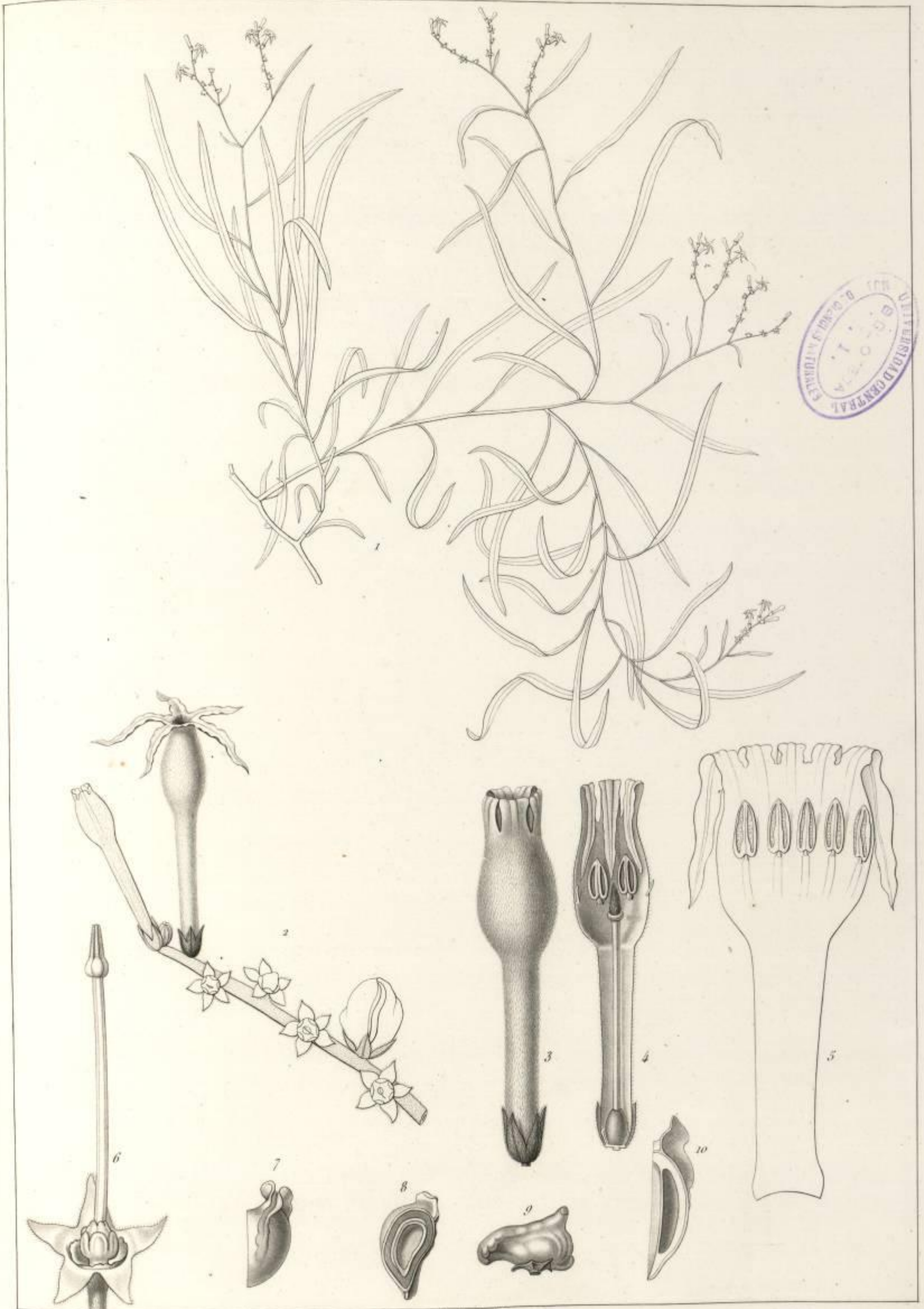

Riviereux del.

Lith. de J. Rigo, rue Richer, 7.

Vielle et Marechal. lap. inc.

Cuscuta calycina Nol.

Heyland del.

Messerschmidia fruticosa var. *angustifolia*
Nob.

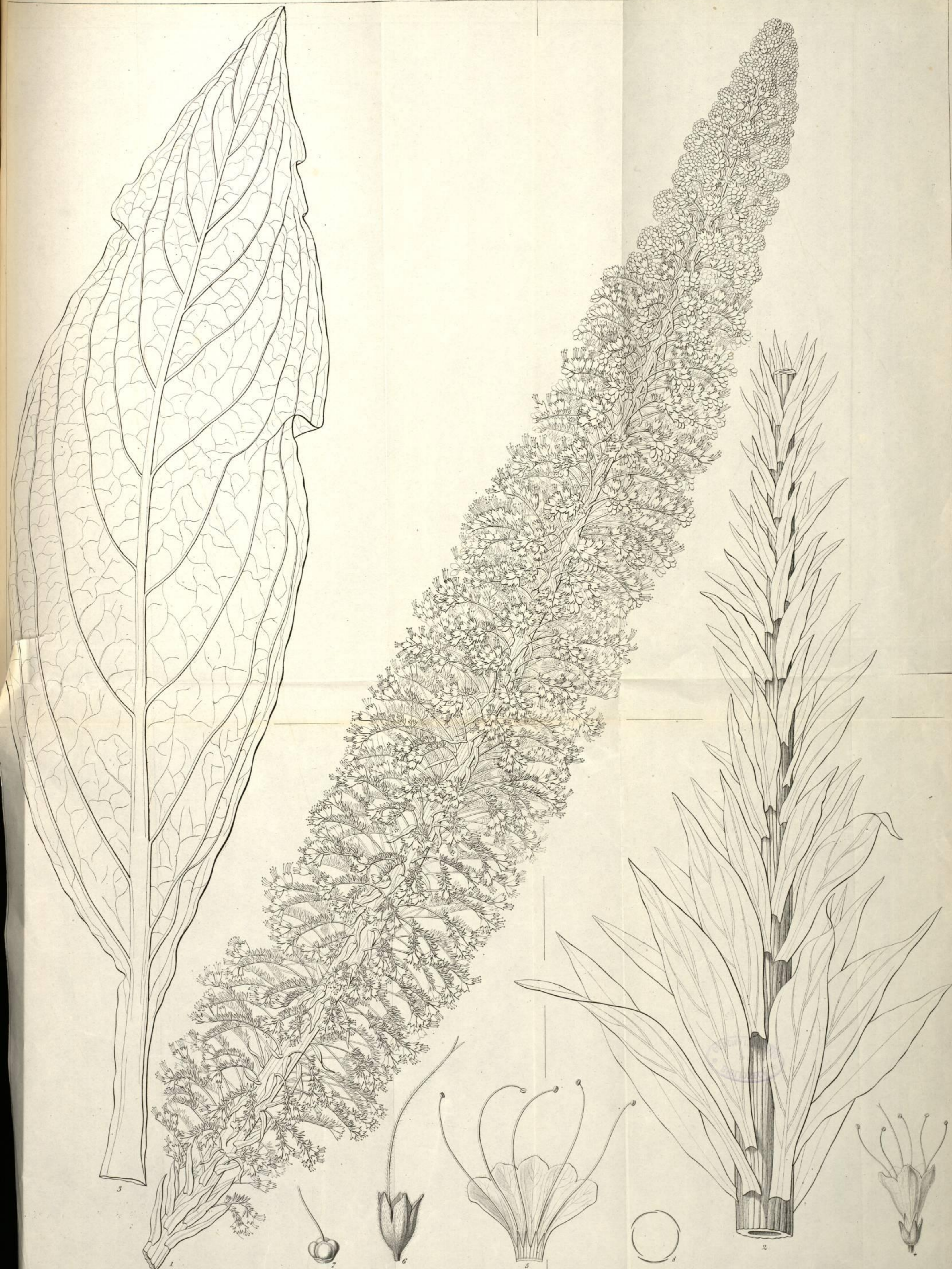
MUSEO DE CIENCIAS NATU

Reichenow del.

Tab. de *Echium subvarium*, rose Boissier, 7.

Echium subvarium, V. L.

Lehmann del.

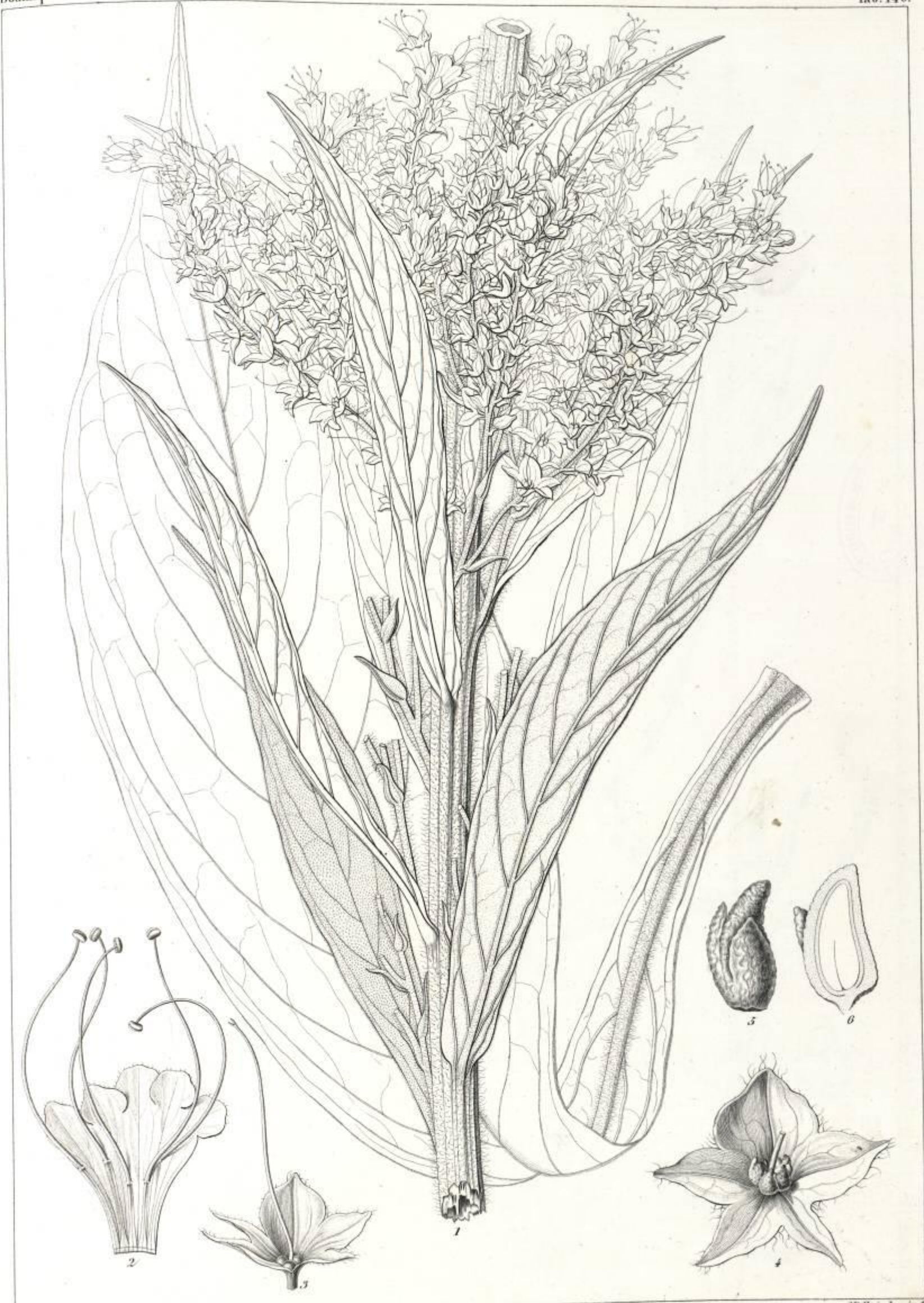

Plant del. anagora pinx. Roonce

lith. de J. Figeo. Richer.

Ville in l'op. scrips.

Echium simplex D. C.

Roemer del.

Vielte in lapp. inc.

Echium Pininana Nol.

Lith. de Sauter, Rigou, & Richer 7.

BIBLIOTECA DE CIENCIAS NATURALES

Reverce del.

Vello. lap. inc.

A. *Echium crusmassetum* Willd. B. *Echium Dauricum* Willd.

Lith. de Julio Rigo. s. Richter 7

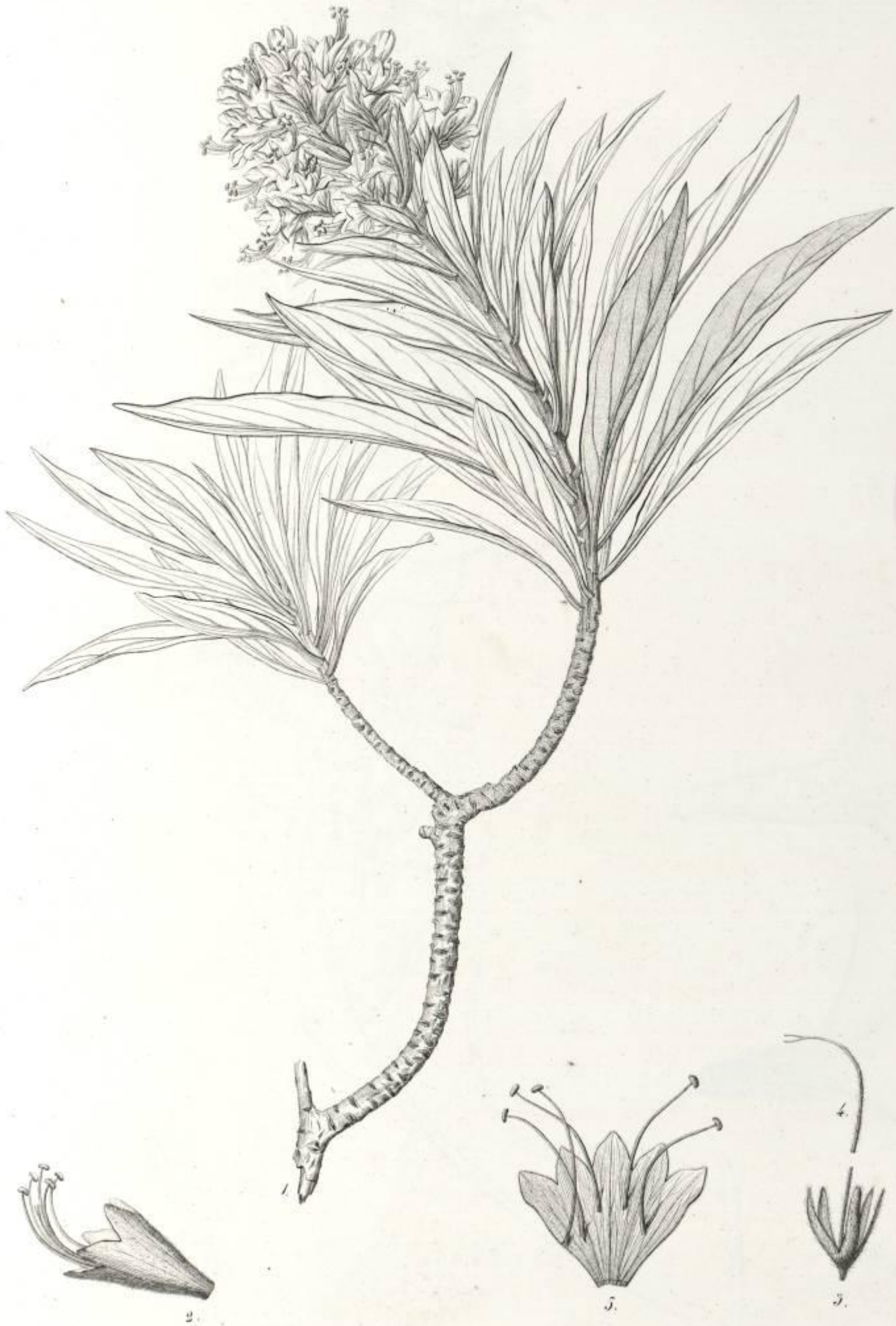

A. Rivinus del.

R.P. sc.

Echium bifrons DC.

sculpt. de S. Goussier

A. Moreau del.

Lith. J. B. Richey 7.

Charpentier lap. inc.

Echinium giganteum

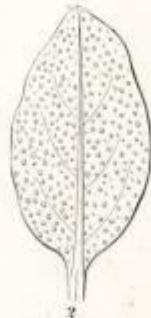
Pystropegen cayanifolius L'Herit.

Lith. de J. L. R. R. Richer.

Hay, Herpail, fil. del.

A *Bytropogon canariensis* L'Herit. — B. *Bystr. serrulatus* Nob.

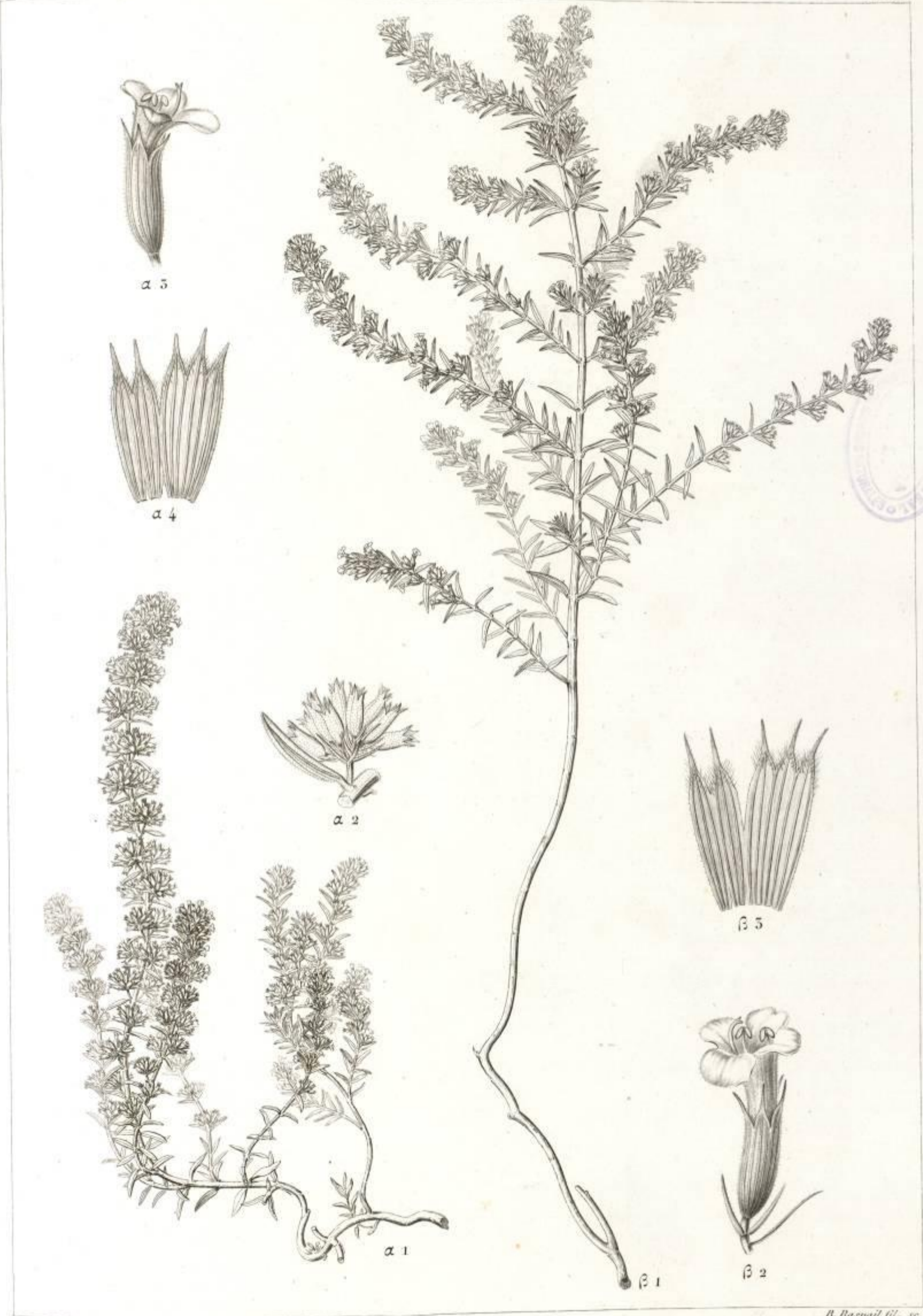

Hoylandt.

Vielle lap. inc.

Thymus origanoides Nob.

Lith. de J. L. B. & R. Kober.

A. Boissieu del.

B. Raspail fil. sc.

Micromeria thymoides Nob.

α. Rupestris. β. Citriodora.

Imp. de Rougard.

A. Rucroen del.

Lith. de J. Koye, r. Bacher.

Viclle et Morechal. Imp. inc.

Micromeria hyssopifolia V. P.
 α glabrescens
 β hirta

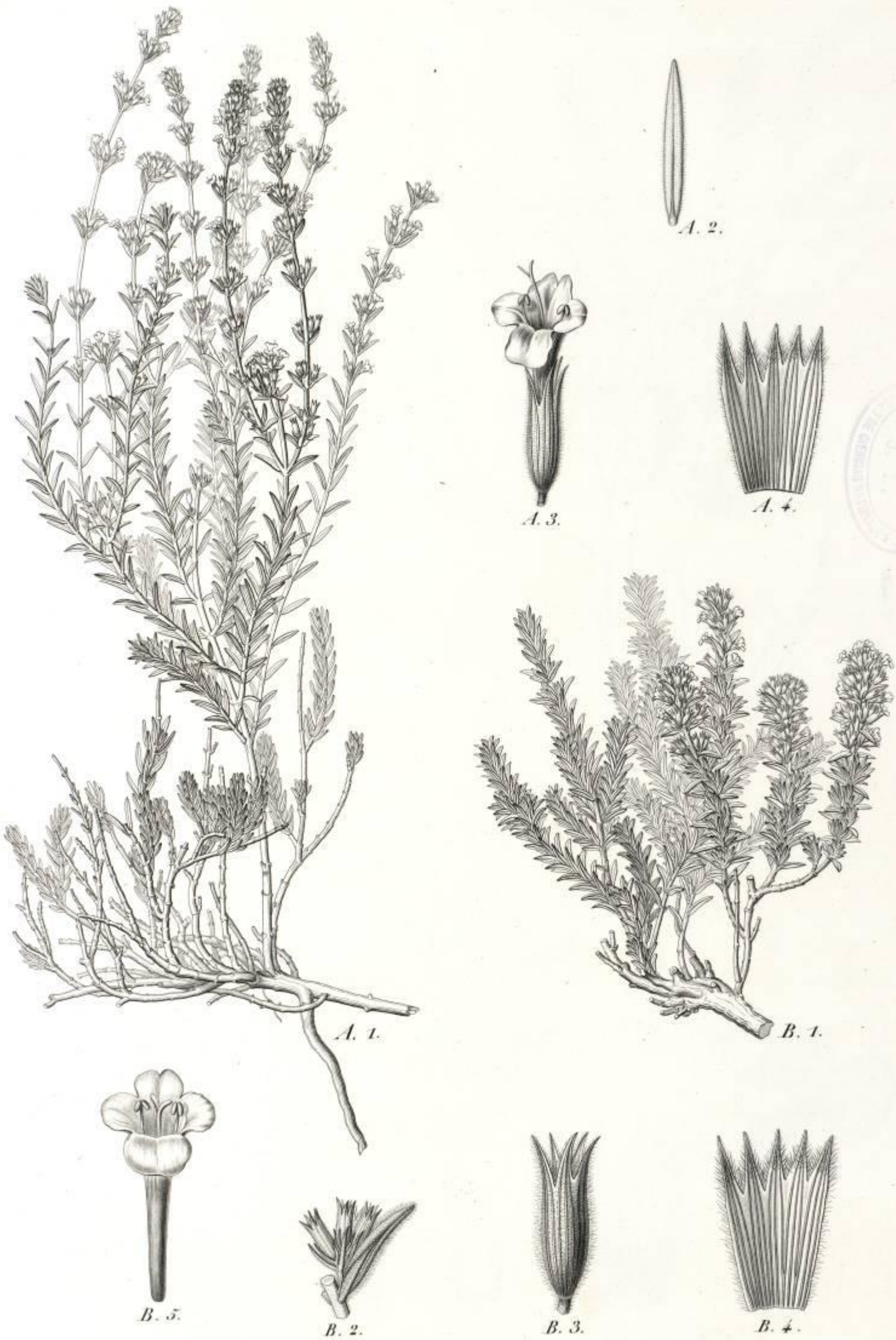

Rivière del.

Lith. de J. Buge, r. Richer 7.

Vielle et Harichal. Imp. inc.

A. *Micromeria herpyllomorpha* Nob.
 B. *Micromeria cragethymus* Nob.

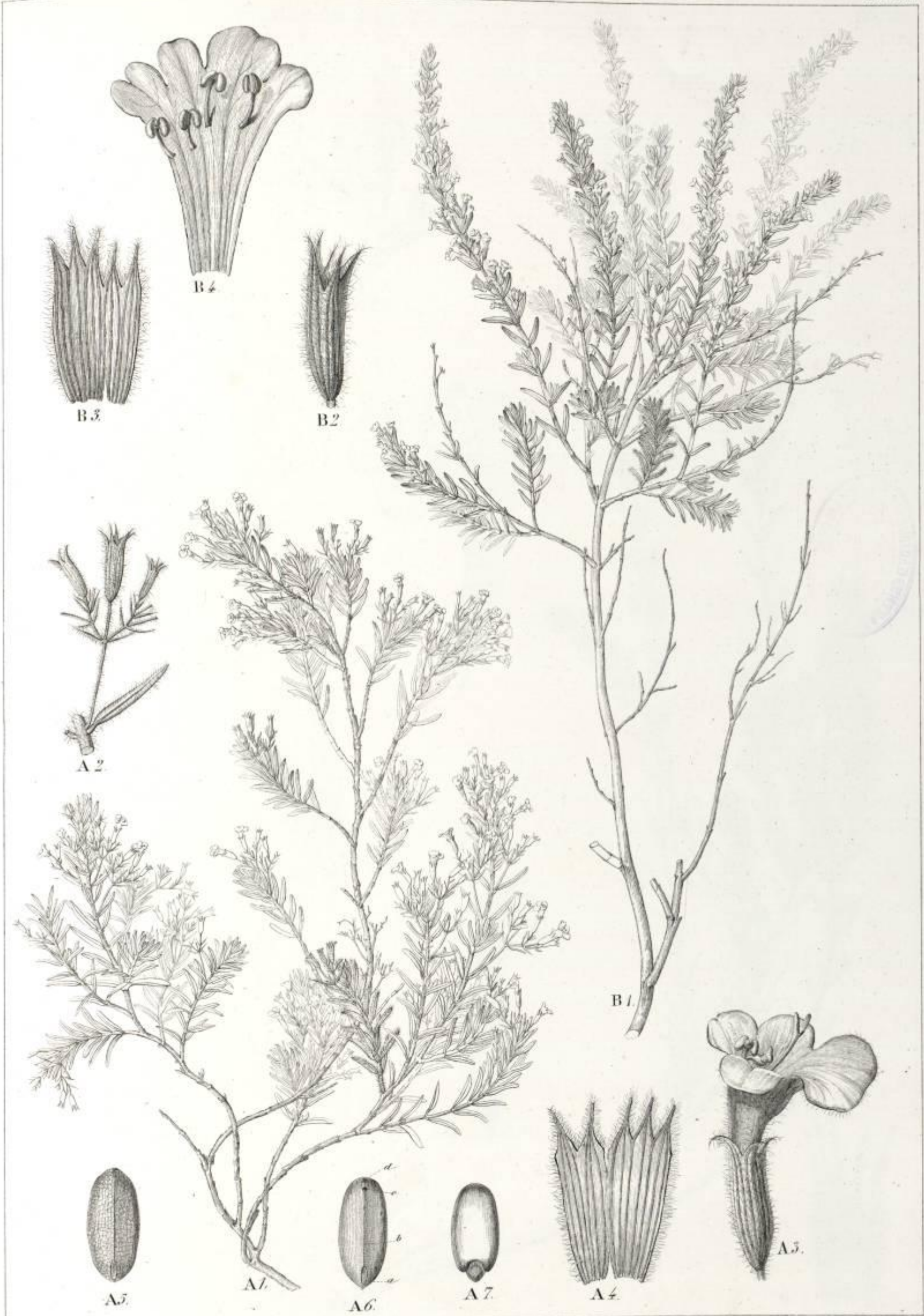

Rivernae del.

Lith. des. J. Rippe, v. Richer. 7.

Vielle et Marechal sculp. inc.

A. *Micremeria lachnophylla* Nob.
 B. *Micremeria lasiophylla* Nob.

Illustrat. del
 A. *Micromeria lepida* Nob. *Lith. Rigou v. Fischer 7*
 B. *Micromeria Preauxii* Nob. *Charpentier lap. inc. 8*

A. Riocreux del.

B. Raspail fil. sculp.

A. *Micromeria tenuis* Link.
 B. *Micromeria polioides* Nob.

Micromeria Benthami Nob

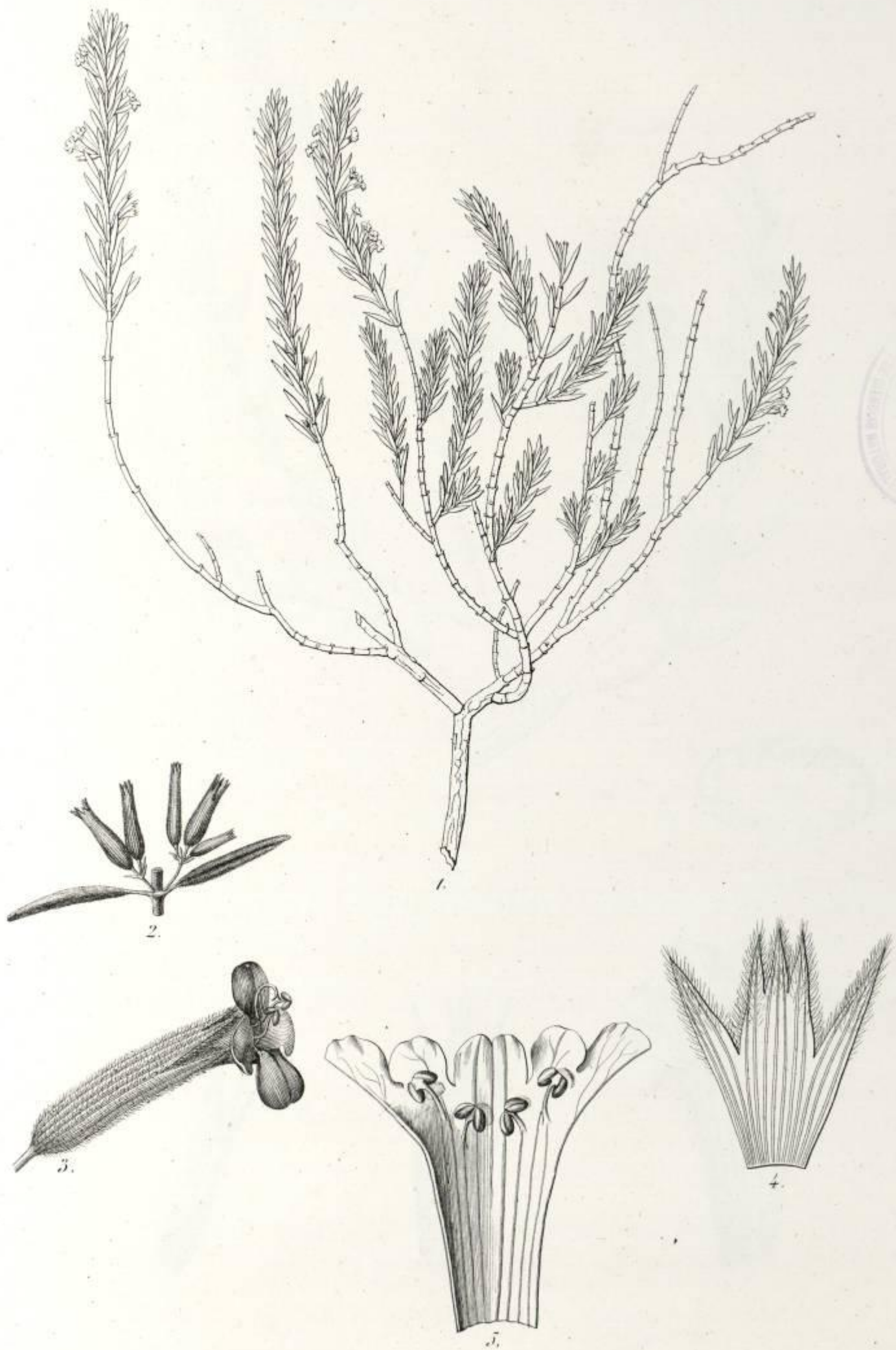

BIBLIOTECA DE CIENCIAS NATURALES

A. RIVERA del.

B. RASPAIL fil. sculp.

A. *Micromeria lanata* Benth.
 B. *Micromeria julianoides* Nob.

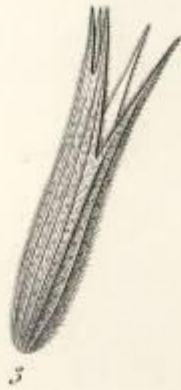
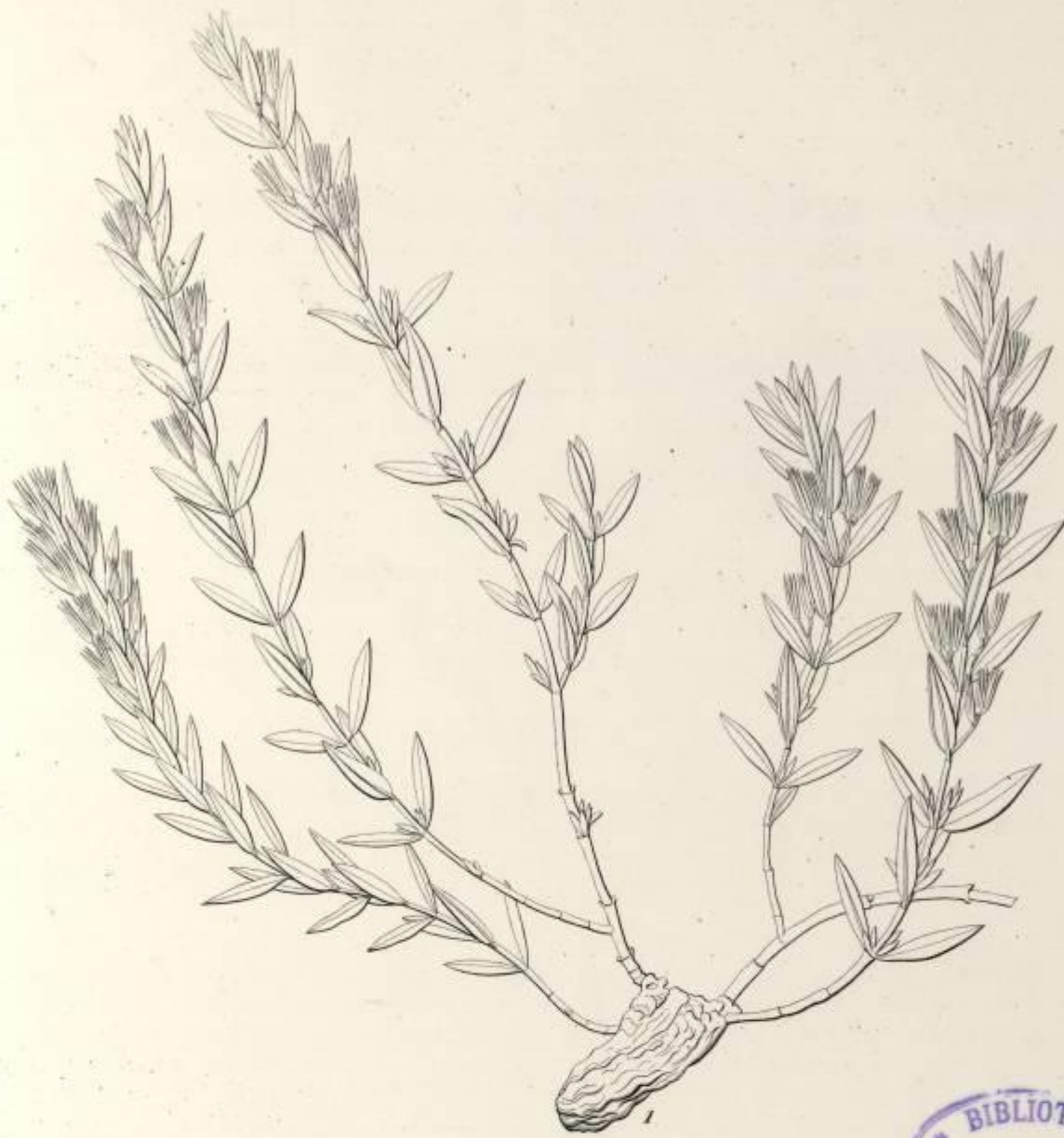

Weyland. del.

Lith. Hugo R. Bucher 7.

V. Göttingen inc.

Micromeria Buchii Nob.

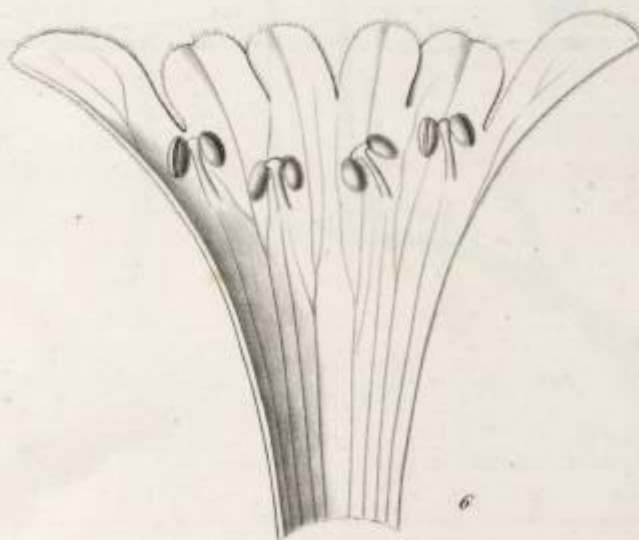

Hayland del.

Lith. de J. Bigo. rue Richer. 7.

Vielle et Marchal imp. inc.

Micromeria helianthemifolia N. & P.

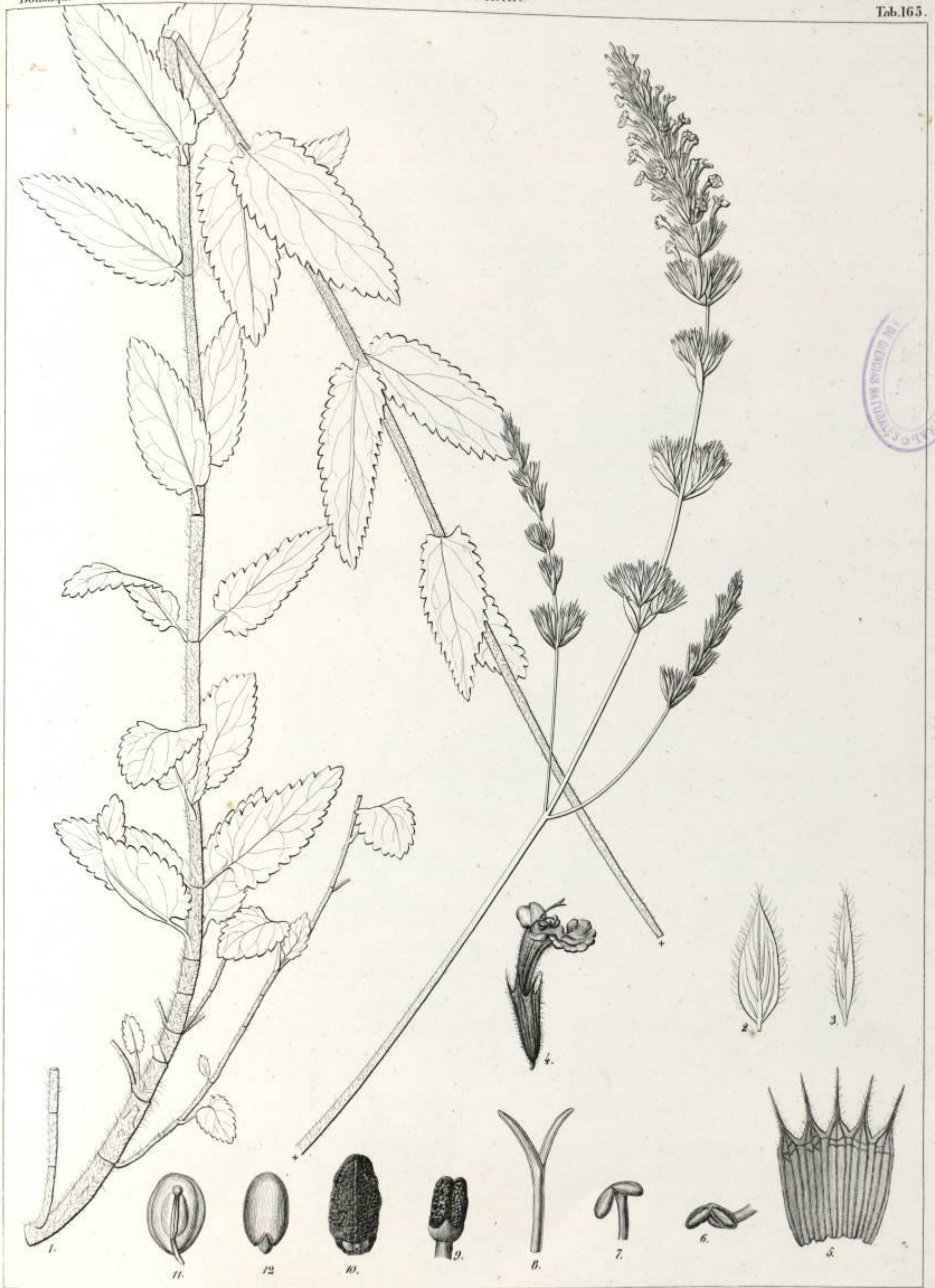

Micromeria densiflora Benth.

Hort. Harpall. fil. del. et sculp.

Micromeria terebinthinacea Nob.

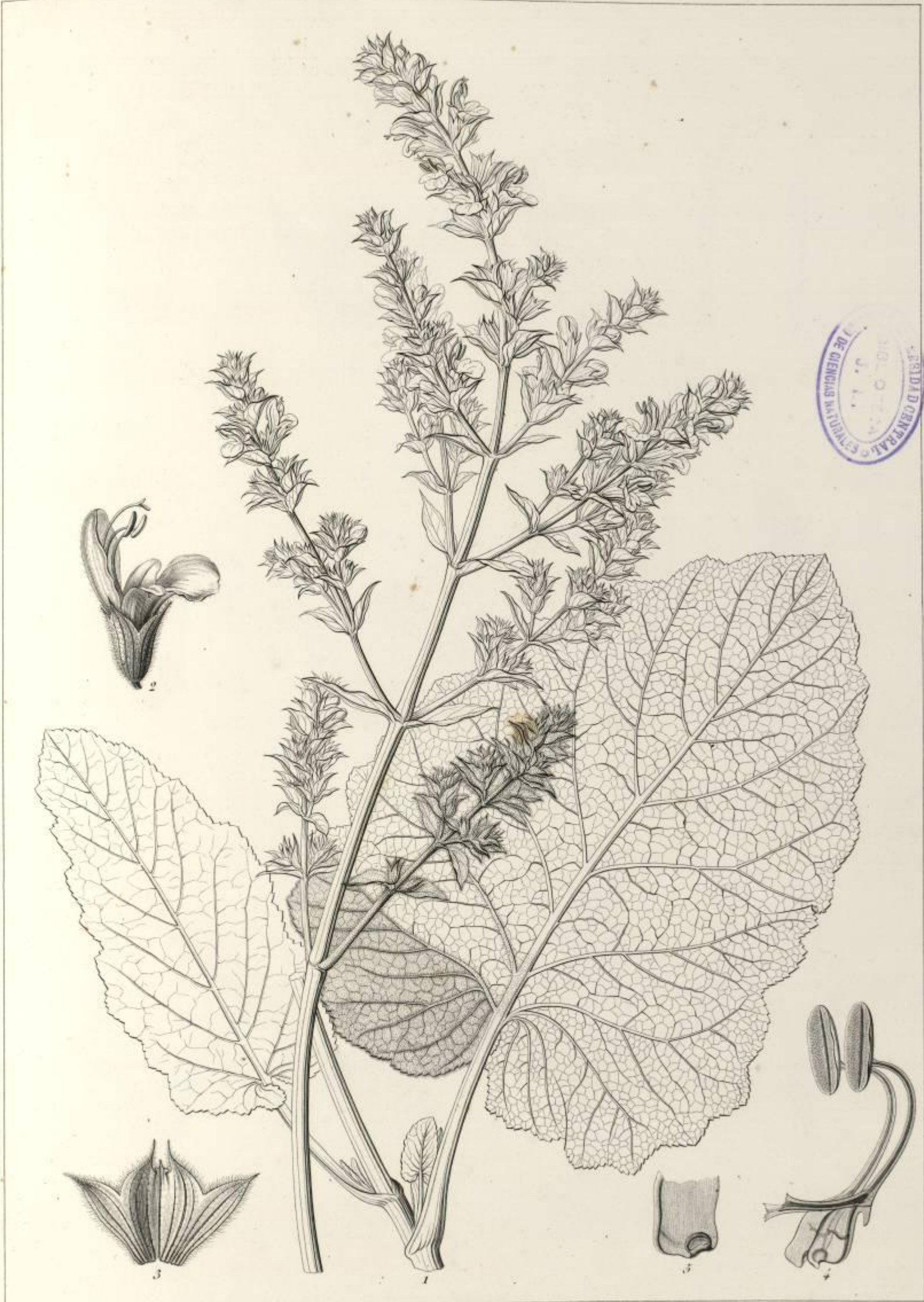

Heyland del.

Lith. de J. Bigo R. Bicher 7

Cherpoentelap. 1861

Nepeta toyodea Nob.

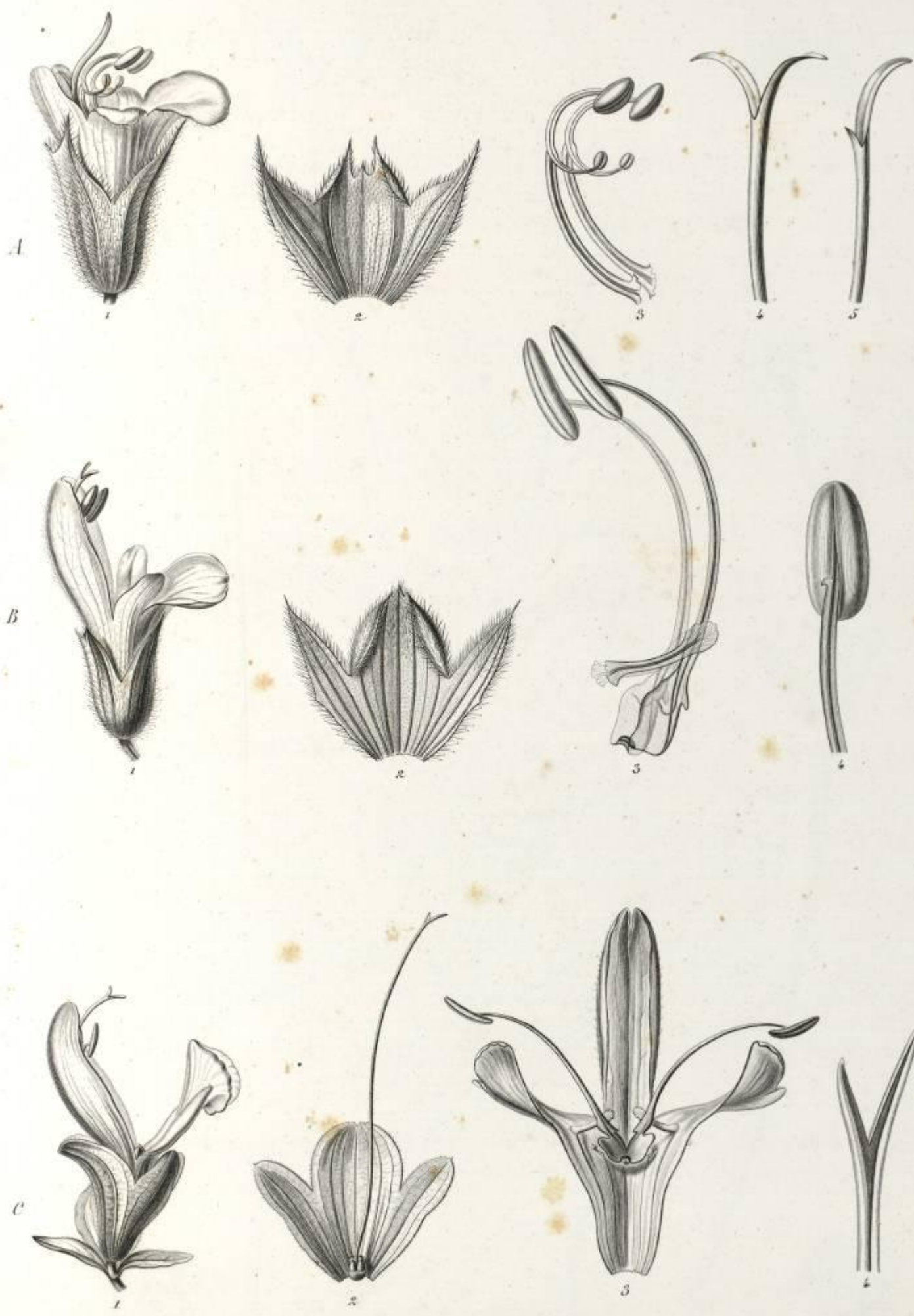
INSTITUTION
 DE SCIENCES NATURELLES
 J. L. L.
 BIBLIOTHÈQUE GÉNÉRALE

Reuss del.

Bibl. de l'Épisc. de Kober. 7.

Vallé et Marchal in lep. inc.

Salvia Bicussendii Benth.

Rouvenac del.

Lith. de J. Rigo et Co rue Richer. 7.

Maréchal sculp. inc.

A. *Salvia aegyptiaca* Linn
 B. *clandestina* Linn
 C. *canariensis* Linn

Hieron del.

Lith. J. Higo B. Rocher 7.

Muscat. lap. inc.

Leucophaea candidans Web.

Leucophaea Argosphaecelus Nob.

Rocoux del.

Lith. de Rigou rue Richer 7.

Marechal lap. inc.

Leucophaea dasycnaphala Nol.

Boissier del.

Lith. de J. Bigo. H. Fischer 7.

Charpentier. lap. sc.

Leucophaea Massoniana N. & B.

BIBLIOTECA
DE
CIENCIAS NATURALES

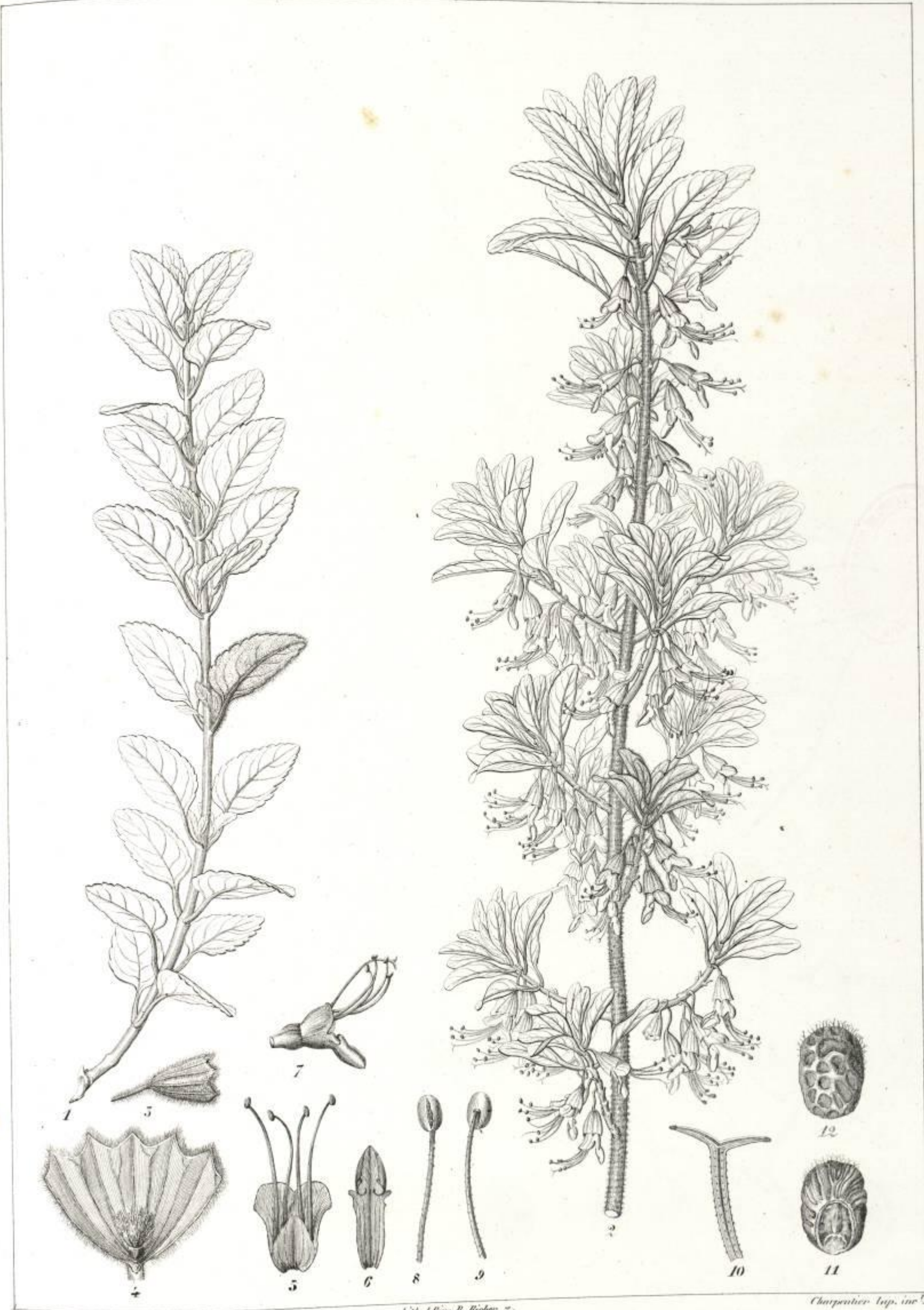

Heyland del.

Lith. de J. Buge, rue Richer, 7.

Vielle et Marschal. sculp. inc.

Leucophaea macrostachya Nol.

Blomqvist del.

Lith. J. Buge. B. Richer 7.

Charpentier Imp. inc.

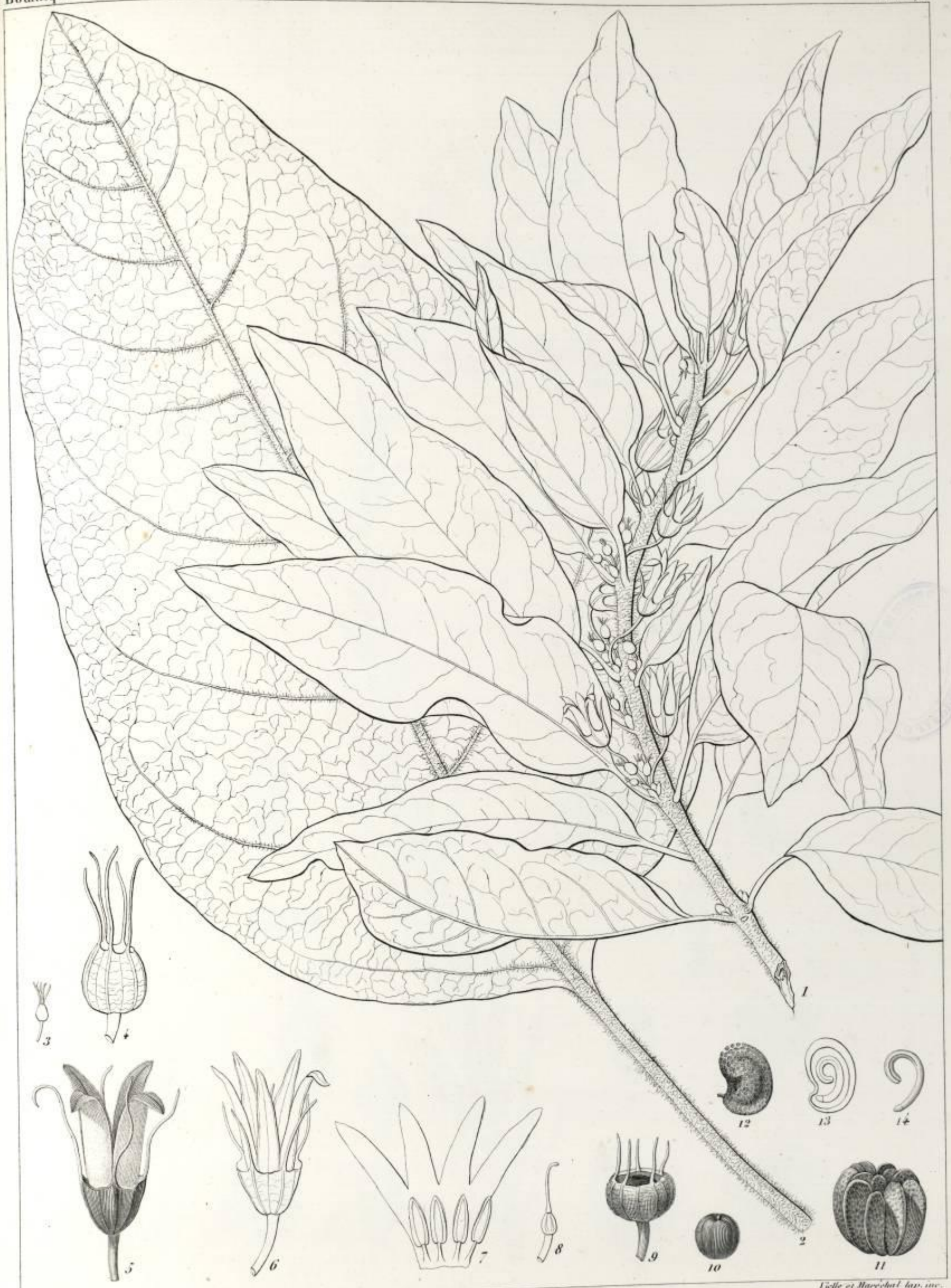
Plectodendron heterophyllum Webb.

Hayden del.

H.C. sc.

Solanum nava Nob.

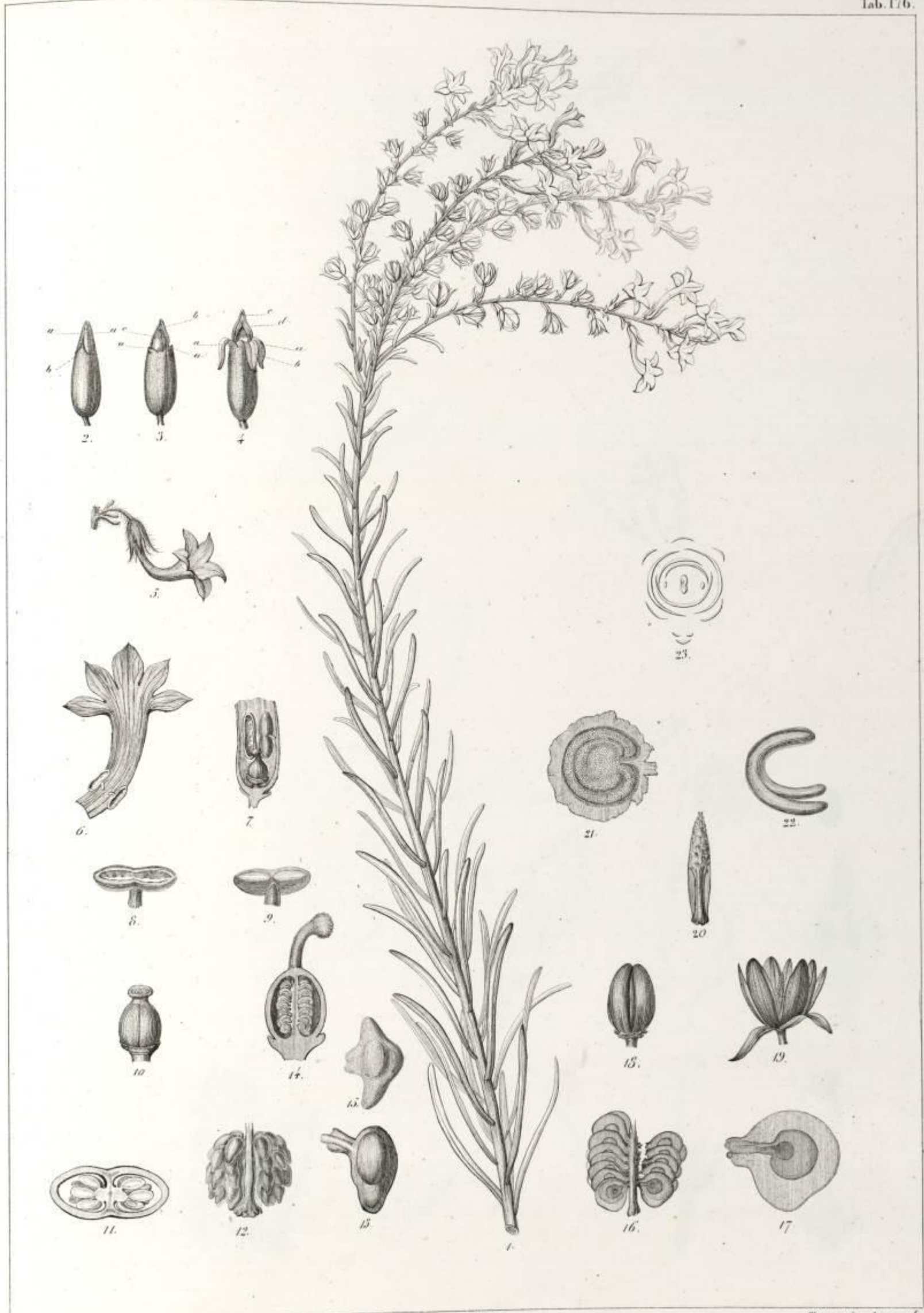

Hogland del.

Lith. de J. Rigo, rue Richer 7.

Vielle et Marechal. Imp. inv.

Withania aristata Paug.

J. Ruessing del.

Imp. J. Rigou & Bieher 7.

Charpentier Imp. inc.

Campyланthus salsoides Roth.

Heyland del.

Lith. de J. Bigo. & Richer.

Ville et Marechal Imp. inc.

Scrophularia arguta Hort. Kew.
glabrata

BIBLIOTECA
DE
CIENCIAS NATURALES

Horn. Raspail fil. del. et sculp.

Scrophularia smithii Hornem.

Heyland del.

Lith. Sign. R. Bacher 7.

Vindob. Imp. inc.

Scrophularia arguta Hort. Kew

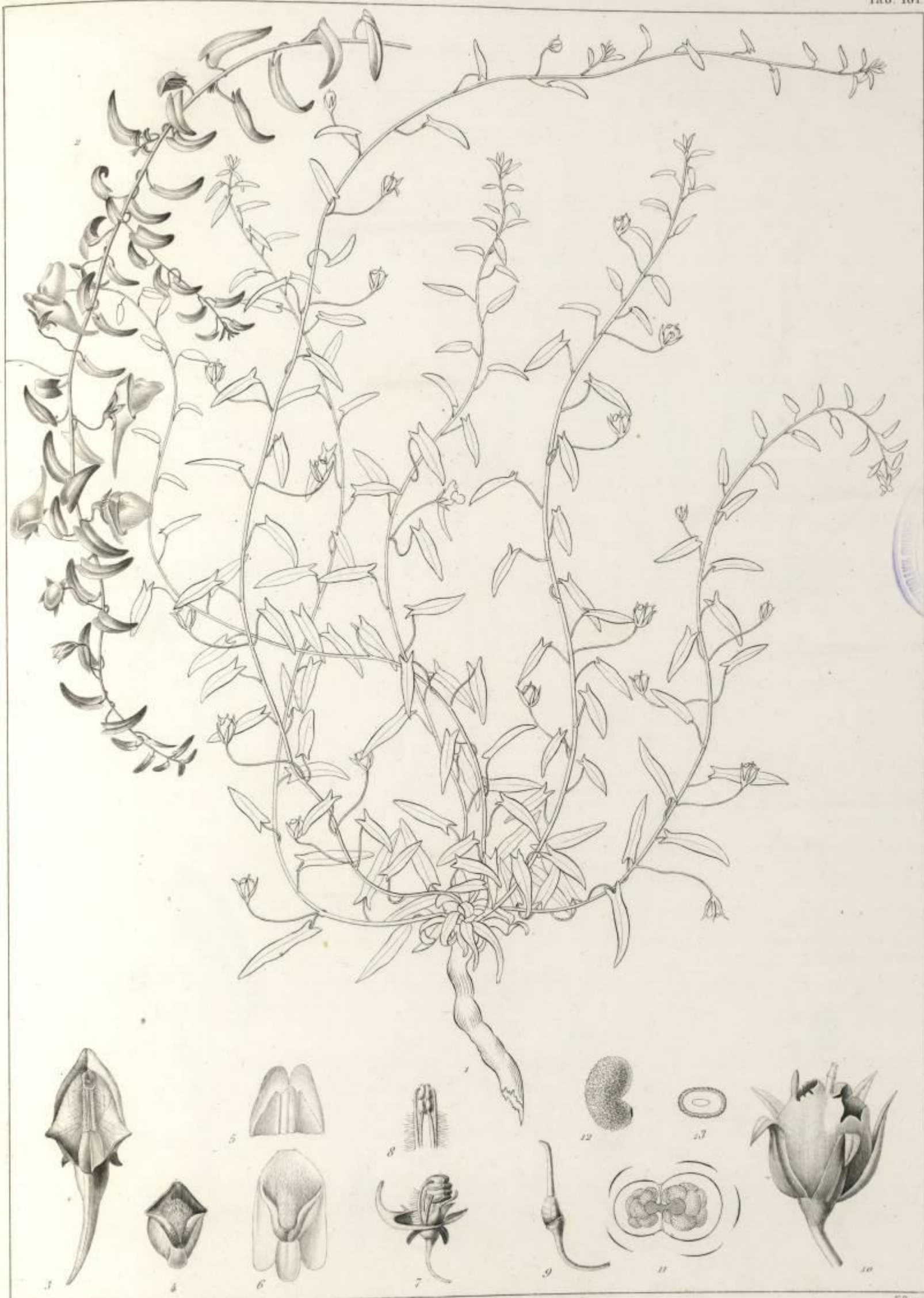
Icon 177 (num 179) est *S. glabrata* Hort. Kew.

BIBLIOTECA
DE
CIENCIAS NATURALES

Nees, Rospail fil. del. et sculp.

Scrophularia calliantha Nees.

Boissier et de S. Ange Scab. - vivian. del.

F.P. 181

Linaria heterophylla Schousb.

Heyland del.

Lith. de J. Pigois et Bachelier 7

Ville et Marechal sculp. in.

Linaria separia Brouss.

A. Boreau del.

F.P. 11.

Callianassa Isabelliana Nob.

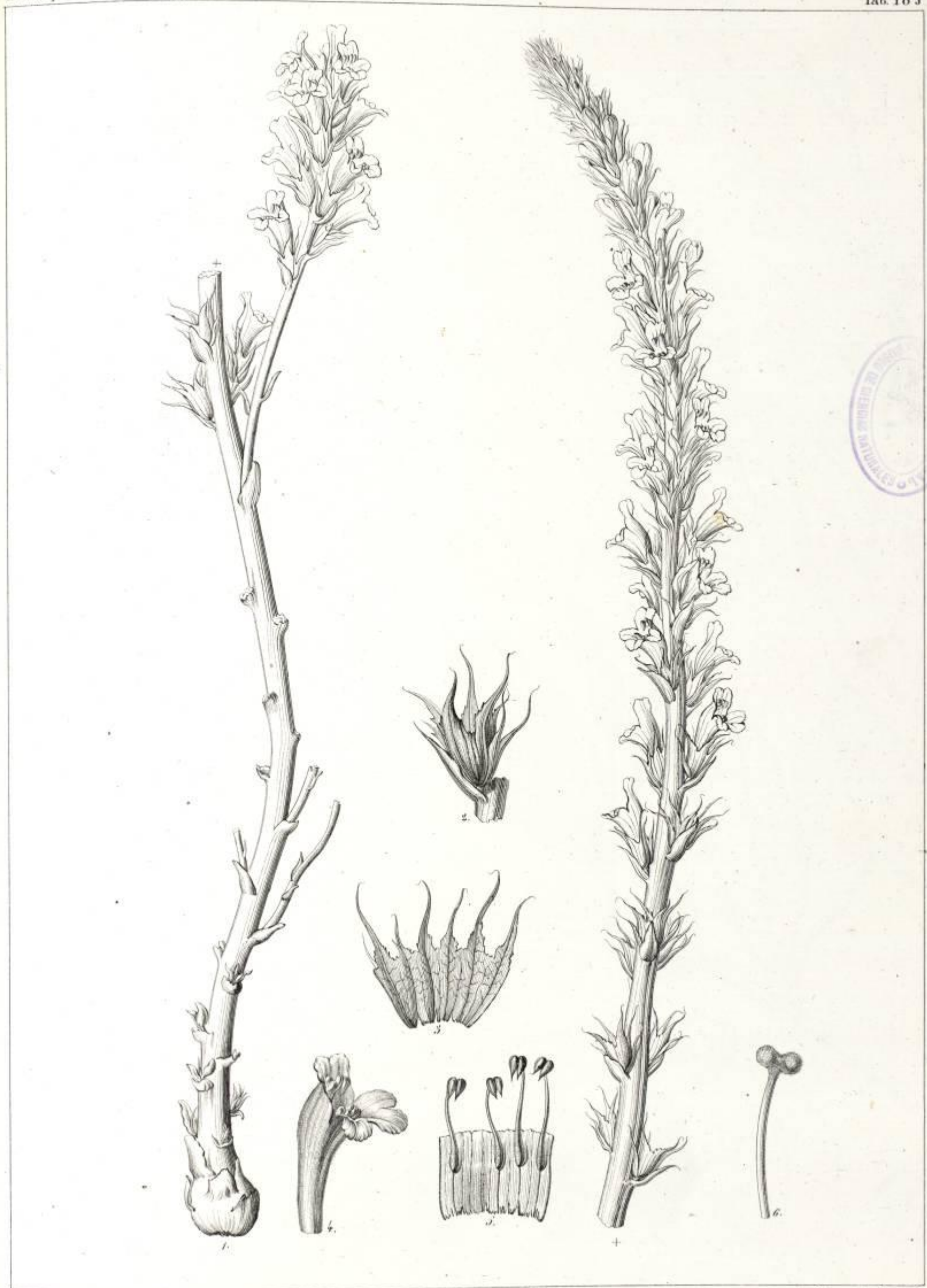

Heyland. del.

Lith. J. Blyss & Richer. 7.

Vielte. typ. inc.

Syperia canariensis Webb.

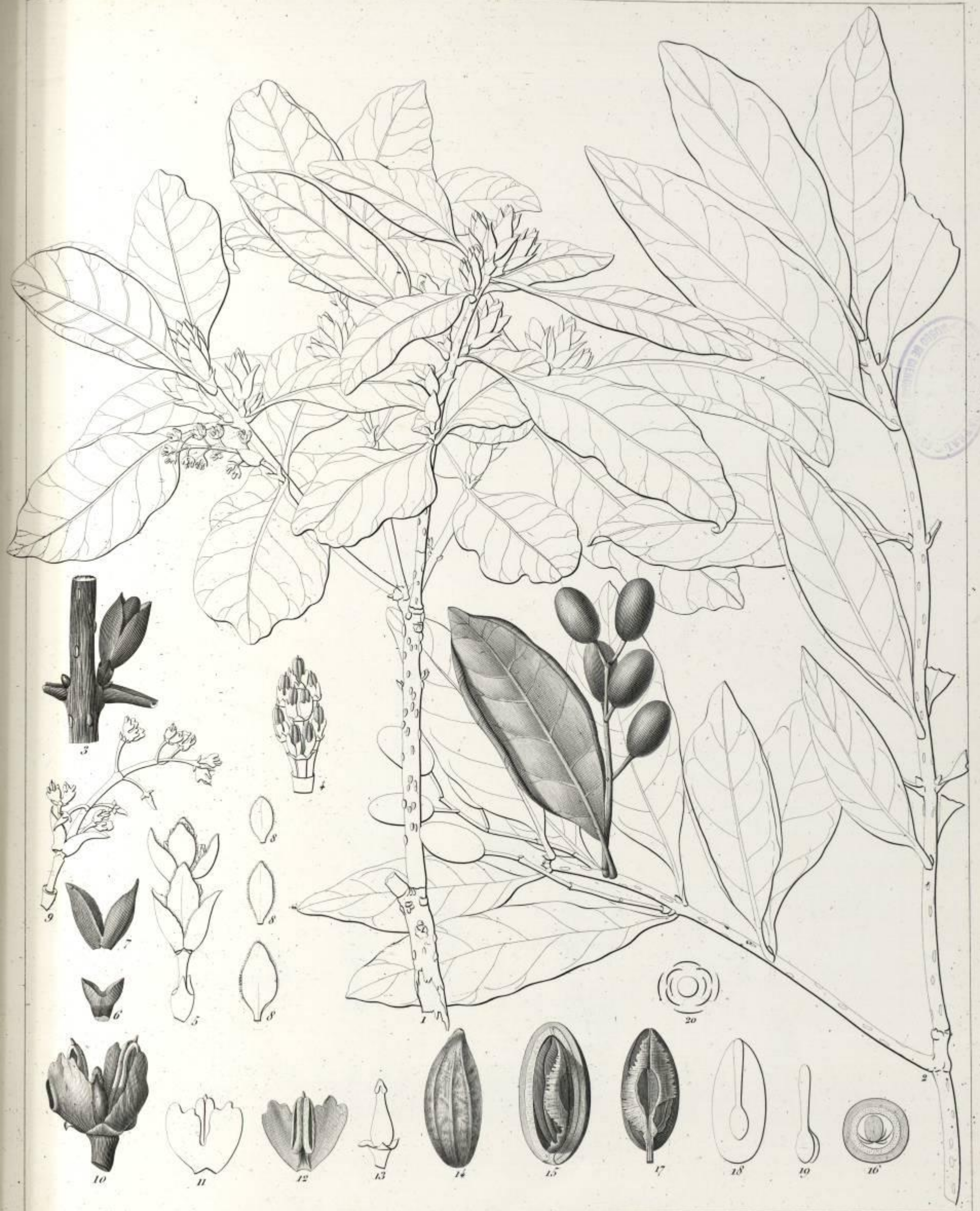

Durrois del.

Lith. J. Rippe & Richer 7

Charpentier sculp. inc. 8

Phelipaea trichocalyx Webb.

Meisner del.

Lith. de J. Blye, rue Richer, 7

Vielle et Morechal lap. inc.

Nolina aculeata Nol.

Heyland del.

Lith. Rupprecht & Richter 7.

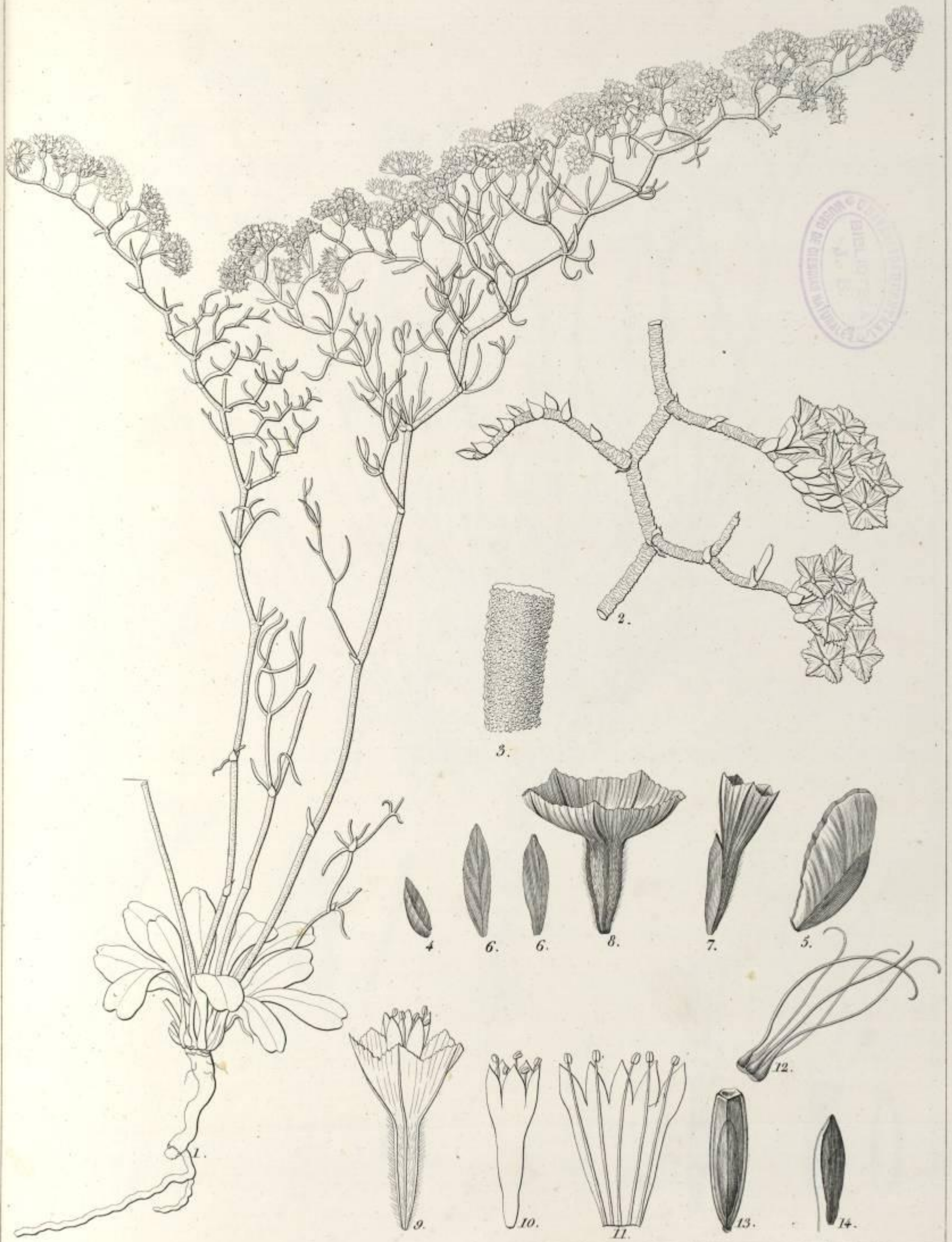
Marschal. sculp. inc.

Pleiomeris canariensis A. Ph. D. C.

Heberdenia excelsa Banks.

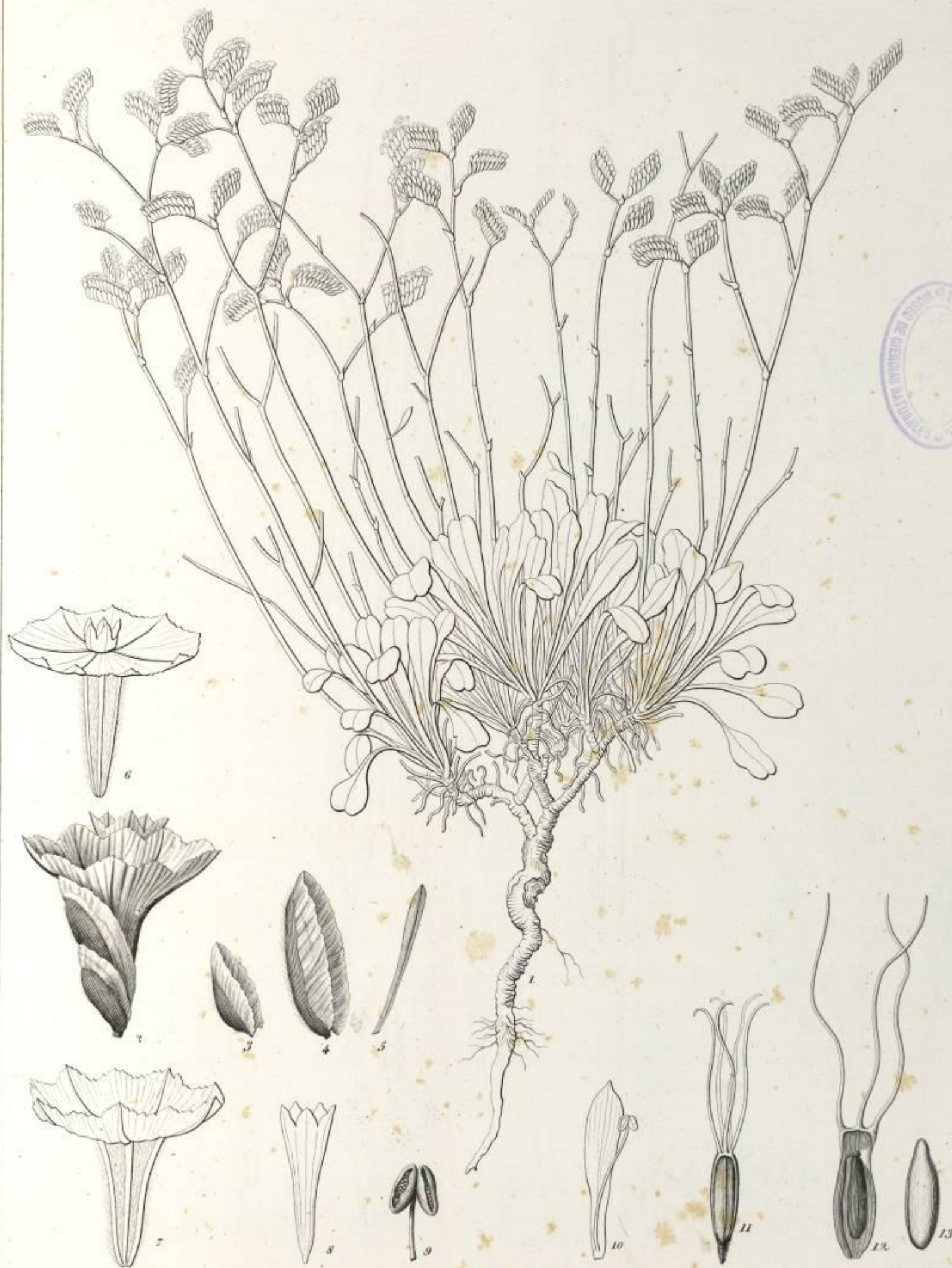

Heyland del.

Vielle lap. inc.

L'artice papillata Nob.

Lith. Jules Rigo r. Richer, 7.

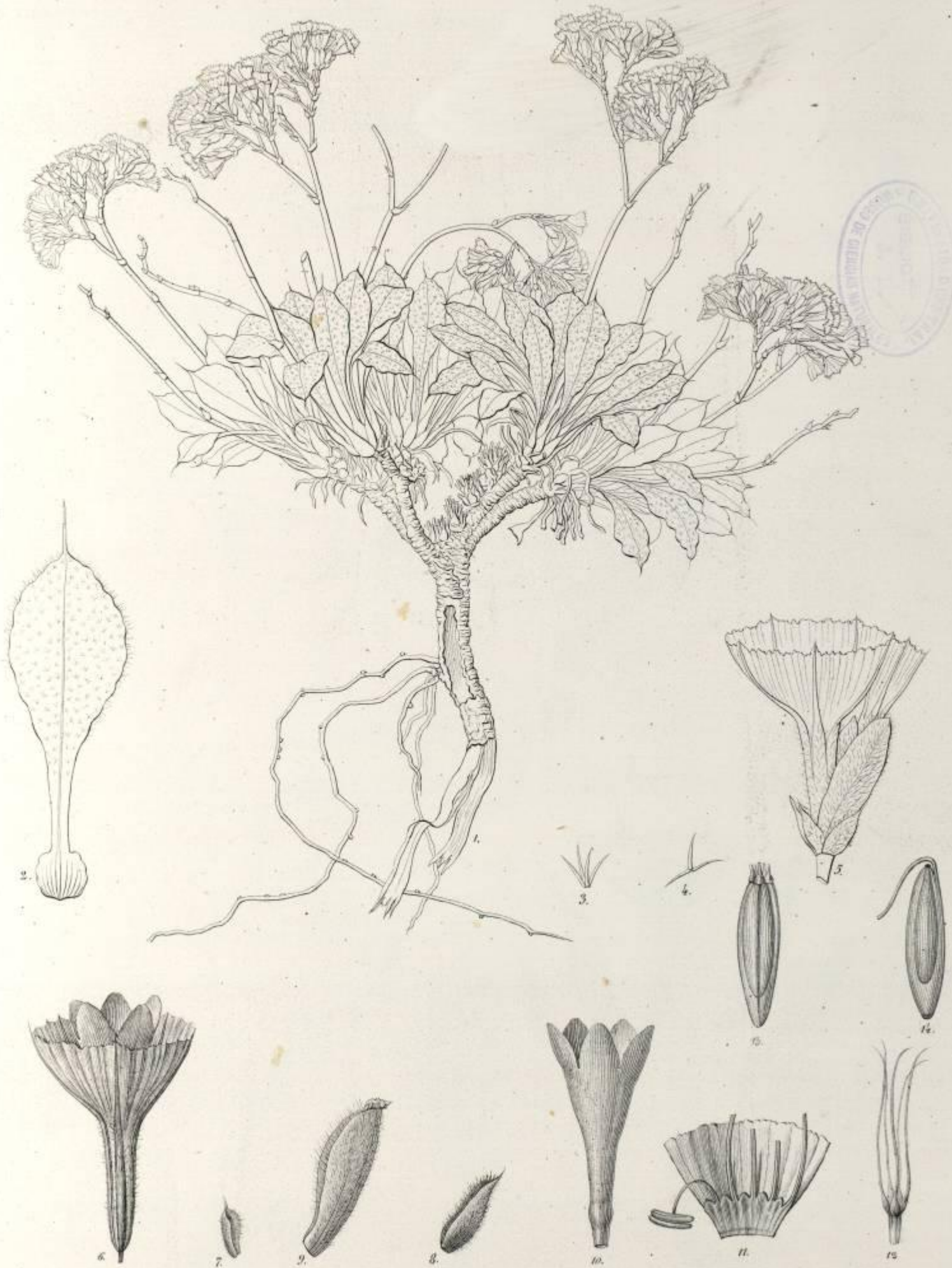

Heyland del.

lith. de Jules Pigo. et Richter f.

Vielle lap. inc.

Statice pectinata Hort. Kew.

Heyland. del.

Lith. J. Rigou. B. Richer. 7.

Vielle. Lapsine!

Statice puberula Kob.

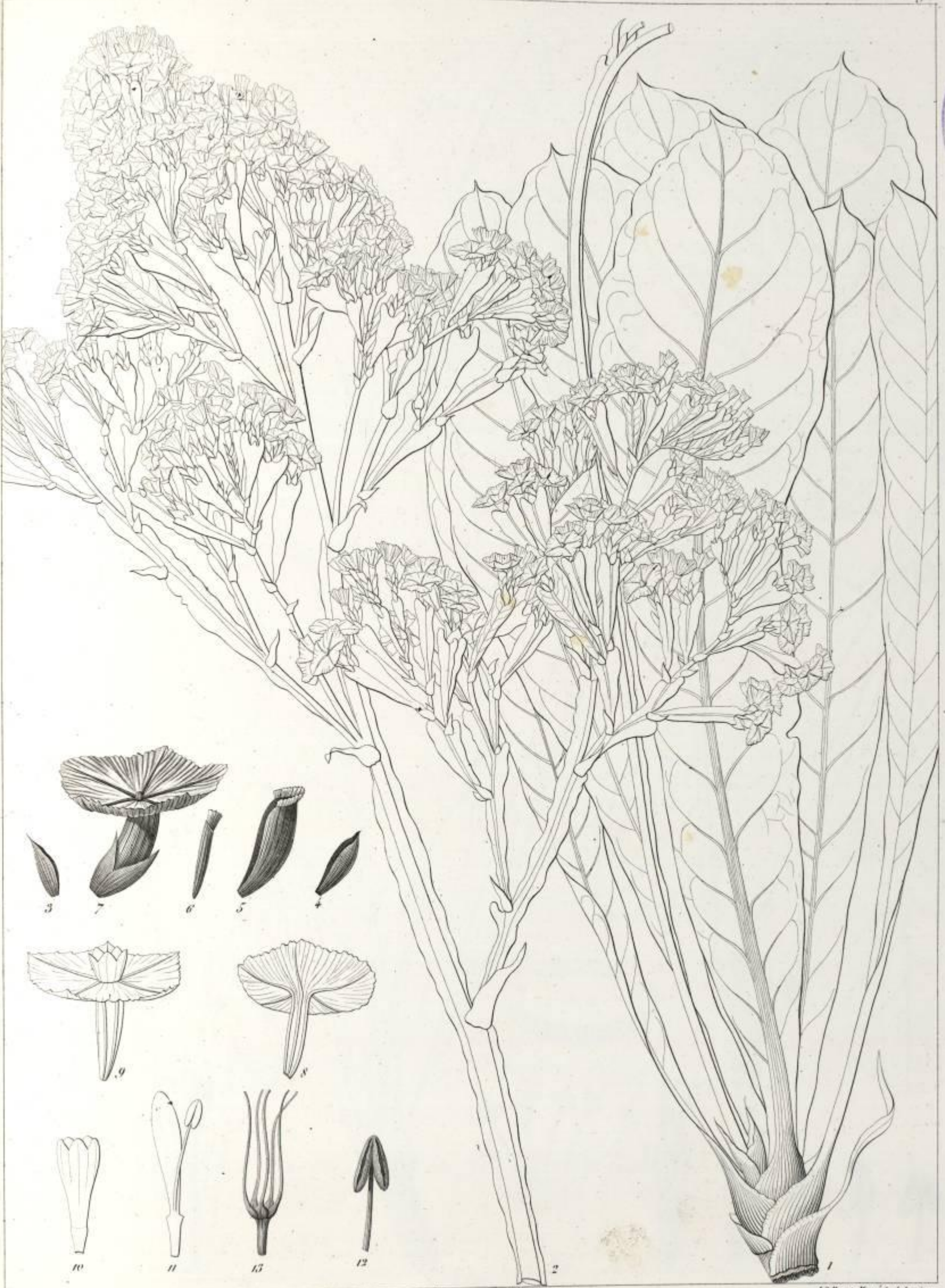

Heyland del.

Lith. de J. Rigé, rue Richer, 7.

Ville et Roussel Imp. inc.

Statice imbricata Nol.

Heyland del.

Lith. de J. Rigo. rue Richer, 7.

Vielle et Marechal sculp.

Statice macrophylla Brouss.

Heyland del.

Lith. de A. Digo, inc. Bisher. 7.

Vielle et Marchal. Imp. inc.

Statice arborescens Brass.

J. Goussier del.

195-4

Statice brassicifolia Nob.

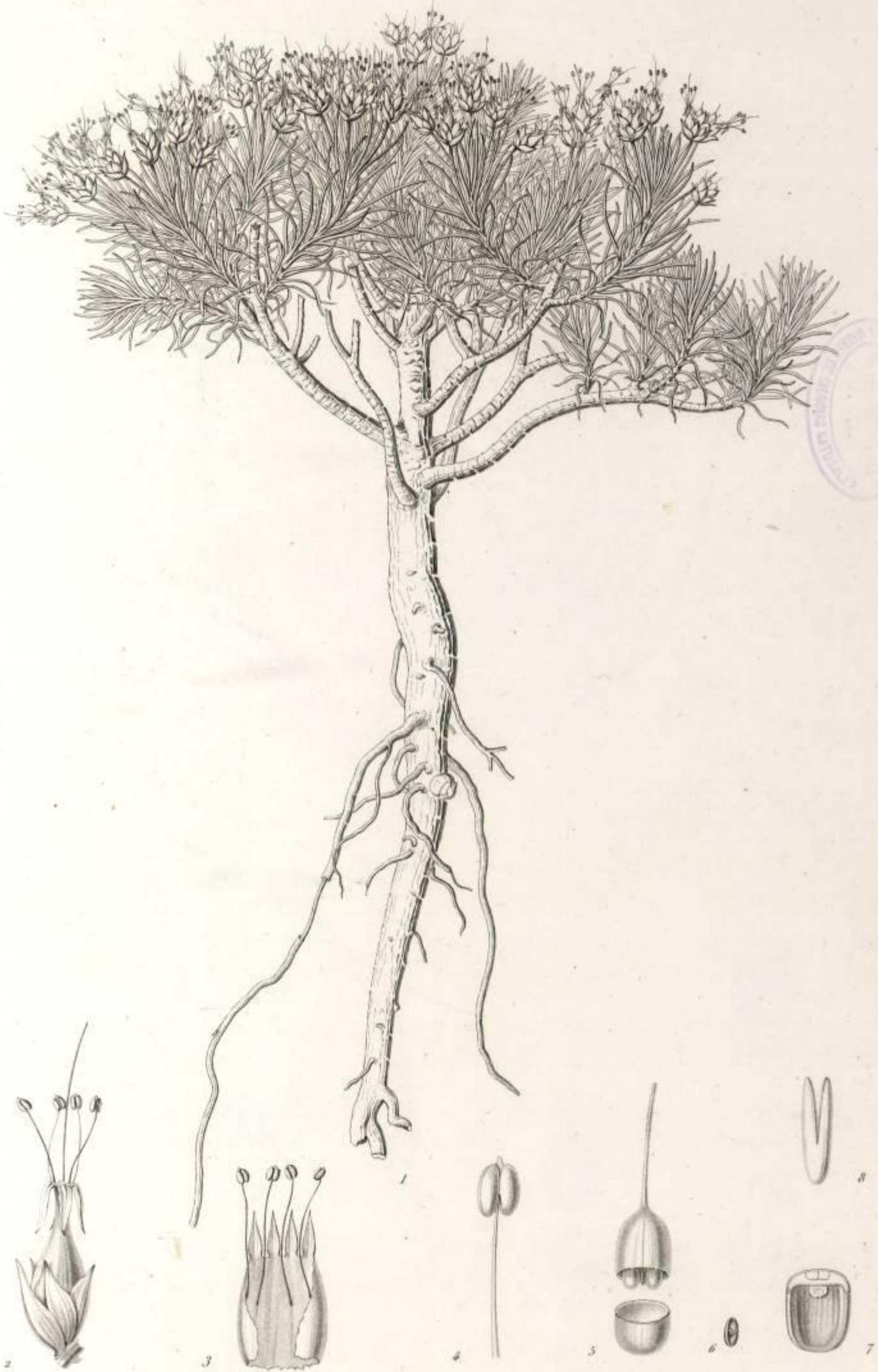

J. Gauthier del.

Lith. J. Régis R. Fischer 7.

Charpentier. Imp. inc.

Statice macroptera. Webb.

A. BARRON del.

P.P. sc.

Plantago arborescens Poir.

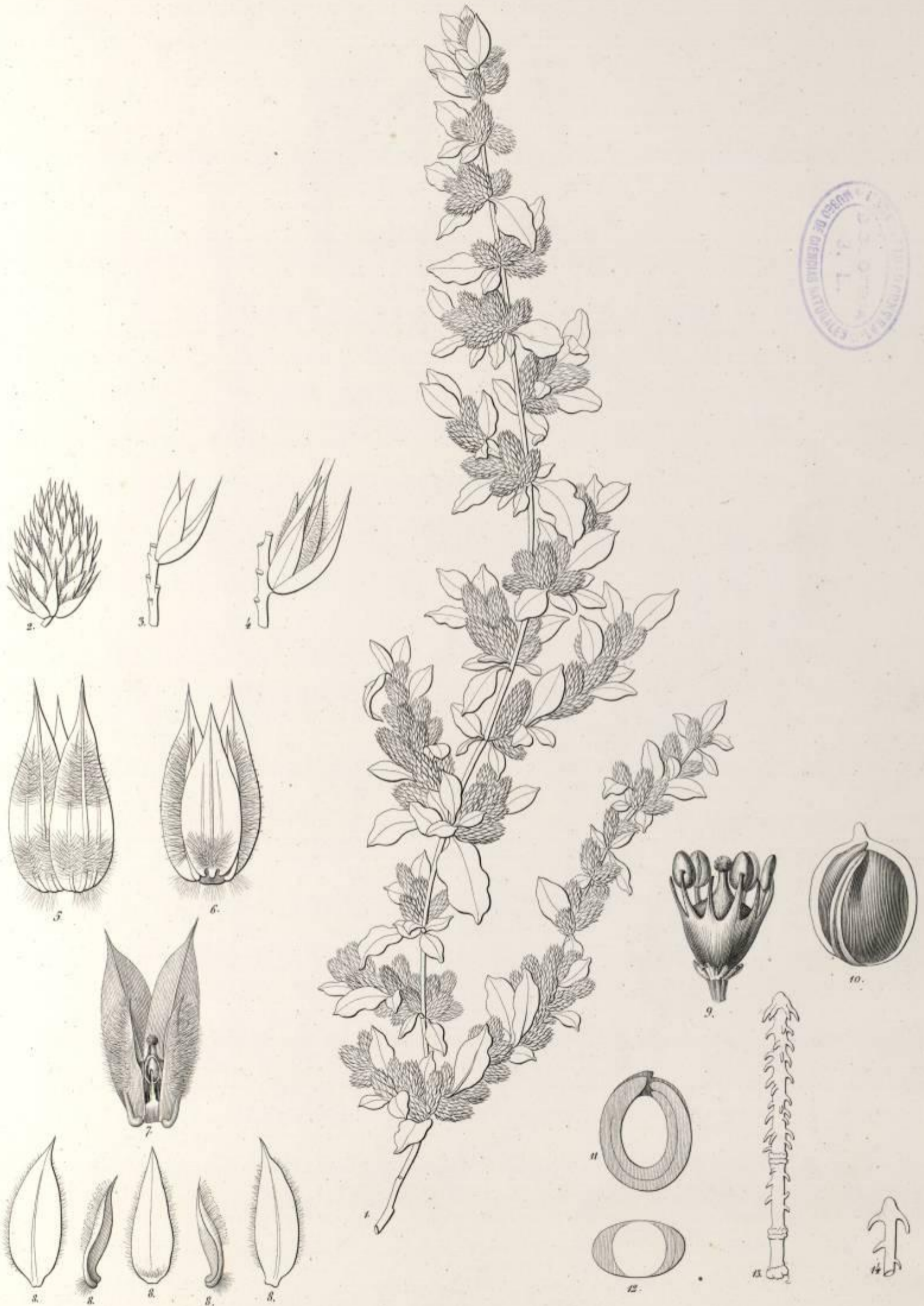
BIBLIOTECA
DE
CIENCIAS NATURALES

Bischoff del.

Lith. de J. Digo & Ficher 7

Charpentier. lap. inc.

Plantago Webbii Barn.

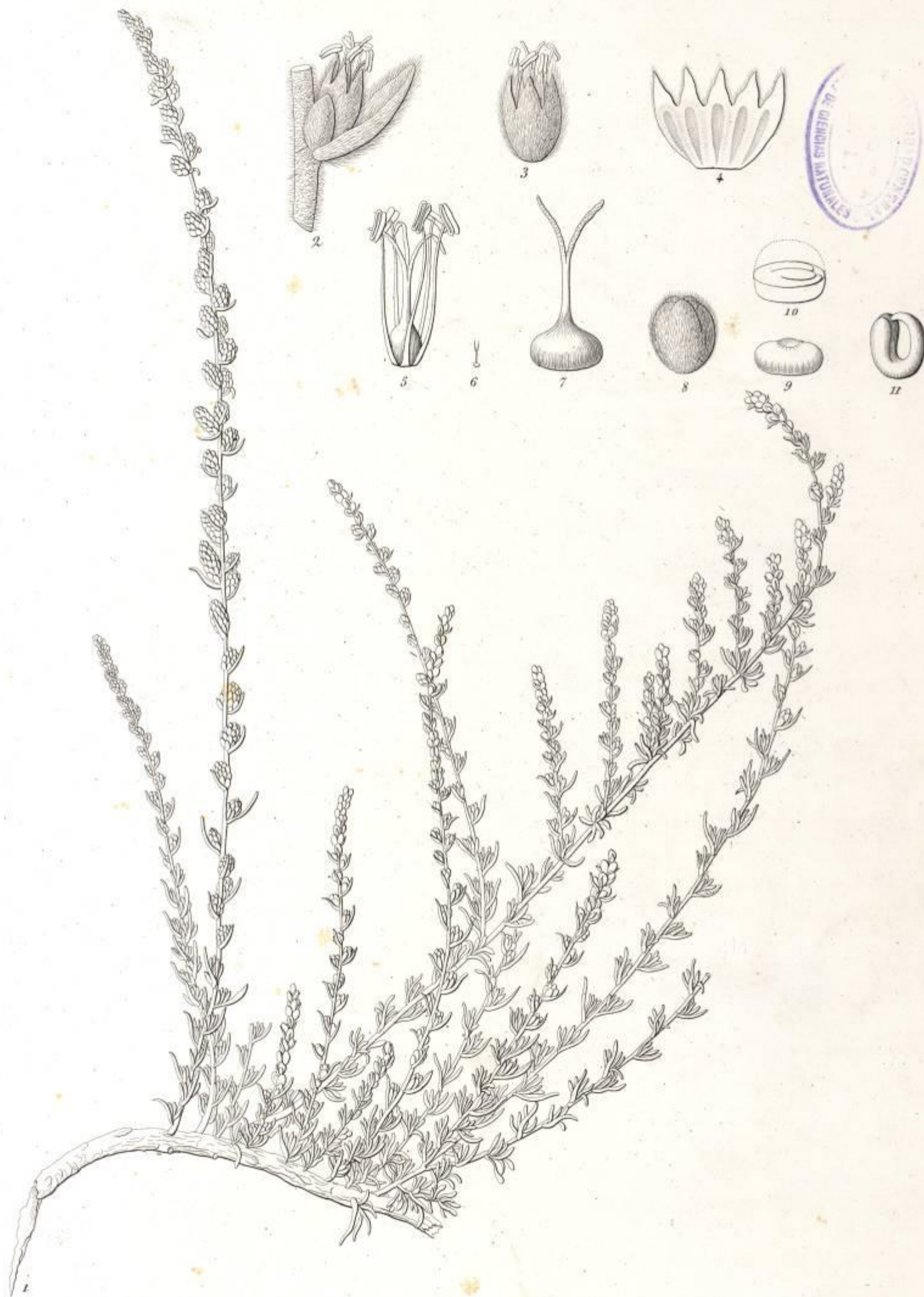

Heyland del.

Lith. de J. Rigo. v. Fischer 7.

Vielle Lap. inv.?

Alternanthera achyrantha R. Br.

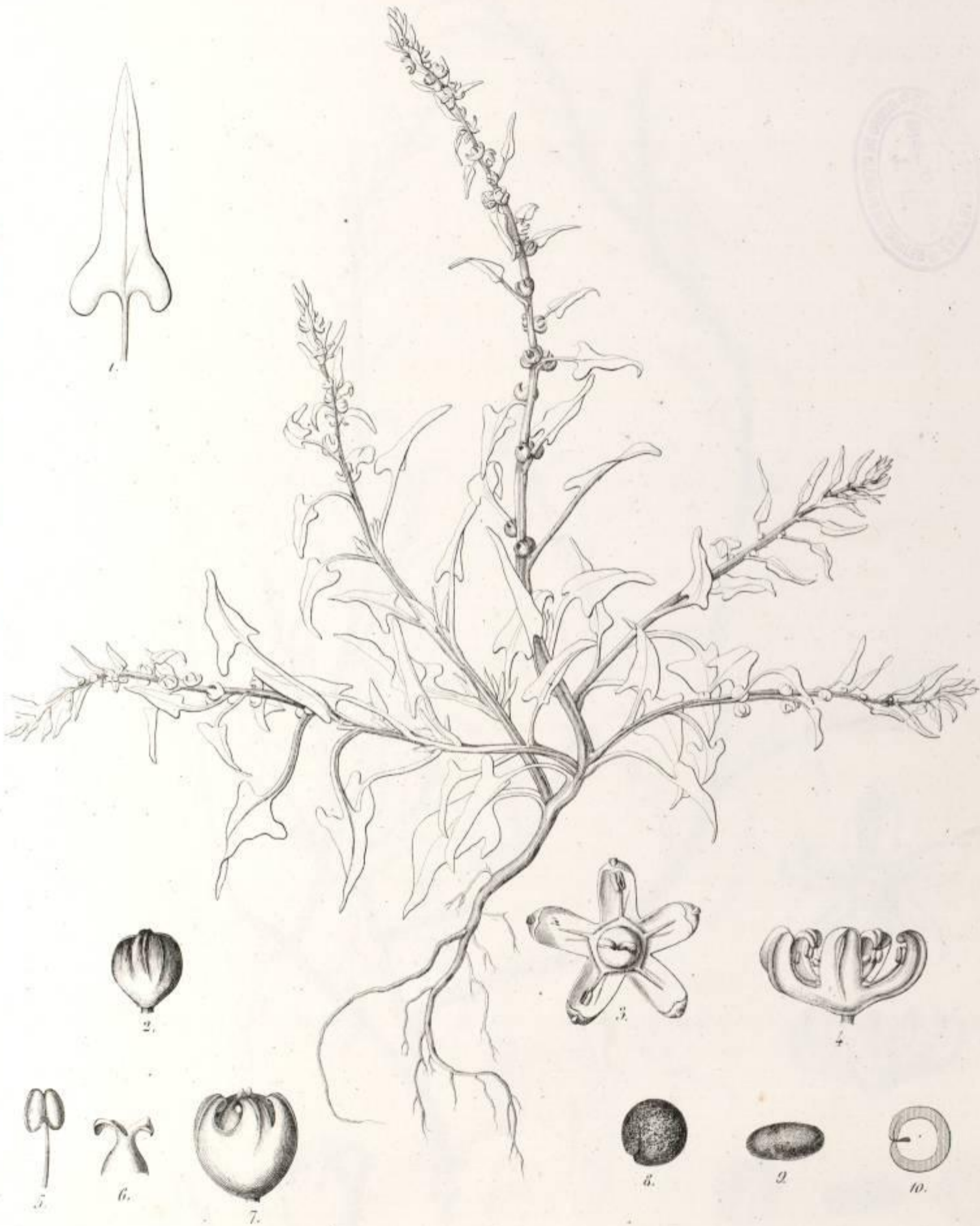

Hogland del.

tab. de Jules Rigo v. Richer, 2.

Vielle lap. inc.

Chenopodium canariensis Moq. Tand.

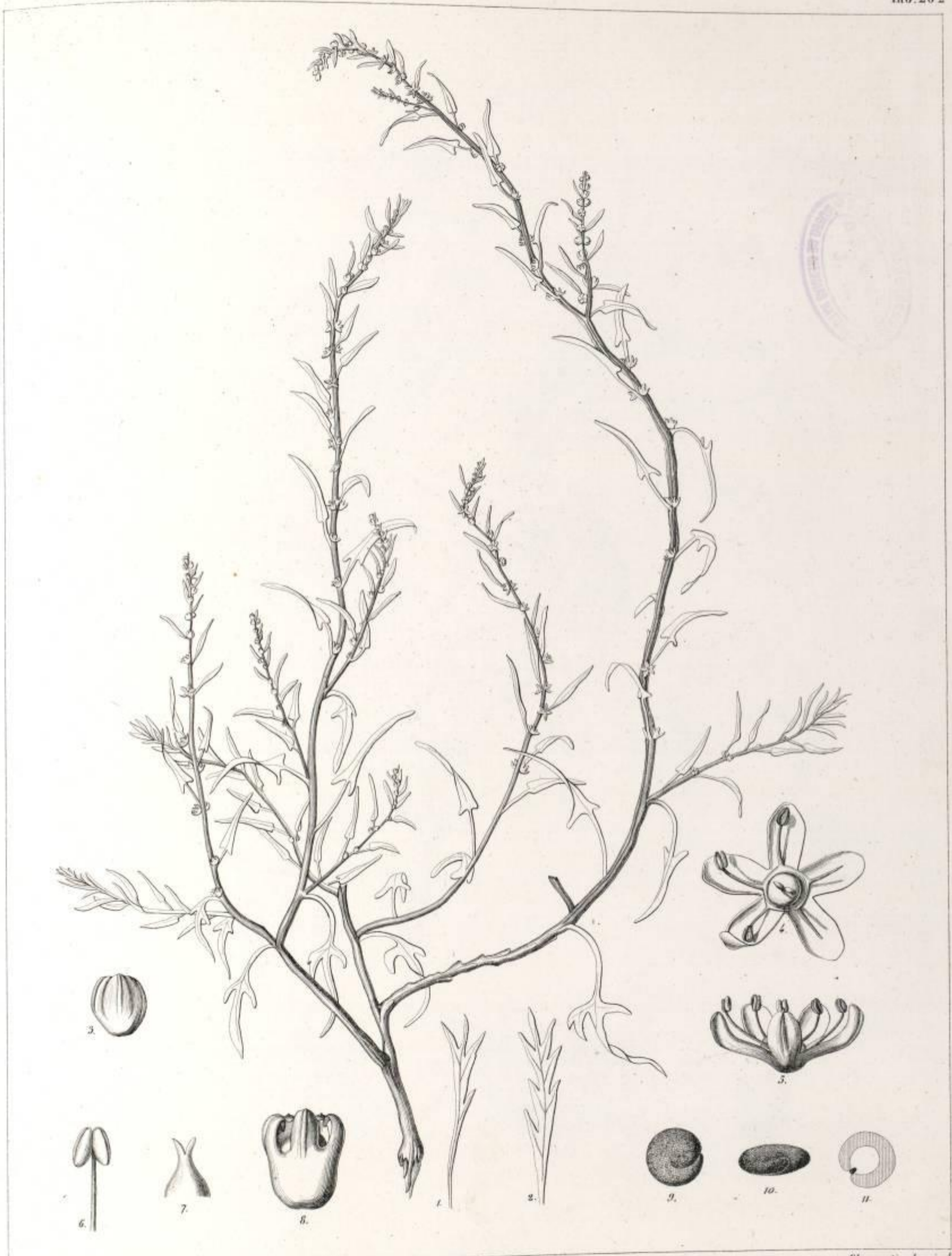

H. Goussier del.

Lith. J. Hays B. Bicher 7.

Charpentier. Imp. inc.

Beta procumbens Chr. Sm.

M. Lepicault del.

Lith. J. Fige R. Richer. 7.

Charpentier lap. sur

Beta Webbiana Moq. Fand.

Heyland del

Phoebe Barbusana. Vob.

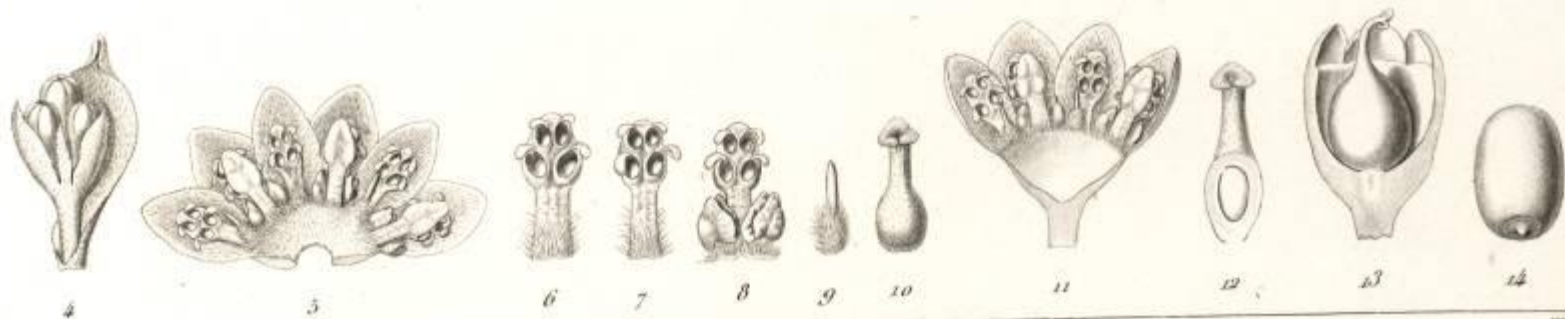

Heyland del.

Lith. Hugo B. Fisher 7.

Vielle lap. inc.

Persca indica Spreng.

Comber del.

Ed. del.

Creodaphne fetens N. et Es.

LIBRARY OF THE
 MUSEUM OF NATURAL HISTORY
 GEORGETOWN, GUYANA

Velle lap. inc.

Lith. J. Rigo. R. Bicher. 7.

Heyland del.

Laurus canariensis Kol.

Heyland del.

Vielle lap. inc.

Euphorbia atropurpurea Brouss.

Lith. de Jules Rigo et Richer.

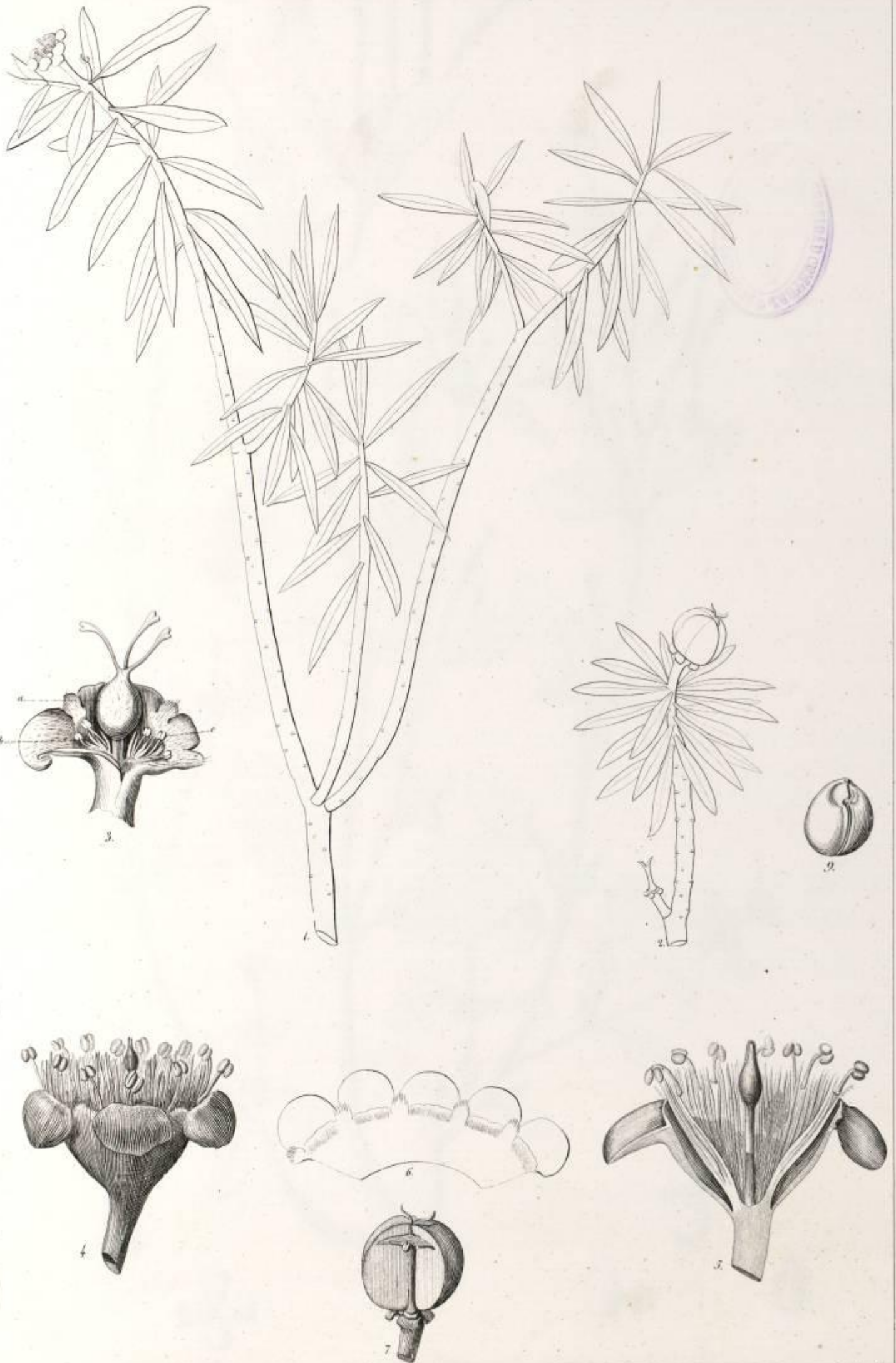

Heyland del.

Vielle sculp.

Euphorbia aphylla Brouss.

Lith de Jules Rigo v. Richer 7.

Hegland del.

Lith. J. B. R. Fischer 7

Charpentier. Lap. inv. 1

Euphorbia balsamifera Hort. Kew.

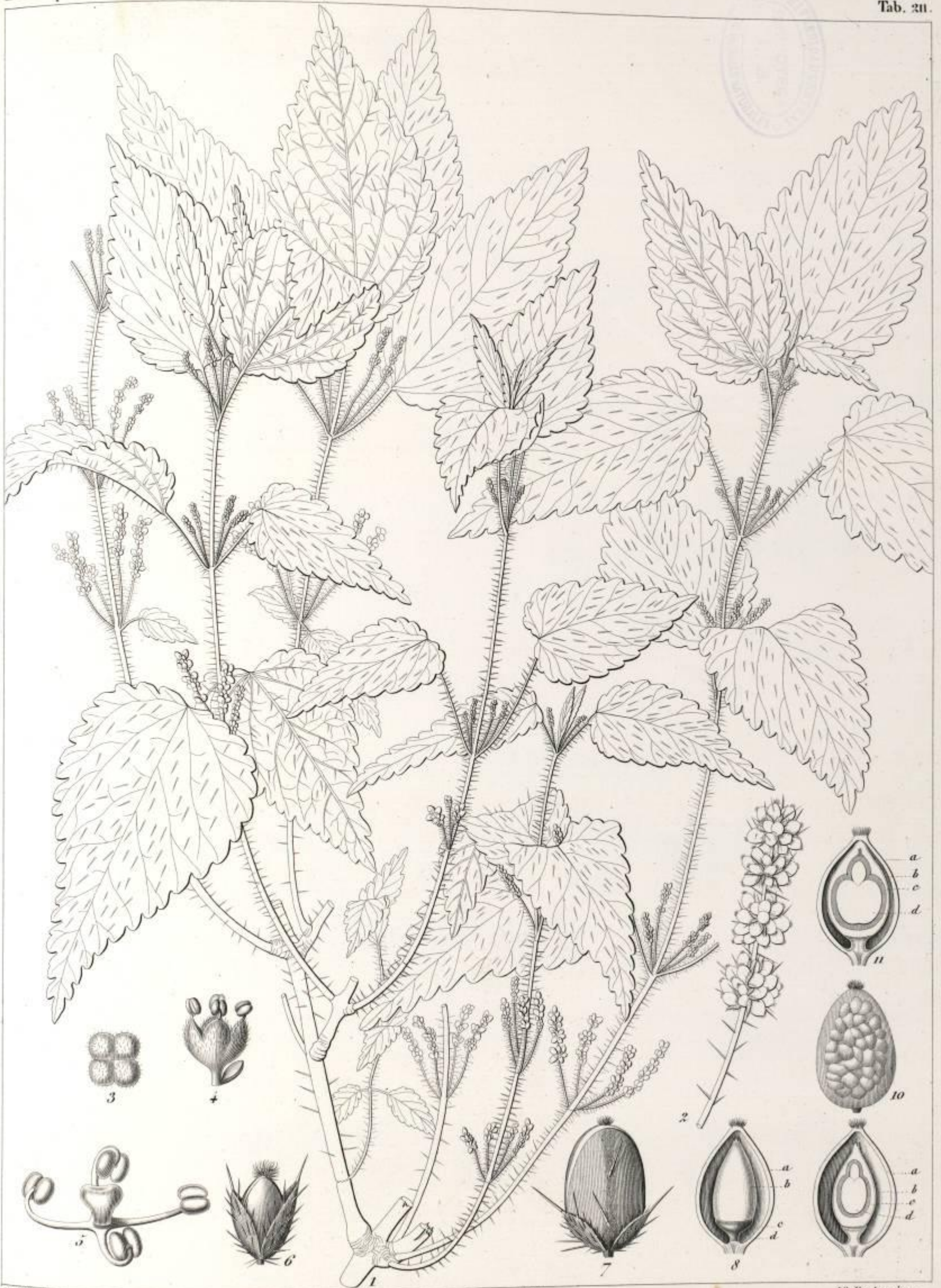

J. Feltz del.

Lith. de J. Rigot & Richer 7

Charpentier sculp. no. 1

Urtica stachyoides Rob.

Heyland del.

Lith. de J. Rigo, rue Richer 7.

Vielle lap. inc.

Urtica morifolia Peir.

Felix del.

Lith. J. Rig. R. Richer. 7.

Charpentier. lap. inc.

Parietaria filamentososa Sob.

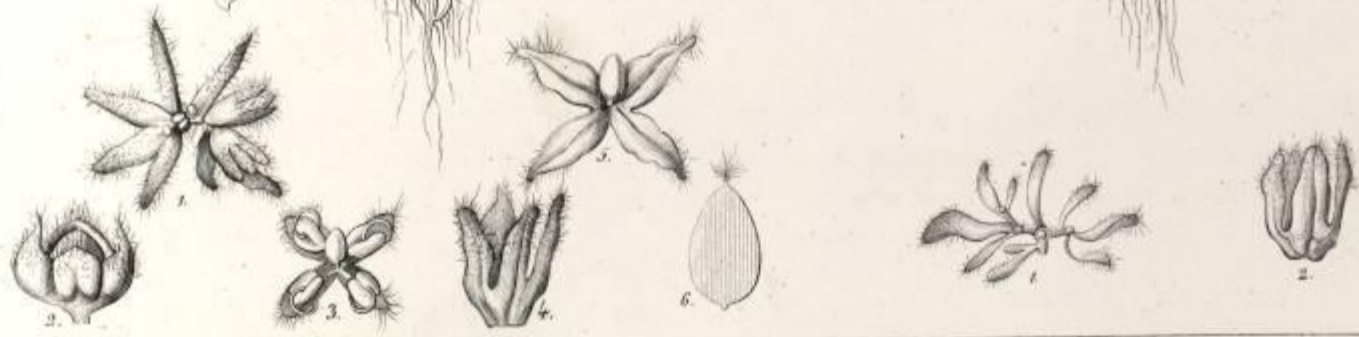
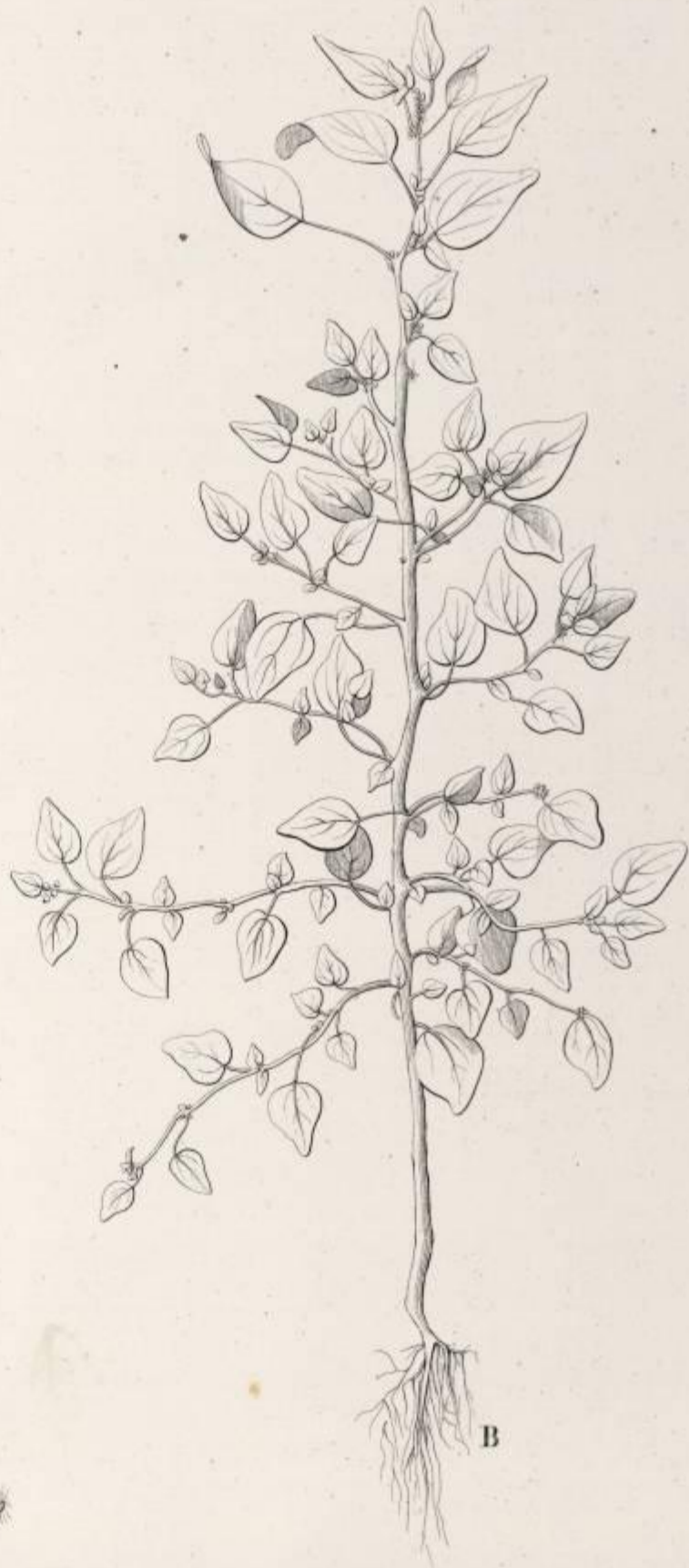

Ricœur del.

Lith. de J. Rigo, rue Richer, 7.

Vielle lap. inc.

Parietaria arborea, L'Herit.

Elie. del.

Lith. Rigo. v. Bicher 7.

Charpentier. Lap. inc.

Parietaria appendiculata Nob.

Heyland del.

Lith de Jules Rigo & Ficher. y.

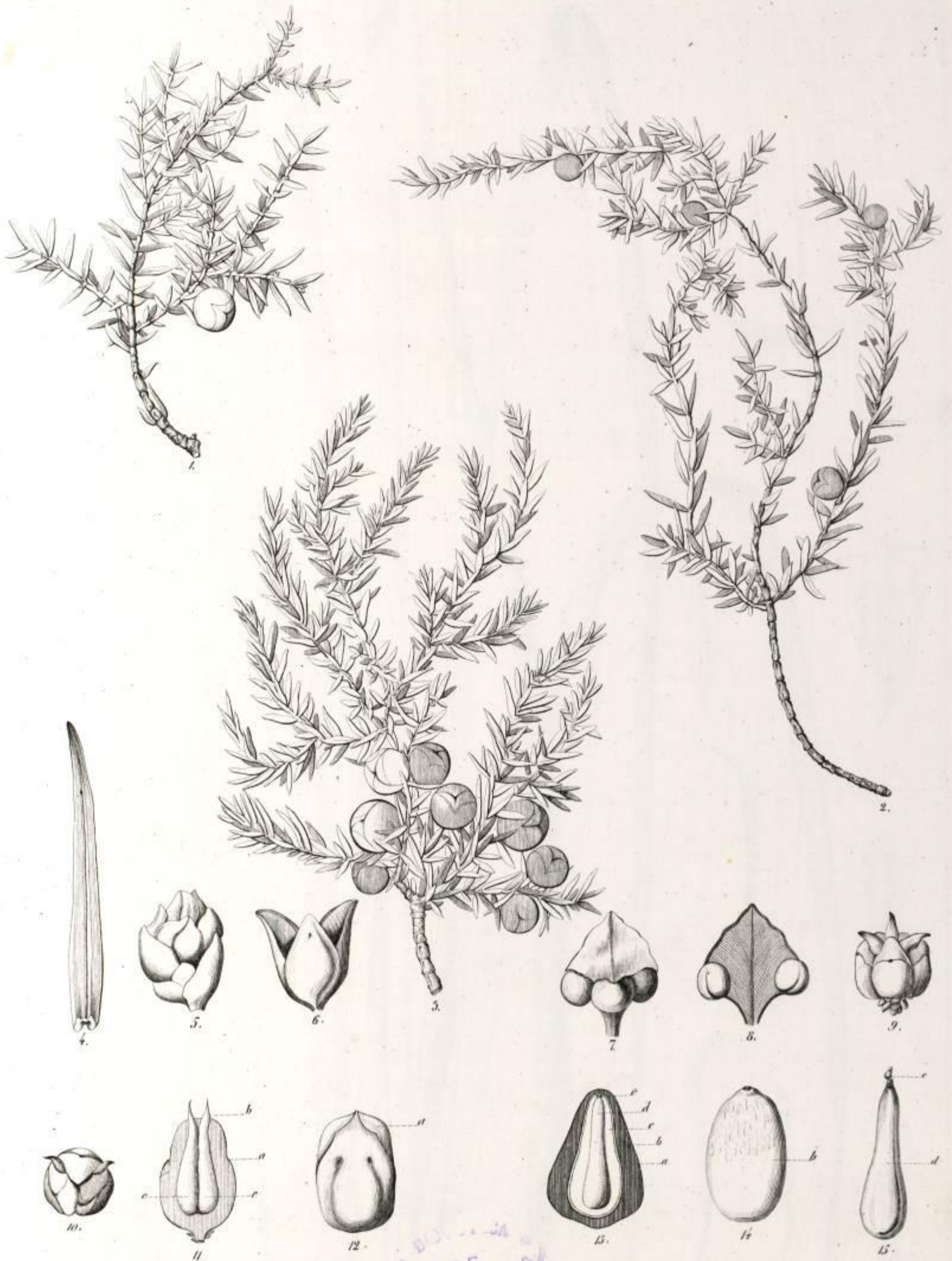
Vielle lap. inc.

Salix canariensis Chr. Sm.

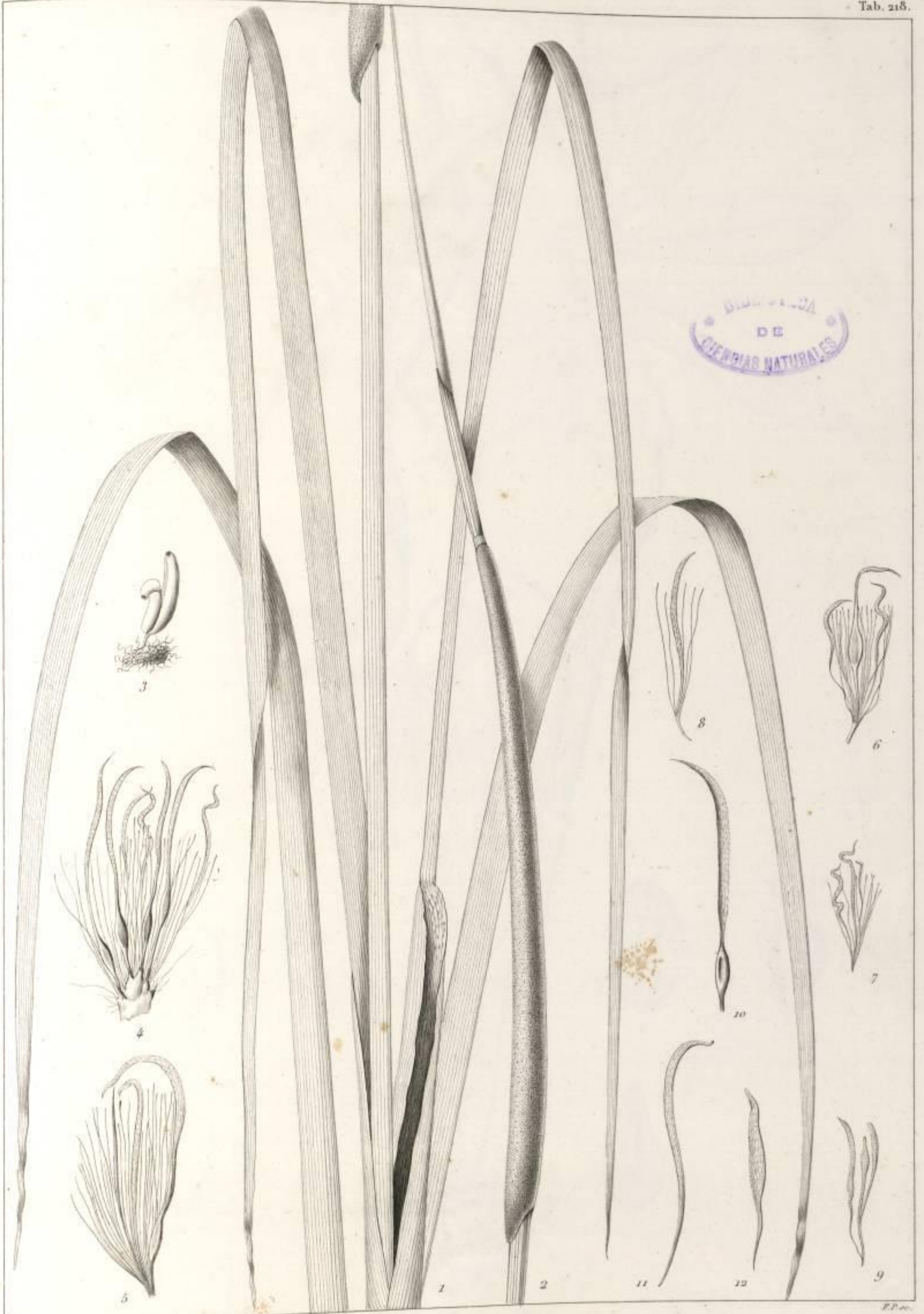

H. Raepail fil. del. et sculp. 1847.

Faya fragifera Not.

BIBLIOTECA DE CIENCIAS NATURALES

BIBLIOTECA
DE
CIENCIAS NATURALES

J. Folia del.

J.P. sc.

Typha macranthelia Nob.

Imp. de Agassiz.

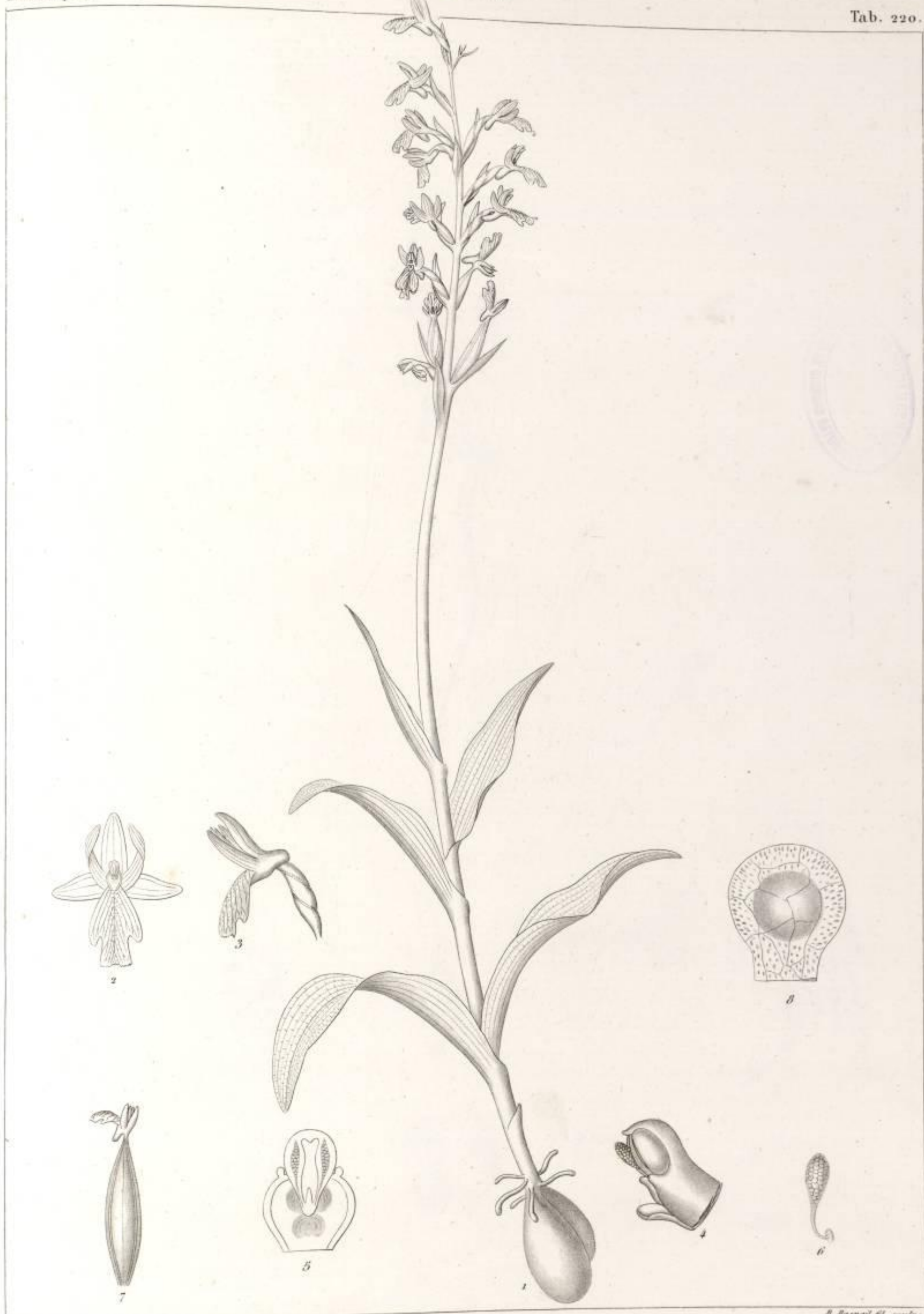

Félix del.

Lith. J. Bigo & Richer 7.

Charpentier. Imp. inc.

Dracunculus canariensis Kunth.

H. G. Reichenbach, jun. del.

B. Burpail fl. sculp.

Orchis canariensis Lindl.

BIBLIOTECA
DE
CIENCIAS NATURALES

H. G. Reichenbach, jun. del.

B. Rispail, fil. sculp.

Habenaria tridactylites Linell.

Félix del.

Lith J. Rigou B. Richer 7

Charpentier lap inc.

Trichonema grandiscapum Vcl.

Heyland del.

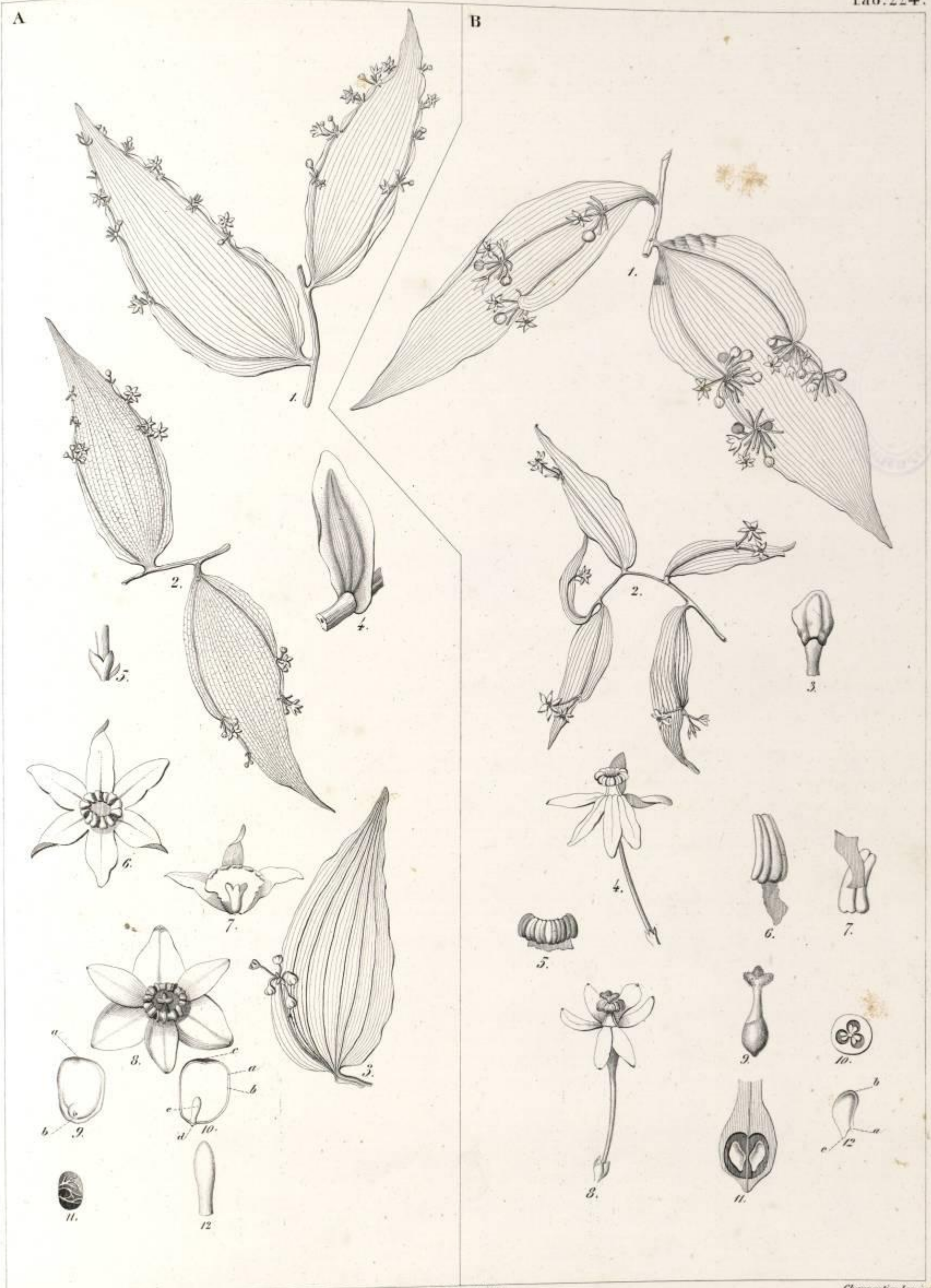
Lith. Hugo K. Fischer 7.

Voult. typ. inc.

Camus edulis Lowe.

A

B

Filix del.

Lith J. Rigou R. Richer. 7.

Charpentier lap. inc.

Danae androgyna Hol.

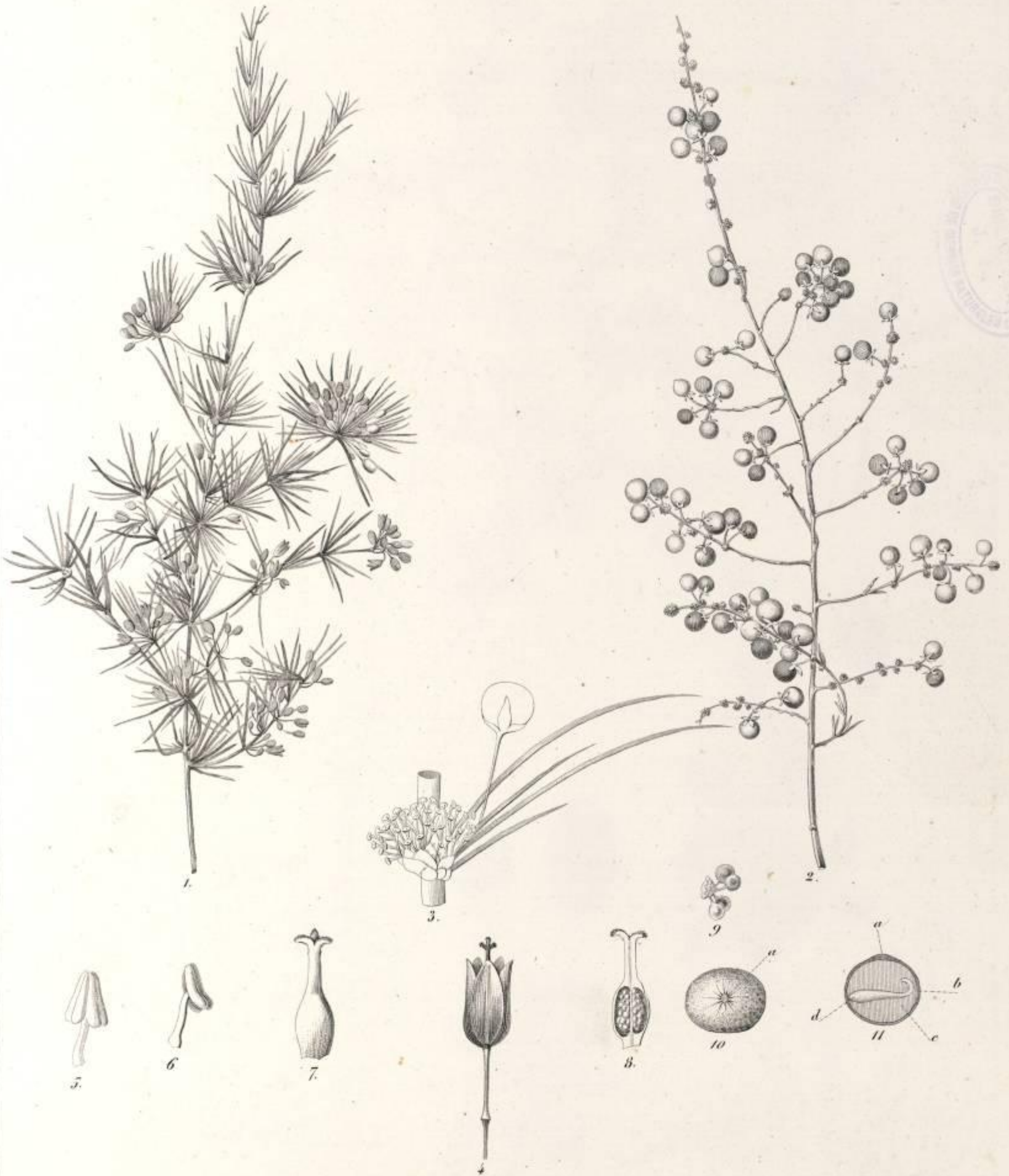
Danae Gaya Hol.

Hoyland del.

F.P. sc.

Smilax canariensis Willd.

Del. del.

Lith. J. Buge, R. Biche, 17.

Chapman's typ. inc.

Asparagus scoparius Low.

BIBLIOTECA
DE
CIENCIAS NATURALES

Heyland del.

Lith. Bigo & Richey. 7.

Vicille leg. inc.

Asparagus umbellatus Link.

Heyland del.

F.P. sc.

Asparagus arborescens Brouss.

Asparagus

Haydon del.

Picard sc.

Asparagus Pastorianus Nol.

Imp. de Bouché

J. Pilsa del.

Lith. J. Rivo R. Richer. 7.

Charpentier lapine

Scilla hemorrhoidalis Nees.

Folie del.

Lith J. Bigu B. Biber 7.

Choupartier top. inv.

Scilla dasyantha Neob.

Lith. J. Buge & Richer 7.

Charpentier lap. inc.

Velise del.

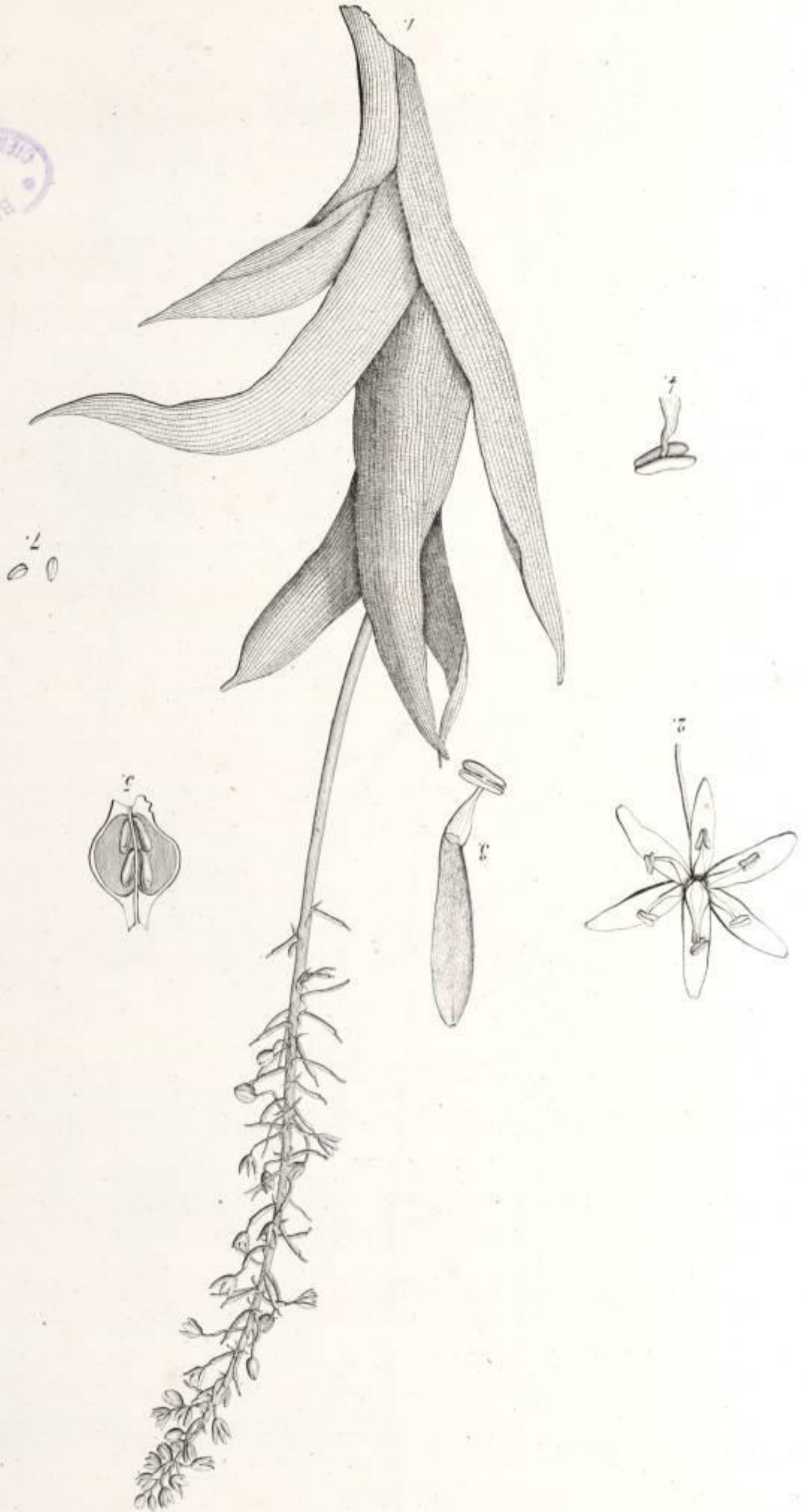
Scilla Berthelotii N. & C.

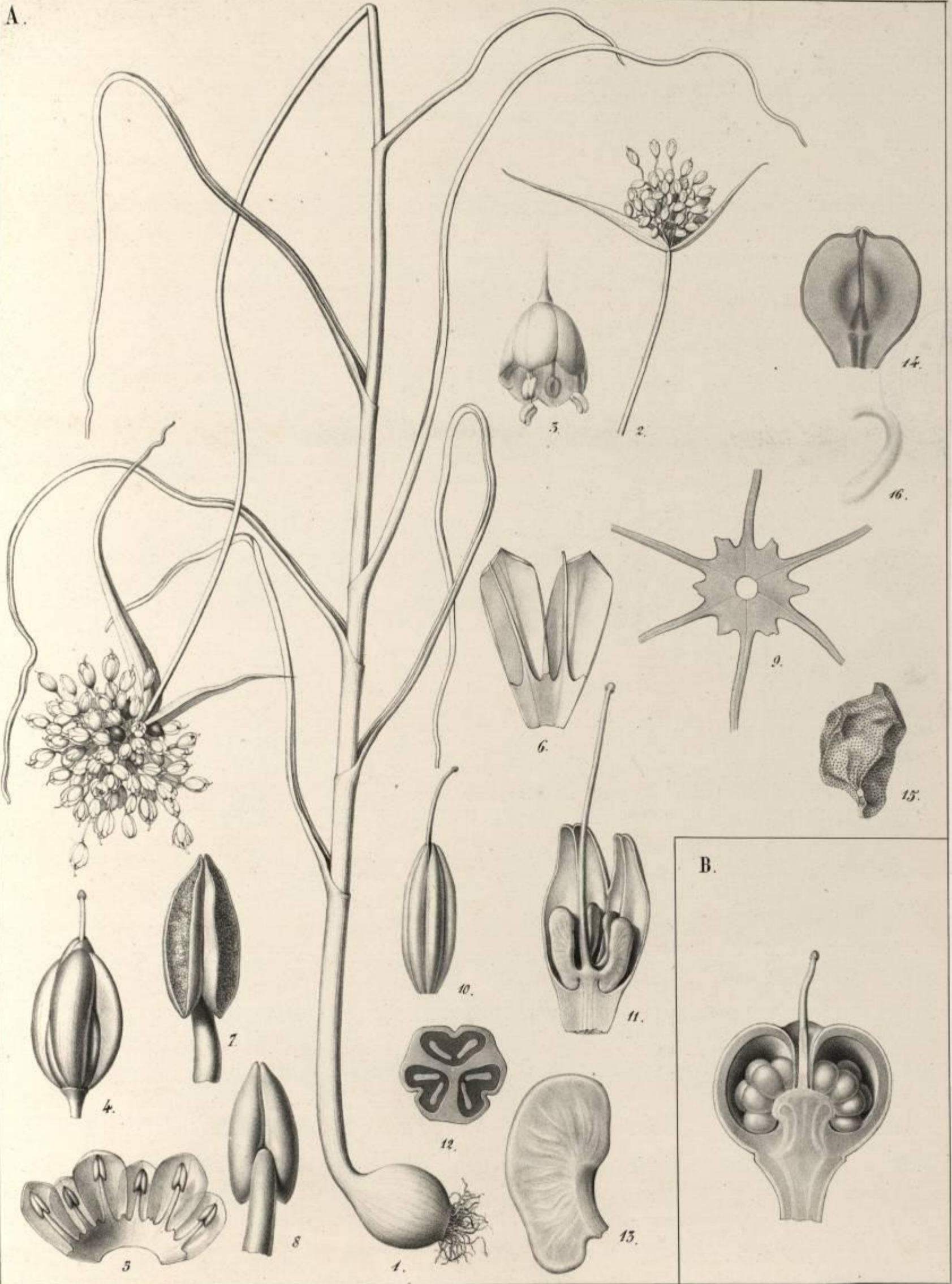
Silla cordifolia Vahl

Pl. 44

Tab. 253. R. Fischer 7.

(Karpenter's top inc.)

Thiobal del et lith.

Imp. Decan et Lebréf.

A. *Allium dentiferum* Nob.
 B. *Allium nigrum* Linn.

BIBLIOTECA DE CIENCIAS NATURALES

Thibaut del. et lith.

Juss. Koenigstein & Co G. F. B. Paris.

Luzula decolor Nob.

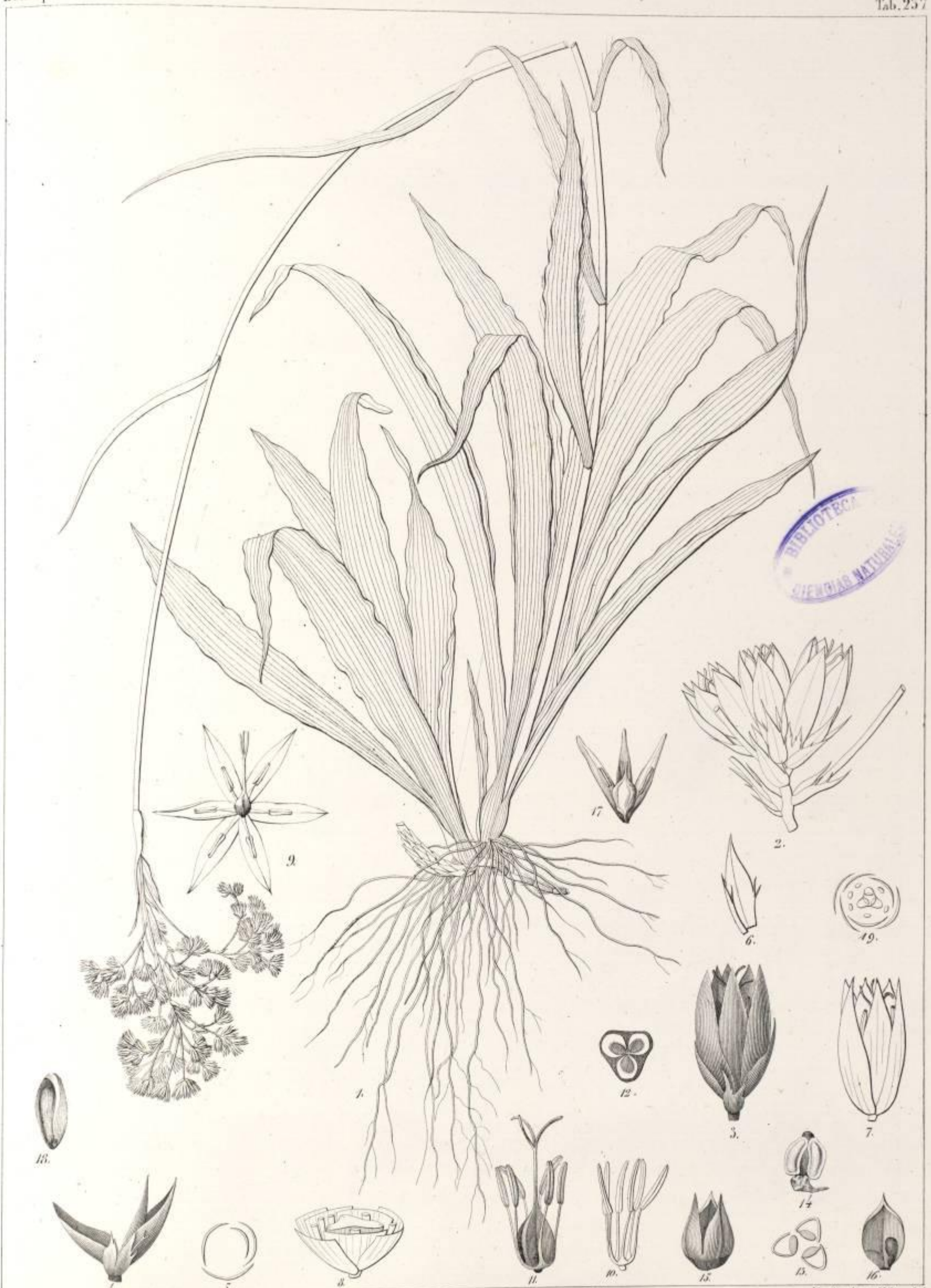

Heyland del.

Lith. Bogolt. Richter 7.

Vicella typ. inc. 4.

Juncus purpureus Link.

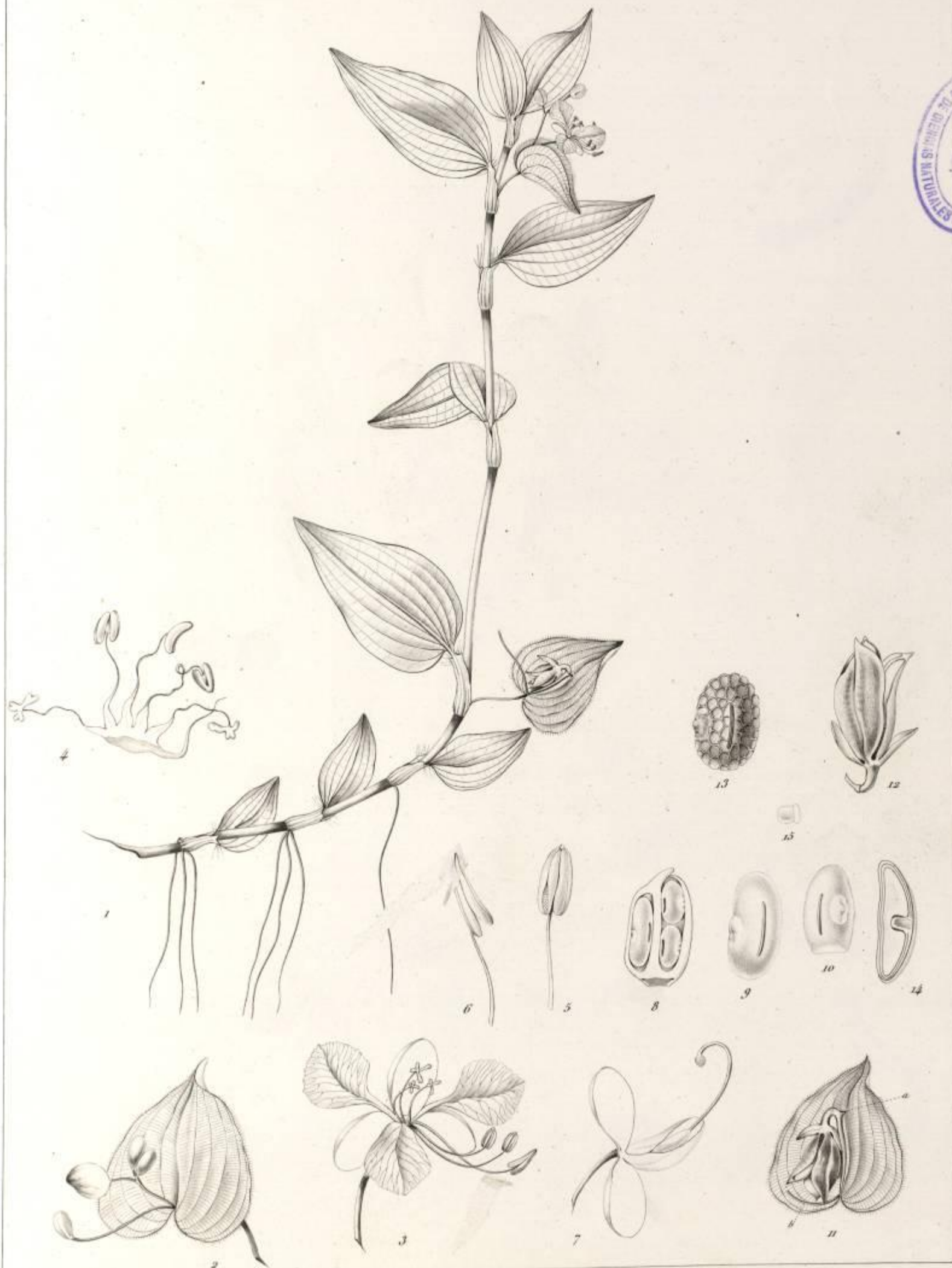

Velle et Charpentier sculp. inv.

Lith. J. Rigou. R. Richer 7.

Heyland et Félix del.

Luzula canariensis Peir.

H. Roe del.

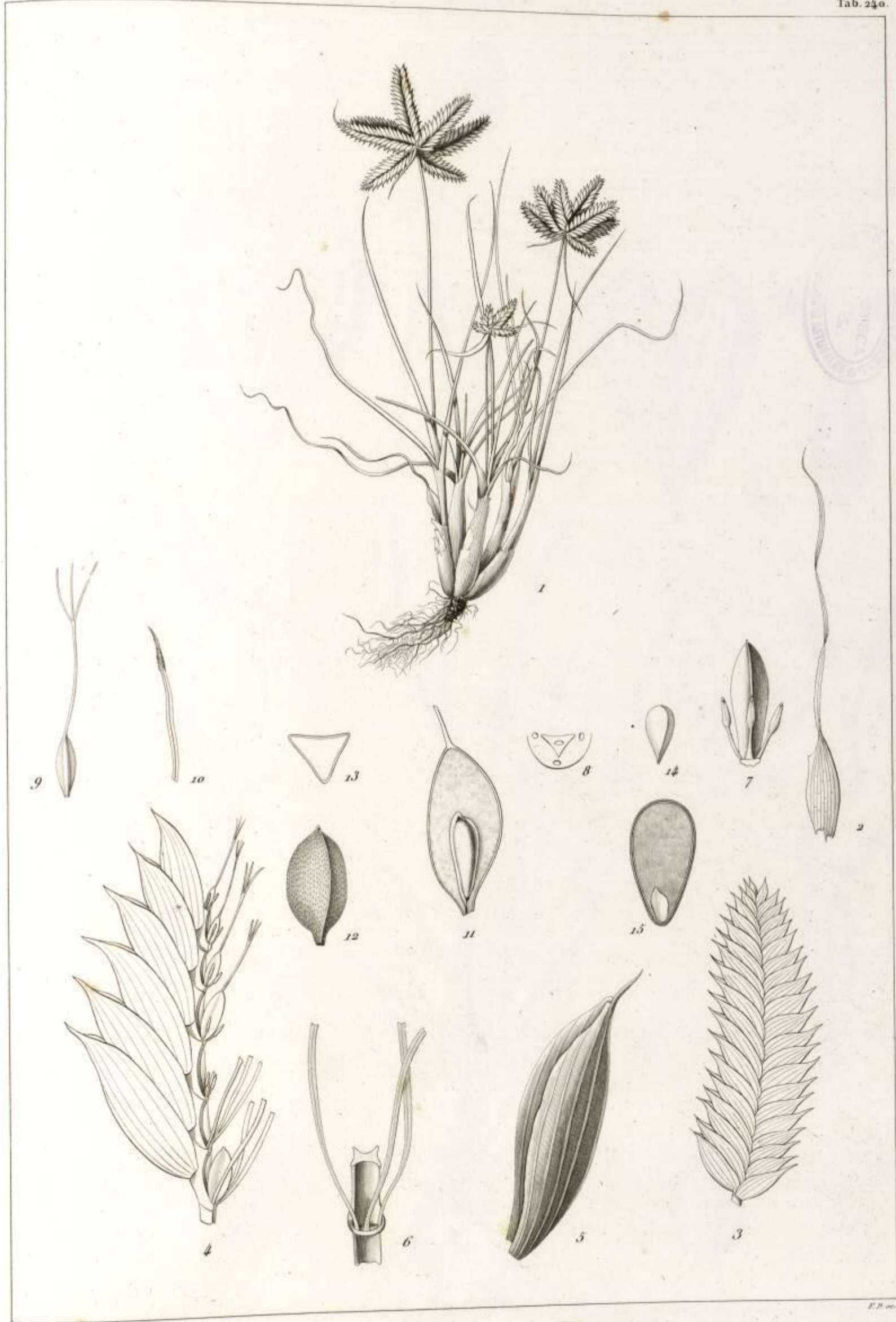
Commelyna agraria Kunth.

BIBLIOTECA
DE
CIENCIAS NATURALES

F. Hée del.

Commelyna canescens Vahl.

Cyperus rubicundus Vahl.

Agnes Spach del.

Picart sc.

A *Phalaris canariensis*. Linn.
 B ——— *brachystachys*. Link.

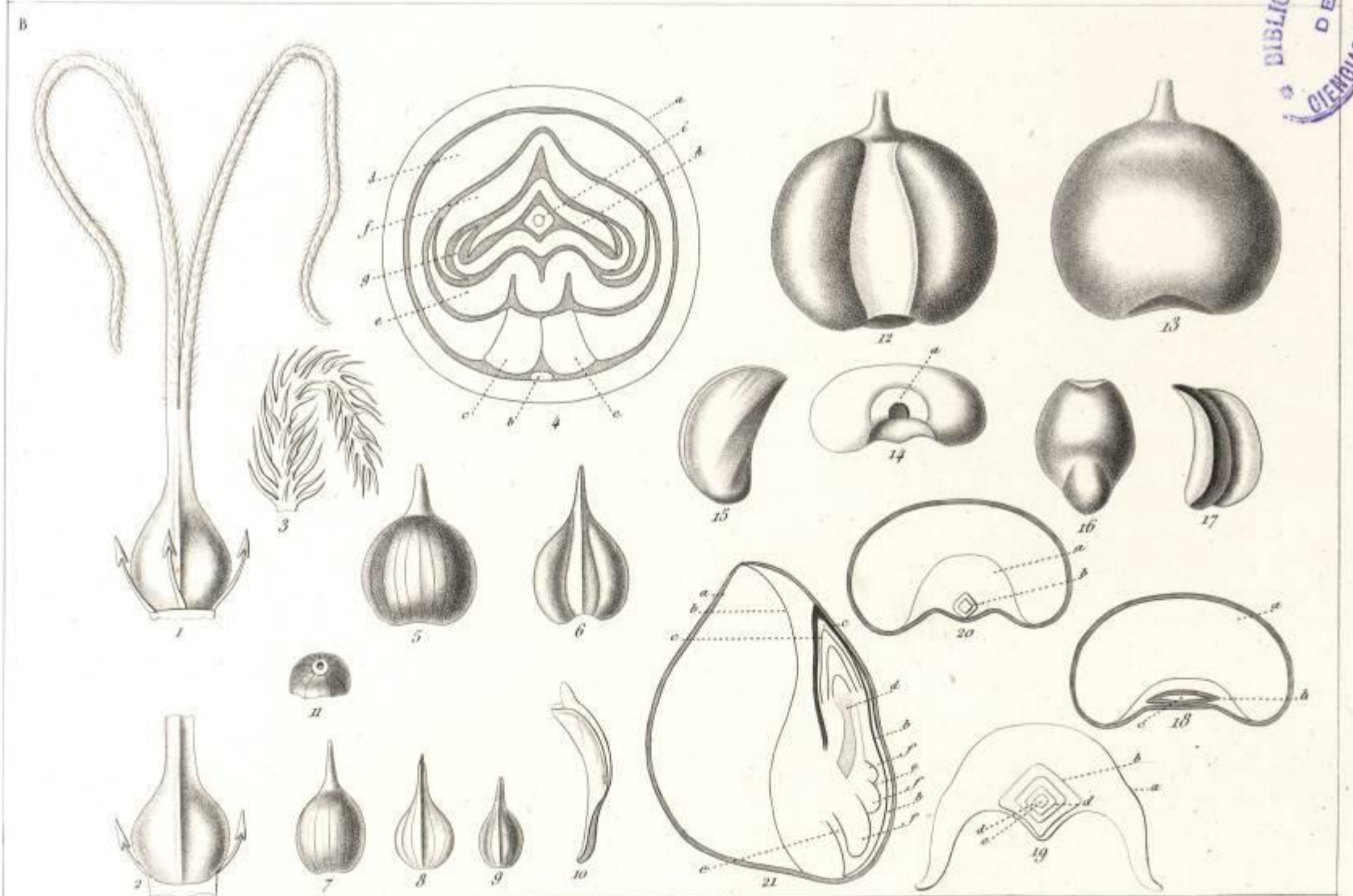
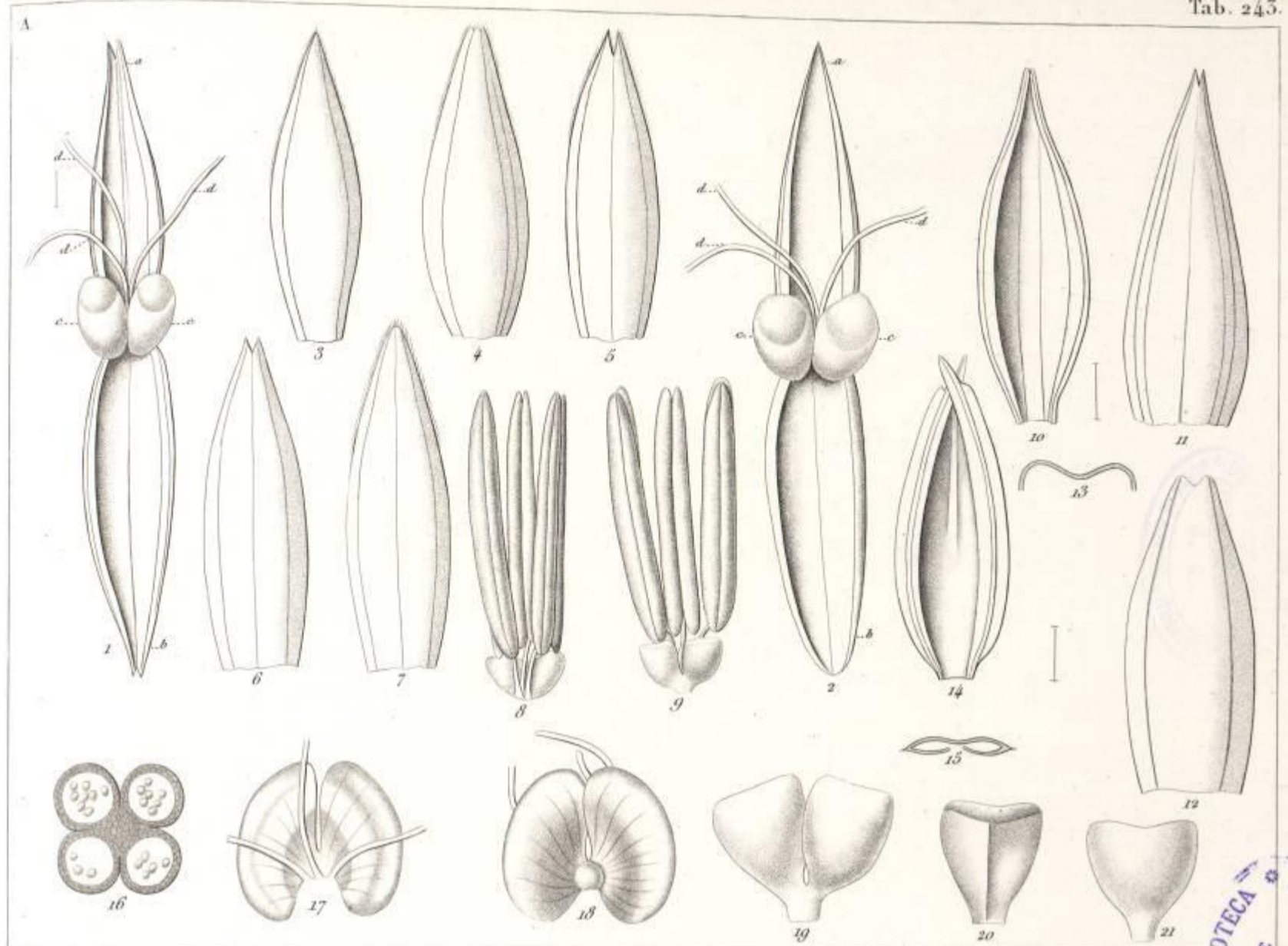

Mre Spach del.

Dumoulin sc.

Coix lacryma Linn.

Imp. de Bouchard.

BIBLIOTECA DE CIENCIAS NATURALES

Mre Spach del.

Dumoulin sc.

Coxiactryma Linn.

Imp. de Bouquard

BIBLIOTECA DE CIENCIAS NATURALES

Pennisetum conchroides Rich.

Thuret del.

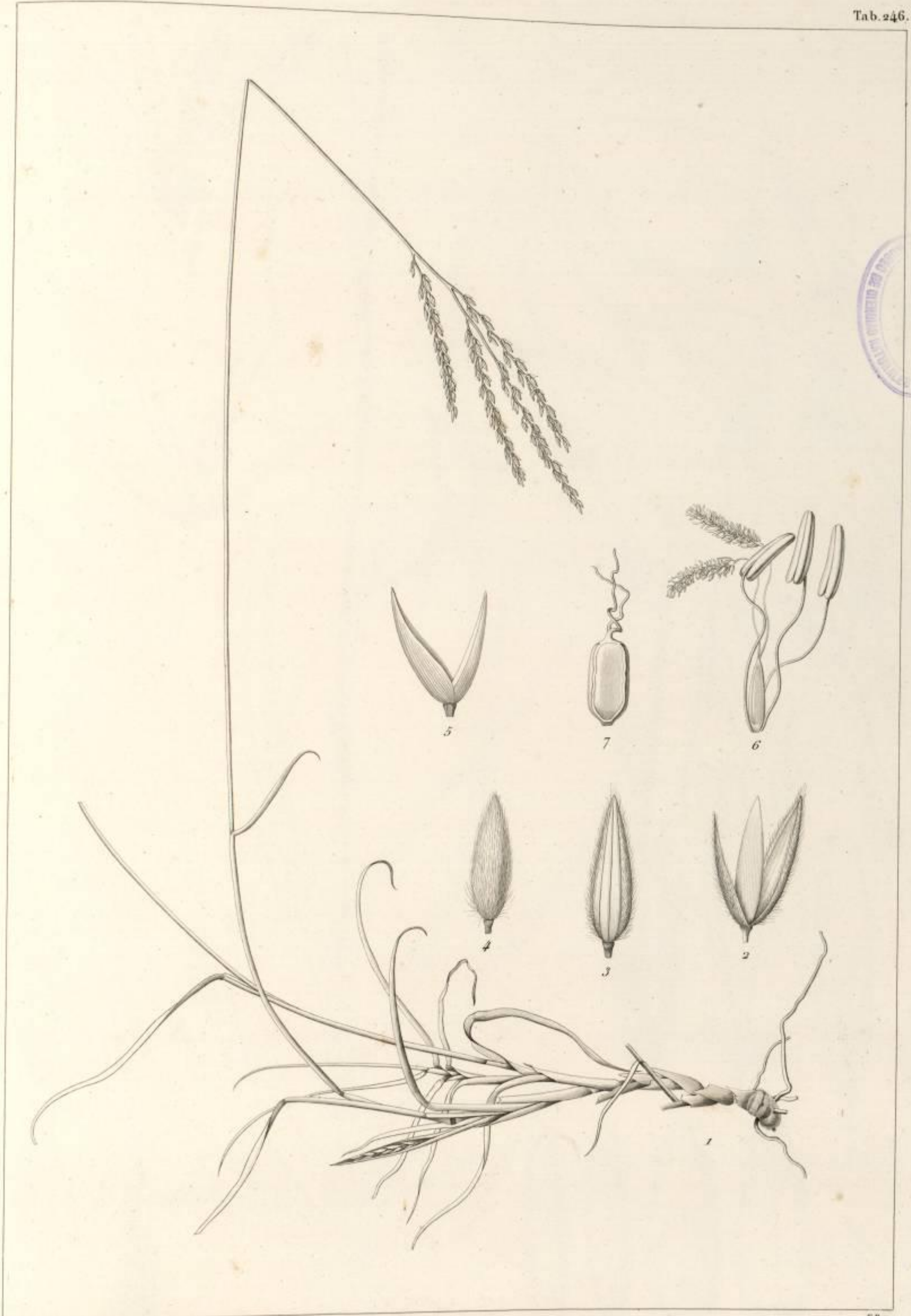
Imp. de Bouchard

Thoulet del. et lith.

Juss. Kappelin Sculp.

Panicum paspaloides Pers.

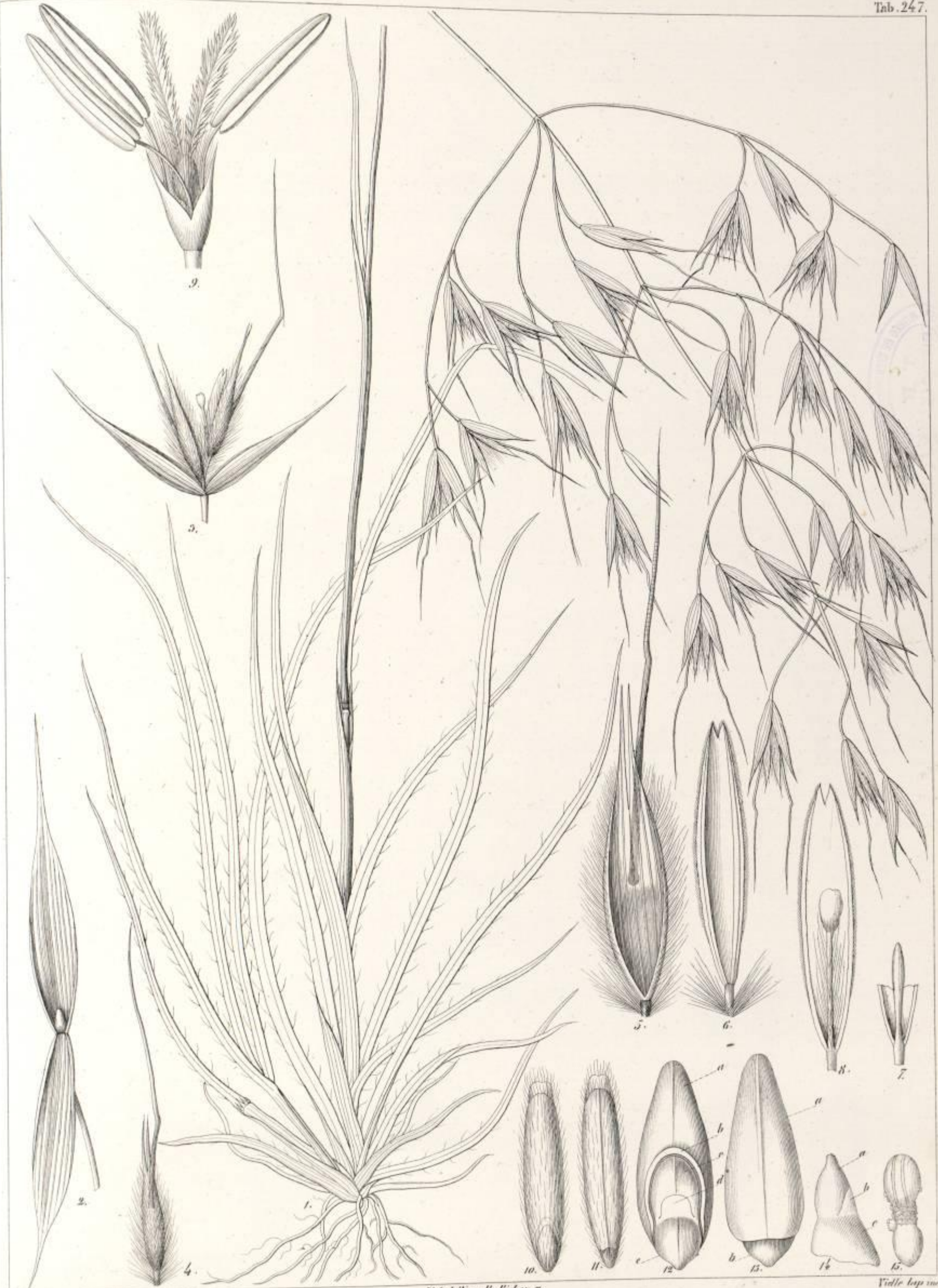

Thoulet del.

FP. 20.

Digitaria nodosa Parl.

Digitaria nodosa

M. Spach. del.

Lith. J. Roge. B. Fischer. 7.

Vielle sculp. inv.

Avena hirsuta Roth.

Richard del.

Avena uniflora Parl.

F.P. 20

Dactylis Smithii Link.

Imp. de Bouchard.

E. Delile del.

Aspidium elongatum Swartz

PP. 20

Hayland del.

F.P. 50.

Asplenium canariense Willd.

Hayland del.

F.P. 22.

Cheilanthes pulchella Bory.